THE BOOK WAS DRENCHED

UNIVERSAL LIBRARY

हिन्दी तामिल कोष

सर्वोदय साहित्य मन्दिर
हुसेनीअलम रोड, हैदराबाद (दक्षिण).

प्रकाशक

दक्षिण भारत हिन्दुस्तानी प्रचार सभा
त्यागरायनगर, मद्रास

 १९४९ [मूल्य ४-०-०

हिन्दी प्रचार पुस्तकमाला, पुष्प—१०.

१-२ ... ..

३ अप्रेल १९४५

कबीर प्रिंटिंग वोर्क्स, तिरुवल्लिक्केणी, मद्रास

प्रकाशक की ओर से

इस शब्द-कोष में वे ही शब्द दिये गये हैं जो वर्तमान खड़ीबोली में आते हैं। ब्रजभाषा और अवधी के शब्द देने से इसकी उपयोगिता बढ़ सकती थी। लेकिन ऐसा करने से कोष का कलेवर बहुत बढ़ जाता और पुस्तक का दाम साधारण विद्यार्थियों की पहुँच के बाहर हो जाता। इसलिये हमने ऐसे शब्दों को कोष में नहीं रखा। हमने संस्कृत के ऐसे शब्दों को भी नहीं रखा, जो प्राय: तमिल में इस्तेमाल होते हैं।

इस कोष में हमने आम तौर पर उर्दू में आनेवाले शब्दों को भी सम्मिलित किया है। लेकिन प्रचलित प्रथा के अनुसार हमने उनके साथ अरबी, फ़ारसी संकेत नहीं दिया है। हमारा ख्याल है कि अब ये शब्द हिन्दुस्तानी की संपत्ति हो गये हैं।

इसको तैयार करने में नागरी प्रचारिणी सभा के शब्द-सागर और हिन्दी ग्रन्थ रत्नाकर-कार्यालय के उर्दू-हिन्दी कोष से हमको सहायता मिली है; तदर्थ हम उनके प्रकाशकों के आभारी हैं।

इस कोष के शब्दों के तमिल अनुवाद का काम श्री एम. एम. कल्याणसुंदरम जी, लाहौर को दिया गया था। उन्होंने इस काम को बड़ी मेहनत व तत्परता के साथ किया, जिसके लिये सभा अपनी कृतज्ञता उनको प्रकट करती है।

कोष की पांडुलिपि को देखकर उसमें आवश्यक सुधार करने में पं. अवधनंदनजी और श्री महालिंगमजी बी. ए. ने विशेष परिश्रम किया है।

कोष छपते समय उसका अंतिम प्रूफ़ देखने में प्रो॰ अ. रामय्यर एम. ए. की सहायता के लिये हम उनको धन्यवाद देते हैं।

हम आशा रखते हैं कि इसके पहले सभा ने जो कोष प्रकाशित किया था उससे यह अधिक उपयोगी सिद्ध होगा।

इस पुस्तक की उपयोगिता को और भी बढ़ाने के लिये हिन्दी प्रेमियों से जो सलाहें आवेंगी उन्हें हम सहर्ष स्वीकार करेंगे।

नवंबर १९३९ —प्रकाशक.

इस बार

तमिल कोष का यह संस्करण बहुत देर बाद निकल रहा है। कागज़ की कमी व छपाई की कठिनाइयों के कारण ऐसा हुआ है। फिर भी उसके लिये हम माफ़ी चाहते हैं।

बीच में तमिल कोष का गुटका-संस्करण निकाला गया था। उससे सीखनेवालों को संतोष नहीं हुआ। बड़े संस्करण की मांग हुई। इसलिये अब पुराने संस्करण को ही फिर छापा गया है। इसमें पृष्ठ-संख्या कम है पर शब्द-संख्या अधिक। बात यह है कि हमने काग़ज़ पर छपाई की जगह की लम्बाई (गेज) बढ़ायी है। अंत में परिशिष्ट के रूप में करीब एक हज़ार नये व उपयोगी शब्द जोड़ दिये गये हैं। इस तरह पुस्तक की उपयोगिता बढ़ गयी है। तब भी विद्यार्थियों की सभी ज़रूरतें शायद पूरी नहीं हो सकेंगी। हमारी उन से मिन्नत है कि वे अपनी बेश-क़ीमती सलाह देकर मदद पहुँचावें ताकि अगली बार कुछ और तरक़्क़ी की जा सके।

सर्व साधारण की स्थिति का ख्याल कर हमने दाम सिर्फ़ चार रुपये रखा है।

१८-४-४९ प्रकाशक

इस कोष में इस्तेमाल किये हुए

संकेतों की सूची

पु०	संज्ञा पुल्लिंग	பெயர்ச்சொல் ஆண்பால்
स्त्री०	,, स्त्रीलिंग	,, பெண்பால்
वि०	विशेषण	பெயருரிச்சொல்
क्रि० वि०	क्रिया विशेषण	வினையுரிச்சொல்
क्रि० स०	क्रिया सकर्मक	செயப்படு பொருள் குன்றா வினை
क्रि० अ०	क्रिया अकर्मक	செயப்படு பொருள் குன்றிய வினை
अ०	अव्यय	இணைச்சொல், விளிச்சொல், வினையுரிச்சொல்
उप०	उपसर्ग	பகுதி
प्र०	प्रत्यय	விகுதி
बहु०	बहुवचन	பன்மை
सर्व०	सर्वनाम	பிரதிப் பெயர்ச்சொல்
व्या०	व्याकरण संबंधी शब्द	இலக்கணச்சொல்.

हिन्दी तामिल कोष

अंक, पु॰ அடையாளம் ; எழுத்து ; எண் ; (நாடகத்தின்) அங்கம் ; மடி ; தேகம்.

अंकगणित, पु॰ கணக்கு.

अँकड़ी, स्त्री॰ கொக்கி.

अँकवार, स्त्री॰ மடி ; ஆலிங்கனம்.

अँकाना, क्रि॰ स॰ விலைபோட, மதிப்பிட.

अँकित, वि॰ குறிப்பிட்ட, அடையாளம் செய்த.

अँकुड़ा, पु॰ வளைந்த இரும்புக் கம்பி அல்லது கொண்டி.

अंकुर, पु॰ (விதையின்) முளை.

अँकुरना, क्रि॰ अ॰ முளை கிளம்ப; வேர் பிடிக்க.

अंकुरित, वि॰ முளை கிளம்பிய.

अंकुश, **अंकुस**, पु॰ யானையை அடக்கும் அங்குசம்.

अँखुआ, पु॰ =**अंकुर**

अंग, पु॰ சரீரம் ; பாகம்.

अँगड़ाई, स्त्री॰ சோம்பல் முறித்தல்.

अंगभंगी, स्त्री॰ ஸ்திரீகள் மனதைக் கவரும் பொருட்டுச் செய்யும் சேஷ்டை அல்லது காரியம்.

अँगरखा, पु॰ பக்கத்தில் இழுத்துக் கட்டக் கயிறுகளுடன் கூடிய, முழங்காலுக்குக் கீழே தொங்கும் நீண்ட ‘கோட்டு’.

अंगराग, पु॰ வாசனைப் பூச்சு.

अँगरेज़, पु॰ ஆங்கிலேயர்.

अँगरेज़ी, स्त्री॰ ஆங்கிலம்.

अंगा, पु॰ =**अंगरखा**.

अंगार, पु॰ தணல்.

अँगिया स्त्री॰ ரவிக்கை.

अंगीकार, पु॰ அங்கீகாரம், சம்மதம்.

अंगीठी, स्त्री॰ குமட்டியடுப்பு.

अंगुर, **अंगुल**, पु॰ ஒரு அளவு.

अंगुली: स्त्री॰ விரல்.

अंगुश्त, पु॰ விரல்.

अंगुश्तनुमाई, स्त्री॰ சுட்டிக் காட்டுதல்; துஷ்டனைச் சுட்டிக் காட்டுதல்.

अंगुश्तरी, स्त्री॰ மோதிரம்.

अंगुश्ताना, पु॰ தையற்காரன் அணியும் அங்குஸ்தான்.

अंगूठा, पु॰ கட்டை விரல்.

अंगूठी, स्त्री॰ மோதிரம்.

अंगूर, पु॰ திராட்சை.

अँगेजना, क्रि॰ स॰ பொறுத்துக் கொள்ள.

अंगेठी, स्त्री॰ = **अंगीठी.**

अंगोछा, पु॰ (உடம்பு துடைக்கும்) துண்டு.

अंचल, पु॰ முந்தாணி; ஓரம்.

अंजन, पु॰ கண் மை; என்ஜின்.

अंजरपंजर, पु॰ உடம்புக்கட்டு; எலும்புக்கூடு.

अंजलि, **अजली,** स्त्री॰ இரண்டு உள்ளங் கைகளையும். சேர்த்துக்கிண்ணம்போல் வைத்தல்.

अंजाम, पु॰ முடிவு; பலன்.

अंजीर, पु॰ அத்திப்பழம்.

अंजुमन, स्त्री॰ சபை.

अँजुरी, **अँजुली.** स्त्री॰ = **अंजली.**

अंजोर, पु॰ வெளிச்சம்; நிலவு.

अंझा, पु॰ விடுமுறை.

अँटना, क्रि॰ अ॰ கொள்ள, அடங்க.

अंटा, पु॰ பெரிய குண்டு; பஞ்சு அல்லது பட்டுநூல் கட்டு.

अंटागफ़ील, **अंटा गुड़ गुड़,** क्रि॰ वि॰ போதையில் மூழ்கி.

अँटिया, स्त्री॰ புல்.

अंठी, स्त्री॰ விரலிடை; பஞ்சு அல்லது பட்டு நூல் கட்டு.

अंड, पु॰ முட்டை; அண்டகோசம்; பிரம்மாண்டம்; சரீரம்.

अंडकोश, पु॰ அண்டகோசம்; பிரம்மாண்டம்; பழத் தோல்.

अंडज, पु॰ முட்டையிலிருந்து உண்டான ஜீவன்கள்.

अंडबंड, स्त्री॰ உளறுதல்.

अंडा, पु॰ முட்டை.

अंडाकार, वि॰ முட்டை வடிவமான.

अंडी, स्त्री॰ ஆமணக்கு; ஒருவித பட்டு.

अंत, पु॰ முடிவு.

अँतड़ी, स्त्री॰ குடல்.

अंतरंग, वि॰ உள்ளே இருக்கும் ; அந்தரங்கமான.
अंतर, पु॰ வித்தியாசம் ; மறைவு ; இருதயம் ; துவாரம்.
अंतरा, क्रि॰ वि॰ நடு ; பக்கத்து ; தவிர ; தனிப்பட்ட ; இல்லாமல். पु॰ முறைக் காய்ச்சல்.
अंतराल, पु॰ மண்டலம்.
अंतरिक्ष, पु॰ ஆகாயம் ஸ்வர்க்க லோகம்.
अंतरीप, पु॰ தீவு ; முனை.
अंतर्गत, वि॰ உள்ளடங்கிய.
अंतर्धान, पु॰ மறைதல்.
अंतर्यामी, वि॰ இருதயத்தில் நடப்பதை அறிகிற. पु॰ ஈச்வரன்.
अंतर्हित, वि॰ மறைந்த.
अंतिम, वि॰ கடைசியான.
अंत:करण, पु॰ (சங்கல்பம், விகல்பம், நிச்சயம், ஸ்மரணம், சுகதுக்க அநுபவம் முதலிய செய்யும்) மனம்.
अंत:पुर, पु॰ வீட்டில் ஸ்திரீகள் வசிக்கும் உள்பாகம்.
अंत:राष्ट्रीय, **अंतर्राष्ट्रीय,** **अंतरराष्ट्रीय,** वि॰ பல்வேறு வெளி நாடுகளோடும் சம்பந்தப்பட்ட.
अंत्य, वि॰ கடைசியான.
अंत्यज, पु॰ ஹரிஜன்.
अंदर, क्रि॰ वि॰ உள்ளே.
अंदरूनी, वि॰ உள்ளே உள்ள.
अंदाज़, पु॰ மதிப்பு, அனுமானம்.
अंदाज़न, क्रि॰ वि॰ சுமார்.
अंदाज़ा पु॰ மதிப்பு.
अंदेशा, पु॰ எண்ணம் ; சந்தேகம் ; பயம் ; தயக்கம்.
अंध, वि॰ குருட்டு ; விவேகமில்லாத ; மதம் பிடித்த, पु॰ குருடன் ; ஆந்தை ; வௌவால் ; இருட்டு.
अंधकार, पु॰ இருட்டு.
अंधकूप, पु॰ பாழுங் கிணறு.
अंधखोपड़ी, स्त्री॰ புத்தியற்றவன்.
अंधड़, पु॰ புயல் காற்று.
अंधपरंपरा, पु॰ குருட்டு நம்பிக்கையை கடைப்பிடித்தல்.
अंधा, पु॰ (स्त्री॰ अंधी) குருடன் ; அவிவேகி.
अंधाधुंध, स्त्री॰ கார் இருட்டு ; சீர்கேடு ; அநியாயம்.
अँधियारा, पु॰ = **अंधेरा**
अंधेर, पु॰ = **अंधाधुंध.**
अंधेर-खाता, पु॰ வியாபாரக் கணக்குகளில் ஒழுங்கின்மை.

अंधेरा, पु॰ இருட்டு ; மந்தம் ; மங்கல்.

अंब, स्त्री॰ தாய். पु॰ மாமரம்.

अंबर, पु॰ வஸ்திரம்; ஆகாயம் ; பருத்தி ; அபிரகம் ; மேகம்.

अंबराई, स्त्री॰ மாந்தோப்பு. पु॰ மாமரம்.

अंबा, स्त्री॰ தாய்.

अंबार, पु॰ குவியல் ; அம்பாரி.

अंबारो, स्त्री॰ யானை மேல் அமைக்கும் ஆசனம், அம்பாரி.

अंबिया, स्त्री॰ மாவடு.

अंबु, पु॰ தண்ணீர்.

अंबुज, पु॰ நீரிலிருந்து உண்டான வஸ்து ; தாமரை ; சங்கு.

अंबुद, वि॰ நீர் கொடுக்கக் கூடிய. पु॰ மேகம்.

अंबुधि, पु॰ சமுத்திரம்.

अंबोह, पु॰ கூட்டம்.

अंश, पु॰ பாகம் ; வகுக்கப்படும் எண் ; கோண அளவில் ஒரு டிகிரி.

अंशु पु॰ கிரணம்.

अंशुमान, / **अंशुमालो,** } पु॰ சூரியன்.

अकड़, स्त्री॰ அகம்பாவம் ; முறுக்கு ; பிடிவாதம்.

अकड़बाज़, पु॰ டாம்பீகன்.

अकड़ना, क्रि॰ अ॰ கர்வப்பட ; 'முறுக்காய்' நடக்க.

अकड़ैत, पु॰ = **अकड़बाज़.**

अकथ, वि॰ சொல்லமுடியாத.

अकना, क्रि॰ अ॰ கலக்கமடைய.

अकनना, क्रि॰ स॰ கவனமாய் கேட்பது.

अकबक, स्त्री॰ உளறுதல் ; பயம் ; சாமர்த்தியம். वि॰ திடுக்கிட்ட.

अकबकाना, क्रि॰ अ॰ வியப்படைய ; கலங்க.

अकबर, वि॰ மிகப் பெரிய.

अकबाल, पु॰ மஹிமை.

अकर्मक, पु॰ செயப்படுபொருள் இல்லாத வினைச் சொல்.

अकर्मण्य, वि॰ சோம்பேறி.

अकस, पु॰ துவேஷம்.

अकसर, क्रि॰ वि॰ பெரும்பாலும் ; சாதாரணமாய்.

अकसोर, पु॰ ஸர்வரோக நிவாரிணி.

अकस्मात्, क्रि॰ वि॰ தற்செயலாய்.

अकाज, पु॰ நஷ்டம் ; தடங்கல் ; கெட்ட காரியம். क्रि॰ वि॰ வீணாய்.

अकाट्य, वि• தாண்டிக்க முடியாத.

अकारथ, क्रि• वि• வீணாய்.

अकारिब, पु• உறவினர்.

अकाल, पु• கெட்டகாலம்; பஞ்சம்.

अकिंचन, वि• பரம ஏழையான.

अकील, पु• புத்திமான்.

अकुताना, क्रि• अ• அறுவறுத்துப்போக.

अकुलाना, क्रि• अ• சீக்கிரம் செய்ய; கலக்கமடைய.

अकेला, वि• தனியான; இணையற்ற.

अकेले, क्रि• वि• தனியாய்; மட்டும்.

अक्खड़, वि• சொன்ன வார்த்தை கேளாத; பயமற்ற; நாகரீகமற்ற.

अक्ल, स्त्री• புத்தி;—**चक्कर में आना,** क्रि• अ• புத்திமயங்க;—**दौड़ाना,** யோசிக்க;—**पर पर्दा पड़ जाना,** புத்திமந்தமடைய;—**मारी जाना** புத்தியை இழக்க;—**का दुश्मन** முட்டாள்;

अक़्लमंद, वि• புத்திகூர்மையான.

अक़्लमंदी, स्त्री• புத்தி கூர்மை.

अक्षर, वि• நாசமற்ற, சாசுவதமான. पु• எழுத்து,

अक्षि, स्त्री• கண்.

अक्षुण्ण, वि• முறியாத; பூரா.

अक्षौहिणी, स्त्री• 109,350 காலாள், 65,610 குதிரை, 21,870 தேர், 21,870 யானை கொண்ட ஒரு பூரா சேனை.

अक्स, पु• பிரதிபிம்பம்; படம்.

अक्सर, क्रि• वि• = **अकसर.**

अक्सीर, पु• = **अकसीर.**

अख़बार, पु• சமாசாரப் பத்திரிகை.

अख़बार-नवीस पु• பத்திரிகாசிரியர்.

अखरना, क्रि• अ• மனதிற்குப் பிடியாமல் இருக்க.

अखरोट पु• ஒருவித கொட்டை, walnut பருப்பு.

अख़लाक़, पु• வழக்கங்கள்.

अखाड़ा, पु• குஸ்தி செய்யும் இடம்; சந்நியாசிகளின் ஒரு ஸபை; ஸபை.

अखाद्य, वि• சாப்பிடத்தகாத.

अखिल, वि• சம்பூர்ண; பிரிக்கப்படாத.

अख़ीर, पु• முடிவு; நுனி.

अखेट, स्त्री• வேட்டை.

अखोह, पु॰ மேடு பள்ளமான பூமி.

अल्लाह, अ॰ ஆஹா !

अख़्तर, पु॰ நட்சத்திரம்.

अख़्तियार, पु॰ அதிகாரம்; சாமர்த்தியம்.

अगड़बगड़, वि॰ அர்த்தமற்ற.

अगण्य, वि॰ எண்ணிலடங்காத; எண்ணத்தகாத; அல்ப.

अगम, }
अगम्य, } वि॰ கடக்கமுடியாத; கடினமான; புத்திக்கெட்டாத.

अगर, पु॰ வாசனைக் கட்டையுள்ள ஒரு மரம்; ஒரு வாசனை திரவியம்; **बत्ती** **स्त्री॰** ஊது வாசனை கலந்த ஊதுவத்தி.

अगर, अ॰ ஆல் (If).

अगरचे, कि॰ वि॰ இருந்த போதிலும்.

अगलबगल, क्रि॰ वि॰ அக்கம் பக்கத்தில்.

अगला, वि॰ எதிரேயிருக்கும்; வரப்போகும்.

अगवानी, स्त्री॰ விருந்தாளியை அல்லது கல்யாணத்தில் பிள்ளை வீட்டுக்காரர்களை எதிர் கொண்டழைத்தல்.

अगहन, पु॰ மார்கழி.

अगहनी, स्त्री॰ மார்கழியில் அறுவடையாகும் பயிர்.

अगाऊ क्रि॰ वि॰ முன்னதாக; முன் செலுத்திய.

अगाड़ी, क्रि॰ वि॰ முன்பு. **स्त्री॰** குதிரையின் கழுத்தில் கட்டும் கயிறு;

अगाध, वि॰ ஆழங்காணாத; புத்திக்கெட்டாத.

अगाह, वि॰ **आगाह.**

अगिन, स्त्री॰ தீ. **अगिन-बोट** - पु॰ - புகைப்படகு (steam-launch.)

अगुआ, पु॰ வழிகாட்டி; தலைவன்; விவாகம் நிச்சயம் செய்பவன்.

अगोरना, क्रि॰ **अ॰** எதிர்பார்க்க; காவல்காக்க; தடுக்க.

अगौनी, स्त्री॰ = **अगवानी**

अग्नि, स्त्री॰ நெருப்பு.

अग्र, पु॰ முன்பாகம்.

अग्रज, पु॰ அண்ணன். **वि॰** உத்தமமான.

अग्रसर, क्रि॰ वि॰ முன்னால்.

अग्राह्य, वि॰ ஏற்றுக் கொள்ளத்தகாத.

अघ, पु॰ பாவம்.

अघट, वि॰ குறையாத; கடினமான.

अघाना, क्रि॰ अ॰ போஜனத்தில் திருப்தியாக ; தெவிட்ட. क्रि॰ स॰ திருப்தியாக்க.
अघोर, वि॰ அதிகோரமான ; ரம்யமான.
अघोरी, पु॰ வெறுக்கத்தக்க.
अचंभा, पु॰ ஆச்சரியம்.
अचंभित, वि॰ வியப்படைந்த.
अचकन, पु॰ ஒருவித நீண்ட கோட்டு.
अचक्कन, पु॰ முன்பின் அறியாத மனிதன்.
अचरज, पु॰ ஆச்சர்யம்.
अचल, वि॰ நகரமுடியாத ; சாசுவதமான. पु॰ மலை.
अचला, वि॰ நகராத. स्त्री॰ பூமி.
अचानक, क्रि॰ वि॰ திடீரென்று; தற்செயலாய்.
अचार, पु॰ ஊறுகாய்.
अचिर, क्रि॰ वि॰ சீக்கிரம்.
अचूक, वि॰ கட்டாயம் பலன் கொடுக்கும் ; பிசகாத.
अचेत, वि॰ பிரஞ்ஞையற்ற ; அறிவற்ற. पु॰ ஜடப்ரக்ருதி.
अचेतन वि॰ சுகதுக்கம் அறியும் சக்தியற்ற ; மூர்ச்சித்த.
अचैन, क्रि॰ वि॰ அமைதியில்லாமல், கலக்கமாய். वि॰ அமைதியற்ற.
अच्छत, पु॰ உடையாதது ; அக்ஷதை.
अच्छा, वि॰ நல்ல.
अच्छाई, स्त्री॰ உத்தமகுணம் ; நன்மை.
अच्युत, वि॰ வீழ்ச்சியடையாத ; கலக்கமடையாத. पु॰ கிருஷ்ணபகவான்.
अछत, क्रि॰ वि॰ இருக்கும் பொழுது.
अछूत, वि॰ தொடக்கூடாத.
अछूता, पु॰ தீண்டாதார். वि॰ தொடப்படாத,
अछेत, वि॰ மிகுதியாய்.
अज, वि॰ பிறப்பற்ற. पु॰ ஸ்வயம் பூ ; வெள்ளாட்டுக்கடா.
अज़, उप॰ = से
अजगर, पु॰ மலைப்பாம்பு.
अज़गैबी, वि॰ மறைந்த ; ரகசியமான.
अज़दहा, पु॰ = अजगर.
अजनबी, वि॰ பரிசயமற்ற ; அயல்நாட்டான்.
अजब, वि॰ விசித்திரமான.
अजमाना, क्रि॰ स॰ = आजमाना.
अजय, पु॰ தோல்வி. पु॰ ஜயிக்கமுடியாத.

अजर, वि• கிழத்தன்மை இல்லாத.

अज़-रूए, क्रि• वि• = अनुसार

अज़ल, स्त्री• மரணம்.

अजवायन, स्त्री• ஓமம்.

अजस, पु• = अपयश.

अजसो, वि• பொமரைக் கெடுக்கும்.

अज़हद, वि• எல்லை கடந்த.

अजा, स्त्री• வெள்ளாடு.

अजाइब, पु• அற்புதங்கள்.

अजात, वि• ஜன்மமற்ற.

अज़ान. पु• மசூதிகளில் பிரார்த்தனைக் காலத்தைக் குறிப்பிடக் கூவப்படும் சத்தம். वि• தெரியாத; அறிமுகமில்லாத.

अज़ाब, पु• துக்கம்; விபத்து; கெட்ட செயல்.

अजायब खाना, } पु• அற்புத
अजायब घर, } வஸ்து சாலை, மியூஸியம்.

अजित, वि• ஜயிக்கப்படாத.

अजो, अ• ஐயா!

अज़ीज़, वि• மதிக்கத் தக்க; அன்பான.

अजीब, वि• விசித்திரமான.

अजीर्ण, पु• அஜீர்ணம்.

अजूबा, वि• விசித்திரமான.

अजेय, वि• ஜயிக்கமுடியாத.

अज्ञ, वि• மூடனான. पु• அஞ்ஞானி; மூடன்.

अज्ञात, क्रि• वि• பிறருக்குத் தெரியாமல்.

अज्ञान, वि• முட்டாள்தனமான. पु• ஜடத்தன்மை: முட்டாள்தனம்.

अज्ञानी, वि• அறிவில்லாத.

अज्ञेय, वि• அறியமுடியாத.

अज़्मत, स्त्री• பெருந்தன்மை.

अज्र, पु• சன்மானம்; செய்த வேலைக்குப் பதில் பணம் அல்லது உபகாரம்.

अटंबर, पु• குவியல்.

अट, स्त्री• நிபந்தனை: சிறைவாசம்; இடையூறு.

अटक, स्त्री• தடங்கல்; தயக்கம்.

अटक मटक, स्त्री• காதல் சேஷ்டைகள்.

अटकना, अ• क्रि• தடைபட; தங்க.

अटकल, स्त्री• அனுமானம்.

अटकल-पच्चू, पु• அனுமானம், குத்துமதிப்பு.

अटकलबाज, पु• உத்தேசமாய் சொல்வதில் கெட்டிக்காரன்.

अटकाना, क्रि• स• தடுக்க; சிக்கவைக்க; தாமதிக்க.

अटकाव, पु• தடங்கல் ; சிக்குதல்.

अटन, पु• அலைதல்.

अटना, क्रि• अ• அலைய ; மறைக்க ; வழிமறிக்க ; கொள்ள.

अटपट, वि• பயங்கரமான ; கடினமான ; விரைவான.

अटपटाना, क्रि• अ• தடுமாற.

अटपटो, स्त्री• விஷமத்தனம் ; அறிய முடியாமை.

अटल, वि• ஸ்திரமான ; சாசுவதமான.

अटवी, स्त्री• காடு.

अटा, **अटारी**, स्त्री• மெத்தை அறை.

अटूट, वि• முறிக்கமுடியாத ; மிக அதிகமான.

अट्टसट्ट, पु• உளறல்.

अट्टहास, पु• உரத்த சிரிப்பு ; அட்டகாசம்.

अट्टालिका, स्त्री• பெரிய மாளிகை.

अठखेली, स्त्री• விநோதம் ; விளையாட்டு.

अठन्नी, स्त्री• எட்டணா நாணயம்.

अठवारा, पु• எட்டுநாள் காலம் ; வாரம்.

अड़ंगा, पु• இடைஞ்சல்.

अड़, पु• பிடிவாதம்.

अड़चन, स्त्री• கஷ்டம் ; இடைஞ்சல்.

अड़ना, क्रि• अ• தடைப்பட ; தங்க ; பிடிவாதம் செய்ய.

अड़ाड़, पु• நால்நடைக்கொட்டம்.

अड़ाना, क्रि• स• தடுக்க ; நிறுத்த; ஒன்றோடு மற்றொன்றைக் கட்ட.

अड़ार, पु• கூட்டம் ; குவியல் ; விறகுச்சுமை.

अड़ियल, वि• முரட்டு.

अड़ो, स्त्री• பிடிவாதம் ; தடங்கல்.

अड्डा, पु• தங்குமிடம் ; கூடுமிடம் ; புறமாடம்.

अढ़तिया, पु• கமிஷன் வியாபாரி.

अढ़ाई, वि• இரண்டரை.

अणिमा, स्त्री• அஷ்டசித்திகளில் ஒன்று ; கண்ணில் படாத அளவு சிறுத்துப் போதல்.

अत:, **अतएव**, क्रि• वि• ஆகையால்

अतनु, वि• தேகமற்ற. पु• காமதேவன்.

अतर, पु• அத்தர்.

अतरदान, पु॰ அத்தர் வைக்கும் பாத்திரம்.

अतरसों, कि॰ वि॰ சென்ற நாலாம் நாள்; வரும் நாலாம் நாள்.

अता, पु॰ தானம்.

अतानामा, पु॰ தானபாத்திரம்.

अताई, पु॰ சாதுர்யமுள்ளவன்.

अति, कि॰ वि॰ அதிகமாக.

अतिक्रम पु॰ நியமம் மீறுதல்.

अतिथि, पु॰ விருந்தாளி.

अतिब्बा, पु॰ வைத்தியர்கள்.

अतिरिक्त, कि॰ वि॰ தவிர.

अतिशय वि॰ அதிகமான.

अतीत, वि॰ சென்ற; தனியான, இறந்த.

अतीव, वि॰ அதிகமான.

अतुल, वि॰ நிகரற்ற.

अतुलित, वि॰ நிறுக்காத; மிக அதிகமான.

अत्तार, पु॰ தைலம் விற்பவன்; யூனானி மருந்து தயாரிப்பவன்; ஸெ விற்பவன்.

अत्यंत, वि॰ மிக அதிக.

अत्याचार, पु॰ கொடுமை.

अत्याचारी, वि॰ கொடுமையான.

अत्युक्ति, स्त्री॰ மிகைப்படுத்திச் சொல்லுதல்.

अथवा, अ॰ அல்லது.

अथाई, स्त्री॰ உட்காருமிடம்; சபை.

अथाह, वि॰ மிக ஆழமான. **पु॰** ஆழம்; சமுத்திரம்.

अदंडय, वि॰ தண்டனைக்கு உட்படாத.

अदंत, वि॰ பல்லில்லாத; பல் முளைக்காத.

अदद, स्त्री॰ எண்ணிக்கை.

अदना, वि॰ அல்பமான; சாதாரணமான.

अदब, पु॰ மரியாதை முறை.

अदम-पैरवी स्त्री॰ கோர்ட்டில் தன் வழக்கை கவனியாதிருத்தல்.

अदय, वि॰ தயையற்ற.

अदरक, पु॰ இஞ்சி.

अदल, पु॰ நியாயம்.

अदल-बदल, पु॰ கலைந்திருத்தல்.

अदवान } **स्त्री॰** கட்டிலின்
अदवायन } சட்டத்தை இறுக்குவதற்கேற்பட்ட கயிறுகள்.

अदहन, पु॰ உலை நீர்.

अदा, वि॰ பாக்கியில்லாமல் செலுத்திய. **स्त्री॰** தளுக்கு.

अदाई, स्त्री॰ கடனைத்தீர்த்தல்.

अदालत, स्त्री॰ நியாயஸ்தலம்.
—दीवानी ஸிவில் கோர்ட்டு.
—माल ரெவின்யூ கோர்ட்டு.
अदालती, वि॰ கோர்ட்டு சம்பந்தமான ; पु॰ வழக்குத் தொடுப்பவன்.
अदावत, स्त्री॰ சத்ருத்வம்.
अदीब, स्त्री॰ சாஹித்ய ஞானி.
अदूरदर्शी, वि॰ முன் யோசனை செய்யாத.
अदृश्य, वि॰ கண்ணுக்குப் புலப்படாத.
अदेय, वि॰ கொடுக்கமுடியாத; கொடுக்கக்கூடாத.
अद्धा, पु॰ பாதி.
अद्धी, स्त्री॰ $1\frac{1}{2}$ தம்பிடி ; ஒரு வித மெலிந்த மினுமினுப்பான துணி.
अद्भुत, वि॰ அற்புதமான.
अद्रि, पु॰ மலை.
अद्वितीय, वि॰ இணையற்ற.
अधःपतन, **अधःपात**, पु॰ வீழ்ச்சி; நாசம்.
अधकचरा, वि॰ திறமையற்ற ; முடிக்காத.
अधकपारी, स्त्री॰ ஒற்றைத்தலை வலி.
अधखिला, वि॰ பாதி மலர்ந்த.
अधम, वि॰ தாழ்ந்த ; பாவி.
अधमरा, **अधमुआ**, वि॰ பாதி இறந்த, குற்றுயிருள்ள
अधर, पु॰ உதடு ; கீழ் உதடு.
अधरपान, पु॰ முத்தமிடுதல்.
अधवा, स्त्री॰ அமங்கிலி.
अधिकरण, पु॰ ஆதாரம் ; ஏழாம் வேற்றுமை.
अधिकांश, पु॰ அதிகபாகம். क्रि॰ वि॰ பெரும்பாலும்.
अधिकृत, वि॰ அதிகாரத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட.
अधिगत, वि॰ பெறப்பட்ட ; அறியப்பட்ட.
अधिनायक, पु॰ தலைவன்.
अधिपति, पु॰ எஜமானன்.
अधियाना, क्रि॰ स॰ பாதியாக்க.
अधिरथ, पु॰ தேரோட்டி.
अधिवेशन, पु॰ சபை ; மகாநாடு.
अधिष्ठाता, पु॰ தலைவன்.
अधिष्ठान, पु॰ வாசஸ்தானம்.
अधीन, वि॰ கீழ்ப்பட்ட.
अधीर, वि॰ சஞ்சலமான ; பொறுமையில்லாத.
अधीश, पु॰ எஜமானன்.
अधूत, वि॰ பயமற்ற.
अधूरा, वि॰ பூர்த்தியடையாத.
अधेड़, वि॰ நடுவயதுள்ள.
अधोगति, स्त्री॰ வீழ்ச்சி.
अधेला, पु॰ ஒன்றரை தம்பிடி.

अध्यक्ष, पु॰ அக்கிராஸனர்.
अध्यवसाय, पु॰ விடாமுயற்சி.
अध्यापक, पु॰ உபாத்தியாயர்.
अध्यापन, पु॰ கற்பித்தல்.
अनंग, वि॰ சரீரம் அற்ற. पु॰ காமதேவன்.
अनंत, वि॰ எல்லையற்ற.
अनंतर, क्रि॰ वि॰ பிறகு : விடாமல்.
अन, क्रि॰ वि॰ இல்லாமல். वि॰ வேறு.
अनक्करीब, क्रि॰ वि॰ சுமாராய் ; இன்னும் கொஞ்ச காலத்தில்.
अनकहा, वि॰ சொல்லப்படாத.
अनख, पु॰ கோபம் ; துக்கம் ; பொறாமை. वि॰ நகமில்லாத.
अनघ, वि॰ பாவத்தால் தீண்டப்படாத.
अनजान, वि॰ அறிவில்லாத ; அறிமுகமில்லாத.
अनन्नास, पु॰ அன்னாசிப்பழம்.
अनन्य, वि॰ வேறு எதோடும். சம்பந்தம் இல்லாத ; ஒன்றிலேயே ஈடுபட்ட.
अनपच, पु॰ அஜீர்ணம்.
अनपढ़, वि॰ படிப்பற்ற.
अनपेक्ष, वि॰ சிரத்தையற்ற.
अनपेक्षित, वि॰ அபேக்ஷிக்காத.
अनबन, पु॰ மனஸ்தாபம்.
अनभल, पु॰ தீமை.
अनभिज्ञ, वि॰ அறிவில்லாத ; அறிமுகமில்லாத.
अनभ्यस्त वि॰ பழக்கமில்லாத.
अनमन, } **अनमना,** } वि॰ மனம் தளர்ந்த.
अनमेल, वि॰ வேறு வேறு ஜாதியைச் சேர்ந்த ; பொருந்தாத ; கலப்பில்லாத.
अनमोल, वि॰ விலையற்ற ; உத்தமமான.
अनरस, पु॰ ஸ்வாரஸ்யமில்லாதது ; மனஸ்தாபம்.
अनरीति स्त्री॰ கெட்டரீதி.
अनर्गल, वि॰ சம்பந்தமில்லாத; உளறல் ; தொடர்ச்சியற்ற.
अनर्थ, पु॰ விரோதமான கருத்து ; நஷ்டம் ; விபத்து.
अनल, पु॰ நெருப்பு.
अनवरत, क्रि॰ वि॰ சாசுவதமாய்.
अनशन, पु॰ உபவாசம்.
अनसुना, वि॰ காதில்போட்டுக் கொள்ளாத.

अनहद्-नाद, पु॰ யோகிகளுக்குப் புலப்படும் ஒரு தொனி.
अनहित, पु॰ தீமை ; சத்துரு.
अनहोनी, स्त्री॰ சம்பவிக்க முடியாத.
अनाकानी, स्त्री॰ கேட்டும் கேட்காததுமாயிருத்தல்.
अनागत, वि॰ வராத ; எதிரே இல்லாத.
अनाज, पु॰ தானியம்.
अनाड़ी, वि॰ அறிவில்லாத ; சாமர்த்தியமில்லாத.
अनादर, पु॰ மரியாதையின்மை.
अनादि, वि॰ ஆதியில்லாத.
अनादृत, वि॰ அவமதிக்கப்பட்ட.
अनापशनाप, पु॰ உளறுதல்.
अनामय, वि॰ வியாதியற்ற ; குற்றமற்ற. **पु॰** ஆரோக்கியம்.
अनामिका, स्त्री॰ மோதிரவிரல்.
अनार, पु॰ மாதுளை.
अनावृत, वि॰ மூடப்படாத.
अनावृष्टि, स्त्री॰ மழை இல்லாமை ; வரட்சி.
अनाहार, पु॰ சாப்பாடு இல்லாமை அல்லது விட்டுவிடுதல். **वि॰** உபவாசம் செய்யும்.
अनिंद्य, वि॰ நிந்திக்கத்தகாத ; உத்தமமான.
अनिच्छा, स्त्री॰ விருப்பமின்மை.
अनित्य, वि॰ சாசுவதமற்ற.
अनिमेष, वि॰ கண்கொட்டாத.
अनियंत्रित, वि॰ இடையூறின்றி, தடுக்கப்படாத.
अनियमित, वि॰ வ்யவஸ்தையில்லாத; நிச்சயமில்லாத.
अनियारा, वि॰ கூர்மையான.
अनिर्दिष्ट, वि॰ குறிப்பிடாத,
अनिर्वचनीय, वि॰ வர்ணிக்க முடியாத.
अनिल, पु॰ காற்று.
अनिवार्य, वि॰ கட்டாயமான.
अनिष्ट, वि॰ விரும்பப்படாத.
अनी, स्त्री॰ நுனி ; முன்பாகம் ; கூட்டம் ; சேனை ; வெட்கம்.
अनीक पु॰ சேனை.
अनीत, अनीति, स्त्री॰ அந்நியாயம் ; போக்கிரித்தனம் ; சீர்கேடு.
अनीश, वि॰ எஜமானன் இல்லாத.
अनीस, पु॰. மித்திரன் ; அன்பன்

अनु—, उप• பின்னே (**अनुगामी** பின்பற்றுபவன்) ; போல (**अनुरूप** போல) ; கூட (**अनुपान** மருந்தோடு சாப்பிடும் வஸ்து) ; திரும்பத் திரும்ப (**अनुशीलन** திரும்பத் திரும்ப படிப்பது).

अनुकंपा, स्त्री• தயை.

अनुकरण, पु• ஒன்றைப் பார்த்து மற்றொன்று 'காப்பி' செய்தல் ; நகல்.

अनुक्त, वि• சொல்லப்படாத.

अनुग, अनुगत, पु• சேவகன்.

अनुगामी, वि• பின்பற்றும் ; கீழ்ப்படிதலுள்ள.

अनुग्रह, पु• கிருபை.

अनुचर, पु• தாசன் ; தோழன்.

अनुज, पु• தம்பி.

अनुज्ञा, स्त्री• கட்டளை.

अनुताप, पु• துக்கம் ; பச்சாத்தாபம்.

अनुनय, पु• வேண்டுகோள்.

अनुपम, वि• இணையற்ற.

अनुपस्थित, वि• ஆஜரில்லாத.

अनुपात, पु• கணக்கில் விகித சமத்துவம் அல்லது தரம் (Ratio)

अनुपान, पु• அனுபானம், மருந்தோடு சாப்பிடும் வஸ்து.

अनुभव, पु• அனுபவம்.

अनुभवी, वि• அனுபவமுள்ள.

अनुभूति, स्त्री• அனுபவம்.

अनुमान, पु• மதிப்பு ; உத்தேசம்.

अनुयायी, पु• பின்பற்றுபவன் ; தாசன்.

अनुराग, पु• அன்பு ; பற்றுதல்.

अनुरूप, वि• போல.

अनुरोध, पु• தடங்கல் ; ஒரு காரியத்தை சாதிப்பதற்காக வணக்கமான பிடிவாதம்.

अनुलेपन, पु• பூசுதல் : மெழுகுதல்.

अनुवाद, पु• மொழிப் பெயர்ப்பு, தர்ஜுமா.

अनुवादक, पु• மொழிபெயர்ப்பவன்.

अनुशासन, पु• கட்டளை ; உபதேசம் ; ஒழுங்குமுறை (discipline).

अनुशीलन, पु• திரும்பத் திரும்பப்படிப்பது, அப்யாஸம்.

अनुसंधान, पु• தேடுதல் : விசாரித்தல்.

अनुसरण, पु॰ கூட அல்லது பின்பற்றிச் செல்லுதல்.

अनुसार, } वि॰ அனுகூலமாக ; சமமாக.
अनुहार,

अनूठा, वि॰ விசித்திரமான ; நேர்த்தியான.

अनूदित, वि॰ சொல்லப்பட்ட ; செய்யப்பட்ட ; மொழி பெயர்க்கப்பட்ட.

अनूप, वि॰ இணையற்ற ; மிக அழகான.

अनेरा, वि॰ பொய்யான ; நியாயமற்ற ; வீணான.

अनैक्य, पु॰ ஒற்றுமையின்மை ; அபிப்ராயபேதம்.

अनैस, पु॰ தீமை.

अनोखा, वि॰ விசித்திரமான ; அசாதாரணமான.

अनोना, वि॰ உப்பில்லாத ; சப்பான.

अनौचित्य, पु॰ உசிதம் இல்லாமை.

अन्देश, वि॰ தியானம் செலுத்துகிற ; கவலைப்படுகிற.

अन्दोह, पु॰ வருத்தம், துக்கம்.

अन्न, पु॰ தான்யம் ; சாதம்.

अन्ना, स्त्री॰ வளர்க்கும் தாய்.

अन्य, वि॰ வேறு, அயல்.

अन्यत्र, वि॰ வேறு இடத்தில்.

अन्यथा, वि॰ எதிரிடையாக ; பொய்யான ; இல்லாவிட்டால்.

अन्यपुरुष, पु॰ படர்க்கை (இலக்கணம்.)

अन्यमनस्क, वि॰ மனம் செல்லாத ; மனம் தளர்ந்த.

अन्योन्य, सर्व॰ பரஸ்பரம் ; தங்களுக்குள்.

अन्वय, पु॰ பரஸ்பர சம்பந்தம் ; செய்யுளில் இடம் புரண்டிருக்கும் வார்த்தைகளை வசன நடையில் மாற்றி அமைத்தல். (Prose-Order).

अन्वीक्षण, पु॰ எண்ணம் ; தேடுதல்.

अन्वेषण, पु॰ தேடுதல் ;

अन्वेषी, वि॰ பரிசோதனை (Research) செய்யும் (மனிதன்).

अपंग, वि॰ அங்கஹீனமான ; நொண்டியான ; முடமான.

अप, उप॰ விரோதமான ; கெட்ட ; அதிகமான.

अपकर्ष, पु॰ வீழ்த்துதல் ; அவமானம்.

अपच, पु॰ அஜீர்ணம் ;

अपजस, पु॰ = **अपयश.**

अपटु, **वि॰** சாமர்த்தியமில்லாத.

अपढ़, **वि॰** படிப்பற்ற ; அறிவற்ற.

अपत्य, **पु॰** குழந்தை குட்டிகள்.

अपना, **सर्व॰** தன்னுடைய ; (தன்மை ; முன்னிலை, படர்க்கை மூன்று இடங்களிலும் உபயோகமாகும்.)

अपनाना, **स॰** **क्रि॰** தனக்கு அநுகூலமாகச் செய்து கொள்ள ; தனதாக்கிக் கொள்ள ; தன் அதிகாரத்தில் கொண்டு வர.

अपनापन, **पु॰** / **अपनायत,** **स्त्री॰** — தன்னுடையது என்ற உணர்ச்சி.

अपयश, **पु॰** அபகீர்த்தி ; களங்கம்.

अपरंच, **अ॰** இன்னமும் ; மறுபடியும்.

अपरंपार, **वि॰** எல்லையற்ற ; இக்கரையும் அக்கரையும் இல்லாத.

अपर, **वि॰** கடந்த ; வேறு.

अपराह्न, **पु॰** பிற்பகல்.

अपरिग्रह, **पु॰** தானம் வாங்கிக் கொள்ளாமை.

अपरिचित, **वि॰** அறிமுகமில்லாத.

अपरिच्छिन्न, **वि॰** மூடப்படாத.

अपरिपक्व, **वि॰** பக்குவமாகாத ; அனுபவமில்லாத.

अपरिमित, **वि॰** எல்லை கடந்த ;

अपरिमेय, **वि॰** சுமாரில்லாத.

अपवाद, **पु॰** விதிக்கு விலக்கு.

अपव्यय **पु॰** வீண் செலவு.

अपशब्द, **पु॰** திட்டு, வசவு.

अपसोस, **पु॰** = **अफ़सोस.**

अपस्मार, **पु॰** மூர்ச்சை.

अपस्वार्थी, **वि॰** சுயநலமுள்ள.

अपहरण, **पु॰** பிடுங்குதல், அபகரிப்பது ; திருடுதல்.

अपात्र, **वि॰** அசுத்தமான.

अपाहिज, **वि॰** அங்கஹீனமான ; வேலை செய்யத் தகுதியில்லாத ; சோம்பேறி.

अपि, **अ॰** கூட ; நிச்சயமாய் ; சரியாய்.

अपितु, **अ॰** ஆனால் ; சொல்லப் போனல்.

अपेक्षा, **स्त्री॰** எதிர்பார்த்தல் ; தீவிரமான விருப்பம் ; ஒப்பிடுதல்.

अपेक्षाकृत, **अ॰** ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால்.

अपेक्षित, वि॰ விரும்பப்பட்ட ; அவசியமுள்ள.

अप्रतिभ, वि॰ உத்ஸாக பங்கமான.

अप्रमन्न, वि॰ கோபமான ; மனம் தளர்ந்த.

अप्राप्त, वि॰ கிடைக்காத.

अप्राप्य, वि॰ பெற முடியாத, கிடைக்காத.

अप्रिय, वि॰ பிடிக்காத.

अफ़ज़ल, वि॰ மிக உத்தமமான.

अफ़ज़ूँ, वि॰ வளர்ந்த : அதிகரித்த.

अफ़यून, स्त्री॰ அபின்.

अफ़रना, क्रि॰ अ॰ வயிறு புடைக்கச் சாப்பிட ; வயிறு புடைக்க : அறுவறுப்படைய.

अफ़रात, स्त्री = इफ़रात

अफ़लातून, पु॰ அரபி பாஷையில் பிளேடோ (Plato) என்னும் கிரேக்க தத்துவ ஞானியின் பெயர் ; அதிக கர்வம் கொள்ளுகிறவன்.

अफ़वा,
अफ़वाह, } **स्त्री॰** வதந்தி, 'கப்.'

अफ़शा, वि॰ வெளியான, தெரிந்த.

अफ़सर, पु॰ பெரிய உத்தியோகஸ்தன் (officer).

अफ़साना, पु॰ கதை.

अफ़सुरदा, वि॰ வாடின, வதங்கின ; குளிரால் தணுத்துப்போன.

अफ़सूँ, पु॰ ஜாலவித்தை.

अफ़सोस, पु॰ துக்கம் ; பச்சாத்தாபம்.

अफ़ीम, स्त्री॰ அபின்.

अफ़ीमची, पु॰ அபின் தின்னும் அப்பியாசமுள்ளவன்.

अब, क्रि॰ वि॰ இப்பொழுது.

अबख़रा, पु॰ ஆவி. (Vapour)

अबतर, वि॰ சீர் கெட்ட ; துர்த்தசையால் பிடிக்கப்பட்ட.

अबतरी, स्त्री॰ சீர்கேடு.

अबरक,
अबरख, } **पु॰** அப்பிரகம்.

अबरू, स्त्री॰ புருவம்.

अबल, वि॰ பலமற்ற.

अबलक,
अबलख, } **वि॰** கருப்பும் வெண்மையும் கலந்த (குதிரை.)

अबला, स्त्री॰ ஸ்திரீ.

अबवाब, पु॰ அதிகப்படுத்திய வரிகள் (Enhanced taxes) ; அத்தியாயங்கள்.

अबा, पु॰ ஒருவித நீண்ட தளர்ந்த ஆடை.

अवादान, वि॰ *நிறைந்த ; ஜன சங்கியை நிறைந்த.*

अवादानी, स्त्री॰ = **आवादानी**

अवाध, **अवाधित,** वि॰ *தடங்கல் இல்லாத ; சுயேச்சையான.*

अवीर, पु॰ *ஹோலிப் பண்டிகையில் விளையாட்டாய் ஒருவர் மீது ஒருவர் வீசி எறியும் ஒரு சிவப்புப் பொடி அல்லது அபிரகப்பொடி.*

अबूझ, वि॰ *அறிவில்லாத.*

अबे, अ॰ *அடே !*

अबेर, स्त्री॰ *தாமதம்.*

अबोध, वि॰ *அறிவில்லாத.* पु॰ *அறிவில்லாமை.*

अब्ज, पु॰ *ஜலத்தில் உற்பத்தியாகும் வஸ்து :—(உ-ம்) தாமரை, சங்கு ; சந்திரன் ; கற்பூரம் ; 100 கோடி.*

अब्द, पु॰ *வருஷம் ; மேகம் ; அடிமை ; சேகவன்.*

अब्धि, पु॰ *சமுத்திரம் ; தடாகம்.*

अब्बा, पु॰ *அப்பா, தகப்பன்.*

अभ्र, पु॰ *மேகம்.*

अभद्र, वि॰ *அசுபமான ; அநாகரீகமான.*

अभय, वि॰ *பயமில்லாமல்,*

अभाग, पु॰ = **अभाग्य.**

अभागा, वि॰ *துரதிர்ஷ்டமான.*

अभागी, वि॰ *துரதிர்ஷ்டமான ; சொத்து பாக்கியமில்லாத.*

अभाग्य, पु॰ *துரதிருஷ்டம் கெட்ட காலம்.*

अभाव, पु॰ *இல்லாமை : குறை.*

अभास, पु॰ = **आभास.**

अभि, उप॰ *(பகுதி) முன் : கெட்ட ; அருகில் ; அடிக்கடி ; தூரம் ; மேல்.*

अभिजित, वि॰ *ஜயிக்கும்.*

अभिज्ञ, वि॰ *அறிந்த.*

अभिज्ञान, पु॰ *ஞாபகம் ; அடையாளம் ; குறி ; அறிதல்.*

अभिनन्दन, पु॰ *வாழ்த்து.*

अभिनय, पु॰ *நடித்தல்.*

अभिनव, वि॰ *புதிய.*

अभिनेता, पु॰ *நடிப்பவன்.*

अभिनेत्री, स्त्री॰ *நடிப்பவள்.*

अभिन्न, वि॰ *வேறில்லாத, அபேத.*

अभिभावक, वि॰ *தோற்கடிப்பவன் ; ரக்ஷகன்.*

अभिमान, **पु॰** கர்வம், அகம் பாவம்.

अभियुक्त, **वि॰** குற்றம் சாட்டப்பட்ட.

अभियोग, **पु॰** வழக்கு.

अभिराम, **वि॰** மனோகரமான.

अभिरुचि, **स्त्री॰** பிரியம் (liking)

अभिलाषा, **स्त्री॰** விருப்பம்.

अभिवादन, **पु॰** வந்தனம்; ஸ்துதி.

अभिसंधि, **स्त्री॰** வஞ்சனை; சதியாலோசனை.

अभी, **क्रि॰ वि॰** இப்பொழுதே,

अभीर, **पु॰** = **अहीर**.

अभीष्ट, **वि॰** விரும்பப்பட்ட.

अभुआना, **क्रि॰ अ॰** ஆவேசத்தில் பேச.

अभूत, **वि॰** நேரிடாத.

अभूतपूर्व, **वि॰** முன் நேரிடாத.

अभेद्य, **वि॰** பிளக்க முடியாத; துளைக்க முடியாத.

अभ्यंतर, **पु॰** மத்தி; இருதயம்; உள்ளே.

अभ्यर्थना **स्त्री॰** எதிரே இருந்து பிரார்த்தித்தல்; அதிதியை அன்புடன் சந்தித்தல்.

अभ्यस्त, **वि॰** அப்பியாசம் உள்ள (மனிதன்); அப்பியசிக்கப்பட்ட (விஷயம்).

अभ्यागत, **वि॰** அதிதி, விருந்தாளி.

अभ्यास, **पु॰** பழக்கம்; வழக்கம்.

अभ्युत्थान, **पु॰** எழுதல்; முன்னேற்றம்; உற்பத்தி.

अभ्युदय, **पु॰** கிருகங்களின் உதயம்; உற்பத்தி; விருத்தி.

अभ्र, **पु॰** ஆகாயம்; மேகம்.

अभ्रक, **पु॰** அபிரகம்.

अभ्रांत, **वि॰** தப்பபிப்பிராயம் இல்லாத, மனக்குழப்பமில்லாத.

अमचूर **पु॰** வட இந்தியாவில் சமையலில் உபயோகிக்கும் மாங்காய் வற்றல் பொடி.

अमजद, **वि॰** உயர்ந்த, மேலான.

अमन, **पु॰** அமைதி; ரக்ஷை.

अमर, **वि॰** சாவில்லாத. **पु॰** தேவதை.

अमराई, **स्त्री॰** மாந்தோப்பு.

अमरूत, **अमरूद**, **पु॰** கொய்யாப் பழம்; கொய்யா மரம்.

अमर्ष, **पु॰** கோபம்; பொறாமை.

अमल, वि॰ நிர்மலமான ; சுத்தமான. पु॰ நடத்தை ; அதிகாரம். **—दारी** स्त्री॰ அதிகாரம்.

अमला, पु॰ கச்சேரி உத்தியோகஸ்தன்.

अमली, वि॰ அதிகாரம் செய்யும் ; அமுலிலிருக்கும். **इमली** (स्त्री॰) புளி ; போதைப் பழக்கமுள்ளவன்.

अमात्य, पु॰ மந்திரி.

अमान, पु॰ ரக்ஷை ; சரணம்.

अमानत, स्त्री॰ அடமானம் (Deposit).

अमाना, क्रि॰ अ॰ = **अंटना.**

अमामा, पु॰ தலைப்பாகை.

अमारी, स्त्री॰ அம்பாரி.

अमाल पु॰ பெரிய அதிகாரி.

अमालनामा, पु॰ காரிய அறிக்கை.

अमावट, स्त्री॰ உலர்த்திய மாம்பழச்சாறு.

अमिट, वि॰ அழியாத ; திடமான.

अमित, वि॰ மிதமில்லாத, அளவற்ற.

अमिय, पु॰ அமிர்தம்.

अमिष, पु॰ சாக்குப்போக்கு இல்லாத ; உண்மையான.

अमी, पु॰ = **अमिय.**

अमीन, पु॰ கோர்ட்டு அமீனு.

अमीर, पु॰ பணக்காரன்.

अमीराना, वि॰ பார்ப்பதற்கு தனவந்தன் போன்ற.

अमीरी, स्त्री॰ இராஜத்துவம் ; பிரபுத்துவம் ; தாராளம்.

अमुक, वि॰ குறிப்பிட்ட ; இன்ன.

अमूल, वि॰ வேர் இல்லாத மூலகாரணம் இல்லாத, पु॰ இயற்கை.

अमूल्य, वि॰ விலை மதிப்பிட முடியாத.

अमेठना, क्रि॰ स॰ = **उमेठना.**

अमोघ, वि॰ பலன் தராமல் போகாத.

अमोल, / **अमोलक,** } वि॰ = **अमूल्य.**

अमोला, पु॰ மாங்கொட்டையிலிருந்து இப்பொழுது தான் முளைந்துவரும் இளஞ்செடி.

अम्दन, क्रि॰ वि॰ தெரிந்து கொண்டே : வேண்டுமென்றே.

अम्मामा, पु॰ = **अमामा.**

अम्र, पु॰ வேலை ; கட்டளை.

अम्ल, पु॰ புளிப்பு.

अम्लान, वि॰ மனம் தளராத ; சுத்தமான.

अम्हौरी, स्त्री॰ வேர்க்குரு.

अयन, पु॰ வீடு ; பால்மடு ; பாதை.

अयश, पु॰ அபகீர்த்தி.

अयां, वि॰ தெளிவான.

अयादत स्त्री॰ நோயாளியிடம் தேக நிலை விசாரித்தல்.

अयान, पु॰ முட்டாள். वि॰ கால்நடையான.

अयानत स्त्री॰ உதவி ; அனு தாபம்.

अयाल पु॰ பிடரி ; குழந்தை குட்டிகள்.

अयोग, पु॰ ஒற்றுமைப்பு இல் லாமை ; கெட்ட காலம். वि॰ அநுசிதமான.

अय्याम, पु॰ நாள் ; காலம்.

अरंड, पु॰ ஆமணக்கு.

अरक़, पु॰ ரசம் ; சாரம் ; வியர்வை.

अरगजा, पु॰ கேஸரி, சந்த னம், கற்பூரம் முதலியவை கலந்த ஒருவித வாசனைத் திரவியம்.

अरगनी, स्त्री॰ =**अलगनी**.

अरज़, स्त्री॰ வேண்டுகோள் ; पु॰ அகலம்.

अरज़ाँ, वि॰ மலிவான.

अरज़ी, स्त्री॰ மனுப்பத்திரம்.

अरण्य, पु॰ காடு.

अरण्यरोदन पु॰ பலன் தராத அழுகை.

अरथाना, क्रि॰ स॰ விவரித்துச் சொல்ல ; புரியும்படி சொல்ல.

अरथी, स्त्री॰ பாடை.

अरदली, पु॰ டவாலி சேவகன் (Orderly).

अरना, पु॰ **अड़ना** காட்டெருமை

अरब, पु॰ நூறு கோடி.

अरमान, पु॰ விருப்பம்.

अरवा, पु॰ பச்சையரிசி.

अरविन्द, पु॰ தாமரை.

अरवी स्त्री॰ சேப்பங்கிழங்கு.

अरस-परस, पु॰ ஒரு விளை யாட்டு.

अरसा, पु॰ சமயம் ; நேரம் ; தாமதம்.

अरस्तू, पु॰ 'அரிஸ்டாடில்' என்னும் கிரேக்க தத்துவ ஞானி.

अरहर, स्त्री॰ துவரை.

अराजक, पु॰ ராஜ விரோதி யான ; அரசன் இல்லாத.

अराजकता, स्त्री॰ குழப்பம்.

अराज़ी, स्त्री॰ பயிராக்கப்பட்ட நிலம்.

अराल, वि॰ கோணிய ; கெட்ட. पु॰ மதயானை.

अरि, पु॰ சத்துரு.

अरिवन, **पु॰** தாம்பு கயிறு.
अरिष्ट, **पु॰** துரதிர்ஷ்டம்.
अरु, **अ॰** = **और**.
अरुई, **स्त्री॰** = **अरवी**.
अरुज, **वि॰** நோயற்ற.
अरुण **वि॰** சிவந்த. **पु॰** விடியற் காலை ; சூர்யன் ; குங்குமம் ; சிந்தூரம்.
अरुणशिखा, **पु॰** சேவல்.
अरुणाई, **स्त्री॰** சிவந்த நிறம்.
अरुणिमा, **स्त्री॰** சிவப்புத் தன்மை.
अर्क, **पु॰** சூரியன் ; இந்திரன் ; எருக்கு.
अर्क़, **पु॰** = **अरक़**.
अर्गला **स्त्री॰** கட்டைத் தாழ்ப்பாள் ; யானைச் சங்கிலி.
अर्घ, **पु॰** அர்க்கியம் கொடுக்கும் வஸ்து.
अर्चा, **स्त्री॰** பூஜை ; பிரதிமை.
अर्चित, **वि॰** பூஜித்த.
अर्ज़, **स्त्री॰** வேண்டுகோள். **पु॰** அகலம்,
अर्जन, **पु॰** சம்பாதித்தல்.
अर्जा, **वि॰** மலிந்த.
अर्जित, **वि॰** சேர்க்கப்பட்ட ; சம்பாதிக்கப்பட்ட.
अर्ज़ी, **स्त्री॰** மனுப்பத்திரம்,
अर्ज़ी-दावा, **पु॰** கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்யும் மனுப் பத்திரம்.
अर्थ, **पु॰** அர்த்தம் ; சம்பத்து.
अर्थदण्ड, **पु॰** அபராதம்.
अर्थशास्त्र, **पु॰** பொருளாதார நூல்.
अर्थात, **अ॰** அதாவது ; அர்த்தம் என்னவென்றால்.
अर्थी, **वि॰** விரும்பும். **पु॰** வாதி ; பணக்காரன்.
अर्द्ध, **वि॰** அரை, பாதி.
अर्पण, **पु॰** கொடுத்தல் ; காணிக்கை.
अर्भक, **वि॰** அல்பமான. **पु॰** குழந்தை.
अर्वाचीन, **वि॰** தற்காலத்து ; புதிய.
अर्श, **पु॰** ஆகாயம் ; ஸ்வர்க்கம் ; மூல வியாதி.
अर्सा, **पु॰** = **अरसा**.
अर्ह, **वि॰** பூஜிக்கத்தக்க.
अलंघनीय, **अलंघ्य**, } **वि॰** தாண்ட முடியாத.
अलक, **पु॰** நெற்றியின் மேலுள்ள தலைமயிர்ச் சுருள்.
अलकतरा, **पु॰** தார் ; கீலெண்ணெய்.
अलक्ष्य, **अलक्षित**, } **वि॰** பார்க்க முடியாத ; மறைந்த.

अलक्ष, वि॰ பார்க்க முடியாத. **पु॰** கடவுள்.

अलग, वि॰ தனியான.

अलगनी, स्त्री॰ துணி உலர்த்தும் கொடி.

अलग़रज़, वि॰ அசிரத்தையான ; அர்த்தம் என்னவென்றால்.

अलग़रज़ी, वि॰ அசிரத்தையான, அஜாக்கிரதையான.

अलगाना, क्रि॰ स॰ தனிப்படுத்த.

अलगैब, वि॰ ரகசியமான.

अलगोजा, पु॰ ஒருவித புல்லாங்குழல்.

अलफ़ाज़, पु॰ வார்த்தைகள்.

अलबत्ता, वि॰ சந்தேகமில்லாமல் ; ஆனால்.

अलबेला, वि॰ ஷோக்கான,

अलम्, अ॰ போதுமான.

अलम, पु॰ துக்கம்.

अलमस्त, वि॰ மதம் பிடித்த ; பிரஞ்ஞையற்ற ; கவலையற்ற.

अलमास, पु॰ வைரம்.

अललटप्पू, वि॰ சம்பந்தமில்லாத ; உளறுகிற.

अलवान, पु॰ கம்பளிப் போர்வை.

अलविदा, अ॰ விடைபெறும் பொழுது சொல்லும் 'நமஸ்காரம்' (Good-bye.)

अलस, वि॰ சோம்பலான ; மந்தமான.

अलसी, स्त्री॰ ஆளிவிரை.

अलसेट, स्त्री॰ வீண் தாமதம் ; தளர்ச்சி ; தகராறு.

अलहदा, वि॰ தனியான, அலாதி.

अलान, पु॰ யானையைக் கட்டும் முளை ; கட்டு (பந்தனம்).

अलापना, क्रि॰ अ॰ ராக ஆலாபனம் செய்தல்.

अलाल, वि॰ சோம்பேறியான; உபயோகமற்ற.

अलालत, स्त्री॰ நோய்.

अलाव, पु॰ குளிர் காயும் தீ ; சோழி ; சிப்பி.

अलावा, क्रि॰ वि॰ தவிர ; அதிகப்படியாக.

अलि, पु॰ வண்டு ; பிரமரம்.

अली, स्त्री॰ தோழி ; வரிசை.

अलीक, वि॰ பொய்யான. **पु॰** பொய்.

अलील, वि॰ வியாதியுள்ள.

अलोक, वि॰ பார்க்க முடியாத ; தனியான ; ஜனங்களில்லாத. **पु॰** களங்கம்.

अलोना, वि० உப்பில்லாத; ருசியற்ற.

अलोप, वि० அழிந்த; மறைந்த.

अलौकिक, वि० இவ்வுலகத்தில் காணமுடியாத; அற்புதமான.

अल्प त्रि० குறைவான.

अल्पज्ञ, त्रि० அல்ப ஞானமுள்ள; அறிவற்ற.

अल्पशः, क्रि० वि० கொஞ்ச கொஞ்சமாக.

अल्विदा, पु० ரம்ஸான் மாதத்துக் கடைசி வெள்ளிக்கிழமை; விடைபெற்றுக் கொள்ளுதல்.

अल्हड़, त्रि० ஸ்வேச்சைக்குட்பட்டு ஆடும்; அநுபவமற்ற, அநாகரீகமான. **पु०** வண்டிக்குப் பழகாத காளை.

अव—उप० நிச்சயம், அவமரியாதை, குறைவு, ஆழம், பரவல் இவற்றைக் குறிப்பிடும் பகுதி.

अवकाश, पु० காலியிடம்; ஆகாயம்; பிரயாணதூரம்; சந்தர்ப்பம்; காலி நேரம்; ஒழிவு.

अवगत, वि० தெரிந்த; வீழ்ச்சியடைந்த.

अवगुंठन, पु० மூடுதல்; மறைத்தல்; முகமூடி.

अवगुण, पु० குற்றம்.

अवघट, वि० பயங்கரமான; கடக்க முடியாத.

अवचट, पु० அறியாதவன்; கஷ்டம். **पु० वि०** தற்செயலாய்.

अवज्ञा, स्त्री० அவமானம்; கீழ்ப்படியாமை.

अवडेर, पु० சிக்கல்; கலகம்.

अवडेरा, वि० சிக்கலான; ஒழுங்கில்லாத.

अवदात, वि० பிரகாசமான; சுத்தமான; வெண்மையான.

अवद्य, वि० தாழ்ந்த; தள்ளுபடியான; தோஷமுள்ள.

अवधि, स्त्री० எல்லை; கடைசி காலம்.

अवधूत, पु० சன்னியாசி; யோகி.

अवनत, वि० தாழ்ந்த; குனிந்த.

अवनति, स्त्री० குறைவு; வீழ்ச்சி; வணக்கம்.

अवनि स्त्री० பூமி.

अवरुद्ध, वि० தடுக்கப்பட்ட.

अवरूढ़, वि॰ இறங்கிய.

अवरेब, पु॰ கோணலான நடத்தை.

अवरोध पु॰ தடங்கல்; சூழ்தல்.

अवरोहण, पु॰ இறங்குதல்.

अवलंब पु॰ ஆச்ரயித்தல்; (ஒருவரை) அண்டி வாழ்தல்.

अवलंबित, वि॰ ஆச்ரயித்து.

अवली, स्त्री॰ வரிசை; கூட்டம்.

अवलोकन, पु॰ பார்த்தல்.

अवश वि॰ வசமற்று வேறு வழியில்லாமல்.

अवशिष्ट, वि॰ பாக்கி.

अवश्य, क्रि॰ वि॰ நிச்சயமாய்.

अवश्यमेव, क्रि॰ वि॰ நிச்சயமாகவே.

अवसन्न, वि॰ வருத்தமடைந்த; துடிக்கிற.

अवसर, पु॰ சந்தர்ப்பம்; ஒழிவு.

अवसाद, पु॰ நாசம்; துக்கம்; களைப்பு.

अवसान, पु॰ இளைப்பாறுதல்; முடிவு; மரணம்.

अवस्था, स्त्री॰ நிலைமை; சமயம்; வயது.

अवस्थित, वि॰ ஹாஜராயுள்ள.

अवहेलना, स्त्री॰ மதியாமை; அசிரத்தை.

अवांतर, वि॰ உள்ளே இருக்கும். पु॰ நடு மத்தி.

अवाई, स्त्री॰ வருதல்; ஆழ உழுதல்.

अवाक, वि॰ பேச்சற்று; ஸ்தம்பித்து.

अवाज़, स्त्री॰ = आवाज़.

अवाम, पु॰ பொது ஜனங்கள்.

अविकार, वि॰ மாறுதல் அற்ற; पु॰ மாறுதல் இன்மை.

अविगत, त्रि॰ அறிய முடியாத

अविचल, वि॰ நகராத.

अविच्छिन्न, वि॰ தொடர்ச்சியாய்; நிற்காமல்.

अविद्या, स्त्री॰ தப்பான படிப்பு.

अविनय, पु॰ பிடிவாதம்.

अविरत वि॰ நிரந்தரமான, சாசுவதமான; தொடர்ந்த.

अविरल, वि॰ கலந்த; அடர்த்தியான.

अविराम वि॰ இளைப்பாராமல்.

अविवेकी, वि॰ விவேகமில்லாத, அறிவில்லாத.

अविश्वास, पु॰ நம்பிக்கையின்மை.

अवैतनिक, वि॰ சம்பளமில்லாமல்.

अव्यक्त, वि॰ பிரத்யக்ஷமில்லாத; புலனுக்கெட்டாத.

अव्यय, वि॰ மாறுதலற்ற; சாசுவதமான. **पु॰** (சமஸ்கிருத இலக்கணத்தில்) எண், பால், இடத்தால் மாறுபாடு அடையாத வார்த்தை (வினை உரிச்சொல். இடைச் சொல், விளிச்சொல் முதலியன); கடவுள்.

अव्यर्थ, वि॰ வீணாகாத.

अव्यवस्था, स्त्री॰ ஒழுங்கில்லாமை.

अव्यवस्थित, वि॰ நியமத்துக்குக் கட்டுப்படாத; ஸ்திரமில்லாத.

अव्याहत, वि॰ தடங்கலில்லாத; உண்மையான.

अव्वल, वि॰ முதல்; உத்தமமான. **पु॰** ஆரம்பம்.

अशंक, वि॰ பயமின்றி.

अशकुन, पु॰ அபசகுனம்.

अशक्त, वि॰ சக்தியற்ற.

अशक्य, वि॰ முடியாத.

अशन, पु॰ போஜனம், சாப்பிடுதல்.

अशरण, वि॰ சரணம் கிடைக்காத, தஞ்சம் கிடைக்காத,

अशरफ़ी, स्त्री॰ 16 ரூபாயிலிருந்து 25 ரூபாய் வரை பெறும் ஒரு தங்க நாணயம்; ஒரு வகை மஞ்சள் பூ.

अशराफ़, त्रि॰ மேன்மை தங்கிய, கனவானான.

अशान्ति, स्त्री॰ அமைதியின்மை.

अशिक्षित, त्रि॰ சிக்ஷை பெறாத, படிப்பில்லாத.

अशिष्ट, त्रि॰ மரியாதை-முறை தெரியாத.

अशुचि, त्रि॰ அசுத்தமான.

अशुभ, पु॰ அமங்களம்; பாவம். **त्रि॰** அமங்களமான.

अशेष, त्रि॰ மீதியில்லாத; முழு.

अशोक, त्रि॰ துக்கமில்லாத. **पु॰** நெட்டிலிங்கமரம்.

अश्क, पु॰ கண்ணீர்.

अश्ख़ास, पु॰ शख़्स का बहुवचन மனிதர்கள்.

अश्रु, पु॰ கண்ணீர்.

अश्रुत, त्रि॰ கேள்விப்படாத.

अश्लील, त्रि॰ அசிங்கமான, ஆபாஸமான.
अश्वतर, पु॰ தட்டுக்குதிரை.
अषाढ़, पु॰ = **आषाढ**.
असंख्य, त्रि॰ எண்ணில் அடங்காத.
असंगत, वि॰ சரியில்லாத; சேராத; தகுதியற்ற.
असंतुष्ट, त्रि॰ திருப்தியற்ற.
असंतोष, पु॰ அதிருப்தி.
असंबद्ध, त्रि॰ தனியான; கூடச் சேராத.
असंयत, वि॰ அடக்கமில்லாத.
असकताना, क्रि॰ अ॰ சோம்பல் பட.
असगुन, पु॰ அபசகுனம்.
असबाब, पु॰ சாமான்; தட்டு முட்டுச் சாமான்கள்.
असभ्य, त्रि॰ நாகரிகமற்ற.
असमंजस, स्त्री॰ தயக்கம், நிர்ணயம் செய்ய முடியாமை.
असमय, पु॰ ஆபத்துக்காலம். क्रि॰ वि॰ கெட்ட சமயத்தில்.
असमर्थ, त्रि॰ சாமர்த்தியம் இல்லாத; பலமற்ற.
असर, पु॰ பிரபாவம் (effect)
असरार, क्रि॰ वि॰ விடாமல், தொடர்ச்சியாய்.
असल, त्रि॰ உண்மையான; மேன்மையான. पु॰ வேர்; மூலதனம்; அசல்.
असलह, पु॰ யுத்த ஆயுதங்கள்; கவசங்கள்.
असलियत, स्त्री॰ சாராம்சம்; உண்மை.
असली, त्रि॰ உண்மையான; அசலான; சுத்தமான.
असहयोग, पु॰ ஒற்றுமையாமை.
असहाय, त्रि॰ உதவியற்ற.
असहिष्णु त्रि॰ பொறுமையில்லாத, சிடுசிடுப்புள்ள.
असह्य, त्रि॰ பொறுக்க முடியாத.
असाधारण, त्रि॰ விசேஷமான.
असाध्य, त्रि॰ சாத்தியமில்லாத; கடினமான.
असामयिक, त्रि॰ சமயம் தவறிய; குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு முன்போ அல்லது பின்போ.
असामी, पु॰ பண்ணையாள்; குற்றவாளி.
असालतन, क्रि॰ वि॰ தானே; சுயமாகவே.
असावधानी, स्त्री॰ கவனமில்லாமை.

असावरी, स्त्री॰ 36 ராகங்களில் ஒன்று.

असि, स्त्री॰ யுத்தக்கத்தி; வாள்.

असित, वि॰ கருப்பான; கெட்ட.

असीम, वि॰ எல்லையற்ற.

असीर, पु॰ கைதி.

असीस, स्त्री॰ ஆசிர்வாதம்.

असुविधा, स्त्री॰ கஷ்டம்; அசௌகர்யம்.

असूया, स्त्री॰ பொறாமை; அருவருப்பு.

असोग, पु॰ அமைதி.

असोच, वि॰ கவலையற்ற.

अस्त, वि॰ மறைந்த; அஸ்தமித்த. पु॰ மறைதல்.

अस्तबल, पु॰ லாயம்.

अस्तर, पु॰ உள் பாவாடை; லைனிங்.

अस्तरकारी, स्त्री॰ சுண்ணும்புப் பூச்சு; சுயப்பூச்சு.

अस्तव्यस्त, वि॰ ஒழுங்கில்லாத, சீர்கேடான.

अस्ताचल, पु॰ அஸ்தமன சூர்யனை மறைப்பதாகச் சொல்லப்படும் மலை.

अस्तित्व, वि॰ இருத்தல். (existence)

अस्तु, अ॰ என்னவானுலும்.

अस्तुरा, पु॰ க்ஷவரக் கத்தி.

अस्त्र, पु॰ அம்பு; ரணவைத்திய ஆயுதம்.

अस्थि, स्त्री॰ எலும்பு.

अस्थिर, वि॰ ஸ்திரமில்லாத; சஞ்சலமான.

अस्पताल, पु॰ ஆஸ்பத்திரி.

अस्पृश्य, वि॰ தொடத்தகாத.

अस्फुट, वि॰ தெளிவில்லாத.

अस्मत, स्त्री॰ பாவத்திலிருந்து விலகியிருத்தல்; பதிவிரதைத் தன்மை.

अस्वस्थ, वि॰ உடம்பு சௌக்கியமில்லாத.

अस्वाभाविक, वि॰ இயற்கைக்கு விரோதமான.

अस्वीकार, पु॰ மறுத்தல்; அங்கீகரியாமை.

अस्वीकृत, वि॰ அங்கீகரிக்காத.

अहंकार, पु॰ கர்வம்; 'தான்' என்னும் எண்ணம்.

अहंकारी, वि॰ கர்வமுள்ள.

अहकाम, पु॰ **हुक्म का बहुवचन** கட்டளைகள்.

अहद, पु॰ பிரதிக்ஞை.

अहदी, वि॰ சோம்பலுள்ள.

अहबाब, पु॰ **हबीब का बहुवचन** நண்பர்கள்.

अहमक, वि॰ முட்டாளான.

अहमेव, पु॰ கர்வம்.

अहरा, पु॰ சீர்க்குட்டை ; விராட்டி.
अहरह, क्रि॰ वि॰ இரவும் பகலும்.
अहरार, वि॰ சுதந்திரமான ; யாருக்கும் கீழ்ப்படியாத.
अहर्निश, क्रि॰ वि॰ பகலும் இரவும்.
अहलकार, पु॰ உத்தியோகஸ்தன்.
अहलमद, पु॰ கோர்ட்டு உத்தியோகஸ்தன்.
अहवाल, पु॰ **हाल का बहुवचन** சமாசாரங்கள்.
अहसान, पु॰ = **एहसान.**
अहह, अ॰ அடாடா ; ஐயோ.
अहा, अ॰ ஆஹா !
अहाता, पु॰ = **आहात.**
अहार, पु॰ கஞ்சிப்பசை ; பசை ; உணவு.
अहारना-क्रि॰ स॰ பசையொட்ட ; துணிக்கு கஞ்சி போட ; சாப்பிட.
अहि, पु॰ பாம்பு ; அபின்.
अहित, वि॰ விரோதமான. पु॰ தீமை.
अहिवात, पु॰ ஸ்திரீயின் சௌபாக்கியம்,
अहिवातिन, अहिवाती, स्त्री॰ சுமங்கலி ;
अहीर, पु॰ மாட்டிடையன்.
अहेर, पु॰ வேட்டை ; வேட்டையாடப்படும் பிராணி.
अहेरी, पु॰ வேடன்.
अहलेवतना पु॰ தன் நாட்டு ஜனங்கள்.
आंक, पु॰ அடையாளம் ; எண் : பொட்டு ; எழுத்து.
आंकना, क्रि॰ स॰ மதிப்பிட ; அடையாளம் செய்ய.
आंकुस, पु॰ = **आंकुश, अंकुश.**
आँख, स्त्री॰ கண் ; பார்வை ; கிருபா திருஷ்டி ; மக்கள் ; கரும்பிலும் கிழங்குகளிலும் முளை கிளம்பும் இடம் :**—आना** கண்வலி வர :**—का तारा** கண்மணி, செல்வக் குழந்தை :**-चुराना** வெட்கத்தால் கண்ணெடுத்துப் பாராமலிருக்க ; **—ठंडी करना** கண் குளிர ; **—दिखलाना** மிரட்ட ;— **—बचाना** கண்ணில் படாமல் தப்பித்துப்போக ; **—मूंद के** கண்மூடித்தனமாய் ;**—में रखना** தயவு வைக்க ;**—लगना** தூங்கிப் போக ; காதல் கொள்ள ; **—लड़ाना** இருவர் மாற்றி

मாற்றிப் பார்க்க ; கண் ஜாடை செய்ய ;—**सेंकना** பிரிய வஸ்துவைக் கண்டு கண் களிக்க ; **आंखें चार होना** இருவர் கண்களும் சந்திக்க ; **आंखें नीली पीली करना** அதிக கோபப்பட ; **आंखों पर बैठाना** மரியாதை வைக்க ; அன்புடன் பாவிக்க ; **आँखों में चरबी छाना** வேணுமென்று அலட்சியமாய் இருக்க ; **आंखों में रात काटना** ராமுழுவதும் தூங்காமலிருக்க.

आँख-मिचौनी, } **आँख-मिचौली,** } स्त्री० கண்ணு மூச்சி விளையாட்டு.

आँग, पु० = अंग.

आंगन, पु० முற்றம்.

आँगी, स्त्री० = अँगिया.

आँच, स्त्री० சூடு ; ஜ்வாலை ; தீ ; காயம் ; தீங்கு.

आँचर, } **आँचल,** } **पु०** புடவையின் தலைப்பு.

आंजन, पु० = अंजन.

आँजना, क्रि० स० கண்ணுக்கு மை இடை.

आँट, स्त्री० முடிச்சு ; கணு ; விரற்கணு.

आँटी, स्त्री० சிறு புல் கட்டு ; நூல் கட்டு.

आँठी, स्त्री० பழக்கொட்டை ; தயிர்க் கட்டி, ஆடைக் கட்டி.

आँड़, पु० மூத்திரக்காய் விதை, அண்டகோசம்.

आँत, स्त्री० अंतड़ी குடல்.

आंदोलन, पु० கிளர்ச்சி.

आँधी, स्त्री० புயல்.

आयँ-बायँ, स्त्री० உளறல்.

आँव, पु० அஜீர்ணத்தில் வெளியேறும் வெண்மையான மலம்.

आँवला, पु० நெல்லிக்காய்.

आँवा, पु० சூளை.

आँसू, पु० கண்ணீர் ;—**पी जाना** துக்கத்தை அடக்கிக் கொள்ள.

आँहाँ, अ० नहीं இல்லை.

आइंदा, त्रि० எதிர்காலத்து; எதிர்காலத்தில். **पु०** எதிர் காலம்.

आइना, } **आईन,** } **पु०** நிலைக் கண்ணாடி.

आईन, पु० कानून நியமம் ; சட்டம்.

आईनी त्रि० कानूनी சட்ட சம்பந்தமான ; அரசியல் நியமப்படி.

आक, पु॰ எருக்கை.

आक़बत, स्त्री॰ பரலோகம், ஸ்வர்கம்.

आकर, पु॰ **खजाना** சுரங்கம் ; கஜானு ; வகை ; ஜாதி.

आकर्ष, पु॰ **खिंचाव** கவர்தல் ; தன் பக்கம் இழுத்தல்.

आकर्षक, त्रि॰ கவரும்.

आकर्षण, पु॰ இழுக்கும் தன்மை.

आकली, स्त्री॰ **व्याकुलता** மனக் கலக்கம், அமைதியின்மை.

आकस्मिक त्रि॰ அகஸ்மாத்தான.

आकांक्षा, स्त्री॰ **इच्छा** விருப்பம்.

आकांक्षी त्रि॰ விரும்புகிற.

आक़ा पु॰ **मालिक** எஜமானன் ; கடவுள்.

आकार, पु॰ தோற்றம் ; உருவம் ; அமைப்பு.

आकाश, पु॰ **आसमान** ஆகாயம்.

आक़िल, त्रि॰ **अक़्लमन्द** புத்தி சாலியான.

आकुल, त्रि॰ கலங்கிய ; கஷ்டப் பட்ட.

आकृति स्त्री॰ **बनावट**, அமைப்பு

आकृष्ट, त्रि॰ கவரப்பட்ட, இழுக்கப்பட்ட.

आक्रमण, पु॰ **हमला** எதிர்ப்பு, படை யெடுப்பு ; காயப் படுத்துவதற்காகப் பாய்தல்.

आक्रान्त, त्रि॰ எதிர்க்கப் பட்ட ; தோற்கடிக்கப் பட்ட.

आक्रोश, पु॰ **कोसना** சபித்தல்.

आक्षेप, पु॰ வீசிப்போடுதல் ; குற்றம் சாட்டுதல்.

आख़री, त्रि॰ **आख़िरी** கடைசியான ; பின் நடந்த.

आख़िर त्रि॰ கடைசியான ; பின் நடந்த **क्रि॰ वि॰** கடைசியல். **पु॰** கடைசி.

आख़िरत, स्त्री॰ **प्रलय** பிரளயம் ; பரலோகம்.

आख़िरश, क्रि॰ वि॰ **अंत में** கடைசியில்.

आखु, पु॰ **चूहा** எலி. சுண்டெலி.

आखेट, पु॰ **शिकार** வேட்டை :

आहता, त्रि॰ **विरा** அடிக்கப் பட்ட (எருது முதலியவை.)

आख्यात, त्रि॰ **मशहूर** பெயர் பெற்ற.

आख्यान, पु॰ **वर्णन** வர்ணனை ; கதை.

आख्यायिका, स्त्री॰ **कहानी** கதை, நீதி புகட்டும் கற்பனைக் கதை.

आगंतुक, वि॰ வந்த. पु॰ வந்தவன்.

आग, स्त्री॰ நெருப்பு ; பொறுமை.

आगत, त्रि॰ வந்த.

आगत-स्वागत, पु॰ **आव भगत** வரவேற்பு, ஆசார உபசாரம்.

आगम, त्रि॰ வரும் (விஷயம்). पु॰ வருதல் ; எதிர்காலம் சாஸ்திரம்.

आगमन, पु॰ வருதல்.

आगमी, पु॰ வரப்போகிறதைச் சொல்பவன் ; ஜோதிடன்.

अगर, त्रि॰ மேலான ; சாமர்த்தியமுள்ள. पु॰ சுரங்கம் ; சேர்க்கை ; பொக்கிஷம் ; வீடு.

आगा, पु॰ முன்பாகம் ; வீட்டு முன் முற்றம் ; எதிர் காலம் ;—**पीछा करना,** தயங்க ; பின்வாங்க ;—**पीछा सोचना** முன்பின் யோசிக்க.

आगा, पु॰ தலைவன் ; எஜமானன் ; முகம்மதியர்களின் ஒரு பட்டப் பெயர்.

आगामी, वि॰ எதிர் காலத்து.

आगार, पु॰ = **आगर.**

आगाह, त्रि॰ **जानकार** அறிந்த. पु॰ எதிர் காலம் ; சம்பவம்.

आगे, क्रि॰ त्रि॰ முன்னால் ; எதிரில் ; எதிர்காலத்தில்.

आगोश, स्त्री॰ தழுவுவது ; மார்பு.

आग्रह, पु॰ **हठ** வற்புறுத்துவது.

आघात, पु॰ **धक्का** அடி.

आघ्राण, पु॰ வாசனை பார்ப்பது.

आचरण, पु॰ **चालचलन** நடத்தை, அநுஷ்டானம்.

आचार, पु॰ நடத்தை ; விவகாரம்.

अच्छन्न, आच्छादित, वि॰ மூடப்பட்ட, மறைக்கப்பட்ட.

आज, क्रि॰ त्रि॰ இன்று ; இப்பொழுது.

आजकल, क्रि॰ त्रि॰ இந்நாட்களில்.

आजन्म, क्रि॰ त्रि॰ ஆயுளெல்லாம்.

आजमाइश, स्त्री॰ **जांच** பரீட்சை ; சோதனை.

आजमाना, क्रि॰ स॰ சோதிக்க;

आजमूदा, स्त्री॰ **परीक्षित** பரீட்சிக்கப்பட்ட.

आजा, पु॰ **दादा** தகப்பனின் தகப்பன், தாத்தா.

आज़ाद, त्रि॰ **स्वतंत्र** கட்டப்படாத ; பயமற்ற ; சுதந்திரமுள்ள.

आज़ादी, स्त्री॰ **स्वतंत्रता** சுதந்திரம்.

आज़ार, पु॰ **बीमारी** வியாதி ; துக்கம்.

आजिज़, त्रि॰ சக்தியற்ற ; வியப்புற்ற:

आजिज़ी, स्त्री॰ வேண்டுகோள் ; எளிமை.

आजीवन, क्रि॰ वि॰ ஆயுள்காலமெல்லாம்.

आजीविका, स्त्री॰ **रोज़ी** தொழில்.

आजुर्दगी, स्त्री॰ **नाराज़गी** வருத்தம், பிரியமின்மை.

आजुर्दा, पु॰ துன்புறுத்தப்பட்டவன் ; துக்கப்பட்டவன் ; கவலையுள்ளவன்.

आज्ञा, स्त्री॰ **हुक्म** கட்டளை ; அநுமதி.

आटा, पु॰ மாவு (விசேஷமாக கோதுமை மாவு.)

आडंबर, पु॰ **ढोंग** ஆடம்பரம் ; பகட்டு.

आड़, स्त्री॰ **ओट** மறைவு ; திரை ; ரக்ஷை ; தடங்கல்.

आड़ना, क्रि॰ अ॰ தடுக்க ; மறிக்க ; கட்ட.

आड़ा, त्रि॰ **टेढ़ा** கோணலான.

आड़ी, स्त्री॰ பக்கம் ; புறம்.

आड़ू, पु॰ ஒரு பழம் (Peach)

आढ़त, स्त्री॰ தரகு வியாபாரம்.

आढ़तिया, पु॰ **अढ़तिया** தரகு வியாபாரி.

आतंक, पु॰ **रोग** கவலை ; பயம்.

आततायी, पु॰ பெரும் பாவி.

आतप, पु॰ **धूप** வெய்யில் ; சூடு.

आतश, स्त्री॰ **आग** நெருப்பு.

आतशक, पु॰ வெட்டை நோய்.

आतशबाज़ी, स्त्री॰ வாணவேடிக்கை.

आतशी, त्रि॰ உஷ்ணமான ; நெருப்படங்கிய. —**शीशा**, पु॰ பூதக் கண்ணாடி (Lens).

आतिथ्य, पु॰ விருந்தாளிக்குச் செய்யும் உபசாரம்.

आतिश, स्त्री॰ =**आतश**.

आतुर, त्रि॰ துக்கமான. क्रि॰ त्रि॰ சீக்கிரம்.

आत्मीय, त्रि॰ தன்னுடைய, தன்னுடன் சம்பந்தப்பட்ட. पु॰ உறவினர்.

आदृत, स्त्री॰ சுபாவம் ; வழக்கம்.

आदम, पु॰ ஆதி மனிதன்;—**खोर** மனிதனைக் கொன்று தின்னும் சுபாவமுள்ள.

आदमियत, स्त्री॰ மனிதத் தன்மை ; நாகரீகம்.

आदमी, पु॰ மனிதன் ; புருஷன் ; வேலைக்காரன் .

आदर, पु॰ மரியாதை.

आदरणीय, पु॰ மரியாதை செய்யத்தக்க.

आदर्श, पु॰ முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி ; நமூனா (மாதிரி) ; லட்சியம் (ideal.)

आदहन, पु॰ =**अदहन**.

आदान-प्रदान, पु॰ கொடுப்பது வாங்குவது.

आदाब, पु॰ வந்தனம் ; சலாம்.

आदि, } त्रि॰ **प्रथम** முதல். अ॰
आदिक, } **वगैरह** வகையறா, முதலியன.

आदिम, त्रि॰ **पहला** முதல் ; ஆரம்பத்திலிருந்த.

आदिल, त्रि॰ நியாயமான ; पु॰ நியாயவான்.

आदी, त्रि॰ பழக்கமடைந்த. स्त्री॰ **अदरक** இஞ்சி.

आदृत, त्रि॰ மரியாதை செய்யப்பட்ட.

आदेश, पु॰ **हुक्म** கட்டளை ; உபதேசம்.

आद्यंत, } क्रि॰ त्रि॰ முதலிலிருந்து கடைசி
आद्योपांत, } வரை.

आध, } त्रि॰ பாதி.
आधा, }

आधार, पु॰ **सहारा** ஆதாரம், அஸ்திவாரம்.

आधि-दैविक, त्रि॰ பூதங்களாலும் தெய்வீக காரணத்தாலும் உண்டாகும் (துன்பங்கள்.)

आधि-भौतिक, वि॰ ஜந்துக்களாலும் பிராணிகளாலும் உண்டாகும் (துன்பங்கள்.)

आधीन, त्रि॰ =**अधीन**.

आधुनिक, त्रि॰ தற்காலத்து.

आनंद, पु॰ **खुशी** சந்தோஷம், ஆனந்தம்.

आनंदित, त्रि॰ **खुश** சந்தோஷமடைந்த.

आन, स्त्री॰ மரியாதை, சபதம்; கர்வம்.

आन, स्त्री॰ நிமிஷம் ; சமயம் ;—**की आन में** க்ஷணத்தில்.

आनन, पु॰ **मुँह** முகம் ; வாய்.

आनन-फ़ानन, क्रि॰ वि॰ அதி சீக்கிரம்.

आनना, क्रि॰ स॰ लाना கொண்டு வர.

आना, पु॰ அணு. क्रि॰ अ॰ வர.

आनाकानी, स्त्री॰ हीला-हवाला வேணுமென்றே காதில் போட்டுக் கொள்ளாம லிருத்தல்; கவனியாதிருத்தல்.

आप, सर्व॰ தாங்கள்; ஸ்வயம்; தானே.

आनुषंगिक, त्रि॰ முக்கிய மில்லாத, ஒரு வேலையோடு ஆகும் மற்றொரு (வேலை.)

आपत्ति, आपद, आपदा, स्त्री॰ துக்கம்; விபத்து; தடை.

आपन, आपना, = **अपना.**

आपस, स्त्री॰ சம்பந்தம்; உறவு; பரஸ்பரம்.

आपा, पु॰ தான் (self); மமதை; பிரஞ்ஞை; **आपेसे बाहर होना** அதிக சந்தோஷத்தாலோ, துக்கத்தாலோ, நேசத்தாலோ மெய்மறக்க.

आपात, पु॰ வீழ்ச்சி.

आपा-धापी, स्त्री॰ தங்கள் தங்கள் வேலை.

आफ़त, स्त्री॰ ஆபத்து; தீங்கு.

आफ़ताब, पु॰ सूरज சூரியன்.

आफ़ताबा, पु॰ ஜலபாத்திரம்; பெரிய கிண்டி.

आफ़ाक, पु॰ क्षितिज அடிவானம்.

आफ़ियत, स्त्री॰ आराम சௌக்கியம், சுகம்.

आब, पु॰ पानी ஜலம். स्त्री॰ பிரகாசம்; கௌரதை; ரத்தினங்களின் நீரோட்டம்; அழகு;—**ए-हयात** ஜீவநீர்; அமிர்தம்;—**दस्त** சௌசம்; சௌசத்திற்கு ஜலம்;—**दाना** அன்ன ஜலம்; வாழ்க்கை;—**दार** பிரகாசமான:—**पाशी** நீர்ப்பாய்ச்சல்.

आबकारी स्त्री॰ கள்ளுக்கடை; கள்ளு இலாகா.

आबजोश, पु॰ ஒருவித பெரிய திராட்சைப் பழம் (பாடம் செய்து உலர்த்தியது).

अबताब, स्त्री॰ மினுக்கு; அழகு.

आबरू, स्त्री॰ इज्जत கௌரதை; மானம்.

आबला, पु॰ छाला கொப்பளம்,
आबहवा, स्त्री॰ சீதோஷ்ணம்.
आबाद्, त्रि॰ குடியேறப்பட்ட.
आबादी, स्त्री॰ जनसंख्या ஜனத் தொகை.
आबिद्, पु॰ பூசாரி.
आब्दिक, त्रि॰ सालाना வருஷாந்திர.
आभरण, पु॰ गहना ஆபரணம், நகை.
आभा, स्त्री॰ பிரகாசம்; காந்தி.
आभार, पु॰ சுமை; நன்றி; உபகாரம்.
आभारी, त्रि॰ உபகாரம் பெற்றுக் கொண்ட, கடமைப் பட்ட.
आभास, पु॰ முன் தகவல்; அடையாளம்; நிழல்.
आभूषण, पु॰ गहना நகை.
आमंत्रित, त्रि॰ அழைக்கப் பட்ட.
आम, पु॰ மாம்பழம்.
आम, त्रि॰ சாதாரண; பொது,
आमद्, स्त्री॰ आय வரும்படி;—ओ खर्च पु॰ வரவு செலவு; —ओ रफ़्त — स्त्री॰ உள் வழி, வெளி வழி.
आमद्नी, स्त्री॰ வரும்படி.
आमने सामने, क्रि॰ वि॰ எதிர் எதிரே.
आमफ़हम, क्रि॰ वि॰ எல்லாருக்கும் புரியக் கூடிய;
आमरण, क्रि॰ वि॰ சாகும் வரை.
आमर्ष, पु॰ கோபம்; பொறுமை.
आमलक, आमला, } पु॰ = आँवला.
आमादा, त्रि॰ तैयार தயாராய்.
आमाल, पु॰ (बहु॰) काम வேலைகள்.
आमाशय, पु॰ உணவுப்பை.
आमास, पु॰ सूजन வீக்கம்.
आमिल, पु॰ हाकिम அதிகாரி; தொழிலாளி.
आमिष, पु॰ மாமிசம்.
आमीन, अ॰ ததாஸ்து. அப்படியே ஆகட்டும் (Amen!)
आमेज, त्रि॰ கலந்த. पु॰ கலப்பு.
आमोद्, पु॰ சந்தோஷம்; களிப்பு.
आमोद्-प्रमोद्, पु॰ உல்லாச வாழ்க்கை; சுகபோகம்.
आयंदा, क्रि॰ वि॰ = आइन्दा.
आय, स्त्री॰ வரும்படி.
आयत, त्रि॰ விஸ்தாரமான. स्त्री॰ பைபிள் அல்லது

குரானில் ஒரு சுலோகம் ; அடையாளம்.
आयद्, त्रि॰ சாட்டப்பட்ட.
आया, स्त्री॰ தாதி, ஆயா.
आयात, पु॰ இறக்குமதிச் சாமான்.
आयाम, पु॰ நீளம்; விஸ்தாரம்.
आयास, पु॰ **मेहनत** உழைப்பு.
आयु, स्त्री॰ **उम्र** வயது.
आयुध, पु॰ **हथियार** ஆயுதம்.
आयुष्य, पु॰ வயது.
आयोजन, पु॰ **इंतजाम** ஏற்பாடு ; சாமான்.
आरंभ, पु॰ ஆரம்பம்.
आरज़ा, पु॰ **रोग** வியாதி
आरज़ू, स्त्री॰ **प्रार्थना** வேண்டுகோள் ; விருப்பம்.
आरत, वि॰ வருத்தமடைந்த.
आरपार, पु॰ இக்கரையும் அக்கரையும்.
आरसी स्त्री॰ **आईना** கண்ணாடி.
आरा, पु॰ ரம்பம் ;—**कश** மரம் அறுப்பவன்.
आराइश, } स्त्री॰ அலங்காரம்.
आरास्तगी
आराति, पु॰ சத்துரு.
आराधन, पु॰ } பூஜை
आराधना, स्त्री॰
आराम, पु॰ **बगीचा** தோட்டம் ; நந்தவனம் ; அமைதி ; சுகம் : இளைப்பாறுதல் ; —**कुरसी** स्त्री॰ இளைப்பாறும் நாற்காலி (Easy chair)
आराम-गाह, स्त्री॰ இளைப்பாறுமிடம்.
आरामतलब, त्रि॰ சுகம் விரும்புகிற ; நாசூக்கான ; சோம்பேறி.
आरास्ता, त्रि॰ அலங்கரிக்கப்பட்ட.
आरिज, पु॰ **गाल** கன்னம். त्रि॰ நிகழக்கூடிய.
आरिफ, त्रि॰ அடையாளம் கண்டு பிடிக்கும். पु॰ மஹாத்மா.
आरी, स्त्री॰ சிறிய ரம்பம்.
आरूढ़, त्रि॰ **सवार** ஏறிய ; திடமான ; தயாரான.
आरोप, पु॰ ஸ்தாபித்தல்.
आरोपित, त्रि॰ ஸ்தாபிக்கப்பட்ட.
आरोहण, पु॰ **चढ़ना** ஏறுதல் ; சவாரி செய்தல்.
आरोही, त्रि॰ **सवार** ஏறுகிற.
आर्त्त, त्रि॰ பிடிக்கப்பட்ட ; கஷ்டப்படும்.
आर्त्तनाद, पु॰ துக்கத்தைத் தெரிவிக்கும் சத்தம்.
आर्थिक, त्रि॰ **माली** பண சம்பந்தமான.

आर्द्र, त्रि॰ நனைந்த.

आर्य, आर्य्य, त्रि॰ மேன்மையான ; பூஜிக்கத்தக்க. पु॰ ஆரிய ஜாதி; கணவன்.

आर्ष, वि॰ ரிஷிகளால் செய்யப்பட்ட ; வைதிக.

आलंबन, पु॰ சாதனம்; உதவி; அடைக்கலம்.

आल, स्त्री॰ மக்கள் ; குடும்பம் ; வம்சம் ; பெண் வயிற்று மக்கள்.

आलम, पु॰ **दुनिया** உலகம் ; நிலைமை ; ஜனக்கூட்டம் ; **—गोर** உலகத்தையே ஜயிப்பவன்.

आलमारी, स्त्री॰ **अलमारी.**

आलय, पु॰ **घर** வீடு.

आलवाल, पु॰ **थाला** தண்ணீர் பாத்தி.

आलस, वि॰ **आलसी** சோம்பலான.

आलस्य, पु॰ **सुस्ती** சோம்பல்.

आला, पु॰ **ताक़** மாடப் பிறை.

आलान, पु॰ **बंधन** பந்தனம் ; கட்டு ; முளை.

आलाप, पु॰ பாட்டு ஆலாபனம் ; பேசுதல்.

आलापना, क्रि॰ स॰ பாட; ஸ்வரம் இழுக்க.

आलिंगन, पु॰ அணைத்துக் கொள்ளல்.

आलि, स्त्री॰ **सखी** சகி ; தோழி : பெண் வண்டு ; வரிசை.

आलिम, त्रि॰ வித்வானை.

आली, त्रि॰ மேன்மையான.

आलीशान, वि॰ உயர்ந்த, விசாலமான (கட்டடம்).

आलू, पु॰ உருளைக் கிழங்கு.

आलूबुखारा, पु॰ உலர்த்திய ஆலூசாப்பழம் (சென்னையில் 'பாதம் பழம்' என்று விற்கப்படுகிறது.)

आलेख, पु॰ **लिखावट** எழுத்து.

आलोक, पु॰ **रोशनी** பிரகாசம் ; மினுமினுப்பு.

आलोचक, पु॰ விமரிசனம் எழுதுபவர்.

आलोचन, पु॰ தரிசனம் ; விமரிசனம்.

आलोचना, स्त्री॰ விமர்சனம்.

आलोड़न, पु॰ கடைதல் ; அசைத்தல்; யோசித்தல் ;

आलोड़ना, क्रि॰ स॰ கடைய; அசைக்க.

आवभगत, आवभाव, पु॰ உபசாரம்.

आवरण, पु॰ **परदा** மூடுதல் ; சுற்றி வைக்கும் துணி.

आवश्यक, त्रि॰ **जरूरी** அவசிய மான.

आवश्यकता, स्त्री॰ **जरूरत** அவசியம்.

आवाँ, पु॰ குயவன் சூளை.

आवागमन, पु॰ வருதல் போதல்.

आवाज़, स्त्री॰ **ध्वनि** சத்தம், த்வனி.

आवाज़ा, पु॰ **ताना** கிண்டலாய்ப் பேசுதல்.

आवाजाही, स्त्री॰ = **आवागमन.**

आवारगी, स्त्री॰ போக்கிரித்தனம், சோதாத்தனம்.

आवारजा, पु॰ **जमाखर्च बही** வரவு செலவுப் புத்தகம்.

आवारा, आवारागर्द, त्रि॰ **शोहदा** வீணாய் அலையும்; வேலையில்லாத; வீடு வாசல் இல்லாத; போக்கிரி; சோதா.

आवास, पु॰ **घर** வாசஸ்தானம்; வீடு.

आवाहन, पु॰ அழைப்பு; பூஜையில் மந்திரம் சொல்லி தேவதையை அழைத்தல்.

आविर्भाव, पु॰ **उत्पत्ति** உற்பத்தி.

आविर्भूत, त्रि॰ **उत्पन्न** உற்பத்தியான.

आविष्कार, पु॰ **ईजाद** புதுத இயக்கம் அல்லது வஸ்துவைக் கண்டுபிடித்தல், ஆவிஷ்காரம்.

आविष्कृत, त्रि॰ புதிதாய் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட.

आवृत, त्रि॰ மறைக்கப்பட்ட

आवृत्ति, स्त्री॰ திருப்பித் திருப்பிப் பழகுதல்; அப்யாஸம்; படித்தல்.

आवेग पु॰ **जोश** ஊக்கம்; ஆவேசம்; பயம்.

आवेदक, पु॰ விண்ணப்பம் செய்பவன்.

आवेदन, आवेदन-पत्र, पु॰ **अर्जी** விண்ணப்பம், மனு.

आवेश, पु॰ **जोश** ஆவேசம்; பிரவேசம; சுற்றுப் பிரயாணம்; ஒரு வியாதி.

आशंका, स्त्री॰ **शक** சந்தேகம்; பயம்.

आशना, पु॰ **प्रेमी** காதலன்; காதலி; அன்பர்கள்.

आशनाई, स्त्री॰ **प्रेम** அன்பு; உசிதமற்ற சம்பந்தம்.

आशय, पु॰ **मतलब** கருத்து; விருப்பம்; உத்தேசம்.

आशा, स्त्री॰ நம்பிக்கை.

आशिक, पु॰ **प्रेमी** காதலன்.

आशिक-मिजाज, त्रि॰ காதல் கொள்ளும்.

आशिक़ाना, त्रि॰ **प्रेमपूर्ण** *அன்பு கொண்ட.*

आशियाँ, **आशियाना**, } पु॰ **घोसला** *பக்ஷி கட்டும் கூடு.*

आशिश, स्त्री॰ **आशोर्वाद** *ஆசீர்வாதம்.*

आशु, क्रि॰ त्रि॰ *சீக்கிரமாய்.*

आशुफ़्तगी, स्त्री॰ **घबराहट** *பயம், கலக்கம்.*

आशुफ़्ता, त्रि॰ *பயமடைந்த.*

आश्रय, पु॰ **पनाह** *அடைக்கலம்.*

आश्रित, त्रि॰ *அடைக்கலம் புகுந்த.*

आश्वास, **आश्वासन**, } पु॰ **तसल्ली** *தேற்றுதல்; சமாதானம் சொல்லித் தைரியம் ஊட்டுதல்.*

आस, स्त्री॰ =**आशा.**

आसकत, स्त्री॰ **आलस** *சோம்பல்.*

आसकती, त्रि॰ **आलसी** *சோம்பலான.*

आसक्त, त्रि॰ *பற்றுதல் கொண்ட; ஈடுபட்ட; காதல் கொண்ட.*

आसते, क्रि॰ त्रि॰ **आहिस्ते** *மெள்ள.*

आसन, पु॰ *உட்காரும் விதம்; உட்கார உபயோகிக்கும் ஆசனம்.*

आसनी, स्त्री॰ *சிறு ஆசனம்; சிறு விரிப்பு.*

आसन्न, त्रि॰ *நெருங்கிவந்த.*

आसपास, क्रि॰ त्रि॰ *அக்கம்பக்கத்தில், நாலா பக்கமும்.*

आसमान, पु॰ *ஆகாயம்; ஸ்வர்க்கம்.*

आसमानी, त्रि॰ *ஆகாய சம்பந்தமான; ஆகாய நிறமான.* स्त्री॰ *கள்ளு.*

आसरा, पु॰ *அடைக்கலம்; எதிர் பார்த்தல்.*

आसव, पु॰ **अर्क** *காய்ச்சிய சாராயம்; வெல்லச் சாராயம்.*

आसाइश, स्त्री॰ **आराम** *சுகம்; அமைதி.*

आसान, त्रि॰ *சுலபமான, லகுவான.*

आसानी, स्त्री॰ *சுலபம், லகு; சௌகர்யம்.*

आसामी, पु॰ *பண்ணையாள்.*

आसार, पु॰ **चिन्ह** *அடையாளம்; அறிகுறி; லட்சணம்.*

आसिन, पु॰ **आश्विन** *ஐப்பசி.;*

आसीन, त्रि॰ *உட்கார்ந்திருக்கும்.*

आसीश, स्त्री॰ **आशिश** *ஆசீர்வாதம்.*

आसूदगी, स्त्री॰ *சுகம்; அமைதி.*

आसूदा, त्रि॰ திருப்தியடைந்த ; கவலையற்ற.

आस्तीन, स्त्री॰ சட்டையில் கைப்பாகம் (sleeve),

आस्था, स्त्री॰ **श्रद्धा** சிரத்தை.

आस्वादन, पु॰ **चखना** ருசி பார்த்தல்.

आह, अ॰ வருத்தத்தைக் குறிப்பிடும் மொழி. स्त्री॰ துக்கத்தைக் காட்டும் பெருமூச்சு.

आहट, स्त्री॰ காலடிச் சத்தம்.

आहत, त्रि॰ **घायल** காயப்பட்ட.

आहा, अ॰ ஆஹா !

आहार, पु॰ **खुराक** உணவு, உணவுப் பொருள்.

आहार-विहार, पु॰ சாப்பாடு, வாழ்க்கை முதலியவை.

आहारी, वि॰ சாப்பிடுகிற.

आहित, त्रि॰ ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ; அடமானம் வைக்கப்பட்ட.

आहिस्तगी, स्त्री॰ **विलंब** தாமதம்.

आहिस्ता, त्रि॰ **धीरे धीरे** மெள்ள: மெள்ள.

आहुत, पु॰ விருந்தாளி உபசாரம்.

आहूत, त्रि॰ அழைக்கப்பட்ட.

आह्लाद, पु॰ **खुशी** சந்தோஷம்.

आह्वान, पु॰ **निमंत्रण** அழைத்தல், அழைப்பு.

इ

इंगलिस्तान, पु॰ இங்கிலாந்து.

इंगित, पु॰ **इशारा** ஜாடை.

इंगुरौटी, स्त्री॰ குங்குமப் பரணி.

इंजील, स्त्री॰ கிறிஸ்தவ வேத புஸ்தகம் (The Bible).

इंडुआ, पु॰ சும்மாடு.

इंतकाल, पु॰ **मौत** மரணம்.

इंतज़ाम, पु॰ **बन्दोबस्त** ஏற்பாடு.

इंतज़ार, पु॰ எதிர் பார்த்தல்.

इंतहा, स्त्री॰ **समाप्ति** முடிவு.

इंतिखाब, पु॰ **चुनाव** தேர்தல்.

इंदारा, पु॰ **कुँआ** கிணறு.

इंदु, पु॰ சந்திரன்.

इंद्रजाल, पु॰ மாயவித்தை.

इंद्रजाली, त्रि॰ மாய வித்தை செய்யும்.

इंद्रधनुष, पु॰ வானவில்.

इंद्रिय, स्त्री॰ காண்தல், கேட்டல், முகர்தல், ருசிபார்த்தல், தொடுதல் என்னும் புலன்கள்; ஐந்து புலன்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட அவயவங்கள். (கண், காது, மூக்கு, நாக்கு, தோல்).

इंधन, पु॰ = ईंधन.

इंसाफ़, पु॰ न्याय நியாயம்.

इकटक, पु॰ உற்றுப் பார்த்தல்.

इकट्ठा, वि॰ जमा ஒன்று கூடி ; சேர்த்து.

इकतार, वि॰ बराबर சமமான. கிரி॰ वि॰ **लगातार** தொடர்ச்சியாக.

इकतारा, पु॰ ஒற்றைக் கம்பி வாத்தியம் ; ஒரிழைத் துணி.

इकबाल, पु॰ कीर्ति கீர்த்தி.

इकराम, पु॰ इनाम இனம்.

इक़रार, पु॰ प्रतिज्ञा பிரதிஞ்ஞை; ஒரு வேலையை முடித்துத் தருவதாக ஏற்றுக் கொள்ளுதல் ;—**नामा** ஒப்பந்தப் பத்திரம்.

इकला, क्रि॰ वि॰ अकेला ; தனியாய்.

इकलौता, वि॰ ஒரே பிள்ளை (only son).

इकहा, वि॰ एकहरा ; ஒரு மடிப்புள்ள ; ஒரு தட்டுள்ள.

इकसर, वि॰ अकेला தனியான,

इकहरा, वि॰ = इकहा.

इक्का, वि॰ தனியான, இணையற்ற. **पु॰** ஒருவித சிறு குதிரை வண்டி.

इक्का-दुक्का, वि॰ ஒருவர் இருவராய்.

इक्तिजा, पु॰ आवश्यकता அவசியம்.

इक्तिदा, वि॰ नक़ल நகல்.

इक्तिफ़ा, स्त्री॰ திருப்தி ; போதுமான அளவு இருத்தல்.

इख़बार, पु॰ अख़बार சமாசாரப் பத்திரம்.

इख़्तियार, पु॰ அதிகாரம் ; சாமர்த்தியம்.

इख़्तिलात, पु॰ मेलजोल அன்பு, ஒற்றுமை.

इख़्तिलाफ़, पु॰ अनबन சண்டை, சச்சரவு.

इच्छा, स्त्री॰ விருப்பம்.

इच्छित, वि॰ விரும்பிய.

इच्छुक, वि॰ விரும்புகிற.

इजमाल, पु॰ சிதறிக் கிடக்கும் சாமான்களைத் திரட்டுதல் ; சுருக்குதல் ; சுருக்கிய ரூபம் ; ஒரு எல்லையில் உள்ள ஜனங்களின் பொது அதிகாரம்.

इजरा, स्त्री॰
इजराय, पु॰ } விடுவிப்பது (நோட்டீஸ் முதலியவை.)

इजलास, पु॰ கோர்ட்டு, கச்சேரி.

इजहार, पु॰ கோர்ட்டில் விவரித்துச் சொல்லுதல்.

इजाज़त, स्त्री॰ **अनुमति** அனுமதி ; ஸ்வீகாரம்.

इज़ाफा, पु॰ விருத்தி.

इज़ार, स्त्री॰ **पाजामा** நிஜார் ;— **बँद** நிஜாரின் நாடா.

इजारदार, पु॰ அதிகாரி, குத்தகைக்காரன்.

इजारा, पु॰ **ठेका** குத்தகை.

इज्जत, स्त्री॰ மானம், மரியாதை.

इज्ज़तदार वि॰ கௌரதையுள்ள.

इठलाना, क्रि॰ अ॰ கர்வம் காண்பிக்க ; (நடை, காரியம் முதலியவைகளில்) வெளிப்பகட்டுடன் நடிக்க.

इतना, वि॰ இவ்வளவு.

इतमीनान, पु॰ **विश्वास** நம்பிக்கை.

इतर, वि॰ வேறு ; நீசனான ; சாதாரணமான. पु॰ **इत्र** அத்தர்.

इतराना, क्रि॰ अ॰ கர்வப்பட.

इतरेतर, वि॰ பரஸ்பரமாய்.

इतलाक़, पु॰ **छोड़ना** விட்டு விடுவது ; உபயோகிப்பது.

इतवार, पु॰ **ऐतवार** ஞாயிற்றுக் கிழமை.

इतस्ततः, क्रि॰ वि॰ இங்குமங்கும்.

इताअत, स्त्री॰ கட்டளைப்படி நடத்தல்.

इति, } अ॰ இவ்வளவுதான் ;
इतिश्री, } முடிவைக் காட்டும் சொல் स्त्री॰ முடிவு ; பூர்ணம்.

इतिवृत्त, पु॰ பழையகதை ; கதை.

इतिहास, पु॰ **तवारीख़** தேச சரித்திரம்.

इत्तफ़ाक़, पु॰ **एकता** ஒற்றுமை ; **संयोग** தற்செயல்.

इत्तफ़ाक़न, } क्रि॰ वि॰ **संयोग से**
इत्तफ़ाक़िया, } தற்செயலாய்.

इत्तला, पु॰ **सूचना** அறிவிப்பு.

इत्तहाद, पु॰ **एकता** ஒற்றுமை ; ஐக்கியம் ; சிநேகம்.

इत्तहाम, पु॰ குற்றம் சாட்டுதல்.

इत्ता, } वि॰ இவ்வளவு.
इतना, }

इत्यादि, अ॰ வகையறு.

इत्र, पु॰ **अतर** அத்தர்.

इधर, क्रि॰ वि॰ இந்தப் புறம்.

इनकार, पु॰ **अस्वीकार** சம்மதியாமை ; மறுப்பது.

इनक़िलाब, पु॰ क्रांति புரட்சி.
इनसान, पु॰ आदमी மனிதன்.
इनसानियत, स्त्री॰ மானிடத் தன்மை.
इनसाफ़, पु॰ நியாயம்.
इनाम, पु॰ வெகுமதி.
इनायत, स्त्री॰ मेहरबानी தயை.
इनारा, पु॰ इंदारा கிணறு.
इनेगिने, वि॰ थोड़े சில, பொறுக்கிய.
इन्क़िलाब, पु॰ = इनक़िलाब.
इन्तख़ाब, पु॰ चुनाव தேர்தல்; தெரிந்தெடுத்தல்.
इन्तहा, स्त्री॰ எல்லை; முடிவு; பலன்.
इफ़रात, स्त्री॰ போதிய அளவுக்கு அதிகம். (excess)
इफ़लास, पु॰ गरीबी ஏழ்மை.
इबादत, स्त्री॰ பூஜை.
इबारत, स्त्री॰ வியாசம்; பாஷையின் நடை.
इब्तदा, स्त्री॰ प्रारंभ ஆரம்பம்.
इमकान, पु॰ சாத்தியம்; சாமர்த்தியம்.
इमदाद, स्त्री॰ मदद உதவி.
इमरती, स्त्री॰ ஜிலேபி.
इमरोज़, क्रि॰ वि॰ आज இன்று.
इमली, स्त्री॰ புளி.
इमाम, पु॰ முகம்மதிய புரோகிதன்.
इमामदस्ता, पु॰ இரும்பு அல்லது பித்தளையால் செய்த சிறு உரல் உலக்கை.
इमामबाड़ा, पु॰ முஹர்ரம் பண்டிகை நடக்கும் இடம்.
इमारत, स्त्री॰ भवन கட்டிடம்.
इम्तहान, पु॰ परीक्षा பரீட்சை.
इम्तिना, पु॰ தடுத்தல்.
इम्दाद, स्त्री॰ = इमदाद.
इयत्ता, स्त्री॰ सीमा எல்லை.
इरशाद, पु॰ உபதேசித்தல்; வழிகாட்டுதல்; கட்டளை.
इरसाल, पु॰ அனுப்புதல்.
इरादा, पु॰ உத்தேசம்; தீர்மானம்.
इर्दगिर्द, क्रि॰ वि॰ आसपास அக்கம்பக்கத்தில்; நாலா பக்கமும்.
इलज़ाम, पु॰ दोष குற்றம்.
इलतिजा, पु॰ प्रार्थना பிரார்த்தனை; வேண்டுகோள்.
इलहाम, पु॰ தேவ வாக்கு.
इलाक़ा, पु॰ சம்பந்தம்; பண்ணை; அதிகாரம் செல்லும் எல்லை.
इलाज, पु॰ चिकित्सा மருந்து; சிகிச்சை; உபாயம்.
इलायची, स्त्री॰ ஏலக்காய்.
इलाही, पु॰ ख़ुदा கடவுள். स्त्री॰ தெய்வீகமான.

इक्जाम, पु॰ = इल्जाम.
इल्तिजा, स्त्री॰
इल्तिमास, पु॰ } = इल्तिजा.
इल्म, पु॰ विद्या கல்வி ; அறிவு.
इल्मे-अदब, पु॰ साहित्य இலக்கியம்.
इल्लत, स्त्री॰ காரணம் ; கெட்ட வழக்கம் ; சச்சரவு ; தோஷம்,
इव, अ॰ போல ; சமமான.
इशरत, स्त्री॰ सुखभोग ஆனந்தம் ; சுகபோகம்.
इशारा, पु॰ ஜாடை ; ரகசியமாய்த் தூண்டுதல்.
इश्क, पु॰ प्रेम அன்பு.
इश्तहार, पु॰ इश्तिहार விளம்பரம், விஞ்ஞாபனம்.
इश्ति-आल, पु॰ (கெட்ட காரியம்செய்ய) தூண்டுதல்.
इश्तिदाद, स्त्री॰ சாமர்த்தியம் ; திறமை.
इष्ट, त्रि॰ விரும்பிய ; பூஜிக்கப்பட்ட ;—मित्र पु॰ நண்பர்கள்.
इसपात, पु॰ எஃகு.
इसबगोल, पु॰ குளிர்ச்சியைத் தரும் ஒருவித விதை.
इसराफ़, पु॰ வீண் செலவு செய்பவன்.
इसरार, पु॰ जिद् பிடிவாதம்.

इसलाम, पु॰ முகம்மதிய மதம்.
इसलाह, स्त्री॰ சோதித்தல் ; பிழை திருத்துதல்.
इस्तकबाल, पु॰ स्वागत வர வேற்பு.
इस्तगासा, पु॰ அடிதடி சண்டையின் வழக்கு.
इस्तदुआ, स्त्री॰ विनती வேண்டுகோள்.
इस्तरारी, त्रि॰ स्थाई சாசுவதமான.
इस्तिरी, स्त्री॰ துணிகளுக்கு இஸ்திரி இடுதல். (Ironing).
इस्तीफ़ा, पु॰ त्याग-पत्र ராஜீநாமா.
इस्तेमाल, पु॰ उपयोग உபயோகம்.
इस्म, पु॰ பெயர் ; பெயர்ச்சொல்.
इस्मशरीफ़, पु॰ (தங்கள்) திருநாமம் (என்னவோ ?)
इसलाह, स्त्री॰ திருத்துதல்.
इहतियाज, पु॰ सावधानी ஜாக்கிரதை, கவனம்.
इहसान, पु॰ एहसान நன்றி மறவாமை.
इहाता, पु॰ காம்பவுண்டு. (compound).

ई

ईंगुर, पु॰ சிந்தூரம் (red-lead).

ईंट स्त्री॰, **ईंटा,** पु॰, செங்கல்; சீட்டாட்டத்தில் டயமண்டுசீட்டு.

ईंधन, पु॰ விறகு, விராட்டி வகையறு.

ईख, स्त्री॰ கரும்பு.

ईजाद, स्त्री॰ **आविष्कार** புதிதாய்க் கண்டுபிடித்தல்.

ईद, स्त्री॰ பக்ரீத் பண்டிகை.

ईदगाह, पु॰ 'ஈத்' பிரார்த்தனை செய்யுமிடம்.

ईदृश, त्रि॰ **ऐसा** இவ்விதமான. क्रि॰ त्रि॰ **ऐसे** இவ்விதமாக.

ईप्सा, स्त्री॰ **इच्छा** விருப்பம்.

ईप्सित, त्रि॰ **इच्छित** விருப்பப் பட்ட.

ईमान, पु॰ நாணயமான குணம்.

ईमानदार, त्रि॰ நாணயமான, யோக்கியமான.

ईरान, पु॰ பாரசீக தேசம்.

ईर्षा, स्त्री॰ **डाह** பொறாமை.

ईर्षालु, त्रि॰ பொறாமையுள்ள.

ईश, पु॰ **ईश्वर** கடவுள்; எஜமானன்; ராஜா.

ईशान, पु॰ சிவன்; எஜமானன்; வட கிழக்கு.

ईषत, त्रि॰ **थोड़ा** கொஞ்சம்.

ईषना, स्त्री॰ ஆழ்ந்த இச்சை.

ईसवी, त्रि॰ கிறிஸ்து சகாப்தத்தின்.

ईसा, पु॰ ஏசுகிறிஸ்து.

ईसाई, पु॰ கிறிஸ்தவன்.

ईहा, स्त्री॰ **कोशिश** முயற்சி; **लोभ** பேராசை.

उ

उंगली, स्त्री॰ விரல்;**—उठाना** குற்றம் சாட்ட; **उंगलियों पर नचाना** இஷ்டப்படி ஆட்டி வைக்க.

उँचाई, स्त्री॰ உயரம்.

उंछवृत्ति, स्त्री॰ வயலில் சிந்திக் கிடக்கும் தானிய மணிகளைக் கொண்டு காலங் கழித்தல்; பிக்ஷை எடுத்து ஜீவனம் செய்தல்.

उंदुर पु॰ எலி; சுண்டெலி.

उऋण, त्रि॰ கடனிலிருந்து விடுதலை யடைந்த.

उकटना, क्रि॰ स॰ =**उघटना.**

उकठना, क्रि॰ अ॰ உலர; உலர்ந்து கெட்டியாய்ப் போக.

उकठा, त्रि॰ உலர்ந்த.

उकडू, पु॰ குந்திக் கொண்டு உட்காருதல்.

उकताना, क्रि॰ अ॰ ऊबना சஞ்சலப்பட; துரிதப்பட.

उकथा, पु॰ भेद ரகஸ்யம் ; गाँठ முடிப்பு.

उकलाई स्त्री॰ कै வாந்தி.

उकलाना, क्रि॰ अ॰ வாந்தியெடுக்க.

उकसाना, क्रि॰ स॰ தூண்ட.

उकाब, पु॰ ஒருவித பெரிய கழுகு.

उकेलना, क्रि॰ स॰ छुड़ाना விடுவிக்க ; அவிழ்க்க ; மடிப்புப் பிரிக்க.

उक्त, त्रि॰ சொல்லப்பட்ட.

उक्ति, स्त्री॰ சொல்லப்பட்ட விஷயம் ; பழமொழி.

उखड़ना, क्रि॰ अ॰ பிடுங்கப்பட.

उखली स्त्री॰ ओखली உரல்.

उखाड़ना, क्रि॰ स॰ பிடுங்க.

उगना, क्रि॰ अ॰ முளைக்க.

उगलना, क्रि॰ स॰ துப்பிவிட.

उगाना, क्रि॰ स॰ முளைக்கும்படி செய்ய.

उगालदान, पु॰ पीक-दान எச்சில் துப்பும் பாத்திரம்.

उगाहना, क्रि॰ स॰ வசூலிக்க ; சேகரிக்க.

उगाही, स्त्री॰ வசூல் வேலை ; வசூல் பணம்.

उग्र, त्रि॰ உக்கிரமான ; தீவிரமான.

उघटना, क्रि॰ स॰ தான் செய்த நன்மையையோ, பிறர் செய்த தீமையையோ திருப்பித் திரும்பிச் சொல்லி மனதை நோகடிக்க.

उघड़ना, क्रि॰ अ॰ மூடி திறக்க அல்லது விலக ; குட்டு வெளிப்பட,

उघाड़ना, } **उघारना** } क्रि॰ स॰ மூடியை விலக்க; ஆடையை நீக்க ; குட்டு வெளிப்படுத்த.

उचकन, पु॰ பீரோ முதலியவைகளின் நொடிக்கும் காலுக்குக் கொடுக்கும் முட்டு.

उचकना, क्रि॰ अ॰ உயரத்திற்காக கால் விரல் மேல் நிற்க ; குதிக்க.

उचकाना, क्रि॰ स॰ தூக்க ; தள்ள.

उचक्का, पु॰ போக்கிரி ; முடிச்சுமாரி.

उचटना, क्रि॰ अ॰ பதிந்திருக்கும் வஸ்து கிளப்பப்பட.

उचटाना, क्रि॰ स॰ வெறுப்பு உண்டாக்க; வைராக்கியம் உண்டாக்க.

उचड़ना, क्रि॰ अ॰ = उचटना.

उचरना, क्रि॰ स॰ உச்சரிக்க, பேச.

उचाट, पु॰ வைராக்கியம்.

उचाटना, क्रि॰ स॰ = उचटाना.

उचाड़ना, क्रि॰ स॰ பதிந்திருக்கும் வஸ்துவைக் கிளப்ப.

उचित, त्रि॰ தகுந்த, சரியான, உசிதமான.

उच्च, वि॰ உயர்ந்த; சிரேஷ்டமான.

उच्चाटन, पु॰ பதிந்திருக்கும் வஸ்துவைக் கிளப்புதல்.

उच्चारण, पु॰ உச்சரித்தல்.

उच्छिष्ट, त्रि॰ **जूठा** எச்சிலான. पु॰ எச்சில் பதார்த்தம்; தேன்.

उच्छृंखल, त्रि॰ தன்னிஷ்டப்படி நடக்கும்.

उच्छेद, **उच्छेदन** } पु॰ **खंडन** கண்டனம்; நாசம்.

उच्छ्वास, पु॰ மேல் மூச்சு.

उछंग, पु॰ **गोद** மடி; ஹிருதயம்; மார்பு.

उछलकूद, स्त्री॰ குதித்து விளையாடுதல்; சந்தோஷப்படுதல்.

उछलना, क्रि॰ अ॰ குதிக்க; சந்தோஷப்பட.

उछलाना, क्रि॰ अ॰ குதிக்கும்படி செய்ய.

उछाल, स्त्री॰ குதித்தல்; வாந்தி; நீர்த்துளி.

उछालना, क्रि॰ स॰ மேல் நோக்கி எறிதல்.

उछाह, पु॰ உற்சாகம்; உத்சவம்; விருப்பம்.

उजड़ना, क्रि॰ अ॰ பாழடைய; நாசமடைய.

उजड्ड, त्रि॰ வடிக்கட்டின முட்டாளான; நாகரிகமற்ற.

उजबक, त्रि॰ முட்டாளான; முரட்டு.

उजरत, स्त्री॰ **मज़दूरी** கூலி; வாடகை.

उजलत, स्त्री॰ **जल्दी** சீக்கிரம்.

उजला, त्रि॰ **सफ़ेद** வெள்ளையான; சுத்தமான; பிரகாசமான.

उजागर, त्रि॰ பிரகாசமான பெயர் பெற்ற.

उजाड़, पु॰ பாழ் இடம்; மனிதர் இல்லாத இடம்; காடு. त्रि॰ பாழான.

उजाड़ना, क्रि॰ स॰ பாழாக்க.

उजालना, क्रि॰ स॰ பிரகாசிக்கச் செய்ய; எரிக்க.

उजाला, पु॰ பிரகாசம். वि॰ பிரகாசமுள்ள:

उजास, पु॰ பளபளப்பு ; பிரகாசம்.

उजियार, उजियारा, उजियाला, उजेला, पु॰ = उजाला.

उज्र, पु॰ தடை, ஆட்சேபனை, —दारी ஆட்சேபனை மனு (objection petition)

उज्ज्वल, वि॰ பிரகாசமான ; மாசற்ற.

उझकना, क्रि॰ अ॰ குதிக்க ; எழும்ப.

उझलना, क्रि॰ स॰ ढालना ஒரு பாத்திரத்திலிருந்து இன்னொரு பாத்திரத்தில் விட, வார்க்க.

उटंग, वि॰ சுருங்கிய, சிறிய தாய்ப் போன.

उटज, पु॰ झोंपड़ी குடிசை.

उठना, क्रि॰ अ॰ எழுந்திருக்க ; எழும்ப ; கடை அல்லது தொழிற்சாலை நின்று போக ; செலவாய்ப் போக.

उठल्लू, वि॰ आवारा இடம் இடமாய்த் திரிகிற.

उठवाना, क्रि॰ स॰ கிளப்ப வைக்க ; தூக்க வைக்க.

उठाईगीर, वि॰ ஏமாந்த சமயம் பார்த்து பண்டங்களை அபகரிக்கும்.

उठान, पु॰ उन्नति வளர்ச்சி.

उठाना, क्रि॰ स॰ எழுப்ப ; தூக்க ; ஆரம்பிக்க ; செலவழிக்க ; வாடகைக்கு விட.

उड़ंकू, वि॰ பறக்கிற.

उड़द, पु॰ उरद உளுந்து.

उड़नखटोला, पु॰ ஆகாய விமானம்.

उड़ना, क्रि॰ अ॰ பறக்க.

उड़ाऊ, उड़ाक, उड़ाकू, वि॰ பறக்கிற ; செலவழிக்கிற ;

उड़ान, क्रि॰ பறத்தல் ; பாய்தல்.

उड़ाना, क्रि॰ स॰ பறக்கச் செய்ய ; அபகரிக்க ; செலவு செய்ய.

उडु, स्त्री॰ तारा நட்சத்திரம் ; चिड़िया பறவை ;—पति पु॰ சந்திரன்.

उड़ुस, पु॰ खटमल மூட்டைப் பூச்சி.

उढेलना, क्रि॰ स॰ கவிழ்க்க.

उड़कना, क्रि॰ अ॰ தடுக்கி விழ, ஒரு வஸ்துவின் மேல் சாய.

उड़काना, क्रि॰ स॰ ஒரு வஸ்துவின் மேல் சாய்த்து வைக்க.

उड़ारना, क्रि॰ स॰ மற்ருெருவர் ஸ்திரீயை அபகரிக்க.

उतंग, वि॰ உயரமான ; சிரேஷ்டமான.

उतना, वि॰ அத்தனை ; அவ்வளவு.

उतपात, पु॰ கலகம் ; கொடுமை.

उतरना, क्रि॰ अ॰ இறங்க ; படம், போட்டோ முதலியவைகள் சரியாய் விழ.

उतराई स्त्री॰ இறக்கம் ; ஆறு கடக்கும் கூலி ; சரிந்த பூமி.

उतराना, क्रि॰ स॰ இறக்க.

उतराव, पु॰ இறக்கம்.

उतान क्रि॰ वि॰ மல்லாந்து.

उतार पु॰ இறங்குதல்.

उतारना, क्रि॰ स॰ இறக்க ; (ஆடை) கழற்ற ; தங்கும் வசதி தர.

उतारू, वि॰ தயாரான.

उतावला, वि॰ பொறுமையில்லாத ; அவசரப்படுகிற.

उतावली, स्त्री॰ பொறுமையின்மை ; 'அவசரக் குடுக்கை' சுபாவம்.

उत्कंठा, स्त्री॰ தீவிர விருப்பம்.

उत्कंठित, वि॰ தீவிர விருப்பமுள்ள.

उत्कट, वि॰ தீவிரமான ; உக்கிரமான.

उत्कर्ष, पु॰ புகழ்ச்சி.

उत्कृष्ट, वि॰ உத்தமமான.

उत्कोच, पु॰ **रिश्वत** லஞ்சம்.

उत्क्रांति, स्त्री॰ முன்னேற்றம். (evolution)

उत्तप्त, वि॰ நன்ருய் சூடாக்கப்பட்ட ; துக்கப்பட்ட.

उत्तर, पु॰ வடக்கு ; பதில் वि॰ பின்னுலுள்ள.

उत्तरदायित्व, पु॰ **जवाबदेही** பொறுப்பு.

उत्तराधिकार, पु॰ **विरासत** சொத்து பாத்தியம்.

उत्तराधिकारी, पु॰ **वारिस** சொத்துக்கு பாத்தியமுள்ளவன் ; வாரிஸ்தார்.

उत्तरार्द्ध, पु॰ பின்பாதி.

उत्तरीय, மேல் வேஷ்டி. वि॰ மேலே இருக்கும் ; வட திக்கைச் சேர்ந்த.

उत्तरोत्तर, क्रि॰ वि॰ **बराबर** ஒன்றன் பின் ஒன்ருக.

उत्तान, वि॰ उतान மல்லாந்த ; ஆழமில்லாத ;

उत्ताप, पु॰ உஷ்ணம் ; கஷ்டம் ; கவலை.

उत्तीर्ण, वि॰ கடந்து சென்ற ; பரீட்சையில் தேறிய.

उत्तुंग, वि॰ மிக உயர்ந்த.

उत्तेजक, वि॰ ஊக்க மூட்டும் ; தூண்டும்.

उत्तेजना, स्त्री॰ பிரேரணை ; தூண்டுதல்.

उत्थान, पु॰ மேலெழுதல், வளர்ச்சி.

उत्पत्ति, स्त्री॰ **पैदाइश** ஜன்மம் ; சிருஷ்டி ; ஆரம்பம்.

उत्पन्न, वि॰ பிறந்த.

उत्पात, पु॰ உபத்திரவம் ; கலகம் ; குழப்பம் ; தடபுடல்.

उत्पाती, पु॰ உபத்திரவம் செய்பவன் ; விஷமக்காரன்.

उत्पादक, वि॰ உற்பத்தி செய்கிற.

उत्पादन, पु॰ உற்பத்தி செய்தல்.

उत्पीडन, पु॰ கஷ்டப்படுத்துதல் ; துன்புறுத்துதல்.

उत्फुल्ल, वि॰ மலர்ந்த ; விரிந்த.

उत्सर्ग, पु॰ தியாகம் ; தானம் ; முடிவு.

उत्सव, पु॰ பண்டிகை ; மங்கள காரியம்; கொண்டாட்டம்.

उत्साह, पु॰ **जोश** உத்ஸாகம்.

उत्साही, वि॰ ஊக்கமுள்ள.

उत्सुक, वि॰ ரொம்ப விருப்பமுள்ள.

उथल-पुथल, स्त्री॰ சீர்கேடு ; தலைகீழ் நிலைமை.

उथला, वि॰ **छिछला** ஆழமில்லாத.

उदंत, वि॰ பல் வளராத.

उदक, पु॰ **पानी** ஜலம்.

उदधि, पु॰ **समुद्र** சமுத்திரம்.

उदय, पु॰ உதயம் ; வெளிப்படுதல்.

उदर, पु॰ **पेट** வயிறு ; மத்தி.

उदात्त, वि॰ **उदार** தாராள குணமுள்ள ; உயர்ந்த ; சாமர்த்தியமுள்ள.

उदार, वि॰ தாராள குணமுள்ள ; மேலான சுபாவமுள்ள.

उदारचेता, वि॰ தாராள மனமுள்ள.

उदारता, स्त्री॰ தாராள குணம் ; மேலான எண்ணம்.

उदारना, क्रि॰ स॰ விழச் செய்ய; முறிக்க.

उदास, त्रि॰ பற்றுதலற்ற ; மனம் தளர்ந்த ; வருத்தப்பட்ட.

उदासी, पु॰ பற்றுதலற்றவன் ; சந்நியாசி.

उदासीनता, स्त्री॰ வருத்தம், கலக்கம்.

उदाहरण, पु॰ **मिसाल** திருஷ்டாந்தம்.

उदित, त्रि॰ உதயமான ; கிளம்பிய.

उदूलहुक्मी, स्त्री॰ கீழ்ப்படியாமை, கட்டளை மீறுதல்.

उद्गम, पु॰ உதயம் ; உற்பத்திஸ்தானம்.

उद्गार, पु॰ பொங்கி எழும்புதல் (கவிதை முதலியன) ; வாந்தி ; கபம் ; ஏப்பம்

उद्घाटन, पु॰ திறத்தல் ; வெளியிடுதல்..

उद्दंड, त्रि॰ முரட்டு ; நாகரீகமற்ற.

उद्दाम, त्रि॰ அடக்கப்படாத ; சுதந்திரமான.

उद्दीपक, वि॰ ஊக்கமூட்டும் ; தூண்டும்.

उद्दीपन, पु॰ தூண்டுதல்.

उद्देश, उद्देश्य. } पु॰ விருப்பம் ; நோக்கம்.

उद्धत, वि॰ முரட்டு ; நாகரீகமற்ற.

उद्धरण, पु॰ முன்னேற்றமடைதல் ; (extract, quotation)

उद्धार, पु॰ விடுதலை ; சீர்திருத்தம் ; முன்னேற்றம்.

उद्धृत, त्रि॰ தூப்பப்பட்ட ; தூக்கப்பட்ட ; எடுத்து எழுதப்பட்ட.

उद्बोधन, पु॰ எச்சரிக்கை ; தூண்டுதல் ; எழுப்புதல்.

उद्भट, वि॰ பிரபலமான ; மேலான.

उद्भव, पु॰ பிறப்பு ; உண்டாதல் ; வளர்ச்சி.

उद्भावना, स्त्री॰ கற்பனை ; உற்பத்தி.

उद्भास, पु॰ வெளிச்சம் ; மனதில் தோன்றுதல்.

उद्भिद, पु॰ **पेड़-पौधे** தாவர வர்க்கம்.

उद्भूत, त्रि॰ உற்பத்தியான.

उद्भ्रांत, त्रि॰ அலைந்துதிரிந்த ; வழி தவறிய ; வியப்படைந்த.

उद्यत, क्रि॰ त्रि॰ **तैयार** தயாராக.

उद्यम, पु॰ **मेहनत** பிரயாசை ; உழைப்பு ; தொழில்.

उद्यमी, वि॰ **मेहनती** உழைப்புள்ள.

उद्यान, पु॰ बगीचा நந்தவனம் ; தோட்டம்.

उद्युक्त, त्रि॰ வேலையில் ஈடு பட்ட ; தயாரான.

उद्योग, पु॰ कोशिश முயற்சி ; உழைப்பு.

उद्योगी, वि॰ உழைக்கிற.

उद्योत, पु॰ பிரகாசம் ; பளபளப்பு.

उद्रेक, पु॰ जोश விருத்தி.

उद्विग्न, त्रि॰ வியாகூலமான ; சஞ்சலமான.

उद्वेग, पु॰ ஆவேசம் ; சஞ்சலம்.

उधर, क्रि॰ वि॰ அந்தப் பக்கம்.

उधार, पु॰ कर्ज கடன்.

उधेड़ना, क्रि॰ स॰ தையல் பிரிக்க ; தோல் உரிக்க.

उधेड़बुन, स्त्री॰ யோசனை ; சங்கடம்.

उनींदा, त्रि॰ தூங்கி விழுகிற.

उन्नत, वि॰ ऊँचा உயரிய, மேலான.

उन्नति, स्त्री॰ உயர்வு ; மேன்மை.

उन्नावी, पु॰ ஒருவித ஆழ்ந்த சிவப்பு நிறம்.

उन्मत्त, त्रि॰ मतवाला மதம் பிடித்த; பைத்தியம் பிடித்த.

उन्माद, पु॰ पागलपन பைத்தியம்.

उन्मादी, वि॰ उन्मत्त பைத்தியமான ; மதம்பிடித்த.

उन्मीलन, पु॰ மலர்வது ; திறப்பது.

उन्मुख, वि॰ மேல் நோக்கிய ; தயாரான.

उन्मूलन, पु॰ அடியோடு ஒழித்தல்.

उन्मेष, पु॰ மலர்தல் ; கொஞ்சம் பிரகாசம்.

उन्स, पु॰ प्रेम அன்பு.

उपकरण, पु॰ உபகாரக் கருவிகள்.

उपकार, पु॰ भलाई நன்மை ; லாபம்.

उपकारी, त्रि॰ நன்மை செய்கிற.

उपकृत, त्रि॰ நன்மை யடைந்த.

उपक्रम पु॰ முன் யோசனை ; சித்தம் செய்தல் ; பீடிகை.

उपक्रमणिका, स्त्री॰ பொருளடக்கம்.

उपचार, पु॰ தொண்டு ; சிகிச்சை.

उपज, स्त्री॰ पैदावार விளைவு.

उपजाऊ, त्रि॰ செழிப்புள்ள.

उपटना, } क्रि० अ० அடையாளம் உண்டாவது.
उपड़ना, }

उपत्यका, स्त्री० **तराई** மலைச் சாரல்.

उपदेश, पु० **नसीहत** உபதேசம்.

उपद्रव, पु० உபத்திரவம், தொந்திரவு.

उपद्रवी, वि० உபத்திரவம் செய்கிற.

उपनयन, पु० உபநயனம், பூணூல் கல்யாணம்.

उपनाम, पु० **तखल्लुस** பட்டப் பெயர்; மறு பெயர்; புனைப் பெயர்.

उपनिवेश, पु० குடியேற்றம்.

उपन्यास, पु० நாவல், நவீனம்.

उपभोग, पु० உபயோகித்தல்; சுகத்தை அனுபவித்தல்.

उपमा, स्त्री० **तुलना** ஒப்பிடுதல், உபமானம்.

उपमेय, वि० ஒப்பிடப் பட்ட, உபமேயம்.

उपयुक्त, त्रि० தகுந்த.

उपयोग, पु० **इस्तेमाल** உபயோகம்.

उपयोगिता, स्त्री० உபயோகப் படக் கூடிய தன்மை.

उपयोगी, वि० **फ़ायदेमंद** உபயோகப் படக்கூடிய; லாபம் தரக்கூடிய.

उपरना, पु० **दुपट्टा** அங்க வஸ்திரம்.

उपरांत, क्रि० वि० **बाद** பிற்பாடு.

उपरा-चढ़ी, स्त्री० போட்டி.

उपरी-उपरा, पु० போட்டி.

उपरोक्त, } त्रि० மேலே சொல்லப்பட்ட.
उपर्युक्त, }

उपल, पु० கல்; **ओला** ஆலங் கட்டி; ரத்தினம்; மேகம்.

उपलब्ध, वि० அடையப்பட்ட, பெறப்பட்ட.

उपला, पु० **कण्डा** வரட்டி.

उपवन, पु० **बगीचा** தோட்டம்; உத்யான வனம்.

उपवास, पु० **फ़ाका** உபவாசம்.

उपविष्ट, त्रि० உட்கார்ந்த.

उपवीत, पु० **जनेऊ** பூணூல்; உபநயனம்.

उपशमन, पु० சாந்தப்படுத்துவது; நிவர்த்திப்பது.

उपसंहार, पु० **खातमा** முடிவு; சாராம்சம்.

उपसर्ग, पु० பகுதி (இலக்கணம்).

उपस्थित, त्रि० **हाज़िर** ஆஜரான.

उपस्थिति, स्त्री० **हाज़िरी** ஆஜராயிருத்தல்.

उपहार, पु० **भेंट** காணிக்கை.

उपहास, पु० **दिल्लगी** பரிகாசம்.

उपाख्यान, पु॰ உபாக்யானம், பழைய காலத்துக் கதை.

उपाड़ना क्रि॰ स॰ **उखाड़ना** பிடுங்க.

उपादेय, त्रि॰ ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க.

उपाधि, स्त्री॰ **खिताब** பட்டம்; கபடம்; உபத்திரவம்.

उपाधी, त्रि॰ உபத்திரவம் செய்யும்:

उपाध्याय, पु॰ உபாத்தியாயர்; பிராம்மணர்களில் ஒரு வகுப்பு.

उपानह, पु॰ **जूता** செருப்பு, ஜோடு.

उपाय, पु॰ உபாயம்; தந்திரம்; வழி.

उपार्जन, पु॰ **कमाना** சம்பாதித்தல்.

उपालंभ, पु॰ **शिकायत** குறை கூறுதல்; புகார்.

उपास, पु॰ =**उपवास.**

उपासक, त्रि॰ பூஜை செய்கிற; ஆராதிக்கிற.

उपासना, स्त्री॰ ஆராதனை.

उपासा, त्रि॰ பசித்த.

उपासी, त्रि॰ தொண்டு புரியும்; பக்தியுள்ள.

उपास्य, त्रि॰ பூஜிக்கத்தக்க; பூஜிக்கப்படுகிற.

उपेक्षा, स्त्री॰ வெறுப்பு; அலக்ஷியம்.

उपेक्षित, त्रि॰ அலட்சியம் செய்யப்பட்ட.

उपोद्घात, पु॰ **दीबाचा** பீடிகை. முகவுரை.

उफ़, अ॰ ஐயோ! துக்கம்!

उफ़नना, } क्रि॰ अ॰ பொங்க;
उफ़नाना } ஆவேசம்கொள்ள.

उफ़ान, पु॰ **उबाल** பொங்குதல்.

उबकना, क्रि॰ अ॰ வாந்தி யெடுக்க.

उबकाई, स्त्री॰ வாந்தி.

उबटन, पु॰ குளிப்பதற்கு முன் உடம்பில் பூசிக் கொள்ளும் ஒரு பூச்சு.

उबरना, क्रि॰ अ॰ விடுதலை அடைய; மிஞ்சிப் போக.

उबरा, स्त्री॰ மிச்சம்.

उबलना, क्रि॰ अ॰ கொதிக்க; பொங்க.

उबार, पु॰ **छुटकारा** விடுதலை.

उबारना, क्रि॰ स॰ காப்பாற்ற.

उबाल, पु॰ கொதித்தல்; பொங்குதல்.

उबालना, क्रि॰ स॰ கொதிக்க வைக்க.

उभड़ना, क्रि॰ अ॰ வெளியே வர; மலர; யௌவனத்தை அடைய.

उभय, वि॰ **दोनों** இரண்டும்.

उभाड़ना, क्रि॰ स॰ தூண்ட, கிளப்பிவிட.

उमंग, स्त्री॰ **जोश** ஊக்கம் ; உல்லாசம்.

उमँगना, क्रि॰ अ॰ உல்லாசமாய் இருக்க.

उमँड़ना, **उमड़ना,** } क्रि॰ अ॰ கரை புரண்டோட ; பெருக ; பொங்கி வழிய, பரவ.

उमदा, त्रि॰ **बढ़िया** உயர்ந்த ; நேர்த்தியான.

उमर, स्त्री॰ வயது.

उमरा, **उमराव,** } पु॰ **अमीर का बहुवचन** பிரபுக்கள்.

उमस, स्त्री॰ உஷ்ணம் ; புழுக்கம்.

उमाह, पु॰ **उत्साह** உத்ஸாகம்.

उमेठना, क्रि॰ स॰ திருக ; முறுக்க.

उम्दगी, स्त्री॰ **खूबी** நேர்த்தியான குணம்.

उम्दा, त्रि॰ நல்ல ; நேர்த்தியான.

उम्मत, स्त्री॰ **समिति** ஸபை ; கூட்டம் ; வகுப்பு.

उम्मीद, स्त्री॰ **उम्मेद,** पु॰ } நம்பிக்கை.

उम्मेदवार पु॰ தேர்தல் முதலியவற்றில் நியமனம் பெறுபவன் (candidate).

उम्र, स्त्री॰ **उमर** வயது.

उर, पु॰ ஹ்ருதயம்.

उरग, पु॰ **साँप** பாம்பு.

उरज, पु॰ **स्तन** ஸ்தனம்.

उरझना, क्रि॰ अ॰ = **उलझना.**

उरद, पु॰ **उड़द** உளுந்து

उरस, त्रि॰ **फीका** ரஸமற்ற ; சப்பென்ற.

उराहना, पु॰ = **उलाहना.**

उरिण, **उरिन,** } त्रि॰ = **उऋण.**

उरु, त्रि॰ விசாலமான. पु॰ தொடை.

उरूज, पु॰ **बढ़ती** விருத்தி.

उरूस, पु॰ மணமகன் स्त्री॰ மணமகள்.

उरेब, त्रि॰ கோணலான. पु॰ ஏமாற்றம்.

उरेहना, क्रि॰ स॰ **खींचना** இழுக்க ; அமைக்க.

उरोज, पु॰ ஸ்தனம்.

उर्द, पु॰ உளுந்து.

उर्दू, स्त्री॰ சிப்பாய்கள் தங்குமிடங்களிலும் கடைத்தெருவிலும் பேசப் பட்டு வந்த, அரபி, பார்ஸி கலந்த ஹிந்தி.

उर्फ़, पु॰ **उपनाम** மறு பெயர்.

उर्वरा, स्त्री॰ செழிப்பான பூமி. त्रि॰ செழிப்பான.
उर्वी, स्त्री॰ பூமி.
उर्स முகம்மதிய தர்க்காக் களில் நடக்கும் வருஷ உத்ஸவம்.
उलंघन, पु॰ கடப்பது, தாண்டுவது.
उलका, स्त्री॰ ஆகாயத்திலிருந்து விழும் நக்ஷத்திரம்.
उलझन, स्त्री॰ முடிச்சு ; சிக்கல்.
उलझना, क्रि॰ अ॰ சிக்கிக் கொள்ள. पु॰ சண்டை.
उलझाव, पु॰ = उलझन.
उलटना, क्रि॰ अ॰ पलटना கவிழ்க்கப்பட. क्रि स॰ கவிழ்க்க.
उलट-पलट, } पु॰ परिवर्तन மாறுதல்.
उलटफेर, }
उलटा, त्रि॰ எதிரிடையான, நேர் விரோதமான.
उलटाना, क्रि॰ स॰ கவிழ்க்கச் செய்ய.
उलटा,-पलटो, स्त्री॰ மாறுதல்.
उलटी, स्त्री॰ कै வாந்தி.
उलटे, क्रि॰ त्रि॰ விபரீதமாக.
उलथा, पु॰ மொழி பெயர்ப்பு.
उलफ़त, स्त्री॰ प्रेम அன்பு ; காதல் ; நட்பு.
उलमा, पु॰ विद्वान वित्वान்.
उलहना, } पु॰ शिकायत புகார் ; நிந்தை. क्रि॰ स॰ புகார் செய்ய ; நிந்திக்க.
उलाहना, }
उलीचना, क्रि॰ स॰ கையாலாவது பாத்திரத்தாலாவது. ஜலத்தை இறைத்தல்.
उलूक, पु॰ उल्लू ஆந்தை.
उलूक, पु॰ तनख़्वाह சம்பளம் ; அன்றாடக் கூலி.
उलूम, पु॰ (इलम का बहुवचन) சாஸ்திரங்கள்.
उलेटना, क्रि॰ अ॰ = उलटना.
उल्का, स्त्री॰ பிரகாசம் ; விழும் நட்சத்திரம்.
उल्था, पु॰ = उलथा.
उल्लंघन, पु॰ மீறுதல்.
उल्लास, पु॰ பிரகாசம் ; சந்தோஷம்.
उल्लिखित, त्रि॰ மேலே எழுதப் பட்ட ; வெட்டப்பட்ட.
उल्लू पु॰ ஆந்தை ; முட்டாள்.
उल्लेख, पु॰ வர்ணனை ; ज़िक्र பேசப்படுவது (Mention).
उल्लेखनीय, पु॰ சொல்லத் தகுந்த, எழுதத் தகுந்த.
उशीर, पु॰ खस வெட்டிவேர்.
उषा, स्त्री॰ அதிகாலை ; உதய காலத்துசிவப்பு நிறம்.

उष्ण, वि० சூடான. पु० கோடை காலம் ; வெங் காயம்.
उष्म, पु० சூடு.
उसकाना, क्रि० स० = उकसाना
उसनना, क्रि० स० उबालना கொதிக்க வைக்க.
उसांस, स्त्री० மேல் மூச்சு.
उसीर, स्त्री० = उशीर வெட்டி வேர்.
उसूल, पु० சித்தாந்தம்.
उस्तरा, पु० க்ஷவரக்கத்தி.
उस्ताद, पु० உபாத்தியாயர். वि० தந்திரமான ; சாமர்த்தியமுள்ள.
उस्तादी, स्त्री० உபாத்தியாயர் தொழில் ; சாமர்த்தியம் ; தந்திரம்.
उस्तुरा, पु० = उस्तरा.
उहदा, पु० ओहदा பதவி ; உத்தியோகம்.
उहां, क्रि० वि० वहां அங்கே.

ऊ

ऊँघ, स्त्री० झपकी தூங்கி விழுதல்.
ऊँघना, क्रि० अ० தூங்கி விழ.
ऊँचा, वि० உயரமான.
ऊँचाई, स्त्री० உயரம் ; மேன்மை.
ऊँछना, क्रि० अ० கூந்தலை வார.
ऊँट, पु० ஒட்டகம்.
ऊँहूं, अ० नहीं இல்லை.
ऊख, पु० ईख கரும்பு.
ऊखल, पु० ओखली உரல்.
ऊजड़, वि० उजाड़ பாழான.
ऊटपटांग, वि० वाहियात அர்த்தமில்லாத ; வீணான.
ऊत, वि० குழந்தையற்ற ; முட்டாளான.
ऊदबत्ती, स्त्री० ஊதுவத்தி.
ऊधम, पु० உபத்திரவம்.
ऊधमी, वि० உபத்திரவம் செய்யும்.
ऊन, पु० கம்பளி நெய்யும் ரோமம். वि० குறைவான.
ऊनी, वि० ரோமத்தால் செய்த.
ऊपर, क्रि० वि० மேலே.
ऊपरी, वि० மேலே இருக்கும் ; வெளிப்படையான.
ऊब, स्त्री० சஞ்சலம் ; தெவிட்டல் ; வெறுப்பு.
ऊबड़-खाबड़, वि० மேடு பள்ளமான.
ऊबना, क्रि० अ० சஞ்சலப்பட ; அறுவறுத்துப்போக.
ऊरु, पु० जंघा தொடை.
ऊर्ज, वि० பலமுள்ள ; சக்தியுள்ள.
ऊर्ध्व, क्रि० वि० उपर மேலே. वि० உயரமான ; நின்று

கொண்டிருக்கும் ; முக்தி யடைந்த.

ऊर्ध्वश्वास, पु॰ மூச்சு இழுத்தல் (கடைசி காலத்தில்.)

ऊर्मी, स्त्री॰ அலை ; வலி.

ऊल-जलूल, त्रि॰ **अंडबंड** சம்பந்த மில்லாத ; அநுசிதமான.

ऊष्म, पु॰ சூடு. वि॰ சூடான.

ऊसर, पु॰ உவர் பூமி.

ऊह, पु॰ ஊகம், அநுமானம்.

ऊहा- पोह, पु॰ ஆலோசனை ; தர்க்கம்.

ऋ

ऋक्, स्त्री॰ ருக்வேதம்.

ऋक्ष, पु॰ **रीछ** கரடி ; நட்சத்திரம்.

ऋचा, स्त्री॰ வேத மந்திரம்.

ऋण, पु॰ **कर्ज़** கடன் ;—**पटाना** क्रि॰ स॰ கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்க் கடனைத் தீர்க்க.

ऋणी, त्रि॰ **कर्जदार** கடன் பட்ட.

ऋतु, स्त्री॰ ருது ; பருவம்.

ऋतुराज, पु॰ வசந்தகாலம்.

ऋत्विज, पु॰ யாகம் செய்பவன்.

ऋद्धि, स्त्री॰ வளர்ச்சி.

ऋषभ, पु॰ **बैल** எருது.

ऋषि, पु॰ ரிஷி முனிவர்.

ए

ऐंच-पेंच, पु॰ उलझन சிக்கல்.

ऐंडा-बेंडा, त्रि॰ சம்பந்தமில்லாத.

ऐंडी, स्त्री॰ ஒருவிதப் பட்டுப் பூச்சி ; **एडी**,

एक, वि॰ ஒன்று.

एकजद्दी, त्रि॰ ஒரே கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த.

एकटकी, स्त्री॰ கண் கொட்டாமல் பார்வை.

एकतरफ़ा, त्रि॰ ஒரு பக்கத்து ; பக்ஷபாதமுள்ள.

एकता, स्त्री॰ **मेल** ஒற்றுமை ; சமத் தன்மை.

एकतारा, पु॰ ஒரு தந்தியுள்ள வாத்தியம்.

एकत्र, क्रि॰ वि **इकट्ठा** சேர்த்து.

एकत्रित, त्रि॰ **जमा** சேர்க்கப் பட்ட.

एकनिष्ठ, त्रि॰ ஒரே விஷயத்தில் கவனத்தைச் செலுத்தும்.

एकन्नी, स्त्री॰ **इकन्नी** ஒரணா நாணயம்.

एकफ़सला, त्रि॰ ஒரு போகம். (பயிர்).

एकबारगी, क्रि॰ त्रि॰ ஒரு தடவையில் ; திடீரென்று.

एकबाल, पु॰ கீர்த்தி; சௌபாக்கியம்.

एकमत, त्रि॰ ஒரே அபிப்பிராயமுள்ள.

एकरंग, त्रि॰ சமானமான; கபடமில்லாத.

एकरस, वि॰ ஒரே மாதிரியான; மாறுபாடில்லாத.

एकरार, पु॰ சம்மதம்; பிரதிஞ்ஞை.

एकलौता, त्रि॰ ஒற்றை(பிள்ளை).

एकसर, त्रि॰ **अकेला** தனியான.

एकसाँ, वि॰ சமமான; ஒன்று போன்ற.

एकहरा, त्रि॰ ஒரு மடிப்புள்ள; ஒற்றையான; மெல்லிய.

एकांगी, त्रि॰ ஒரு கக்ஷியைச் சேர்ந்த.

एकाँत, त्रि॰ தனியான; நிர்ஜனமான. पु॰ நிர்ஜனமான இடம்.

एका, स्त्री॰ **एकता** ஒற்றுமை.

एकाई, स्त्री॰ ஒற்றுமை; கணக்கில் ஒன்ருவது ஸ்தானம்.

एकाएक, क्रि॰ वि॰ அகஸ்மாத்தாய்; திடீரென்று.

एकाकार, पु॰ ஒன்று சேர்வது. त्रि॰ ஒரே வடிவமான.

एकाकी, त्रि॰ **तनहा** தனியான.

एकाग्र, वि॰ சஞ்சலமில்லாத; கவனமான.

एकाधिपत्य, पु॰ ஏகாதிபத்தியம்.

एक्का, त्रि॰ தனியான. पु॰ வட இந்தியாவில் உபயோகிக்கும் ஒருவித வண்டி; சீட்டாட்டத்து ஆஸ்.

एक्कादुक्का, त्रि॰ தனியாக அல்லது இருவராக.

एक्कावान, पु॰ வண்டிக்காரன்.

एड़ी, स्त्री॰ குதிகால்.

एतकाद, पु॰ **भक्ति** பூர்ண நம்பிக்கை.

एतदर्थ, क्रि॰ वि॰ **इसके लिये** இதற்காக.

एतबार, पु॰ **विश्वास** நம்பிக்கை.

एतमाद, पु॰ **भरोसा** நம்பிக்கை.

एतराज़, पु॰ **आपत्ति** தடை (objection).

एतवार, पु॰ **इतवार** ஞாயிற்றுக்கிழமை.

एरंड, पु॰ **अंडी** ஆமணக்கு.

एलची, पु॰ ராஜதூதன்.

एवं, क्रि॰ वि॰ அப்படியே. अ॰ **और** மற்றும்.

एव, अ॰ **ही, भी** (அப்படி)யே; (அதனுலே)யே; கூட.

एवज, पु॰ **बदला** பழி ; பிரதி பலன் ; பதில் உத்தியோகஸ்தன்.

एवजी, त्रि॰ பதில் உத்தியோகம் செய்யும். (acting).

एहतमाम, पु॰ **कोशिश** முயற்சி ; மேற்பார்வை.

एहतियात, स्त्री॰ **सावधानी** ஜாக்கிரதை.

एहसान, पु॰ **कृतज्ञता** நன்றியறிவு.

एहसान-फ़रामोश, वि॰ **कृतघ्न** நன்றி மறந்த.

एहसानमंद, त्रि॰ **कृतज्ञ** நன்றியறிவுள்ள.

ऐ

ऐंचना, क्रि॰ स॰ **खींचना** இழுக்க.

ऐंचाताना, त्रि॰ கோணல் பார்வையுள்ள ; 'ஒண்ணறைக் கண்' உள்ள.

ऐंचातानी, स्त्री॰ **खींचा खींची** முன்னும் பின்னும் இழுப்பது.

ऐंठ, स्त्री॰ கர்வம். 'முறுக்கு.'

ऐंठन, स्त्री॰ கர்வம்.

ऐंठना, क्रि॰ स॰ திருக (நூல் கயிறு முதலியவைகளை). क्रि॰ अ॰ இறுமாப்புடன் நடக்க ; விரைத்துப் போக.

ऐंड, पु॰ கர்வம் ; நீர்ச்சுழல். त्रि॰ பிரயோசனமற்ற.

ऐंडना, क्रि॰ अ॰ **ऐंठना,**

ऐ, अ॰ அடே !

ऐक्य, पु॰ ஒற்றுமை.

ऐच्छिक, त्रि॰ **विरुप्पத்தைப்** பொறுத்த ; கட்டாயமில்லாத.

ऐज़न, त्रि॰ **उक्त** மேற்படி ஷை ; ditto.

ऐतिहासिक, त्रि॰ சரித்திர சம்பந்த முள்ள.

ऐन, त्रि॰ **ठीक** சரியான.

ऐनक, स्त्री॰ **चश्मा** மூக்குக் கண்ணாடி.

ऐब, पु॰ தோஷம் ; குற்றம்.

ऐबगोई, स्त्री॰ தூஷிப்பது.

ऐबजोई, स्त्री॰ பிறரிடம் குற்றம் கண்டு பிடிப்பது.

ऐबदार, त्रि॰ குற்றமுள்ள.

ऐबपोश, त्रि॰ குற்றங்களை மறைக்கும்.

ऐयाम, पु॰ காலம் ; நேரம்.

ऐयार, पु॰ போக்கிரி.

ऐयारी, स्त्री॰ தந்திரம் ; போக்கிரித்தனம்.

ऐयाश, त्रि॰ **विलासी** சிற்றின்பப் பிரியமுள்ள.

ऐयाशी, स्त्री॰ **विलास** சிற்றின்பம்.

ऐरागैरा, वि॰ அறிமுகமில்லாத ; அல்பமான.

ऐलान, पु॰ **घोषणा** ராஜ ஆக்ஞை ; விளம்பரம் ; பறையறிவிப்பு.

ऐश, पु॰ **आराम** சுகம் ; சிற்றின்பம்.

ऐश्वर्य, पु॰ ஐச்வர்யம் ; வைபவம்.

ऐसा, वि॰ இவ்விதமான.

ऐसे, क्रि॰ वि॰ இவ்விதமாய்.

ऐहिक, वि॰ இவ்வுலகத்தின்.

ओ

ओंठ, पु॰ **होंठ** உதடு.

ओक, पु॰ **घर** வீடு.

ओकना, क्रि॰ अ॰ வாந்தியெடுக்க.

ओकाई, स्त्री॰ வாந்தி.

ओखली, स्त्री॰ **ऊखल** உரல்.

ओछा, वि॰ அல்பமான ; ஆழமில்லாத.

ओछापन, पु॰ அல்பத்தனம்.

ओज, पु॰ **तेज** பிரகாசம் ; கீர்த்தி.

ओजस्वी, वि॰ கீர்த்தி வாய்ந்த.

ओझल, पु॰ **ओट** மறைவு.

ओझा, पु॰ பிராமணர்களில் ஒரு வகுப்பு ; மாந்திரீகன்.

ओझाई, स्त्री॰ மாந்திரிகத் தொழில்.

ओट, स्त्री॰ மறைவு.

ओटना, क्रि॰ स॰ பஞ்சு அறைக்க ; தன் பேச்சே பேசிக் கொண்டிருக்க.

ओटनी, स्त्री॰ பஞ்சு அறைக்கும் இயந்திரம்.

ओठंगना, क्रि॰ अ॰ சாய்ந்து கொள்ள.

ओड़ना, क्रि॰ अ॰ தடுக்க அல்லது தாங்க ; கையை மேலே தூக்க.

ओढ़ना, क्रि॰ स॰ போர்த்திக் கொள்ள पु॰ போர்வை.

ओढ़नी, स्त्री॰ ஸ்திரீகளின் போர்வை.

ओढ़ाना, क्रि॰ स॰ மூட.

ओत प्रोत, वि॰ ஆழ்ந்த ; நிரம்பிய.

ओद, पु॰ ஈரம். वि॰ ஈரமான.

ओदन, पु॰ **भात** சாதம் ; ஒன்றோடொன்று ஒட்டியிருக்கும் வஸ்து.

ओदरना, क्रि॰ अ॰ பிரிய ; உரிய.

ओदा वि॰ ஈரமான.

ओरदाना, क्रि॰ स॰ ஒட்டியிருக்கும் வஸ்துக்களைப் பிரிக்க ; உரிக்க.

ओप, स्त्री॰ **चमक** பளபளப்பு.

ओफ़, अ॰ ஆச்சரியம், துக்கம் அல்லது அலட்சியத்தைக் குறிப்பிடும் சொல்.

ओर पु॰ முனை ; கரை. स्त्री॰ பக்கம் ; புறம்.

ओल, पु॰ **सूरन** சேனைக் கிழங்கு. वि॰ ஈரமான.

ओलती, स्त्री॰ தாழ்வாரம் ; கூரையில் சுவற்றுக்கு வெளியே நீட்டிக்கொண்டிருக்கும் பாகம் ; (eaves) ;

ओला, पु॰ ஆலங்கட்டி. वि॰ மிகக் குளிர்ந்த.

ओष्ठ, पु॰ **होंठ** உதடு.

ओस, स्त्री॰ பனி.

ओसर, स्त्री॰ பசுவின் கன்று.

ओसाना, क्रि॰ स॰ தானியம் முதலியவைகளை தூர்க்க.

ओसार पु॰ பரப்பு ; விஸ்தீரணம்.

ओसारा, पु॰ **बरामदा** தாழ்வாரம்.

ओह, अ॰ = **ओफ़**.

ओहदा, पु॰ உத்தியோகம் ; பதவி.

ओहदेदार, पु॰ பதாதிகாரி.

ओहार पु॰ திரை ; மறைவு.

औ

औंघना, } **औंघाना**, } क्रि॰ अ॰ தூங்கி வழிய.

औंघाई, स्त्री॰ தூங்கி வழிதல்.

औंधा, वि॰ தலைகீழான.

औक़ात, स्त्री॰ **हैसियत** நிலைமை ;

—**बसरी**, स्त्री॰ ஜீவன நிர்வாகம்.

औघट, वि॰ கடினமான.

औघड़, पु॰ யோசனை யின்றி வேலை செய்பவன் ; ஒரு விதமான யோகி.

औगुन, पु॰ = **अवगुण**.

औचक, } **औचट**, } क्रि॰ वि॰ **अचानक** திடீரென்று, எதிர்பாராமல்.

औचित्य, पु॰ உசிதமாயிருத்தல்.

औजार, पु॰ **हथियार** தொழிலாளிகளின் கருவிகள்.

औटना, } **औटाना**, } क्रि॰ स॰ வற்றக் காய்ச்ச (பால் முதலியவற்றை)

औढर, वि॰ சீக்கிரம் சந்தோஷம் அல்லது கோபம் அடையும்.

औदार्य, पु॰ தாராள குணம்.

औद्योगिक, वि॰ தொழில் சம்பந்தமான.

और, अ• மேலும் ; உம் ; (and); வேறு ; இன்னமும்.
औरत, स्त्री• ஸ்திரீ,
औरस, पु• வார்ஸு.
औलाद, स्त्री• संतान மக்கள் ; வம்ச பரம்பரை.
औलिया, पु• மகம்மதிய சித்தர்கள்.
औवल, त्रि• अव्वल.
औषध, स्त्री• மருந்து.
औसत, पु• சராசரி.
औसर, पु• = अवसर.
औसान, पु• முடிவு.
औसाफ़ पु• குணங்கள் ; விசேஷத் தன்மைகள்.

क

कंकड़, पु• சரளைக்கல்.
कंकड़ीला, त्रि• சரளை கலந்த.
कंकण, पु• **कंगन** ; வளையல் ; கங்கணம்.
कंकाल, पु• **ठठरी** எலும்புக் கூடு.
कँखौरी, स्त्री• கக்கம் ; கக்கத்தில் உண்டாகும் ஒரு கொப்பளம்.
कंगनी स्त्री• சிறு கங்கணம் ; கரை ; மூலை.
कंगारू, पु• கங்காரு மிருகம்.
कंगाल, वि• பரம ஏழையான.
कंगाली, स्त्री• பரம ஏழ்மை.
कंगूरा, पु• **चोटी** உச்சி ; கோபுரம்.
कंघी, स्त्री• சீப்பு ;—**चोटी करना** பின்னல் போட.
कंचन, पु• **सोना** தங்கம்.
कंचनी, स्त्री• நர்த்தனம் செய்பவள்.
कंचुक, पु• **चोली** ; ரவிக்கை ; பாம்புச் சட்டை.
कंचुकी, स्त्री• ரவிக்கை. पु• அந்தப்புர ரக்ஷகன் ; பாம்பு.
कंज, पु• தாமரை ; பிரம்மா.
कंजई, स्त्री• காக்கி நிறம்.
कंजड़, पु• நரிக்குறவர் போன்ற ஒரு ஜாதி.
कंजा, पु• நீல நிறமான கண்களையுடையவன்.
कंजूस, त्रि• **सूम** லோபித்தனமான.
कंजूसी, स्त्री• லோபம்.
कंटक, पु• **काँटा** முள் ; துஷ்டன்.
कँटिया, स्त्री• சிறுமுள் ; பாதாளக் கரண்டி.
कंटीला, वि• முள் நிறைந்த.
कंटोप, पु• பனிக்குல்லா.

कंठ, पु॰ தொண்டை ; குரல் ; **—करना** பாடம் செய்ய ; **—बैठना** தொண்டை கட்ட.

कंठस्थ, वि॰ பாடம் செய்யப்பட்ட.

कंठा, पु॰ கழுத்தில் அணியும் ஆபரணம்.

कंठाग्र, वि॰ **ज़बानी** பாடம் செய்யப்பட்ட.

कंठी, स्त्री॰ கழுத்தில் அணியும் ஒரு நகை ; சிறிய துளசி மாலை ;**—बाँधना** சிஷ்யனாக்க.

कंडा, पु॰ எரு, விருட்டி.

कंडील, स्त्री॰ காகிதம், அபிரகம் முதலியவற்றால் செய்யப்பட ஒரு லாந்தல்.

कंडेरा, पु॰ பஞ்சடிப்பவன்.

कंत, पु॰ கணவன்.

कंथा, स्त्री॰ **गुदड़ा** அநேக ஒட்டுகள் போட்ட ஆடை அல்லது படுக்கை ; ரஜாய்.

कंद, पु॰ கிழங்கு.

कंदरा, स्त्री॰ குகை.

कंदील, स्त्री॰ = **कंडील**

कंदुक, पु॰ **गेंद** பந்து ; திண்டு.

कंधा, पु॰ தோள் ; **देना** பிணம் சுமக்க ; உதவி செய்ய.

कंप, पु॰ அசைத்தல், நடுக்கம் ; தங்குமிடம்.

कँपकँपी, स्त्री॰ நடுக்கம்.

कंपन, पु॰ **थरथराहट** நடுக்கம்.

कंपना, क्रि॰ अ॰ அசைய.

कंपा, पु॰ பிசின் தடவப்பட்ட (பட்சி பிடிக்கும்) குச்சி.

कंपाना, क्रि॰ स॰ அசைக்க ; **डराना** பயம் காண்பிக்க.

कंपायमान, वि॰ அசையும்.

कंपित, वि॰ அசையும் ; பயமடைந்த.

कंपू, वि॰ சிப்பாய்கள் வசிக்குமிடம்.

कंबख़्त, वि॰ துரதிர்ஷ்டமான.

कंबल, पु॰ கம்பளி.

कंबु, **कंबुक**, पु॰ சங்கு ; சிப்பி ; யானை.

कँवल, पु॰ **कमल** தாமரை.

कँवल-गट्टा, पु॰ தாமரை விதை.

कई, वि॰ அநேக, பல ;**—एक** சில.

ककड़ी, स्त्री॰ கக்கரி.

ककना, पु॰ / **ककनी**, स्त्री॰ வளையல்.

ककहरा, पु॰ 'க' முதல் 'ஹ' வரை ஏற்பட்ட அக்ஷராவளி.

कक्का, पु॰ = **काका**.

कक्ष, पु॰ கக்கம் ; கக்கத்தில் உண்டாகும் புண் ; வகுப்பு ; வண்டல் நிலம்.

कक्षा, स्त्री॰ வகுப்பு ; கிரகங்கள் போகும் பாதை ; வட்டத்தின் சுற்றளவு.

कखरी / **कखौरी** } स्त्री॰ கக்கத்தில் வரும் கொப்பளம்.

कगर / **कगार** } पु॰ உயர்ந்த கரை.

कच, पु॰ மயிர் ; உலர்ந்த புண்.

कचक, स्त्री॰ நசுங்குவதால் உண்டாகும் காயம்.

कचकच, स्त्री॰ இரைச்சல், சப்தம்.

कचकचाना क्रि॰ स॰ பற்களை நெறிக்க.

कचकना, क्रि॰ अ॰ சுளுக்கினால் வலிக்க.

कचपचिया, पु॰ கார்த்திகை நட்சத்திரம்.

कचरकूट, पु॰ வயிறு நிறைய சாப்பாடு ; நன்றாய் அடித்தல்.

कचरना, क्रि॰ स॰ அரைக்க ; நன்றாய் சாப்பிட.

कचरा, पु॰ குப்பை.

कचहरी, स्त्री॰ கச்சேரி.

कचारना, क्रि॰ स॰ கசக்கித் துவைக்க.

कचालू, पु॰ ஒருவித சேம்பு.

कचियाना, क्रि॰ अ॰ கண்களில் அழுக்கு சேர.

कचूमर, पु॰ இடித்துப் போடப்பட்ட ஊறுகாய் ; நசுக்கப்பட்ட வஸ்து ;—**निकालना** நன்றாய் அடிக்க.

कचौड़ी, / **कचौरी**, } स्त्री॰ அரைத்த பருப்பு உள்ளே வைக்கப்பட்ட ஒருவித பூரி.

कच्चा, वि॰ பச்சையான ; பக்குவமில்லாத ; அனுபவமில்லாத.

कच्चू, स्त्री॰ **अरवी** சேப்பங்கிழங்கு.

कच्चे-बच्चे, पु॰ மிக இளங் குழந்தைகள்.

कच्छ, पु॰ கச்சம்.

कच्छप, पु॰ **कछुआ** ஆமை.

कछार, पु॰ தாழ்ந்த சதுப்பு நிலம்.

कछु, वि॰ **कुछ** சில.

कछुआ, पु॰ ஆமை.

कज, पु॰ **टेढ़ापन** கோணல் ; **वि॰** கோணலான.

कज-बहस, पु॰ வீண் தர்க்கம் செய்பவன். स्त्री॰ வீண் தர்க்கம்.

कजरारा, वि॰ கண்மையுள்ள; கறுப்பான கண்கள் உள்ள; ஆழ்ந்த கருப்பான.

कजरौटा, पु॰ **कजलौटा** கண் மைப் பரணி.

कजली, कजरी, स्त्री॰ மை; மழை காலத்தில் பாடப் படும் ஒரு பாட்டு; கறுப் புக் கண்களுடைய பசு.

कजलौटा, पु॰ கண் மைப் பரணி.

क़ज़ा, स्त्री॰ **मौत** மரணம்.

क़ज़ाए-नागहानी, स्त्री॰ எதிர் பாராத மரணம்.

कज़ाक, पु॰ **लुटेरा** கொள்ளைக் காரன்.

कज़ाकी, स्त्री॰ கொள்ளை; வஞ்ச கம்.

कज़िया, पु॰ சண்டை; வழ க்கு.

कजी, स्त्री॰ கோணல் தன்மை; **ऐब** தோஷம்.

कज्जल, पु॰ கண் மை; மேகம்.

कज्जाक, पु॰ =**कजाक.**

कटक, पु॰ **फ़ौज** சேனை.

कटकटाना, क्रि॰ अ॰ பல் நெறி க்க.

कटखना, वि॰ கடிக்கும் சுபாவ முள்ள.

कटघरा, पु॰ மரக் கூண்டு; கிராதி வேலை.

कटती, स्त्री॰ விற்பனை.

कटना, क्रि॰ अ॰ வெட்டப்பட; கத்தரிக்கப்பட.

कटनी, स्त्री॰ வெட்டும் அல் லது கத்தரிக்கும் ஆயு தம்; வெட்டுதல்.

कटरा, पु॰ சந்தை; பஜார்.

कटहरा, पु॰ =**कटघरा.**

कटहल, पु॰ பலாப்பழம்.

कटहा, त्रि॰ கடிக்கும் சுபாவ முள்ள; பைத்தியம் பிடித்த.

कटाई, स्त्री॰ அறுவடை.

कटाकटी, स्त्री॰ அடிதடி; கொலை.

कटाक्ष, पु॰ **तिरछी नज़र** கடைக் கண் பார்வை; கோணல் பார்வை; கிண்டல் பேச்சு.

कटाना, क्रि॰ स॰ வெட்டுவிக்க, அறுவடை செய்விக்க.

कटार, स्त्री॰ கட்டாரி; சிறு வாள்.

कटाव, पु॰ நதி தன் கரையை யறுப்பது; துணி மேல் போடும் பூ வேலை.

कटास, पु॰ காட்டுப் பூனை.

कटाह, पु॰ कड़ाह வாணலி ; ஆமை ஓடு.

कटीला, वि॰ கூர்மையான ; முள் உள்ள.

कटु, वि॰ कड़ुआ கசப்பான.

कटुता, स्त्री॰ கசப்பு.

कटूक्ति, स्त्री॰ பிரியமில்லாத சொல்.

कटोरा, पु॰ அகன்ற கிண்ணம்.

कटोरी, स्त्री॰ சிறு கிண்ணம்.

कट्टर, वि॰ பிடிவாதங் கொண்ட ; மூட நம்பிக்கையுள்ள.

कट्टा, वि॰ हट्टा-कट्टा திடகாத்திரமான.

कट्ठा, पु॰ நில அளவு (**बीघा** வில் இருபதில் ஒரு பங்கு.)

कठ, पु॰ लकड़ी கட்டை.

कठपुतली, स्त्री॰ மரப்பாச்சி ; பிறரால் ஆட்டிவைக்கப் படும் மனிதன்.

कठफोड़ा, कठफोर, पु॰ மரங் கொத்திப் பறவை.

कठबाप, पु॰ மாற்றாந் தகப்பன்.

कठमलिया, पु॰ மரமணிமாலை அணியும் ஒருவகை வைஷ்ணவன் ; போலி பக்தன்.

कठरा, पु॰ = कठघरा.

कठहँसी, स्त्री॰ கள்ளச் சிரிப்பு.

कठिन, वि॰ मुश्किल கடினமான.

कठिनाई, स्त्री॰ सख्ती கஷ்டம்.

कठुवाना, क्रि॰ अ॰ உலர்ந்து கட்டை போல் கெட்டியாய்ப் போக ; குளிரினால் கைகால் விறைத்துப் போக.

कठोर, वि॰ கஷ்டமான ; கொடுமையான.

कठौत, स्त्री॰ / कठौता, पु॰ / कठौती, स्त्री॰ பெரிய மரத் தொட்டி.

कड़क, स्त्री॰ பலத்த சத்தம் ; இடி ; **—कर बोलना** இரைந்து அல்லது கோபத்தில் பேச.

कड़कड़ाना, कड़कना, क्रि॰ अ॰ கட கட என்று ஒலிக்க ; அதட்ட.

कड़कड़ाहट, स्त्री॰ கட கட வென்னும் சத்தம்.

कड़वा, वि॰ = कड़ुआ.

कड़ा, पु॰ வளையல். **वि॰** கெட்டியான ; தீவிரமான.

कड़ाई, स्त्री॰ கெட்டித்தனம் ; strictness.

कड़ाह, पु॰ கடாய், வாணலி.

कड़ाका, पु॰ பெரும் சத்தம்.

कड़ाके-का, वि॰ கடுமையான.

कड़ाही, स्त्री॰ இலுப்பச்சட்டி ; வாணலி.

कड़ी, स्त्री॰ சங்கிலியின் ஒரு வளையம் ; சிறு உத்திரம். वि॰ கடுமையான.

कड़ुआ, वि॰ கசப்பான ; கோபமான.

कड़ुआ-तेल, पु॰ (பெருங்) கடுகு எண்ணெய்.

कड़ुआना, क्रि॰ अ॰ கசக்க ; கோபித்துக்கொள்ள.

कढ़ना, क्रि॰ अ॰ வெளி வர.

कढ़ाई, स्त्री॰ **कड़ाही**.

कढ़ाव, पु॰ சித்திரத் தையல் வேலை.

कढ़ी, स्त्री॰ மோர்க் குழம்பு.

कण, **कणिका**, पु॰ रवा குருணை, ரத்தினத்தின் பட்டை.

कत, पु॰ பேனாவின் முனை, நிப்.

कतई, अ॰ **बिलकुल** முற்றிலும் ; ஒரே யடியாய்.

कतब, पु॰ **कैश** வியாசம்.

कतरन स्त्री॰ வெட்டித் தள்ளிய துண்டங்கள்.

कतरना, क्रि॰ स॰ கத்திரிக்க.

कतरनी, स्त्री॰ **कैंची** கத்திரிக் கோல்.

कतरब्योंत स्त्री॰ வெட்டுதல் ; கலைத்தல் ; யுக்தி.

कतरा, पु॰ துண்டு ; துளி.

कतराना क्रि॰ अ॰ தப்பியோட ; பக்க வழியாய் தப்பிக்க.

क़त्ल पु॰ கொலை ; **—ए-आम** படு கொலை.

कतलाम, पु॰ படு கொலை.

कता, स्त्री॰ அமைப்பு ; உருவம்.

कताई, स्त्री॰ நூற்றல் ; நூற்கக் கொடுக்கும் கூலி.

कतार, स्त्री॰ வரிசை ; கூட்டம் ;—**बांधना** வரிசையாய் நிறுத்த.

कतिपय, वि॰ **कई** பல.

कतौनी, स्त्री॰ = **कताई**

कत्ता, पु॰ மூங்கில் சீறும் ஒரு விதக் கத்தி.

कत्ती, स्त्री॰ கத்தி ; தட்டானுடைய கத்திரிக்கோல்.

कत्थई, वि॰ கத்தைக் காம்பு நிறமுள்ள.

कत्था, पु॰ கத்தைக் காம்பு.

क़त्ल, पु॰ = **क़तल**.

क़त्लेआम, पु॰ = **कतलाम**.

कथक, पु॰ கதை சொல்லுபவன்.

कथक्कड़, पु॰ நிரம்ப கதைகள் சொல்லுபவன்.

कथन, **पु॰ उक्ति** சொல்லுதல் ; வர்ணனை.

कथनी, **स्त्री॰** வெறும் பேச்சு.

कथनीय, **वि॰** சொல்லத் தகுந்த

कथरी, **स्त्री॰ = कंथा.**

कथानक, **पु॰**, **कथावस्तु**, **स्त्री॰**, } கதையின் விஷயம் (Plot)

कथावार्ता, **स्त्री॰** பலவித சம்பாஷணை ; தர்ம சம்பந்தமான சம்பாஷணை.

कथित, **वि॰** சொல்லப்பட்ட.

कथोपकथन, **पु॰** கதையில் வரும் சம்பாஷணை.

कदंब, **पु॰** கதம்ப மரம்.

क़द, **पु॰ उंचाई** உயரம் ; பரிமாணம்.

कदन, **पु॰** மரணம் ; கொலை.

कद्दम, **पु॰ = कदंब वृक्ष.**

क़दम, **पु॰** பாதம் ; காலடி.

क़दम-बोसी, **स्त्री॰** மூத்தோர் பாதத்தை வணக்கமாய் முத்த மிடுதல் ; மூத்தோருக்குத் தொண்டு புரிதல்.

क़दम शरीफ़, **पु॰** சுப சரணம் ; (வியங்கிய பாஷையில்) அசுபசரணம்.

क़द्र, **स्त्री॰ प्रतिष्ठा** மரியாதை ; **—दान**, **वि॰** மரியாதை செய்யும் ;**—दानी** மதிப்பு அறியும் குணம்.

कदराई, **स्त्री॰ कायरता** பயங்காளித்தனம்.

कदराना, **क्रि॰ अ॰ डरना** பயப்பட.

कदर्थ **पु॰** குப்பை கூளம்.

कदर्य, **वि॰ कंजूस** லோபியான.

कदली, **स्त्री॰ केला** வாழை.

कदा **क्रि॰ वि॰ कब** எப்பொழுது.

कदाचित, **क्रि॰ वि॰ शायद** ஒரு வேளை.

कदापि **क्रि॰ वि॰ कभी** ஒரு பொழுதும்.

कदी, **वि॰** பிடிவாதமுள்ள.

क़दीम, **वि॰ पुराना** பழைய.

क़दीमी, **वि॰** பழைய காலத்திய.

क़दे-आदम, **वि॰** ஆள் உயரமான.

क़द्दावर, **वि॰ ऊंचा** உயரமான.

कद्दू, **पु॰** பரங்கிக்காய்.

कद्दूकश, **पु॰** தேங்காய் துருவும் சட்டம்.

कन, **पु॰ = कण.**

कनक, **पु॰ सोना** தங்கம் ; ஊமத்தை ; கோதுமை.

कनकटा, **वि॰ बूचा** காதறுந்த.

कनकनाना, **क्रि॰ अ॰** கூச்சலிட.

कनकी, **स्त्री॰ = कणिका.**

कनकौवा, **पु॰** காற்றாடி.

कनखजूरा, पु॰ பூரான்.

कनखियाना, क्रि॰ स॰ கடைக் கண் பார்வை பார்க்க.

कनखी, स्त्री॰ கடைக் கண் பார்வை ; கண் ஜாடை.

कनगुरिया, स्त्री॰ சிறு விரல்.

कनटोप, पु॰ பனிக்குல்லா.

कनपटी, स्त्री॰ கண்ணுக்கும் காதுக்கும் நடுவிலிருக்கும் பாகம் ; பொட்டு.

कनफुँकवा, वि॰ காதில் ஊதுகிற ; தீக்ஷை கொடுக்கிற.

कनफूँका, वि॰ **कनफुँकवा.**

कनफुसकी, स्त्री॰ காதோடு பேசுதல்.

कनसुई, स्त्री॰ காலடிச் சத்தம்.

कनस्तर, पु॰ தகரடப்பா.

कनहा, पु॰ பயிர் மதிப்பிடும் உத்தியோகஸ்தன்.

कनाअत, स्त्री॰ **संतोष** திருப்தி; பொறுமை.

कनात, स्त्री॰ சுவர்போல் நிறுத்தப்படும் உறுதியான திரை.

कनिक, पु॰ கோதுமை மா.

कनिका, स्त्री॰ = **कणिका.**

कनिष्ठ, वि॰ எல்லோரிலும் இளைய.

कनिष्ठा, स्त्री॰ சிறு விரல்.

कनी, स्त्री॰ சிறு துண்டு ; ரத்தினங்களின் ஒளி.

कनीज़, स्त्री॰ **दासी** வேலைக்காரி ; மணி; அடிமை.

कनीनिका, स्त्री॰ கண்ணின் மணி, கன்னிகை.

कनेठी, स्त्री॰ **गोशमाली** காதை நிமிண்டுதல்.

कनेर, पु॰ அரளி.

कनौजिया, पु॰ கான்யகுப்ஜ பிராம்மணன்.

कनौड़ा, वि॰ ஒற்றைக் கண்ணுள்ள ; அங்கஹீனமான ; நாணமடைந்த ; களங்கமுள்ள. पु॰ கடமைப்பட்டவன்.

कनौती, स्त्री॰ மிருகங்களின் காதின் நுனி.

कन्नी, स्त्री॰ கரை ; காற்றாடியின் வால்.

कन्या, स्त्री॰ கன்னிப் பெண்.

कन्हाई, } पु॰ கிருஷ்ணன்.
कन्हया,

कपट, पु॰ **धोखा** வஞ்சனை.

कपटना, क्रि॰ स॰ வெட்டித் தனியாக்க.

कपड़छन, } पु॰ சூரணத்தைத் துணியால் சலித்தல், வஸ்திரகாயம் செய்தல்.
कपड़छान,

कपड़ा, पु॰ துணி ; உடை.
कपाट, पु॰ **किवाड़** கதவு.
कपार, } पु॰ மண்டையோடு ;
कपाल, } நெற்றி ; விதி.
कपास, स्त्री॰ பருத்தி, பஞ்சு.
कपि पु॰ **बन्दर** குரங்கு ; யானை ; சூரியன் :
कपित्थ, पु॰ **कैथ** விளாம்பழம்.
कपिल, वि॰ **भूरा** பழுப்பு நிறமான ; வெள்ளை. पु॰ அக்கினி ; சூரியன்.
कपिला, वि॰ வெள்ளை நிறமான ; பழுப்பு நிறமான; கபடமற்ற. स्त्री॰ வெண்மையான அல்லது சாதுவான பசு.
कपिश, त्रि॰ **मटमैला** மண் நிறமான.
कपूत, पु॰ **कुपुत्र** கெட்ட புத்திரன்.
कपूर, पु॰ **काफूर** கற்பூரம்.
कपोत, पु॰ **कबूतर** புறா.
कपोल, पु॰ **गाल** கன்னம்.
कल्पना, स्त्री॰ கற்பனை, ' கப் '.
कफ़, पु॰ கபம் ; நுரை.
कफ़न, पु॰ பிணத்தை மூடும் துணி.
कफ़नाना, क्रि॰ स॰ பிணத்தைப் போர்த்த.
कफ़नी, स्त्री॰ பிணத்தின் கழுத்தில் போடும் துணி.
कफ़स, पु॰ **पिंजरा** கூடு ; சிறை.
कबंध, पु॰ முண்டம் ; பீப்பாய்.
कब, क्रि॰ वि॰ எப்பொழுது.
कबड्डी, स्त्री॰ ' பலீன் சடுகுடு ' என்னும் ஆட்டம்.
कबर, स्त्री॰ = **क़ब्र**.
कबरा. वि॰ வெண்மையின் மேல் வர்ணப் பொட்டுகள் போட்ட (துணி, பறவை முதலியன.)
क़बल, क्रि॰ वि॰ முன்பு.
कबाड़ा, पु॰ சண்டை சச்சரவு; வீண் வார்த்தை.
कबाड़िया, } पु॰ பழைய சா
कबाड़ी. } மான் விற்பவன்.
क़बाब, पु॰ கம்பிகளில் கோர்த்து வறுத்த மாமிசம்.
क़बाबी, वि॰ கபாப் விற்கிற ; மாமிசம் உண்ணுகிற.
कबार पु॰ **रोज़गार** வியாபாரம்.
कबारना, क्रि॰ स॰ **उखाड़ना** பிடுங்க.
क़बाला, पु॰ விற்பனைப் பத்திரம்.
कबाहत, स्त्री॰ தீமை ; இடையூறு, தொந்திரவு.

कबोर, वि॰ श्रेष्ठ மேன்மையான. [டம்; மனைவி.

कबोला, स्त्री॰ जोरू இனம்; கூட்

कबूतर, पु॰ புறா.

कबूल, मंजूर சம்மதம்.

कबूलना, क्रि॰ स॰ சம்மதிக்க.

कबूलियत, स्त्री॰ ஒப்பந்தப் பத்திரம்.

कबूली, स्त्री॰ சம்மதம்; கடலைப் பருப்பும் அரிசியும் போட்ட ஒருவிதப் பொங்கல்.

क़ब्ज़, पु॰ பற்றிக் கொள்ளல்; மல பந்தம்.

क़ब्ज़ा, पु॰ मूँठ கைப்பிடி; அநுபவித்தல்;—**उठाना** அதிகாரத்திலிருந்து விடுவிக்க; **बहाल करना** முன்போல் இருக்கச் செய்ய;—**दार** அநுபவிக்க பாத்தியமுள்ள.

क़ब्ज़ियत, स्त्री॰ மல பந்தம்; பற்றிக் கொள்ளல்.

क़ब्र, स्त्री॰ பிணத்தைப் புதைக்கும் குழி; குழி மேல் கட்டப்படும் சமாதி.

क़ब्रिस्तान, पु॰ श्मशान சவம் புதைக்கும் பூமி.

कभी, क्रि वि॰ ஏதோ ஒரு சமயம்;—**कभी** சிலபொழுது;—**न कभी** எப்பொழுதாவது;—**नहीं** ஒருபொழுதும் இல்லை.

कमंगर, पु॰ வில் செய்பவன்; கீல் விட்டுப்போன எலும்பை மறுபடி மாட்டுபவன்.

त्रि॰ சாமர்த்தியமுள்ள.

कमंडली वि॰ சாதுவான; ஆஷாடபூதியான.

कमंद, वि॰ சுவர் ஏறுவதற்காக திருடர்கள் உபயோகிக்கும் சுருக்குப் போட்ட கயிறு.

कम, त्रि॰ குறைவான, கொஞ்சமான. क्रि॰ वि॰ குறைவாக; கொஞ்சமாக.

कम-असल, वि॰ கலப்பான பிறப்புடைய.

कमख़ाब, पु॰ ஒருவிதமான பட்டுத்துணி.

क़मची, स्त्री॰ மிலாறு; வளார்; சிறு கிளை; சிம்பு.

कमज़ोर, वि॰ பலஹீனமான.

कमज़ोरी, स्त्री॰ பலஹீனம்.

कमठ, पु॰ कछुआ ஆமை.

कमठा, पु॰ धनुष वில்.

कमतर, वि॰ மிகக் குறைந்த.

कमतरीन, पु॰ மிகவும் தாழ்ந்த ஊழியன் (சாதாரணமாய் மனுவின் கீழ் எழுதும் முறை). वि॰ மிகவும் குறைந்த.

कमती, स्त्री॰ குறைவு. वि॰ குறைந்த.

कमनसीब, वि॰ अभागा துர்ப்பாக்கியமான.

कमनीय, वि॰ விரும்பத்தக்க ; மனோகரமான.

कमनैत, पु॰ तीरंदाज वில்லாளி.

कम-फ़हम, वि॰ புத்தி குறைந்த.

कमबख़्त, वि॰ = कंबख़्त.

कमबख़्ती स्त्री॰ बदनसीबी துரதிர்ஷ்டம்.

कमर स्त्री॰ இடுப்பு ; टूटना கஷ்டத்துக்கு மேல் கஷ்டம் ஏற்பட்டு தைரியம் இழக்க ;—तोड़ना தைரியத்தை இழக்கச் செய்ய.

कमर-बंद, पु॰ इज़ारबंद 'பெல்டு.'

कमरा, पु॰ कोठरी அறை.

कमल, पु॰ தாமரை ; நீர்.

कमल-गट्टा, पु॰ தாமரை விதை.

कमला, पु॰ லக்ஷ்மி, ஐசுவரியம் ; ஆரஞ்சு.

कमलासन, पु॰ பிரம்மா ; பத்மாசனம்.

कमली, स्त्री॰ छोटा कंबल சிறு கம்பிளி.

कमवाना, क्रि॰ स॰ சம்பாதிக்கச் செய்ய.

कमसख़ुन, वि॰ குறைவாய்ப் பேசுகிற.

कमसिन, वि॰ சிறு பிராயமான.

कमसिनी, स्त्री॰ சிறு பிராயம்.

कमाई, स्त्री॰ சம்பாத்தியம் ; தொழில்.

कमाऊ, वि॰ சம்பாதிக்கிற.

कमान, स्त्री॰ வில்.

कमाना, क्रि॰ स॰ சம்பாதிக்க.

कमानिया पु॰ வில்லாளி.

कमानी, स्त्री॰ வண்டியின் வில் ; கடிகாரம், கிராமபோன் முதலியவற்றிலிருக்கும் விசை (spring).

कमाल, पु॰ कुशलता சாமர்த்தியம் ; அற்புதம். वि॰ மிக உத்தமமான.

कमालियत, स्त्री॰ பரிபூர்ணத்தன்மை ; சாமர்த்தியம்.

कमासुत, वि॰ சம்பாதிக்கிற.

कमी, स्त्री॰ குறைவு ; நஷ்டம்.

क़मीज़, स्त्री॰ ஷர்ட்டு.

कमीना, वि॰ ओछा அல்பமான.

कमी-बेशी. स्त्री॰ ஏற்றத் தாழ்வு.

कमेरा, पु॰ मज़दूर கூலியாள்.

क़याम, पु॰ ठहराव தங்குமிடம்.

क़यामत, स्त्री० **प्रलय का दिन** முகம்மதியர், கிறிஸ்தவர், முதலியவரின் பாப புண்ணிய விசாரணை நாள் (Doomsday); பிரளயம்.

क़यास, पु० **अनुमान** அனுமானம்.

क़यासी, वि० கற்பனையான.

क़रंक, पु० தலை ; தேங்காய் ஓடு.

करंजा, वि० மண் நிறமான. (Khaki). पु० பூனைக்கண்ணன்.

कर, पु० கை ; துதிக்கை ; கிரணம் ; வரி.

करकट, पु० **कूड़ा** குப்பை.

करकश, वि० கரடு முரடான.

करकसा, स्त्री० சண்டை பிடிக்கும் ஸ்திரீ.

करघा, पु० நெசவுச் சட்டம், தறி.

करछा } **करछुल** } पु० பெரிய கரண்டி.

करण, पु० மூன்றும் வேற்றுமை ; ஆயுதம் ; காரணம்.

करतब, पु० **हुनर** கலை ; காரியம் ; கடமை ; சாமர்த்தியம்.

करतल, पु० **हथेली** உள்ளங் கை.

करतार, पु० **ईश्वर** கடவுள்.

करताल, पु० ஜால்ரா.

करतूत, स्त्री० தொழில்; செயல்; கெட்ட செயல்.

करद, वि० வரி கொடுக்கும்.

करधनी, स्त्री० ஒட்டியாணம்.

करनफूल, पु० காதில் அணியும் ஒரு நகை.

करनबेध, पु० குழந்தைகளுக்குக் காது குத்தும் சடங்கு.

करना, क्रि० स० செய்ய.

करनी, स्त्री० **कर्म** காரியம் ; இறந்தவருக்குச் செய்யும் கருமம் ; கொத்தனின் கரணை.

करबला, पु० அரேபியாவில் ஹஸன், ஹுஸேன் என்னும் வீரர்கள் கொலையுண்ட இடம்.

करभ, पु० பின்னங்கை ; இடுப்பு ; யானைக் குட்டி.

करम, पु० காரியம் ; அதிர்ஷ்டம்; அநுக்கிரகம் ; பெருந்தன்மை.

करमकल्ला, पु० **बन्धा गोभी** முட்டைக்கோஸ்.

करमठ, वि० கர்ம நிஷ்டையுள்ள.

करमी, वि० காரியம் செய்யும்.

करमुँहा, वि॰ கறுத்த முகமுள்ள ; களங்கமுள்ள.

करवट, स्त्री॰ பக்கம் ; புறம் ; ஒருபக்கமாய்ப் படுத்தல் ; —**बदलना** புரண்டு படுக்க ; கொள்கையை மாற்ற.

करवत, पु॰ **आरा** ரம்பம்.

करवा, पु॰ **बधना** மண் கெண்டி.

करवाल, पु॰ நகம் ; வாள்.

करवीर, पु॰ **कनेर** அரளிச்செடி ; கத்தி ; மயானம்.

करश्मा, पु॰ **करामात** சமத்காரம், விந்தை.

करष, पु॰ **तनाव** மனத்தாங்கல்.

करषना, क्रि॰ स॰ இழுக்க ; கூப்பிட ; உலர்த்த.

करसायर, करसायल, पु॰ கறுப்பு மான்.

करसी, स्त्री॰ விறட்டித்துண்டு.

कराइत, पु॰ ஒரு விஷப் பாம்பு.

करांकुल, पु॰ நாரை.

करांती, पु॰ **आराकश** ரம்பம். அறுப்பவன்.

कराबा, पु॰ பெரிய கண்ணாடிப் புட்டி.

करामात, स्त्री॰ சமத்காரம், விந்தை.

करामाती, स्त्री॰ சமத்காரம் செய்பவன்.

क़रार, पु॰ அமைதி ; சமாதானம் ; நிச்சயம். **वादा** வாக்கு.

करारी, पु॰ ஜலம் அறுத்ததால் ஏற்பட்ட உயரமான கரை. वि॰ கெட்டியான ; சொரசொரப்பான.

कराल, वि॰ பெரிய பற்களுள்ள ; பயங்கரமான.

कराह, पु॰ வலி தாங்காமல் கத்துதல்.

कराहना, क्रि॰ अ॰ கஷ்டம் சகிக்காமல் ஐயோ என்று கத்த, பெருமூச்சு விட.

कराही, स्त्री॰ =**कड़ाही.**

करि, स्त्री॰ யானை

करिणी स्त्री॰ பெண்யானை.

करिखा, पु॰ **कालिख** மை.

करिया, वि॰ **काला** கருப்பான, पु॰ கப்பற்சுக்கான்.

करिल पु॰ துளிர். वि॰ கருப்பான.

करी, पु॰ யானை. वि॰ கெட்டியான.

क़रीना, पु॰ நியாயம் ; **ढंग** வழி.

क़रीब, क्रि॰ वि॰ **निकट** சமீபத்தில். वि॰ ஏறக்குறைய.

करीम, वि॰ தயவுள்ள. पु॰ கடவுள்.

करीर, } पु॰ இலையே இல்லாத
करील, } ஒரு முள்செடி.

करुआ, वि॰ = कडुआ

करुआई स्त्री॰ कडुआपन.

करुण, वि॰ मेहरबान கருணை யுள்ள.

करुणा, स्त्री॰ தயை ; இரக்கம்.

करुवार, पु॰ துடுப்பு.

करेजा, पु॰ = कलेजा.

करेजो, स्त्री॰ இருதயத்தின் மாமிசம்.

करेला, स्त्री॰ பாகற்காய்.

करेली, स्त्री॰ சிறு பாகற்காய்.

करैत, पु॰ ஒரு விஷப்பாம்பு.

करैल, स्त्री॰ வண்டல் மண்.

करैला, पु॰ = करेला.

करोड़, वि॰ கோடி ;—पती கோடீஸ்வரன்.

करोदना, क्रि॰ स॰ खुरचना சுரண்ட.

करौंदा, पु॰ கலாக்காய்.

करौता पु॰ ரம்பம்.

करौती, स्त्री॰ சிறு ரம்பம்.

कर्क, } पु॰ केकड़ा நண்டு.
कर्कट, }

कर्कर, वि॰ கரடு முரடான,

कर्कश, पु॰ கரும்பு ; வாள். वि॰ கரடு முரடான.

कर्कशा, वि॰ लड़ाकू சண்டை பிடிக்கும் சுபாவமுள்ள.

क़र्ज़, } पु॰ ऋण கடன்.
क़र्जा, }

क़र्ज़दार, त्रि॰ கடன் வாங்கும்.

कर्ण, पु॰ कान காது ; படகின் சுக்கான் ;—कटु காதுக் கினிமை யில்லாத ;—धार படகோட்டி.

कर्त्तन, पु॰ कतरना வெட்டுதல்.

कर्त्तनी, स्त्री॰ कैंची கத்திரிக் கோல்.

कर्त्तव्य, पु॰ फ़र्ज़ கடமை ;—विमूढ़ त्रि॰ என்ன செய்வ தென்று அறியாத.

कर्त्ता, पु॰ ஆக்கியோன் ; கட வுள் ; முதல் வேற்றுமை.

कर्त्तार, पु॰ செய்பவன் ; கட வுள்.

कर्पूर, पु॰ कपूर கற்பூரம்.

कर्बुर, पु॰ பொன் ; ஊமத்தை. वि॰ चितकबरा கருப்பு வெள்ளை புள்ளிகளுள்ள.

कर्म, पु॰ காரியம் ; கடமை ; இரண்டாம் வேற்றுமை , விதி ;—कांड மத சம்பந்த மான சடங்குகள் ;—चारी உத்தியோகஸ்தன் ;—शील வேலையில் ஈடுபட்டுள்ள ; சுறுசுறுப்பான ;—हीन அதிர்ஷ்டமில்லாத; நல்ல காரியம் செய்ய முடியாத.

कर्मण्य, वि॰ செய்கிற ; சுறு சுறுப்பான.

कर्षक=पु॰ **किसान.**

कलंक, पु॰ **दाग** மாசு ; களங்கம் ; தோஷம்.

कलंकित, कलंकी, वि॰ **दोषी** தோஷமுள்ள.

कलंगी, स्त्री॰ =**कलगी.**

कलंदर, पु॰ ஒருவித முகம்மதியத்துறவி ; கரடி, குரங்கு முதலியன ஆட்டுபவன்.

कल, वि॰ அழகான ; स्त्री॰ அமைதி ; நிம்மதி—**पड़ना** நிம்மதியாயிருக்க. क्रि॰ वि॰ நாளை ; நேற்று. स्त्री॰ உபாயம் ; யந்திரம்.

कलई, स्त्री॰ **मुलम्मा** ஈயம் பூசுதல் ;—**खुलना** ரகசியம் வெளியாகுதல்;—**गर** ஈயம் பூசுபவன் ;—**गरी** ஷை தொழில்.

कलकंठ, पु॰ குயில் ; கோகிலம்.

कलक, पु॰ அமைதியின்மை ; துக்கம்.

कलकल, स्त्री॰ சண்டை. पु॰ 'சலசல' வென்னும் சப்தம்.

कलगी, स्त्री॰ பறவையின் கொண்டை ; கட்டிடத்தின் உச்சி ; தலைப்பாகையில் சொருகும் இறகு அல்லது ஆபரணம்.

कलछा, कलछी, कलछुल, स्त्री॰ அகப்பை; கரண்டி.

कलत्र, पु॰ **पत्नी** மனைவி.

कलदार, वि॰ ஸ்குரு உள்ள (யந்திரம்). पु॰ பிரிட்டிஷ் ரூபாய்.

कलधूत , पु॰ **चांदी** வெள்ளி.

कलधौत, पु॰ பொன் ; வெள்ளி.

कलप, पु॰ கஞ்சி சத்து ; நரை மயிர்ச் சாயம்.

कलपना क्रि॰ अ॰ **विलापना** பிரலாபிக்க.

कलफ़, पु॰ கஞ்சிப் பசை ; பரு.

कलबल, पु॰ **खलबल** இரைச்சல் ; உபாயம்.

कलबूत, पु॰ **ढांचा** அச்சு.

क़लम, पु॰ பேனு ;—**करना** வெட்ட ;—**तोड़ना** வெகு நன்ருய் எழுத.

क़लमदान, पु॰ மைக்கூடு.

कलमा, पु॰ வாக்கியம் ; முகம்மதிய மதத்தின் மூலமந்திரம்.

कलमी, वि॰ எழுதப்பட்ட ; ஒட்டு ஜாதி.

कलमुँहा, त्रि॰ கறுத்த முகமுள்ள ; துரதிர்ஷ்டமான.

कलरव, पु॰ பட்சி, ஓடை முதலியவற்றின் இனிமையான சத்தம்.

कलवरिया, स्त्री॰ கள்ளுக்கடை.

कलवार, पु॰ கள்ளு உண்டாக்கி விற்பனை செய்யும் ஒரு ஜாதி.

कलश, पु॰ **घड़ा** குடம் ; கோவில் சிகரம் ; உச்சி.

कलशी, स्त्री॰ சிறு மண் பானை; சிறு ஸ்தூபி.

कलसा, पु॰ மண் பானை ; கோபுரம்.

कलह, पु॰ **झगड़ा** கலகம், சண்டை.

कलही, त्रि॰ **झगड़ालू** சண்டை பிடிக்கிறது.

कलां वि॰ பெரிய.

कला, स्त्री॰ அம்சம் ; சந்திரனின் கலை ; சாமர்த்தியம்; தெய்வீக சக்தி ; கர்ணம் போடுதல் ; கலை ;—**बाजी** குதித்துக் கர்ணம் போட்டு மறுபடி நேராய் நிற்றல் (somersault).

कलाई, स्त्री॰ மணிக் கட்டு.

कलाकंद, पु॰ பால் கோவாவும் கற்கண்டும் கலந்து செய்த பர்பி.

कलाकौशल, पु॰ ஏதாவது கலையில் நிபுணத்துவம் ; சிற்பம்.

कलाधर, पु॰ சந்திரன்; சிவன்.

कलाप, पु॰ கூட்டம் ; அம்பறுத் தூணி.

कलापी, पु॰ மயில் ; குயில்.

कलाबत्तू, पु॰ ஜரிகை வேலை.

कलाम, पु॰ **कथन** வசனம் ; சம்பாஷணை; ஆக்ஷேபம்.

कलार, } पु॰ கள்வியாபாரி.
कलाल, }

कलावंत, पु॰ பாடகன் ; நாட்டியம் செய்பவன். त्रि॰ கலை ஞானம் உள்ள.

कलिंग, पु॰ கலிங்க தேசம் (ஒரிஸ்ஸா).

कलिंद, पु॰ சூரியன்.

कलिंदजा, स्त्री॰ யமுனை.

कलि, पु॰ தாணிக்காய். पु॰ கலகம் ; பாவம் ; கலியுகம். वि॰ கறுப்பான.

कलिका, स्त्री॰ **कली** மொட்டு.

कलित, त्रि॰ **सुन्दर** அழகான.

कलिमल, पु॰ பாபம்.

कलिया, पु॰ ஒருவித வறுத்த மாமிசம்.

कलियाना, वि॰ மொட்டுப் பிடிக்க; புது இறகு முளைக்க.

कली, स्त्री॰ மொட்டு; சிப்பிச் சுண்ணும்பு.

कलील, पु॰ சொல்பம்; குறைவு.

कलुष, पु॰ मालिनता அழுக்கு; தோஷம். **वि॰** அழுக்கான.

कलुषित, वि॰ தோஷமுள்ள.

कलुषी, वि॰ அழுக்கான; பாபமுள்ள.

कलूटा, वि॰ काला கறுப்பான.

कलेऊ, पु॰ = कलेवा.

कलेजा, पु॰ கல் ஈரல்; ஹிருதயம்; தைரியம்; பெருந்தன்மை; **—कटना** ரொம்பவும் கஷ்டப்பட; **—काढ़ना** தீங்கிழைக்க; **—छलनी होना** ரொம்பவும் வருத்தப்பட; **—जलना** வயிறெறிய; **—तर होना** ஆனந்தமடைய; **—थाम रह जाना (या मसोसना)** துக்கத்தை அடக்கிக்கொண்டிருக்க; **—निकाल कर रखना** தெளிவாகத் தெரிவிக்க; **—पर साँप लोटना** பொறுமைப்பட; **—पर हाथ रखना** மனசாக்ஷியின் படி; **—बैठ जाना** அதைரியம் அடைய; **मुँह को या मुँह तक आना—** பயப்பட, இரக்கப்பட; **में आग लगना** வயிறெறிய; **में बैठना** மனதைக் கவர.

कलेजी, स्त्री॰ ஆடு முதலிய மிருகங்களின் இருதயத்தின் மாமிசம்.

कलेवर, पु॰ சரீரம்; உருவம்; **—बदलना** உருவம் அல்லது நீதியை மாற்றுவது.

कलेवा, पु॰ नाश्ता காலைச் சாப்பாடு.

कलेस, पु॰ = कलेश.

कलोल, पु॰ ஆனந்தித்தல்; துள்ளி விளையாடுதல்.

कलोलना, क्रि॰ अ॰ துள்ளி விளையாட; ஆனந்திக்க.

कल्पना, स्त्री॰ கற்பனை.

कल्पांत, पु॰ क़यामत பிரளயம்.

कल्पित, वि मनगढ़ंत கற்பனை செய்யப் பட்ட.

कल्याण पु॰ மங்களம்; சுபம். **वि॰** நல்ல.

कल्ला, पु॰ தாடை; முளை; விளக்கின் பர்னர்.

कल्लादराज़, वि॰ मुँहज़ोर பிடிவாதமுள்ள; மிதமிஞ்சிப் பேசுகிற.

कल्लोल, पु॰ அலை; விளையாட்டு.

कल्लोलिनी, स्त्री॰ नदी நதி.

कवच, पु॰ जिरह बख्तर; கவசம்; ரட்சை.

कवरी, स्त्री॰ जूड़ा பின்னல்.

कवल, पु॰ कौर கவளம்.

कवलित, वि॰ சாப்பிடப்பட்ட.

कवायत, स्त्री॰ சிப்பாய்களின் கவாத்து.

कवि, पु॰ शायर கவி.

कविराज, पु॰ வங்காள தேசத்தில் வைத்தியர்களின் பட்டம்.

कश, पु॰ சவுக்கு; உள்ளிழுத்தல்.

कश-मकश, स्त्री॰ ஸிகரெட், பீடி முதலியவைகளின் புகை கூட்டத்தின் இடி.

कशा, स्त्री॰ கயிறு; சவுக்கு, முன் பின் இழுப்பது; இடித்துக் கொள்வது; தயங்குதல்.

कशिश, स्त्री॰ खिंचाव கவர்தல்; இழுத்தல்.

कशीदगी, स्त्री॰ वैमनस्य மனஸ்தாபம்; விரோதம்.

कशीदा, पु॰ சித்திர வேலைத் தையல்.

कश्चित, वि॰ कोई ஏதாவது.

कश्ती, स्त्री॰ किश्ती படகு; சதுரங்க ஆட்டத்தில் ராஜா கட்டுப்படும் நிலைமையில் இருத்தல்.

कषाय, वि॰ துவர்ப்பான; காஷாய நிறமான. **पु॰** துவர்ப்புப் பதார்த்தம்; கஷாயம்.

कष्ट, पु॰ तकलीफ़ கஷ்டம்;—**साध्य** செய்வதற்குக் கஷ்டமான.

कस, पु॰ பலம்; பரீக்ஷை.

कसक, स्त्री॰ பழைய விரோதம்.

कसकना, क्रि॰ अ॰ வலிக்க.

कसकुट, पु॰ काँसा வெண்கலம்.

कसन, स्त्री॰ தூக்கம்; இறுக்கிக் கட்டும் கயிறு.

कसना, क्रि॰ स॰ இறுக்கிக் கட்ட; கெட்டியாய் அடைக்க; **क्रि॰ अ॰** தங்கம் முதலியவைகளை உரைத்துப் பரீக்ஷிக்க.

कसनी, स्त्री॰ கட்டும் கயிறு; உரைகல்; பரிசோதனை; ரவிக்கை.

कसबल, पु॰ शक्ति பலம்; தைரியம்.

कसबा, पु॰ கஸ்பா ; பெரிய கிராமம்.

क़सबी, स्त्री॰ रंडी வேசி.

क़सम, स्त्री॰ சபதம் ;—खाना சத்தியம் செய்ய ;—देना, रखना சபதம் செய்விக்க.

कसमसाना, क्रि अ॰ கொதிக்க ; வியாகூலப்பட.

कसर, स्त्री॰ कमी குறைவு ; துவேஷம் ;—करना குறைக்க ;—पड़ना நஷ்டம் உண்டாக ;—निकालना நஷ்டத்தைச் சரிப்படுத்த ; பழி வாங்க.

कसरत, स्त्री॰ बहुतायत ஏராளம் ; தேகப் பயிற்சி ; உழைப்பு.

कसरती, वि॰ தேகப் பயிற்சி செய்கிற ; தேகப் பயிற்சியால் பலம் பெற்ற.

क़साई, पु॰ கசாப்புக் கடைக்காரன் ; தயவற்றவன், वि॰ தயவற்ற.

कसाना, क्रि॰ अ॰ துவர்க்க ; களிம்பு ஏற.

कसाला, पु॰ கஷ்டம் ; துன்பம் ; உழைப்பு.

कसाव, पु॰ துவர்ப்பு.

कसावट, स्त्री॰ விரைப்பு ; இழுத்தல்.

कसोदा पु॰ = कशीदा.

क़सीदा, पु॰ உர்து, பாரசீக பாஷைகளில் ஒருவித கவிதை.

कसीर, वि॰ மிக அதிகமாக.

क़सूर, पु॰ क़ुसूर குற்றம் ;—मंद,—वार குற்றமுள்ள.

कसेरा, पु॰ கன்னான் ; வெங்கல வியாபாரி.

कसैला, वि॰ துவர்ப்பான.

कसैली, स्त्री॰ सुपारी பாக்கு.

कसोरा, पु॰ कटोरा கிண்ணம்.

कसौटी, स्त्री॰ உரைகல் ; சோதனை.

कस्तूरी, स्त्री॰ கஸ்தூரி.

क़स्द, पु॰ विचार எண்ணம் ; உத்தேசம்.

क़स्दन, क्रि॰ स॰ தெரிந்து ; வேணுமென்றே.

कस्साब, पु॰ = कसाई.

क़हक़हा, पु॰ உரத்த சிரிப்பு ; அட்டகாசம்.

कहत, पु॰ अकाल பஞ்சம்.

कहन, स्त्री॰ कथन சொல்லப்பட்ட விஷயம் ; பழமொழி ; கதை.

कहना, क्रि॰ स॰ சொல்ல.

कहनावत, स्त्री॰ कहावत பழமொழி.

क़हर, पु॰ आफ़त ஆபத்து.

कहरना, क्रि॰ अ॰ **कराहना** வலியின் காரணமாய் பெருமூச்சுவிட.

कहलाना, } क्रि॰ स॰ சொல்லச்
कहवाना, } செய்ய; தூது அனுப்ப; சொல்லப்பட.

क़हवा, पु॰ காப்பிக் கொட்டை; காப்பி (பானம்).

कहां, क्रि॰ वि॰ எங்கே;—**का कहां** வெகுதூரம்.

कहानी, स्त्री॰ கதை.

कहार, पु॰ வீட்டு வேலை செய்யும் ஒரு ஜாதி.

कहावत, स्त्री॰ **मसल** பழமொழி.

कहासुना, पु॰ பிழை, தவறு.

कहासुनी, स्त्री॰ **झगड़ा** தகராறு; சண்டை.

कहीं, क्रि॰ वि॰ எங்கேயாவது; மிக அதிகமாய்.

काँइया, वि॰ **चालाक** தந்திரமான.

कांकरी, स्त्री॰ சிறு சரளை.

कांक्षा, स्त्री॰ **इच्छा** விருப்பம்.

कांक्षी, वि॰ விரும்புகிற.

कांख, स्त्री॰ கக்கம்.

कांखना॰, क्रि॰ अ॰ சிரமத்தால் முக்கி முணங்குதல்.

कांच, पु॰ கண்ணாடி.

कांचन, पु॰ பொன்; ஊமத்தை.

कांचली, स्त्री॰ **कैंचुली** பாம்புச் சட்டை.

कांजी, स्त्री॰ காடி; தயிர்மேல் இருக்கும் புளித்த ஜலம்; மோர்.

कांजी-हाउस, पु॰ பட்டி, பவுண்டு.

कांटा, पु॰ முள்; பாதாளக் கரண்டி; தராசு முள்; ஐரோப்பியர் சாப்பாட்டில் உபயோகிக்கும் முள் கரண்டி;—**बोना** இடையூறு செய்ய;—**होना** ரொம்பவும் மெலிந்து போக. **कांटों में घसीटना** ரொம்பவும் புகழ்ச்சி செய்ய.

कांटी, स्त्री॰ சிறு முள்; ஆணி.

कांड, पु॰ இரண்டு கணுக்களுக்கு நடுவே உள்ள இடம்; கிளை; காண்டம்; அத்தியாயம்.

कांत, पु॰ **पति** கணவன்.

कांता, स्त्री॰ **पत्नी** மனைவி.

कांति, स्त्री॰ **तेज** பிரகாசம்; அழகு.

कांपना, क्रि॰ अ॰ அசைய, நடுங்க.

कांय कांय, } पु॰ காக்கை கத்
कांव कांव, } துதல்; வீண் சத்தம்.

कांवर, स्त्री॰ बहँगी காவடி.

कांवरिया, पु॰ காவடி எடுத்துச் செல்லும் தீர்த்த யாத்திரீ.

कांस, पु॰ கோரைப்புல்.

कांसा पु॰ வெண்கலம்.

काई, स्त्री॰ தேங்கிய ஜலத்தில் மிதக்கும் பாசி ; அழுக்கு.

काक, पु॰ कौआ காக்கை.

काका, पु॰ चाचा தகப்பனாரின் சகோதரன்.

काकी, स्त्री॰ பெண் காக்கை ; **चाची** தகப்பனாரின் சகோதரனின் மனைவி.

काकु, पु॰ வியங்கியம்.

काकुल, पु॰ கூந்தல்.

काग, पु॰ कौआ காகம் ; கார்க்கு.

काग़ज़, पु॰ காகிதம் ; பத்திரம் ; சமாசாரப் பத்திரிகை.

काग़ज़ात, पु॰ காகிதங்கள் ; பத்திரங்கள்.

काग़जी, वि॰ காகிதத்தால் செய்த ; எழுதப்பட்ட ; காகிதம் போன்ற.

कागद, पु॰ = काग़ज़.

काछ, पु॰ இடுப்பு ; வேஷ்டியின் கச்சை.

काछना, क्रि॰ स॰ வஸ்திரத்தைக் கச்சை போட்டுக் கட்டிக்கொள்ள.

काछनी, स्त्री॰ கச்சை போட்டு அணிந்த ஒருவித வஸ்திரம்.

काछा, पु॰ = काछनी.

काछी, पु॰ கறிகாய் பயிர் செய்து விற்பவன்.

काछे, क्रि॰ स॰ சமீபத்தில்.

काज, पु॰ काम காரியம் ; பித்தான் போடும் துவாரம்.

काजर, काजल, पु॰ கண் மை.

काजी, पु॰ முகம்மதிய நியாயாதிபதி.

काजू, पु॰ முந்திரிப் பருப்பு.

काट, स्त्री॰ முக வெட்டு அல்லது ஆடையின் வெட்டு ; வெட்டுதல் ; நறுக்குதல்.

काटना, क्रि॰ स॰ வெட்ட ; குறைக்க ; கொல்ல.

काठ, पु॰ கட்டை ;**—का उल्लू** வடிக்கட்டின முட்டாள் ; **—में पांव देना** தானே கஷ்டப்படத் தயாராக ; கைதியாக ;**—की हांडी** மரப்பானை ; சுலபமாய் உடையக் கூடிய வஸ்து.

काठड़ा, पु॰ பெரிய மரத் தொட்டி.

काढ़ना, क्रि॰ स॰ வெளிப் படுத்த ; பகிரங்கப் படுதத் ; கட்டை, கல் முத லியவற்றில் செதுக்கு வேலை செய்ய.

काढ़ा, पु॰ கஷாயம்.

कातना, क्रि॰ स॰ நூல் நூற்க.

कातर, वि॰ பயந்த.

कातिक, पु॰ कार्तिक கார்த்தி கை.

कातिब पु॰ लेखक எழுதுபவன்; குமாஸ்தா.

क़ातिल, वि॰ கொலை செய்யும்.

कादर, वि॰ = कातर.

कादिर, वि॰ சாமர்த்திய முள்ள ; பலமுள்ள.

कान, पु॰ காது;**—भरना** கோள் சொல்ல ;**—पर जूं न चलना** கவனக் குறைவாய் இரு க்க ;**—पर हाथ धरना** மறு க்க ;**—पकड़ना** தண்டனைக் குட்பட ; தாழ்மையைத் தெரிவிக்க;**—फूलना** கோள் சொல்லி சண்டை மூட்டி விட ;**—काटना** சாமர்த்தி யத்தால் ஏமாற்ற ;**—का कच्चा** கேட்பதெல்லாம் நம்புகிற;**—खड़े होना** பயப் பட ;**—में तेल डालना** கவனி யாது போல் இருக்க ; **—लगना** நம்பிக்கைக்கு ஆளாக.

कानन, पु॰ காடு ; வீடு.

काना, वि॰ ஒரு கண் கெட் டுப் போன ; பூச்சி அரி த்த (பழம்).

कानाकानी, कानाफूसी, स्त्री॰ தாழ்ந்த குரலில் ரகசிய மாய்ச் சொல்லுதல்.

कानी, वि॰ ஒரு கண் உள்ள (ஸ்திரீ) ; எல்லாவற்றி லும் சிறிய (விரல்.)

कानी-हाउस, पु॰ ஆடு, மாடு அடைக்கும் ' பவுண்டு '.

क़ानून, पु॰ சட்டம்.

क़ानूनगो, पु॰ நிலவரி உத்தி யோகஸ்தன், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்.

क़ानूनदां, पु॰ வக்கீல்.

क़ानूनन, क्रि॰ वि॰ சட்டப் படி.

कानूनी, वि॰ சட்டம் அறிந்த ; சட்ட சம்பந்தமான ; தர்க்கம் செய்கிற.

कान्ह, पु॰ ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்.

कापुरुष, पु॰ பயங்காளி.

क़ाफ़िया, पु॰ செய்யுட்களில் அந்தியப்பிராஸம்

(rhyme) ; —तंग करना ரொம்பத் தொந்தரவு படுத்த.

काफ़िर, वि॰ முகம்மதியர் இதிகப்படி அன்னிய மதக்காரன் ; கடவுளை நம்பாதவன் ; நாஸ்திகன்.

क़ाफ़िला, पु॰ பிரயாணிகள் கூட்டம்.

काफ़ी, वि॰ போதுமான ; பூரா

काफ़ूर, पु॰ கற்பூரம்.

काबर, वि॰ புள்ளியுள்ள.

काबा, पु॰ மெக்கா நகரத்தில் ஒரு புண்ணிய ஸ்தலம், முகம்மதியர் ஹஜ் யாத்திரை போகும் இடம்.

काबिज़, वि॰ அதிகாரமுள்ள ; மலச்சிக்கல் உண்டாக்கும்.

क़ाबिल, वि॰ योग्य தகுந்த.

क़ाबिलियत, स्त्री॰ योग्यता தகுதி; சாமர்த்தியம்.

काबुक, स्त्री॰ புறா மாடம்.

काबुली पु॰ காபூல்காரன். वि॰ காபூலைச் சேர்ந்த.

क़ाबू पु॰ वश வசம்.

काम, पु॰ காரியம்; பிரயோஜனம் ; —आना உபயோகப்பட ; —तमाम करना வேலை முடிக்க, கொல்ல ; देना வேலைக்குதவ ;—पड़ना விவகார சம்பந்தம் ஏற்பட ;—में लाना உபயோகப்படுத்த.

कामकाज, पु॰ வேலை; தொழில்.

कामकाजी, वि॰ காரியம் செய்யும்.

कामगार, पु॰ மானேஜர், ஏஜண்டு. वि॰ சித்திரத் தையல் வேலை செய்யப்பட்ட.

कामचलाऊ, वि॰ எப்படியாவது சமாளித்துக் காரியத்தை முடிக்கக் கூடிய.

कामचोर वि॰ வேலையைச் செய்யாமல் ஏமாற்றித் திரிகிற.

कामदार, वि॰ =कामगार.

कामना, स्त्री॰ इच्छा விருப்பம்.

कामयाब, वि॰ सफल வெற்றியடைந்த.

कामयाबी, स्त्री॰ सफलता வெற்றி.

कामिल, वि॰ पूर्ण முழு.

कामी, कामुक, वि॰ விரும்புகிற ; விஷய வாசனையில் மூழ்கிய.

काय, स्त्री॰ சரீரம்.

क़ायदा, पु॰ நியமம் ; முறை.

क़ायम वि॰ **मुकर्रर** தீர்மானிக்கப் பட்ட ; **स्थाई** ஸ்திரமான ;—**मुक़ाम**, वि॰ பதிலுக்கு வேலைபார்க்கும்.

कायर, वि॰ பயந்த.

क़ायल, वि॰ ஒப்புக் கொள்ளுகிற.

कायस्थ, पु॰ வட இந்தியாவில் ஒரு ஜாதியின் பெயர்.

काया, स्त्री॰ சரீரம்.

कायाकल्प, पु॰ யௌவனம் உண்டாக்கும் சிகிச்சை.

कायापलट, स्त्री॰ மிகப் பெரிய மாறுதல்.

कायिक, वि॰ சரீர சம்பந்தமான.

कार, पु॰ செய்கை ; செய்பவன்.

कारक, वि॰ செய்கிற ; வேற்றுமை (இலக்கணம்).

कार-करदा, वि॰ வேலை நன்றாய்ச் செய்யும் ; அநுபவமுள்ள.

कारकुन, पु॰ எதிர் பார்ப்பவன் ; ஏற்பாடு செய்பவன் ; ஏஜண்டு.

कारख़ाना, पु॰ தொழிற்சாலை,

कारगर, वि॰ பலித்த ; குணந்தரக்கூடிய.

कारगुज़ार, वि॰ கடமையை நன்றாய்ச் செலுத்துகிற.

कारगुज़ारी, स्त्री॰ கடமை செலுத்துதல் ; சாமர்த்தியமாய் வேலை செய்தல்.

कारचोबी, स्त्री॰ சித்திரத்தையல் வேலை.

कारण, पु॰ காரணம்.

कारतूस, पु॰ தோட்டா.

कारनामा, पु॰ யாராவது செய்த காரியங்களின் (முக்கியமாய் யுத்தங்களின்) வர்ணனை.

कारपरदाज़, पु॰ மானேஜர் ; ஏஜண்டு.

कारबार, पु॰ வேலை ; தொழில்.

कारबारी, वि॰ வேலையுள்ள. पु॰ ஏஜண்டு.

कारवाई, स्त्री॰ செயல் ; நிகழ்ச்சிக் குறிப்பு, நடவடிக்கை

कारवाँ, पु॰ பிரயாணிக் கூட்டம்.

कारसाज़, पु॰ காரியத்தைச் சாதிக்கும் யோசனை சொல்பவன்.

कारसाजी, स्त्री॰ காரியத்தைச் செய்துமுடிக்க யோசனை;

कारस्तानी, स्त्री॰ =**कारसाजी**.

कारा, स्त्री॰ சிறை.

कारागार,
कारागृह, } पु॰ சிறைச்சாலே.

कारावास, पु॰ சிறைவாசம்.

कारिंदा, पु॰ குமாஸ்தா ; ஏஜண்டு ; மானேஜர்.

कारिख, स्त्री॰ =**कालिख.**

कारी, पु॰ செய்கிறவன். त्रि॰ கொலே செய்யும்.

कारीगर, पु॰ சிற்பி.

कारुण्य, पु॰ **दया** தயை.

कारूरा, पु॰ **पेशाब** மூத்திரம்.

कारोबार, पु॰ வேலே; தொழில்.

कार्पण्य, पु॰ **कंजूसी** கஞ்சத்தனம்.

कार्य, पु॰ காரியம்.

कार्यकर्त्ता, पु॰ உத்தியோகஸ்தன்.

कार्यालय, पु॰ ஆபீஸ் ; தொழிற்சாலே.

कार्रवाई, स्त्री॰ =**काररवाई.**

काल, पु॰ சமயம் ; யமன் ; பஞ்சம்.

कालकूट, पु॰ மிக பயங்கரமான ஒரு விஷம்.

कालकोठरी, स्त्री॰ சிறையின் இருட்டறை.

कालचक्र, पु॰ காலத்தின் மாறுபாடு.

कालयापन, पु॰ காலத்தைக் கழித்தல்.

काला, वि॰ கறுத்த.

कालातीत, वि॰ காலாவதியான.

काला नमक, पु॰ சோடா கலந்து செய்த ஒருவித ஜீரண உப்பு.

काला पानी, पु॰ நாடு கடத்தும் தண்டனே, அந்தமானுக்கு அனுப்புதல்.

कालिंदी, स्त्री॰ யமுனே.

कालिख, स्त्री॰ மை.

कालिमा, स्त्री॰ கறுமை ; இருட்டு.

काली, स्त्री॰ காளி அம்மன், துர்க்காதேவி.

काली मिर्च, स्त्री॰ மிளகு.

कालीन, वि॰ ஒரு காலத்தைச் சேர்ந்த.

क़ालीन, पु॰ ஜமக்காளம் ; விரிப்பு.

काल्पनिक, वि॰ கற்பனே செய்யப்பட்ட.

काव्य, पु॰ காவியம்.

काश, अ॰ கடவுள் அநுக்கிரகிக்கட்டும் ; அவ்வாறு நடக்கட்டும் (வேண்டுகோள் அல்லது எதிர்பார்ப்பதைக் காட்டும் சொல்).

काशाना, पु॰ குடிசை ; வீடு.

काशीफल, पु॰ பூசணிக்காய்.

कारत, स्त्री॰ விவசாயம்; விவசாயக் குத்தகைப் பாத்தியம்;—**कार**, पु॰ குடியானவன்; குத்தகைக் குடியானவன்.—**कारी**, स्त्री॰ குடியானத் தொழில்.

काष्ठ, पु॰ **लकड़ी** கட்டை.

कासा, पु॰ பேலா; கோப்பை.

क़ासिद, पु॰ தூதன்; தபால் கொண்டு ஓடுகிறவன் (Postal runner).

कासीस, पु॰ அன்னபேதி. (Iron Sulphate).

काहिल, वि॰ **आलसी** சோம்பேறியான.

काहे, क्रि॰ वि॰ **क्यों** ஏன்.

किंकर, पु॰ அடிமை; வேலையாள்.

किंकर्तव्य-विमूढ़, वि॰ என்ன செய்வதென்று தெரியாத.

किंकिणी, स्त्री॰ **करधनी** ஒட்டியாணம்.

किंचन, पु॰ ஸ்வல்பம்.

किंचित, वि॰ கொஞ்சம்.

किंजल्क, पु॰ தாமரை.

किंतु, अ॰ **लेकिन** ஆனால்.

किंवदंती, स्त्री॰ **अफ़वाह** வதந்தி,

किंवा, अ॰ **या** அல்லது.

किंशुक, पु॰ பூவரசமரம்.

कि, अ॰ அதாவது (that).

किकियाना, क्रि॰ अ॰ **रोना** அழ.

किचकिच, स्त्री॰ வீண் பேச்சு.

किचकिचाना, **किटकिटाना**, } क्रि॰ अ॰ பல் நெறிக்க.

कितना, वि॰ எத்தனை; எவ்வளவு.

किता, पु॰ துண்டு.

किताब, स्त्री॰ **पुस्तक** புஸ்தகம்.

किताबत, स्त्री॰ **लिखना** எழுதுதல்.

किताबी वि॰ புஸ்தக சம்பந்தமான.

किधर, क्रि॰ वि॰ எந்த திசையில்; எங்கே.

किनका, पु॰ குருணை, நொய்.

किनार, **किनारा**, } पु॰ ஓரம், கரை.

किनारा.कश, पु॰ விலகியிருப்பவன்.

किनारी, स्त्री॰ துணிகளின் கரையில் நெய்யப்படும் தங்க அல்லது வெள்ளி ஜரிகை.

किनारे, क्रि॰ वि॰ ஓரத்தில்; தனியாய்.

किफ़ायत, स्त्री॰ செட்டு.

किफ़ायती, वि॰ செட்டாய் செலவு செய்யும்.

किबला, पु॰ மேற்கு திசை;

—नुमा அரபி படகோட்டிகள் மேற்கு திசையைக் காட்டுவதற்காக உபயோகித்த ஒரு கருவி.

किब्र, पु॰ மேன்மை ; கிழத் தன்மை.

किमाम, पु॰ சர்க்கரை அல்லது வெல்லப் பாகு.

क़िमार, पु॰ சூதாட்டம்.

किमारबाज़, पु॰ சூதாடுபவன்.

किमाश, पु॰ முறை.

कियत, वि॰ எத்தனை.

कियारो, स्त्री॰ क्यारी பாத்தி.

किरकिरा, वि॰ சிறு கற்கள் நிறைந்த ;—**होना** சந்தோஷத்தில் இடையூறு விழ.

किरकिरी, स्त्री॰ கண்ணை உறுத்தும் தூசு ; அவமானம்.

क़िरच, स्त्री॰ துப்பாக்கியின் முனையில் வைக்கும் 'சனியன்' என்னும் குத்தும் கத்தி (bayonet).

किरण } **किरन** } **स्त्री॰** கிரணம்.

किरपान, पु॰ कृपाण கத்தி ; வாள்.

किरराना, क्रि॰ अ॰ பல்லை நெறிக்க.

किरात, पु॰ ஒரு காட்டு ஜாதியைச் சேர்ந்த மனிதன்.

किराना, पु॰ केराना பலசரக்கு சாமான்கள்.

किरानी, पु॰ केरानी ஆங்கிலோ இந்தியன் ; குமாஸ்தா.

किराया, पु॰ भाड़ा வாடகை.

किरायेदार, पु॰ வாடகை கொடுப்பவன்.

किरासन, पु॰ மண் எண்ணெய்.

किरिच, स्त्री॰ = किरच.

किलक, स्त्री॰ சந்தோஷக் கூச்சல் போடுதல் ; நாணல் தட்டை.

किलकार, } **किलकारी,** } **स्त्री॰** சந்தோஷக் கூச்சல்.

किलबिलाना, क्रि॰ अ॰ அசைய ; சஞ்சலப்பட.

किला, पु॰ கோட்டை.

किलाबंदी, स्त्री கோட்டை கட்டல்.

किल्लत, स्त्री॰ குறைவு.

किल्ला, पु॰ பெரிய ஆணி ; முளை.

किल्ली, स्त्री ஆணி.

किवाड़, पु॰ கதவு.

किशमिश, स्त्री॰ கிஸமிஸ் பழம் (உலர்ந்த விரையில்லாத திராட்சை.)

किशलय, पु॰ துளிர்.

किशोर, पु॰ 11 வயதுக்கு மேல் 15 வயதுக்குட்

पட்ட பையன்; புத்திரன்.

किश्त, **स्त्री॰** சதுரங்கத்தில் ராஜா கட்டுப்படும் நிலைமையிலிருத்தல்; (check in the game of chess)

किश्ती, **स्त्री॰** **नाव** படகு;—**नुमा** **वि॰** படகைப் போன்ற.

किसमत, **स्त्री॰** **किस्मत** தலைவிதி.

किसलय, **पु॰** = **किशलय.**

किसान. **पु॰** வேளாளன்.

किसानी, **स्त्री॰** வேளாண்மை.

किस्त, } **स्त्री॰** தவணைப்படி
किस्तबंदी } செலுத்துதல்.

किस्तवार, **क्रि॰** **वि॰** தவணைப் படி.

किस्म, **स्त्री॰** மாதிரி; விதம்.

किस्मत, **स्त्री॰** தலை விதி;—**वर** **वि॰** பாக்கியசாலியான.

किस्सा, **पु॰** கதை.

किस्सा-कोताह, **क्रि॰** **वि॰** சுருக்கிச் சொல்லின்.

कीक, **पु॰** கூச்சல்.

कीकना, **क्रि॰** **अ॰** கூச்சலிட.

कीकर, **पु॰** **बबूल** கருவேல மரம்.

कीच, } **पु॰** சேறு; கண்
कीचड़, } பீளை.

कीट, } **पु॰** புழு.
कीड़ा, }

कीड़ी, **स्त्री** சிறுபுழு.

कीना, **पु॰** **द्वेष** துவேஷம்.

कीमत, **स्त्री॰** **दाम** விலை.

कीमती, **वि॰** விலையுயர்ந்த.

कीमा, **पु॰** மிகச் சிறு துண்டுகளாக வெட்டப் பட்ட மாமிசம்.

कीमिया, **स्त्री॰** ரஸாயனம்.

कीमियागर, **पु॰** விஞ்ஞானி.

कीर, **स्त्री॰** கிளி; பட்சி வேடன்.

कीर्तनिया, **स्त्री॰** கீர்த்தனை பாடுபவன்.

कील, **स्त्री॰** ஆணி.

कीलक, **स्त्री॰** **खूँटा** முளை.

कीलना, **क्रि॰** **स॰** ஆணி அடிக்க.

कीला, **पु॰** பெரிய ஆணி.

कीली, **स्त्री** சக்கரத்தின் அச்சு, இருசு.

कीश, **पु॰** குரங்கு.

कुँअर, **पु॰** பையன்; ராஜகுமாரன்.

कुँआरा, **वि॰** விவாகமாகாத.

कुँई, **स्त्री॰** **कुमुदिनी** அல்லி பூ.

कुंज, **पु॰** அடர்ந்த சோலை.

कुंजड़ा, **पु॰** கறிகாய் விற்கும் ஒரு ஜாதி.

कुंजर, **पु॰** யானை. **वि॰** சிறந்த.

कुंजी, स्त्री॰ चाभी சாவி ; அர்த்தப்புத்தகம்.

कुंठ, वि॰ முட்டாளான ; மழுங்கிய.

कुंठित, वि॰ மழுங்கிய.

कुंड, पु॰ குட்டை, குளம்.

कुंडल, पु॰ காதில் அணியும் குண்டலம்.

कुंडली, पु॰ ஜாதகம்.

कुंडा, पु॰ பானை ; கதவின் சங்கிலி மாட்டுவதற்காக நிலைவாசலில் உள்ள கொண்டி.

कुंडी, स्त्री॰ கதவுச் சங்கிலி.

कुंत, पु॰ ஈட்டி.

कुंतल, पु॰ கூந்தல், தலைமயிர்,

कुंद, पु॰ வெண்மை நிறமுள்ள ஒரு பூ ; தாமரை. **वि॰** மழுங்கிய.

कुंदज़ेहन. पु॰ முட்டாள்.

कुंदन, पु॰ சுத்தமான தங்கம். **वि॰** சுத்தமான.

कुंदरू, पु॰ கோவைக்காய்.

कुंदा, पु॰ கனத்த விறகுக் கட்டை ; துப்பாக்கியின் அடிபாகம். (Butt-edd).

कुंदी, स्त्री॰ துணிகளின் சுருங்கலை நீக்கி, ஒரு கட்டையால் அடித்து சீராக்கி மடித்தல் ; நன்றாய் அடித்தல்.

कुंभ, पु॰ பானை ; யானையின் தலையில் இருக்கும் இரண்டு உயர்ந்த பாகங்கள்.

कुंभकार, पु॰ குயவன் ; சேவல்.

कुंवर,पु॰ = कुंअर.

कुंवारा, वि॰ = कुंआरा.

कुआं, पु॰ கிணறு.

कुआर, पु॰ அற்பசி மாதம்.

कु, स्त्री॰ அல்லி.

कुकर्म, पु॰ கெட்ட காரியம்.

कुकर्मी, वि॰ கெட்ட காரியம் செய்கிற.

कुकुर, पु॰ நாய்.

कुकुरदंत, पु॰ அதிகப்படியான கோணல் பல், நாய்ப் பல்.

कुकुरमुत्ता, पु॰ நாய்க் குடை.

कुक्कुट, पु॰ சேவல்.

कुक्कुर, पु॰ = कुकुर.

कुक्ष, पु॰ पेट வயிறு.

कुखेत, पु॰ கெட்ட இடம்.

कुघात, पु॰ கெட்ட சமயம்.

कुच, पु॰ ஸ்தனம்.

कुचक्र, पु॰ षडयंत्र சதியாலோசனை.

कुचक्री. पु॰ சதியாலோசனை செய்பவன்.

कुचलना, क्रि॰ स॰ நசுக்க.

कुचाल, स्त्री॰ கெட்ட நடத்தை ; போக்கிரித்தனம்.

कुचेष्टा, स्त्री கெட்ட பிரயத்தினம்.

कुचैला, वि॰ அழுக்கான ; அழுக்கான உடையுள்ள.

कुछ, त्रि॰ சில ; கொஞ்சம்.

कुछ-एक वि॰ மிகச் சில.

कुछ न कुछ, वि॰ ஏதாவது.

कुजा, क्रि॰ वि॰ எங்கே, எவ்விடம்.

कुजाति, स्त्री॰ கெட்ட ஜாதி.

कुजोग, पु॰ கெட்ட சேர்க்கை; கெட்ட சமயம்;

कुटका, पु॰ சிறு துண்டு.

कुटना, पु॰ ஸ்திரீகளை ஏமாற்றி பர புருஷர்களுடன் சந்திக்கச் செய்கிறவன். क्रि॰ अ॰ இடிபட.

कुटनी, स्त्री॰ = कुटना.

कुटाई. स्त्री॰ இடித்தல் ; இடிக்குங் கூலி.

कुटिया, स्त्री॰ குடிசை.

कुटिल, वि॰ கபடமான ; கோணலான. पु॰ போக்கிரி.

कुटी, स्त्री॰ } குடிசை.
कुटीर, पु॰ }

कुटुंब, पु॰ परिवार குடும்பம்.

कुटेक, स्त्री॰ தப்பான பிடிவாதம்.

कुटेव स्त्री॰ கெட்ட வழக்கம்.

कुठला, पु॰ குதிர்.

कुठांव, पु॰ கெட்ட இடம்.

कुठार, पु॰ கோடாலி.

कुठारी, स्त्री॰ கோடாலி ; நாசம் செய்பவன்.

कुठौर, पु॰ कुठांव.

कुड़कुड़ाना, } क्रि॰ अ॰ முணு
कुड़बुड़ाना, } முணுத்துப் பேச, மனதுக்குள் புகைந்து கொண்டிருக்க.

कुडौल, वि॰ கோரமான.

कुढंग, पु॰ கெட்ட நடத்தை ; கெட்டமாதிரி.

कुढंगा, त्रि॰ கெட்டமாதிரியான ; ஒழுங்கில்லாத.

कुढ़ना, क्रि॰ अ॰ மனதுக்குள் வெறுப்பு அல்லது கோபம் அடைய ; வயிறெரிய.

कुढब-वि॰ கோரமான ; துர்க்குணமுடைய.

कुढ़ाना, क्रि॰ स॰ துக்கம் அல்லது கோபம் அடையச் செய்ய.

कुतना, क्रि॰ अ॰ மதிப்பிடப் பட.

कुतरना, क्रि॰ स॰ கொத்திச் சாப்பிட.

कुतर्क, पु॰ விதண்டா வாதம்.

कुतर्की, पु॰ விதண்டா வாதம் செய்பவன்.

कुतिया, स्त्री॰ பெண் நாய்.

कुतुब, पु॰ துருவ நட்சத்திரம்; **नुमा** திசை காட்டும் கருவி.

कुतुब, पु॰ **किताबें**;—**खाना** புஸ்தகாலயம்.

कुतूहल, पु॰ விந்தை; தெரிந்து கொள்ள ஆசை.

कुत्ता, पु॰ நாய்.

कुत्सा, स्त्री॰ நிந்தனை.

कुत्सित, वि॰ அல்பமான.

कुदकना, क्रि॰ अ॰ **कूदना** குதிக்க.

कुदरत, स्त्री॰ சக்தி; கடவுளின் சக்தி; இயற்கை.

कुदरती, त्रि॰ தெய்வீகமான.

कुदाना, क्रि॰ स॰ குதிக்கச் செய்ய.

कुदाल, स्त्री॰ பிக்காசு. (pick-axe).

कुदिन, पु॰ கெட்ட காலம்.

कुदृष्टि, स्त्री॰ கெட்ட பார்வை; 'கண் வைத்தல்.'

कुनकुना, वेतु वि॰ வெதுப்பான; நகச் சூடான.

कुनबा, पु॰ குடும்பம்.

कुनह, स्त्री॰ வெறுப்பு.

कुन्द, वि॰ மந்தமான.

कुपंथ, पु॰ கெட்ட வழி.

कुपढ, वि॰ படிப்பில்லாத.

कुपथ, पु॰ கெட்ட வழி; அபத்தியச் சாப்பாடு.

कुपथ्य, पु॰ அபத்தியச் சாப்பாடு.

कुपाठ, पु॰ கெட்ட யோசனை.

कुपात्र त्रि॰ தகுதியற்ற.

कुपित, वि॰ கோபமுள்ள.

कुपुत्र, पु॰ கெட்ட புத்திரன்.

कुप्पा, पु॰ தோல் ஜாடி.

कुप्पामल, पु॰ தடிராமன்.

कुप्पी, स्त्री॰ சிறிய தோல ஜாடி.

कुफ्र, पु॰ முகம்மதிய மதத்தினின்று வேறுபட்ட மதம்.

कुफ्ल, पु॰ பூட்டு.

कुबड़ा, पु॰ கூனன். त्रि॰ கோணலான.

कुबड़ी, स्त्री॰ கூனி; வளைந்த பிடியுள்ள தடி.

कुबुद्धि, स्त्री॰ துர்புத்தி.

कुबेला, स्त्री॰ கெட்ட வேளை.

कुब्ज, वि॰ கூனலுள்ள.

कुमंत्रणा, स्त्री॰ கெட்ட யோசனை.

कुमार, पु॰ புத்திரன்; இளவரசன்.

कुमारी, स्त्री॰ விவாக மாகாத பெண்.

कुमार्ग, पु॰ கெட்ட வழி.

कुमार्गी, वि॰ கெட்ட நடத்தை யுள்ள.

कुमुद, पु॰, }
कुमुदिनी, स्त्री॰, } அல்லி.

कुम्मैत, पु॰ கறுப்பு கலந்த சிவப்பு நிறம்; செடி நிற முள்ள குதிரை.

कुम्हड़ा पु॰ பூஷணிக்காய்.

कुम्हलाना, क्रि॰ अ॰ வாட, வதங்க.

कुम्हार, पु॰ குயவன்.

कुरंग, पु॰ மான்; கெட்ட லட்சணம்.

कुरकी, स्त्री॰ **कुर्की** ஜப்தி செய் தல்.

कुरकुरा, त्रि॰ முரமுரப்பான; காகரப்பான; சுலபமாய் உடையக் கூடிய.

कुरता, पु॰ குடுத்துணி, ஜிப் பா.

कुरबान, वि॰ பலியிடப்பட்ட.

कुरबानी, स्त्री॰ பலி.

कुरसी, स्त्री॰ = **कुर्सी** நாற்காலி; வம்ச பரம்பரை;—**नामा** வம்சாவளி.

कुरान, पु॰ முகம்மதிய வேத புஸ்தகம்.

कुराह, स्त्री॰ கெட்ட வழி; கெட்ட நடத்தை.

कुराही वि॰ கெட்ட வழியில் செல்லுகிற. स्त्री॰ கெட்ட நடத்தை.

कुरीति, स्त्री॰ கெட்ட ரீதி.

कुरुख, त्रि॰ **नाराज़** கோபமான.

कुरूप, त्रि॰ குரூபமான, கோர மான.

कुरेदना, क्रि॰ स॰ வெட்ட (பூமி யை).

कुर्क, त्रि॰ ஜப்தியான.

कुर्की, स्त्री॰ ஜப்தி செய்தல்.

कुलंग, पु॰ சேவல்,

कुलंजन, पु॰ சித்தரத்தை.

कुल, पु॰ வம்சம்; மொத்தம். वि॰ **पूरा** பூரா.

कुलट, वि॰ கெட்ட நடத்தை யுள்ள.

कुलफ़, पु॰ பூட்டு.

कुलफ़त, स्त्री॰ கவலை.

कुलफ़ी, स्त्री॰ ஐஸ்க்ரீம் அடைக் கப் பட்ட சிறு தகரக் குவளை.

कुलबुलाना, त्रि॰ அசைய; சஞ் சலப்பட.

कुलबोरन, त्रि॰ குலத்தின் பெய ரைக் கெடுக்கும்.

कुलवंत, }
कुलवान, } वि॰ உயர்குலத்து.

कुलह, स्त्री॰ குல்லா.

कुलही, स्त्री॰ பனிக் குல்லா.

कुलांगार, **पु॰** குலத்தை நாசம் செய்பவன்.

कुलांच, **स्त्री॰** குதி; பாய்ச்சல்.

कुलाबा, **पु॰** கதவின் ஆதாரம் அல்லது தாங்கல், கீல்.

कुलिश, **पु॰** வைரம்; மின்னல்; இடி.

कुली, **पु॰** கூலி.

कुलीन, **वि॰** உயர் குலத்து; பவித்திரமான.

कुलुफ़, **पु॰** பூட்டு.

कुलेल, **स्त्री॰** விளையாட்டு.

कुल्ला, **पु॰** வாய் கொப்பளித்தல்.

कुल्ली, **स्त्री॰** = **कुल्ला**.

कुल्हड़, **पु॰** மண்கலயம்.

कुल्हाड़ी, **स्त्री॰** கோடாலி.

कुल्हिया, **स्त्री॰** சிறு மண் கலயம்.

कुवाच्य, **वि॰** சொல்லத்தகாத **पु॰** திட்டு.

कुवार, **पु॰** அற்பிசி மாதம்.

कुविचारी, **वि॰** கெட்ட எண்ணமுள்ள.

कुश, **पु॰** தர்ப்பைப் புல்.

कुशल, **वि॰** கைதேர்ந்த; க்ஷேமமான.

कुशाग्र, **वि॰** புல் நுனியைப் போலக் கூர்மையான.

कुशादा, **वि॰** விசாலமான. **क्रि॰ वि॰** தனியாய்; தூரத்தில்.

कुशीलव, **पु॰** கவி; நாடகத்தில் நடிப்பவன்.

कुश्ती, **स्त्री॰** குஸ்தி; **—बाज़**. **वि॰** குஸ்தி விளையாடுகிற.

कुसंग, **पु॰** **कुसंगति** துஷ்டர் சேர்க்கை.

कुसमय, **पु॰** கெட்ட காலம்; தகுதியற்ற சமயம்.

कुसल, **वि॰** = **कुशल**.

कुसाइत, **स्त्री॰** கெட்ட முகூர்த்தம்.

कुसीद, **पु॰** வட்டி; வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்த பணம்.

कुसुंभ, **पु॰** துணிகளுக்காகச் சிவப்புச் சாயம் இறக்கும் ஒரு பூ.

कुसुम, **पु॰** பூ; கண்ணில் விழும் பூ; புஷ்பவதியாதல்.

कुसुमांजलि, **स्त्री॰** இரு கை நிறைய புஷ்பம்.

कुसुमाकर, **पु॰** வஸந்த காலம்.

कुसुमायुध, **पु॰** காமதேவன்.

कुसुमित, **वि॰** மலர்ந்த.

कुहक, **पु॰** ஏமாற்றம்; துஷ்டன்; சேவலின் கூவல்.

कुहकना, क्रि॰ अ॰ பட்சி இனிமையாய்க் கூவுதல்.

कुहनी, स्त्री॰ முழங்கை.

कुहर, पु॰ துவாரம்.

कुहरा, पु॰ மூடு பனி.

कुहराम, पु॰ அழுகை ; இரைச்சல்.

कुहासा, पु॰ = कुहरा.

कुहुक, पु॰ பட்சிகளின் இனிமையான தொனி.

कुहुकना, क्रि॰ अ॰ பட்சிகளைப் போல் இனிமையாய்ப் பேசுதல்.

कूँचा, पु॰ துடைப்பம்.

कूँची, स्त्री॰ சிறு துடைப்பம் ; வர்ணம் பூசும் புருஷ்.

कूँडा, पु॰ பானை.

कूँडी, स्त्री॰ சிறு தொட்டி.

कूँथना, क्रि॰ स॰ அடிக்க.

कूई, स्त्री॰ = कुमुदिनी.

कूक, स्त्री॰ நீண்ட இனிமையான தொனி.

कूकना, क्रि॰ अ॰ மயில் அல்லது குயில் கூவுதல்.

कूकर, पु॰ நாய்.

कूच, पु॰ புறப்படுதல்.

कूचा, पु॰ சந்து.

कूज, स्त्री॰ தொனி.

कूजन, पु॰ பட்சிகளின் இனிமையான கூவல்.

कूजना, क्रि॰ अ॰ இனிமையாய்ப் பேச.

कूज़ा, पु॰ கூஜா ; மண் பாண்டத்தில் படிய விட்ட கற்கண்டு.

कूट, त्रि॰ பொய்யான.

कूटना, क्रि॰ स॰ இடித்துப் பொடியாக்க.

कूटनीति, स्त्री॰ கபட நடத்தை.

कूटस्थ, वि॰ மிகச் சிறந்த.

कूड़ा, पु॰ கூளம் ; பிரயோஜனமற்ற வஸ்து.

कूढ़, त्रि॰ அறிவில்லாத.

कूढ़मग़ज़, वि॰ மந்த புத்தியுள்ள.

कूतना, क्रि॰ स॰ மதிப்பிட.

कूदना, क्रि॰ अ॰ குதிக்க.

कूप, पु॰ கிணறு.

कूबड़ पु॰ கோணல் ; கூன்.

कूर, वि॰ தயவற்ற ; கெட்ட ; பயங்கரமான.

कूरा, पु॰ குவியல் ; பாகம் ; கூறு.

कूर्म, पु॰ ஆமை.

कूल, पु॰ கரை ; சமீபம் ; பெரிய வாய்க்கால் ; குளம்.

कूल्हा, पु॰ இடுப்பின் எலும்புகள்.

कूवत, स्त्री॰ பலம்.

कृत, वि॰ செய்யப்பட்ட ; —कार्य वि॰ எண்ணம் நிறைவேறிய ;—कृत्य वि॰ காரியம் கைகூடிய.

कृतघ्न, वि॰ நன்றி கெட்ட.

कृतज्ञ, वि॰ நன்றியுள்ள.

कृतांत, पु॰ முடிக்கிறவன் ; யமன்.

कृतार्थ, वि॰ காரியம் கைகூடின; திருப்தியடைந்த.

कृति, स्त्री॰ செயல் ; காரியம்.

कृती, वि॰ சாமர்த்தியமுள்ள ; சாதுவான.

कृत्य, पु॰ காரியம்.

कृत्रिम, वि॰ செயற்கையான (இயற்கையில்லாத) ; நகல் செய்த.

कृपण, पु॰ கஞ்சன்.

कृपया, क्रि॰ वि॰ தயவுசெய்து.

कृपा, स्त्री॰ मेहरबानी தயை; —पात्र वि॰ தயைக்கு ஆளான.

कृपाण, पु॰ கத்தி ; வாள்.

कृपालु, वि॰ தயவுள்ள.

कृमि, पु॰ கிருமி.

कृश, वि॰ மெலிந்த ; சிறிய.

कृशानु, पु॰ அக்கினி.

कृशित, वि॰ மெலிந்த.

कृषक, पु॰ किसान ; குடியானவன்.

कृषि, स्त्री॰ खेती விவசாயம்.

कृष्ण, वि॰ கறுப்பான.

केंचली, स्त्री॰ பாம்புச் சட்டை.

केंचुआ, पु॰ மண்ணுண்ணிப் பாம்பு.

केंचुली, स्त्री॰ केंचली பாம்புச் சட்டை.

केंद्र पु॰ நடுப்புள்ளி ; முக்கிய இடம்.

केकड़ा, पु॰ நண்டு.

केकी, पु॰ மயில்.

केचित्, सर्व॰ சிலர்.

केड़ा पु॰ अंकुर முளை.

केत, पु॰ வீடு ; இடம் ; ஜண்டா.

केतक, पु॰ केवड़ा தாழம்பூ.

केतु, पु॰ அடையாளம் ; ஜண்டா ; வால் நட்சத்திரம்.

केयूर, पु॰ கைக் கவசம் ; புஜத்தில் அணியும் ஒரு நகை.

केराना, पु॰ மளிகை சாமான்கள்.

केरानी, पु॰ ஆங்கிலோ இந்தியர் ; கிறிஸ்தவர் ; குமஸ்தா.

केला, पु॰ வாழைப் பழம்.

केलि, स्त्री॰ விளையாட்டு; சிரிப்பு.

केवट, पु॰ படகோட்டி ஜாதி.

केवड़ा, पु॰ தாழை.

केवल, क्रि॰ वि॰ सिर्फ़ மாத்திரம்.

केवा, पु॰ தாமரை; தாழை.

केश, पु॰ தலைமயிர்; கிரணம்.

केशपाश, पु॰ மயிர்க் கொத்து.

केशरी, पु॰ = केसरी.

केस, पु॰ = केश.

केसर, पु॰ குங்குமப்பூ.

केसरिया, वि॰ குங்குமப்பூ நிறமான, ஆரஞ்சு நிறமான.

केसरी, केहरी, पु॰ சிங்கம்; குதிரை.

कैंचा, पु॰ பெரிய கத்திரிக் கோல்.

कैंची, स्त्री॰ கத்திரிக்கோல்.

कै, स्त्री॰ வாந்தி.

कैतव, पु॰ ஏமாற்றம்; சூது. **त्रि॰** ஏமாற்றுகிற; சூதாடுகிற.

कैथ, कैथा, पु॰ விளாங்காய்.

कैद, स्त्री॰ பந்தனம்; சிறைவாசம்; **—खाना, पु॰** சிறை; **—तनहाई-स्त्री॰** இருட்டறை; **—महज़, स्त्री॰** வெறுங்காவல்; **—सख्त, स्त्री॰** கடுங்காவல்.

कैदी, पु॰ கைதி.

कैफ़, पु॰ नशा போதை.

कैफ़ियत, स्त्री॰ சமாசாரம்; விவரம்; **— तलब करना** காரணம் கேட்க.

कैफ़ी, वि॰ मतवाला போதையுள்ள.

कैरव, पु॰ வெண்தாமரை.

कैवत, पु॰ —केवट.

कैसा, त्रि॰ எப்படிப்பட்ட.

कैसे, क्रि॰ वि॰ எவ்விதமாய், எப்படி.

कोचना, क्रि॰ स॰ குத்த.

कोंपर, कोंपल, स्त्री॰ துளிர்.

कोंहड़ा, पु॰ பூஷணிக்காய்.

कोआ, पु॰ பட்டுப் புழுவின் கூடு; பலாச்சுளை.

कोइरी, पु॰ காய்கறி பயிர் செய்து விற்கும் ஜாதி.

कोई, वि॰ எவனாவது ஒரு, எவளாவது ஒரு, எதாவது ஒரு. **क्रि॰ वि॰** சுமார்.

कोक, पु॰ = चकवा.

कोकनद, पु॰ செந்தாமரை.

कोकिल, कोकिला स्त्री॰ குயில்.

कोख, स्त्री॰ வயிறு ; கர்ப்பப் பை.

कोट, पु॰ கோட்டை ; கூட் டம்.

कोटर, पु॰ மரப் பொந்து.

कोटि, स्त्री॰ கோடி. (1, 00,00,000).

कोटिक, वि॰ கோடி ; கணக்கி லடங்காத.

कोटिश:, क्रि॰ वि॰ பலவிதமாய். **वि॰** மிக அதிகமான.

कोठरी, स्त्री॰ சிறு அறை.

कोठा, पु॰ பெரிய அறை ; சாமான்கள் வைக்கும் அறை.

कोठार, पु॰ கிடங்கு.

कोठारी, पु॰ கிடங்கு அதிகாரி.

कोठी, स्त्री॰ பலமான வீடு ; பங்களா ; வியாபார ஸ்த லம் ; — **बैठना**, — **बिगड़ना** இன்ஸால்வெண்டு ஆக ;— **चलना** வியாபார விருத்தி யடைய.

कोठीवाला, पु॰ வியாபாரி ; வட்டிக்கடைக்காரன்.

कोड़ना, क्रि॰ स॰ खोदना வெட்ட.

कोड़ा, पु॰ சவுக்கு.

कोड़ी, स्त्री॰ இருபது.

कोढ़ पु॰ குஷ்டம்.

कोढ़ी, पु॰ குஷ்டரோகி.

कोण, पु॰ கோணம் (angle)

कोतल, पु॰ ஜேணமும் லகா னும்போட்டு அலங்காரத் திற்காக வைத்திருக்கும் குதிரை.

कोतवाल, पु॰ கொத்தவால் ; போலீஸ் உத்தியோகஸ் தன்.

कोतवाली, स्त्री॰ கொத்தவாலின் கச்சேரி.

कोताह वि॰ சிறிய.

कोताही, स्त्री॰ कमी குறை.

कोथमीर, पु॰ பச்சைக் கொத் தமல்லி.

कोथला, पु॰ பெரிய பை ; வயிறு.

कोदंड, पु॰ வில்.

कोदो, कोदों, पु॰ ஒரு வகை தானி யம் ;— **दलवाना** கஷ்ட மான வேலை செய்விக்க ;— **देकर पढ़ना** சொல்பச் செல வில் படிக்க.

कोना, पु॰ மூலை.

कोप, पु॰ கோபம்.

कोपल, पु॰ துளிர்.

कोपि, पु॰ सर्व॰ சிலர்.

कोपी, वि॰ கோபமுள்ள.

कोफ़्त, स्त्री॰ கஷ்டம் ; துக் கம்.

कोहिस्तान, **पु॰** மலைப்பாங்கான நாடு.

कोही, **वि॰** கோபிக்கும்; மலைப்பாங்கான.

कौंध, **स्त्री॰** மின்னல்.

कौआ, **पु॰** காகம்.

कौटुंबिक, **वि॰** குடும்ப சம்பந்தமான.

कौड़ी, **स्त्री॰** சோழி;—**का** மிக அல்பமான.

कौतुक } **पु॰** = **कुतूहल**.
कौतूहल }

कौन, **सर्व॰** யார்.

कौपीन, **पु॰** கோமணம்.

कौम, **स्त्री॰** ஜாதி.

कौमार, **पु॰** பாலிய நிலைமை.

क़ौमियत, **स्त्री॰** ஜாதி.

कौमी, **वि॰** ஜாதி சம்பந்தமான;—**ज़बान** தேசிய பாஷை;—**हुकूमत** சுயராஜ்யம்;—**मजलिस** தேசிய மகாநாடு.

कौमुदी, **स्त्री॰** நிலா வெளிச்சம்; அல்லிப்பூ.

कौर, **पु॰** கவளம்.

क़ौल, **पु॰** வாக்கியம்; சொல்; பிரதிக்ஞை;—**व फेल** **पु॰** சொல்லும் செயலும்.

कौवा, **पु॰** = **कौआ**.

क़ौवाली, **स्त्री॰** ஸூபி மதத்தார் பாடும் கீர்த்தனங்கள்.

कौशल, **पु॰** சாமர்த்தியம், திறமை.

क्या, **सर्व॰** என்ன.

क्यारी, **स्त्री॰** பாத்தி.

क्यों, **क्रि॰ वि॰** ஏன்.

क्रन्दन, **पु॰** அழுகை.

क्रम, **पु॰** வரிசைக் கிரமம்; தொடர்ச்சி.

क्रमशः, **क्रि॰ वि॰** செல்லச் செல்ல; முறையே.

क्रय, **पु॰** வாங்குதல்.

क्रयी, **पु॰** வாங்குபவன்.

क्रव्य, **पु॰** மாமிசம்.

क्रांत, **वि॰** அழுத்திய அல்லது மூடிய; எதிர்க்கப் பட்ட.

क्रांति, **स्त्री॰** புரட்சி.

क्रिया, **स्त्री॰** செயல்; நித்திய கருமம்; வினைச்சொல் (இலக்கணம்);—**विशेषण** வினை உரிச்சொல்.

क्रिस्तन, **पु॰** கிறிஸ்தவன்.

क्रीट, **पु॰** கிரீடம்.

क्रीड़ा, **स्त्री॰** விளையாட்டு.

क्रीत **वि॰** விலைக்கு வாங்கப் பட்ட.

क्रुद्ध, **वि॰** கோபம் அடைந்த.

क्रूर, वि॰ கொடுமையான ; கூர்மையான.

क्रोड, पु॰ गोद मடி.

क्रोडपत्र, पु॰ அநுபந்தம்.

क्रोध, पु॰ கோபம்.

क्रोधित, वि॰ கோபங் கொண்ட.

क्रोधी, वि॰ கோபித்துக் கொள்ளுகிற.

क्रौंच, पु॰ ஒருவிதப் பட்சி.

क्लांत, वि॰ களைத்த.

क्लिष्ट, वि॰ கஷ்டமான.

क्लीब, वि॰ ஆண்மையற்ற ; பயங்காளியான.

क्लेद, पु॰ ஈரம் ; வியர்வை,

क्लेश, पु॰ துக்கம் ; வேதனை.

क्वचित्, क्रि॰ वि॰ அரிதாய் (rarely).

क्वणित, क्रि॰ वि॰ சத்தம் செய்து கொண்டு.

क्वाथ, पु॰ काढ़ा கஷாயம்.

क्वारा, पु॰ விவாகம் ஆகாதவன். वि॰ விவாகம் ஆகாத.

क्षंतव्य, वि॰ மன்னிக்கக்கூடிய.

क्षण, पु॰ க்ஷணம் ; கணம் ;—भंगुर वि॰ நொடியில்நசித்துப் போகக் கூடிய.

क्षणिक, वि॰ क्षणभंगुर.

क्षत, वि॰ காயம் பட்ட. पु॰ காயம் ; அடி ;—विक्षत காயம் பட்ட.

क्षति, स्त्री॰ ஹானி ; நாசம்.

क्षत्र, पु॰ பலம் ; க்ஷத்திரியன்.

क्षत्राणी, स्त्री॰ க்ஷத்திரிய ஸ்திரீ.

क्षपा, स्त्री॰ இரவு ;—कर சந்திரன்.

क्षमता, स्त्री॰ தகுதி ; யோக்யதை.

क्षमा, स्त्री॰ माफ़ी மன்னிப்பு.

क्षमी वि॰ மன்னிக்கும் சுபாவமுள்ள.

क्षम्य, वि॰ மன்னிக்கத் தக்க.

क्षय पु॰ குறைதல் ; பிரளயம் ; க்ஷயரோகம்.

क्षर, वि॰ அழியக் கூடிய.

क्षाम, वि॰ க்ஷீணமான ; துர்பலமான.

क्षार पु॰ உவர்மண் ; உப்பு ; சாம்பல். वि॰ உப்பான.

क्षिति, स्त्री॰ பூமி.

क्षितिज, पु॰ அடிவானம்.

क्षिप्त, वि॰ எறியப்பட்ட ; வீழ்ச்சி யடைந்த : சஞ்சலமான.

क्षिप्र, क्रि॰ वि॰ சீக்கிரம் ;—हस्त, वि॰ துரிதமாய் வேலை செய்யக்கூடிய.

क्षीण, वि॰ மெலிந்த.

क्षीर, पु॰ பால் ; பாயஸம்.

क्षुद्र, त्रि॰ கஞ்சனான ; அல்பமான.

क्षुधा, स्त्री॰ பசி ;—तुर वि॰ பசியுள்ள.

क्षुधित, वि॰ பசியுள்ள.

क्षुब्ध, वि॰ சஞ்சலமான ; வியாகூலமடைந்த; கோபமடைந்த.

क्षेत्र, पु॰ இடம் ; கட்டம் ;—फल விஸ்தீர்ணம்.

क्षेप, पु॰ எறிதல்.

क्षेपक, वि॰ கலந்த. पु॰ பின்னால் சேர்க்கப் பட்ட பாகம்.

क्षेपण, पु॰ எறிதல்.

क्षोणि, स्त्री॰ பூமி.

क्षोभ, पु॰ சஞ்சலம் ; வியாகூலம் ; கோபம்.

क्षोभित, वि॰ வியாகூலப் பட்ட ; பயப்பட்ட ; கோபங்கொண்ட.

क्षोभी, वि॰ வியாகூலப்பட்ட.

क्षौर, पु॰ க்ஷவரம்.

ख

खँखार, पु॰ खखार கபம்.

खंग, पु॰ तलवार வாள்.

खँगालना, } क्रि॰ स॰ கழுவ,
खँघारना, } அலம்ப ; காலி செய்ய.

खंज, पु॰ நொண்டி.

खँजड़ी, स्त्री॰ खजरी, கெஞ்சிரா.

खंजर, पु॰ குத்துவாள்.

खंजरी, स्त्री॰ खँजड़ी.

खंड, पु॰ பாகம் ; கண்டம். वि॰ முற்றுப் பெறாத ; சிறிய.

खंडन, पु॰ உடைத்தல் ; ஒரு விஷயத்தைப் பொய் என்று நிரூபித்தல்.

खँडहर, पु॰ பாழடைந்த வீடு.

खंडित, त्रि॰ உடைந்த ; முற்றுப் பெறாத.

खंता, पु॰ பிக்காசு (pick-axe) கோடாலி; மண் வெட்டி.

खंदक, स्त्री॰ அகழி ; பெரிய குழி.

खंभ, } पु॰ ஸ்தம்பம் ;
खंभा, } தூண்.

खंभिया, स्त्री॰ மெல்லிய தூண்.

खखार, पु॰ கபம்.

खखारना, क्रि॰ अ॰ காறித் துப்ப.

खग, पु॰ பட்சி ; பாணம்.

खगोल, ஆகாய மண்டலம் ; வான சாஸ்திரம்.

खग्ग, स्त्री॰ கத்தி ; வாள்.

खचना, क्रि॰ अ॰ அமைய ; பொருந்த. क्रि॰ स॰ பொருத்த ; அமைக்க.

खचरा, वि॰ வெவ்வேறு வுகை ஜந்துக்களுக்குப் பிறந்த ; துஷ்ட.

खचाखच, क्रि॰ वि॰ மிக நெருங்கி நிரப்பப்பட்டு.

खचित, वि॰ அமைக்கப்பட்ட, பொருத்தப்பட்ட ; சித்திரிக்கப்பட்ட.

खच्चर, पु॰ கோவேறு கழுதை.

खज़ानची, पु॰ பொக்கிஷதார்.

खज़ाना, पु॰ கஜானு.

खजूर, पु॰ பேரீச்சம் பழம் ; ஒருவிதத் தின்பண்டம்.

खटकना, क्रि॰ अ॰ கட், கட் என்ற சத்தம் உண்டாக ; நின்று நின்று வலிக்க ; மனஸ்தாபம் ஏற்பட.

खटका, पु॰ பயம் ; கவலே.

खटखट, स्त्री॰ தட்டும் சத்தம் ; மனஸ்தாபம் ; சண்டை.

खटखटाना क्रि॰ स॰ தட்ட.

खटना, क्रि॰ स॰ சம்பாதிக்க. **क्रि॰ अ॰** தொழிலில் ஈடுபட.

खटपट, स्त्री॰ மனஸ்தாபம் ; தட்டும் ஓசை.

खटमल, पु॰ மூட்டுப் பூச்சி.

खटमिट्ठा, वि புளிப்பும் தித்திப்பும் கலந்த.

खटराग, पु॰ குழப்பம்: அபஸ்வரம்.

खटाई, स्त्री॰ புளிப்பு ; புளிப்பான பண்டம்.

खटाखट, पु॰ டக், டக் என்னும் சத்தம். **क्रि॰ वि॰** சீக்கிரம்.

खटिक, पु॰ கறிகாய் விற்கும் ஒரு ஜாதி.

खटिया, स्त्री॰ / **खटोला, पु॰** } சிறு கட்டில்.

खट्टा, वि॰ புளிப்பான.

खट्टू, पु॰ சம்பாதிப்பவன்.

खड़खड़िया, स्त्री॰ पालकी பல்லக்கு.

खड़बड़ स्त्री॰ தட்டும் சத்தம் ; குழப்பம் ; மாறுதல்:

खड़मंडल, पु॰ குழப்பம் ; சீர்கேடு.

खड़ा, वि॰ நின்ற; ஸ்திரமான; முன்னிலையில் இருக்கும் ; **—होना, क्रि॰ अ॰** நிற்க ;**—करना क्रि॰ स॰** நிற்கச் செய்ய ; கட்ட.

खड़ाऊँ, स्त्री॰ பாதரக்ஷை. ;

खड़िया, स्त्री॰ சிறு பை ; 'சாக்' கட்டி.

खड़ग, पु॰ கத்தி, வாள்.

खड्ड, / **खड्डा,** } **पु॰** பள்ளம்.

खत, पु॰ கடிதம் ; க்ஷவரம்.
खतना, पु॰ ஸுன்னத்.
खतम करना, क्रि॰ स॰ முடிக்க.
खतम होना, क्रि॰ अ॰ முடிய.
खतरा, पु॰ பயம்.
खता, स्त्री॰ குற்றம்.
खतावार, वि॰ குற்றமுள்ள.
खतियाना, क्रि॰ स॰ பேரேட்டில் பதிய.
खतियौनी, स्त्री॰ खाता பேரேடு ; பேரேட்டில் பதிதல்.
खत्म, वि॰ = खतम.
खद्बदाना, क्रि॰ अ॰ கொதிக்கும் சத்தம் உண்டாக.
खदान, स्त्री॰ खान சுரங்கம்.
खदेरना, क्रि॰ स॰ खदेड़ना விரட்ட.
खद्योत, पु॰ மின்மினிப்பூச்சி ; சூரியன்.
खनक, पु॰ மண் வெட்டுபவன்.
खनना, क्रि॰ स॰ (பள்ளம்) வெட்ட.
खनिज, वि॰ சுரங்கத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட.
खन्नास, पु॰ பிசாசு ; சைத்தான்.
खपड़ा, पु॰ खपरा ஓடு ; ஆமை ஓடு.
खपड़ैल, स्त्री॰ = खपरैल.
खपत, खपती,, } स्त्री॰ செலவாதல் ; விலையாதல் ; கொள்ளுதல்.
खपना, क्रि॰ अ॰ விலையாக ; செலவாக.
खपरैल, स्त्री॰ ஓட்டுக்கூரை.
खपाना, क्रि॰ स॰ உபயோகிக்க ; செலவாக்க.
खप्पर, पु॰ தொட்டி போன்ற பாத்திரம் ; மண்டையோடு.
ख़फ़गी, स्त्री॰ கோபம் ; சந்தோஷமின்மை.
ख़फ़ा, वि॰ கோபமான.
ख़फ़ीफ़, वि॰ கொஞ்சம் ; லேசான.
ख़बर, स्त्री॰ சமாசாரம் ; தகவல் ;—लेना தண்டிக்க.
ख़बरदार, वि॰ எச்சரிக்கையான. अ॰ ஜாக்கிரதை !
ख़बीस, पु॰ பயங்கரமான துஷ்டஜந்து ; பிசாசு ; கஞ்சன்.
ख़ब्त, पु॰ पागलपन பைத்தியம்.
ख़ब्ती, वि॰ பைத்தியமுள்ள.
ख़म, पु॰ தூண் ; கோணல்; ठोंकना குஸ்திக்கு முன் புஜம் தட்ட.
खमदम, पु॰ தைரியம்.
खमीर, पु॰ காடி (yeast).

खयानत, स्त्री॰ அடகு வைத்த சாமானை திருப்பிக் கொடாமை, அல்லது குறைத்துக் கொடுத்தல்; அயோக்கியத்தனம்.
ख़याल, पु॰ ख्याल எண்ணம்.
ख़यालात, पु॰ எண்ணங்கள்.
खर, पु॰ गधा கழுதை.
खरका, पु॰ துரும்பு.
खरग, पु॰ तलवार வாள்.
ख़रगोश, पु॰ முயல்.
ख़रच, पु॰ = ख़र्च.
खरचना, क्रि॰ स॰ செலவு செய்ய; உபயோகப் படுத்த.
खरब, पु॰ நூறு அரப், 1,00,00,00,00,000.
खरबूजा, पु॰ தர்பூஜ் பழம்.
खरभर, पु॰ இரைச்சல்.
खरभराना, क्रि॰ अ॰ இரைச்சல் போட.
खरल, पु॰ खल மருந்து முதலியவைகள் செய்ய உபயோகிக்கும் சிறிய கல் உரல்.
खरहरा, पु॰ துவரங்குச்சிகளால் செய்த துடப்பக் கட்டை; குதிரைச் சீப்பு.
खरहा, पु॰ முயல்.
खरा, त्रि॰ கூர்மையான; நல்ல; உண்மையான.
खराद, पु॰ கடைசல் யந்திரம்.
खरादना, क्रि॰ स॰ விரும்பிய உருவமாகக் கடைய.
खराब, वि॰ கெட்ட.
खराबी, स्त्री॰ கெடுதல்; தோஷம்.
ख़राश, स्त्री॰ சுறண்டுதல்; உரித்தல்.
खरिया, स्त्री॰ சிறு பை.
खरियाना, क्रि॰ स॰ பையில் போட.
खरिहान, पु॰ खलियान களம்; குவியல்.
खरीता, पु॰ பை.
खरीद, स्त्री॰ வாங்குதல்; வாங்கப்பட்ட சாமான்.
खरीदना क्रि॰ स॰ வாங்க.
खरीदार, पु॰ வாங்குபவன்.
खरीफ़, स्त्री॰ இலையுதிர் காலத்திய பயிர்.
खरोंच, स्त्री॰ பட்டை யுரித்த வடு.
खरोंचना, क्रि॰ स॰ பட்டை யுரிக்க.
खर्च, ख़र्चा, पु॰ செலவு.
खर्चीला, वि॰ மிகச் செலவு செய்யும்.

खर्जूर, पु॰ खजूर ஈச்சம் பழம்.

खर्व, वि॰ அங்கஹீனமுள்ள; சிறிய.

खर्चीला, वि॰ மிகச் செலவு செய்யும். पु॰ முக்கியமான வியாபார விவரங்களும் கணக்குகளும் குறித்த காகிதம் அல்லது காகிதக் கட்டு.

खर्राटा, पु॰ குறட்டை.

खल, वि॰ கொடுமையான; போக்கிரியான. पु॰ சிறு உரல்.

खलक, पु॰ உலகம்; சிருஷ்டி;

खलना, क्रि॰ अ॰ பிடிக்காமல் இருக்க.

खलबल स्त्री॰ குழப்பம்.

खलबलाना, क्रि॰ अ॰ கொதிக்க; கலங்க.

खलबली, स्त्री॰ குழப்பம்; கலக்கம்.

खलल, पु॰ இடையூறு.

खलास, त्रि॰ முடிந்த.

खलासी, स्त्री॰ கப்பலோட்டி.

खलियान, पु॰ களம்; குவியல்.

खली, स्त्री॰ பிண்ணாக்கு.

खलोता, पु॰ =खरोता.

खलीफ़ा, पु॰ தலைவன்; வயோதிகன்.

खलील, पु॰ உண்மையான நண்பன்.

खल्क स्त्री॰ மானிட ஜாதி.

खल्वाट, पु॰ மயிர் உதிர்ந்து சொட்டை விழும் வியாதி. वि॰ சொட்டையான.

खवास, पु॰ பிரத்தியேக வேலையாள்.

खवासी, स्त्री॰ வேலை.

खवैया, पु॰ சாப்பிடுகிறவன்.

खस, स्त्री॰ வெட்டிவேர்.

खसकना, क्रि॰ अ॰ நழுவ; வெட்டுப்போக.

खसकाना, क्रि॰ स॰ விலக்க.

खसखस, स्त्री॰ கசகசா விரை.

खसखसा वि॰ உலர்ந்ததும், பொடியாகும் குணமும் உடைய (crisp)

खसम, पु॰ கணவன்; எஜமானன்; விரோதி.

खसरा, पु॰ தினசரிக் கணக்குப் புஸ்தகம் (ஒழுங்காய் ரகம் வாரியாய்ப் பிரிக்காதது); கர்ணத்தின் நில ஜாப்தா.

खसलत, स्त्री॰ இயற்கை; சுபாவம்; பழக்கம்.

खसाना, क्रि॰ स॰ விழச்செய்ய.

खसिया, वि॰ விதையடிக்கப்பட்ட; நபும்சகமான. पु॰ வெள்ளாட்டுக் கடா.

खसी, पु॰ வெள்ளாட்டுக் கடா.

खसोटना, क्रि॰ स॰ பிறாண்ட; பிடுங்க.

खस्ता, वि॰ = **खसखसा**.

खस्सी, पु॰ = **खसिया**.

खाँखर, वि॰ துவாரமுள்ள.

खाँग, पु॰ முள்.

खाँचा, पु॰ கூடை; கூடு; கோழிக்கூடு.

खांड, स्त्री॰ சர்க்கரை.

खांड़ना, क्रि॰ स॰ முறிக்க; மெல்ல.

खाँड़ा, पु॰ வாள்; பாகம்.

खाँसना, क्रि॰ अ॰ இரும.

खाँसी, स्त्री॰ இருமல்; இருமல் நோய்.

खाई, स्त्री॰ அகழி.

खाऊ, वि॰ போஜனப் பிரியமுள்ள.

खाक, स्त्री॰ தூள்; சாம்பல்; **—उड़ाना** நாசமாக்க; **—चाहना** வணக்கமாயிருக்க; **—छानना** காரியமின்றி அதிக முயற்சி யெடுத்துக் கொள்ள; **—सिर पर उड़ाना** துக்கப்பட.

खाकसार, वि॰ அகம்பாவமில்லாத; மிக எளிய; (அடியார்க்கடியான் என்பது போல் தன்னைப் பற்றித் தாழ்மையுடன் சொல்லுவது.)

.खाका, पु॰ சட்டம் (frame work); திட்டக் குறிப்பு.

खाकी, वि॰ காக்கி நிறமான (khaki).

खाज, स्त्री॰ **खुजली** சொறி சிறங்கு.

खाजा पु॰ சாப்பிடக் கூடிய பண்டம், ஒரு விதத் தின்பண்டம்.

खाट, स्त्री॰ கட்டில்.

खाड़ी, स्त्री॰ விரி குடா.

खात, पु॰ தோண்டுதல்; குளம்; பள்ளம்.

खातमा, पु॰ முடிவு; சாவு.

खाता, पु॰ பேரேடு; கணக்கு (head of account).

खातिर, स्त्री॰ மரியாதை, अ॰ ஆக (for). (उ॰ **आपके खातिर**),

खातिरजमा, स्त्री॰ திருப்தி.

खातिरदारी, **खातिरी**, स्त्री॰, மரியாதை; உபசாரம்.

.खादुन, (துருக்கி) स्त्री॰ **महिला** பெரிய குடும்பத்து ஸ்திரீ.

खाद, स्त्री॰ எரு; உரம்.

खादन, पु॰ போஜனம்.

खादर, पु॰ தாழ்ந்த பூமி.

खादिम, पु॰ தொண்டன்.

खाद्य, त्रि॰ சாப்பிடத் தகுந்த.

खान, पु॰ போஜனம். **स्त्री॰** சுரங்கம்.

खान, पु॰ தலைவன் ; பட்டாணியர்களில் ஒரு பட்டம் (**खां**),

खान ख़ाना, पु॰ தலைவர்களுக்குத் தலைவன்.

ख़ानगी, वि॰ வீட்டுச் சம்பந்தமான. **स्त्री॰** அற்ப வேசி.

खानदान, पु॰ வம்சம் ; குடும்பம்.

खानदानी. त्रि॰ உயர் குலத்து ; பூர்வீகமான.

खान-पान, पु॰ அன்னபானாதிகள் ; சாப்பிடுதல்.

खानम, स्त्री॰ பெரிய குடும்பத் துஸ்திரீ.

खानसामा, पु॰ உக்கிராணச் சேவகன் ; சமையற்காரன்.

खाना, क्रि॰ स॰ சாப்பிட. **पु॰** சாப்பாடு.

खाना, पु॰ வீடு ;—**तलाशी** (போலீசார்) வீடு சோதனை செய்தல்;—**दारी** இல்லறம் ;—**बदोश** வீடு வாசலில்லாத ; **शुमारी** ஜனத்தொகை கணக்கிடுதல் ;—**नशीन** உத்தியோகத்திலிருந்து விலகினவன்.

ख़ाना-जंगी, स्त्री॰ உள்நாட்டுக் கலகம்.

ख़ानापुरी, स्त्री॰ பட்டங்களில் அல்லது கட்டங்களில் குறிப்பிட்ட இடத்தில் வார்த்தை அல்லது எண் எழுதுதல்.

ख़ाम, पु॰ கடிதத்தின் உறை (கவர்). **वि॰** கெட்ட.

ख़ाम-ख़याली, स्त्री॰ வீண் யோசனைகள்.

ख़ाम ख़ाह, क्रि॰ वि॰ = ख़्वाह-म-ख़्वाह.

ख़ामी, स्त्री॰ பக்குவமில்லாமை ; தோஷம் ; கெடுதல்.

ख़ामोश, वि॰ பேசாமல் ; சத்தமில்லாமல்.

ख़ामोशी, स्त्री॰ சத்தமின்மை ; மௌனம்.

ख़ार, पु॰ முள் ; பொறாமை ;—**खाना** பொறாமைப் பட.

ख़ारा, वि॰ உப்பான. **पु॰** வலைப்பை.

ख़ारिज, त्रि॰ வெளியேற்றப் பட்ட ; தள்ளிவிடப் பட்ட ; தனியான.

ख़ारिश, स्त्री॰ சொறி சிரங்கு.

खारी, वि॰ உப்பான.

खाल, स्त्री॰ தோல்; தாழ்ந்த நிலம்.

खालसा, சீக்கிய ஜாதியாரின் ஒரு விசேஷ சபை.

खाला, वि॰ தாழ்ந்த.

खाला, स्त्री॰ मौसी தாயாரின் சகோதரி.

खालिक़ पु॰ கடவுள்.

खालिस, वि॰ சுத்தமான.

खाली, वि॰ காலியான; क्रि॰ वि॰ மாத்திரம்.

खाविंद, पु॰ கணவன்; எஜமானன்.

खास, वि॰ முக்கியமான; சொந்தமான; விசேஷமான.

खासकर, क्रि॰ वि॰ முக்கியமாய்.

खासदान पु॰ வெற்றிலை பாக்குப் பெட்டி.

खासबरदार, पु॰ அரசனின் முன்னால் செல்லும் சிப்பாய்.

खास-व-आम, वि॰ பொதுஜன சம்பந்தமான.

खासा, वि॰ நல்ல; அழகான; நிரம்பிய; மேன்மை தங்கிய. पु॰ விருந்துச் சாப்பாடு; மெல்லிய மஸ்லின் துணி.

खासियत, स्त्री॰ சுபாவம்; விசேஷ குணம்.

खिचना, क्रि॰ अ॰ இழுக்கப் பட; விரக்தியடைய.

खिचाव, पु॰ இழுக்கப்படுதல்; ஆகர்ஷணம்.

खिचड़ी, स्त्री॰ பொங்கல்; பல பதார்த்தங்கள் கலந்த வஸ்து. वि॰ கலந்த.

खिजलाना, क्रि॰ अ॰ கோபமடைய. क्रि॰ स॰ கோபமூட்ட.

ख़िज़ां, स्त्री॰ இலையுதிர்காலம்; தாழ்மை யேற்படும் காலம்.

ख़िज़ाब, पु॰ நரைமயிர்ச் சாயம்.

खिझाना, क्रि॰ स॰ கோபமுண்டாக்க.

ख़िड़की, स्त्री॰ ஜன்னல்.

ख़िताब, पु॰ பதவி; பெருமை.

ख़िदमत, स्त्री॰ सेवा சேவை; தொண்டு.

खिदमतगार, पु॰ தொண்டன்.

खिन्न, वि॰ மனமுடைந்த; வருத்தமடைந்த.

ख़िरदमंद, वि॰ புத்தியுள்ள.

ख़िराज, पु॰ வரி.

ख़िलअत, स्त्री॰ ராஜாவால் சன்மானமாகக் கொடுக்கப்பட்ட பதவி அல்லது வஸ்து.

खिलकत, स्त्री॰ உலகம்; சிருஷ்டி; மனிதசமூகம்.

खिलखिलाना, क्रि॰ अ॰ உரக்கச் சிரிக்க.

खिलना, क्रि॰ अ॰ மலர; சந்தோஷப்பட்ட.

खिलवत, स्त्री॰ ஏகாந்தம்; தனிமை.

खिलवाड़, पु॰ = **खेलवाड़.**

खिलाड़ी, पु॰ விளையாடுபவன். वि॰ விளையாட்டுத் தனமான.

खिलाना, क्रि॰ प्र॰ விளையாடச் செய்ய; சாப்பிடச்செய்ய, மலரச் செய்ய.

ख़िलाफ़, वि॰ எதிரான; விரோதமான.

ख़िलाफ़त; स्त्री॰ கலிபாவின் பதவி.

ख़िलौना, पु॰ விளையாட்டுக் கருவி; பொம்மை.

ख़िल्कत, स्त्री॰ = **खिलकत.**

ख़िल्ली, स्त्री॰ சிரிப்பு; வெற்றிலை பீடா.

खिसकना, क्रि॰ अ॰ = **खसकना.**

ख़िसारा पु॰ நஷ்டம்; கெடுதி.

खिसियाना क्रि॰ अ॰ வெட்கப்பட; கோபப்பட.

खींच-तान, स्त्री॰ விரோதம்; எதிர்ப்பு.

खींचना, क्रि॰ स॰ இழுக்க; வரைய.

खीजना, क्रि॰ अ॰ துன்பமடைய; கோபமடைய.

खीर, स्त्री॰ பாயஸம்.

खीरा, पु॰ வெள்ளிரிக்காய்.

खीली, स्त्री॰ வெற்றிலை பீடா.

खीस, स्त्री॰ கோபம்; வெட்கம்.

खीसा, पु॰ பெரிய பை; ஜேபி

खुश्क, त्रि॰ காலியான.

खुखड़ी, स्त्री॰ கூர்க்கா சிப்பாய்களின் வளைந்த கத்தி.

खुगीर, पु॰ ஜேணம்.

खुगीर की भर्ती, पु॰ உபயோகமில்லாத வஸ்துக்களின் சேமிப்பு.

खुजलाना, क्रि॰ अ॰ அரிக்க. क्रि॰ स॰ சொறிய.

खुजली, स्त्री॰ அரிப்பு; சொறி சிரங்கு.

खुजाना = **खुजलाना.**

खुटकना, क्रि॰ स॰ முனையை ஒடிக்க.

खुटचाली, वि॰ துஷ்ட; கெட்ட நடத்தையுள்ள.

ख़ुटाई, पु॰ தோஷம்; விஷமம்.

.ख़ुतबा, पु॰ புகழ்ச்சி; கட்டியங் கூறுதல்.

.ख़ुतूत, पु॰ கடிதங்கள்.

.ख़ुद, वि॰ தானே.

.ख़ुदकुशी, स्त्री॰ தற்கொலை.

.ख़ुदगरज़, वि॰ சுயநலமுள்ள.

.ख़ुद-ब-ख़ुद, क्रि॰ वि॰ தானாகவே.

.ख़ुदना, क्रि॰ वि॰ தோண்டப்பட.

.ख़ुदपरस्त, वि॰ சுயநலமுள்ள.

.ख़ुदमुख़्तार, वि॰ சுதந்திரமுள்ள.

.ख़ुदरा, पु॰ சில்லரைச் சாமான்கள் ;—फ़रोश சில்லரை வியாபாரி.

.ख़ुदसर, वि॰ சுதந்திரமுள்ள.

.ख़ुदा, पु॰ கடவுள்.

.ख़ुदाई, स्त्री॰ ஈசுவரத் தன்மை; சிருஷ்டி.

ख़ुदाई, स्त्री॰ வெட்டுதல்; வெட்டும் காரியம்; வெட்டுக் கூலி.

.ख़ुदा-दाद, वि॰ கடவுளால் கொடுக்கப்பட்ட.

.ख़ुदावंद, पु॰. கடவுள்; எஜமானன்; ஸ்வாமி.

.ख़ुदा-हाफ़िज़, पु॰ கடவுள் காக்கட்டும் (Good-bye)!

.ख़ुदी, पु॰ அகங்காரம்.

ख़ुद्दी, स्त्री॰ குருணை.

.ख़ुनकी, स्त्री॰ குளிர்ச்சி.

ख़ुनस, स्त्री॰ கோபம்.

.ख़ुनसी, वि॰ கோபமுள்ள.

.ख़ुफ़िया वि॰ ரகசியமான.

ख़ुभना, क्रि॰ स॰ குத்த.

ख़ुमान, वि॰ சிரஞ்ஜீவியான; ஆயுஷ்மானான.

ख़ुमार, } ख़ुमारी, } குடி வெறி; இரவில் விழித்ததால் ஏற்பட்ட களைப்பு.

ख़ुर, पु॰ பிளந்த குளம்பு.

ख़ुरखुरा, वि॰ கரடுமுரடான.

ख़ुरचन, स्त्री॰ துருவி எடுத்த வஸ்து.

ख़ुरचना, क्रि॰ स॰ துருவ. (தேங்காய் முதலியன.)

ख़ुरजी, स्त्री॰ பெரிய பை.

ख़ुरदा, पु॰ ख़ुर्दा.

ख़ुरपा, पु॰ புல் வெட்டும் ஆயுதம்.

ख़ुरमा, पु॰ பேரீச்சம் பழம்; ஒருவித மிட்டாய்.

.ख़ुरशैद, पु॰ சூரியன்.

.ख़ुराक, स्त्री॰ உணவு.

ख़ुराकी, स्त्री॰ சாப்பாட்டுக்காகக் கொடுக்கப்படும் பணம்.

ख़ुराफ़ात, स्त्री॰ சச்சரவு ; திட்டுதல்.

ख़ुर्द, वि॰ சிறிய.

ख़ुर्दबीन, स्त्री॰ சிறு வஸ்துக்களை பெரிதாகக் காட்டும் யந்திரம். (microscope).

ख़ुर्दबुर्द, पु॰ நஷ்டம் ; பணநாசம்.

ख़ुर्दा, पु॰ खुद्रा சில்லரைச் சாமான்.

ख़ुर्राट वि॰ வயதான ; அநுபவமுள்ள.

खुलना, क्रि॰ अ॰ திறக்கப்பட ; புறப்பட ; ரகசியம் வெளி வர.

ख़ुलासा, वि॰ வெளிப்படையான ; தெளிவான. पु॰ சாராம்சம்.

ख़ुल्क़, पु॰ நல்லொழுக்கம்.

खुल्लमखुल्ला, क्रि॰ वि॰ வெளிப்படையாய்.

ख़ुश, वि॰ சந்தோஷமான.

ख़ुशख़बरी, स्त्री॰ நல்ல சமாசாரம்.

ख़ुशख़त, वि॰ அழகாய் எழுதுகிற. पु॰ அழகான எழுத்து.

ख़ुशदिल, वि॰ எப்பொழுதும் சந்தோஷமாயிருக்கும்.

ख़ुशनसीब वि॰ அதிர்ஷ்டமுள்ள.

ख़ुशनवीस, पु॰ நன்றாய் எழுதுபவன்.

ख़ुशनुमा, वि॰ பார்க்க அழகான.

ख़ुशनूदी, स्त्री॰ சந்தோஷம்.

ख़ुशबू, स्त्री॰ நல்ல வாசனை.

ख़ुशमिज़ाज, वि॰ இனிமையான சுபாவமுள்ள.

ख़ुशहाल, वि॰ சுகமாக ; ஐசுவரியமுள்ள.

ख़ुशामद, स्त्री॰ முகஸ்துதி.

ख़ुशामदी, वि॰ முகஸ்துதிசெய்யும் ;—टट्टू, पु॰ முகஸ்துதி செய்பவன்.

ख़ुशी, स्त्री॰ சந்தோஷம்.

ख़ुश्क, वि॰ உலர்ந்த. क्रि॰ वि॰ மாத்திரம்.

ख़ुश्की, स्त्री॰ வறட்சி ; தரை.

ख़ुसर, पु॰ மாமனார்.

ख़ुसूसन्, क्रि॰ वि॰ முக்கியமாக; விசேஷமாக.

ख़ुसूसियत, स्त्री॰ விசேஷத் தன்மை.

ख़ूंख़ार वि॰ பயங்கரமான ; தயையில்லாத.

खूँट, पु॰ நுனி ; ஓரம்.

खूँटा, पु॰ மாடு கட்டும் முளை.
खूँदना, क्रि॰ अ॰ குதிக்க; தாவ.
खूँरेजी, स्त्री॰ ரத்தம் சிந்துதல்.
खून, पु॰ ரத்தம்; கொலை; —खराबी, पु॰ கொலை.
ख़ूनी, वि॰ கொலை செய்யும்; கொடூரமான.
ख़ूब, वि॰ உத்தமமான. क्रि॰ वि॰ நன்றாய்.
ख़ूबसूरत, वि॰ அழகான.
ख़ूबी, स्त्री॰ நன்மை; குணம்.
खूसट, वि॰ ஊக்கமில்லாத.
खेचर, पु॰ பக்ஷி.
खेड़ा, पु॰ சிறு கிராமம்.
खेत पु॰ வயல்; யுத்தகளம்.
खेतिहर, पु॰ குடியானவன்.
खेती, स्त्री॰ விவசாயம்; பயிர்.
खेती-बारी, स्त्री॰ விவசாயம்.
खेद, पु॰ துக்கம்.
खेदना, क्रि॰ स॰ துரத்த; பின் தொடர.
खेना, क्रि॰ स॰ துடுப்பால் படகு ஓட்ட.
खेप, स्त्री॰ தடவை (நடை).
खेपना, क्रि॰ स॰ நேரம் போக்க.
खेम, पु॰ க்ஷேமம்.
खेमा, पु॰ கூடாரம், டேரா.
खेल, पु॰ விளையாட்டு.
खेलना, क्रि॰ अ॰ விளையாட.
खेलवाड़, पु॰ தமாஷ், வேடிக்கை.
खेलाड़ी, त्रि॰ = खिलाड़ी.
खेवट, पु॰ ஓடக்காரன்.
खेवा, पु॰ படகுக் கூலி; படகேறி நதியைக் கடத்தல்; தடவை.
खेह, स्त्री॰ தூள்.
खैंचना, क्रि॰ स॰ = खींचना.
खैर, पु॰ கத்தைக் காம்பு.
खैर, अ॰ நல்லது! பரவாயில்லை.
ख़ैर-आफ़ियत, स्त्री॰ குசலோபரி.
ख़ैरख़ाह, वि॰ க்ஷேமம் அல்லது நன்மையை விரும்பும்.
ख़ैर-मक़्दम, पु॰ स्वागत வரவேற்பு.
ख़ैरात, स्त्री॰ தானம்.
ख़ैरियत, स्त्री॰ க்ஷேமம்.
खोंच, स्त्री॰ சராய்த்தல்; முள் முதலியவற்றில் சிக்கித் துணி கிழிதல்.
खोंटना, क्रि॰ स॰ ஏதாவது சாமானின் மேல் பாகத்தை உடைத்தல்.
खोंता, पु॰ பட்சிக் கூடு.
खोंसना, क्रि॰ स॰ சொருக.

खोई, स्त्री॰ கரும்புச் சக்கை.
खोखला, वि॰ பொந்தான.
खोगीर, पु॰ खुगीर ஜேணம்.
खोज, स्त्री॰ தேடுதல்.
खोजना, क्रि॰ स॰ தேட.
ख़ोजा, पु॰ அந்தப்புரத்து நபும்சக வேலைக்காரன்.
खोट, स्त्री॰ குற்றம் ; தோஷம்.
खोटा, त्रि॰ தோஷமுள்ள.
खोड़रा, पु॰ பழைய மரத்திலிருக்கும் பெரிய பொந்து.
खोदना, क्रि॰ स॰ தோண்ட ; செதுக்க.
खोदाई, स्त्री॰ = खुदाई.
खोना, क्रि॰ स॰ இழக்க.
ख़ोन्चा, पु॰ தெருத் தெருவாய்ப் போய் மிட்டாய் விற்பவன் உபயோகிக்கும் பெரிய தட்டு.
खोपड़ा, पु॰ மண்டையோடு ; தலை ; கொப்பரை.
खोपड़ी, स्त्री॰ தலை.
खोया, पु॰ திரட்டுப்பால்.
ख़ोर, वि॰ சாப்பிடுகிற. [உ-ம் नशाखोर—போதை வஸ்து உட்கொள்ளுபவன், குடிகாரன்.] स्त्री॰ ஸ்நானம்.
खोरा, पु॰ கிண்ணம்.
ख़ोराक, पु॰ = खुराक.

खोल, पु॰ गिलाफ़ உறை ; மூடி.
खोलना, क्रि॰ स॰ திறக்க.
ख़ोली, स्त्री॰ மூடி.
खोह, स्त्री॰ குகை.
खौफ़ पु॰ பயம்.
खौफ़ज़दा, वि॰ பயந்த.
खौफ़नाक वि॰ பயங்கரமான.
खौर, पु॰ திலகம் ; பொட்டு.
खौलना, क्रि॰ अ॰ கொதிக்க.
खौलाना, क्रि॰ स॰ கொதிக்க வைக்க.
ख्यात, त्रि॰ பிரசித்தி பெற்ற.
ख्याति, स्त्री॰ பிரசித்தி.
ख्याल, पु॰ எண்ணம்; நினைவு; தியானம்.
ख्याली, त्रि॰ கற்பனையின் ; விநோதம் செய்கிற.
ख्वाजा, पु॰ எஜமானன் ; மேன்மையான ; முகம்மதிய சன்னியாசி ; அந்தப்புரத்து நபும்சக வேலைக்காரன்.
ख्वाब, पु॰ கனவு.
ख्वाह, अ॰ அல்லது वि॰ விரும்புகிற ;-म-ख्वाह இஷ்டப்பட்டாலும் சரி, படா விட்டாலும் சரி.
ख्वाहाँ, त्रि॰ விரும்புகிற.
ख्वाहिश, स्त्री॰ इच्छा விருப்பம்.

ग

गंग, }
गंगा, } **स्त्री॰** கங்கை நதி.

गंगाल, पु॰ கங்காளம்.

गंगालाभ, पु॰ மரணம்.

गंज, पु॰ வழுக்கைத் தலை; கடைத்தெரு: சேமியல்.

गंजन, पु॰ அவமதிப்பு; நஷ்டம்.

गंजा, वि॰ வழுக்கைத் தலையுள்ள.

गंजी, स्त्री॰ பனியன்; குவியல்.

गंजेड़ी, वि॰ கஞ்சா குடிக்கிற.

गंठकटा, पु॰ முடிச்சு மாறி.

गंठजोड़ा, }
गंठबंधन, } **पु॰** விவாகத்தில் மணமக்களின் வஸ்திரங்களை முடிதல்.

गंड, पु॰ கன்னம்; முடிச்சு.

गंडस्थल, पु॰ कनपटी பொட்டு.

गंडा, पु॰ முடிச்சு; தாயத்து.

गँड़ासा, पु॰ வைக்கோல் கட்டை முதலியவற்றை வெட்டும் ஆயுதம்.

गंडेरी, स्त्री॰ சிறு கரும்புத் துண்டு.

गंदगी, स्त्री॰ அழுக்கு; அசுத்தம்.

गंदला, }
गंदा, } **वि॰** அழுக்கான; அசுத்தமான.

गंदुम, पु॰ கோதுமை.

गंदुमी, वि॰ கோதுமை நிறமான.

गंध, स्त्री॰ வாசனை.

गंधी, पु॰ வாசனைத் திரவிய வியாபாரி.

गँभीर, वि॰ ஆழமான; அடர்த்தியான; ரகசியமான; கம்பீரமான.

गँव, स्त्री॰ தருணம்.

गँवई, स्त्री॰ = गाँव.

गँवरमसला, पु॰ நாட்டுப்புறப் பேச்சு.

गँवाना, क्रि॰ स॰ இழக்க.

गँवार, पु॰ நாட்டுப் புறத்தான்; முட்டாள்.

गँवारी, स्त्री॰ கிராமீயத் தன்மை; முட்டாள் தனம். **वि॰** நாட்டுப் புறத்து.

गँवारू, वि॰ நாட்டுப் புறத்து.

गऊ, स्त्री॰ பசு.

गगन, पु॰ आसमान ஆகாயம்; **—चर** பட்சி.

गगरा, पु॰ குடம்.

गच, पु॰ காங்கிரீட்; காங்கிரீட் தரை; **करी स्त्री॰** காங்கிரீட் வேலை.

गज, पु॰ யானை.

ग़ज़, पु॰ கெஜம்.

ग़ज़क, पु॰ ஒருவித எள்ளு ருண்டை ; சிற்றுண்டி.

ग़ज़ब, पु॰ கோபம் ; ஆபத்து ; அநியாயம் ;—**टूटना** ஆபத்து நேர ;—**नाक** மிகக் கோபமுள்ள.

गजरा, पु॰ அடர்த்தியாகக் கட்டிய பூமாலை.

ग़ज़ल, स्त्री॰ பார்ஸி உர்து ஜாவளி.

गजी, स्त्री॰ முரட்டுத் துணி.

गटकना, क्रि॰ स॰ விழுங்க

गटपट, स्त्री॰ அதி சிநேகம்.

गट्टा, पु॰ மணிக்கட்டு ; ஒரு மிட்டாய்.

गट्ठर, पु॰ பெரிய மூட்டை.

गठन, स्त्री॰ அமைப்பு.

गठना, क्रि॰ अ॰ சௌகர்யமாய் அமைய ; அதிக சிநேகம் உண்டாக.

गठरी, स्त्री॰ மூட்டை.

गठित, वि॰ சேர்ந்த ; அமைந்த.

गठिया, स्त्री॰ சாக்குப் பை ; மூட்டை ; வாத ரோகம்.

गठीला, वि॰ பல முடிச்சுகள் அடங்கிய ; கணுக்களுள்ள ; பலமான.

गड़, पु॰ மறைவு ; வெளிச் சுவர்.

गड़गड़ा, पु॰ ஒருவித ஹுக்கா.

गड़ जाना, क्रि॰ अ॰ வெட்கப் பட.

गड़ना, क्रि॰ अ॰ நுழைய ; குத்த ; புதைக்கப்பட.

गड़पना, क्रि॰ स॰ விழுங்க ; ஜீர்ணமாக்க.

गड़प्पा, पु॰ பள்ளம் ; ஏமாற்றும் இடம்.

गड़बड़, पु॰ ஏற்றத் தாழ்வு; ஒழுங்கின்மை ; குழப்பம் ; சச்சரவு.

गड़बड़ाना, क्रि॰ अ॰ கலந்து போக. **क्रि॰ स॰** குழப்பம் உண்டாக்க.

गड़बड़िया, वि॰ குழப்பம் உண்டாக்குகிற.

गड़बड़ी, स्त्री॰ = **गड़बड़.**

गड़रिया, पु॰ ஆட்டிடையன்.

गड़हा, पु॰ பள்ளம்.

गड़ा, पु॰ குவியல்.

गड़ाना, क्रि॰ स॰ குத்த.

गड़ारी, स्त्री॰ பாத்தி : வட்டமான கோடு.

गड़ुई, स्त्री॰ கிண்டி.

गड़ुवा, पु॰ பெரிய கிண்டி.

गड़ेरिया, पु॰ = **गड़रिया.**

गड्ड, पु॰ அடுக்கு.

गड्ढा, पु॰ பள்ளம்.

गढ़ंत, वि॰ கற்பனை செய்த ; இட்டுக் கட்டிய.

गढ़, पु॰ கோட்டை.

गढ़न, स्त्री॰ அமைப்பு.

गढ़ना, क्रि॰ स॰ உண்டாக்க ; உருவம் கொடுக்க ; பொய்க்கதைகள் கட்ட.

गढ़ाई, स्त्री॰ அமைத்தல் ; அமைப்புக் கூலி.

गढ़ाना, क्रि॰ स॰ அமைக்கச் செய்ய. क्रि॰ अ॰ கஷ்டமாகத் தோன்ற.

गढ़िया, அமைப்பவன்.

गढ़ी, स्त्री॰ சிறு கோட்டை.

गण, पु॰ கூட்டம்.

गणक, पु॰ ஜோசியன்.

गणन, पु॰ எண்ணுதல் ; எண்ணிக்கை.

गणना, स्त्री॰ எண்ணிக்கை.

गणिका स्त्री॰ வேசி.

गणित, पु॰ கணக்கு.

गण्य, वि॰ எண்ணக் கூடிய ; மரியாதை செய்யத்தக்க.

गण्य-मान्य, वि॰ மரியாதை செய்யத்தக்க ; கனவானை.

गत, वि॰ கழிந்த ; இல்லாத. स्त्री॰ நிலைமை. पु॰ வாத்தியங்களின் ' கத் '

गतका, पु॰ சிலம்பத் தடி.

गतांक, वि॰ பிரயோசன மில்லாத. पु॰ பத்திரிகையின் முந்தின இதழ்.

गति, स्त्री॰ நடை ; நிலைமை ; கதி ; எட்டுதல்.

गत्ता, पु॰ அட்டை (card-board).

गत्तालखाता, पु॰ வசூலிக்க முடியாத கடன் பாபத்து.

गद, पु॰ வியாதி.

गदकारा, वि॰ மிருதுவான.

ग़दर, पु॰ கலகம்.

गदराना, क्रि॰ अ॰ பழுக்க ஆரம்பிக்க.

गदहपन, पु॰ முட்டாள்தனம்.

गदहा, पु॰ வைத்தியன் ; கழுதை ; முட்டாள்.

गदाई, वि॰ அல்பமான ; உபயோகமற்ற.

गदला, पु॰ மெத்தை.

गद्‌गद, त्रि॰ அதிக அன்பு அல்லது சந்தோஷம் அனுபவிக்கிற.

गद्दर, वि॰ பாதி வெந்த.

गद्दा पु॰ மெத்தை.

गद्दार, वि॰ பெரிய துரோகியான ; பெரிய கலகக்காரனை.

गद्दी, स्त्री॰ சிங்காசனம் ; சிறு மெத்தை.

गद्दी-नशीन वि॰ பட்டத்திற்கு வந்த.

गद्य, पु॰ வசன நடை.

गधा, पु॰ கழுதை.

ग़नी, पु॰ மிகப் பெரிய பணக்காரன்.

ग़नीम, पु॰ விரோதி ; கொள்ளைக்காரன்.

ग़नीमत, स्त्री॰ லகுவாய்க் கிடைத்த தனம் ; சந்தோஷப்பட வேண்டிய விஷயம்.

गन्ना, पु॰ கரும்பு.

गप, } स्त्री॰ வதந்தி; 'கப்'; 'சரடு'.
गप-शप, }

गपकना, क्रि॰ स॰ சட்டென்று விழுங்க.

गपड़चौथ, स्त्री॰ அர்த்தமற்ற பேச்சு.

गपोड़ा, पु॰ பொய்ப் பேச்சு.

गप्प, स्त्री॰ = गप.

गप्पा, पु॰ மோசம்.

गप्पी, त्रि॰ 'சரடு' விடுகிற.

गफ्फा, पु॰ பெரிய கவளம் ; லாபம்.

गफ़, वि॰ அடர்த்தியான.

ग़फ़लत, स्त्री॰ கவனக்குறைவு ; பிசகு.

ग़फ़ूर, वि॰ மன்னிக்கும்.

ग़फ्फ़ार, त्रि॰ மிக்க தயவுள்ள.

ग़बन, पु॰ ஒப்படைத்த பணத்தை அபகரித்தல்.

गबरू, वि॰ யௌவனமான ; கபடமற்ற.

गब्बर, वि॰ கர்வமுள்ள ; மந்தமான.

गम, स्त्री॰ நுழைதல் ; அடைதல் ; எட்டுதல்.

ग़म, पु॰ துக்கம் ; கவலை.

गमक, स्त्री॰ நல்ல வாசனை. पु॰ மிருதங்கத்தில் 'கமகம்'.

गमकना, क्रि॰ अ॰ வாசனையடிக்க.

ग़मख़्वार, वि॰ பொறுமையுள்ள.

ग़म-ग़लत, पु॰ துக்கத்தைப் போக்கும் காரியம் ; விளையாட்டு ; தமாஷ்.

गमगीन, त्रि॰ துக்கமுள்ள.

गमछा, पु॰ துண்டு ; மேல் துணி.

ग़म-ज़दा, त्रि॰ துக்கமுள்ள.

गमन, पु॰ போதல் ; வழி.

गमला पु॰ பூத்தொட்டி.

ग़मी, स्त्री॰ துக்க காலம் ; மரணத்தால் ஏற்பட்ட துக்கம்.

गम्य, वि॰ போகத் தகுந்த; சாத்தியமான.

गयंद, पु॰ பெரிய யானை.

गय, पु॰ யானை.

ग़र, पु॰ வியாதி; விஷம்.

ग़र, अ॰ = अगर.

गरक़, वि॰ நஷ்டமான; மூழ்கிய.

गरचे, अ॰ अगरचे, यद्यपि இருந்த போதிலும்.

गरज, स्त्री॰ கர்ஜனை.

ग़रज़, स्त्री॰ கருத்து; தேவை; விருப்பம். क्रि॰ वि॰ கடைசியில்; கருத்து என்னவென்றால்.

गरजना, क्रि॰ अ॰ கர்ஜிக்க.

ग़रज़मंद, **ग़रजो**, **गरजू**, वि॰ அவசியமான; விரும்பிய.

गरदन, स्त्री॰ கழுத்து.

गरदनियाँ, स्त्री॰ 'கல்தா'

गरदा, पु॰ धूल தூசி.

गरब, पु॰ கர்வம்; யானையின் மதம்.

ग़रब, पु॰ மேற்கு.

गरबीला, वि॰ கர்வமுள்ள.

गरम, वि॰ சூடான; தீவிரமான; ஊக்கம் நிறைந்த.

गरमागरम, वि॰ சுடச் சுட.

गरमागरमी, स्त्री॰ தயாராயிருத்தல்; வாத விவாதம்.

गरमाना, क्रि॰ अ॰ சூடாக; கோபிக்க. क्रि॰ स॰ சூடாக்க.

गरमी, स्त्री॰ சூடு; தீவிரம்; கோபம்; கோடை.

गरल, पु॰ விஷம்.

गरां, वि॰ भारी கனமான; அதிக விலையுள்ள.

गराड़ी, स्त्री॰ ராட்டு; கிணற்று ராட்டினம்.

गरानी, स्त्री॰ கிராக்கி; வருத்தம்; கனம்.

गरिमा, स्त्री॰ பெருந்தன்மை; மகிமை.

गरियार, वि॰ சோம்பலான.

गरिष्ट, वि॰ மிகக் கனமான; சீக்கிரம் ஜீர்ணமாகாத.

गरी, स्त्री॰ கொப்பரை.

गरीब, वि॰ எளிய; ஏழையான.

ग़रीबपरवर, वि॰ ஏழைகளை ஆதரிக்கும் (மரியாதைச் சொல்).

ग़रीबी, स्त्री॰ தரித்திரம்; எளிமை.

गरीयस, वि॰ மகத்துவமான.

गरु, **गरुआ**, वि॰ கனமான; கௌரவமுள்ள.

गहराई, स्त्री॰ பெருந்தன்மை.

गरू, वि॰ கனமான.

ग़रूर, पु॰ கர்வம்.

ग़रूरी, वि॰ கர்வமுள்ள.

गरेबान, पु॰ சட்டைக் கழுத்து.

गरेरना, क्रि॰ स॰ சூழ.

गरोह, पु॰ கூட்டம்.

ग़र्क़, वि॰ மூழ்கிய ; சிந்தனையி லாழ்ந்த.

गर्ज, स्त्री॰ = **गरज**.

गर्जन, पु॰ கர்ஜனை.

गर्जना, क्रि॰ अ॰ = **गरजना**.

गर्द, स्त्री॰ தூசி ;—**ख़ोर**,—**ख़ोरा**, पु॰ காலைத் துடைக்கும் பாய்.

गर्दभ, पु॰ கழுதை.

गर्दिश, स्त्री॰ சுற்றுதல் ; விபத்து.

गर्भित, त्रि॰ நிறைந்த.

गर्व, पु॰ கர்வம், அகங்காரம்.

गर्वी, } वि॰ கர்வங் கொண்ட.
गर्वीला,

गर्हण, पु॰ நிந்தை.

गर्हित, वि॰ நிந்திக்கப் பட்ட.

गल, पु॰ **गला** கழுத்து.

ग़लत, वि॰ பிசகான ; பொய்யான.

ग़लतनामा, पु॰ பிழை திருத்தம்.

ग़लत-फ़हमी, स्त्री॰ பிரமை ; தப்பெண்ணம்.

ग़लती, स्त्री॰ பிசகு.

गलना, क्रि॰ अ॰ உருக ; கரைய ; வீணாக.

गलफांसी, स्त्री॰ கழுத்துச் சுருக்கு ; பந்தனம்.

गलफूला, त्रि॰ கன்னங்கள் உப்பிய.

गलबांही, स्त्री॰ கழுத்தில் கை போட்டுக் கொள்ளுதல்.

गलमुच्छा, पु॰ கிருதா.

गला, पु॰ கழுத்து ; குரல் ;—**बैठना** தொண்டைகட்ட ; **गले पड़ना, गले का हार होना** விடாமல் பின் தொடர.

गलाना, क्रि॰ स॰ உருக்க ; கரைக்க ; நஷ்டமாக்க.

गलित, त्रि॰ கரைந்த ; விழுந்து போன.

गलिया, पु॰ சண்டி மாடு.

गली, स्त्री॰ சந்து.

ग़लीचा, पु॰ ஜமக்காளம் ; கம்பளம்.

ग़लीज़, वि॰ **गंदा** அழுக்கான. पु॰ குப்பை கூளம்.

गलेबाज़, त्रि॰ நல்லகுரலுள்ள.

गल्प, स्त्री॰ தற்புகழ்ச்சி ; சிறு கதை.

गल्ला, **पु॰** இரைச்சல் ; கூட்டம்.

ग़ल्ला, **पु॰** விளைச்சல் ; தானியம்.

गवँ, **स्त्री॰** பிரயோசனம் ; **—से** சமயம் பார்த்து.

गवन, **पु॰** புறப்படுதல் ; சாந்தி முகூர்த்தம்.

गवाक्ष, **पु॰** சிறு ஜன்னல்.

गवारा, **वि॰** பிரியமான.

गवाह, **पु॰** சாட்சி.

गवाही, **स्त्री॰** சாட்சியம்.

गवेषणा, **स्त्री॰** **खोज** தேடுதல்.

गवेषी, **विं॰** தேடுகிற.

गवैया, **पु॰** பாடகன்.

गव्य, **वि॰** பசுவிலிருந்து உண்டான (பஞ்ச கவ்யம்).

ग़श, **पु॰** மூர்ச்சை.

ग़श्त, **पु॰** உலாவுதல்.

ग़श्ती, **वि॰** உலாவுகிற ; **—चिट्ठी** சுற்றறிக்கை.

गसीला, **वि॰** சேர்க்கப்பட்ட ; அடர்த்தியான.

गस्सा, **पु॰** கவளம்.

गह, **स्त्री॰** பிடிப்பு ; கைப்பிடி.

गहगहा, **वि॰** சந்தோஷமான.

गहगहाना, **क्रि॰ अ॰** சந்தோஷத்தால் பூரிக்க.

गहन, **वि॰** தோரணையான ; கடக்கக் கஷ்டமான. **पु॰** ஆழம்.

गहना, **पु॰** நகை. **क्रि॰ स॰** பிடிக்க.

गहनि, **स्त्री॰** பிடிவாதம்.

गहर, **स्त्री॰** நேரம்.

गहरना, **क्रि॰ अ॰** நேரமாக்க.

गहरा, **वि॰** ஆழமான ; கம்பீரமான.

गहवारा, **पु॰** **पालना** தொட்டில்.

गहेला, **वि॰** பிடிவாதம் கொண்ட ; முட்டாளான.

गह्वर, **पु॰** இருண்ட மறைவான இடம் ; வளை,

गांज, **पु॰** குவியல்.

गांजना, **क्रि॰ स॰** குவியலாக்க.

गांजा, **पु॰** கஞ்சா.

गांठ, **स्त्री॰** கணு ; முடிச்சு ; மூட்டை ; **—देना**, **बांधना**, **लगाना** ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள ; **—का** சொந்தமான ; **—का पूरा** ஐசுவரியமுள்ள ; **—पड़ना** மனஸ்தாபம் உண்டாக.

गांठगोभी, **स्त्री॰** நூற்கோல் என்னும் குளிர் நாட்டுக் கிழங்கு.

गांठना, क्रि॰ स॰ மூடிபோட ; சேர்க்க.

गांडर, स्त्री॰ ஒருவித அருகம் புல்.

गांडा, पु॰ கரும்புத் துண்டு.

गांव, पु॰ கிராமம்.

गांस, स्त्री॰ விரோதம் ; முடிச்சு.

गांसना, क्रि॰ स॰ குத்த.

गांसी, स्त्री॰ அம்பு அல்லது ஈட்டியின் முனை.

गागर, गागरी, स्त्री॰ गगरी பானை.

गाछ, पु॰ செடி.

गाज, स्त्री॰ சத்தம் ; மின்னல். **पु॰** நுரை.

गाजना, क्रि॰ अ॰ கர்ஜிக்க ; சந்தோஷப்பட.

गाजर, स्त्री॰ சீமை முள்ளங்கி (carrot).

गाजा-बाजा, पु॰ பல வாத்தியங்கள்.

ग़ाज़ी, पु॰ மதத்திற்காக யுத்தம் செய்யும் (முகம்மதிய) வீரன்.

गाड़, स्त्री॰ பள்ளம்.

गाड़ना, क्रि॰ स॰ புதைக்க.

गाड़र, स्त्री॰ செம்மறி யாடு.

गाड़ी, स्त्री॰ வண்டி.

गाढ़, वि॰ அதிகமான ; அடர்த்தியான ; கஷ்டமான ; ஆழமான. **पु॰** சங்கடம்.

गाढ़ा, वि॰ அடர்த்தியான. கெட்டியான. **पु॰** ரெட்டுத் துணி.

गात, पु॰ சரீரம்.

गात्र, पु॰ அங்கம்.

गाथा, स्त्री॰ ஸ்துதி ; கதை.

गाद, स्त्री॰ கெட்டியான வஸ்து ; கசண்டு.

गादा, पु॰ பாதி பழுத்த தானியம்.

गाध, वि॰ ஆழமில்லாத.

गान, पु॰ பாட்டு.

गाना, क्रि॰ स॰ பாட. **पु॰** பாட்டு.

ग़ाफ़िल, वि॰ बेख़बर கவனமில்லாத.

गाभा, पु॰ துளிர்.

गाभिन, गाभिनी, वि॰ கர்ப்பமான.

गाम, पु॰ गांव கிராமம்.

गामी, वि॰ போகிற.

गाय, स्त्री॰ பசு ; கபடமற்றவன்.

गायक, पु॰ பாடகன்.

गायन, पु॰ பாட்டு ; பாடகன்.

गायब, वि॰ மறைந்த.

गायबाना, **क्रि॰ वि॰** மறைவில்; ஆள் எதிரே இல்லாத போது.

ग़ार, **पु॰** ஆழமான குழி; குகை.

ग़ारत, **वि॰** நஷ்டமான. **स्त्री॰** கொள்ளை.

गारद, **स्त्री॰** காவல் சிப்பாய்கள் (guards).

गारना, **क्रि॰ स॰** பிழிய.

गारा, **पु॰** காரை.

गारी, **स्त्री॰ = ग़ाली.**

गाल, **पु॰** கன்னம்;—**बजाना** தற்புகழ்ச்சி பேச.

ग़ालिब **वि॰** **विजयी** ஜயிக்கும்.

ग़ालिबन, **क्रि॰ वि॰** அநேகமாய்; சம்பவிக்கக் கூடியதாய்.

गाली, **स्त्री॰** திட்டு.

गाली-गलौज, } **पु॰** பரஸ்பர
गाली-गुफ़्ता, } நிந்தனை.

गाल्लू, **वि॰** அதிகமாய்ப் பேசுகிற.

गाव, **पु॰** பசு;—**कुशी** பசுவைக் கொல்லுதல்.

गाव-तकिया, **पु॰** பெரிய தலையணை.

गावदी **वि॰** முட்டாளான.

गावदुम, **वि॰** அடி பெருத்து நுனி சிறுத்த.

गाह, **पु॰** வாடிக்கைக்காரன்; பிடிப்பு.

गाह, **स्त्री॰** இடம்; சமயம்.

गाहक, **पु॰** வாங்குபவன்; மரியாதை செய்பவன்.

गाहकी, **स्त्री॰** **बिक्री** விற்பனை.

गाहन, **पु॰** ஸ்நானம்.

गाहना, **क्रि॰ अ॰** மூழ்கி ஆழம் பார்க்க; தானியத்தை சூடு மிதிக்க.

गाह-बगाह, **क्रि॰ वि॰ = गाहे-बगाहे.**

गाहा, **स्त्री॰** கதை.

गाही, **स्त्री॰** ஐந்து கொண்ட ஒரு கூறு.

गाहे-ब-गाहे, **क्रि॰ वि॰** **कभी कभी** எப்பொழுதாவது.

गिंजना, **क्रि॰ अ॰** கலக்கப்பட.

गिचपिच, } **वि॰** தெளிவில்
गिचिरपिचिर, } லாத.

ग़िज़ा, **स्त्री॰** போஜனம்; சாப்பிடக்கூடிய வஸ்து.

गिटपिट, **स्त्री॰** அர்த்த மற்ற பேச்சு அல்லது சத்தம்.

गिड़गिड़ाना, **वि॰** கெஞ்ச.

गिद्ध, **पु॰** கழுகு.

गिनती, **स्त्री॰** எண்ணிக்கை.

गिनना, **क्रि॰ स॰** எண்ண; கணக்கிட.

गिनाना, क्रि॰ स॰ எண்ணுவிக்க.

गिनी, } स्त्री॰ கினி என்னும்
गिन्नी, } தங்க நாணயம். (Guinea).

गिरगिट, पु॰ ஓணான்.

गिरजा, पु॰ மாதா கோவில்.

गिरदा, पु॰ சுற்று ; சுற்றளவு.

गिरना, क्रि॰ अ॰ விழ.

गिरफ्त, स्त्री॰ பிடிக்கப் படுதல்.

गिरफ्ता, वि॰ பிடிக்கப்பட்ட.

गिरफ्तार, त्रि॰ கைது செய்யப் பட்ட.

गिरफ्तारी, स्त्री॰ கைதியாதல்.

गिरमिट, पु॰ பெரிய தமர் (auger).

गिरवी, स्त्री॰ **रेहन** அடகு வைத்தல்.

गिरह, स्त्री॰ கணு ; முடிச்சு ; வீசம் கஜம் ;—**कट** முடிச்சவிக்கி.

गिरां, वि॰ = **गरां**.

गिरा, स्त्री॰ வாக் சக்தி ; சரஸ்வதி.

गिराना, क्रि॰ स॰ வீழ்த்த ; தள்ள.

गिरानी, स्त्री॰ **महँगी** கிராக்கி.

गिरि, पु॰ மலை.

गिरी, त्रि॰ அடகு வைத்த.

गिर्द, क्रि॰ वि॰ அக்கம் பக்கத்தில்.

गिर्दावर, पु॰ அலைபவன்.

गिल, स्त्री॰ காரை ; சாந்து.

गिलकारी, स्त्री॰ மணியாசி செய்தல்.

गिलट, पु॰ வெள்ளி போன்ற ஒரு மலிவான தாது.

गिलटी, स्त्री॰ நெறி.

गिलना, क्रि॰ स॰ விழுங்க ; மனதில் அடக்கிக் கொண்டிருக்க.

गिलम, स्त्री॰ மெத்தை. त्रि மெதுவான.

गिलहरी, स्त्री॰ அணில்.

गिला, पु॰ புகார் ; இகழ்ச்சி.

गिलाफ़, पु॰ உறை ; கூடு ; ரஜாயி.

गिलावा, पु॰ காரை ; சாந்து.

गिलास, पु॰ டம்ளர்.

गिलौरी, स्त्री॰ வெற்றிலை பீடா.

गिल्टी, स्त्री॰ = **गिलटी**.

गींजना, क्रि॰ स॰ கசக்கிப் பாழாக்க.

गीत, पु॰ பாட்டு.

गीति, स्त्री॰ பாட்டு.

गीदड़, पु॰ நரி ; பயங்காளி ;—**भबकी** போலி தைரியப் பேச்சு.

गीदी, वि॰ பயங்காளியான.

गीबत, स्त्री॰ ஆஜரில்லாமை ; கோள் சொல்லுதல்.

गीर, स्त्री॰ वाणी வாக்கு.

गीला, वि॰ நனைந்த.

गुंचा, पु॰ कली மொட்டு.

गुंज, गुंजन, } स्त्री॰ ரீங்காரம்.

गुंजना, गुंजरना, } क्रि॰ अ॰ ரீங்காரம் செய்ய.

गुंजा, स्त्री॰ குந்து மணிக் கொடி.

गुंजाइश, स्त्री॰ உள் அடங்கியிருக்க இடம் ; அவகாசம்.

गुंजान, वि॰ அடர்த்தியான.

गुंजार, पु॰ ரீங்காரம்.

गुंडा, वि॰ போக்கிரி.

गुंथना, क्रि॰ अ॰ கோர்க்கப்பட ; தொடுக்கப்பட.

गुंफ़, पु॰ சிக்கல் ; கொத்து.

गुंफ़न, पु॰ சிக்கலாதல்.

गुंबज़, गुंबद, } पु॰ கும்மட்டம் போன்ற சிகரம் (dome.)

गुंबा, पु॰ सूजन புடைத்தல் ; வீக்கம்.

गुंभी, स्त्री॰ अंकुर முளை.

गुइयां, पु॰ தோழன். स्त्री॰ தோழி.

गुच्ची, स्त्री॰ கோலி அல்லது கிட்டிப்புள் ஆட்டத்தின் குழி.

गुच्छ, गुच्छक, गुच्छा, } पु॰ கொத்து.

गुच्छेदार, वि॰ கொத்தாயிருக்கும்.

गुज़र, पु॰ நிர்வாகம் ; உற்பத்தி ஸ்தானம் ; பிரவேசம் ;—बसर ஜீவனம்.

गुजरना, क्रि॰ अ॰ கழிய ; கடந்து செல்ல ; வாழ் நாள் கழிய ; இறக்க.

गुज़रान, पु॰ =गुज़र.

गुज़रता, वि॰ கழிந்த.

गुज़ारना, क्रि॰ स॰ கழிக்க.

गुज़ारा, पु॰ வாழ்க்கை ; ஜீவனம்சம்.

गुज़ारिश, स्त्री॰ प्रार्थना வேண்டுகோள்.

गुझिया, स्त्री॰ சோமாசி.

गुटकना, क्रि॰ स॰ விழுங்க. पु॰ புறாவின் சத்தம்.

गुटका, पु॰ சிறு புஸ்தகம்.

गुटिका, स्त्री॰ மாத்திரை.

गुट्ट, पु॰ சேர்க்கை.

गुठली स्त्री॰ பழக்கொட்டை.

गुड़, पु॰ வெல்லம்.

गुड़गुड़ाना, क्रि॰ अ॰ குடு குடு என்று சத்தம் செய்ய ; ஹுக்கா குடிக்க.

गुड़गुड़ी, स्त्री॰ ஒருவித ஹுக்கா.

गुड़िया, स्त्री॰ பொம்மை.

गुड़ी, स्त्री॰ காற்றாடி.

गुड्डा, पु॰ பெரிய காற்றாடி.

गुड्डी, स्त्री॰ காற்றாடி.

गुण, पु॰ குணம் ; கயிறு ; **—गाना** புகழ.

गुणक, पु॰ பெருக்கும் எண்.

गुणकारक, **गुणकारी**, } वि॰ பயன் தரும்.

गुणज्ञ, वि॰ பிறர் குணத்தை அறிந்து கொள்ளும்.

गुणन, पु॰ பெருக்கல்.

गुणना, क्रि॰ स॰ பெருக்க.

गुणांक, पु॰ பெருக்கப் படும் எண்.

गुणा, पु॰ ज़रब பெருக்கல்.

गुणाढ्य, वि॰ குணவாளன.

गुणी, पु॰ குணவான் ; நிபுணன்.

गुत्थम-गुत्था, पु॰ சிக்கல் ; போராட்டம்.

गुत्थी, स्त्री॰ முடிச்சு ; சிக்கல்.

गुथना, क्रि॰ अ॰ கோக்கப்பட.

गुदगुदा, वि॰ சதை நிறைந்த ; மிருதுவான.

गुदगुदाना, क्रि॰ अ॰ கிசு கிசு மூட்ட.

गुदगुदी, स्त्री॰ கிசு கிசு.

गुदड़ी स्त्री॰ கந்தை.

गुदना, क्रि॰ अ॰ குத்தப்பட.

गुदा, पु॰ மலத்துவாரம்.

गुदाज़, वि॰ பருமனான ; பலமான ; மிருதுவான.

गुद्दी, पु॰ பழச்சதை ; உள்ளங்கைச் சதை.

गुनगुना, वि॰ = **कुनकुना**.

गुनगुनाना, क्रि॰ अ॰ முணுமுணுக்க ; மூக்கால் பேச.

गुनना, क्रि॰ स॰ எண்ண.

गुनह, पु॰ பாவம் ; குற்றம் ; **—गार** त्रि॰ பாவம் செய்த ; குற்றம் செய்த.

गुना, पु॰ மடங்கு.

गुनाह, पु॰ குற்றம் ; பாவம்; **—गार** குற்றம் செய்த ; பாவம் செய்த.

गुनी, त्रि॰ = **गुणी**.

ग़ुन्ना, पु॰ அனுஸ்வாரம்.

गुपचुप, क्रि॰ वि॰ ரகசியமாய்.

गुप्त, त्रि॰ மறைந்த ; ரகசியமான. पु॰ ஒற்றன்.

गुप्तचर, पु॰ உளவன்.

गुप्ती, स्त्री॰ வெளியே தெரியாமல் கத்தி சொருகப்பட்ட தடி.

गुफा, स्त्री॰ குகை.

गुफ़्तगू, **गुफ़्तार**, } स्त्री॰ बातचीत சம்பாஷணை.

गुबरैला, पु॰ **गुबरौता** சாணி வண்டு.

गुबार, पु॰ தூசி; மனதில் அடக்கிக் கொண்டிருக்கும் கோபம், வெறுப்பு முதலியன.

गुब्बारा, पु॰ புகைக் கூண்டு (balloon).

गुम, वि॰ ஒளிந்து கொண்ட; கெட்டுப் போன; இழக்கப்பட்ட;—**राह** வழி தவறிய; கெட்ட நடத்தையுள்ள;—**गुम होना** நஷ்டமடைய.

गुमटी, स्त्री॰ கோபுரம்; ரயில் கேட்.

गुमटीहा, पु॰ ரயில் கேட்டுக்காரன்.

गुमना, क्रि॰ अ॰ காணமல் போக.

गुमनाम, वि॰ பிரசித்தி பெறாத; பெயர் கொடுக்கப்படாத.

गुमर, पु॰ கர்வம்; ரகசியமாய்ப் பேசுதல்.

गुमान, पु॰ கர்வம்.

गुमानी, वि॰ கர்வமுள்ள.

गुमाश्ता, पु॰ ஏஜண்டு.

गुम्मा, वि॰ மிதமாய்ப் பேசுகிற.

गुर, पु॰ யுக்தி; குறுக்கு வழி; ரகசியம்.

गुरगा, पु॰ **गुप्तचर** உளவன்; சிஷ்யன்.

गुरदा, पु॰ மூத்திரக்காய்; தைரியம்.

ग़ुरबत, स्त्री अந்நிய நாட்டு வாசம்; பிரயாணம்; தாழ்மை.

ग़ुरबा, पु॰ (**ग़रीब का बहु॰**) ஏழைகள்.

गुरिया, स्त्री॰ மாலையின் மணி.

गुरु, पु॰ ஆசாரியர். वि॰ கனமான.

गुरुभाई, स्त्री॰ குருவின் தொழில்.

गुरुजन, पु॰ பெரியார்.

गुरुता, स्त्री॰ **गुरुत्व**, पु॰ } கனமான தன்மை; மேன்மை.

गुरुद्वारा, पु॰ சீக்கியர்களின் கோவில்.

गुरुघंटाल, पु॰ அதி சாமர்த்தியசாலி; போக்கிரி.

गुरुमुखी, स्त्री॰ சீக்கியர் உபயோகிக்கும் எழுத்து.

गुरुवार, पु॰ வியாழன்.
गुरू, पु॰ உபாத்தியாயர்.
ग़ुरूब, पु॰ அஸ்தமனம்.
गुरूर, पु॰ = ग़रूर.
ग़ुरेज, स्त्री॰ बचना தப்பித்தல்.
गुरेरना, क्रि॰ स॰ உற்று நோக்க.
गुंर्ज, पु॰ गदा கதை ஆயுதம்.
ग़ुर्राना, क्रि॰ अ॰ உறும.
गुल, पु॰ ரோஜா ; புஷ்பம் ; —**कंद** குல்கந்து ;—**खिलना** விசித்திர சம்பவம் நடக்க ;—**करना** விளக்கை அணைக்க.
ग़ुल, पु॰ சத்தம் ;—**गपाड़ा** पु॰ இரைச்சல்.
ग़ुलकारी, स्त्री॰ கொடி வேலை.
गुलगुल, वि॰ மிருதுவான.
गुलगुला, पु॰ ஒரு மிட்டாய்.
गुलचीं, पु॰ பூத்தொடுக்கிற வன்.
गुलछर्रा, पु॰ அநுசிதமான சிற் றின்ப வாழ்க்கை.
गुलज़ार, पु॰ தோட்டம். वि॰ பசுமையான.
गुलदस्ता, पु॰ பூச்செண்டு.
गुलदाउदी, स्त्री॰ கொத்தாய்ப் பூக்கும் ஒரு செடி.
गुलदान, पु॰ பூக்களைச் சொருகி வைக்கும் பாத்திரம்.
गुलनार, पु॰ மாதுளம் பூ ; அதையின் சிவப்பு நிறம்.
गुल-फ़ाम, पु॰ ரோஜா நிறமான வன் ; மிக அழகான வன்.
गुलबदन, पु॰ ஒருவித பட்டுத் துணி. वि॰ மிக அழகான.
गुल-रू, वि॰ ரோஜா போன்ற முகமுள்ள ; மிக அழ கான.
गुलशन, पु॰ தோட்டம்.
गुलशब्बो, पु॰ ரஜனீ காந்தாப் பூ (Night queen).
गुलाब, पु॰ ரோஜாப் பூ.
गुलापाश, पु॰ பன்னீர்ச் செம்பு.
गुलाबी, वि॰ ரோஜா நிறமான.
ग़ुलाम, पु॰ அடிமை ; வேலைக் காரன்.
ग़ुलामी, स्त्री॰ அடிமைத்தனம்.
गुलाल, पु॰ ஹோலிப் பண்டி கையில் ஒருவர்மீது ஒரு வர் போட்டுக் கொள்ளும் சிவப்புப் பொடி.
गुलिस्ताँ, पु॰ தோட்டம்.
गुलू, पु॰ கழுத்து ; குரல்.
गुलूबंद, पु॰ பனி காலத்தில் தலை, காது, கழுத்து இவ ற்றைச் சுற்றிக் கட்டும் துணி (muffler).

गुलेल, स्त्री॰ பட்சி வேட்டையில் மண் உருண்டைகள் எய்யும் வில்.

गुलेलचा, पु॰ பட்சி வேடன்.

गुलेला, पु॰ பட்சி வேட்டையில் உபயோகமாகும் மண் உருண்டை.

गुल्फ, पु॰ கணுக்கால்.

गुल्म, पु॰ வயிறு சம்பந்தமான வியாதி.

गुल्ली, स्त्री॰ பழத்தின் கொட்டை; கிட்டிப்புள் விளையாட்டில் 'புள்.'

गुसाँई, पु॰ = गोसाई.

गुस्ताख़, वि॰ பெரியோரிடம் மரியாதையற்ற; அதிகப் பிரசங்கியான.

गुस्ताख़ी, स्त्री॰ அதிகப் பிரசங்கித்தனம்.

ग़ुस्ल, पु॰ ஸ்நானம்;—**ख़ाना** குளிக்கும் அறை.

ग़ुस्सा, पु॰ கோபம்.

ग़ुस्सैल, वि॰ முன் கோபியான.

गुहना, क्रि॰ स॰ = गूथना.

गुहराना, क्रि॰ स॰ கூப்பிட.

गुहा, स्त्री॰ குகை.

गुहार, स्त्री॰ அபயக் கூச்சல், உதவிக்காகக் கூப்பிடுதல்.

गुह्य, वि॰ மறைந்த; மறைக்க வேண்டிய; ரகசியமான.

गूँगा, वि॰ ஊமையான.

गूँज, स्त्री॰ எதிரொலி; வண்டுகளின் ரீங்காரம்.

गूँजना, क्रि॰ अ॰ எதிரொலிக்க; வண்டுகள் ரீங்காரம் செய்ய.

गूँथना, क्रि॰ स॰ = गूथना.

गूँधना, क्रि॰ स॰ தண்ணீரோடு கலந்து பிசைய.

गूजर, पु॰ மாட்டிடையன்.

गूढ़, वि॰ ரகசியமான; கடினமான.

गूथना, क्रि॰ अ॰ நுழைக்க; கோர்க்க; சேர்க்க; தைக்க.

गूदड़ पु॰ கந்தை;—**का लाल** குப்பையில் கிடக்கும் மாணிக்கம்.

गूदा, पु॰ பழச் சதை.

गून, स्त्री॰ படகு இழுக்கும் வடம்.

गूमड़ी, स्त्री॰ பரு.

गूलर, पु॰ பெரிய உருண்டைப் பழங்களுள்ள ஒரு வகை அத்திமரம்.

गृध्र, पु॰ கழுகு.

गृह, पु॰ வீடு; குடும்பம்.

गृहस्थ, पु॰ குடும்பஸ்தன்.

गृहस्थी, स्त्री॰ இல்லறம்.

गृहिणी, स्त्री॰ வீட்டின் எஜமானி; இல்லாள்.

गृही, पु॰ குடும்பஸ்தன்.
गेंड़ना. क्रि॰ स॰ வயலுக்குக் கரை கட்ட.
गेंड़ा, पु॰ கரும்பின் தோகை; கரும்பு; காண்டாமிருகம்.
गेंद, स्त्री॰ பந்து.
गेंदा, पु॰ செண்டுப்பூ.
गेंदुवा, पु॰ தலையணை.
गेड़ना, क्रि॰ स॰ சுற்றிக் கோடு போட; பிரதட்சணம் செய்ய.
गेय, वि॰ பாடத் தகுந்த.
गेरुआ, वि॰ காஷாய நிறமான.
गेरू, स्त्री॰ காவிக்கல்.
गेसू, पु॰ மயிர்க் கொத்து.
गेह, पु॰ வீடு.
गेहनी, स्त्री॰ இல்லாள்.
गेही, पु॰ குடும்பஸ்தன்.
गेहुँअन पु॰ நாகப் பாம்பு.
गेहुँआ, वि॰ கோதுமை நிறமான.
गेहूँ, पु॰ கோதுமை.
गैंड़ा, पु॰ காண்டா மிருகம்.
ग़ैब, पु॰ மறைந்து இருத்தல்; புலப்படாமை.
ग़ैबी, वि॰ மறைந்த; அறிமுகமில்லாத.
गैया, स्त्री॰ गाय பசு.
ग़ैर, वि॰ அந்நிய; வேறுபட்ட.
ग़ैरत, स्त्री॰ लज्जा வெட்கம், நாணம்.
ग़ैरमज़रूआ, वि॰ உழப்படாத.
ग़ैरमनकूला, वि॰ ஸ்திரமான; நகற்ற முடியாத.
ग़ैरमुमकिन, वि॰ அசம்பவமான.
ग़ैरवाजिब, वि॰ யோக்கியதை இல்லாத.
ग़ैरहाज़िर, वि॰ ஆஜரில்லாத; முன்னிலையிலில்லாத.
गैरिक, पु॰ காவி; பொன்.
गैल, स्त्री॰ रास्ता வழி.
गोंठना, क्रि॰ स॰ நாலா புறமும் சூழ.
गोंड़ा, पु॰ வேலி போட்ட இடம்; சிறு கிராமம்.
गोंद, पु॰ கோந்து.
गो, स्त्री॰ गाय பசு; இந்திரியம். क्रि॰ वि॰ இருந்த போதிலும். पु॰ சொல்பவன்.
गोइंदा, पु॰ துப்பறிபவன்.
गोइयाँ, पु॰ தோழன். स्त्री॰ தோழி.
गोखा, पु॰ झरोखा பலகணி.

गोचर, पु॰ புலன்களால் அறியக் கூடிய ; மேய்ச்சல் தரை.

गोज़, पु॰ அபான வாயு.

गोजर, पु॰ பூரான்.

गोझा, पु॰ ஒருவிதமிட்டாய் ; சட்டைப் பை.

गोट, } स्त्री॰ வஸ்திரத்தின்
गोटा, } கரையில் தைக்கும் ஒருவித நாடா.

गोटी, स्त्री॰ பாண்டி முதலிய விளையாட்டுகளில் உபயோகப்படுத்தும் சில்லு.

गोठ, स्त्री॰ பசுவின் கொட்டில்.

गोड़इत, पु॰ தலையாரி.

गोड़ना, क्रि॰ स॰ தோண்ட.

गोड़ा, पु॰ கட்டில், நாற்காலி, மேஜை முதலியவைகளின் கால்.

गोड़िया, स्त्री॰ சிறுகால்.

गोत, पु॰ குலம் ; கூட்டம்.

ग़ोता, पु॰ மூழ்குதல் ;—**ख़ोर** மூழ்குபவன் ;—**खाना** மூழ்க ; ஏமாற.

गोद, स्त्री॰ மடி ; ஆலிங்கனம் ; ஸ்வீகாரம்

गोदना, क्रि॰ स॰ குத்த ; பச்சை குத்த.

गोदाम, पु॰ கிடங்கு (go-down.)

गोदी, स्त्री॰ = **गोद.**

गोधूम, पु॰ गेहूँ கோதுமை.

गोधूलि, } पु॰ மாடுகள் தூசி
गोधूली, } கிளப்பிக் கொண்டு வரும் மாலை நேரம்.

गोन, } स्त्री॰ கோணிப்பை.
गोनी, }

गोप, पु॰ மாட்டிடையன்.

गोपन, पु॰ மறைத்தல் ; காப்பாற்றுதல்.

गोपनीय, वि॰ மறைக்கத் தகுந்த.

गोपी, स्त्री॰ இடைச்சி.

गोफ़ा, पु॰ இலை மொட்டு.

गोबर, पु॰ சாணம் ;—**गणेश वि॰** முட்டாளான.

गोबरी, स्त्री॰ எரு ; வரளி.

गोभी, स्त्री॰ கோசுக்கீரை.

गोया, क्रि॰ वि॰ मानों—வைத்துக் கொள்ளேன், போல.

गोर, स्त्री॰ சமாதி.

गोरखधंधा, पु॰ சிக்கலான வேலை.

गोरज, पु॰ மாட்டுத் தூசி.

गोरस, पु॰ பால், தயிர் முதலியவை, சிற்றின்பம்.

गोरा, वि॰ வெண்ணிறமான ; அழகான. पु॰ ஐரோப்பியன்.
गोरू, पु॰ பசு; மிருகம்.
गोलंदाज, पु॰ பீரங்கி சுடுபவன்.
गोलंबर, पु॰ கோபுரம் ; வட்டம்.
गोल, वि॰ வட்டமான, உருண்டையான.
ग़ोल, पु॰ கூட்டம்.
गोलक, पु॰ சோரபுத்திரன் ; உண்டியல் பெட்டி.
गोलमाल, पु॰ சீர் கேடு.
गोलमिर्च, स्त्री॰ மிளகு.
गोला, पु॰ பெரிய உருண்டை; பீரங்கிக் குண்டு.
गोलाकार, **गोलाकृति**, वि॰ வட்ட வடிவமான ; உருண்டை வடிவமான.
गोली, स्त्री॰ உருண்டையான, மாத்திரை ; கோலி. துப்பாக்கி வெடி.
गोश, पु॰ காது ;—**माली** காது நிமிண்டுதல்.
गोश-वारा, पु॰ கூட்டுத் தொகை. சுருக்க வரவு செலவு விவரம்.
गोशा, पु॰ கோடி ; மூலை ; தனிமையான இடம்.
गोश्त, पु॰ மாமிசம் ;—**ख्वार** மாமிசம் உண்ணும்.
गोष्ठ, पु॰ பசுக்கொட்டம் ; ஆலோசனை ; கூட்டம்.
गोष्ठी, स्त्री॰ சபை ; சம்பாஷணை ; ஆலோசனை.
गोसाईं, **गोस्वामी**, पु॰ ஒரு வித சந்நியாசி.
गोह, स्त्री॰ உடும்பு.
गोहरा, पु॰ சாணி எரு.
गोहराना, क्रि॰ अ॰ கூப்பிட.
गोहार, स्त्री॰ கூப்பிடுதல் ; சத்தம்.
गौं, स्त्री॰ அனுகூலமான சமயம் ; பிரயோஜனம்.
गौंगोर, वि॰ சுயநலமான.
गौ, स्त्री॰ பசு.
गौख. स्त्री॰ ஜன்னல்.
ग़ौग़ा, पु॰ இரைச்சல் ; வதந்தி.
गौण, वि॰ முக்கியமில்லாத.
गौना, पु॰ சாந்தி முகூர்த்தம்.
गौर, वि॰ = **गोरा**.
ग़ौर, पु॰ கவனம்; யோசனை ; —**तलब** ஆலோசிக்கத் தக்க.
गौरैया, स्त्री॰ சிட்டுக் குருவி.
गौहर, पु॰ முத்து ; இயற்கை குணம் ; விசேஷகுணம்.
ग्रंथ, पु॰ நூல் (புஸ்தகம்).
ग्रंथन, पु॰ சேர்த்தல் ; கோர்த்தல்.

ग्रंथि, स्त्री॰ முடிச்சு.

ग्रंथित, वि॰ கோர்க்கப்பட்ட.

ग्रंथिबंधन, पु॰ மணமக்களின் வஸ்திரங்களை முடிதல்.

ग्रसन, पु॰ பிடித்தல் ; விழுங்குதல்.

ग्रसना, क्रि॰ स॰ வலிவுடன் பிடிக்க ; துன்புறுத்த.

ग्रस्त, वि॰ பிடிக்கப் பட்ட ; பிடிக்கப் பட்ட.

ग्रामणी, पु॰ கிராமத் தலைவன்; முக்கியஸ்தன்.

ग्रामीण, ग्राम्य, वि॰ கிராம சம்பந்தமான.

ग्रास, पु॰ கவளம் ; பிடி ; கிரகணம் பிடித்தல்.

ग्राह, पु॰ முதலை ; பிடித்தல்.

ग्राहक, पु॰ விலைக்கு வாங்குபவன்.

ग्राही, पु॰ வாங்குபவன், விரும்புபவன்.

ग्राह्य, वि॰ வாங்கத் தகுந்த.

ग्रीवा, स्त्री॰ गला; கழுத்து.

ग्रीष्म, स्त्री॰ கோடை காலம் ; உஷ்ணம்.

ग्लानि, स्त्री॰ துக்கம்.

ग्वार, स्त्री॰ கொத்தவரை.

ग्वाल, ग्वाला, पु॰ மாட்டிடையன்.

ग्वालिन, स्त्री॰ இடைச்சி.

घ

घंघोलना, क्रि॰ स॰ ஜலத்தைக் கலக்க.

घंट, पु॰ பானை.

घंटा, पु॰ மணி (bell ; hour),

घंटिका, स्त्री॰ சிறிய மணி ; சிலம்பு ; உள் நாக்கு.

घंटी, स्त्री॰ சிறிய மணி.

घट, पु॰ பானை ; சரீரம். वि॰ குறைந்த.

घटक, पु॰ மத்தியஸ்தன்.

घटती, स्त्री॰ குறைவு.

घटना, क्रि॰ अ॰ குறைய. स्त्री॰ நிகழ்ச்சி ; சம்பவம்.

घटबढ़, स्त्री॰ ஏற்றத் தாழ்வு.

घटवार, पु॰ ஓடக்காரன் ; துறைவரி வசூல் செய்பவன்.

घटा, स्त्री॰ மேகம்.

घटाटोप, पु॰ மேகங்கள் சூழ்தல் ; பல்லாக்குத் துணி.

घटाना, क्रि॰ स॰ குறைக்க.

घटाव, पु॰ குறைவு ; கழித்தல்.

घटिका, स्त्री॰ சிறு பானை ; கணுக்கால் ; ஒரு நாழிகை.

घटित, वि॰ செய்யப் பட்ட ; நடந்த.

घटिया, **वि॰** மட்டரகமான, மலிவான.

घटिहा, **वि॰** சமயம் பார்த்துத் தன் காரியத்தை சாதித்துக் கொள்ளுகிற.

घटी, **स्त्री॰** குறைவு ; நஷ்டம் ; ஒரு நாழிகை.

घट्टा, **पु॰** உரைவதால் தோலில் உண்டாகும் காய்ப்பு.

घड़ा, **पु॰** பானை.

घड़िया, **स्त्री॰** சிறு பானை ; சொப்பு.

घड़ियाल, **पु॰** பூஜை மணி ; முதலை.

घड़ी, **स्त्री॰** சமயம் ; நாழிகை ; கடிகாரம் ;—**साज़** கடிகாரம் ரிப்பேர் செய்பவன்.

घन, **पु॰** மேகம் ; பெரிய சம்மட்டி ; கூட்டம் ; கன அளவு.

घनघोर, **पु॰** பயங்கரமான சத்தம். **वि॰** ஆழமான.

घनचक्कर. **पु॰** முட்டாள் ; வீணாய்த் திரிபவன்.

घनफल, **पु॰** கன அளவு.

घनमूल, **पु॰** கனமூலம். (cuberoot).

घनश्याम, **पु॰** கருமேகம் ; ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்.

घनसार, **पु॰** கற்பூரம்.

घना, **वि॰** அடர்ந்த ; பக்கத்திலிருக்கும்.

घनात्मक, **वि॰** நீளம், அகலம், உயரம் சமமாயுள்ள.

घनिष्ठ, **वि॰** கெட்டியான ; நெருங்கிய.

घने, **वि॰** **कई** அநேக.

घपला, **पु॰** ஒழுங்கின்மை.

घबराना, **क्रि॰** **अ॰** மனம் கலங்க. **क्रि॰** **स॰** கலக்க ; அவசரப் படுத்த.

घबराहट- **स्त्री॰** பயம்.

घमंड, **पु॰** கர்வம்.

घमंडी, **वि॰** கர்வமுள்ள.

घमकना, **क्रि॰** **अ॰** கர்ஜிக்க.

घमका, **पु॰** அடிக்கும் சத்தம்.

घमर, **पु॰** டங்கா, டமாரம் முதலியவற்றின் சத்தம்.

घमसान, **पु॰** பயங்கர யுத்தம்.

घमाना, **क्रि॰** **पु॰** குளிர் காய.

घमासान, **पु॰**=**घमसान.**

घर, **पु॰** வீடு ; இருப்பிடம் ; —**आबाद करना** மணக்க ; —**बसाना** மணக்க.

घरघराना, **क्रि॰** **अ॰** உறும.

घरघालन, **वि॰** குடியைக் கெடுக்கும்.

घरजाया, **पु॰** வீட்டு அடிமை.

घरद्वार, **पु॰** வீடு வாசல்.

घरनी, **स्त्री॰** இல்லாள்.

घरफोरी, स्त्री॰ குடும்பத்தில் கலகம் உண்டாக்குபவள்.

घरबार, पु॰ வீடு வாசல்; சொத்து.

घरबारी, पु॰ குடும்பஸ்தன்.

घराना, पु॰ வம்சம்.

घरी, स्त्री॰ மடிப்பு; அடுக்கு.

घरू, वि॰ வீட்டு.

घरेलू, वि॰ பழக்கப்பட்ட; வீட்டு.

घरैया, वि॰ குடும்பத்துடன் நெருங்கிப் பழகிய.

घरौंदा, घरुआ, पु॰ பொம்மை வீடு.

घरौटा, पु॰ खुरौटा; குரட்டை.

घर्षण, पु॰ உரைதல்.

घलुआ, पु॰ கொசுறு.

घसना, क्रि॰ अ॰ घिसना தேய.

घसियारा, पु॰ புல் வெட்டுபவன்.

घसीट, स्त्री॰ வேக வேகமாய் எழுதுதல்; அவசரத்தில் எழுதப் பட்ட விஷயம்.

घसोटना, क्रि॰ स॰ தரையோடு இழுக்க; கிறுக்க.

घहराना, क्रि॰ अ॰ கர்ஜிக்க.

घांटो, स्त्री॰ குரவளை; தொண்டை.

घाई, स्त्री॰ இரண்டு விரல்கள் கூடுமிடம்; காயம்; ஏமாற்றம்.

घाएँ, क्रि॰ वि॰ तरफ़ பக்கமாய்.

घाघ, पु॰ பக்காப் போக்கிரி.

घाघरा, पु॰ பாவடை.

घाट, पु॰ ஆற்றுத் துறை; கணவாய்.

घाटा, पु॰ குறைவு; நஷ்டம்.

घाटो, स्त्री॰ கணவாய்.

घात- पु॰ அடி; தீமை. स्त्री॰ கபடம்.

घातक, पु॰ கொலையாளி.

घातिनो, स्त्री॰ கொலை செய்பவள்.

घाती, पु॰ கொலை செய்பவன்.

घान, पु॰, घानो, स्त्री॰ செக்கு அல்லது யந்திரத்தில் ஒரு தடவை போடக் கூடிய அளவு.

घाम, पु॰ வெயில்.

घाय, पु॰ = घाव.

घायल, वि॰ காயப் பட்ட.

घालक, पु॰ கொல்பவன்; அழிப்பவன்.

घालना, क्रि॰ स॰ அழிக்க; கெடுக்க.

घाव, पु॰ காயம்.

घास, स्त्री॰ புல்.

घिग्घी, स्त्री० விக்கல் ; பயத்தால் தொண்டை அடைத்தல்.

घिघियाना, क्रि० अ० கொஞ்ச ; திக்கித் திக்கிப் பேச.

घिन, स्त्री० घृणा வெறுப்பு.

घिनाना, क्रि० अ० வெறுக்க.

घिन्नी स्त्री० = घिरनी.

घिया, स्त्री० कद्दू சுரைக்காய்.

घिरना, क्रि० अ० சூழப்பட.

घिरनी, स्त्री० ராட்டினம் ; சக்கரம்.

घिराव, स्त्री० சூழ்தல் ; சூழப்படுதல் ; சுற்று ; சுற்றளவு.

घिसघिस, स्त्री० காரியம் செய்வதில் தளர்ச்சி ; நிச்சயமில்லாமை.

घिसना, क्रि० स० உரைக்க ; தேய்க்க. **क्रि० अ०** தேய.

घिसाई, स्त्री० தேய்தல் ; தேய்ப்புக் கூலி.

घिस्सा, पु० மோதுதல்.

घी, पु० நெய்.

घुँइयां, स्त्री० अरवी சேப்பங்கிழங்கு.

घुँघनी, स्त्री० சுண்டல்.

घुँघराले, वि० சுருண்ட.

घुंघरू, पु० சலங்கை மணி ; சிலம்பு.

घुंडी, स्त्री० துணிப் பொத்தான்.

घुग्घू, पु० ஆந்தை.

घुटकना, क्रि० स० விழுங்க ; கிடக் கிடக்கொன்று குடிக்க.

घुटना, पु० முழங்கால். **क्रि० अ०** மூச்சடைக்க.

घुटवाना, क्रि० स० மூச்சடைக்கச் செய்ய ; மொட்டையடிக்க.

घुटाना, क्रि० स० மூச்சடைக்கச் செய்ய.

घुड़कना, क्रि० स० மிரட்ட.

घुड़की, स्त्री० கோபித்தல் ; மிரட்டல்.

घुड़दौड़, स्त्री० குதிரைப் பந்தயம்.

घुड़साल, स्त्री० குதிரை லாயம்.

घुन, पु० அந்துப் பூச்சி.

घुनना, क्रि० अ० பூச்சி அரிக்க.

घुन्ना, त्रि० கோபம் அல்லது வெறுப்பை மனதிலேயே அடக்கிக் கொள்ளும்.

घुमक्कड़, वि० அதிகமாய் அலையும்.

घुमड़ना, वि० மேகங்கள் திரண்டு வர.

घुमरना, क्रि० अ० கோரமாய் சப்திக்க.

घुमाना, क्रि॰ स॰ சுற்ற ; அலையச் செய்ய.

घुमाव, पु॰ சுற்றுதல் ; அலைதல் ;—**दार-वि॰** சுற்றும்.

घुर्मित क्रि॰ वि॰ அலைந்து.

घुलना, क्रि॰ अ॰ கரைய ; க்ஷீணமடைய.

घुलाना, क्रि॰ स॰ கரைக்க.

घुसना, क्रि॰ अ॰ பிரவேசிக்க.

घुसाना, } **घुसेड़ना,** } क्रि॰ स॰ நுழைக்க.

घूंघट, पु॰ முட்டாக்கு.

घूंघर, पु॰ சுருட்டை (மயிர்).

घूंट, पु॰ ஒருவாய் (பானம்).

घूंटना, क्रि॰ स॰ குடிக்க.

घूँसा, पु॰ குத்து.

घूमना, क्रि॰ अ॰ அலைய, சுற்ற.

घूरना, क्रि॰ अ॰ முறைத்துப் பார்க்க.

घूरा, पु॰ குப்பைக்குவியல்.

घूस, स्त्री॰ பெருச்சாளி ; லஞ்சம்.

घृणा, स्त्री॰ வெறுப்பு.

घृणित, वि॰ வெறுக்கத் தக்க.

घृत, पु॰ நெய்.

घेरना, क्रि॰ स॰ சூழ ; ஸ்துதி செய்ய.

घेरा, पु॰ நாற்புறத்து எல்லை ; சுற்றளவு ; முற்றுகை.

घोंघा, पु॰ நத்தை.

घोंटना, क्रि॰ स॰ 'கடக் கடக்' கென்று குடிக்க.

घोंपना, क्रि॰ स॰ குத்த.

घोंसला, पु॰ பக்ஷிக்கூடு.

घोखना, क्रि॰ स॰ மனப்பாடம் செய்ய.

घोटना, क्रि॰ स॰ மினு மினுப்புக்காகக் கடைய ; பல முறை செய்வது பழக ; மூச்சு திணறச் செய்ய ; அரைக்க. पु॰ அரைக்கும் கல்லுரல்.

घोटाला, पु॰ ஒழுங்கின்மை.

घोड़साल, स्त्री॰ = **घुड़साल.**

घोड़ा, पु॰ குதிரை.

घोर, वि॰ பயங்கரமான ; கடக்க முடியாத.

घोलना, क्रि॰ स॰ கரைக்க.

घोष, पु॰ மாட்டிடையன் ; சத்தம்.

घोषणा स्त्री॰ விளம்பரம் ; கர்ஜனை.

घौद, पु॰ பழக் கொத்து.

घ्राण, स्त्री॰ மூக்கு ; வாசனை.

च

चंग, स्त्री॰ காற்றாடி.

चंगा, क्रि॰ वि॰ நன்றாய் ; சௌக்கியமாய்.

चंगुल, पु॰ பட்சிகளின் வளைந்த விரல்கள்; பிடிப்பு.

चँगेर, } स्त्री॰ தட்டுக் கூடை.
चंगेरी,

चंचरी, स्त्री॰ } ப்ரமர வண்டு.
चंचरीक, पु॰

चंचल, वि॰ ஸ்திரமில்லாத; பொறுமை யற்ற; விஷமம் செய்யும்.

चंचला, स्त्री॰ மின்னல்.

चंचु, स्त्री॰ **चोंच** அலகு.

चंट, वि॰ **धूर्त** தந்திரமான.

चंड, वि॰ தீவிரமான; உக்ரமான. पु॰. சூடு.

चंडू, पु॰ அபின்;—**खाना** அபின் சாப்பிடும் இடம்; —**बाज़** அபின் உபயோகிப்பவன்.

चंडूल, पु॰ மண் நிறமான ஒரு பறவை.

चंद, पु॰ சந்திரன். वि॰ சில.

चंदन, पु॰ சந்தனம்.

चंदला, वि॰ **गंजा** வழுக்கைத் தலையுள்ள.

चंदवा, पु॰ ஒருவித மண்டபம்.

चंदा, पु॰ சந்திரன்; சந்தாப் பணம்.

चंद्र, पु॰ சந்திரன்.

चंद्रबिंदु, पु॰ அரை அனுஸ்வாரக் குறி.

चंद्रमा, पु॰ சந்திரன்.

चंद्रवार, पु॰ திங்கள் கிழமை.

चंद्रहार, पु॰ ஒருவித மாலை.

चंद्रहास, पु॰ வாள்.

चंद्रिका, स्त्री॰ நிலா.

चंपई, त्रि॰ சம்பங்கிப் பூ நிறமான.

चंपक, पु॰ சம்பங்கி.

चंपत, वि॰ **गायब** மறைந்து.

चंपना, क्रि॰ अ॰ சுமையால் அழுத்தப்பட்ட.

चंपा, पु॰ செண்பகம்.

चँवर, पु॰ சாமரம்;—**दार** சாமரம் போடும் சேவகன்.

चकई, स्त्री॰ பெண் சக்ரவாகப் பட்சி.

चकचूर, वि॰ தூள் தூளான.

चकचौंध, स्त्री॰ திடுக்கிடுதல்; கண் கூசுதல்.

चकत्ता, पु॰ தழும்பு.

चकनाचूर, वि॰ தூள் தூளாக.

चकपकाना, क्रि॰ अ॰ திடுக்கிட; ஆச்சரியத்தால் இங்குமங்கும் பார்க்க.

चकमक, पु॰ சிக்கி முக்கிக்கல்.

चकमा, पु॰ **धोखा** ஏமாற்றம்.

चकराना, क्रि॰ अ॰ தலை சுற்ற ; கலங்க ; வியப்படைய.
चकला, पु॰ அப்பள மிடும் பலகை.
चकलेदार, पु॰ ஒரு பிர்காவின் அதிகாரி.
चकवा, पु॰ சக்ரவாகம் என்னும் நீர்ப் பறவை.
चकाचक, क्रि॰ वि॰ **खूब** நன்றாய்.
चकाचौंध, स्त्री॰ திடுக்கிடுதல் ; கண் கூசுதல்.
चकित, वि॰ வியப்படைந்த.
चकोर, पु॰ ஒருவித கௌதாரி.
चक्कर, पु॰ வட்டம் ; சுற்று ; —**खाना** சுழல ;—**में डालना** சங்கடத்தில் மாட்ட ; —**मारना** சுற்றிவர.
चक्का, पु॰ சக்கரம் ; வட்டமான துண்டு.
चक्की, स्त्री॰ மா அரைக்கும் இயந்திரம்.
चक्र, पु॰ சக்கரம்.
चक्रवाक पु॰ = **चकवा**.
चक्रव्यूह, पु॰ படையில் ஒருவித அணி வகுப்பு.
चक्षु, **चख**, } पु॰ **आँख** கண்.
चख, **चख-चख**, } स्त्री॰ **लड़ाई** சண்டை, சச்சரவு.
चखना, क्रि॰ स॰ ருசி பார்க்க.
चखाना, क्रि॰ स॰ ருசி காட்ட.
चगड़, वि॰ சாமர்த்தியமுள்ள.
चचा, पु॰ தகப்பனாரின் சகோதரன்.
चचींड़ा, पु॰ புடலங்காய்.
चचेरा, वि॰ **चचा** வுக்குப் பிறந்த.
चट, क्रि॰ वि॰ **तुरंत** உடனே ; —**करना** சாப்பிட்டுவிட.
चटक, पु॰ ஒருவித குருவி. स्त्री॰ மினுமினுப்பு ; சுறுசுறுப்பு. क्रि॰ वि॰ சுறுசுறுப்பாய். वि॰ ருசியான; காரசாரமான ;—**मटक** மயக்கும் எண்ணத்துடன் கூடிய சிங்கார நடை.
चटकना, क्रि॰ स॰ வெடிக்க ; பிளக்க. पु॰ செவிட்டடி.
चटकाना, क्रि॰ स॰ சுடக்க.
चटकारा, वि॰ பளபளப்பான ; சஞ்சலமான.
चटकीला, वि॰ ஸ்வாரஸ்யமான.
चटपट, क्रि॰ वि॰ சீக்கிரம்.
चटपटा, वि॰ ஸ்வாரஸ்யமான ; காரசாரமான.
चटपटी, स्त्री॰ துரிதம் ; கலக்கம்.
चटशाल, **चटसार**, } स्त्री॰ பள்ளிக்கூடம்.

चटाई, स्त्री॰ பாய்.

चटापटी, स्त्री॰ துரிதம்.

चटोरा, पु॰ போஜனப் பிரியன்.

चट्टान, स्त्री॰ பாறை.

चट्टी, स्त्री॰ தங்குமிடம்; டேரா; ஸ்லிப்பர் ஜோடு.

चट्टू, वि॰ = **चटोरा.**

चढ़ना, क्रि॰ अ॰ ஏற.

चढ़ाई, स्त्री॰ ஏறுதல்; ஏற்றம்; படை யெடுப்பு.

चढ़ा-उतरी, स्त्री॰ அடிக்கடி ஏறி இறங்குதல்.

चढ़ा-ऊपरी, } **चढ़ाचढ़ी,** } स्त्री॰ போட்டி.

चढ़ाना, क्रि॰ स॰ ஏற்ற; குடிக்க.

चढ़ाव, पु॰ ஏற்றம்; ஏறுதல்.

चढ़ावा, पु॰ காணிக்கை; மணமகளுக்குக் கொடுக்கும் நகை.

चणक, पु॰ **चना** கடலை.

चतुरंग पु॰ நால் வகை சேனை; சதுரங்க விளையாட்டு.

चतुर, त्रि॰ சாமர்த்தியமுள்ள.

चतुराई, स्त्री॰ சாமர்த்தியம்.

चतुर्गुण, त्रि॰ நான்கு மடங்கு.

चतुर्थ, वि॰ நான்காவது.

चतुर्दिक, क्रि॰ त्रि॰ நாலா பக்கமும்.

चतुष्कोण, वि॰ சதுரமான.

चतुष्पद, त्रि॰ நான்கு காலுள்ள.

चद्दर, स्त्री॰ துப்பட்டி; தகடு.

चनखना, क्रि॰ अ॰ கோபப்பட.

चना, पु॰ கொண்டைக் கடலை.

चपकन, स्त्री॰ ஒரு வகை கோட்டு.

चपकना, क्रि॰ अ॰ = **चिपकना.**

चपक़लश, கத்திச் சண்டை; இரைச்சல்.

चपटा, वि॰ = **चिपटा.**

चपड़ा, पु॰ **लाख** அரக்கு.

चपत, पु॰ செவுட்டடி; நஷ்டம்.

चपना, क्रि॰ अ॰ அமுக்கப் பட; நசுக்கப் பட.

चपनी, स्त्री॰ கிண்ணம்.

चपरा, क्रि॰ वि॰ **झटपट** சீக்கிரம்.

चपरास, स्त्री॰ சேவகனின் வில்லை.

चपरासी, पु॰ கச்சேரிச் சேவகன்.

चपल, वि॰ சஞ்சலமான; தந்திரமான; கெட்டிக்காரனான.

चपला, स्त्री॰ மின்னல்.

चपाती, स्त्री॰ சப்பாத்தி (ரொட்டி).

चपेट, स्त्री॰ அறை ; பிரபாவம்.

चपेटना, क्रि॰ स॰ அமுக்க ; அதட்ட.

चप्पल, पु॰ செருப்பு.

चप्पा, पु॰ கால் பங்கு ; நாலு விரக்கடை.

चप्पू, पु॰ ஓடத்தைத் தள்ளும் தடி.

चबाना, क्रि॰ स॰ மெல்ல.

चबूतरा, पु॰ திண்ணை ; மேடை.

चबेना, पु॰ வறுக்கப் பட்ட தானியம்.

चबेनी, स्त्री॰ சிற்றுண்டி.

चभोरना, क्रि॰ स॰ நனைக்க.

चमक, स्त्री॰ பிரகாசம் ;—**दमक** स्त्री॰ பகட்டு ;—**दार** மினுமினுப்பான.

चमकना, क्रि॰ अ॰ பிரகாசிக்க ; திடீரென வலி யெடுக்க.

चमकाना, क्रि॰ स॰ பிரகாசிக்கும்படி செய்ய.

चमकीला, वि॰ பிரகாசிக்கிற ; பகட்டான.

चमगीदड़, पु॰ வௌவால்.

चमचम, स्त्री॰ பாலால் செய்த ஒருவித மிட்டாய்.

चमचमाना, क्रि॰ अ॰ மினுமினுக்க. क्रि॰ स॰ மினுமினுக்கச் செய்ய.

चमचा, पु॰ ஸ்பூன்.

चमड़ा, पु॰ } தோல்.
चमड़ी, स्त्री॰ }

चमत्कृत, वि॰ ஆச்சரியப் பட்ட.

चमत्कार, पु॰ ஆச்சரியகரமான வேலை.

चमत्कारी, वि॰ ஆச்சரியகரமான.

चमत्कृत, वि॰ ஆச்சரியப்பட்ட.

चमन, पु॰ பூந்தோட்டம்.

चमर, पु॰ சாமரம்.

चमाचम, वि॰ பிரகாசமுள்ள.

चमार, पु॰ சக்கிலிய ஜாதி ; சக்கிலியன்.

चमू, स्त्री॰ சேனை.

चमेली स्त्री॰ மல்லிகை.

चमोटा, पु॰ சாணைத் தோல்.

चमोटी, स्त्री॰ சவுக்கு ; சாணைத் தோல்.

चम्मच, पु॰ ஸ்பூன்.

चय, पु॰ குவியல் ; கூட்டம்.

चयन, पु॰ பொறுக்கி யெடுத்தல்.

चर, पु॰ தூதன் ; உளவன். वि॰ தானே போகும்.

चरक, पु॰ தூதன் ; உளவன்.

चरका, पु॰ காயம் ; ஏமாற்றம்.

चर्ख़, पु॰ = चर्ख़.

चरखा, पु॰ ராட்டினம் ; சண்டை சச்சரவு.

चरखी, स्त्री॰ சிறிய ராட்டினம்.

चरचना, क्रि॰ स॰ மெழுக ; பூச.

चरचा, स्त्री॰ = चर्चा.

चरण, } पु॰ பாதம்.
चरन, }

चरना, क्रि॰ अ॰ மேய.

चरनी, स्त्री॰ மேய்ச்சல் தரை.

चरपरा, वि॰ காரமான ; சுறுசுறுப்புள்ள.

चरबांक, } वि॰ சாமர்த்தியமுள்ள ; பயமற்ற.
चरबाक, }

चरबी, स्त्री॰ கொழுப்பு.

चरम, वि॰ கடைசி.

चरवाहा, पु॰ மேய்ப்பவன்.

चरस, पु॰ கபிலை ; லாகிரி வஸ்து.

चरसा, पु॰ பெரிய தோல் பை ; கபிலை.

चराई, स्त्री॰ மேய்தல் ; மேய்த்தல் ; மேய்ச்சல் கூலி.

चरागाह, पु॰ மேய்ச்சல் தரை.

चराचर, वि॰ அசைவன—அசையாவன, ஸ்தாவர ஜங்கம.

चराना, क्रि॰ स॰ மேய்க்க ; வார்த்தையாடி ஏமாற்ற.

चरिंदा, पु॰ மிருகம்.

चरित पु॰ நடத்தை ; வாழ்க்கைக் கதை.

चरितार्थ, वि॰ திட்டப்படி நடந்த ; பிரயோஜனப் பட்ட.

चरित्तर, पु॰ போக்கிரி நடத்தை.

चरित्र, पु॰ சுபாவம் ; செயல்.

चरी, स्त्री॰ மேய்ச்சல் தரை.

चरेरा, वि॰ முரடான.

चर्ख़, पु॰ ஆகாயம் ; குயவனின் சக்கரம்.

चर्चक, पु॰ பேசுபவன் ; தர்க்கிப்பவன்.

चर्चा, स्त्री॰ பேச்சு ; சம்பாஷணை.

चर्चित, वि॰ கூறப்பட்ட ; பூசப்பட்ட.

चर्पट, पु॰ செவுட்டடி ; உள்ளங்கை.

चर्म, पु॰ தோல் ;—**कार** சக்கிலியன்.

चर्या, स्त्री॰ செய்யப்படும் காரியம் ; நியமம்.

चर्राना, क्रि॰ अ॰ அரிக்க ; வலிக்க ; தினவெடுக்க.

चल, वि॰ சஞ்சலமான.

चलचलाव, पु॰ யாத்திரை.

चलता, वि॰ பழக்கத்திலுள்ள; தந்திரமான.

चलती, स्त्री॰ அதிகாரம்.

चलन, पु॰ நடத்தை; போக்கு; பழக்க வழக்கங்கள்;—**सार** பழக்கத்திலுள்ள.

चलना, क्रि॰ अ॰ நடக்க; படிக்க முடிய.

चलनी, स्त्री॰ = **छलनी**.

चलाऊ, वि॰ வெகு காலம் உழைக்கக்கூடிய.

चलाचली, स्त्री॰ போகிற அவஸரம்.

चलान, स्त्री॰ செல்லுதல்; பணம் செலுத்தும் சலான்.

चलाना, क्रि॰ स॰ நடக்கச் செய்ய; போகச் செய்ய; ஓட்ட; அம்பு, குண்டு முதலியவைகள் விட.

चलायमान, वि॰ செல்லுகிற; சஞ்சலமான.

चलाव, पु॰ செல்லுதல்; யாத்திரை.

चलावा, पु॰ நியமம்.

चलित, वि॰ நடக்கும்; அசையும்.

चवन्नी, स्त्री॰ கால் ரூபாய் நாணயம்.

चश्म, स्त्री॰ கண்;—**दीद** கண்ணால் பார்த்த;—**नुमाई** கண் மிரட்டல்;—**पोशी** குற்றங்களை கவனியாதிருத்தல்.

चश्मा, पु॰ மூக்குக் கண்ணாடி; ஊற்று.

चषक, स्त्री॰ கள் குடிக்கும் பாத்திரம்.

चसक, स्त्री॰ இலேசான வலி.

चसकना, क्रि॰ अ॰ வலிக்க; வேதனை எடுக்க.

चसका, पु॰ விருப்பம்; கெட்ட பழக்கம்.

चस्पां, वि॰ ஒட்டியிருக்கும்.

चह, पु॰ படகுத் துறை. स्त्री॰ பள்ளம்.

चहक, स्त्री॰ பக்ஷிகளின் ஆரவாரம்.

चहकना, क्रि॰ अ॰ (பட்சி) கூவ; சந்தோஷத்துடன் சம்பாஷிக்க.

चहचहा, पु॰ = **चहक**.

चहचहाना, क्रि॰ अ॰ பட்சிகள் ஆரவாரம் செய்ய.

चहबचा, पु॰ தொட்டி; குழி; நிலவறை.

चहल, स्त्री॰ சேறு; ஆரவாரம்.

चहलक़दमी, स्त्री॰ நிதானமாய் உலாவுதல்.

चहलपहल, स्त्री॰ களிப்பு; கொண்டாட்டம்.

चहला, पु॰ சேறு.

चहार, वि॰ चार நான்கு.

चहारदीवारी, स्त्री॰ காம்பவுண்டு சுவர்.

चहार-शम्बा, पु॰ புதன் கிழமை.

चहारुम, वि॰ கால் பங்கு.

चहुँओर, क्रि॰ वि॰ நாலா பக்கமும்.

चहेता, वि॰ அன்பான.

चाँई, वि॰ மோசக்கார; தந்திரமான.

चांगला, वि॰ சொஸ்தமான; சாமர்த்தியமான.

चांटा, पु॰ செவுட்டடி, அறை.

चांड, वि॰ பலமான; தீவிரமான. स्त्री॰ சுமை தாங்கி.

चांडाल, पु॰ சண்டாளன்.

चांद, पु॰ சந்திரன்.

चांदनी, स्त्री॰ நிலா; பந்தலின் உள்பக்கம் கட்டும் வெள்ளைத் துணி.

चांदमारी, स्त्री॰ குறி பார்த்துச் சுடும் அப்பியாசம்.

चांदी, स्त्री॰ வெள்ளி.

चांप, स्त्री॰ அடக்குதல்; அழுத்துதல்.

चांपना, क्रि॰ स॰ அழுத்த.

चायँचायँ, स्त्री॰ வீண் உளறுதல்.

चाक, पु॰ குயவன் சக்கரம்; பிளவு. वि॰ திடமான; தந்திரமான.

चाकना, क्रि॰ स॰ எல்லை போட; அடையாளம் செய்ய.

चाकर, पु॰ வேலைக்காரன்.

चाकरी, स्त्री॰ வேலை.

चाकू, पु॰ கத்தி.

चाचा, पु॰ काका தகப்பனாரின் சகோதரன்.

चाट, स्त्री॰ விருப்பம்; சுவை; காரசாரமான பண்டம்; கெட்ட வழக்கம்.

चाटना, क्रि॰ स॰ நக்க.

चाटु, पु॰ முகஸ்துதி.

चाटुकार, पु॰ முகஸ்துதி செய்பவன்.

चाटुकारी, स्त्री॰ முகஸ்துதி.

चातक, पु॰ சாதக பட்சி.

चातुरी, स्त्री॰ } சாமர்த்தியம்.
चातुर्य, पु॰ }

चादर, स्त्री॰ துப்பட்டி; அகலமான துப்பட்டா; தகடு.

चाप, पु॰ வில்; வட்டத்தில் ஒரு பாகம் (arc).

चापना, क्रि॰ स॰ அமுக்க.

चापलूस, वि॰ முகஸ்துதி செய்யும்.

चापलूसी, स्त्री॰ முகஸ்துதி.

चाबना, क्रि॰ स॰ மெல்ல ; சாப்பிட.

चाबी, स्त्री॰ சாவி.

चाबुक, पु॰ சவுக்கு, சாட்டை.

चाभना, क्रि॰ स॰ சாப்பிட.

चाभी, स्त्री॰ சாவி.

चाम, पु॰ தோல்.

चाय, स्त्री॰ தேயிலை.

चार, पु॰ போக்கு ; உளவன். वि॰ நான்கு ; அநேக.

चारखाना, पु॰ கட்டம்போட்ட துணி.

चारजामा, पु॰ ஜேணம்.

चारण, पु॰ ஊர் ஊராய்ச் சுற்றும் பாடகன்.

चारदोवारी, स्त्री॰ வெளிச்சுவர், காம்பவுண்டு சுவர்.

चार-नाचार, क्रि॰ वि॰ लाचार வேறு வழியில்லாமல்.

चारपाई, स्त्री॰ கட்டில்.

चारबाग़, पु॰ சதுரமான சிறிய தோட்டம்.

चारा, पु॰ மாடுகளின் உணவு ; உபாயம்.

चाराजोई, स्त्री॰ பிராது.

चारित्र, } **चारित्र्य,** } पु॰ நடத்தை ; ஒழுக்கம்.

चारी, वि॰ நடக்கும் ; நியமத்தை அனுசரிக்கும்.

चारु, वि॰ அழகான.

चाल, स्त्री॰ போக்கு ; நடத்தை ; தந்திரம்.

चालक, वि॰ நடத்துகிற ; போக்கிரி.

चालचलन, पु॰ நடத்தை, ஒழுக்கம்.

चालढाल, स्त्री॰ நடத்தை.

चालना. क्रि॰ स॰ நடத்த ; சலிக்க.

चालबाज़, वि॰ போக்கிரி.

चालाक, वि॰ தந்திரமான ; துஷ்டனான.

चालाकी, स्त्री॰ தந்திரம், சாமர்த்தியம் ; துஷ்டத்தனம்.

चालान, पु॰ = **चलान.**

चाव, पु॰ தீவிர விருப்பம்.

चावल, पु॰ அரிசி ; சாதம்.

चाशनी, स्त्री॰ ஜீரா ; பாகு.

चाह, स्त्री॰ விருப்பம் ; தேவை.

चाहक, पु॰ விரும்புகிறவன்.

चाहत स्त्री॰ அன்பு.

चाहना, क्रि॰ स॰ விரும்ப ; பிரியப்பட.

चाहिये, अ॰ வேண்டும்.

चाहे, अ॰ இஷ்டப்படி ; வேண்டுமானல்.

चाहे-ग़ावग़ाब, पु॰ சிரிக்கும் பொழுது கன்னத்தில் விழும் குழி.

चिउँटा, पु॰ எறும்பு.

चिउँटी, स्त्री॰ சிறிய எறும்பு.

चिंघाड़, स्त्री॰ பிளிறுதல்.

चिंघाड़ना, क्रि॰ अ॰ கத்த; பிளிற.

चिंतक, वि॰ யோசிக்கும்.

चिंतन, पु॰ தியானம்.

चिंतनीय, वि॰ யோசிக்கத்தக்க.

चिंता, स्त्री॰ கவலை; யோசனை.

चिंतित, वि॰ கவலை கொண்ட.

चिंदी, स्त्री॰ துண்டு.

चिउड़ा, पु॰ அவல்.

चिक, स्त्री॰ மூங்கில் அல்லது நாணல் பாய்த்திறை. पु॰ கசாப்புக் கடைக்காரன்.

चिकट, वि॰ அழுக்கும் கந்தலுமான.

चिकना, वि॰ மிருதுவான; எண்ணெய் நெய் முதலியன தடவப் பட்ட.

चिकनाना, क्रि॰ अ॰ மினு மினுப் பாக்க.

चिकरना, क्रि॰ अ॰ கூவ.

चिकित्सक, पु॰ வைத்தியன்.

चिकित्सा, स्त्री॰ வைத்தியம்.

चिकुर, पु॰ केश கூந்தல்.

चिचियाना, क्रि॰ अ॰ கூச்சலிட.

चिट, स्त्री॰ சீட்டு.

चिटनवीस, पु॰ குமாஸ்தா.

चिटवाना, क्रि॰ स॰ படக் என்று ஒடிக்க; தொந்திரவு செய்ய.

चिट्टा, वि॰ வெள்ளையான.

चिट्ठा, पु॰ குறிப்பு; வரவு செலவுக் கணக்கு.

चिट्ठी, स्त्री॰ கடிதம்;—**पत्री** கடிதம்; கடிதப் போக்கு வரத்து.

चिट्ठीरसाँ, पु॰ தபால்காரன்.

चिड़चिड़ा, वि॰ முன் கோபமுள்ள.

चिड़चिड़ाना, क्रि॰ अ॰ சிடுசிடுக்க.

चिड़िया, स्त्री॰ பட்சி; சீட்டாட்டத்தில் க்ளாவர்.

चिड़िया-ख़ाना, पु॰ மிருகக் காட்சி சாலை. (Zoo)

चिड़ीमार, पु॰ பட்சி வேடன்.

चिढ़, स्त्री॰ கோபம்; அதிருப்தி.

चिढ़ना, क्रि॰ अ॰ கோபிக்க.

चिढ़ाना, क्रि॰ स॰ கோபமூட்ட.

चित, पु॰ மனம். वि॰ மல்லாந்த.

चितकबरा, वि॰ பல நிறங் கலந்த.

चितचोर, पु॰ மனதைக் கவருபவன் ; அன்பன்.

चितला, वि॰ பல்வேறு நிறமான.

चितवन, स्त्री॰ பார்வை.

चिता, स्त्री॰ தகனம் செய்யும் சிதை.

चिताना, क्रि॰ स॰ எச்சரிக்கை செய்ய ; நினைவு மூட்ட.

चितावनी, स्त्री॰ எச்சரித்தல், எச்சரிக்கை.

चितेरा, पु॰ சித்திர மெழுதுபவன்.

चित्त, पु॰ மனம்.

चित्तवृत्ति, स्त्री॰ மனப்போக்கு.

चित्ती, स्त्री॰ சிறு புள்ளி ; மச்சம்.

चित्र, पु॰ படம்.

चित्रविचित्र, वि॰ பல்வேறு நிறங்களுள்ள.

चित्रित, वि॰ படம் வரையப்பட்ட.

चिथड़ा, पु॰ கந்தைத் துணி.

चिथाड़ना, क्रि॰ स॰ கிழிக்க ; அவமானப் படுத்த.

चिनक, स्त्री॰ எரிச்சல்.

चिनगारी, **चिनगी,** } स्त्री॰ தீப்பொறி.

चिनिया, वि॰ சீன தேசத்து.

चिनियाबदाम, पु॰ நிலக் கடலை.

चिन्ह पु॰ அடையாளம்.

चिन्हाना, क्रि॰ स॰ பரிசயம் செய்விக்க.

चिन्हानी, स्त्री॰ அடையாளம்.

चिपकना, क्रि॰ अ॰ ஒட்டிக் கொள்ள.

चिपकाना, क्रि॰ स॰ ஒட்ட.

चिपचिपा, वि॰ பசை உடைய, ஒட்டுகிற.

चिपटना, क्रि॰ अ॰ = **चिपकना.**

चिपटा, वि॰ ஒட்டியிருக்கும்.

चिपड़ी, स्त्री॰ வரட்டி.

चिबुक, पु॰ முகவாய்க் கட்டை.

चिमटना, क्रि॰ अ॰ ஒட்டிக் கொள்ள ; ஆலிங்கனம் செய்ய.

चिमटा, पु॰ இடுக்கி; சிம்டா.

चिमटाना क्रि॰ स॰ = **चिपकाना.**

चिरंतन, वि॰ பழைய.

चिर, वि॰ வெகு காலம் வசிக்கும்.

चिरकाल, पु॰ நீண்ட காலம்.

चिरकीन, वि॰ அழுக்கான.

चिरकुट, पु॰ கந்தை.

चिरजीवी, वि॰ சிரஞ்ஜீவி.

चिरना, क्रि॰ अ॰ பிளக்கப்பட, கீறப்பட.

चिरवाना, क्रि॰ स॰ பிளக்கும்படி செய்விக்க.

चिरस्थाई, वि॰ நெடு நாள் உழைக்கும்.

चिराई, स्त्री॰ கீறுதல்; கீறும் கூலி.

चिराग़, पु॰ விளக்கு;—**बढ़ाना, ठंढा करना** விளக்கை அணைக்க.

चिराग़-पा, वि॰ **औंधा** தலை கீழான.

चिरायता, पु॰ நில வேம்பு.

चिरायु, वि॰ சிரஞ்சீவி.

चिलक, स्त्री॰ பிரகாசம்; வேதனை.

चिलकना, क्रि॰ अ॰ குத்துவலி யெடுக்க.

चिलगोजा, पु॰ வறுத்து சாப்பிடும் ஒருவித பருப்பு.

चिलबिला, } **चिलबिल्ला**, } वि॰ சஞ்சலமான.

चिलम, स्त्री॰ ஹுக்காவில் புகையிலையும் நெருப்பும் இருக்கும் பாத்திரம்.

चिलमची, स्त्री॰ கையலம்பும் பேஸின்.

चिलमन, स्त्री॰ மூங்கில் பாய்த் திரை.

चिल्लड़, पु॰ சீலைப்பேன்.

चिल्लपों, स्त्री॰ இரைச்சல்.

चिल्ला, पु॰ வில்லின் நாண்.

चिल्लाना, क्रि॰ स॰ கத்த.

चिल्लाहट, स्त्री॰ கூச்சல்.

चिहुँकना, क्रि॰ अ॰ **चौंकना**.

चिहुँटी, स्त्री॰ கிள்ளுதல்.

चिह्न, पु॰ குறி.

चीकट, पु॰ எண்ணெயழுக்கு.

चीख़ना, क्रि॰ अ॰ கூச்சலிட.

चींचपड़, स्त्री॰ எதிர்த்துப் பேசுதல்.

चींटा, पु॰ எறும்பு.

चीज़, स्त्री॰ வஸ்து.

चीठी, स्त्री॰ = **चिट्ठी**.

चीता, पु॰ சிறுத்தை.

चीत्कार, पु॰ கூச்சல்.

चीथड़ा, पु॰ = **चिथड़ा**,

चीथना, क्रि॰ स॰ கந்தலாக்க, கிழிக்க.

चीना-बदाम, पु॰ நிலக் கடலை.

चीनी, स्त्री॰ சீனி, சர்க்கரை. वि॰ சீன தேசத்து.

चीन्ह, पु॰ = **चिन्ह**,

चीमड़, वि॰ சுலபத்தில் ஒடியாத அல்லது கிழியாத.

चीर, पु॰ துணி.

चीरना, क्रि॰ स॰ கிழிக்க; அறுக்க.

चीरफाड़, स्त्री॰ கிழித்தல், அறுத்தல்; ரண சிகிச்சை.

चील, स्त्री॰ பருந்து.

चीलर, पु॰ = **चिल्लड़**.

चीरह, स्त्री॰ =चील.
चुँगल, पु॰ चंगुल.
चुंगी, स्त्री॰ சுங்க வரி ; சிட்டிகை.
चुंधलाना, क्रि॰ अ॰ =चौंधियाना.
चुंधा, वि॰ மங்கின பார்வையுள்ள ; மிகச் சிறு கண்களுள்ள.
चुँधियाना, क्रि॰ अ॰ =चौंधियाना.
चुंबक, पु॰ முத்தமிடுபவன் ; காந்தக்கல் அல்லது காந்த இரும்பு.
चुंबन, पु॰ முத்தமிடுதல்.
चुंबित, वि॰ முத்தமிடப்பட்ட.
चुंबी, वि॰ முத்தமிடுகிற.
चुआना, क्रि॰ अ॰ சொட்ட ; காய்ச்சி வடிக்க.
चुकता. वि॰ செலுத்திய.
चुकना, क्रि॰ अ॰ முடிவுபெற ; கடன் தீர.
चुकाना, क्रि॰ स॰ முடிக்க ; கடன் தீர்க்க.
चुक्कड़, पु॰ சிறிய மண் கலயம்.
चुगद, पु॰ ஆந்தை ; முட்டாள்.
चुगना, क्रि॰ स॰ அலகால் கொத்த.
चुगलखोर, पु॰ கோள் சொல்லி.
चुगली, स्त्री॰ கோள்.
चुगाना, क्रि॰ स॰ பக்ஷிகளுக்குத் தீனிபோட.
चुचकारना, क्रि॰ अ॰ கொஞ்ச ; செல்லங் காட்ட.
चुटकी, स्त्री॰ சிட்டிகை ;—लेना கேளிக்கை செய்ய.
चुटकुला, पु॰ ஸ்வாரஸ்யமான விஷயம்.
चुटिया, स्त्री॰ சிகை.
चुटीला, वि॰ காயம் பட்ட ; கோடியிலிருக்கும்.
चुटैल, वि॰ காயம் பட்ட.
चुड़िहारा, पु॰ வளையல்காரன்.
चुड़ैल, स्त्री॰ பிசாசு ; துஷ்டப் பெண்.
चुनचुनाना, क्रि॰ वि॰ குத்து வலி யெடுக்க.
चुनन, स्त्री॰ மடிப்பு ; சுருங்கல்.
चुनना, क्रि॰ स॰ பொறுக்கி யெடுக்க ; சுவர் கட்ட ; (துணி) கொசுவ.
चुनरी, स्त्री॰ சுங்கடிப் புடவை.
चुनांचे, अ॰ அதனால் ; உதாரணமாக.
चुनाव, पु॰ தேர்தல் ; தேர்ந்தெடுத்தல்.
चुनिंदा, वि॰ தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட ; நேர்த்தியான.

चुनौटी, स्त्री॰ சுண்ணம்பு டப்பி.

चुनौती, स्त्री॰ தூண்டுதல்; சண்டைக் கழைத்தல்.

चुन्नी, स्त्री॰ சிறு துண்டு.

चुप, वि॰ பேசாத. **स्त्री॰** பேசாமை.

चुपका, वि॰ பேசாத. **क्रि॰ वि॰** ரகசியமாக.

चुपड़ना, क्रि॰ स॰ தடவ. பூச.

चुपाना, क्रि॰ अ॰ மௌனமாயிருக்க.

चुप्पा, वि॰ மிதமாய்ப் பேசுகிற.

चुप्पी, स्त्री॰ மௌனம்.

चुबलाना, क्रि॰ स॰ ருசி அறிவதற்காக சவைக்க.

चुभकना, क्रि॰ अ॰ மூழ்க்கு அடிக்க.

चुभकी, स्त्री॰ மூழ்க்கு.

चुभना, क्रि॰ अ॰ குத்த.

चुभाना, } **क्रि॰ स॰** குத்த;
चुभोना, } புகுத்த.

चुमकारना, क्रि॰ स॰ पुचकारना கொஞ்ச.

चुम्मा, पु॰ முத்தம்.

चुरमुर, पु॰ நொருங்கும் சத்தம்.

चुरमुरा, वि॰ காரமான; கரகரப்பான.

चुरना, क्रि॰ अ॰ தண்ணீரில் வேக.

चुराना, क्रि॰ स॰ திருட; ஒளிக்க; வேக வைக்க.

चुरुट, पु॰ சுருட்டு.

चुलचुलाना, क्रि॰ अ॰ அரிக்க.

चुलबुला, वि॰ சஞ்சலமான.

चुलबुलाना, क्रि॰ अ॰ சஞ்சலமடைய.

चुल्लू, पु॰ தண்ணீர் முதலியன ஏந்துவதற்காக சேர்த்துவைக்கப் பட்ட இரண்டு கைகள்;—**भर पानी में डूब मरना** மிகவும் அவமானப்பட.

चुवाना, क्रि॰ स॰ சொட்டச் செய்ய.

चुसकी, स्त्री॰ குடித்தல்; சிப்பிச் சாப்பிடுதல்.

चुसनी, स्त्री॰ உறிஞ்சும் வஸ்து. (Feeding bottle, Nipple.)

चुस्त, वि॰ இறுக்கமான; சுறுசுறுப்பான; பலமான.

चुस्ती, स्त्री॰ சுறுசுறுப்பு; பலம்.

चुहचुहाता, वि॰ பளபளப்பான.

चुहल, स्त्री॰ சிரிப்பு.

चुहलबाज़, वि॰ मज़ाकिया பரிகாசம் செய்கிற.

चुहिया, स्त्री॰ பெண் எலி; சிறு எலி.

चूँ, क्रि॰ वि॰ ஆகையால். **अ॰** ஆல் **(अगर)**.

चूंकि, क्रि॰ वि॰ क्योंकि ஏனென்றால்.

चूँदरी, स्त्री॰ =चुनरी.

चूक, स्त्री॰ பிசகு.

चूकना, क्रि॰ अ॰ பிசகு செய்ய; சந்தர்பத்தை இழக்க.

चूची, स्त्री॰ ஸ்தனம்.

चूड़ांत, वि॰ கடைசி எல்லை.

चूड़ा, स्त्री॰ சிகை. **पु॰** கங்கணம்; அவல்.

चूड़ाकरण, पु॰ குடுமிக் கல்யாணம்.

चूड़ी, स्त्री॰ வளைந்த வஸ்து; வளையல் ;**—दार वि॰** வளையல் அல்லது வளைந்த கோடுள்ள.

चूत, पु॰ மாமரம்.

चूतड़, पु॰ சூத்தாமுட்டை.

चून, पु॰ மாவு; சூர்ணம்.

चूनर, चूनरी, स्त्री॰ சுங்குடிப் புடவை.

चूना, पु॰ சுண்ணும்பு. **क्रि॰ अ॰** சொட்ட.

चूनी, स्त्री॰ நொய்.

चूमना, क्रि॰ स॰ முத்தமிட.

चूमा पु॰ முத்தம்.

चूर, पु॰ பொடி. **वि॰** போதை கொண்ட.

चूरन, चूरा, पु॰ சூர்ணம்.

चूर्ण, पु॰ பொடி. **वि॰** நாசமாக்கப்பட்ட.

चूल, पु॰ சிகை : மயிர்.

चूल्हा, पु॰ அடுப்பு.

चूसना, क्रि॰ स॰ உறிஞ்ச.

चूहा, पु॰ எலி ;**—दान, दानी** எலிப் பொறி.

चे, अ॰ என்ன ?

चेचक, स्त्री॰ அம்மை; வைசூரி.

चेटक, पु॰ சேவகன்.

चेटकी, पु॰ மந்திரவாதி.

चेटी, स्त्री॰ வேலைக்காரி.

चेत, पु॰ பிரக்ஞை; புத்தி.

चेतन, वि॰ பிரக்ஞை அல்லது உணர்ச்சியுள்ள.

चेतना, स्त्री॰ புத்தி ; பிரக்ஞை. **क्रि॰ अ॰** ஜாக்கிரதையாக.

चेतावनी, स्त्री॰ எச்சரிக்கை.

चेर, चेरा, पु॰ வேலைக்காரன் ; சிஷ்யன் ;

चेरी, स्त्री॰ வேலைக்காரி : சிஷ்யை.

चेला, पु॰ சிஷ்யன் ; மாணக்கன்.

चेलिन, } **स्त्री॰** சிஷ்யை ; மாணவி.
चेली, }

चेष्टा, स्त्री॰ कोशिश முயற்சி.

चेहरा, पु॰ முகம் ; முன் பாகம்.

चैत, पु॰ சித்திரை மாதம்.

चैतन्य, पु॰ ஞானம் ; பிரக்ஞை.

चैन, पु॰ आराम சிரம பரிகாரம்.

चैला, पु॰ விறகு.

चोंगा, पु॰ புனல்.

चोंच, स्त्री॰ அலகு.

चोंथना, क्रि॰ स॰ கிழிக்க, கீற.

चोकर, पु॰ சலித்த பின் தங்கும் தவிடு, உமி முதலியன.

चोख, स्त्री॰ சுறுசுறுப்பு ; கூர்மை.

चोखा, वि॰ சுத்தமான ; கூர்மையான. **पु॰** ஒருவித பச்சடி.

चोगा, पु॰ ஒருவித நீண்ட சட்டை.

चोचला, पु॰ हावभाव தளுக்கு ; கேலிப் பேச்சு.

चोट, स्त्री॰ घाव அடி ; காயம்.

चोटार, वि॰ घायल காயப்பட்ட.

चोटी, स्त्री॰ சிகை ; பின்னல் ; உச்சி.

चोटी का, वि॰ सर्वोत्तम சிரேஷ்டமான.

चोट्टा, पु॰ திருடன்.

चोप, पु॰ इच्छा விருப்பம்.

चोब, स्त्री॰ பந்தல் அல்லது கூடாரத்தின் பெரிய தூண் ; தங்கம் அல்லது வெள்ளித்தகடு போட்ட கம்பு.

चोबदार, पु॰ பெரிய அதிகாரிகள் அல்லது சுவாமியின் முன்னால் வெள்ளி அல்லது தங்கத் தகடிட்ட கம்பைத் தூக்கிக்கொண்டு போகிறவன்.

चोर, पु॰ திருடன்.

चोरी, स्त्री॰ திருட்டு ; திருட்டுத்தனம்.

चोला, पु॰ சரீரம் ; நீண்ட தளர்ந்த ஷர்ட்டு.

चोली, स्त्री॰ ரவிக்கை ;—**दामन का साथ** மிக நெருங்கிய நட்பு.

चोषण, पु॰ चूसना உறிஞ்சுதல்.

चौंकना, क्रि॰ अ॰ திடுக்கிட.

चौंधियाना, क्रि॰ अ॰ கண் கூச.

चौक, पु॰ சதுர பூமி; முற்றம்; பூஜைக்காக கோலம் போட்ட இடம்; மார்க்கெட்; நாற்சந்தி.

चौकड़ी, स्त्री॰ மண்டலி; நான்கு குதிரை வண்டி; நாற்கால் பாய்ச்சல்.

चौकन्ना, वि॰ எச்சரிக்கையாக; ஜாக்கிரதையாக.

चौकस, वि॰ எச்சரிக்கையாக; சரியாக.

चौकसी, स्त्री॰ எச்சரிக்கை; ஜாக்கிரதை.

चौका, पु॰ ஆசாரமாய் சமைத்துச் சாப்பிடும் இடம்.

चौकी, स्त्री॰ தாழ்ந்த அகலமான பெஞ்சி; காவல்.

चौकीदार, पु॰ காவல்காரன்; பாராக்காரன்.

चौकीदारी, स्त्री॰ பாரா; பாராக் கூலி.

चौकोना, } वि॰ சதுரமான;
चौकोर, } நாற்கோணமான.

चौखट, स्त्री॰ வாசல்படி; கதவு நிலை.

चौखूंट, पु॰ நான்கு திசைகள். क्रि॰ वि॰ நாலா பக்கமும்.

चौखूटा, वि॰ = **चौकोना.**

चौगान, पु॰ போலோ, ஹாக்கி போன்ற விளையாட்டு.

चौगिर्द, क्रि॰ वि॰ நாலா பக்கமும்.

चौगुना, वि॰ நான்கு மடங்கு.

चौड़ा, वि॰ அகலமான.

चौतरा, पु॰ = **चबूतरा.**

चौथ स्त्री॰ சதுர்த்தி; கால் பங்கு; மராட்டியர் விதித்த ஒரு வரி.

चौथा, वि॰ நான்காவது.

चौथाई, पु॰ கால் பங்கு.

चौदस, स्त्री॰ சதுர்த்தசி.

चौधरी, पु॰ முக்கியஸ்தன்.

चौपट, वि॰ பாழான; காப்பாற்றப் படாத.

चौपड़, स्त्री॰ சொக்கட்டான் ஆட்டம்.

चौपथ, पु॰ நாற்சந்தி.

चौपहल, वि॰ நான்கு பக்கங்களுள்ள.

चौपाई, स्त्री॰ ஒரு விருத்தம்.

चौपाया, पु॰ நாற்கால் பிராணி.

चौपाल, पु॰ உட்காருமிடம்.

चौमंज़िला, वि॰ நான்கு மாடிகளுள்ள.

चौमुख, क्रि॰ वि॰ நாலா பக்கமும்.

चौमुहानी, स्त्री॰ நாற்சந்தி.

चौरस, वि॰ சமதளமான.

चौरस्ता, पु॰ நாற்சந்தி.

चौरा, पु॰ = **चबूतरा.**

चौराहा, पु॰ நான்கு பாதைகள் சேருமிடம், நாற்சந்தி.

चौरेठा, पु॰ ஜலம் விட்டு அரைத்த அரிசி மா.

चौर्य, पु॰ திருட்டு.

चौलाई. स्त्री॰ அகலம்.

चौवा, पु॰ நான்கு விரக்கடை அகலம்.

चौसर, पु॰ சொக்கட்டான் ஆட்டம்.

चौहट्टा, पु॰ நாற்சந்தி.

चौहद्दी, स्त्री॰ நாற்புற எல்லை.

चौहरा, वि॰ நான்கு மடிப்புள்ள.

च्युत, वि॰ வீழ்ச்சியடைந்த.

छ

छँटना, क्रि॰ अ॰ வெட்டுண்டு பிரிக்கப்பட.

छँटवाना, क्रि॰ स॰ வெட்டச் செய்ய; தேர்ந்தெடுக்கச் செய்ய.

छंद, क्रि॰ अ॰ விருத்தம்; யாப்பதிகாரம்; தந்திரம்.

छंदोबद्ध, वि॰ விருத்தமாக இயற்றப்பட்ட.

छकड़ा, पु॰ கட்டை வண்டி; மாட்டு வண்டி.

छकड़ी, स्त्री॰ ஆறு வஸ்துக்கள் கூடிய கூறு.

छकना, क्रि॰ अ॰ திருப்தியடைய; ஆச்சரியப்பட.

छकाना, क्रि॰ स॰ திருப்தியாய் உணவளிக்க; ஆச்சரியப்படச் செய்ய; தொந்திரவு செய்ய.

छगड़ा, पु॰ வெள்ளாட்டுக்கடா.

छगन, पु॰ சிறு குழந்தை (செல்லப் பெயர்.)

छगुनी, स्त्री॰ சிறு விரல்.

छछूंदर, पु॰ மூஞ்சூறு.

छजना, क्रि॰ अ॰ பிடித்திருக்க.

छजा, पु॰ மெத்தையில் முன் நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் பாகம் (Balcony).

छटकना, क्रि॰ अ॰ பிதுங்கித் தப்பியோட; ஒதுங்கியிருக்க.

छटकाना, क्रि॰ स॰ பிதுக்க.

छटपटाना, क्रि॰ अ॰ துடிக்க; பதற.

छटपटी, स्त्री॰ கலக்கம்; பயம்.

छटांक, स्त्री॰ வீசம் சேர் (சுமார் 5 தோலா.)

छटा, स्त्री॰ அழகு; பிரகாசம்.

छठ, स्त्री॰ சஷ்டி.

छठा, वि॰ ஆறாவது.

छठी, स्त्री॰ பிறந்த ஆறும் நாள் நடக்கும் சடங்கு; **—का दूध याद आना** எல்லா சுகமும் மறக்க; மிகக் கவலைப்பட.

छड़, स्त्री॰ தடி; இரும்புக் கம்பி.

छड़ा, पु॰ காலில் அணியும் ஒரு ஆபரணம். वि॰ தனிமையான.

छड़ी, स्त्री॰ பிரம்பு; தடி.

छत, स्त्री॰ வெய்யில் மாடி (மொட்டை மாடி).

छतनार, वि॰ விஸ்தாரமான.

छतरी, स्त्री॰ குடை; மண்டபம்.

छतियाना, क्रि॰ स॰ மார்பின் பக்கம் கொண்டு போக.

छत्ता, पु॰ குடை; தேன் கூடு, குளவிக்கூடு முதலியன.

छत्र, पु॰ குடை; ராஜ சின்னங்களில் சேர்ந்த அலங்காரக்குடை; **—पति** ராஜா; **—भंग** ராஜாவின் அழிவு.

छत्रक, पु॰ நாய்க்குடை.

छद, पु॰ மூடி; போர்வை.

छदाम, पु॰ காலணாவின் கால் பாகம் (¼ பை).

छद्म, पु॰ மறைத்தல்; கபடம்; **—वेश** மாறுவேஷம்.

छद्मी, वि॰ மாறுவேஷம் அணியும்; வஞ்சகமான.

छन, पु॰ = क्षण.

छनक, पु॰ இரும்பின் ஓசை.

छनकना, क्रि॰ अ॰ 'சொய்' என்று ஒலிக்க; பயந்து ஓட.

छनकाना, क्रि॰ स॰ 'சொய்' என்ற சத்தம் உண்டாக்க; திடுக்கிடச் செய்ய.

छनछनाना, क्रि॰ अ॰ ஓசை யுண்டாக. क्रि॰ स॰ ஓசை யுண்டாக்க.

छनना, क्रि॰ अ॰ சலிக்கப்பட; வடிக்கட்டப்பட; லாகிரி வஸ்து சாப்பிடப்பட.

छनिक, वि॰ = क्षणिक.

छन्न, पु॰ 'சொய்' என்னும் ஓசை.

छप, स्त्री॰ நீர்த் துளிகள் வேகமாய்விழும் சத்தம்.

छपछपाना, क्रि॰ अ॰ ஜலத்தை அடித்தால் உண்டாகும் சத்தம்.

छपना, क्रि॰ अ॰ அச்சடிக்கப்பட; அம்மை குத்தப்பட.

छपरी, स्त्री॰ குடிசை.

छपवाना, क्रि॰ स॰ छपाना அச்சிடச் செய்ய.

छपाई, स्त्री॰ அச்சடித்தல் ; அச்சுக் கூலி.

छपाका, पु॰ ஜலத்தில் தொப்பென்று விழும் சத்தம்.

छपाना, क्रि॰ स॰ அச்சிடச் செய்ய.

छप्पर, पु॰ கூரை.

छबि, स्त्री॰ அழகு.

छबीला, वि॰ அழகான.

छमछम, क्रि॰ वि॰ சம், சம் என்ற ஒலியுடன்.

छमछमाना, क्रि॰ अ॰ சம், சம் என்ற சத்தம் செய்ய.

छमा, स्त्री॰ = क्षमा.

छय, पु॰ क्षय குறைவு; அழிவு.

छरछराना. क्रि॰ अ॰ வலிக்க ; எறிய.

छरा, पु॰ = छर्रा.

छर्रा, पु॰ சிறு துப்பாக்கி குண்டு.

छल, पु॰ மோசம் ; வஞ்சனை.

छलकना, क्रि॰ अ॰ தளும்ப.

छलकाना, क्रि॰ स॰ தளும்பும்படி செய்ய.

छलछंद, पु॰ வஞ்சனை.

छलछिद्र, पु॰ கபட நடத்தை.

छलना, क्रि॰ स॰ ஏமாற்ற. **स्त्री॰** மோசம்.

छलनी, स्त्री॰ சல்லடை.

छलांग, स्त्री॰ பாய்ச்சல்.

छलाना, क्रि॰ स॰ ஏமாற்றச் செய்ய.

छलिया, छली, } **वि॰** கபடமான.

छल्ला, पु॰ மோதிரம்.

छल्लेदार, वि॰ வட்டமான குறிகளுள்ள.

छवाई, स्त्री॰ பரப்புதல் ; பரப்புக் கூலி.

छवाना, क्रि॰ स॰ பரப்பச் செய்ய.

छवि, स्त्री॰ அழகு.

छहराना, क्रि॰ अ॰ சிதற. **क्रि॰ स॰** சிதறடிக்க.

छांगुर, पु॰ ஆறு விரல் உள்ளவன்.

छांट, स्त्री॰ வெட்டுதல் ; ஒதுக்கப்பட்ட உபயோகமற்ற சாமான் ; வாந்தி.

छांटना, क्रि॰ स॰ விலக்க ; வெட்டி விலக்க.

छांद, स्त्री॰ மிருகங்களின் கால்களைக் கட்டும் கயிர்.

छांदना, क्रि॰ स॰ கட்ட.

छांवड़ा, पु॰ மிருகங்களின் சிறிய குட்டிகள்.

छांह, स्त्री॰ நிழல் ; சரணம்.

छाक, स्त्री॰ திருப்தி.

छाकना, क्रि॰ अ॰ தெவிட்ட ; பிரமிக்க.

छाग, पु॰ வெள்ளாட்டுக் கடா.

छाछ, स्त्री॰ मट्ठा மோர்.

छाज, पु॰ முறம்.

छाजन, पु॰ வஸ்திரம். स्त्री॰ கூரை.

छाजना, क्रि॰ अ॰ சோபிக்க.

छाता, पु॰ பெரிய குடை.

छाती, स्त्री॰ மார்பு; இருதயம்; தைரியம்;—**पर पत्थर रखना** துக்கத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க;—**पर मूंग दलना** துன்பப்படுத்த;—**पर सांप लोटना** பொறுமைப்பட;—**से लगाना** அணைத்துக் கொள்ள.

छात्र, पु॰ சிஷ்யன்;—**वृत्ति** மாணாக்கனுக்குக் கொடுக்கப்படும் திரவிய சகாயம் (Scholarship).

छात्रालय, पु॰ மாணவர் விடுதி (Hostel).

छान, स्त्री॰ கூரை.

छानना, क्रि॰ स॰ வடிகட்ட; தேட.

छानबीन, स्त्री॰ சோதனை.

छाना, क्रि॰ स॰ மூட; பரப்ப. क्रि॰ अ॰ பரவ.

छाप, स्त्री॰ அச்சு, அடையாளம்.

छापना, क्रि॰ स॰ அச்சடிக்க; முத்திரை போட.

छापा, पु॰ அச்சு; முத்திரை; இரவு நேரங்களிலோ அல்லது எதிர் பாராத நேரத்திலோ விரோதியின்மேல் பாய்வது.

छापा-ख़ाना, पु॰ அச்சுக்கூடம்.

छाया, स्त्री॰ நிழல்; பிரதிபிம்பம்.

छार, पु॰ क्षार உப்பு; சாம்பல்.

छाल, स्त्री॰ பட்டை.

छाला, पु॰ தோல்; பட்டை; கொப்புளம்.

छावनी, स्त्री॰ கூரை; கூடாரம்; ராணுவ ஸ்தலம்.

छिगुनी, स्त्री॰ சிறு விரல்.

छिछला, वि॰ ஆழமில்லாத

छिछोरपन, } पु॰ அல்பத்தனம்.
छिछोरापन, }

छिछोरा, वि॰ அல்பமான.

छिटकना, क्रि॰ अ॰ சிதற; சோபிக்க.

छिटकाना, क्रि॰ स॰ பரப்ப; சோபிக்கச் செய்ய.

छिड़कना, **क्रि॰ स॰** தெளிக்க.
छिड़काव, **पु॰** தெளித்தல்.
छिड़ना, **क्रि॰ अ॰** ஆரம்பிக்க.
छितराना, **क्रि॰ अ॰** சிதற ; பரவ. **क्रि॰ स॰** பரப்ப.
छिदना, **क्रि॰ अ॰** குத்தப்பட ; ஒட்டையாய்ப் போக.
छिदाना, **क्रि॰ स॰** குத்த ; ஒட்டை யாக்க.
छिद्र, **पु॰** துவாரம் ; குற்றம்.
छिद्रान्वेषण, **पु॰** தேடித் தேடி குற்றம் கண்டு பிடித்தல்.
छिन, **पु॰** = **क्षण.**
छिनकना, **क्रि॰ स॰** மூக்கைச் சிந்த.
छिनना, **क्रि॰ अ॰** பிடுங்கப்பட.
छिनाल, **स्त्री॰** வியபிசாரி ஸ்த்ரீ.
छिन्न, **वि॰** துண்டிக்கப்பட்ட. —**भिन्न** துண்டு துண்டாக்கப் பட்ட ; சிதறடிக்கப் பட்ட.
छिपकली, **स्त्री॰** பல்லி.
छिपना, **क्रि॰ अ॰** மறைய.
छिपाना, **क्रि॰ स॰** ஒளிக்க, மறைக்க.
छिपाव, **पु॰** மறைத்தல்.
छिमा, **स्त्री॰** = **क्षमा.**
छिया, **स्त्री॰** அருவருப்பான வஸ்து ; மலம்.
छिलका, **पु॰** காய் கனிகளின் தோல்.
छिलना, **क्रि॰ अ॰** தோல் உரிய.
छींक, **स्त्री॰** தும்மல்.
छींट, **स्त्री॰** நீர்த்துளி ; சீட்டித் துணி.
छींटना, **क्रि॰ स॰** தெளிக்க.
छींटा, **पु॰** துளி ; புள்ளி.
छींका, **पु॰** **सिकहर** உறி.
छीछालेदर, **स्त्री॰** கெட்ட நிலை மை ; துர்தசை.
छीजना, **क्रि॰ अ॰** குறைய.
छीनना, **क्रि॰ स॰** பலாத்கார மாய்ப் பிடுங்க.
छीना-झपटी, **स्त्री॰** பிடுங்கிக் கொண்டு ஓடுதல்.
छीप, **वि॰** வேகமான.
छीमी, **स्त्री॰** காய்.
छीर, **पु॰** = **क्षीर.**
छीलना, **क्रि॰ स॰** தோல் உரிக்க ; பதிந்திருக்கும் வஸ்துவைக் கிளப்ப.
छीलर, **पु॰** சிறு குட்டை.
छुआना, **क्रि॰ स॰** தொடச் செய்ய.
छुआछूत, **स्त्री॰** மடி, விழுப்பு ; தீண்டல், தீண்டாமை.
छुईमुई, **स्त्री॰** தொட்டாச் சுருங்கி.
छुच्छी, **स्त्री॰** மெல்லிய குழாய்.

छुछूँदर, पु॰ மூஞ்சூறு.
छुटकारा, पु॰ விடுதலை.
छुटपन, पु॰ சிறு பிராயம்.
छुट्टा, वि॰ கட்டப் படாத.
छुट्टी, स्त्री॰ விடுதலை; விடுமுறை.
छुड़ाना, क्रि॰ स॰ விடுவிக்க.
छुतिहा, वि॰ தீண்டக்கூடாத; தோஷமுள்ள.
छुद्र, पु॰ = क्षुद्र.
छुधा, स्त्री॰ = क्षुधा.
छुपना, क्रि॰ अ॰ = छिपना.
छुभित, वि॰ கலங்கிய.
छुरा, पु॰ பெரிய கத்தி; வாள்; அம்பட்டன் கத்தி.
छुरी, स्त्री॰ கத்தி.
छुलाना, छुवाना, } क्रि॰ स॰ தொடச் செய்ய.
छुहारा, पु॰ பேரீச்சம்பழம்.
छूँछा, वि॰ காலியான.
छूट, स्त्री॰ விடுதலை; விட்டுக் கொடுக்கப்பட்ட பணம்; விலக்கு.
छूटना, क्रि॰ अ॰ விடப்பட; பாக்கி நிற்க; புறப்பட.
छूत, स्त्री॰ தீண்டல்.
छूना, क्रि॰ अ॰ தொடப்பட. क्रि॰ स॰ தொட.

छेंकना, क्रि॰ स॰ வழி மறிக்க.
छेक, पु॰ துவாரம்.
छेड़ना, क्रि॰ स॰ துன்புறுத்த; பரிகாசம் செய்ய; சதாய்க்க; சண்டை ஆரம்பிக்க.
छेद, पु॰ துவாரம்.
छेदना, क्रि॰ स॰ துவாரமிட.
छेना, पु॰ திரிந்த பாலின் கெட்டிப் பாகம்.
छेनी, स्त्री॰ வெட்டிரும்பு.
छेम, पु॰ = क्षेम.
छेरी, स्त्री॰ வெள்ளாடு.
छेव, पु॰ காயம்; வரப்போகும் கஷ்டம்.
छेवना, क्रि॰ स॰ கள்ளிறக்க.
छैल-छबीला, पु॰ அழகன்; ஆடம்பரமுள்ளவன்.
छैला, वि॰ அழகான.
छोंड़ा, पु॰ मथनी மத்து.
छोकड़ा, छोकरा, } पु॰ பையன்.
छोटा, वि॰ சிறிய; அல்பமான.
छोटाहाज़िरी, स्त्री॰ காலை 'டிபன்'.
छोड़ना, क्रि॰ स॰ விட; விட்டுவிட; பாக்கிவைக்க.
छोनी, स्त्री॰ = क्षोणी
छोप, पु॰ பூச்சு; மறைத்தல்.
छोपना, क्रि॰ स॰ மறைக்க; மூட.

छोभ, पु॰ எல்லை ; நுனி.
छोह, पु॰ அன்பு.
छोही, वि॰ அன்புள்ள.
छौंक, स्त्री॰ தாளிதம்.
छौंकना, क्रि॰ स॰ தாளிக்க.
छौकना, क्रि॰ अ॰ பாய.
छौना, पु॰ மிருகங்களின் குட்டி.

ज

जंग, स्त्री॰ யுத்தம்.
ज़ंग, पु॰ துரு.
जंगल, पु॰ காடு.
जंगला, पु॰ கம்பி ஜன்னல்.
जंगली, वि॰ காட்டு ; அநாகரீக மான.
जंगी, वि॰ சேனை சம்பந்த மான ; பெரிய.
जंघा, स्त्री॰ தொடை.
जँचना, क्रि॰ अ॰ சோதிக்கப் பட ; நல்லது என்று தோன்ற.
जंजाल, पु॰ சச்சரவு.
जंजाली, वि॰ சண்டை பிடிக் கும்.
ज़ंजीर, स्त्री॰ சங்கிலி ; விலங்கு.
जंतर, पु॰ =यंत्र.
जंतर-मंतर, पु॰ மந்திரித்தல்.
जंतरी, स्त्री॰ பஞ்சாங்கம்.
जंत्र, पु॰ = यंत्र.
जंत्रना, स्त्री॰ = यंत्रणा.
जंत्र-मंत्र, पु॰ =जंतर, मंतर.
जंत्री, पु॰ வாத்தியம்.
जंद, पु॰ பாரஸீக வேத புஸ் தகம்.
जंबु, पु॰ நாவல் பழம்.
जंबुक, पु॰ பெரிய நாவல் பழம் ; நரி.
जंबू, पु॰ நாவல் பழம்.
जंभ, पु॰ கடைவாய்ப் பல் ; கொட்டாவி.
जंभाई, स्त्री॰ கொட்டாவி.
जंभाना, क्रि॰ अ॰ கொட்டாவி விட.
जई, स्त्री॰ பார்லி ஜாதியைச் சேர்ந்த ஒரு தானியம் (oats).
ज़ईफ़, वि॰ கிழமான.
ज़ईफ़ी, स्त्री॰ கிழப் பருவம்.
जक, स्त्री॰ கஞ்சன். स्त्री॰ பிடி வாதம்.
ज़क, पु॰ தோல்வி ; நஷ்டம்.
जकड़ना, क्रि॰ स॰ இறுக்கிக் கட்ட. क्रि॰ अ॰ மரத்துப் போக.
ज़कात, स्त्री॰ தானம் ; வரி.
ज़खम, पु॰ காயம்.
ज़खमी, वि॰ காயப் பட்ட.
ज़ख़ामत, स्त्री॰ பருமன்.
ज़ख़ीरा, पु॰ குவியல்.

ज़क्रम, पु॰ = **ज़ख़म.**

जग, पु॰ உலகம்.

जगजगाना, क्रि॰ स॰ மின்னச் செய்ய.

जगत, पु॰ உலகம்.

जगत, स्त्री॰ கிணற்றைச்சுற்றியிருக்கும் மேடை.

जगतसेठ, पु॰ மிகப் பெரிய பணக்காரன்.

जगती, स्त्री॰ உலகம் ; பூமி.

जगना, क्रि॰ अ॰ விழிக்க ; எச்சரிக்கையுடனிருக்க.

जगमग, जगमगा, } **वि॰** பளபளப்பான.

जगमगाना, क्रि॰ अ॰ ஜொலிக்க.

जगह, स्त्री॰ இடம் ; பதவி.

जगात, पु॰ தானம் ; வரி.

जगाना, क्रि॰ स॰ விழிப்பு மூட்ட ; எச்சரிக்க.

जघन्य, वि॰ கடைசி ; தாழ்ந்த.

ज़च्चा, स्त्री॰ பிரசவித்திருக்கிற ஸ்திரீ.

जजमान, पु॰ = **यजमान.**

जज़िया, पु॰ சில முகமதிய அரசர்கள் அன்னிய மதத்தார்மீது விதித்த ஒருவரி.

जज़ीरा, पु॰ தீவு.

जज़्ब, पु॰ உறிஞ்சுவது.

जज़्बा, पु॰ ஆவேசம் ; அதிக விருப்பம்.

जज़्बात, पु॰ அபிப்பிராயம் (Sentiments).

जटना, क्रि॰ स॰ ஏமாற்ற ; பதிக்க.

जटल, स्त्री॰ பொய்.

जटा, स्त्री॰ சடை.

जटित, वि॰ பதிக்கப் பட்ட.

जटिल, वि॰ சடையான ; கஷ்டமான.

जठर, पु॰ வயிறு.

जड़, वि॰ சேதனம் இல்லாத ; முட்டாள். **स्त्री॰** வேர் ; மூலம் ; காரணம்.

जड़ता, स्त्री॰ புத்தியின்மை.

जड़ना, क्रि॰ स॰ பதிக்க ; கோள் சொல்ல.

जड़ाऊ, वि॰ (கல்) பதித்த.

जड़ाव, पु॰ பதித்தல்.

जड़ावर, पु॰ பனி காலத்து (கம்பளி) ஆடைகள்.

जड़िया, पु॰ இரத்தினங்கள் பதிப்பவன் ; நகை வியாபாரி.

जड़ी, स्त्री॰ மருந்து மூலிகை.

जतन, पु॰ = **यत्न.**

जतलाना, जताना } **क्रि॰ स॰** தெரிவிக்க; ஜாக்கிரதைப் படுத்த ; ஞாபகப் படுத்த.

जत्था, पु॰ கூட்டம், ஜாதா.

जथा, **वि॰** போல. **स्त्री॰** சேர்க்கை ; குவியல்.

ज़द, **स्त्री॰** அடி ; காயம் ; குறி, இலக்கு (target) ; நஷ்டம் ; கெடுதல்.

ज़दगी, **स्त्री॰** அடித்தல் அல்லது பற்ற வைத்தல்.

ज़दन, **पु॰** அடித்தல் ; சாப்பிடுதல் ; திறத்தல் ; வைத்தல்.

जदल, **पु॰** யுத்தம்.

ज़दा, **वि॰** அடிபட்ட ; பிரபாவிக்கப் பட்ட (influenced).

जदीद, **पु॰** புதிய.

जद्द, **पु॰** முயற்சி.

जद्दी, **वि॰** முன்னோர்களின்.

जन, **पु॰** லோகம் ; ஜனங்கள் ; தாசன்.

ज़न, **स्त्री॰** ஸ்திரீ ; மனைவி.

जनक, **पु॰** பிதா.

ज़नख़, **पु॰** முகவாய்க் கட்டை.

ज़नख़ा, **वि॰** பெண்கள்போல் நடந்து கொள்ளுகிற ; அலியான.

जनता, **स्त्री॰** பொது ஜனம்.

जनन, **पु॰** உற்பத்தி ; பிறத்தல்.

जनना, **क्रि॰** **स॰** குழந்தை பெற.

जननि,
जननी, **स्त्री॰** தாயார்.

जनपद, **पु॰** ஜனங்கள் உள்ள தேசம்.

जनम, **पु॰** =जन्म.

जनमना, **क्रि॰** **अ॰** பிறக்க.

जनमाना, **क्रि॰** **स॰** பெற.

जन-मुरीद, **वि॰** மனைவிக்கு பயந்த.

जनरव, **पु॰** வதந்தி ; லோக நிந்தை ; இரைச்சல்.

जनवास,
जनवासा, **पु॰** பொது மக்கள் தங்குமிடம் ; மணமகன் வீட்டார் தங்குமிடம்.

जनश्रुति, **स्त्री॰** வதந்தி.

जनसंख्या, **स्त्री॰** ஜனத்தொகை.

जनाज़ा, **पु॰** **अर्थी** பாடை ; பிரேத ஊர் வலம்.

ज़नानख़ाना, **पु॰** அந்தப்புரம்.

जनाना, **क्रि॰** **स॰** =**जताना.**

ज़नाना, **वि॰** ஸ்திரீகள் சம்பந்தமான ; அலியான. **स्त्री॰** மனைவி; அந்தப்புரம்.

जनाब, **पु॰** **महाशय** ஐயா ; **—आली** ஸ்ரீமான் ! **—मन** மதிப்புக்குகந்த ஐயா.

जनित, **वि॰** பிறந்த.

जनिता, **पु॰** உற்பத்தி செய்பவன் ; பிதா.

जनी, **स्त्री॰** ஸ்திரீ ; தாசி. **वि॰** உற்பத்தி செய்யப்பட்ட.

जनु, **क्रि॰ वि॰ मानों** வைத்துக் கொள் ; போல்.

ज़नूब, **पु॰** தெற்கு.

ज़नेऊ, **पु॰** பூணூல்.

जनेत, **स्त्री॰ बरात** ; மணமகன் வீட்டுக்காரர்.

ज़न्द, **पु॰** பார்ஸி மதம் ; பார்ஸிமத நூல்.

जन्नत, **स्त्री॰** ஸ்வர்க்கம்.

जन्म, **पु॰** பிறப்பு ; வாழ்க்கை ;—**कुंडली** ஜாதகம்;——**पत्र,**—**पत्री** ஜாதகம்.

जन्मना, **क्रि॰ अ॰** பிறக்க.

जन्मान्तर, **पु॰** வேறு ஜன்மம்.

जन्माना, **क्रि॰ स॰** பெற.

जन्य, **पु॰** பொது மக்கள் ; வதந்தி. **वि॰** ஜன சம்பந்தமான ; பிறந்த.

जपना, **क्रि॰ स॰** ஜபிக்க.

जपनी, **स्त्री॰** ஜபமாலை.

जफ़र, **पु॰** வெற்றி அடைதல்.

जफ़ा, **पु॰** கடுமை ;—**कश** கஷ்டம் சகிக்கும் சக்தியுள்ள.

ज़फ़ील, ज़फ़ीरी, } **स्त्री॰** சிட்டி.

जब, **क्रि॰ स॰** எந்த சமயத்தில்.

जबड़ा, **पु॰** தாடை.

ज़बर, **वि॰** பலமுள்ள.

ज़बरई, **स्त्री॰** பலாத்காரம் ; கொடுமை.

ज़बरदस्त, **वि॰** பலத்த.

जबरदस्ती, **स्त्री॰** கொடுமை ; பலாத்காரம். **क्रि॰ वि॰** பலாத்காரமாய்.

ज़बरन, **क्रि॰ वि॰** பலாத்காரமாய்.

ज़बरा, **वि॰** பலமுள்ள.

ज़बह, **पु॰** கழுத்தை யறுத்தல்.

जबहा, **पु॰** தைரியம்.

ज़बान, **स्त्री॰** நாக்கு; பாஷை ; பிரதிக்ஞை.

ज़बान-दराज़, **वि॰** அளவு கடந்து வாயில் வந்ததைப் பேசுகிற ; ஒழுங்கு தவறிப் பேசுகிற.

ज़बान-बन्दी, **स्त्री॰** எழுதப் பட்ட பிரசங்கம்.

ज़बानी, **वि॰** வாய் மொழியான.

ज़बून, **वि॰** கெட்ட.

ज़ब्त, **वि॰** ஜப்தி செய்யப் பட்ட.

ज़ब्ती, **स्त्री॰** ஜப்தி செய்தல்.

जब्र, **पु॰** கொடுமை.

जब्रन, **क्रि॰ वि॰** பலாத்காரமாய்.

जमघट, **पु॰** மனிதக் கூட்டம்.

ज़मज़मा, **पु॰** சங்கீதம்.

जमना, **क्रि॰ अ॰** உறைய; முளைக்க; பதிய; கெட்டிப்பட; ஒன்று சேர; நன்கு அமைய.

जमहूर, **पु॰** ஜன சமூகம்; தேசம்.

जमहूरी, **वि॰** பூரா தேசத்துடன், அல்லது எல்லா ஜனங்களுடன் சம்பந்தமுள்ள.

जमहूरियत, **स्त्री॰** குடியரசு.

जमा, **वि॰** ஒன்று சேர்த்து வைத்த; வரவு **स्त्री॰** முதல்; சம்பத்து.

जमाई, **पु॰** மாப்பிள்ளை; மருமகன்.

जमाख़र्च, **पु॰** வரவு செலவு.

जमात, **स्त्री॰** மனிதக் கூட்டம்; வகுப்பு.

जमादार, **पु॰** சிப்பாய்க் கூட்டத்தின் தலைவன்.

ज़मानत, **स्त्री॰** ஜாமீன்; **—दार** ஜாமீன் இருப்பவன்.

ज़मानतन्, **क्रि॰ वि॰** ஜாமீனாக.

जमाना, **क्रि॰ स॰** உறை குத்த, தோய்க்க; கெட்டிப்படுத்த.

ज़माना, **पु॰** காலம் உலகம்; **—साज़** விவகார ஞானமுள்ள.

जमाबंदी, **स्त्री॰** நிலவரிக் கணக்கு.

जमामार, **वि॰** பிறர் பொருளை அபகரிக்கும்.

जमाल, **पु॰** அபரிமிதமான அழகு.

जमाली **वि॰** மிக அழகான.

जमाव, **पु॰** } கூடுதல்; உறை
जमावट, **स्त्री॰** } தல்.

जमावड़ा, **पु॰** கூட்டம்.

ज़मीं, **स्त्री॰** **ज़मीन** நிலம்.

ज़मींकंद, **पु॰** **सूरन** சேனைக் கிழங்கு.

ज़मीन, **स्त्री॰** பூமி; நிலம்.

ज़मीमा, **पु॰** அநுபந்தம்.

ज़मीर, **पु॰** மனம்; விவேகம்; பிரதிப் பெயர்ச்சொல் (இலக்கணம்).

ज़मील, **स्त्री॰** மிக அழகான.

जमुर्रद, **पु॰** மரகதம்.

जमैयत, **स्त्री॰** கூட்டம்; வகுப்பு; திருப்தி; சேனை.

जयंत, **वि॰** ஜயமடைந்த.

जयी, **वि॰** வெற்றி பெற்ற.

जर, पु॰ கிழத்தன்மை.
ज़र, पु॰ பொன் ; செல்வம்.
ज़रखेज़, वि॰ செழிப்பான.
जरगा, पु॰ கூட்டம் ; வம்சம் (tribe) ; வம்சத்தாரின் சபை. (tribal gathering).
ज़रद, वि॰ மஞ்சளான.
ज़रदा, पु॰ வாசனைப் புகை யிலை.
ज़रदार, वि॰ பணக்கார.
ज़रदी, स्त्री॰ = ज़र्दी
ज़रदोज़ी, स्त्री॰ ஜரிகை வேலை.
जरना, क्रि॰ अ॰ = जलना ; जड़ना.
ज़र-परस्त, वि॰ பண ஆசை பிடித்த.
ज़रब, स्त्री॰ காயம் ; மடங்கு.
जरबीला, वि॰ பளபளப்பும் அழகுமுள்ள.
ज़रर, पु॰ தீங்கு ; அடி.
जरा, स्त्री॰ கிழத்தன்மை.
ज़रा, वि॰ थोड़ा கொஞ்சம்.
ज़राअत, स्त्री॰ விவசாயம் ; விளைவு.
ज़राफ़त, स्त्री॰ பரிகாசம் ; புத்திசாலித்தனம்.
जरायम, पु॰ (जुर्म का बहु॰) பல விதமான குற்றங்கள்.
ज़रिया, पु॰ சம்பந்தம் ; சாதனம் ; ஹேது.
ज़री, स्त्री॰ ஜரிகை வேலை.
ज़रीफ़, पु॰ பரிகாசம் செய்பவன் ; புத்திசாலி.
जरीब, स्त्री॰ நிலம் அளக்கும் சங்கிலி ; ஒரு நில அளவு.
ज़रूर, क्रि॰ वि॰ அவசியம்.
ज़रूरत, स्त्री॰ தேவை.
ज़रूरियात, स्त्री॰ (ज़रूरी का बहु॰) தேவைகள்.
ज़रूरी, वि॰ தேவையான.
ज़र्क़-बर्क़, वि॰ கண்ணைக் கவருகிற.
जर्जर, वि॰ பழைய.
ज़र्द, वि॰ மஞ்சளான.
ज़र्दा, स्त्री॰ மஞ்சள் தன்மை ; முட்டையில் மஞ்சள் பாகம் ; காமாலை.
ज़र्दी, स्त्री॰ மஞ்சள் தன்மை.
ज़र्रा, पु॰ துண்டு.
जर्राह, पु॰ இரணவைத்தியன்.
जल, पु॰ தண்ணீர் ;—**कर** நீர்வரி ;—**खावा,** சிற்றுண்டி ;—**चर** நீர்வாழ் பிராணி ;—**ज** ஜலத்தில் உண்டான ; தாமரை ;—**जात** தாமரை ;—**द** மேகம் ;—**धर** மேகம் ;—**धि** சமுத்திரம் ;—**निधि** சமுத்திரம் ;—**पान** சிற்று

ண்டி ;—**प्रपात** நீர் வீழ்ச்சி; —**प्लावन** கரை உடைந்து ஓடும் பிரவாகம் ;—**यान** படகு, பரிசல், கப்பல்.

ज़लज़ला, पु॰ பூகம்பம்.

जलन, स्त्री॰ எரிதல் ; பொறு மை.

जलना, क्रि॰ अ॰ எரிய ; தீய ; பொறுமைப்பட.

जलवा,=पु॰ जल्वा.

जलसा, पु॰ கொண்டாட்டக் கூட்டம்.

जलातन, वि॰ கோபமுள்ள ; பொறுமையுள்ள.

जलाना, क्रि॰ स॰ எரிக்க ; துக் கப்படுத்த.

जलापा, पु॰ பொறுமைப் படு தல்.

जलाल, पु॰ ஒளி ; பிரபாவம்.

जला-वतन, त्रि॰ நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட.

जलावन, पु॰ விறகு.

जलाशय, पु॰ குளம்.

ज़लील, त्रि॰ அற்பமான ; அவ மதிக்கப்பட்ட.

जलूस, पु॰ =जुलूस.

जल्द, क्रि॰ वि॰ சீக்கிரம் ; —**बाज़** அவசரப்படுத்தும்.

जल्दी, स्त्री॰ சீக்கிரம்.

जल्प, पु॰ உளறுதல் ; வீண் வாதம் ; தர்க்கம்.

जल्पन, पु॰ உளறுதல்.

जल्पना, क्रि॰ अ॰ உளற.

जल्लाद, पु॰ கொலையாளி ; கொடியவன்.

जल्वा, पु॰ அழகு ; சோபை.

जवनिका, स्त्री॰ =यवनिका.

जवां, वि॰=जवान.

जवांमर्द, वि॰ சூரன்.

जवांमर्दी, स्त्री॰ சூரத்தனம்.

जवान, त्रि॰ யௌவனமான.

जवानी, स्त्री॰ யௌவனம்.

जवाब, पु॰ பதில்; வேலையிலிரு ந்து விலக்கும் உத்திரவு ; —**दावा पु॰** பிரதிவாதியின் எதிர் விண்ணப்பம் ;— **देह** பொறுப்புள்ள ;—**देही** பொறுப்பு.

जवाबी, वि॰ பதில் கொடுக்க வேண்டிய.

जवार, पु॰ அக்கம் பக்கத்து இடம்.

ज़वाल, पु॰ வீழ்ச்சி ; ஆப த்து.

जवास, }
जवासा, } **पु॰** ஒருவித முள் ளுள்ள புல்.

जवाहर, }
जवाहिर, } **पु॰** ரத்தினம்.

जवाहरात, पु॰ ரத்தினங்கள்.

जशन, पु॰ உற்சவம்.
जस, पु॰ =यश.
जसामत, स्त्री॰ பருமன்.
जसीम, वि॰ பருத்த.
जस्ता, पु॰ துத்தநாகம்.
जहद, स्त्री॰ முயற்சி ; உழைப்பு.
ज़हन, पु॰ =जिहन.
जहन्नुम, पु॰ நரகம்.
ज़हमत, स्त्री॰ கஷ்டம் ; சச்சரவு.
ज़हर, स्त्री॰ விஷம் ;—आलूदा விஷம் கலந்த ;—कातिल கொல்லக்கூடிய விஷம் ; —दार விஷமுள்ள.
ज़हरमोहरा, पु॰ பாம்பின் விஷத்தை முறிக்கக் கூடியது என்று சொல்லப்படும் ஒரு கல்.
ज़हरीला, वि॰ விஷமுள்ள.
जहल, पु॰ அஞ்ஞானம் ; அறியாத்தனம்.
जहां, क्रि॰ वि॰ எவ்விடத்தில்.
जहां, पु॰ जहान உலகம் ; —गीर உலகத்தை ஜயிப்பவன்.
जहांपनाह, पु॰ உலக ரக்ஷகன் (அரசனை சம்போதனை செய்யும் வார்த்தை).
जहाज़, पु॰ கப்பல்.
जहाज़ी, वि॰ கப்பல் சம்பந்தமான.
जहाद, पु॰ மத சம்பந்தமான யுத்தம்,
जहान, पु॰ உலகம்.
जहालत, स्त्री॰ அஞ்ஞானம்.
जहीं, क्रि॰ वि॰ எங்கேனும்.
ज़हीन, वि॰ புத்திசாலி.
ज़हीर, पु॰ உதவிபுரிபவன்.
ज़हूर. पु॰ விளம்பரமாதல் ; ஆரம்பமாதல்.
जहेज़, पु॰ दहेज़ வரதக்ஷிணை.
ज़ह, पु॰ பின்பாகம்; முதுகு; மேல் பாகம் ; வெளி பாகம்.
जां, स्त्री॰ जान உயிர்.
जांनिवाज़, वि॰ தயையுள்ள.
जांफ़िज़ा, पु॰ அமிர்தம்.
जांफ़िशानी, स्त्री॰ மிக அதிக உழைப்பு.
जाँबाज़, वि॰ பிராணனையும் மதிக்காமல் உழைக்கிற.
जाँगलू, वि॰ जंगली அநாகரீகமான.
जांघ, स्त्री॰ தொடை.
जांघिया, पु॰ லங்கோடு.
जांच, स्त्री॰ பரீட்சை ; விசாரணை.
जांचक, पु॰ = जाचक.

जांचना, क्रि॰ स॰ பரீட்சிக்க ; பிச்சை கேட்க.

जांत, जांता, } **पु॰** மாவு அரைக்கும் இயந்திரம்.

जा, वि॰ உசிதமான.

जाई, स्त्री॰ பெண்.

जाकड़, पु॰ ஈரட்டு. (Suspense.)

जाकिर, वि॰ எடுத்துரைக்கும்.

जागज़ीं, वि॰ जागृत விழித்துக் கொண்டிருக்கிற.

जागना, क्रि॰ अ॰ தூங்கி விழிக்க ; எச்சரித்திருக்க.

जागरण, पु॰ விழித்தல்.

जागरूक, पु॰ விழித்துக்கொண்டிருக்கும்.

जागर्त्ति, स्त्री॰ விழித்திருத்தல்.

जाग्रत, वि॰ விழித்திருக்கும்.

जाग्रति, स्त्री॰ விழித்திருத்தல்.

जाचक, पु॰ யாசகன்.

जाचना, क्रि॰ स॰ யாசிக்க.

जा-ज़रूर, पु॰ மலங்கழிக்குமிடம்.

जाज़िम, स्त्री॰ விரிப்புத் துணி,

जाज्वल्य, जाज्वल्यमान, } **वि॰** பிரகாசமான.

जाठ, पु॰ செக்கு உலக்கை ; வட இந்திய குளங்களின் நடுவில் உள்ள கம்பு.

जाड़ा, पु॰ குளிர் ; குளிர் காலம்.

जात, स्त्री॰ ஜாதி. **त्रि॰** உற்பத்தியான ; பிறந்த.

ज़ात, स्त्री॰ சரீரம். **स्त्री॰** ஜாதி.

जातक, पु॰ குழந்தை ; புத்தர் கதைகள்.

जातना, स्त्री॰ = यातना.

जातपाँत, स्त्री॰ ஜாதி.

जाता, स्त्री॰ புத்திரி, **त्रि॰** பிறந்த.

जाति, स्त्री॰ ஜன்மம் ; ஜாதி ; வகுப்பு.

जाति-पाँति, स्त्री॰ = जात-पांत.

जाती, वि॰ தன்னுடைய ; சொந்த விஷயமான.

जातीय, वि॰ ஜாதி சம்பந்தமான.

ज़ाद-उप॰ பிறந்த [உ - ம். **आदमज़ाद** ஆதமுக்குப் பிறந்த.]

ज़ादा, वि॰ பிறந்த.

जादू, पु॰ மந்திரம் ; தந்திரம் ;—**गर** மந்திரவாதி ; —**गरी** மந்திரம் போடுதல்.

जान, स्त्री॰ அறிந்திருத்தல் ; உயிர் ; சாரம்.

जानदार, वि॰ உயிருள்ள.

जानना, क्रि॰ स॰ அறிய.

जानवर, पु॰ பிராணி ; மிருகம்.

जा-नशीन, वि॰ உத்தராதிகாரியான.

जाना, क्रि॰ अ॰ போக ; விலக.

जानिब, स्त्री॰ திசை. क्रि॰ वि॰ பக்கமாய்.

जानी, वि॰ உயிர் சம்பந்தமான. स्त्री॰ உயிர்க் காதலி.

जानु, } पु॰ முழங்கால் ;
ज़ानू, } தொடை.

जाने-मन, अ॰ என் உயிரே !

जाप, पु॰ ஜபித்தல்.

जापक, पु॰ ஜபிப்பவன்.

जाफ, पु॰ மூர்ச்சை.

ज़ाफ़त, स्त्री॰ விருந்து.

ज़ाफ़रान, पु॰ குங்குமப்பூ.

जाफ़री, स्त्री॰ மூங்கில் தட்டி. ஒருவித செண்டுப்பூ.

जा-ब-जा, क्रि॰ वि॰ இடம் இடமாக.

ज़ाबिता, पु॰ = ज़ाब्ता.

जाबिर, वि॰ பலாத்காரம் செய்யும் ; கொடுமையான.

ज़ाब्ता, पु॰ முறை; சட்டம்.

जाम, पु॰ ஜாமம் ; வேளா.

जामन, पु॰ உறை குத்தும் மோர்.

जामा, पु॰ உடை ; ஒருவித ஆடை.

जामाता, पु॰ மருமகன் ; மாப்பிள்ளை.

जामिन, } पु॰ ஜாமீன் இருப்
ज़ामिनदार, } பவன்.

जामिनी, स्त्री॰ = यामिनी.

जामुन, पु॰ நாகப்பழம்.

जाय, वि॰ உசிதமான. स्त्री॰ இடம்.

ज़ायक़ा, पु॰ ருசி.

जायचा, पु॰ ஜாதகம்.

जायज़, वि॰ உசிதமான.

जायज़ा, पु॰ சோதனை ; பரிசீலனை ; இனம்.

जायद, वि॰ அதிகமான ; வீணான ; அதிகப்படியான.

जायदाद, स्त्री॰ சொத்து.

जायपत्री, स्त्री॰ जावित्री ஜாதிபத்திரி.

जायफल, पु॰ ஜாதிக்காய்.

जाया, स्त्री॰ மனைவி.

ज़ाया, वि॰ கெட்ட ; நஷ்டமான ;

ज़ार, पु॰ இடம்.

ज़ारन, पु॰ விறகு ; எரித்தல்.

जारना, क्रि॰ स॰ = जलाना.

जारी, वि॰ பாய்கிற ; நடக்கிற; அமுலிலிருக்கிற.

ज़ारी, स्त्री॰ அழுதல்.

जाल, पु॰ வலை ; பிறரை வச மாக்கும் அல்லது ஆட்டி வைக்கும் அல்லது ஏமாற் றும் யுக்தி ;—**साज़ पु॰** மோசக்காரன்; **साज़ी** வஞ் சனை.

जाला पु॰ சிலந்தி வலை.

ज़ालिम, वि॰ கொடிய.

जालिया, वि॰ மோசம் செய் யும்.

जाली, स्त्री॰ வலை அல்லது சல் லடைபோன்ற துவாரங்க ளுள்ள வஸ்து. **वि॰** பொய் யான; மோசமான.

जाविली, स्त्री॰ ஜாதிபத்திரி.

ज़ाविया, पु॰ கோணம். மூலை.

जावेद, वि॰ சாசுவதமான.

जासूस, पु॰ உளவன், ஒற் றன்.

जाह, पु॰ உயர்ந்த பதவி ; கீர்த்தி ;—**तलब** புகழ் தேடும்.

ज़ाहिद, पु॰ தர்ம நிஷ்டை யான.

जाहिर, वि॰ வெளிப்படை யாய்த் தெரிந்த.

ज़ाहिरा, क्रि॰ वि॰ வெளிப் படையாக.

जाहिल, वि॰ முட்டாள் ; எழுத்தறிவில்லாத.

जाही, स्त्री॰ ஜாதிப் பூ.

जिंद, पु॰ பூதம்.

ज़िंदगी, स्त्री॰ வாழ்க்கை.

ज़िंदा, वि॰ உயிருள்ள.

ज़िंदादिल, वि॰ விநோதப் பிரிய முள்ள.

ज़िंस, स्त्री॰ வகை ; சாமான் கள் ; தானியம் ;—**वार** பயிரிடப்பட்ட தானியங் களின் குறிப்பு.

जिआना, क्रि॰ स॰ = जिलाना.

ज़िक्र, पु॰ சர்ச்சை.

ज़िगर, पु॰ = कलेजा.

जिगरा, पु॰ தைரியம்.

जिगरी, वि॰ மிகப் பிரியமான.

ज़िच, स्त्री॰ வேறு வழியில்லா மல் இருத்தல் ; முன்னே யும் போக முடியாமல் பின்னேயும் போக முடி யாமல் இருக்கும் ஸ்திதி.

जिज्ञासा, वि॰ அறிய விருப் பம்.

जिज्ञासु, वि॰ அறிய விரும்பு கிற ; தேடுகிற.

जित, वि॰ ஜயிக்கிற ; ஜெயி த்த.

जितना, वि॰ எத்தனை. **क्रि॰ वि॰** எந்த அளவுக்கு.

जिताना, क्रि॰ स॰ வெற்றி பெறச் செய்ய.

ज़िद्, स्त्री॰ हठ பிடிவாதம்.

ज़िद्दी, वि॰ பிடிவாதமுள்ள.

जिधर, क्रि॰ वि॰ எந்தப் பக்கம்.

जिन, पु॰ பூதம்; பிசாசு.

ज़िन्दाँ, पु॰ சிறைச்சாலை.

ज़िन्दा-दिली, स्त्री॰ ரசிகத் தன்மை; உல்லாசமான சுபாவம்.

ज़िबह, पु॰ ज़बह கழுத்தை நெறித்துக் கொல்லுதல்; ஹிம்சை.

जिभ्या, स्त्री॰ जीभ நாக்கு.

जिमाना, क्रि॰ स॰ விருந்தளிக்க.

जिमि, क्रि॰ वि॰ जैसे எப்படி.

ज़िम्मा, पु॰ பொறுப்பு.

जिम्मेदार, ज़िम्मेवार, } **पु॰** பொறுப்பாளி.

जियन, पु॰ மனம்.

जिय, पु॰ வாழ்க்கை.

ज़ियान, पु॰ நஷ்டம்.

जियाना, क्रि॰ स॰ உயிர்ப்பிக்க.

ज़ियाफ़त, स्त्री॰ பெரிய விருந்து,

ज़ियारत, स्त्री॰ தரிசனம்; க்ஷேத்திர தரிசனம்..

जिरगा, पु॰ கூட்டம்; கழகம்.

जिरह, स्त्री॰ குறுக்கு விசாரணை; தர்க்கம்.

ज़िरह, स्त्री॰ கவசம்.

ज़िराअत, जिरात, } **स्त्री॰ = ज़राअत.**

ज़िला, पु॰ ஜில்லா.

जिला, स्त्री॰ பளபளப்பு; **—कार** பிரகாசிக்கச் செய்பவன்; ஆயுதங்களை சாணை பிடித்து மின்னச் செய்பவன்.

जिलाना, क्रि॰ स॰ உயிர்ப்பிக்க; வளர்க்க.

जिलासाज़, पु॰ ஆயுதங்களுக்கு மெருகு இடுபவன்.

ज़िलेदार, पु॰ ஜில்லாவின் தலைமை உத்தியோகஸ்தன்.

जिल्द, स्त्री॰ தோல்; புஸ்தகத்தின் 'பைண்டு'; புத்தகத்தின் ஒரு பாகம் (Volume); **—साज** பைண்டு செய்பவன்.

ज़िल्लत, स्त्री॰ அவமரியாதை; கெட்ட நிலைமை.

जिस्म पु॰ தேகம்.

जिस्मानी, वि॰ தேக சம்பந்தமான.

ज़िहन, पु॰ அறிவு..

ज़िहाद, पु॰ மத சம்பந்தமான யுத்தம்.

जिह्वा, स्त्री॰ நாக்கு.

जी, पु॰ மனம்; மரியாதையைக் குறிப்பிடும் சொல்.

जीजा, वि॰ அக்காவின் கணவன்.

जीजी, पु॰ அக்கா.

जीत, स्त्री॰ வெற்றி.

जीतना, क्रि॰ स॰ வெற்றி பெற.

जीन, वि॰ ஜீர்ணமான.

ज़ीन, पु॰ சேணம்; ஒருவித முரட்டுத் துணி;—**पोश** சேணத் துணி.

ज़ीनत, स्त्री॰ சோபை, அழகு.

ज़ीनहार, क्रि॰ वि॰ ஒரு போதும்.

जीना, क्रि॰ अ॰ உயிருடன் இருக்க.

ज़ीना, पु॰ **सीढ़ी** ஏணி; மாடிப் படி.

जीमना, क्रि॰ स॰ சாப்பிட.

जीरा, पु॰ சீரகம்.

जीर्ण, वि॰ பழையதான.

जीर्णोद्धार, पु॰ மராமத்து.

जीवंत, वि॰ உயிருடனுள்ள.

जीव, पु॰ பிராணன்.

जीवक, पु॰ பிராணனுள்ளவன்; சேவகன்,

जीवट, पु॰ துணிச்சல்.

जीवनी, स्त्री॰ ஜீவிய சரித்திரம்.

जीविका, स्त्री॰ பிழைப்பு.

जीवित, वि॰ உயிருள்ள.

ज़ीस्त, स्त्री॰ வாழ்க்கை.

जीह, स्त्री॰ = **जीभ**.

जुआ, पु॰ சூதாட்டம்;—**चोर** மோசக்காரன்.

जुआरी, पु॰ சூதாடுபவன்.

जुईं, स्त्री॰ சிறு பேன்.

ज़ुकाम, पु॰ ஜலதோஷம்.

जुग, पु॰ யுகம்; ஜோடி.

जुगजुगाना, क्रि॰ अ॰ மினுமினுக்க.

जुगनू, पु॰ மினுமினுப்பூச்சி.

जुग़राफ़िया, पु॰ பூகோளம்.

जुगल, वि॰ = **युगल**.

जुगवना, क्रि॰ स॰ சேர்த்து வைக்க; பத்திரமாய் வைக்க.

जुगालना, क्रि॰ अ॰ **पागुर करना** அசைபோட.

जुगाली, स्त्री॰ **पागुर** அசை.

जुगुप्सा, स्त्री॰ அருவருப்பு; நிந்தனை.

जुज़, पु॰ துண்டு; அச்சு பாரம் (form.) क्रि॰ वि॰ தவிர.

जुज़बी वि॰ மிக சாதாரணமான; அல்பமான.

जुटना, क्रि॰ अ॰ ஒன்று சேர; காரியத்தில் கலந்து கொள்ள.

जुटाना, क्रि॰ स॰ சேர்க்க.

जुठारना, क्रि॰ स॰ எச்சிலாக்க.

जुड़ना, क्रि॰ अ॰ ஒன்று சேர.

जुड़वाँ, पु॰ இரட்டைக் குழந்தைகள்.

जुड़ाना, क्रि॰ अ॰ குளிர; அமைதியடைய. क्रि॰ स॰ குளிரச் செய்ய.

जुतना, क्रि॰ अ॰ நுகத்தடியில் பூட்டப்பட. உழப்பட; கஷ்டமான காரியத்தில் ஈடுபட.

जुताई, स्त्री॰ = जोताई.

जुदा, वि॰ अलग தனியான.

जुदाई, स्त्री॰ பிரிவு.

जुनून, पु॰ பைத்தியம்.

़जुनार, पु॰ பார்ஸிக்காரர் கட்டிக் கொள்ளும் பவித்திரமான கயிறு; பூணூல்.

जुन्हाई, स्त्री॰ நிலா; சந்திரன்.

जुफ़्त, पु॰ ஜோடி.

जुबान, स्त्री॰ = ज़बान.

जुमला, वि॰ எல்லா. पु॰ வாக்கியம்.

जुमा, पु॰ வெள்ளிக்கிழமை.

जुमेरात, स्त्री॰ வியாழக்கிழமை.

जुरअत, स्त्री॰ துணிவு.

जुरमाना, पु॰ அபராதம்.

जुर्म, पु॰ குற்றம்.

जुलाब, पु॰ பேதி மருந்து.

जुलाहा, पु॰ நெசவுக்காரன்.

जुलूस, पु॰ ஊர்வலம்.

़जुल्फ़, स्त्री॰ கூந்தல்.

़जुल्म, पु॰ अत्याचार கொடுமை.

़जुल्मी, वि॰ கொடிய.

जुस्तजू, स्त्री॰ तलाश தேடுதல்.

जुही, स्त्री॰ முல்லைச் செடி.

जूँ, स्त्री॰ பேன்.

जू, अ॰ = जो!

जूआ, पु॰ நுகத்தடி; சூதாட்டம்.

जूझना, क्रि॰ अ॰ யுத்தம் செய்ய.

जूठन, स्त्री॰ எச்சில் வஸ்து.

जूठा, वि॰ எச்சிலான.

जूड़ा, पु॰ பின்னல்; பிரிமணை; சும்மாடு.

जूड़ी, स्त्री॰ குளிர் காய்ச்சல்.

जूता, पु॰ செருப்பு.

जून, पु॰ बार தடவை.

जेंवना, क्रि॰ स॰ சாப்பிட.

जेठ, पु॰ ஆனிமாதம்; மைத்துனன். वि॰ பெரிய.

जेठा, वि॰ பெரிய.

जेता, पु॰ ஜயிப்பவன்.

ज़ेबा, वि॰ உசிதமான.

जोबन, पु॰ யௌவனம்; அழகு.
ज़ोम, पु॰ உற்சாகம்: ஆவேசம்.
जोय, स्त्री॰ மனைவி.
ज़ोर, पु॰ பலம்;—**दार**; பலமுள்ள;—**शोर**, पु॰ அதிக இரைச்சல்; தடபுடல்.
ज़ोरावर, वि॰ பலமுள்ள.
जोरू, स्त्री॰ மனைவி.
जोली स्त्री॰ சமத்துவம்.
जोश, पु॰ ஆவேசம்.
जोशीला, त्रि॰ ஆவேசமுள்ள.
जोषिता, स्त्री॰ மனைவி.
जोहना, क्रि॰ स॰ எதிர்பார்க்க; தேட.
जोहार, स्त्री॰ நமஸ்காரம்.
जौ, पु॰ யவை, பார்லி.
ज़ौक़, पु॰ ஆனந்தம்.
ज़ौज, पु॰ ஜோடி; கணவன்.
ज़ौजा, स्त्री॰ மனைவி.
जौर, पु॰ கொடுமை.
जौहर, पु॰ ரத்தினம். पु॰ ராஜ புத்திர ஸ்திரீகளின் பிராணத் தியாக நியமம்.
जौहरी, पु॰ ரத்தினங்கள் சோதிப்பவன் அல்லது விற்பவன்; பரீக்ஷகன்.
ज्ञात, वि॰ அறியப்பட்ட.
ज्ञातव्य, वि॰ அறியக்கூடிய.

ज्ञाता, वि॰ அறிந்த.
ज्ञाति, पु॰ தாயாதி; உறவினர்.
ज्ञापक, वि॰ **सूचक** தெரிவிக்கிற.
ज्ञापन, पु॰ அறிவித்தல்.
ज्या, स्त्री॰ வில்லின் நாண்.
ज़्यादती, स्त्री॰ அதிகம்; கொடுமை.
ज़्यादा, त्रि॰ அதிகமான.
ज्यामिति, स्त्री॰ க்ஷேத்திர கணிதம் (Geometry)
ज्येष्ठ, त्रि॰ பெரிய; மூத்த. पु॰ ஆனி மாதம்.
ज्यों, क्रि॰ वि॰ எப்படி; எவ்வாறு.
ज्योति, स्त्री॰ பிரகாசம்; பார்வை.
ज्योत्स्ना, स्त्री॰ நிலா; நிலா இரவு.
ज्योनार, स्त्री॰ சமையல்; விருந்து.
ज्वलंत, वि॰ பிரகாசமான.
ज्वलन, पु॰ உஷ்ணம்; எரிதல்; தீ.
ज्वलित, वि॰ எரிந்த.
ज्वार, स्त्री॰ சோளம்; கடல் பொங்குதல் (tide).
ज्वारभाटा, पु॰ கடலின் பொங்குதல், வடிதல் (tides).

ज्वाल, पु॰ ஜ்வாலே.
ज्वाला, स्त्री॰ ஜ்வாலை ; சூடு.
ज्वालामुखी, स्त्री॰ எரிமலே.

झ

झंकार, स्त्री॰ கலீர் என்ற சத்தம்.
झंखना, क्रि॰ अ॰ = झीखना.
झंखाड़, पु॰ அடர்ந்த முட்புதர் ; குப்பை கூளம்.
झंझट, स्त्री॰ வீண் சச்சரவு.
झंझरा, पु॰ } ஜாரணி.
झंझरी, स्त्री॰ }
झंझा } पु॰, புயல் மழை.
झंझावात }
झंझी, स्त्री॰ உடைந்த.
झंझोड़ना, क्रि॰ स॰ = झकझोरना.
झंडा, पु॰கொடி ; ஜண்டா.
झंपना, क्रि॰ अ॰ மூடப்பட.
झंपान, पु॰ மலேப்பிரயாணத்தில் உதவும் டோலி.
झंवराना, क्रि॰ अ॰ வதங்க.
झंवाना, क्रि॰ अ॰ கருகிப் போக ; வாடிப்போக.
झक, स्त्री॰ பைத்தியம். वि॰ பிரகாசமுள்ள ;—मारना பலனற்ற காரியம் செய்ய.
झकझक, स्त्री॰ வீண் தர்க்கம்.
झकझोरना, क्रि॰ स॰ நன்றாய்க் குலுக்க.
झकाझक, वि॰ பிரகாசமான.
झकोर, पु॰ காற்றின் மோதல்.
झक्कड़, पु॰ பெரும்புயல்.
झक्की, वि॰ மிகவும் உளறுகிற ; பைத்தியம் பிடித்த.
झखना, क्रि॰ अ॰ = झीखना.
झगड़ना, क्रि॰ अ॰ சண்டை பிடிக்க.
झगड़ा, पु॰ சண்டை.
झगड़ालू, वि॰ சண்டை பிடிக்கும் குணமுள்ள.
झझक, स्त्री॰ கோபம் ; சிடுசிடுப்பு.
झझकना, क्रि॰ अ॰ கோபிக்க.
झट, क्रि॰ वि॰ உடனே ; சீக்கிரமாய்.
झटकना, क्रि॰ स॰ உதற.
झटका, पु॰ உதறுதல்.
झटपट, क्रि॰ वि॰ அவசரமாய் ; வேகமாய்.
झड़ना, क्रि॰ अ॰ உதிர.
झड़पना, क्रि॰ अ॰ சண்டை போட.
झड़ी, स्त्री॰ விடாமல் உதிர்தல் ; விடாத தூறல்.
झनक, स्त्री॰ கணீர் என்ற சத்தம்.
झनकार, स्त्री॰ = झंकार.
झप, क्रि॰ वि॰ உடனே ; சீக்கிரம்.

झपक, स्त्री॰ நொடிப்பொழுது; லேசான தூக்கம்.

झपकना, क्रि॰ अ॰ கண் அயர; தூங்கிவிழ.

झपकाना, क्रि॰ स॰ இமையடிக்க.

झपकी, स्त्री॰ லேசான தூக்கம்; இமை கொட்டுதல்; ஏமாற்றம்.

झपट, स्त्री॰ பாய்தல்.

झपटना, क्रि॰ अ॰ பாய.

झंपना, क्रि॰ अ॰ இமைசாய; வெட்கப்பட.

झपेटना, क्रि॰ स॰ பிடுங்கிக் கொள்ள.

झबरा, वि॰ ரோமம் அடர்ந்த.

झब्बा, पु॰ குஞ்சம்.

झमकना, क्रि॰ अ॰ பிரகாசிக்க; ஒலிக்க.

झमकाना, क्रि॰ स॰ பிரகாசிக்கச் செய்ய; ஒலிக்கச் செய்ய.

झमेला, पु॰ சச்சரவு; கூட்டம்.

झरना, क्रि॰ अ॰ = झड़ना. पु॰ நீர் வீழ்ச்சி; ஊற்று.

झरोखा, पु॰ பல சிறு கண்களுள்ள ஜன்னல், சாளரம்.

झलक, स्त्री॰ பிரகாசம்.

झलकना, क्रि॰ अ॰ பிரகாசிக்க; ஜாடையாய்த் தெரிய.

झलका, पु॰ கொப்புளம்.

झलकाना, क्रि॰ स॰ பிரகாசிக்கச் செய்ய; ஜாடையாய்த் தெரிவிக்க.

झलना, क्रि॰ स॰ விசிற.

झलमल, पु॰ இருளில் சிறிதளவு பிரகாசம்; பிரகாசம்.

झलमलाना, क्रि॰ स॰ பிரகாசிக்கச் செய்ய.

झल्ला, पु॰ பெரிய கூடை; மழை; பைத்தியக்காரன்.

झल्लाना, क्रि॰ अ॰ கோபிக்க. **क्रि॰ स॰** கோபமூட்ட.

झष, पु॰ மீன்.

झाँई, स्त्री॰ நிழல்; ஏமாற்றம்; ரத்தக் கோளாறால் தேகத்தில் உண்டாகும் கருப்புப் புள்ளிகள்.

झांकना, क्रि॰ अ॰ மறைவிலிருந்து எட்டிப் பார்க்க; குனிந்து இங்குமங்கும் பார்க்க.

झांकी, स्त्री॰ தரிசனம்; ஜன்னல்.

झांझ, स्त्री॰ ஜாலரா; கால் சலங்கை.

झांझर, वि॰ பழைய ; துவார முள்ள.

झांझरी, स्त्री॰ ஜாலரா ; கால் சலங்கை.

झांपना, क्रि॰ स॰ ஒளிக்க.

झांपो, स्त्री॰ மூடும் கூடை ; தர்ப்பையால் பின்னிய பெட்டி.

झांवां, पु॰ கருகிய செங்கல்.

झांसना, क्रि॰ स॰ வஞ்சிக்க.

झांसा, पु॰ மோசம்.

झाग, पु॰ நுரை.

झाड़, पु॰ புதர் ; லஸ்தர் ; விளக்கு ;—**फूंक** மந்திர தந்திரப பிரயோகம்.

झाड़न, स्त्री॰ குப்பை ; அழுக்கு துடைக்கும் துணி.

झाड़ना, क्रि॰ स॰ பெருக்க ; தூசியைத் தட்ட.

झाड़ा, पु॰ மலம்.

झाड़ो, स्त्री॰ புதர்.

झाड़ू, पु॰ துடைப்பம்.

झापड़, पु॰ செவிட்டடி.

झाबर, झाबा, पु॰ பெரிய கூடை.

झारना, क्रि॰ स॰ தலை வார ; பெருக்க.

झाल, पु॰ ஜாலரா. स्त्री॰ காரம்.

झालर, स्त्री॰ ஜாலரா ; குஞ்சம்.

झिझकना, क्रि॰ अ॰ வெட்கப் பட.

झिड़कना, क्रि॰ स॰ திட்ட ; வீசி எறிய.

झिड़की, स्त्री॰ திட்டுதல்.

झिलमिल, स्त्री॰ விட்டு விட்டு மின்னும் ஒளி.

झिलमिला, वि॰ மெல்லிய ; பிரகாசிக்கிற.

झिलमिलाना, क्रि॰ अ॰ விட்டு விட்டுப் பிரகாசிக்க.

झिल्ली, झींगुर, पु॰ சில்வண்டு, பாச்சை.

झींसो, स्त्री॰ சிறு நீர்த்துளிகள்.

झीना, वि॰ மெலிந்த ; பல ஹீனமான.

झील, स्त्री॰ ஏரி.

झुंझलाना, क्रि॰ अ॰ சிடுசிடுக்க.

झुंड, पु॰ கூட்டம்.

झुकना, क्रि॰ अ॰ குனிய ; தாழ்ந்து போக.

झुकाना, क्रि॰ स॰ வளைக்க. [க்கு.

झुकाव, पु॰ சரிவு ; மனப்போ

झुठलाना, क्रि॰ स॰ பொய்யாக்க; பொய் என்று சொல்லி ஏமாற்ற.

झुनझुनी, स्त्री॰ மரத்துப் போதல்.

झुमका, पु॰ ஜிமிக்கி என்னும் ஆபரணம்.

झुरना, क्रि॰ अ॰ வாட ; மெலிய.

झुरमुट, पु॰ தோப்பு; கூட்டம்.

झुराना, क्रि॰ स॰ வாட்ட ; உலர்த்த.

झुलसना, क्रि॰ अ॰ பொசுங்க.

झुलाना, क्रि॰ स॰ ஊஞ்சலில் ஆட்ட.

झूठ, पु॰ பொய் ;—**मूठ क्रि॰ वि॰** வீணாய்.

झूठा, वि॰ பொய்யான; பொய் பேசும்.

झूमक, झूमका, पु॰ ஜிமிக்கி.

झूमना, क्रि॰ अ॰ அசைய ; ஆட ; யானையைப்போல் உடம்பையும் தலையையும் அசைக்க.

झूमर, पु॰ = झूमक.

झूर, वि॰ உலர்ந்த ; காலியான.

झूल, स्त्री॰ வாகன மிருகங்கள் மீது போடப்படும் அழகான துணி.

झूलना, क्रि॰ अ॰ ஊஞ்சலாட. **पु॰** ஊஞ்சல்.

झूला, पु॰ ஊஞ்சல்.

झेंपना, झेपना, क्रि॰ अ॰ நாண ; வெட்கப்பட.

झेलना, क्रि॰ स॰ சகிக்க.

झोंक, स्त्री॰ சுபாவம் ; வேகம்.

झोंकना, क्रि॰ स॰ தீயில் எறிய; தள்ள.

झोंका, पु॰ காற்றின் வேகம்.

झोंटा, पु॰ பெரிய மயிர்க் கொத்து.

झोंपड़ा, पु॰ குடிசை.

झोंपड़ी, स्त्री॰ சிறு குடிசை.

झोरी, स्त्री॰ = झोली.

झोल, पु॰ शोरबा குழம்பு ; பிசகு ; சாம்பல். **वि॰** தளர்ந்த; உபயோகமற்ற.

झोला, पु॰ பெரிய பை.

झोली, स्त्री॰ துணிப்பை, **स्त्री॰** சாம்பல்.

झौंरना, क्रि॰ अ॰ गूँजना எதிரொலிக்க.

झौंसना, क्रि॰ अ॰ = झुलसना.

ट

टंक, पु॰ ஒரு சிறு நிறுவை; ஒரு நாணயம் ; உளி.

टंकना, क्रि॰ अ॰ கீலால் சேர்க்கப்பட ; தைக்கப்பட.

टंकी, स्त्री॰ தொட்டி.

टंगना, क्रि॰ अ॰ தொங்க.

टंगारी, स्त्री॰ கோடரி.

टंच, वि॰ லோபி.

टंट घंट, टंट घंट, पु॰ வீண் ஆடம்பரம்.

टंटा, पु॰ ஆடம்பரம்; தண்டா.

टक, स्त्री॰ உற்றுப்பார்த்தல்.

टकटकाना, क्रि॰ स॰ உற்றுப் பார்க்க.

टकटकी, स्त्री॰ இமை கொட்டாமல் பார்த்தல்.

टकराना, क्रि॰ अ॰ மோத.

टकसाल, स्त्री॰ தங்கசாலை, நாணயம் போடும் இடம்; பிராமாணிகமான வஸ்து.

टका, पु॰ ரூபாய்; அரையணு; பணம்.

टकुआ, पु॰ ராட்டையின் கதிர்

टक्कर, स्त्री॰ முட்டிக்கொள்ளுதல்; சமானம்.

टखना, पु॰ கணுக்கால்.

टघरना, क्रि॰ अ॰ पिघलना உருக.

टटका, वि॰ புதிய.

टटोरना, टटोलना, क्रि॰ स॰ விரல்களால் தடவித் தேட; சோதிக்க.

टट्टी, स्त्री॰ தட்டி; மூங்கில் திரை; மலங்கழிக்குமிடம்.

टट्टू, पु॰ மட்டக் குதிரை.

टनमना, वि॰ சுறுசுறுப்பான.

टपकना, क्रि॰ अ॰ சொட்ட; மேலே இருந்து திடீரென்று கீழே விழ.

टपकाना, क्रि॰ स॰ சொட்டச் செய்ய.

टपाना, क्रि॰ स॰ தாண்டச் செய்ய.

टमटम, स्त्री॰ கூண்டில்லாத குதிரை வண்டி.

टर, स्त्री॰ கொடூர வசனம்; விரைப்பு; கர்வம்; தவளையின் சத்தம்.

टरकना क्रि॰ अ॰ நழுவ.

टरकाना, क्रि॰ स॰ நழுவச் செய்ய.

टरटराना, क्रि॰ अ॰ உளற; அதிகப் பிரசங்கித்தனமாகப் பேச.

टर्रा, वि॰ கடுமையாய்ப் பேசுகிற.

टर्राना, क्रि॰ अ॰ மரியாதைக் குறைவாய் கடிந்து பேச.

टलना, क्रि॰ अ॰ விலக; கழிய.

टसक, स्त्री॰ குத்துவலி.

टसकना, क्रि॰ अ॰ அசைய; வலிக்க.

टसकाना, क्रि॰ स॰ விலக்க.

टहनी, स्त्री॰ சிறு கொம்பு; மிலார்.

टहल, स्त्री॰ தொண்டு.

टहलना, क्रि॰ अ॰ உலாவ.

टहलनी, स्त्री॰ வேலைக்காரி.

टहलुआ,
टहलू, } पु॰ வேலைக்காரன்.

टाँकना, क्रि॰ स॰ கீல் வைத்து சேர்க்க ; தைக்க ; அம்மி, யந்திரம் முதலியவற்றை உளியால் பொளிய ; குறித்துக் கொள்ள.

टाँका, पु॰ கீல் ; தையல்; கல்லுளி ; தொட்டி.

टाँकी, स्त्री॰ உளி ; சிறு தொட்டி.

टांग, स्त्री॰ கால்.

टांगन, पु॰ மலைநாட்டு மட்டக் குதிரை.

टांगना, क्रि॰ स॰ தொங்கவிட.

टांगा, पु॰ பெரிய கோடாரி.

टांगी, स्त्री॰ கோடாரி.

टांघन, पु॰ மலைநாட்டு மட்டக் குதிரை.

टांच, स्त्री॰ கோள் ; பிறர் காரியத்தைக் கெடுக்கும் பேச்சு.

टांचना, क्रि॰ स॰ = **टांकना.**

टाट, पु॰ கோணித்துணி ; **—उलटना** 'இன்ஸால்வென்டாய்'ப் போக.

टानना, क्रि॰ स॰ = **तानना** ஏதாவது ஒரு வஸ்துவை நன்கு விரிப்பதற்காக இழுக்க.

टाप स्त्री॰ குதிரையின் காலடிச் சத்தம்

टापना, क्रि॰ अ॰ குதிக்க.

टापा, पु॰ பாழான மைதானம் ; பெரிய கூடை ; கோழிக் கூண்டு.

टापू, पु॰ தீவு.

टारना, क्रि॰ स॰ =**टालना.**

टाल, स्त्री॰ உயரமான குவியல்.

टालटूल, स्त्री॰ =**टाल-मटूल.**

टालना, क्रि॰ स॰ விலக்க ; சாக்குப் போக்குச் சொல்ல ; தள்ளிப்போட.

टाल-मटूल, स्त्री॰ பாசாங்கு ; சாக்குப் போக்கு.

टिकट, पु॰ தபால் தலை ; டிக்கட்டு.

टिकठी, स्त्री॰ பாடை.

टिकना, क्रि॰ अ॰ தங்க ; வெகு நாள் உறுதியாய் இருக்க ;

टिकली, स्त्री॰ சிறு வில்லை ; ஜிகனைப் பொட்டு.

टिकस, पु॰ வரி (tax).

टिकाऊ, वि॰ உறுதியான ; உழைக்கக் கூடிய.

टिकान, स्त्री॰ தங்குதல் ; தங்குமிடம்.

टिकाना, क्रि॰ स॰ தங்கச் செய்ய.

टिकाव, पु॰ நிச்சயம் ; ஸ்திரத் தன்மை ; தங்குமிடம்.

टिकिया, स्त्री॰ வில்லை.

टिकुली, स्त्री॰ = टिकली.

टिकैत, पु॰ யுவராஜா ; தலைவன்.

टिकोरा, पु॰ மாம்பிஞ்சு.

टिक्की, स्त्री॰ टिकिया நெற்றிப் பொட்டு.

टिटिहरी, स्त्री॰ நீர் ஓரத்தில் வசிக்கும் ஒரு பக்ஷி.

टिड्डा, पु॰ } தத்துக்கிளி ;
टिड्डी, स्त्री॰ } வெட்டுக்கிளி.

टिप्पणी, } स्त्री॰ टीका உரை ;
टिप्पनी, } வியாக்கியானம்.

टिपटिमाना, क्रि॰ अ॰ மங்கலாய் பிரகாசிக்க.

टिहुनी, स्त्री॰ முழங்கால் ; முழங்கை.

टीकना, क्रि॰ स॰ பொட்டிட.

टीका, पु॰ நெற்றிப் பொட்டு ; அம்மைக்குத்த ; பெண் வீட்டார் பிள்ளை வீட்டாருக்குவிவாக உத்தேசத்துடன் அனுப்பும் காணிக்கை ; பட்டாபிஷேகம். स्त्री॰ வியாக்கியானம்.

टीप, स्त्री॰ அழுத்துதல்; குறித்தல் ; ஜாதகம்.

टीपना, क्रि॰ स॰ அழுத்த ; குறிக்க.

टीमटाम, स्त्री॰ ஆடம்பரம் ; அலங்காரம்.

टीला, पु॰ மேடு ; குன்று.

टीस, स्त्री॰ வேதனை ; வலி.

टीसना, क्रि॰ अ॰ குத்துவலி எடுக்க.

टुइयां, वि॰ குள்ளமான.

टुक, वि॰ கொஞ்சம்.

टुकड़ा, पु॰ துண்டு ; பாகம்.

टुकड़ी, स्त्री॰ சிறு துண்டு.

टुच्चा, वि॰ அல்பமான.

टुटपुंजिया, वि॰ சொல்ப முதலுள்ள.

टूंगना, क्रि॰ स॰ கொறிக்க ; கொஞ்சமாய்ச் சாப்பிட.

टूका, पु॰ துண்டு ; பிச்சை.

टूटना, क्रि॰ अ॰ உடைய, ஒடிய.

टेंट, स्त्री॰ வேஷ்டியின் மடி.

टेंटुवा, पु॰ தொண்டை ; கட்டைவிரல்.

टेक, स्त्री॰ தாங்கல் ; முட்டு ; பிடிவாதம் ; வழக்கம்.

टेकना, क्रि॰ स॰ ஒரு வஸ்துவின் மேல் சாய.

टेकाना, क्रि॰ स॰ சாமானைத் தூக்கும்போது தாங்கி நிற்க.

टेकी, पु॰ திடப் பிரதிக்ஞை யுள்ளவன்; பிடிவாத முள்ளவன்.

टेकुआ, पु॰ ராட்டையின் கதிர்.

टेढ़बिड़ंगा, वि॰ கோணலான; உருவமற்ற.

टेढ़ा, वि॰ கோணலான; **टेढ़ी खीर,** கஷ்டமான விஷயம்.

टेम, स्त्री॰ வத்திச்சுடர்.

टेर, स्त्री॰ ராகம்.

टेरना, क्रि॰ स॰ உயர்த்திப் பாட.

टेव, स्त्री॰ வழக்கம்.

टेसू, पु॰ சிகப்புப் பூக்கள் உள்ள ஒரு மரம்

टोंटा, पु॰ பாத்திரங்களின் மூக்கு அல்லது கிண்டியின் குழாய்.

टोकना, क्रि॰ स॰ தடை செய்ய.

टोकरा, पु॰ பெரிய கூடை.

टोकरी, स्त्री॰ சிறு கூடை.

टोटका, पु॰ மந்திர வித்தை.

टोना, पु॰ துப்பாக்கி குண்டு; நஷ்டம்.

टोना, पु॰ மந்திர வித்தை.

टोप, पु॰ பெரிய தொப்பி; தலைக் கவசம்.

टोपा, पु॰ பெரிய தொப்பி.

टोपी, स्त्री॰ தொப்பி; குல்லா.

टोला, पु॰ मुहल्ला பேட்டை; ஊரில் ஒரு குறிப்பிட்ட பாகம்.

टोली, स्त्री॰ சிறு பேட்டை; கூட்டம்.

टोह, स्त्री॰ தேடுதல்; சமாசாரம்.

टोही, स्त्री॰ கண்டு பிடிப்பவன்.

ठ

ठंडा, वि॰ = **ठंढा.**

ठंढ, ठंढक, स्त्री॰ குளிர்ச்சி.

ठंढा, वि॰ குளிர்ந்த; அணைந்த; அமைதியான —**होना** இறக்க; **ठंढी सांस लेना** துக்கத்தினால் பெருமூச்சுவிட.

ठंढाई, स्त्री॰ குளிர்ச்சியான பானம்.

ठकठक, स्त्री॰ சச்சரவு.

ठकठकाना, क्रि॰ स॰ = **खटखटाना.**

ठकुरसुहाती, स्त्री॰ முகஸ்துதி.

ठकुराई, स्त्री॰ தலைமை; பெருமை.

ठकुरायत, स्त्री॰ பிரபுத்துவம்.

ठग, पु॰ மோசக்காரன்.

ठगाई, स्त्री॰ = **ठगपना.**

ठगना, **क्रि॰ स॰** வஞ்சிக்க; வஞ்சித்துக் கொள்ளையடிக்க.

ठगपना, **पु॰** வஞ்சித்துக் கொள்ளையடித்தல்.

ठगाना, **क्रि॰ अ॰** வஞ்சிக்கப் பட.

ठगिन, **ठगिनी,** **स्त्री॰** கொள்ளைக்காரி; கொள்ளைக்காரனின் மனைவி.

ठगी, **स्त्री॰** வஞ்சகம்.

ठगोरी, **स्त्री॰** மந்திர வித்தை.

ठट, **पु॰** அலங்காரம்; கூட்டம்.

ठटना, **क्रि॰ स॰** நிச்சயிக்க; தயார் செய்ய. **क्रि॰ अ॰** எதிர்த்து நிற்க.

ठटरी, **स्त्री॰** எலும்புக் கூடு; பாடை.

ठट्ठा, **पु॰** பரிகாசம்.

ठठरी, **स्त्री॰** **ठटरी.**

ठठाना, **क्रि॰ स॰** அடிக்க.

ठठेरा, **पु॰** கன்னான்.

ठठेरी, **स्त्री॰** கன்னார வேலை; கன்னானின் மனைவி.

ठठोल, **पु॰** பரிகாசம் செய்பவன்; விகடன்.

ठठोली, **स्त्री॰** பரிகாசம்.

ठड्ढा, **वि॰** = **खड़ा.**

ठप्पा, **पु॰** அச்சு.

ठमकना, **क्रि॰ अ॰** தடை பட; யௌவன சேஷ்டையுடன் நடக்க.

ठस, **वि॰** கெட்டியான; கனமான.

ठसक, **स्त्री॰** ஆடம்பரம்; கர்வம்.

ठसका, **पु॰** வரட்டு இருமல்.

ठसाठस, **वि॰** அடைத்து நிரப்பப்பட்ட.

ठहरना, **क्रि॰ अ॰** தங்க; நிச்சயிக்கப்பட.

ठहराना, **क्रि॰ स॰** நிறுத்த; நிச்சயிக்க; தங்கும்படி செய்ய.

ठहराव, **पु॰** ஸ்திரத்தன்மை; நிச்சயம்.

ठहाका, **पु॰** உரத்த சிரிப்பு.

ठांठ, **वि॰** உலர்ந்த; ரசமில்லாத; பால் கொடுக்காத.

ठांयँ, **ठांव,** **पु॰** இடம்; சமீபம்.

ठांसना, **क्रि॰ स॰** **ठूसना** அமுக்கி அமுக்கி நிரப்ப.

ठाकुर, **पु॰** மதிப்புக்குகந்தவன்; ஜமீன்தார்; எஜமானன்; விக்கிரகம்.

ठाकुरबाड़ी, **स्त्री॰** கோவில்.

ठाट, **ठाटबाट,** **पु॰** ஏற்பாடு; ஆடம்பரம்; அலங்காரம்.

ठाटर, **पु॰** தட்டி.

ठाठ, पु॰ = ठाट.
ठाढ़ा, त्रि॰ நின்ற.
ठानना, क्रि॰ स॰ நிச்சயிக்க.
ठाला, पु॰ வேலையில்லாமலிருத்தல்.
ठाली, त्रि॰ வேலையில்லாத.
ठिंगना, त्रि॰ குள்ளமான.
ठिकाना, पु॰ இடம்; அடைக்கலம் புகும்இடம்; எல்லை.
ठिठकना, क्रि॰ अ॰ திடுக்கிட.
ठिठरना, }
ठिठुरना, } क्रि॰ अ॰ குளிரால் நடுங்க.
ठिनकना, क्रि॰ अ॰ தேம்பி அழ.
ठिलुआ, त्रि॰ உபயோகமற்ற.
ठीक, वि॰ சரியான; நல்ல; அசலான. क्रि॰ वि॰ சரியாய். पु॰ நிச்சயம்.
ठीकरा पु॰ சட்டி பானைத் துண்டு; ஓட்டாஞ்சல்லி.
ठीका, पु॰ ஒப்பந்தம்; கண்டிராக்ட்.
ठीकेदार, पु॰ ஒப்பந்தக்காரன், கண்டிராக்டர்.
ठुंठ पु॰ உலர்ந்து போன மரம்.
ठुकना, क्रि॰ अ॰ அடிக்கப்பட.
ठुड्डी, स्त्री॰ முகவாய்க்கட்டை.
ठुमकना, क्रि॰ अ॰ உல்லாசமாய் அடியெடுத்து வைக்க.
ठुसाना, क्रि॰ स॰ அமுக்கி, அமுக்கி நிரப்ப.
ठूंठ, पु॰ = ठुंठ.
ठूंसना, }
ठूसना, } क्रि॰ स॰ அமுக்கி நிரப்ப.
ठेंगना, त्रि॰ குள்ளமான.
ठेंगा, पु॰ சிறு தடி.
ठेका, पु॰ = ठीका,
ठेठ, वि॰ கலப்பற்ற; சுத்தமான.
ठेलना, क्रि॰ स॰ தள்ள.
ठेला, पु॰ தள்ளுதல்; கை வண்டி.
ठेस, स्त्री॰ இடறுவதினால் காலில் படும் காயம்.
ठोंक, स्त्री॰ அடி.
ठोंकना, क्रि॰ स॰ அடிக்க; உட்புகுத்த.—**बजाना** நன்றாய் சோதிக்க.
ठोकर, स्त्री॰ அடி; இடறுதல்.
ठोड़ी, स्त्री॰ முகவாய்க்கட்டை.
ठोर, पु॰ அலகு.
ठोस, वि॰ கெட்டியான; திடமான.
ठौर, पु॰ இடம்.

ड

डंक, पु॰ விஷப்பூச்சிகளின் கொடுக்கு.

डंका, पु॰ நகாரா.
डंगर, पु॰ கால் நடை.
डंठल, पु॰ தண்டு.
डंड, पु॰ தடி ; தண்டால் ; தண்டனை, நஷ்டம்.
डंडा, पु॰ தடி.
डंडिया, पु॰ வரி வசூலிப்பவன்.
डंडी, स्त्री॰ தராசின் தடி.
डंडोरना, क्रि॰ स॰ தேட.
डंबर, पु॰ ஆடம்பரம் ; கபட வியவகாரம்.
डँवांडोल, वि॰ = डांवांडोल.
डकार, पु॰ ஏப்பம் ; கர்ஜனை.
डकारना, क्रि॰ अ॰ ஏப்பம் விட ; கர்ஜிக்க.
डकैत, पु॰ கொள்ளைக்காரன்.
डकैती, स्त्री॰ கொள்ளை.
डग, पु॰ தப்படி.
डगमगाना, क्रि॰ अ॰ ஸ்திரமில்லாமல் போக, அசைய.
डगर, स्त्री॰ போதை.
डटना, क्रि॰ अ॰ திடமாய் நிற்க.
डटाना, क्रि॰ स॰ திடமாய் நிற்கச் செய்ய.
डढ़ियल, त्रि॰ தாடியுள்ள.
डपट, स्त्री॰ அதட்டுதல் ; பயமுறுத்துதல்.
डपटना, क्रि॰ स॰ அதட்ட.
डपोरसंख, पु॰ தற்புகழ்ச்சிக்காரன் ; முட்டாள்.
डफ, पु॰ ஒருவிதப் பறை ; 'டப்பா'.
डफ़ाली, पु॰ डफ வாசிப்பவன்.
डबडबाना, क्रि॰ अ॰ கண்ணீர். ததும்ப.
डबरा, पु॰ சேற்று நீர்க் குட்டை.
डब्बा, पु॰ டப்பி ; ரயில் தொடரில் ஒரு வண்டி.
डमरू, पु॰ உடுக்கு.
डमरूमध्य, पु॰ பூசந்தி.
डर, पु॰ பயம்.
डरना, क्रि॰ अ॰ பயப்பட.
डरपोक, वि॰ பயங்காளி.
डराना, क्रि॰ स॰ பயமுறுத்த.
डरावना, वि॰ பயங்கரமான.
डल, पु॰ துண்டு. स्त्री॰ ஏரி.
डला, पु॰ துண்டு ; பெரிய கூடை.
डलिया, स्त्री॰ சிறு கூடை.
डली, स्त्री॰ சிறு துண்டு.
डसना, क्रि॰ स॰ விஷ ஜந்து கொட்ட அல்லது தீண்ட.
डहकना, क्रि॰ स॰ வஞ்சிக்க ; தவிக்கச் செய்ய. क्रि॰ अ॰ அழ.
डहकाना, क्रि॰ अ॰ ஏமாற. क्रि॰ स॰ இழக்க ; ஏமாற்ற.

डहडहा, वि० हरा-भरा பசுமையான.

डहन, पु० சிறகு.

डहना, क्रि० अ० எரிய ; பொறாமைப்பட.

डाँकना, क्रि० अ० துள்ள ; தாண்ட ; வாந்தியெடுக்க.

डाँगर, पु० கால் நடை. वि० மிக மெலிந்த; முட்டாள்.

डाँट, स्त्री० அதட்டுதல்.

डाँटना, क्रि० स० பயமுறுத்த.

डाँठ, पु० தண்டு.

डाँड, पु० தடி ; படகுத் துடுப்பு ; அபராதம் ; நஷ்டஈடு.

डाँड़ना क्रि० अ० அபராதம் போட.

डांडा, पु० தடி ; படகுத் துடுப்பு.

डांडी, स्त्री० தராசுக் கோல்.

डाँवरा, पु० பையன்.

डाँवाँडोल, वि० ஸ்திரமில்லாத, அசைகிற.

डाइन, स्त्री० பிசாசு, சூனியக்காரி.

डाक, पु० தபால் ; தபால் கடிதம் ;—**खाना** தபாலாபீஸ் ;—**गाड़ी** மெயில் வண்டி ;—**घर** தபாலாபீஸ்.

डाका, पु० கொள்ளை ; வழிப்பறி.

डाकाज़नी, स्त्री० கொள்ளை.

डाकू, पु० கொள்ளைக்காரன்.

डाटना, क्रि० स० அதட்ட ; பயப்படுத்த.

डाढ़, स्त्री० கடைவாய்ப் பல்.

डाढ़ना, क्रि० स० எரிக்க.

डाढ़ी, स्त्री० தாடி.

डाबर, पु० சேற்று நீர் ; குட்டை.

डाबा, पु० = डब्बा.

डामर, पु० குழப்பம்.

डामल, स्त्री० ஆயுள் கைதி.

डायन, स्त्री० = डाइन.

डार, } स्त्री० கிளை.
डाल, }

डालना, क्रि० स० போட ; அணிய.

डाली, स्त्री० சிறு கூடை ; காணிக்கை.

डासन, पु० படுக்கை ; விரிப்பு.

डासना, क्रि० स० விரிக்க.

डाह, स्त्री० பொறாமை ; எரிச்சல்.

डाहना, क्रि० स० எரிக்க.

डिंब, पु० अंडा முட்டை.

डिंभ, पु॰ சிறு குழந்தை.

डिगना, क्रि॰ अ॰ அசைய ; சஞ்சலப்பட.

डिगाना, क्रि॰ स॰ அசைக்க ; வார்த்தை புரளச் செய்ய.

डिग्गी, स्त्री॰ குளம்.

डिठौना, पु॰ திருஷ்டிபரிகாரத்திற்காக இடும் மை அல்லது பொட்டு.

डिबिया, स्त्री॰ சிறு டப்பி.

डिब्बा, पु॰ = डब्बा.

डींग, स्त्री॰ ஜம்பம் தற்புகழ்ச்சி.

डीठ, स्त्री॰ திருஷ்டி.

डील, पु॰ வடிவம் ; தேகம்.

डीह, पु॰ வாசஸ்தலம்.

डुगडुगी, डुग्गी, } स्त्री॰ சிறு முரசு.

डुपटना, क्रि॰ स॰ கொசுவ.

डुबकी, स्त्री॰ முழுக்கு ;—**मारना** முழுக்குப் போட.

डुबाना, डुबोना, } क्रि॰ स॰ முழுகடிக்க ; அமிழ்த்த.

डुलाना, क्रि॰ स॰ அசைக்க.

डूँगर पु॰ மேடு ; குன்று.

डूबना, क्रि॰ अ॰ முழுக ; அஸ்தமிக்க ; பாழாக.

डेढ़, वि॰ ஒன்றரை.

डेढ़ा, वि॰ = ड्योढ़ा.

डेल, पु॰ ஆந்தை ; சரளை.

डेली, स्त्री॰ = डलिया.

डेवढ़ा, वि॰ = ड्योढ़ा.

डेवढ़ी, स्त्री॰ ड्योढ़ी.

डेहरी. स्त्री॰ = दहलीज़.

डैना, पु॰ சிறகு.

डोंगर, पु॰ குன்று.

डोंगा, पु॰ பாய் இல்லாத படகு.

डोंगी, स्त्री॰ சிறு படகு.

डोम, पु॰ ஒரு தாழ்ந்த ஜாதி.

डोर, स्त्री॰, **डोरा,** पु॰ } கயிறு.

डोरिया, पु॰ டோரியாத் துணி.

डोरी, स्त्री॰ மெலிந்த கயிறு.

डोल, पु॰ வாளி ; ஊஞ்சல். वि॰ சஞ்சலமான.

डोलडाल, पु॰ அலைந்து திரிதல் ; மலம் கழித்தல்.

डोलना, क्रि॰ अ॰ செல்ல.

डोली, स्त्री॰ டோலி.

डौंडी, स्त्री॰ தன்டோரா ; விளம்பரம்.

डौल, पु॰ உருவம் ; உபாயம்; நிலைமை.

ड्योढ़ा, वि॰ ஒன்றரை மடங்கு. पु॰ ரயிலில் மூன்றுக்கும் இரண்டுக்கும் நடுத்தரமான வகுப்பு (Inter class).

ड्योढ़ी, स्त्री० துவாரம் ; வாசல் ; நிலைப்படி ; **—दार, वान** வாசற் காப்போன்.

ढ

ढंग, पु० மாதிரி ; நடத்தை ; நிலைமை.

ढँगी, त्रि० தந்திரசாலியான.

ढँढोरना, क्रि० स० **ढूंढना,** தேட.

ढंपना, } पु० மூடி, क्रि० अ० மூடப்பட. क्रि० स० மூடி.
ढकना, }

ढकनी, स्त्री० மூடி.

ढकेलना, क्रि० स० இடித்துத் தள்ள.

ढकोसना, क्रि० स० கட கட வென்று குடிக்க.

ढकोसला, पु० கபட வியவகாரம் ; ஆடம்பரம்.

ढक्कन, पु० மூடி.

ढच्चर, पु० ஆடம்பரம்.

ढपना, क्रि० अ० மூடப்பட.

ढब, पु० **ढंग** மாதிரி ; வழக்கம்.

ढयना, क्रि० अ० இடிய.

ढरकना, क्रि० अ० ஓட, பாய. (ஜலம் முதலியவை).

ढरां, पु० வழி ; முறை.

ढलकना, क्रि० अ० ஊற்றப்பட ; பாய.

ढलकाना, क्रि० स० ஊற்ற ; பாய்ச்ச.

ढलना, क्रि० अ० பாய ; சரிய, கவரப்பட.

ढलवां, वि० சரிவான ; வார்க்கப்பட்ட.

ढलाई, स्त्री० வார்ப்பு வேலை ; வார்ப்புக்கூலி.

ढहना, क्रि० अ० இடிய.

ढहवाना, } क्रि० स० இடிக்க ; வீழ்த்த.
ढहाना, }

ढांकना, क्रि० स० மூட.

ढांचा, पु० வார்ப்பு அச்சு ; சட்டக்கூடு (frame-work).

ढांपना, क्रि० स० மூட.

ढासना, क्रि० अ० கபம் இல்லாமல் இரும.

ढाई, त्रि० இரண்டரை.

ढाड़, स्त्री० கூச்சல்.

ढाढ़स, पु० தைரியம்.

ढाबर, वि० சேறான தண்ணீர்.

ढारना, क्रि० स० = **ढालना.**

ढारस, पु० = **ढाढ़स.**

ढाल, स्त्री० கேடயம் ; சரிவு.

ढालना, क्रि० स० வார்க்க.

ढलवां, } वि० சரிவான.
ढालू, }

ढिग, क्रि० वि० அருகே. स्त्री० பக்கம்.

ढिठाई, स्त्री॰ गुस्ताख़ी அதிகப் பிரசங்கித்தனம்.

ढिबरी, स्त्री॰ சிமிணி இல்லாத மண்ணெண்ணெய் விளக்கு ; சுரை (nut of a screw).

ढिलाई, स्त्री॰ தளர்வு.

ढिलाना, क्रि॰ स॰ தளர்த்த.

ढीठ, वि॰ மரியாதையற்ற.

ढील, स्त्री॰ தளர்வு.

ढीलना, क्रि॰ स॰ தளர்த்த.

ढीला, वि॰ தளர்ந்த.

ढुकना, क्रि॰ अ॰ நுழைய.

ढुरना, क्रि॰ अ॰ சறுக்க ; அனுகூலம் ஆக.

ढुर्री, स्त्री॰ காலடிப் பாதை.

ढुलकना, ढुलना, क्रि॰ अ॰ உருள ; கீழே விழ.

ढुलाना, क्रि॰ स॰ உருட்ட.

ढूंढना, क्रि॰ स॰ தேட.

ढूह, पु॰ குவியல்.

ढेंकली, स्त्री॰ தண்ணீர் ஏற்றம்; நெல் குத்தும் ஒரு யந்திரம்.

ढेंकी, स्त्री॰ தானியம் குத்தும் ஒரு யந்திரம்.

ढेर, पु॰ **ढेरी**, स्त्री॰ குவியல்.

ढेला, पु॰ மண் கட்டி ; கட்டி.

ढोंग, पु॰ ஆடம்பரம்.

ढोंगी, वि॰ கபட வியவகாரமுள்ள.

ढोंढी, स्त्री॰ தொப்புள்.

ढोटा, पु॰ புத்திரன் ; பையன்.

ढोना, क्रि॰ स॰ சுமைதூக்க ; தூக்கிச் செல்ல.

ढोर, पु॰ ஆடு மாடுகள் ; கால்நடை.

ढोल, पु॰ பெரிய மத்தளம்.

ढोलक, स्त्री॰ சிறு மத்தளம்.

ढोलनी, स्त्री॰ ஊஞ்சல்.

ढोली, स्त्री॰ இருநூறு வெற்றிலைகள் உள்ள கட்டு. स्त्री॰ பரிகாசம்.

त

तंग, वि॰ இறுகிய ; ஒடுக்கமான ; துன்பப்படுகிற ; **—करना** தொந்திரவு செய்ய ;**—दस्त** ஏழை ; கஞ்சனான;**—दिल** குறுகிய நோக்கமுள்ளவன் ; கஞ்சன் ;**—हाल** கஷ்டமான நிலைமையிலிருக்கும்.

तंगी, स्त्री॰ இறுக்கம் ; ஒடுக்கம் ; ஏழ்மை ; துன்பம்.

तंज़ेब, स्त्री॰ ஒருவித நேர்த்தியான மல் துணி.

तंड, पु॰ நர்த்தனம்.

तंडुल, पु॰ அரிசி.

तंतु, पु॰ நூல்.
तंत्र, पु॰ நூல் ; மந்திரித்தல்.
तंत्रि, स्त्री॰ வாத்தியத்தின் தந்தி.
तंदुरुस्त, वि॰ ஆரோக்கியமான.
तंदुरुस्ती, स्त्री॰ ஆரோக்கியம்.
तंदेही, स्त्री॰ உழைப்பு ; முயற்சி ; கவனம்.
तंद्रा, स्त्री॰ தூங்கி விழுதல்.
तंबाकू, पु॰ புகையிலை.
तंबीह, स्त्री॰ சிக்ஷை ; எச்சரிக்கை.
तंबू, पु॰ கூடாரம்.
तंबूरची, पु॰ தம்பூர் வாசிப்பவன்.
तंबोली, पु॰ வெற்றிலைக் காரன்,
तअक़्क़ुब, पु॰ பின் தொடர்தல்.
तअज्जुब, पु॰ ஆச்சரியம்.
तअम्मुल, पु॰ தடை.
तअल्लुक़, पु॰ சம்பந்தம்.
तअस्सुब, पु॰ மதசம்பந்தமான பக்ஷபாதம்.
तई, अ॰ பற்றி ; ஆக.
तऊ, अ॰ இருந்தாலும்.
तक, अ॰ வரை, வரைக்கும்.
तक़दीर, स्त्री॰ விதி.
तक़दीरवर, वि॰ பாக்கியசாலியான.

तकबीर, स्त्री॰ ஸ்துதிசெய்தல்.
तकब्बुर, पु॰ கர்வம்.
तकरार, स्त्री॰ தகராறு.
तकरारी, वि॰ சண்டை பிடிக்கும்.
तकरीब, स्त्री॰ அருகே இருத்தல் ; பலர் கூடும் சுப சமயம்,
तकरीबन्, क्रि॰ वि॰ சுமாராய்.
तकरीम, स्त्री॰ கௌரவித்தல் ; மதித்தல்.
तक़रीर, स्त्री॰ व्याख्यान பிரசங்கம்.
तक़रीरी, वि॰ வாத விவாதம் செய்யும். क्रि॰ वि॰ வாய் மொழியாக (orally).
तकला, पु॰ ராட்டையின் கதிர்.
तक़लीद, स्त्री॰ नक़ल ' குருட்டுக் காப்பி ' அடித்தல்.
तकलीफ़, स्त्री॰ கஷ்டம் ; விபத்து.
तकल्लुफ़, पु॰ வெளி உபசாரம்.
तक़वियत, स्त्री॰ समर्थन பலமளித்தல், ஆமோதித்தல்.
तक़सीम, स्त्री॰ भाग பாகம்.
तक़सीर, स्त्री॰ குறைவு ; பிசகு; துர்க்குணம்.
तक़ाज़ा, पु॰ தூண்டுதல்.

तकाना, **क्रि० स० दिखाना** காட்ட.

तक़ावी, **स्त्री०** வேளாண்மைச் செலவுக்காகக் கொடுக்கப் படும் கடன்.

तकिया, **पु०** தலையணை.

तकिया-कलाम, **पु०** சிலர் அடிக்கடி உபயோகப் படுத்தும் சில சொற்கள் (manner-ism.)

तकुआ, **पु०** =**तकला**.

तक्र, **पु०** மோர்.

तक्षक, **पु०** பாம்பு.

तख़फ़ीफ़, **स्त्री० कमी** குறைவு.

तख़मीनन्, **क्रि० वि० लगभग** மதிப்பாய்; சுமாராய்.

तख़मीना, **पु० अंदाज़** உத்தேசம்.

तख़लिया, **पु०** காலி செய்தல்; தனி இடம்.

तख़ल्लुस, **पु०** கவிகளின் உபபெயர்.

तख़सीस, **स्त्री०** விசேஷ விஷயம்.

तख़्त, **पु०** ஆசனம்; சிங்காசனம்; —**ताऊस** மயிலாசனம்; —**नशीन** சிங்காசன மேறிய; —**पोश** ஆசன விரிப்புத் துணி.

तख़्ता, **पु०** பலகை; பீடம்.

तख़्ती, **स्त्री०** சிறு பீடம்.

तगड़ा, **त्रि०** பலமுள்ள.

तगमा, **पु०** பதக்கம்.

तग़य्युर, **पु०** மிகப் பெரிய மாறுதல்.

तगादा, **पु०** =**तक़ाज़ा**.

तग़ाफुल, **पु० उपेक्षा** அசிரத்தை.

तज़किरा, **पु० चर्चा** சர்ச்சை; பேச்சு.

तजना, **क्रि० स० छोड़ना** விட்டு விட.

तजरबा, **पु० अनुभव** அநுபவம்; —**कार** அநுபவசாலி.

तजवीज़, **स्त्री० राय**; **फ़ैसला** தீர்ப்பு; —**सानी**, **स्त्री०** வழக்கில் முன் விசாரணை.

तज्ञ, **वि०** தத்துவமறிந்த.

तट, **पु०** கரை.

तटस्थ, **वि०** கரையில் நிற்கிற; பற்றில்லாத, இருகட்சிகளிலும் சேராத.

तटिनी, **स्त्री०** நதி.

तड़कना, **क्रि० अ०** துண்டு துண்டாக; கோபமடைய.

तड़का, **पु०** விடியற் காலம்.

तड़काना, **क्रि० स०** சத்தத்துடன் உடைக்க.

तड़पना, **क्रि० अ०** துடிக்க.

तड़पाना, **क्रि० स०** துடிக்கச் செய்ய.

तड़फ़ना, क्रि॰ अ॰ =तड़पना.

तड़ाग, पु॰ குளம்.

तड़ातड़, क्रि॰ वि॰ தொடர்ச்சியாய்.

तड़ावा, पु॰ ஆடம்பரம் ; வஞ்சனை.

तड़ित, स्त्री॰ மின்னல்.

तड़ी, स्त्री॰ அறைதல் ; வஞ்சனை.

ततबीर, स्त्री॰ =तद्बीर.

तत्काल, क्रि॰ वि॰ உடனே.

तत्कालीन, वि॰ அந்த சமயத்து.

तत्क्षण, क्रि॰ वि॰ அதே சமயம்.

तत्ता, वि॰ சூடான.

तत्तिम्मा, पु॰ அநுபந்தம்.

तत्त्व, पु॰ தத்துவம் ; உண்மை.

तत्त्वावधान, पु॰ மேற் பார்வை.

तत्पर, वि॰ தயாராய்.

तत्र, क्रि॰ वि॰ அங்கே.

तत्रापि, अ॰ இருந்தபோதிலும்.

तथा, अ॰ மேலும் ; இன்னமும் ; அப்படியே.

तथापि, अ॰ இருந்த போதிலும்.

तथैव, अ॰ அதே மாதிரி.

तथ्य, पु॰ உண்மை.

तदंतर, } **तदनंतर,** } क्रि॰ वि॰ அதன் பிறகு.

तदनुसार, त्रि॰ அதை அநுசரித்து.

तदपि, अ॰ இருந்தபோதிலும்.

तद्बीर, स्त्री॰ உபாயம்.

तदारुक, पु॰ சோதனை ; தண்டனை.

तदीय, सर्व॰ அவனுடைய ; அவளுடைய.

तदुपरांत, क्रि॰ वि॰ அதன் பிறகு.

तद्यपि, अ॰ இருந்தபோதிலும்.

तद्वत, वि॰ அதே போன்ற.

तन, पु॰ சரீரம்.

तनक़ीह, स्त्री॰ **जांच** விசாரணை ; சோதனை.

तनख़्वाह, स्त्री॰ சம்பளம்.

तनज़, पु॰ கேலி ; 'கிண்டல்'.

तनज़ीम, स्त्री॰ **संगठन** ஏற்பாடு.

तनज़ेब, स्त्री॰ மிக நேர்த்தியான மல் துணி.

तनज़्ज़ल, पु॰ } **तनज़्ज़ुली,** स्त्री॰ } **अवनति** வீழ்ச்சி ; பதவி யிழத்தல்.

तनदेह, वि॰ மனம் வைத்து உழைக்கும்.

तनदेही, स्त्री॰ உழைப்பு ; முயற்சி.

तनना, क्रि॰ अ॰ நீள ; விறைத்து உட்கார.

तनय, पु॰ குமாரன்.

तनया, स्त्री॰ குமாரி.

तनसीफ़, स्त्री॰ சமபாகம் செய்தல்.

तनहा, वि॰ தனியான. क्रि॰ वि॰ தனியாக.

तनहाई, स्त्री॰ தனிமை.

तना, पु॰ அடிமரம்.

तनाज़ा, पु॰ சண்டை ; விரோதம்.

तनाव, पु॰ இழுத்தல்; விறைத்தல்.

तनावर, वि॰ கொழுத்த ; பலமுள்ள.

तनासुख़, पु॰ विनाश அழிவு ; உருமாறுதல் ; மறுபிறப்பு.

तनि, **तनिक**, वि॰ கொஞ்சம்.

तनु, वि॰ கொஞ்சம். स्त्री॰ தேகம்.

तनुज, पु॰ குமாரன்.

तनुजा, स्त्री॰ குமாரி.

तनुता, स्त्री॰ சிறுமை.

तन्नाना, क्रि॰ अ॰ டம்பமாய் நடக்க.

तन्मय, वि॰ லயித்த.

तप, पु॰ தவம் ; சுரம்.

तपत, पु॰ சூடு.

तपना, क्रि॰ अ॰ சூடாக.

तपाक, पु॰ ஆவேசம்.

तपाना, क्रि॰ स॰ சூடாக்க ; வருத்தப் படுத்த.

तपिश, स्त्री॰ சூடு.

तपेदिक, पु॰ க்ஷயரோகம்.

तप्त, वि॰ சூடான ; துக்கமடைந்த.

तफ़तीश, स्त्री॰ जांच சோதனை ; விசாரணை.

तफ़रका, पु॰ வித்தியாசம் ; தூரம் ; பிரிவு.

तफ़रीक़, स्त्री॰ பிரித்தல் ; வித்தியாசம் ; கழித்தல்.

तफ़रीह, स्त्री॰ खुशी சந்தோஷம் ; கேலி ; உலாவுதல்.

तफ़सील, स्त्री॰ ब्यौरा விவரம் ; வர்ணனை; வியாக்கியானம் ;—वार விவரமாக.

तफ़ावत, पु॰ வித்தியாசம்; தூரம்.

तब, क्रि॰ वि॰ அப்பொழுது ; அதனால்.

तबई, वि॰ இயற்கையான ; அசலான.

तबक़, पु॰ லோகம் ; துணிகளின் அடுக்கு ; தங்கம் அல்லது வெள்ளியைத் தட்டிச் செய்த மெல்லிய

தாள் ;—गर ஷை தகடு தட்டு பவன்.

तबक़ा, पु॰ பாகம் ; மடிப்பு ; கூட்டம்.

तबदील, वि॰ மாறுதலடைந்த.

तबदीली, स्त्री॰ மாற்றல்.

तबद्दुल, पु॰ परिवर्तन மாறுதல்.

तबर, पु॰ கோடரி.

तबल, पु॰ பெரிய மத்தளம்.

तबलची, पु॰ தபேலாக்காரன்.

तबला, पु॰ தபேலா.

तबलिया, पु॰ தபேலாக்காரன்.

तबलीग़, पु॰ மதப்பிரசாரம் ; பிற மதத்தாரைத் தம் மதத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளுதல்.

तबस्सुम, पु॰ मुस्कराहट புன்சிரிப்பு ; மலர்தல்.

तबादला, पु॰ மாறுதல் ; உத்தியோகஸ்தர்களை ஊர் மாற்றுதல்.

तबाह, वि॰ அழிந்த.

तबाही, स्त्री॰ அழிவு.

तबीअत, स्त्री॰ தேகநிலை ; மனநிலை ; சுபாவம்.

तबीब, पु॰ வைத்தியன்.

तबीयत, स्त्री॰ = **तबीअत**.

तभी, क्रि॰ वि॰ அதேசமயம் ; இதே காரணத்தால்.

तमंचा, पु॰ கைத்துப்பாக்கி.

तम, पु॰ இருட்டு.

तमक, पु॰ ஆவேசம்.

तमकाना, क्रि॰ अ॰ கோபாவேசமடைய.

तमग़ा, पु॰ பதக்கம்.

तमचर, पु॰ ராக்ஷசன் ; ஆந்தை ; இருட்டில் நடமாடுபவன்.

तमतमाना, क्रि॰ अ॰ வெயிலால் அல்லது கோபத்தால் முகம் சிவக்க.

तमद्दुन, पु॰ நகரவாசம் ; நாகரீகம்.

तमन्ना, स्त्री॰ इच्छा விருப்பம்.

तमर्रुद, पु॰ விரோதம் ; கீழ்ப்படியாமை.

तमस, पु॰ இருட்டு.

तमस्सुक, पु॰ தஸ்தாவேஜு.

तमहीद, स्त्री॰ भूमिका முன்னுரை.

तमाकू, पु॰ புகையிலை.

तमाचा, पु॰ அடி ; அறை.

तमादी, स्त्री॰ காலாவதி.

तमाम, वि॰ பூரா.

तमाल, पु॰ கருங்காலி.

तमाशबीन, पु॰ வேடிக்கை பார்ப்பவன்.

तमाशा, पु॰ வேடிக்கை.

तमाशाई, पु॰ வேடிக்கை பார்ப்பவன்.

तमीचर, पु॰ ராக்ஷசன்.

तमीज़, स्त्री॰ பகுத்தறிவு; மரியாதை.

तमीश, पु॰ சந்திரன்.

तमोलो, पु॰ =**तँबोलो.**

तय, वि॰ முடிந்த; தீர்ந்த.

तरंग, स्त्री॰ அலை; மனம் பொங்குதல்.

तरंगिणी, स्त्री॰ நதி.

तर, वि॰ நனைந்த.

तरकश, पु॰ அம்பறாத்தூணி.

तरका, पु॰ வாரிசுக்குக் கிடைத்த சொத்து.

तरकारी, स्त्री॰ கறி காய்.

तरकी, स्त्री॰ காதில் அணியும் ஒரு நகை.

तरकीब, स्त्री॰ **उपाय** உபாயம்.

तरक़्क़ी, स्त्री॰ **वृद्धि** விருத்தி; முன்னேற்றம்.

तरग़ीब, स्त्री॰ தூண்டி விடுதல்; தன் பக்ஷமாக்குதல்.

तरजना क्रि॰ अ॰ அதட்ட.

तरजनी, स्त्री॰ ஆள் காட்டி விரல்.

तरजीह, स्त्री॰ விசேஷ சலுகை காட்டல். (giving preference.)

तरजुमा, पु॰ **अनुवाद** மொழி பெயர்ப்பு.

तरणि-तनूजा, स्त्री॰ யமுனை.

तरणी, स्त्री॰ படகு.

तरतीब, स्त्री॰ வரிசைக் கிரமம்.

तरदीद, स्त्री॰ வெட்டுதல்; எதிர்ப்பு; ரத்து செய்தல்.

तरद्दुद, पु॰ கவலை.

तरनतारन, पु॰ முக்தி கொடுப்பவன்.

तरना, क्रि॰ अ॰ கடக்க; முக்தி யடைய.

तरनी, स्त्री॰ =**तरणी.**

तरपना, क्रि॰ अ॰ =**तड़पना.**

तरफ़, स्त्री॰ புறம்; ஓரம்.

तरफ़दार, वि॰ பின் பற்றுகிற; பக்ஷபாதியான.

तरफ़ैन, पु॰ இரு புறத்தார்.

तर बतर, वि॰ நனைந்த.

तरबियत, स्त्री॰ கல்வி பயில்வித்து நாகரிகமாக்குதல்.

तरबूज़, पु॰ தர்பூசுபழம்.

तरमीम, स्त्री॰ **संशोधन** திருத்தம்.

तरल, वि॰ சஞ்சலமான; பாய்கிற.

तरवर, पु॰ = **तरुवर.**

तरवार, स्त्री॰ = **तलवार.**

तरस, पु॰ தயை.

तरसना, क्रि॰ अ॰ ஆவலுடன் துடிக்க.

तरसाना, क्रि॰ अ॰ ஆசை காட்டி ஏய்க்க.

तरह, स्त्री॰ விதம்.

तरहटी, स्त्री॰ தாழ்ந்த நிலம்.

तरहदार, वि॰ நாகரீகமான; அழகாகச் செய்யப் பட்ட.

तराई, स्त्री॰ மலை அடிவாரம்.

तराज़ू, पु॰ தராசு.

तराना, पु॰ சங்கீதம்; ராகம்; ஒருவித மெட்டு.

तराबोर, वि॰ நன்றாய் நனைந்த.

तरावट, स्त्री॰ நனைந்திருத்தல்; குளிர்ச்சி.

तरावत, स्त्री॰ நனைந்திருத்தல்; புதிதாயிருத்தல் (freshness).

तराश, स्त्री॰ வெட்டும் விதம்.

तराशना, क्रि॰ स॰ வெட்ட.

तरक्वि, पु॰ = **तरकी.**

तरी, स्त्री॰ படகு; நமுத்திருத்தல்; சதுப்பு நிலம்.

तरीक़त, स्त्री॰ மார்க்கம்; நடத்தை; மனச்சுத்தம்.

तरीक़ा, पु॰ விதம்; மாதிரி; உபாயம்.

तरु, पु॰ மரம்.

तरुण, वि॰ வாலிபமான.

तरुणी, स्त्री॰ யுவதி.

तरुनई, स्त्री॰ யௌவனம்.

तरेरना, क्रि॰ स॰ கோபத்தோடு உற்றுப் பார்க்க.

तर्क, पु॰ தர்க்கம்; விட்டு விடுதல்; தியாகம்.

तर्कश, पु॰ அம்பறாத்தூணி.

तर्की, पु॰ தர்க்கிப்பவன்.

तर्ज़, पु॰ விதம்; வழி.

तर्जना, क्रि॰ स॰ அதட்ட.

तर्जनी, स्त्री॰ ஆள்காட்டி விரல்.

तर्जुमा, पु॰ மொழி பெயர்ப்பு.

तल, पु॰ கீழ்ப்பாகம்; அடிப் பக்கம்.

तलख़, वि॰ கசப்பான; பிரிய மில்லாத.

तलना, क्रि॰ स॰ வறுக்க.

तलपट, } वि॰ அழிந்த.
तलफ़,

तलफना, क्रि॰ अ॰ = **तड़पना.**

तलफ़्फ़ुज, पु॰ **उच्चारण** உச்சரிப்பு.

तलब, स्त्री॰ தேடுதல்; கோறுதல்; சம்பளம்; —**गार** விரும்புகிற.

तलबाना, पु॰ சாக்ஷிகளுக்குக் கொடுக்கும் படிச் செலவு.

तलबी, स्त्री॰ அழைப்பு; கோறுதல்; தேவை.

तलवेली, स्त्री॰ ஆவல்.

तलमलाना, क्रि॰ अ॰ = **तिलमिलाना.**

तलवा, पु॰ உள்ளங்கால் ;—**चाटना** முகஸ்துதி செய்ய.

तलवार, स्त्री॰ வாள் ; யுத்தக் கத்தி.

तलहटी, स्त्री॰ தாழ்ந்த நிலம் ; மலையடிவாரம்.

तला, पु॰ கீழ்ப்பாகம் ; செருப்பின் அடித்தோல்.

तलाक़, पु॰ விவாக ரத்து.

तलाश, स्त्री॰ தேடுதல்.

तलाशी, स्त्री॰ சோதனை ; தேடுதல்.

तली, स्त्री॰ உள்ளங்கை அல்லது உள்ளங்கால்.

तले, क्रि॰ वि॰ **नीचे** கீழே.

तलैटी, स्त्री॰ = **तलहटी.**

तलैया, स्त्री॰ சிறு குளம்.

तल्ख, वि॰ கசப்பான.

तल्ला, पु॰ கீழ் மடிப்பு ; உள் ஆடை ; அத்தர் தயாரிக்கும் சந்தன எண்ணெய் ; மாடி.

तव, सर्व॰ உன்னுடைய.

तवंगर, वि॰ **धनी** ஐசுவரியமுள்ள.

तवक्का, स्त्री॰ **आशा** நம்பிக்கை.

तवक़्क़ुफ़, पु॰ **विलंब** தாமதம்.

तवक्कुल, पु॰ கடவுளை நம்பியிருத்தல் ; உலக விஷயத்தில் அசிரத்தை.

तवाज़ा, स्त्री॰ மரியாதை ; உபசாரம் ; விருந்து.

तवज्जह, स्त्री॰ **ध्यान** தியானம்.

तवना, क्रि॰ अ॰ = **तपना.**

तवा, पु॰ தோசைக்கல்.

तवायफ़, स्त्री॰ வேசி.

तवारीख़, स्त्री॰ **इतिहास** சரித்திரம்.

तवील, वि॰ நீளமான.

तवेला, पु॰ **घुड़साल** லாயம்.

तशख़ीस, स्त्री॰ **निश्चय** தீர்ப்பு.

तशद्दुद, पु॰ கெட்டி ; கடுமை.

तशफ़्फ़ी, स्त्री॰ ஆறுதல் ; திருப்தி.

तशबीह, स्त्री॰ உபமானம்.

तशरीफ़, स्त्री॰ உன்னத நிலைமை ;—**लाना** எழுந்தருள ; —**रखना** அமர.

तशरीह, स्त्री॰ **व्याख्या** வியாக்யானம் ; சரீர சாஸ்திரம்.

तश्वीश, स्त्री॰ கவலை ; கலக்கம்.

तश्तरी, स्त्री॰ தட்டு.

तस, वि॰ அப்படிப்பட்ட. क्रि॰ वि॰ அப்படி.

तसकीन, स्त्री॰ தேறுதல்.

तसदीफ़, स्त्री॰ ருஜுப்படுத்துதல்.

तसद्दुक, पु॰ அர்ப்பணம்; தானம்.

तसनीफ़, स्त्री॰ तस्नीफ़ நூல்; நூல் இயற்றுதல்.

तसफ़िया, पु॰ तस्फ़िया சண்டையைத் தீர்த்தல்.

तसबीह, स्त्री॰ तस्बीह ஜபமாலை.

तसर्रुफ़, पु॰ செலவு; உபயோகப்படுத்துதல்.

तसला, पु॰ கிண்ணம் போன்ற பெரிய பாத்திரம். (basin).

तसलीम, स्त्री॰ ஸலாம்; அங்கீகாரம்.

तसल्ली, स्त्री॰ தேறுதல்.

तसवीर, स्त्री॰ चित्र படம்.

तसव्वर, } पु॰ தியானம்; எண்ணம்; கற்பனை.
तसौवर, }

तस्कर, पु॰ திருடன்.

तस्करी, स्त्री॰ திருட்டு; திருடி; திருடன் மனைவி.

तस्मात्, अ॰ இதனால்.

तस्य, सर्व॰ அவனுடைய.

तह, स्त्री॰ மடிப்பு; கீழ்ப்பாகம்.

तहक़ीक़, } स्त्री॰ விசாரணை; சோதனை.
तहक़ीक़ात, }

तहक़ीर, स्त्री॰ அவமானம்.

तहख़ाना, पु॰ நிலவறை.

तहज़ीब, स्त्री॰ நாகரீகம்.

तहत, पु॰ அதிகாரம்; பிறருக்கு அடங்கியிருத்தல்.

तहत्तुक, पु॰ அவமானம்.

तहदर्ज़, त्रि॰ புதிய.

तहम्मुल, पु॰ பொறுமை.

तहरीक, स्त्री॰ ஊக்கமூட்டுதல்; கிளர்ச்சி.

तहरीर, स्त्री॰ எழுத்தின் அமைப்பு; எழுத்துக்கூலி.

तहरीरी, वि॰ எழுதப்பட்ட.

तहलका, पु॰ சாவு; அழிவு; உபத்திரவம்.

तहवील, स्त्री॰ கஜானா.

तहवीलदार, पु॰ பொக்கிஷதார்.

तहस-नहस, त्रि॰ அழிந்த.

तहसील, स्त्री॰ வசூலித்தல்.

तहसीलना, क्रि॰ स॰ வசூலிக்க; சேகரிக்க.

तहाँ, क्रि॰ वि॰ அங்கே.

तहियाना, क्रि॰ स॰ மடிக்க.

तहीं, क्रि॰ वि॰ அங்கேயே.

तहैयुर, पु॰ आश्चर्य ஆச்சரியம்.

तहो-बाला, वि॰ தலைகீழான; அழிந்த.

ता, अ॰ வரைக்கும்.

तांगा, पु॰ ஜட்கா வண்டி.

तांत, स्त्री॰ குடல்; நரம்பு.

तांता, पु॰ } வரிசை.
तांती, स्त्री॰ }

तांबा, पु॰ செம்பு.

ताअत, स्त्री॰ பூஜை; தொண்டு.

ताई, स्त्री॰ பெரிய தாயார் (பெரிய தகப்பனாரின் மனைவி)

ताईद, स्त्री॰ பக்ஷபாதம்; ஆமோதித்தல்.

ताऊ, पु॰ பெரிய தகப்பனார்.

ताऊन, पु॰ ப்ளேக் நோய்.

ताऊस, पु॰ மயில்.

ताक, स्त्री॰ உற்றுப் பார்த்தல்; நல்ல சந்தர்ப்பத்திற்காகக் காத்திருத்தல்.

ताक़, पु॰ சுவரிலிருக்கும் பிறை;—**पर रखना** ஒதுக்கி (உபயோகமில்லாமல்)வைக்க.

ताक़त, स्त्री॰ बल, பலம்; சக்தி; —**वर** பலமுள்ள.

ताकना, क्रि॰ स॰ பார்க்க.

ताकि, अ॰ எதற்காக என்றால்; பின்வரும் காரணத்தை உத்தேசித்து.

ताक़ीद, स्त्री॰ எச்சரிக்கை.

ताख़ीर, स्त्री॰ தாமதம்.

तागना, क्रि॰ स॰ 'தாகா' தையல் போட.

तागा, पु॰ நூல்.

ताज, पु॰ கிரீடம்;—**दार** ராஜா;—**पोशी** பட்டாபிஷேகம்.

ताज़गी, स्त्री॰ புதுமை (freshness).

ताज़ा, वि॰ புதிய.

ताज़िया, पु॰ முகரம் பண்டிகையில் உபயோகிக்கும் சப்பரம் (சந்தனக்கூடு).

ताजिर, पु॰ வியாபாரி.

ताज़ीम, स्त्री॰ கௌரவம் காட்டுதல்.

ताजीरात, पु॰ தண்டனை சம்பந்தமான சட்ட புத்தகம் (Penal code).

ताड़, पु॰ பனை.

ताड़न, पु॰ அடித்தல்; அதட்டுதல்.

ताड़ना, स्त्री॰ அடித்தல்; அதட்டுதல். **क्रि॰ स॰** ஊகிக்க.

ताड़ित, वि॰ அடிக்கப்பட்ட.

ताड़ी, स्त्री॰ கள்.

तात, पु॰ தகப்பனார்; மரியாதைக்குகந்தவர்; சிறியோர் பால் அன்பு மொழி.

ताता, वि॰ சூடான.

तातील, स्त्री॰ छुट्टी விடுமுறை.

तात्पर्य, पु॰ அர்த்தம்.

तादाद्, स्त्री॰ எண்ணிக்கை ; அளவு.

तान, स्त्री॰ இராகம்.

तानना, क्रि॰ स॰ இழுக்க.

तानपूरा, पु॰ தம்பூர்.

ताना, पु॰ பாவு நூல் ; 'கிண்டல்' பேச்சு.

ताना-बाना, पु॰ (நெசவில்) பாவு, ஊடை.

ताना-शाह, पु॰ சர்வாதிகாரி (Dictator).

तानी, स्त्री॰ பாவு நூல்.

ताप, पु॰ சூடு ; காய்ச்சல்.

तापना, क्रि॰ अ॰ நெருப்புமுன் குளிர்காய.

तापमान-यंत्र, पु॰ உஷ்ணமானி; தர்மாமீடர்.

तापस, पु॰ தபசி.

तापा, पु॰ கோழிக்கூடு.

ताफ़्ता, पु॰ ஒருவிதப் பட்டு (Tafeta).

ताब, स्त्री॰ சூடு ; பிரகாசம் ; சக்தி.

ताबड़तोड़, क्रि॰ वि॰ लगातार தொடர்ச்சியாய்.

ताबूत, पु॰ சவப் பெட்டி.

ताबे, वि॰ मातहत வசப்பட்ட ; **—दार** கீழ்ப்பட்டவன் ; **—दारी** உத்தியோகம்.

तामरस, पु॰ தாமரை ; பொன்.

तामस, वि॰ தமோ குண முள்ள.

तामीर, स्त्री॰ வீடு கட்டுதல்.

तामील, स्त्री॰ நிறைவேற்று தல்.

ताम्मुल, पु॰ ஆலோசனை ; சந்தேகம்.

ताम्र, पु॰ செம்பு.

ताम्रचूड़, पु॰ मुर्गा சேவல்.

तायदाद, स्त्री॰ = **तादाद्**.

तायफ़ा, स्त्री॰ வேசி.

तायर, पु॰ பக்ஷி.

ताया, पु॰ பெரிய தகப்பனார்.

तार, पु॰ கம்பி ; தந்தி ; தொடர்ச்சி ;**—घर** தந்தி ஆபீஸ்.

तारक, पु॰ நக்ஷத்திரம்; முக்தி யளிப்பவன்.

तारकश, पु॰ கம்பியிழுப்ப வன்.

तारण, पु॰ முக்தியளித்தல் ; முக்தியளிப்பவன்.

तारना, क्रि॰ स॰ கரையேற்ற.

तारबर्क़ी, पु॰ மின்சாரத் தந்திக் கம்பி.

तारा, पु॰ நக்ஷத்திரம் ; கண் மணி.

ताराज, पु॰ கொள்ளை ; நாசம்.

तारिक, वि॰ தர்க்கிக்கும்.

तारी, स्त्री॰ = **ताली**.

तारी, क्रि॰ वि॰ தெரிய வர; நேர; பரவ.

तारीक, वि॰ இருண்ட; கறுத்த.

तारीकी, स्त्री॰ இருட்டு.

तारीख़, स्त्री॰ தேதி.

तारीफ़, स्त्री॰ ஸ்துதி; விசேஷ குணம்; பரிசயம்.

तारुण्य, पु॰ யௌவனம்.

तार्किक, पु॰ தர்க்க சாஸ்திரி.

ताल, पु॰ தாளம்; குளம்.

ताला, पु॰ பூட்டு.

तालाब, पु॰ குளம்.

तालिका, स्त्री॰ சாவி; ஜாபிதா.

तालिब, पु॰ தேடுபவன்; விரும்புபவன்.

तालिब-इल्म, पु॰ **विद्यार्थी** மாணாக்கன்.

ताली, स्त्री॰ தாளம்; சாவி.

तालीफ़, स्त्री॰ நூல் இயற்றுதல்; ஆகர்ஷித்தல்.

तालीम, स्त्री॰ கல்வி;—**याफ़्ता, शिक्षित** படித்த.

तालू, पु॰ மேல் வாய்.

तालेवर, वि॰ **धनी** பணக்கார.

ताल्लुक़, पु॰ **तअल्लुक़** சம்பந்தம்.

ताव, पु॰ சூடு; காகிதத்தாள்; அதிகாரத்தோடு சேர்ந்த கோபம்.

तावत्, क्रि॰ वि॰ அவ்வளவு காலம் வரை; அவ்வளவு தூரம் வரை.

तावभाव, पु॰ **मौका** சந்தர்ப்பம்.

तावरी, स्त्री॰ சூடு; வெயில்; சுரம்.

तावान, पु॰ தண்டனை.

तावीज़, पु॰ தாயத்து.

ताश, पु॰ விளையாடும் சீட்டு.

ताशा, पु॰ ஒருவிதப் பறை.

तासीर, स्त्री॰ **प्रभाव** குணம்; பிரபாவம்.

तास्सुफ़, पु॰ **दुख** வருத்தம்.

ताहम, अ॰ **तो भी** இருந்தபோதிலும்.

तिकोन, } वि॰ முக்கோணமான.
तिकोना, }

तिक्का, पु॰ மாமிசத் துண்டு.

तिक्त, वि॰ கசப்பான; காரமான.

तिखाई, स्त्री॰ காரம்.

तिगुना, वि॰ மும்மடங்கு.

तिग्म, वि॰ தீவிரமான.

तिजारत, स्त्री॰ **व्यापार** வியாபாரம்.

तिजारी, स्त्री॰ மூன்று நாளைக்கொருமுறை வரும் குளிர் ஜுரம்.

तिजोरी, स्त्री॰ இரும்புப் பெட்டி (Iron-safe).

तितना, वि॰ **उतना** அவ்வளவு.

तितर-बितर, वि॰ சிதறிய; சின்னாபின்னமான.

तितली, स्त्री॰ வண்ணாத்திப் பூச்சி.

तितिंबा, पु॰ ஆடம்பரம்; புஸ்தகத்தின் அனுபந்தம்.

तितिम्मा, पु॰ மிஞ்சிய பாகம்.

तिनकना, क्रि॰ अ॰ கோபிக்க.

तिनका, पु॰ துரும்பு;**—चुनना** புத்தி பிசக;**—दांतों में लेना** தாழ்ந்துபோக.

तिपाई, स्त्री॰ முக்காலி.

तिफ़्ल, पु॰ குழந்தை; பையன்.

तिफ़्ली, स्त्री॰ குழந்தைப் பருவம்.

तिबाबत, स्त्री॰ **चिकित्सा,** வைத்தியம்.

तिब्ब, स्त्री॰ யூனானி வைத்திய முறை.

तिब्बी, वि॰ யூனானி வைத்திய சம்பந்தமான.

तिमंज़िला, वि॰ மூன்று மாடிகளுள்ள.

तिमिर, पु॰ இருட்டு.

तिमुहानी, स्त्री॰ மூன்று பாதைகள் கூடுமிடம்.

तिय, स्त्री॰ ஸ்திரீ.

तिरछा, वि॰ கோணலான.

तिरना, क्रि॰ अ॰ நீந்த.

तिरपट, वि॰ கோணலான; கஷ்டமான.

तिरपाई, स्त्री॰ = **तिपाई.**

तिरपाल, पु॰ ரட்டுத்துணி (Canvas).

तिरमिराना, क्रि॰ अ॰ கண்கூச.

तिरयाक़, पु॰ பாம்பு விஷ மருந்து; சர்வரோக நிவாரணி.

तिरस्कार, पु॰ அவமதிப்பு.

तिरस्कृत, वि॰ அவமதிக்கப்பட்ட.

तिराना, क्रि॰ स॰ நீந்தச் செய்ய; கடக்கச் செய்ய.

तिरिया, स्त्री॰ ஸ்திரீ.

तिरोधान, **तिरोभाव,** पु॰ அந்தர்தானம்; மறைதல்.

तिरोहित, **तिरोभूत,** वि॰ மறைந்த.

तिर्यक, वि॰ கோணலான.

तिल, पु॰ எள்; மச்சம்.

तिलक, पु॰ பொட்டு; பட்டாபிஷேகம்.

तिलमिलाना, क्रि॰ अ॰ கண்கூச.

तिलवा, पु॰ எள்ளுருண்டை.

तिलस्म, पु॰ மந்திர வித்தை.

तिलस्मी, वि॰ இந்திரஜால சம்பந்தமான.

तिलहन, पु॰ எண்ணெய் விதைச் செடிகள்.

तिलांजलि, स्त्री॰ தர்ப்பணம் ; விட்டு விடுதல்.

तिलाक, पु॰ = तलाक.

तिल्ली, स्त्री॰ மண்ணீரல்.

तिशना, पु॰ = ताना. கிண்டல் பேச்சு.

तिसरैत, पु॰ சம்பந்தமில்லாதவன் ; மூன்றில் ஒரு பங்கின் சொந்தக்காரன்.

तिहाई, स्त्री॰ மூன்றில் ஒரு பங்கு.

तीक्ष्ण, } त्रि॰ கூர்மையான ; **तीखा,** } தீவிரமான. वि॰ உறைப்பான.

तीज, पु॰ திருதியை.

तीजा, वि॰ மூன்றாவது.

तीत, वि॰ = तीता.

तीतर, पु॰ கௌதாரி.

तीता, वि॰ கசப்பான ; காரமான.

तीमारदारी, स्त्री॰ நோயாளியின் சேவை.

तीय, स्त्री॰ ஸ்திரீ.

तीरंदाज़, पु॰ வில்லாளி.

तीरंदाज़ी, स्त्री॰ வில் வித்தை.

तीर, पु॰ கரை ; பக்கம் ; அம்பு.

तीरथ, पु॰ = तीर्थ.

तीरवर्ती, वि॰ கரையில் வசிக்கும் ; அக்கம் பக்கத்து.

तीर्थ, पु॰ புண்ணிய ஸ்தலம்.

तीव्र, त्रि॰ தீவிரமான ; வேகமான. கடுமையான.

तीसरा, वि॰ மூன்றாவது ; அன்னிய.

तीसी, स्त्री॰ ஆளி விதை.

तुंग, वि॰ உயர்ந்த ; முக்கியமான.

तुंड, पु॰ முகம் ; அலகு ; நீண்ட முகம்.

तुंडी, स्त्री॰ தொப்பிள்.

तुंद, पु॰ வயிறு ; தொந்தி. त्रि॰ சீக்கிரம் கோபங்கொள்ளும்.

तुंदिल, } त्रि॰ தொந்தியுள்ள. **तुंदैल,** }

तुंदी, स्त्री॰ வேகம் ; கூர்மை.

तुक, स्त्री॰ அந்தியப் பிராசம் ; —**बंदी** பிராசம் தவிர வேறு குணமில்லாத கவிதை.

तुकांत, पु॰ அந்தியப் பிராசம்.

तुख, पु॰ உமி.

तुख्म, पु॰ விதை.

तुच्छ, वि॰ அல்பமான.

तुक्क, पु॰ பிரகாசம்; சோபை; சட்டம்; நியமம்.

तुड़ाई, स्त्री॰ உடைத்தல்; உடைக்கும் கூலி.

तुड़ाना, क्रि॰ स॰ உடைப்பிக்க.

तुतराना, } क्रि॰ अ॰ மழலைச்
तुतलाना, } சொல் பேசதெக்க To stammer.

तुनक, वि॰ பலஹீனமான; நாசூக்கான;—**मिज़ाज** சீக்கிரம் கோபங்கொள்ளும்.

तुपक, स्त्री॰ துப்பாக்கி.

तुफ़ंग, स्त्री॰ விளையாட்டுத் துப்பாக்கி (Air-gun.)

तुफ़ैल, पु॰ சாதனம்.

तुभना, क्रि॰ अ॰ வியப்படைய.

तुमड़ो, स्त्री॰ சிறு சுரைக் குடுக்கை.

तुमुल, पु॰ சண்டை; இரைச்சல்.

तुरंग, }
तुरंगम, } पु॰ குதிரை.

तुरंत, क्रि॰ वि॰ சீக்கிரம்; உடனே,

तुरई, स्त्री॰ பீர்க்கங்காய்.

तुरक, पु॰ = **तुर्क**

तुराकेन, स्त्री॰ துருக்கிய ஸ்திரீ; முகம்மதிய ஸ்திரீ.

तुरग, पु॰ குதிரை.

तुरत, क्रि॰ वि॰ சீக்கிரம்.

तुरफ़ा, वि॰ **अनोखा** அற்புதமான.

तुरबत, स्त्री॰ **कब्र** கல்லறை, சமாதி.

तुरही, स्त्री॰ கொம்பு வாத்தியம்.

तुर्क, पु॰ துருக்கி தேசத்தவன்.

तुर्की, वि॰ துருக்கிஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த. स्त्री॰ துருக்கி பாஷை.

तुर्रा, पु॰ நெற்றியில் விழும் சுருட்டை மயிர்; தலைப் பாகைக் கொண்ட; அதிகப்படியான விஷயம். वि॰ அற்புதமான.

तुर्श, वि॰ புளிப்பான; கடுமையான.

तुर्शरू, वि॰ கசப்பாய்ப் பேசுகிற.

तुर्शी, स्त्री॰ புளிப்பு; கடுமை.

तुलना, क्रि॰ अ॰ நிறுக்கப்பட. स्त्री॰ ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல்.

तुलबा, पु॰ மாணவர்.

तुला, स्त्री॰ தராசு.

तुलाई, स्त्री॰ போர்த்திக் கொள்ளும் மெல்லிய

'ரஜாய்' மெத்தை; நிறு த்தல்; நிறுவைக் கூலி.

तुल्य, वि॰ **समान** சமமான.

तुवर, पु॰ துவரை.

तुष, पु॰ உமி.

तुषार, पु॰ பனி. **वि॰** பனி போல் குளிர்ந்த.

तुष्ट, वि॰ திருப்தியான.

तुष्टि, स्त्री॰ திருப்தி.

तुहिन, पु॰ **पाला** பனி.

तूँबा, पु॰ சுரைக் குடுக்கை.

तूण, } पु॰ அம்பறுத்தூணி.
तूणीर, }

तूत, पु॰ முசுக்கட்டைச் செடி

तूती, स्त्री॰ சிறு கிளி.

तूदा, पु॰ **राशि** குவியல்.

तूलीर, पु॰ = **तूणीर.**

तूफ़ान, पु॰ புயல்.

तूफ़ानी, वि॰ உபத்திரவம் செய்யும்.

तूमड़ी, स्त्री॰ மகுடி.

तूमार, पु॰ அதிகப் பிரசங் கம்.

तूर, पु॰ = **तुरही.**

तूर्ण, क्रि॰ वि॰ சீக்கிரம்.

तूल, पु॰ ஆகாயம்; இலவம் பஞ்சு.

तूला, स्त्री॰ பருத்தி.

तूलिका, स्त्री॰ சித்திரம் எழு தும் 'பிரஷ்'.

तूष्णी, वि॰ **मौन** பேசாத.

तूस, पु॰ உமி; ஒருவித நேர்த்தியான கம்பளித்துணி.

तृण, पु॰ துரும்பு.

तृतीय, वि॰ மூன்றாவது.

तृपित, } वि॰ திருப்தியடைந்த.
तृप्त, }

तृषा, स्त्री॰ **प्यास** தாகம்; விருப்பம்; லோபம்.

तृषावंत, } वि॰ தாகமுள்ள; விருப்பமுள்ள.
तृषित, }

तृष्णा, स्त्री॰ = **तृषा.**

तेंदुआ, पु॰ ஒருவிதமான சிறுத்தைப்புலி.

ते, सर्व॰ அவர்கள்.

तेग़, स्त्री॰ } வாள்.
तेग़ा, पु॰ }

तेज, पु॰ பிரகாசம்.

तेज़, वि॰ கூர்மையான; காரமான; சூடான; வேகமான; கிராக்கியான.

तेजपत्ता, पु॰ மசாலா சாமானில் சேர்க்கும் ஒரு இலை.

तेजस्वी, वि॰ காந்தி நிறைந்த; கீர்த்தி பெற்ற.

तेजाब, पु॰ கந்தகத் திராவகம்.

तेज़ी, स्त्री॰ கூர்மை; காரம்; வேகம்; சுறுசுறுப்பு; கிராக்கி.

तेल, पु॰ எண்ணெய்.

तेलहन, पु॰ எண்ணெய் விதைகள்.

तेलिन, स्त्री॰ வாணிய ஸ்திரீ.

तेली, पु॰ வாணியன்.

तेवर, पु॰ புருவம்; கோபப் பார்வை.

तेहरा, वि॰ மூன்று மடிப்புள்ள.

तेहराना, क्रि॰ स॰ மூன்றும் முறை செய்ய அல்லது சொல்ல.

तेहवार, पु॰ =त्योहार.

तेहा, पु॰ கோபம்; அகங்காரம்.

तेही, पु॰ கோபிப்பவன்; கர்வி.

तै, क्रि॰ वि॰ அவ்வளவு. पु॰ தீர்ப்பு; பூர்த்தி. वि॰ நிச்சயமான; தீர்ப்பான.

तैजस, पु॰ பிரகாசமான வஸ்து; கீர்த்திவாய்ந்தவன்.

तैनात, वि॰ நியமிக்கப்பட்ட.

तैनाती, स्त्री॰ நியமனம்.

तैयारी, स्त्री॰ ஆயத்தம்.

तैरना, क्रि॰ अ॰ நீந்த.

तैराई, स्त्री॰ நீந்துதல்.

तैराक, वि॰ நீந்தத் தெரிந்த.

तैराना, क्रि॰ स॰ நீந்தச் செய்ய.

तैल, पु॰ எண்ணெய்.

तैश, पु॰ आवेश ஆவேசம்.

तैसा, वि॰ அந்த விதமான.

तैसे, क्रि॰ वि॰ அந்த விதமாய்.

तोंद, स्त्री॰ தொந்தி.

तोंदल, वि॰ தொந்தியுள்ள.

तो, अ॰ அப்படியானால்.

तोड़ना, क्रि॰ स॰ உடைக்க; ஒடிக்க.

तोड़ा, पु॰ கொலுசு; பணப் பை.

तोतराना, क्रि॰ अ॰ =तुतलाना.

तोतला, वि॰ மழலைச் சொல் பேசுகிற.

तोता, पु॰ கிளி.

तोताचश्म, पु॰ நன்றி கெட்டவன்.

तोप, स्त्री॰ பீரங்கி.

तोपची, स्त्री॰ பீரங்கி சிப்பாய்.

तोपना, क्रि॰ स॰ ढकना மூட.

तोफ़ा, वि॰ =तोहफ़ा.

तोबड़ा, पु॰ குதிரைக்கு கொள் வைக்கும் பை.

तोबा, स्त्री॰ கெட்ட காரியத்தை மறுபடி செய்வதில்லை என்று அளிக்கும் சபதம்.

तोमर, पु॰ ஒரு வித ஈட்டி.

तोय, पु॰ தண்ணீர்.

तोरई, स्त्री॰ =तुरई.

तोरना, क्रि॰ स॰ = तोड़ना.

तोल, स्त्री॰ =तौल.

तोशक, स्त्री॰ மெல்லிய மெத்தை.

तोशा, पु॰ பிரயாணிகள் கட்டியெடுத்துக்கொண்டு போகும் ஆகாரம்.

तोशाखाना, पु॰ அரண்மனையில் நகைகளும் ஆடைகளும் வைத்திருக்கும் அறை.

तोष, पु॰ திருப்தி.

तोषक, वि॰ திருப்தியளிக்கும்.

तोषण, पु॰ திருப்தி.

तोहफ़ा, पु॰ காணிக்கை; பரிசு. वि॰ உத்தமமான.

तोहमत, स्त्री॰ பொய்க் குற்றம்.

तोहमती, वि॰ வீண் குற்றம் சாட்டுகிற.

तौंसना, क्रि॰ अ॰ சூட்டில் தீய்ந்து அல்லது வாடிப் போக.

तौंसा, पु॰ அதிக சூடு.

तौक़, पु॰ கழுத்தில் அணியும் ஆபரணம்.

तौक़ीर, स्त्री॰ மரியாதை.

तौफ़ीक़, स्त्री॰ கடவுளின் அருள்; பக்தி; சக்தி.

तौबा, स्त्री॰ = तोबा.

तौर, पु॰ மாதிரி; நடத்தை.

तौल, स्त्री॰ நிறை.

तौलना, क्रि॰ स॰ நிறுக்க.

तौला, पु॰ எடை போடுபவன்.

तौलाई, स्त्री॰ நிறுவை; நிறுத்தல்; நிறுவைக் கூலி.

तौलाना, क्रि॰ स॰ எடை போடுவிக்க.

तौलिया, स्त्री॰ துண்டு. (towel)

तौंसना, क्रि॰ अ॰ வெயிலினால் கஷ்டப்பட.

तौहीद, स्त्री॰ அத்வைதவாதம்.

तौहीन, / **तौहीनी,** स्त्री॰ அவமானம்.

त्यक्त, वि॰ விட்டுவிடப்பட்ட.

त्यजन, / **त्याग,** पु॰ தியாகம்.

त्यागना, क्रि॰ स॰ விட்டுவிட.

त्यागपत्र, पु॰ ராஜினாமா.

त्याज्य, वि॰ விடத்தகுந்த.

त्यूँ, / **त्यों,** क्रि॰ वि॰ அவ்விதமாய்; அதே சமயம்.

त्योरी, स्त्री॰ பார்வை.

त्योहार, पु॰ பண்டிகை.

त्रय, वि॰ மூன்று; மூன்றாவது.

त्रयी, स्त्री॰ மூன்று வஸ்துக்களின் சேர்க்கை.

त्रसन, पु॰ பயம்.

त्रासित, / **त्रस्त,** वि॰ பயந்த; கஷ்டப்படுகிற.

त्राण, पु॰ रक्षा ரக்ஷை.

त्राता, पु॰ ரக்ஷகன்.

त्रास, पु॰ பயம் ; கஷ்டம்.

त्राहि, अ॰ காப்பாற்று !

त्रि, वि॰ மூன்று.

त्रिभुज, पु॰ முக்கோணம்.

त्रिया, स्त्री॰ ஸ்திரீ.

त्रुटि, स्त्री॰ குறை ; பிசகு.

त्रै, वि॰ மூன்று.

त्वचा, स्त्री॰ தோல் ; பட்டை.

त्वरा, स्त्री॰ சீக்கிரம்.

त्वरित, क्रि॰ वि॰ சீக்கிரம்.

थ

थंब, **थंभ**, पु॰ தூண் ; உதவி.

थंभन, पु॰ தடங்கல்.

थकना, क्रि॰ अ॰ களைத்துப் போக.

थकान, स्त्री॰ களைப்பு.

थकाना, क्रि॰ स॰ களைப்பு உண்டாக்க.

थका-मांदा, वि॰ களைத்த.

थकावट, स्त्री॰ களைப்பு.

थकित, वि॰ களைத்த.

थक्का, पु॰ உறைந்த வஸ்துக்களின் மேல் உண்டாகும் ஆடை.

थगित, वि॰ தங்கிய ; தளர்ந்த.

थन, पु॰ மிருகங்களின் ஸ்தனம் (மடி) ; . மடியின் காம்பு.

थनैत, पु॰ கிராமத் தலைவன்.

थपकना, क्रि॰ स॰ (குழந்தைகளை) தட்ட.

थपकी, स्त्री॰ தட்டுதல்.

थपेड़ा, **थप्पड़**, पु॰ அடி ; அறை.

थमना, क्रि॰ अ॰ நிற்க.

थरथराना, क्रि॰ अ॰ நடுங்க.

थरथरी, स्त्री॰ நடுக்கம்.

थर्राना, क्रि॰ अ॰ பயத்தால் நடுங்க.

थल, पु॰ இடம் ; தரை ; **—चर** நிலத்தில் வாழும் பிராணிகள்.

थली, स्त्री॰ இடம்.

थवई, पु॰ கொத்தன்.

थाँग, स्त्री॰ திருடர் தங்குமிடம் ; தேடுதல்.

थाँगी, पु॰ திருட்டுச் சொத்து வாங்குபவன் ; உளவன்.

थाँवला, पु॰ செடி நடுவதற்கான பள்ளம்.

थाक, पु॰ குவியல்.

थाकना, क्रि॰ अ॰ =**थकना**.

थाति, **थाती**, स्त्री॰ சேமித்த பணத்தை ஒருவரிடம் கொடுத்து வைத்தல்.

थान, पु॰ இடம். குறித்த நீளத் துணி முழுப்பீஸ்.

थाना, पु॰ . தங்குமிடம் ; போலீஸ் ஸ்டேஷன்.

थानेदार, पु॰ போலீஸ் ஆபிஸர்.

थाप, स्त्री॰ தட்டுதல் ; அறை ; அச்சு ; தீர்மானம்.

थापना, क्रि॰ स॰ ஸ்தாபிக்க.

थापी, स्त्री॰ கொத்தன் அல்லது குயவன் தட்டுவதற்காக உபயோகிக்கும் கொட்டாப்புளி.

थाम, पु॰ தூண். स्त्री॰ பிடி.

थामना, क्रि॰ स॰ பிடிக்க ; நிறுத்த.

थाल, पु॰ பெரிய தட்டு.

थाला, पु॰ =**थाँवला.**

थाली, स्त्री॰ தட்டு.

थाह, स्त्री॰ எல்லை ; அளக்க முடியும்படியான ஆழம் ; —**लेना** ஆழம் பார்க்க.

थाहना, क्रि॰ स॰ ஆழமறிய.

थिगली, स्त्री॰ துணிக்குப் போடும் ஒட்டு.

थिर, वि॰ ஸ்திரமான ; சாந்தமான.

थिरकना, क्रि॰ अ॰ நாட்டியமாட.

थिरता, स्त्री॰ நிலைத்திருத்தல் ; அமைதி.

थुक्का-फ़जीहत, स्त्री॰ தூஷணை ; சண்டை சச்சரவு.

थूक, पु॰ எச்சில்.

थूकना, क्रि॰ अ॰ துப்ப.

थूथन, पु॰ முன் நீட்டிய முகம்.

थून,
थूनी, } स्त्री॰ தூண்.

थूरना, क्रि॰ स॰ குத்த, இடிக்க.

थूल,
थूला, } वि॰ பருமனான.

थैला, पु॰ பை.

थैली, स्त्री॰ சிறிய பை.

थोक, पु॰ குவியல் ; கூட்டம் ; மொத்தம் (wholesale).

थोड़ा, वि॰ கொஞ்சம்.

थोथा, वि॰ வீணான ; கெட்டியில்லாத ; பொக்கை வாயான.

थोपड़ी, स्त्री॰ செவுட்டடி.

थोपना, क्रि॰ स॰ (குற்றத்தை) பிறர் தலையில் போட.

थोर,
थोरा, } वि॰ =**थोड़ा.**

द

दंग, वि॰ வியப்படைந்த पु॰ கலக்கம்.

दंगई, वि॰ கலகம் செய்யும்.

दंगल, पु॰ குஸ்தி செய்யும் கோதா.

दंगा, पु॰ கலகம்.

दंड, पु॰ தடி ; தண்டால் ; தண்டனை.
दंडक, पु॰ தடி ; ஆளுபவன்.
दंडना, क्रि॰ स॰ தண்டிக்க.
दंडनीय, वि॰ தண்டிக்கத் தக்க.
दंडवत्, स्त्री॰ தண்டனிட்டு நமஸ்கரித்தல்.
दंडालय, पु॰ நியாயஸ்தலம்.
दंडित, वि॰ தண்டிக்கப்பட்ட.
दंड्य, वि॰ தண்டிக்கத்தக்க.
दंतकथा, स्त्री॰ பரம்பரையாய் வந்த சமாசாரம்.
दंतधावन पु॰ பல் தேய்த்தல்.
दंतिया, स्त्री॰ சிறு பற்கள்.
दंद, पु॰ சண்டை சச்சரவு.
दंदी, वि॰ கலகம் செய்யும்.
दंभ, पु॰ பொய் ஆடம்பரம். டம்பம்.
दंभी, वि॰ கபடமான ; டம்பமுள்ள.
दंश, पु॰ கடித்தல் ; கடித்த காயம்.
दंशन, पु॰ கடித்தல்.
दंष्ट्र, पु॰ பல்.
दई, पु॰ கடவுள் ; அதிர்ஷ்டம் ;—**मारा** துர்ப்பாக்கியமான.
दक-ओ-लक, पु॰ பயிரிடாத திறந்த வெளி **वि॰** விசாலமான.
दक़ियानूस,
दक़ियानूसी, } वि॰ மிகப் பழைய ; மிகக் கிழண்ட.
दक़ीक़, वि॰ மெல்லிய ; நாசுக்கான ; கஷ்டமான.
दक़ीक़ा, पु॰ நாசுக்கான சமாசாரம் ; யுக்தி.
दक्खिन, पु॰ **दक्षिण** தெற்கு.
दक्ष, वि॰ சாமர்த்தியமுள்ள.
दक्षिण, वि॰ வலது. पु॰ தெற்கு.
दख़ल, पु॰ அதிகாரம் ; ஆக்கிரமத்தில் ; தலையிடுதல் ;
—**याबी,** அதிகாரம் பெறுதல்.
दख़ील, वि॰ உரிமையுள்ள.
दगड़, पु॰ ரண பேரிகை.
दग़दग़ा, पु॰ பயம் ; சந்தேகம்.
दग़ा स्त्री॰ கபடம் ; மோசம் ;
—**बाज़** மோசம் செய்கிற ;
—**बाज़ी** வஞ்சனை.
दग़ैल, वि॰ கறை பட்ட. पु॰ மோசக்காரன்.
दग्ध, वि॰ எறிந்த ; கஷ்டப்பட்ட.
दचकना, क्रि॰ अ॰ தடுமாறி விழ ; இடிபட ; அமுங்கிவிட. क्रि॰ स॰ அடித்துத் தள்ள ; அமுக்க.
दचना, क्रि॰ अ॰ விழ.

दबैल, वि॰ அடங்கிப்போன ; பயந்த.

दबोचना, क्रि॰ स॰ பிடிக்க ; மறைக்க.

दम, पु॰ மூச்சு ; லாகிரிப் புகையை யிழுத்தல் ; மூச்சுவிடும் நேரம் ; உயிர் ; கபடம் ;—**दिलासा** வீண் ஆசை காட்டல் ;—**ब-दम** நொடிக்கு நொடி ;—**फूलना** மேல் மூச்சுவாங்க ;—**चढ़ना** திணற ;—**लगाना** சுருட்டுப் பிடிக்க.

दमक, स्त्री॰ பளபளப்பு.

दमकना, क्रि॰ अ॰ மின்ன.

दमकल, स्त्री॰ ஜலம் இறைக்கும் யந்திரம் ; தீ அணைக்கும் யந்திரம்.

दमकला, पु॰ பீச்சாங்குழல் வைத்த பன்னீர்ச் சொம்பு.

दमख़म, पु॰ திடம்.

दमदमा, पु॰ **मोरचा** யுத்த களத்தில் சிப்பாய்கள் மறைந்திருக்கு மிடம்.

दमदार, त्रि॰ வலிவுள்ள, திடமான.

दमन, पु॰ அடக்குதல் ; தடுத்தல் ;—**शील** அடக்கும் ; தடுக்கும்.

दमनीय, वि॰ அடக்கத்தக்க.

दमा, पु॰ சுவாசம் ; சுவாச காசம்.

दमाद, पु॰ மாப்பிள்ளை.

दमामा, पु॰ நகாரா.

दयानत, स्त्री॰ யோக்கியதை ; நாணயம் ;—**दार** நாணயமான.

दयार, पु॰ பிரதேசம்.

दयार्द्र, त्रि॰ தயாள குணமுள்ள.

दर, स्त्री॰ விகிதம் ; வாசல் ;—**दर** வீடு வீடாய்.

दरकना, क्रि॰ अ॰ உடைய ; பிளவுபட.

दरका, पु॰ பிளந்த இடம் ; பிளவு உண்டாக்கக்கூடிய அடி.

दरकाना, क्रि॰ स॰ கிழிக்க ; பிளக்க.

दरकार, वि॰ அவசியமான ; வேண்டிய.

दर-किनार, क्रि॰ वि॰ ஒரு புறமாய்.

दरकूच, क्रि॰ वि॰ விடாமல் பிரயாணம் செய்து.

दरख़ास्त स्त्री॰ வேண்டுகோள் ; மனு.

दरख़्त, पु॰ **पेड़** மரம்.

दरगाह, स्त्री॰ முகம்மதியர்களின் சமாதி ; தர்க்கா.

दरगुज़र करना, क्रि॰ स॰ மன்னிக்க.

दरगोर, वि॰ சமாதியான ; **—होना** சமாதியாக.

दरज, स्त्री॰ = **दराज़.**

दरजन, पु॰ = **दर्जन.**

दरजा, पु॰ = **दर्जा.**

दरज़ी, पु॰ = **दर्ज़ी.**

दरद, पु॰ = **दर्द.**

दरदर, क्रि॰ वि॰ வீடு வீடாய் ; அங்கங்கே.

दरदराना, क्रि॰ स॰ இயந்திரத்தில் உடைக்க (கடலை அரிசி முதலியவை).

दरपन, पु॰ = **दर्पण.**

दरपनी, स्त्री॰ சிறு கண்ணாடி.

दर-पेश, क्रि॰ वि॰ முன்னே.

दरब, पु॰ **धन** பணம்.

दरबा, पु॰ புறாக்கூடு; கோழிக்கூடு.

दरबान, पु॰ வாசற்காப்போன்.

दरबारी, पु॰ சபையோன். वि॰ சபையின்.

दरमाँदगी, स्त्री॰ உதவியின்மை; சக்தியின்மை ; விபத்து.

दरमान, पु॰ **चिकित्सा** சிகிச்சை.

दरमाहा, पु॰ **वेतन** மாதச் சம்பளம்.

दरमियान, पु॰ மத்தி ; நடுவு.

दरमियानी, वि॰ நடுவிலுள்ள. पु॰ மத்தியஸ்தன்.

दरवाज़ा, पु॰ வாசல். கதவு.

दरवेश, पु॰ முகம்மதிய சந்நியாசி.

दरशन, पु॰ = **दर्शन.**

दरशनी-हुंडी, स्त्री॰ தர்சன உண்டியல் (Demand draft).

दरशाना, क्रि॰ अ॰ = **दरसाना.**

दरस, पु॰ தர்சனம் ; சந்திப்பு.

दरसाना, क्रि॰ स॰ காண்பிக்க क्रि॰ अ॰ தென்பட.

दर-हक़ीक़त, क्रि॰ वि॰ **सचमुच** வாஸ்தவத்தில்.

दराज़, वि॰ நீளமான. क्रि॰ वि॰ ரொம்ப. स्त्री॰ பிளந்த இடம் ; மேஜையின் அறை.

दराज़ी, स्त्री॰ நீளம்.

दरार, स्त्री॰ பிளவு.

दरारना, क्रि॰ अ॰ பிளக்க.

दरारा, पु॰ மோதுதல் ; இடி.

दरिन्दा, पु॰ மாமிசமுண்ணும் துஷ்ட மிருகம்.

दरिया, पु॰ நதி ; சமுத்திரம்.

दरियाई, वि॰ ஆற்று சம்பந்தமான.

दरियादिल, वि॰ தாராள மனமுள்ள.

दरियाफ़्त करना, क्रि॰ स॰ விசாரிக்க.

दरियाव, पु॰ =**दरिया.**

दरो, स्त्री॰ குகை ; ஜமக்காளம்.

दरो.खाना, पु॰ பல வாசல்களுள்ள வீடு.

दरोचा, पु॰ ஜன்னல்.

दरोबा, पु॰ வெற்றிலை மண்டி.

दरेग़, पु॰ குறைவு ; துக்கம்.

दरेरना, क्रि॰ स॰ தேய்க்க.

दरोग़, पु॰ பொய்.

दरोग़गो, त्रि॰ பொய் பேசும்.

दर्ज़, वि॰ பதிவு செய்யப்பட்ட ;—**करना** பதிவு செய்ய.

दर्ज़न, पु॰ டஜன்.

दर्ज़ा, पु॰ வகுப்பு ; தரம்.

दर्ज़ी, पु॰ தையற்காரன்.

दर्द, पु॰ வலி ; கஷ்டம் ; கருணை ;—**अंगेज़** பரிதாபமான ;—**नाक** பரிதாபமான ;—**सर** தலைவலி ; —**शरीक** அநுதாபமுள்ள ; —**मंद** கஷ்டப்படுகிற ; தயையுள்ள.

दर्दुर, पु॰ தவளை ; மேகம் ; அபிரகம்.

दर्द-सरी, स्त्री॰ கஷ்டம் ; தொந்திரவு.

दर्प, पु॰ கர்வம்.

दर्पण, पु॰ நிலைக் கண்ணாடி.

दर्मियान, पु॰ बीच நடுவு.

दर्रा, पु॰ பள்ளத்தாக்கு ; கணவாய்.

दर्श, पु॰ தரிசனம்.

दर्शक, पु॰ தரிசிப்பவன் ; காண்பிப்பவன்.

दर्शन, पु॰ தரிசனம்.

दर्शनीय, वि॰ பார்க்கத் தகுந்த ; அழகான.

दर्शी, त्रि॰ பார்க்கிற.

दल, पु॰ சேனை ; கூட்டம் ; இலை ; இதழ்.

दलक, स्त्री॰ கந்தல் ; பதட்டம் ; திகைப்பு.

दलकना, क्रि॰ अ॰ கிழிய. क्रि॰ स॰ பயமுறுத்த.

दलगंजन, वि॰ அதிவீரனை.

दलदल, स्त्री॰ **कीचड़** சேறு.

दलदला, त्रि॰ சேறுன.

दलन, पु॰ அரைத்தல் ; சம்ஹாரம்.

दलना, क्रि॰ स॰ அரைக்க ; நசுக்க.

दलपति, पु॰ தலைவன் ; சேனாதிபதி.

दल-बल, पु॰ சேனை.

दल-बादल, पु॰ மேகத்திரள் ; பெரிய சேனை.

दलमलना, क्रि॰ स॰ நசுக்கிப் பொடியாக்க.

दलहन, पु॰ பருப்பு வகையைச் சேர்ந்த தானியம்.

दलान, पु॰ = दालान.

दलाल, पु॰ தரகன்.

दलाली, स्त्री॰ தரகு வேலை.

दलित, वि॰ நசுக்கப்பட்ட.

दलिया, पु॰ உடைத்த தானியம், குருணை.

दलील, स्त्री॰ தர்க்கம். (argument).

दलेल, स्त्री॰ தண்டனைக் கவாத்து.

दल्क, स्त्री॰ = दलक़.

दव, पु॰ காட்டுத் தீ.

दवनी, स्त्री॰ போரடித்தல்.

दवा, स्त्री॰ மருந்து.

दवाख़ाना, पु॰ ஆஸ்பத்திரி.

दवादारू, स्त्री॰ வைத்தியம்.

दवाग्नि, स्त्री॰ காட்டுத் தீ.

दवात, स्त्री॰ மைக்கூடு.

दवानल, पु॰ காட்டுத் தீ.

दवामी, वि॰ சாசுவதமான ; —**बन्दोबस्त**, சாசுவதமான வரித் திட்டம் (Permanent Settlement).

दवारी, स्त्री॰ காட்டுத் தீ

दशन, पु॰ பல்.

दशा, स्त्री॰ நிலைமை.

दश्त, पु॰ காடு.

दसख़त, पु॰ = दस्तख़त.

दसन, पु॰ = दशन.

दसना क्रि॰ स॰ பசப்பு ; விரிக்க.

दसा, स्त्री॰ = दशा.

दस्तंदाज़ी, स्त्री॰ தலையிடுதல்.

दस्त, पु॰ கை ; பேதி.

दस्तक, स्त्री॰ கதவைத் தட்டுதல்.

दस्तकार, पु॰ கை வேலைக்காரன்.

दस्तकारी, स्त्री॰ கை வேலைப்பாடு.

दस्त.ख़त, पु॰ கையெழுத்து.

दस्तगरदाँ, वि॰ கைமாற்றுக் கடன்.

दस्तग़ीर, वि॰ ஆபத்தில் கை கொடுப்பவன்; ரக்ஷகன்.

दस्तन्दाज़ी, स्त्री॰ தலையிடுதல்.

दस्त-ब-दस्त, क्रि॰ वि॰ **हाथों हाथ** கையோடு கையாய்.

दस्तबरदारी, स्त्री॰ காரியத்திலிருந்து விலகிக் கொள்ளுதல்.

दस्तबस्ता, क्रि॰ वि॰ கைகட்டி ; கைகூப்பி.

दस्तयाब, वि॰ கைப்பற்றிய ; அடைந்த.

दस्तरख़ान, पु॰ சாப்பாட்டு மேஜைத்துணி.

दस्ता, पु॰ கைப்பிடி; பூக் கொத்து; காகித தஸ்தா (quire)

दस्ताना, स्त्री॰ கையுறை; கையின் மேஜோடு.

दस्तार, स्त्री॰ தலைப்பாகை.

दस्तावर, वि॰ பேதியுண்டாக்கும் (மருந்து.)

दस्ती, वि॰ கை சம்பந்தமான. स्त्री॰ சிறிய பேனா மைக் கூடுப் பெட்டி.

दस्तूर, पु॰ வழக்கம்.

दस्तूरी, स्त्री॰ மாமூல்.

दस्यु, पु॰ கொள்ளைக்காரன்.

दह, पु॰ நதியின் மடுவு; தொட்டி.

दहक, स्त्री॰ ஜ்வாலை.

दहकना क्रि॰ अ॰ கொழுந்து விட்டெரிய.

दहक़ान, पु॰ **गँवार** நாட்டுப் புறத்தான்.

दहक़ानी, वि॰ நாட்டுப் புறத்து.

दहन, पु॰ எரிதல்; நெருப்பு; முகம்.

दहना, क्रि॰ अ॰ எரிய.

दहपटना, क्रि॰ स॰ அழிக்க; நசுக்க.

दहर, पु॰ ஆற்றின் மடுவு; காலம்; யுகம்.

दहलना, क्रि॰ अ॰ பயத்தால் பதற.

दहलाना, क्रि॰ स॰ பயத்தால் பதறச் செய்ய.

दहलीज़, स्त्री॰ வாசற்படி.

दहशत, स्त्री॰ பயம்;**—नाक** பயங்கரமான.

दहा, पु॰ முகர்ரம் நடக்கும் மாதம்; சந்தனக்கூடு.

दहाई, स्त्री॰ எண்ணிக்கையில் பத்தாவது ஸ்தானம்.

दहाड़, स्त्री॰ கர்ஜனை; கூச்சலிட்டு அழுதல்.

दहाड़ना, क्रि॰ अ॰ கூச்சலிட்டு அழ.

दहान, पु॰ வாய்; துவாரம்; காயம்.

दहाना, पु॰ நதியின் சங்கம இடம்.

दहिना, वि॰ வலது.

दहिने, क्रि॰ वि॰ வலது புறமாய்.

दही, पु॰ தயிர்.

दहेंड़ी, स्त्री॰ தயிர்ப்பானை.

दहेज़, पु॰ வரதக்ஷிணை.

दहेला, वि॰ எரிந்த; துக்கப் பட்ட.

दाँ, पु॰ முறை. पु॰ அறிவாளி.

दाँकना, क्रि॰ अ॰ =दहाड़ना.

दाँत, पु॰ பல் ;—**खट्टे करना** மிகத் துன்புறுத்த ;—**तले उंगली दबाना,** ஆச்சரியப் பட.

दाँता-किटकिट, स्त्री॰ வாத விவாதம் ; திட்டுதல்.

दाँना, क्रि॰ स॰ போர் அடிக்க.

दांभिक, वि॰ டாம்பீகன்.

दांवरी, स्त्री॰ கயிறு.

दाईं, त्रि॰ வலது.

दाई, स्त्री॰ மருத்துவச்சி ; வளர்ப்புத் தாய்.

दाऊ, पु॰ அண்ணன்.

दाख, स्त्री॰ திராட்சை.

दाख़िल, वि॰ பிரவேசித்த ; கலந்த ;—**होना** நுழைய, பிரவேசிக்க.

दाखिल-दफ़्तर, वि॰ ஆபீசில் நடவடிக்கை யெடுத்துக் கொள்ளாமல் போட்டு வைக்கப்பட. (Filed).

दाखिला, पु॰ பிரவேசம்.

दाग़, पु॰ அழுக்குப் புள்ளி ; களங்கம் ; கறை ; சூடு ;—**दार** वि॰ அழுக்கு அல்லது புள்ளி விழுந்த ; சூடு போட்ட.

दाग़ना, क्रि॰ स॰ சூடு போட ; துப்பாக்கி சுட.

दाग़ी, वि॰ அழுக்கான ; களங்கமடைந்த.

दाघ, पु॰ உஷ்ணம் ; எரிதல்.

दाड़िम. पु॰ மாதுளை.

दाढ़, स्त्री॰ கடவாய்ப் பல்.

दाढ़ना, क्रि॰ स॰ எரிக்க ; துன்பமுண்டாக்க.

दाढ़ी, स्त्री॰ முகவாய்க் கட்டை ; தாடி.

दातव्य, त्रि॰ கொடுக்கத் தகுந்த.

दाता, दातार. } पु॰ கொடையாளி.

दातुन, दातौन, } स्त्री॰ பல் தேய்த்தல்.

दाद, स्त्री॰ தடித்தல் ; அரிப்பு ; படை நோய், நியாயம் ;—**देना** புகழ.

दादनी, स्त्री॰ செலுத்த வேண்டிய பணம் ; முன் பணம்.

दादा, पु॰ பாட்டன் ; அண்ணன்.

दादी, स्त्री॰ பாட்டி.

दादुर, पु॰ मेढक, தவளை.

दाधना, क्रि॰ स॰ எரிக்க.

दानव, पु॰ ராக்ஷசன்.

दानवी॰, स्त्री॰ ராக்ஷசி. वि॰ ராக்ஷஸர் சம்பந்தமான.

दाना, पु॰ தானியம். वि॰ புத்தி சாலியான.

दानाई, स्त्री॰ பத்திசாலித் தனம்.

दानापानी, पु॰ ஆகாரம்.

दानिश, स्त्री॰ அறிவு ; புத்தி ; மூளை ;—मन्द புத்தியுள்ள.

दानिस्त, स्त्री॰ அறிதல் ; ஞானம்.

दानिस्ता, क्रि॰ वि॰ जानबूझकर தெரிந்து கொண்டே.

दानी, वि॰ தானம் செய்யும்.

दानेदार, वि॰ தானியமுள்ள (grainy).

दाप, पु॰ கர்வம் ; சக்தி ; செல்வாக்கு.

दाब, स्त्री॰ சுமை ; ஆதிபத்யம் ; பகட்டு.

दाबना, क्रि॰ स॰=दबाना.

दाभ, पु॰ தர்ப்பை.

दाम, पु॰ விலை ; கயிறு.

दामन, पु॰ ஆடையின் தலைப்பு ; மலையடிவாரம்.

दामनगीर, पु॰ अनुयायी பின் பற்றுபவன்.

दामरी, स्त्री॰ கயிறு.

दामाद, पु॰ மாப்பிள்ளை.

दामिनी, स्त्री॰ மின்னல்.

दामी, वि॰ விலையுள்ள.

दाय, पु॰ தானமாய்க் கொடுக்கப்படும் தனம் ; பூர்வீகச் சொத்து.

दायक, पु॰ கொடுப்பவன்.

दायज, } पु॰ வரதக்ஷிணை.
दायजा,

दायभाग, पु॰ பூர்வீகச் சொத்தைப் பிரித்துக் கொள்ளுதல்.

दायम, क्रि॰ वि॰ எப்பொழுதும் ; उल्-मर्ज़ எப்பொழுதும் வியாதியாயிருக்கும்.

दायमी, वि॰ ஸ்திரமான, சாசுவதமான.

दायर, वि॰ அமுலிலிருக்கிற ;—करना வழக்குத் தொடுக்க.

दायरा, पु॰ வட்டம் ; எல்லை.

दायाँ, वि॰ வலது.

दाया, स्त्री॰=दाई.

दायाद, पु॰ பங்காளி; தாயாதி.

दायित्व, पु॰ பொறுப்பு.

दायी, वि॰ கொடுக்கும்.

दायें, क्रि॰ वि॰ வலது புறமாய்.

दार, स्त्री॰ மனைவி ; फांसी தூக்கு ; வீடு ; இடம்.

दारक, पु॰ पुत्र மகன்.

दारकर्म, पु॰ விவாகம்.

दारचीनी, स्त्री॰ லவங்கப் பட்டை.

दार-मदार, पु॰ ஆச்ரயம்; பிறரை நம்பியிருத்தல்.

दारा, स्त्री॰ மனைவி.

दारिका, स्त्री॰ மகள்.

दारिद्, पु॰ தரித்திரம்.

दारु, पु॰ கட்டை; தச்சன்.

दारुण, वि॰ பயங்கரமான; கடினமான.

दारुल-सलतनत, पु॰ ராஜதானி.

दारू, स्त्री॰ மருந்து; சாராயம்.

दारोग़ा, पु॰ போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்.

दाल, स्त्री॰ பருப்பு;—**गलना** காரியம் கைகூட; பருப்பு வேக.

दालचीनी, स्त्री॰ **दारचीनी** லவங்கப் பட்டை.

दालमोठ, स्त्री॰ வருத்த கடலைப் பருப்பு.

दालान, पु॰ தாழ்வாரம், வெராண்டா.

दावँ, पु॰ முறை; சந்தர்ப்பம்; தந்திரம்;—**लगाना** பந்தயம் கட்ட.

दावँना, क्रि॰ स॰ போர் அடிக்க.

दावँरी, स्त्री॰ கயிறு.

दाव, पु॰ காட்டுத் தீ.

दावत, स्त्री॰ விருந்து.

दावन, पु॰ அடக்குதல்; அழித்தல்; ஒருவித அரிவாள்.

दावात, स्त्री॰ மைக்கூடு.

दावानल, पु॰ காட்டுத் தீ.

दास, पु॰ வேலைக்காரன்; அடிமை.

दासी, स्त्री॰ வேலைக்காரி.

दास्तान, स्त्री॰ **वृत्तान्त**, விருத்தாந்தம்.

दास्य, पु॰ அடிமைத்தனம்.

दाह, पु॰ எரித்தல்; பொறாமை.

दाहक, वि॰ எரிக்கிற.

दाहन, पु॰ எரித்தல்.

दाहना, क्रि॰ स॰ எரிக்க.

दाहिना, वि॰ தெற்கு; வலதுபுறத்து; அனுகூலமான.

दाहिने, क्रि॰ वि॰ வலது புறமாய்.

दाही, वि॰ எரிக்கிற.

दिअली, स्त्री॰ அகல்.

दिआ, पु॰ = **दिया**.

दिक़, वि॰ கஷ்டமான; நெருக்கடியான;—**करना** தொந்திரவு செய்ய. पु॰ க்ஷயரோகம்.

दिक, वि॰ = **दिक़**.

दिक्क़त, स्त्री॰ கஷ்டம்.

दिखना, } क्रि॰ अ॰ தென்பட.
दिखलाई देना, }

दिखलाना, क्रि॰ स॰ காண்பிக்க.
दिखाई देना, क्रि॰ अ॰ = **दिखलाई देना**.
दिखाऊ, वि॰ பார்க்கத் தகுந்த; பகட்டான ;
दिखाना, क्रि॰ स॰ காண்பிக்க.
दिखावटी, वि॰ = **दिखौआ**.
दिखावा, पु॰ ஆடம்பரம் ; பகட்டு.
दिखौआ, वि॰ பகட்டான.
दिगंत, पु॰ அடிவானம்.
दिगंबर, वि॰ அம்மணமான.
दिगर, वि॰ வேறு.
दिग्गज, पु॰ அஷ்டதிக்கு யானைகள். वि॰ மிகப் பெரிய.
दिग्दर्शन, पु॰ மாதிரி ; நமூனா ; —**कराना** உதாரணம் காண்பிக்க.
दिग्भ्रम, पु॰ திக்கு திசை தெரியாமை.
दिठाना, क्रि॰ स॰ திருஷ்டி போட.
दिठौना, पु॰ திருஷ்டிப் பொட்டு (ரக்ஷை).
दिढ़ाना, क्रि॰ स॰ திடமாக்க ; கெட்டியாக்க.
दिन, पु॰ நாள் ; பகல்.
दिनकर, पु॰ சூரியன்.
दिनचर्या, स्त्री॰ தினசரிக் காரியம்.
दिनमणि, पु॰ சூரியன்.
दिनाइ, पु॰ = **दाद**.
दिनी, वि॰ பழைய காலத்து.
दिनेश, पु॰ சூரியன்.
दिमाग़, पु॰ மூளை ; புத்தி ; கர்வம்.
दियरा, **दिया**, } पु॰ = **दीया**.
दियारा, पु॰ ஆற்றின் நடுவிலுள்ள திட்டு.
दियासलाई, स्त्री॰ தீக்குச்சி.
दिरम, पु॰ பண்டைக்காலத்து வெள்ளி நாணயம்.
दिल, पु॰ ஹிருதயம் ; மனம்; தைரியம்.
दिलआज़ार, वि॰ கொடிய.
दिलकश, वि॰ மனதைக் கவரும்.
दिलख़ुश, वि॰ அழகான.
दिलगीर, वि॰ வருத்தமான.
दिलचला, वि॰ துணிந்த.
दिलचस्प, वि॰ ஸ்வாரஸ்யமான
दिलज़दा, वि॰ வருத்த மடைந்த.
दिलजमई, स्त्री॰ தேறுதல்.
दिलजला, वि॰ மன வருத்தம் கொண்ட.

दिलजोई, स्त्री॰ சந்தோஷப் படுத்துதல்.

दिलदार, वि॰ தாராளமான மனதுள்ள.

दिलपज़ीर, वि॰ மனோகரமான.

दिलफ़रेब, वि॰ மனதைக் கவரும்.

दिलबर, वि॰ பிரியமான.

दिलबस्ता, वि॰ காதல் கொண்ட.

दिलबस्तगी, स्त्री॰ மனம் ஒரு விஷயத்தில் பதிதல்; காதல்.

दिलशाद, वि॰ சந்தோஷமான.

दिलशिकनी, स्त्री॰ வருத்துதல்; மனதை உடைத்தல்.

दिलसोज़, वि॰ தயையுள்ள; இரக்கமுள்ள.

दिला, अ॰ ஏ மனமே!

दिलाना, क्रि॰ स॰ கொடுக்கும்படி செய்ய.

दिलारा, वि॰ பிரியமான.

दिलावर, वि॰ தைரியமான.

दिलासा, पु॰ தைரியம்.

दिली, वि॰ ஹிருதய பூர்வமான.

दिलेर, वि॰ தைரியமான.

दिल्लगी, स्त्री॰ பரிகாசம்;—**बाज़** பரிகசிப்பவன்.

दिवस, पु॰ நாள்.

दिवांध, वि॰ பகற் குருடான. पु॰ பகல் குருடு; ஆந்தை.

दिवा, पु॰ பகல்;—**कर** சூரியன்.

दिवाना, पु॰ = **दीवाना.**

दिवाल, स्त्री॰ = **दीवार.**

दिवाला, पु॰ கடன் அடைக்க முடியாத நிலைமை; திவால்;—**निकलना** 'இன்ஸால் வெண்ட்' ஆக, திவாலாக.

दिवालिया, वि॰ இன்ஸால் வெண்டான.

दिवाली, स्त्री॰ **दीवाली** தீபாவளி.

दिवैया, वि॰ கொடுக்கிற.

दिव्य, தெய்வீகமான; பிரகாசமான;—**चक्षु** ஞானக் கண்.

दिशा, दिशि, स्त्री॰ திசை.

दिसना, क्रि॰ अ॰ = **दिखना.**

दिसा, स्त्री॰ = **दिशा.**

दिसावर, पु॰ அன்னிய நாடு.

दिसावरी, वि॰ **बाहरी** வெளி நாட்டிலிருந்து வந்த.

दिहंदा, वि॰ கொடுக்கிற.

दिहाड़ा, पु॰ கெட்ட நிலைமை; நாள்.

दिहात, स्त्री॰ = **देहात.**

दीआ, पु॰ விளக்கு.

दीखना, क्रि॰ अ॰ தென்பட.

दीगर, वि॰ வேறு ; அன்னிய.

दीघी, स्त्री॰ குளம்.

दीठ, स्त्री॰ பார்வை ; 'திருஷ்டி'.

दीठवंत, वि॰ பார்க்கச் சக்தியுள்ள.

दीद, स्त्री॰ பார்வை.

दीदा, திருஷ்டி ; கண் ; பிடிவாதம். वि॰ பார்க்கப்பட்ட. क्रि॰ वि॰ தெரிந்துகொண்டே.

दीदार, पु॰ தரிசனம்.

दीदी, स्त्री॰ அக்கா.

दीन, वि॰ ஏழையான ; கஷ்டப்படும் ; வணக்கமான. पु॰ மதம் ;—दार மதப் பற்றுதலுள்ள.

दीनदुनिया, स्त्री॰ இவ்வுலகமும் மறுவுலகமும்.

दीनार, पु॰ பண்டைக் காலத்துத் தங்க நாணயம்.

दीप, पु॰ விளக்கு ; தீவு.

दीपक, पु॰ விளக்கு.

दीपत, स्त्री॰ காந்தி ; சோபை.

दीपदान, पु॰ தீபாராதனை.

दीपन, पु॰ பிரகாசம் ; பசி தீர்த்தல் ; ஊக்க மூட்டுதல்.

दीपना, क्रि॰ अ॰ பிரகாசிக்க. क्रि॰ स॰ பிரகாசிக்கச் செய்ய.

दीपमाला, स्त्री॰ விளக்கு வரிசை.

दीपशिखा, स्त्री॰ விளக்குச் சுடர்.

दीपिका, स्त्री॰ சிறு விளக்கு.

दीपित, दीप्त, } वि॰ பிரகாசிக்கிற.

दीप्ति, स्त्री॰ பிரகாசம் ; காந்தி.

दीप्यमान, वि॰ பிரகாசிக்கிற.

दीबाचा, पु॰ प्रस्तावना முகவுரை.

दीमक, स्त्री॰ கறையான்.

दीयट, पु॰ = दीवट.

दीया, पु॰ விளக்கு.

दीरघ, दीर्घ, } वि॰ நீளமான.

दीर्घसूत्र, दीर्घसूत्री, } = वि॰ தாமதமாய் வேலை செய்கிற.

दीवट, स्त्री॰ விளக்குத் தூண்.

दीवा, पु॰ விளக்கு.

दीवान, पु॰ ராஜ சபை ; மந்திரி ;—आम பொது ஜனங்கள் கலந்து கொள்ளக் கூடிய ராஜ சபை ;—ख़ाना உட்காருமிடம் ; ஆலோசனை மண்டபம் ;—ख़ास விசேஷ ராஜ சபை.

दीवानगी, स्त्री॰ पागलपन பைத்தியக்காரத்தனம்.

दीवाना, वि॰ பைத்தியமான.

दीवानी, स्त्री मந்திரி பதவி ; சிவில் கோர்ட்டு.

दीवार, स्त्री॰ சுவர் ;—**गीर** விளக்கு வைப்பதற்காக சுவற்றில் மாட்டும் சிறிய ஆதாரம்.

दीवाल, स्त्री॰ = **दीवार.**

दीसना, क्रि॰ अ॰ தென்பட.

दीह, वि॰ **लंबा** நீண்ட.

दुज, वि॰ இரண்டு.

दुंदुभि, पु॰ நகாரா.

दुःख, पु॰ கஷ்டம் ; துக்கம்.

दुखद, वि॰ துன்பம் விளைவிக்கும்.

दुःखांत, वि॰ துக்ககர மான முடிவுள்ள.

दुःखित,
दुःखी, } वि॰ துக்கமடைந்த.

दुःसह, वि॰ பொறுக்க முடியாத.

दुःसाध्य, वि॰ வெகு கடினமான.

दुःसाहस, पु॰ அசட்டு தைரியம்.

दुआ, स्त्री॰ பிரார்த்தனை ; ஆசீர்வாதம்.

दुआबा, पु॰ இரண்டு நதிகளுக்கு நடுவே உள்ள பூமி.

दुआर, पु॰ வாசல்.

दुआरी, स्त्री॰ சிறு வாசல்.

दुआली, स्त्री॰ கடைசல் வேலையில் உபயோகப்படும் தோல்.

दुइ, वि॰ = **दो.**

दुकड़ा, पु॰ ஜோடி ; இரட்டை.

दुकान, स्त्री॰ கடை ;—**दार** கடைக்காரன்.

दुकाल, पु॰ **अकाल** பஞ்சம்.

दुकूल, पु॰ ஒருவித மெல்லிய வஸ்திரம்.

दुकेला, त्रि॰ துணையோடு.

दुक्का, त्रि॰ இரட்டையான.

दुक्की, स्त्री॰ (சீட்டாட்டத்தின்) இரண்டாம் பந்து.

दुखड़ा, पु॰ துக்கக் கதை.

दुखना, क्रि॰ अ॰ வலிக்க.

दुखाना, क्रि॰ स॰ துக்கம் விளைவிக்க.

दुखानी, वि॰ நீராவியால் செல்லுகிற.

दुखारा,
दुखारी,
दुखित
दुखिया,
दुखी, } वि॰ துக்கமுள்ள.

दुख़्तर,
दुख़्तर, } स्त्री॰ புத்திரி.

दुगई, स्त्री॰ தாழ்வாரம்; வெராண்டா.

दुगना, वि॰ **दूना** இரு மடங்கு.

दुग्ध, वि॰ கறந்த. पु॰ பால்.

दुचंद, वि॰ இரு மடங்கு.

दुचित, वि॰ **चिंतित** மனம் கலங்கிய.

दुचित्ता, वि॰ இதுவோ அதுவோ என்ற நிச்சயமில்லாத; சந்தேகமான; கவலையுள்ள.

दुज़्द, पु॰ **चोर** திருடன்.

दुज़्दीदा, वि॰ திருட்டுத் தனமான.

दुत, अ॰ (இகழ்ச்சி மொழி).

दुतकार, स्त्री॰ திரஸ்காரம்.

दुतर्फ़ा, वि॰ இருபுறத்து.

दुति, स्त्री॰ =दुयुति.

दुतिया, स्त्री॰ துவிதியை திதி.

दुतिवंत, वि॰ பிரகாசமுள்ள; அழகான.

दुधमुहाँ, वि॰ பால் மணம் மாறாத.

दुधार, वि॰ பால் கறக்கிற.

दुधारा, वि॰ இருபுறம் கூர் உள்ள (கத்தி).

दुधिया, वि॰ பாலுள்ள; பால் வெள்ளையான.

दुधैल, वि॰ அதிக பால் கொடுக்கும்.

दुनाली, वि॰ இரண்டு குழல் உள்ள.

दुनियवी, वि॰ உலக சம்பந்தமான.

दुनियां, दुनिया, स्त्री॰ உலகம்; உலகத்தார்.

दुनियादार, पु॰ உலக வியவகாரத்தில் ஆழ்ந்தவன்; குடும்பஸ்தன்.

दुनियादारी, स्त्री॰ உலக வியவகாரம்.

दुनिया-साज़, वि॰ சுயநலமுள்ள; முகஸ்துதி செய்யும்.

दुपटा, दुपट्टा, पु॰ அங்கவஸ்திரம்.

दुपहर, स्त्री॰ =**दोपहर.**

दुपहरिया, दुपहरी, स्त्री॰ **दोपहर.**

दुफ़सली, वि॰ இருபோகம்.

दुबधा, स्त्री॰ =**दुबिधा.**

दुबला, वि॰ மெலிந்த.

दुबारा, क्रि॰ वि॰ இரண்டாம் முறையாக.

दुबिधा, स्त्री॰ மனச் சஞ்சலம்; சந்தேகம்.

दुभाषिया, पु॰ இரண்டு பாஷைகளறிந்தவன்; துபாஷ்.

दुमंजिला, वि॰ இரண்டு மாடிகள் உள்ள.

दुम, स्त्री॰ வால் ;—**दार** வாலுள்ள.

दुमुहाँ, वि॰ = **दोमुहाँ.**

दुरंगा, वि॰ இரண்டு நிறங்களுள்ள.

दुरंद, वि॰ அபாரமான; கடக்கக் கஷ்டமான ; கோரமான.

दुरजन, पु॰ = **दुर्जन.**

दुरना, क्रि॰ अ॰ கண் மறைவாய்ப் போக.

दुरभिसंधि, स्त्री॰ சதியாலோசனை.

दुराधर्ष, वि॰ அடக்க முடியாத ; அதிக பலமுள்ள.

दुराना, क्रि॰ अ॰ தூரப்போக. மறைந்திருக்க ; क्रि॰ स॰ தூரப்போக்க ; மறைத்து வைக்க.

दुराव, पु॰ கபடம்; மறைத்து வைத்தல். [சம்.

दुराशय, पु॰ கெட்ட உத்தே

दुराशा, स्त्री॰ வீண் நம்பிக்கை.

दुरित, पु॰ பாவம் वि॰ பாவ

दुरुखा, पु॰ ரேழி. [மான.

दुरुस्त, वि॰ சரியான ; உசிதமான.

दुरूह, वि॰ புரிந்து கொள்ளக் கஷ்டமான.

दुर्गंध, स्त्री॰ கெட்ட நாற்றம்.

दुर्ग, पु॰ கோட்டை.

दुर्गम, वि॰ சுலபமாய் கடக்க முடியாத.

दुर्घटना, स्त्री॰ கெட்ட சம்பவம்.

दुर्जय, वि॰ சுலபத்தில் ஜயிக்க முடியாத.

दुर्ज्ञेय, वि॰ சுலபத்தில் புரிந்து கொள்ள முடியாத.

दुर्दमनीय, } वि॰ சுலபத்தில்
दुर्दम्य, } அடக்க முடியாத.

दुर्दैव. पु॰ துர்ப்பாக்கியம் ; கெட்ட காலம்.

दुर्द्ध, वि॰ சுலபத்தில் பிடிக்க முடியாத ; பலமுள்ள.

दुर्द्धर्ष, वि॰ சுலபத்தில் அடக்க முடியாத.

दुर्नाम, पु॰ கெட்ட பெயர்.

दुर्भिक्ष, पु॰ பஞ்சம்.

दुर्वाद, पु॰ நிந்தனை.

दुर्वृत्त, वि॰ கெட்ட நடத்தையுள்ள.

दुर्व्यसन, पु॰ கெட்ட பழக்கம்.

दुलकी, स्त्री॰ குதிரையின் கெச்சை நடை (trot).

दुलत्ती, स्त्री॰ உதை.

दुलहन, स्त्री॰ மணமகள்.

दुलहा, पु॰ மணமகன்.

दुलाई, स्त्री॰ போர்த்திக் கொள்ளும் மெல்லிய ரஜாய்.
दुलार, पु॰ அன்பு ; செல்லம்.
दुलारना, क्रि॰ स॰ செல்லம் கொஞ்ச.
दुलारा, क्रि॰ स॰ செல்வமான.
दुविधा, स्त्री॰ दे॰ **दुबिधा.**
दुशवार, त्रि॰ கடினமான.
दुशवारी, स्त्री॰ கஷ்டம் ; தொந்திரவு.
दुशाला, पु॰ சால்வை.
दुश्चरित, वि॰ கெட்ட நடத்தையுள்ள.
दुश्चरित्र, पु॰ கெட்ட நடத்தை.
दुश्मन, पु॰ சத்துரு.
दुश्मनी, स्त्री॰ விரோதம்.
दुष्कर, वि॰ **मुश्किल** கடினமான.
दुष्कर्मा, पु॰ கெட்ட காரியம்.
दुष्काल, पु॰ கெட்ட காலம்.
दुसह, वि॰ சகிக்க முடியாத.
दुस्तर, वि॰ கடப்பது கஷ்டமான ; பயங்கரமான.
दुस्सह, वि॰ = **दुःसह.**
दुहना, क्रि॰ स॰ பால் கறக்க.
दुहनी, स्त्री॰ பால் கறக்கும் பாத்திரம்.
दुहाई, स्त्री॰ விளம்பரம் ; ஒருவருடைய பெயரைச் சொல்லி அவரைக் காப்பாற்றக் கூப்பிடுவது. स्त्री॰ பால் கறத்தல் ; கறப்புக் கூலி.
दुहिता, स्त्री॰ புத்திரி.
दूकान, स्त्री॰ கடை.
दूज, स्त्री॰ துவிதியை திதி.
दूजा, त्रि॰ இரண்டாவது.
दूध, पु॰ பால் ;—**पूत** செல்வமும் மக்கட் பேறும் ; —**भाई** வளர்ப்புத் தாயின் மகன் ;—**मुंहा** பால்மணமாறாத.
दूना, त्रि॰ இரு மடங்கு.
दूब, स्त्री॰ அருகம்புல்.
दू-ब-दू, क्रि॰ वि॰ எதிரெதிரே.
दूभर, वि॰ கடினமான.
दूरंदेश, वि॰ தூரதர்சியான ; பின் வருவதை அறியும்.
दूर, क्रि॰ वि॰ தூரத்தில். वि॰ தூரத்திலுள்ள.
दूरदराज, त्रि॰ வெகு தூரமான.
दूरद्शिता, स्त्री॰ பின் வருவதைப் பற்றித் தெளிவாய் யோசிக்கும் குணம்.
दूरदर्शी, वि॰ பின் வருவதைப் பற்றி யோசிக்கும்.
दूरदस्त, वि॰ வெகு தூரத்து.
दूरबीन, स्त्री॰ தூரதிருஷ்டிக் கண்ணாடி.

दूरवर्ती, वि॰ தூரத்திலுள்ள.
दूरवीक्षण, पु॰ தூரதிருஷ்டிக் கண்ணாடி.
दूरी, स्त्री॰ தூரம்.
दूर्वा, स्त्री॰ =दूब.
दूलह, दूल्हा, पु॰ மணமகன்; கணவன்.
दूषण, पु॰ குற்றம்; நிந்தனை; தூஷணை.
दूषणीय, वि॰ நிந்திக்கக் கூடிய.
दूषित, वि॰ குற்றமுள்ள.
दूसना, क्रि॰ स॰ =தூஷிக்க.
दूसरा, वि॰ இரண்டாவது; வேறு.
दृगंचल, पु॰ **पलक** கண்ணிமை.
दृग, पु॰ கண்; பார்வை.
दृढ़, वि॰ திடமான; கெட்டியான.
दृढ़ाना, क्रि॰ स॰ கெட்டியாக்க.
दृश्य, वि॰ பார்க்கக் கூடிய; பார்க்கத் தகுந்த. पु॰ காட்சி.
दृष्ट, वि॰ பார்க்கப் பட்ட; அறியப் பட்ட; வெளிப் படையான.
दृष्टांत, पु॰ உதாரணம்.
दृष्टि, स्त्री॰ பார்வை.
दृष्टिगत, दृष्टिगोचर वि॰ பார்க்கப் பட்ட.
देई, स्त्री॰ தேவி.
देखन हारा, पु॰ பார்ப்பவன்.
देखना, क्रि॰ स॰ பார்க்க.
देख-भाल, देखरेख स्त्री॰ மேல் பார்வை.
देखाऊ, वि॰ =दिखाऊ.
देखा-देखी, स्त्री॰ நேரில் பார்த்தல். क्रि॰ वि॰ பிறர் செய்வதைப் பார்த்து.
देखाव, पु॰ பார்வையின் எல்லை; ஆடம்பரம்.
देग, पु॰ பெரிய தவலை.
देगचा, पु॰ தவலை.
देगची, स्त्री॰ சிறிய தவலை.
देदीप्यमान, वि॰ பிரகாசிக்கும்.
देन, स्त्री॰ கொடுத்தல்; கொடுக்கப் பட்ட வஸ்து.
देनदार, पु॰ கடன்பட்டவன்.
देना, क्रि॰ स॰ கொடுக்க. पु॰ கடன்.
देय, वि॰ கொடுக்கத் தகுந்த.
देर, देरी, स्त्री॰ தாமதம், நேரம்.
देर-पा, वि॰ நாள்பட உழைக்கும்; உறுதியான.
देरीना, वि॰ பழைய; கிழண்ட.
देव, पु॰ தேவதை, ஒரு மரியாதை மொழி; ராக்ஷசன்.
देवर, पु॰ கணவனின் தம்பி.

देवरानी, पु॰ கணவனுடைய தம்பியின் மனைவி.

देवल, पु॰ கோவில்.

देवा, त्रि॰ கொடுக்கிற.

देवान, पु॰ தர்பார் ; மந்திரி.

देशज, वि॰ நம் நாட்டில் உண்டான.

देशांतर, पु॰ அயல் நாடு.

देशाटन, पु॰ வெவ்வேறு நாட்டுப் பிரயாணம்.

देशी, वि॰ நாட்டு.

देसर्ग, त्रि॰ கொடுக்கும்.

देसावर, पु॰ அயல் நாடு.

देह, स्त्री॰ சரீரம்.

देहकान, पु॰ கிராமத்தான்.

देहली, स्त्री॰ நிலைப்படி.

देहांत, पु॰ மரணம்.

देहात, पु॰ கிராமாந்தரம்.

देहाती, त्रि॰ கிராமத்து.

देन, वि॰ கொடுக்கும். पु॰ கொடை ; கடன்.

दैनिक, त्रि॰ தினசரி.

दैन्य, पु॰ ஏழ்மை ; வணக்கம்.

दैर, पु॰ **मंदिर** கோவில்.

दैव, वि॰ தெய்வீகமான. पु॰ விதி.

दैवयोग, पु॰ தற்செயல் ; தெய்வச் செயல்.

दैवात्, क्रि॰ वि॰ **अचानक** தற்செயலாய்.

दैवी, वि॰ அகஸ்மாத்தான.

दैहिक, वि॰ தேக சம்பந்தமான.

दो, त्रि॰ இரண்டு.

दो-आब, **दो-आबा**, पु॰ = **दु-आबा**.

दोउ, **दोऊ**, त्रि॰ = **दोनों**.

दोग़ला, पु॰ வெவ்வேறு இனத்து ஜந்துகளுக்குப் பிறந்த பிராணி.

दोच, स्त्री॰ சந்தேகம்.

दोज़ख़, पु॰ நரகம்.

दोजानू, क्रि॰ त्रि॰ மண்டியிட்டு.

दोज़ी, स्त्री॰ தையல் வேலை.

दोतरफ़ा, वि॰ இரு புறத்து.

दोतला, **दोतल्ला**, वि॰ இரண்டு மாடிகளுள்ள.

दोतारा, पु॰ இரண்டு கம்பி வாத்தியம்.

दोधारा, वि॰ இருபுறம் கூரான.

दोन, पु॰ பள்ளத்தாக்கு.

दोनला, वि॰ இரண்டு குழலுள்ள.

दोना, पु॰ தொன்னை.

दोनों, वि॰ இருவரும் ; இரண்டும்.

दोपल्ली, वि॰ இரண்டு தலைப்புகளுள்ள.

दोपहर, स्त्री॰ மத்தியானம்.

दोफ़सला, } वि॰ =**दुफ़सली**
दोफ़सली, }

दोबारा, क्रि॰ वि॰ இரண்டாம் முறையாக.

दोभाषिया, पु॰ दे॰ =**दुभाषिया.**

दोमंज़िला, } वि॰ இரண்டு மாடிகள் உள்ள.
दोमहला, }

दोम, } वि॰ இரண்டாவது.
दोयम, }

दोरंगी, स्त्री॰ கபடமான.

दोल, पु॰ } ஊஞ்சல் ; டோலி.
दोला, स्त्री॰ }

दोलायमान, वि॰ அசையும்.

दोशम्बा, पु॰ திங்கட்கிழமை.

दोशाला, पु॰ **दुशाला,** சால்வை.

दोष, पु॰ தோஷம் ; குற்றம் ; களங்கம்.

दोषी, पु॰ குற்றவாளி.

दोसाला, वि॰ இரு வருஷத்து.

दोसूती, वि॰ ஈரிழை.

दोस्त, पु॰ **मित्र** சிநேகிதன்.

दोस्ताना, पु॰ சிநேகம். वि॰ சிநேக சம்பந்தமான.

दोस्ती, स्त्री॰ சிநேகம்.

दोहता, पु॰ பெண் வயிற்றுப் பேரன்.

दोहन, पु॰ பால் கறத்தல்.

दोहर, स्त्री॰ இரண்டாய் மடித்துத் தைத்த துணி.

दोहरा, वि॰ இரண்டு மடிப்புள்ள.

दोहराना, क्रि॰ स॰ மறு முறை சொல்ல அல்லது செய்ய.

दोहा, पु॰ ஹிந்தி கவிதையின் ஒரு விருத்தம்.

दौड़-धूप, स्त्री॰ சிரமம் ; உழைப்பு ; அலைச்சல்.

दौड़ना, क्रि॰ अ॰ ஓட.

दौड़ादौड़ी, स्त्री॰ சிரமம் ; அலைச்சல்.

दौड़ान, स्त्री॰ ஓடுதல் ; ஓட்டம்.

दौर, पु॰ சுற்றுப் பிரயாணம் ; காலத்தின் மாறுபாடு ; முன்னேற்ற மடையும் சமயம்.

दौरा, } पु॰ சுற்றுப் பிரயாணம்.
दौरान, }

दौर्बल्य, पु॰ பலஹீனம்.

दौलत, स्त्री॰ செல்வம் ;— **खाना** இருப்பிடம் ;— **मंद** ஐசுவரியமுள்ள.

दौवारिक, पु॰ வாசற்காவலாள்.

दौहित्र, पु॰ பெண் வயிற்றுப் பேரன்.

द्युति, **स्त्री॰** பிரகாசம் ; சோபை.

द्यूत, **पु॰** சூதாட்டம்.

द्योतक, **वि॰** பிரகாசிக்கச் செய்யும் ; காண்பிக்கும்.

द्योतन, **पु॰** காண்பித்தல்.

द्रव, **पु॰** திரவங்களின் ஓட்டம். **वि॰** திரவ பதார்த்தமான.

द्रवना, **क्रि॰ अ॰** ஓட ; உருக.

द्रष्टव्य, **वि॰** பார்க்கத் தகுந்த.

द्रष्टा, **वि॰** பார்க்கும்.

द्रावक, **वि॰** உருகச் செய்யும்.

द्रुत. **वि॰** வேகமான ;—**गामी** வேகமாய்ச் செல்லும்.

द्रुम, **पु॰** **पेड़** மரம்.

द्वंद, **पु॰** ஜோடி ; இரண்டு பேர் போடும் சண்டை.

द्वय, **वि॰** இரண்டு.

द्वादश, **वि॰** பன்னிரண்டு.

द्वार, **पु॰** வாசல் ;—**पाल** வாசற் காவலாள்.

द्वारा, **पु॰** வாசல் ; வழி. **क्रि॰ वि॰** வழியாய் ; மூலமாய்.

द्विगुण, **वि॰** **दुगुना** இருமடங்கு.

द्वितीय, **वि॰** இரண்டாவது.

द्विरद, **वि॰** இரண்டு பல் உள்ள. **पु॰** யானை,

द्विरेफ, **पु॰** குழவி, வண்டு.

द्वीप, **पु॰** தீவு.

द्वै, **वि॰** இரண்டு.

ध

धंधक, **पु॰** சச்சரவு.

धंधला, **पु॰** வஞ்சனை ; பொய்க் காரணம்.

धंधा, **पु॰** காரியம் ; தொழில்.

धंधार, **स्त्री॰** ஜ்வாலை.

धंधोर **पु॰** ஜ்வாலை.

धंसना, **क्रि॰ अ॰** புதைய ; ஊடுருவிப் பாய.

धसान, **स्त्री॰** ஊடுருவிப் பிரவேசித்தல் ; சேறு.

धसाना, **क्रि॰ स॰** குத்தி நுழைக்க.

धक, **स्त्री॰** நெஞ்சடித்தல் ; மனம் பொங்குதல். **क्रि॰ वि॰** திடீரென்று.

धकधकाना, **क्रि॰ अ॰** நெஞ்சு பதற.

धकधकी, **स्त्री॰** மனப்பதட்டம்.

धक्रपकाना, **क्रि॰ अ॰** பயப்பட.

धकियाना, **क्रि॰ स॰** மோத ; இடிக்க.

धकेलना, **क्रि॰ स॰** **ढकेलना** தள்ள.

धक्कमधक्का, **पु॰** இடித்துத் தள்ளும் கூட்டம்.

धक्का, **पु॰** மோதுதல் ; நஷ்டம்.

धक्कामुक्की, **स्त्री॰** அடிபிடி சண்டை.

धज, **स्त्री॰** அமைப்பு ; சோபை.

धजा, **धज्जी,** } **स्त्री॰** **ध्वजा** ஜண்டா.

धड़ंग, **वि॰** துண்டு ; நாடா ; அம்மணமான.

धड़, **पु॰** முண்டம்.

धड़कन, **स्त्री॰** நெஞ்சடித்தல்.

धड़कना, **क्रि॰** **अ॰** நெஞ்சடிக்க.

धड़का, **पु॰** நெஞ்சடித்தல்.

धड़काना, **क्रि॰** **स॰** மனம் பதறச் செய்ய.

धड़ा, **पु॰** ஒரு வஸ்துவை நிறுக்கும்பொழுது பாத்திரத்தின் எடைக்காக கட்டும் தடை.

धड़ाधड़, **क्रि॰** **वि॰** தொடர்ச்சியாய்.

धड़ी, **स्त्री॰** ஐந்துசேர்; வீசை.

धत, **स्त्री॰** கெட்ட வழக்கம்.

धता, **वि॰** விலகிய ; ஒதுங்கிய.

धतूर, **पु॰** **तुरही** ஒரு வாத்தியம்.

धतूरा, **पु॰** ஊமத்தை.

धधकना, **क्रि॰** **अ॰** கொழுந்துவிட்டு எரிய.

धन, **पु॰** செல்வம் ;—**धाम** வீடு, வாசல், பணம் வகையறா.

धनाढ्य, **वि॰** பணக்காரனான.

धनिक, **वि॰** பணமுள்ள. **पु॰** பணக்காரன்.

धनिया, **पु॰** கொத்தமல்லி.

धनी, **वि॰** பணமுள்ள.

धनु, **पु॰** வில்.

धनुर्द्धर, **धनुर्द्धारी,** } **पु॰** வில்லாளி.

धनुष, **पु॰** வில்.

धनुही, **स्त्री॰** விளையாட்டு வில்.

धन्नासेठ, **वि॰** ஸ்துதிக்கத்தக்க.

धन्यवाद, **पु॰** மெத்த வந்தனம். (thanks).

धन्वा, **पु॰** வில் ; பாலை வனம்; —**कार** கோணலான.

धन्वी, **पु॰** வில்லாளி ; நிபுணன்.

धब्बा, **पु॰** களங்கம்.

धमक, **स्त्री॰** கனத்த சாமான் விழும் சத்தம் ; காலடிச் சத்தம் ; அடி.

धमकाना, **क्रि॰** **स॰** பயமுறுத்த; அதட்ட.

धमकी, **स्त्री॰** அதட்டுதல்.

धमनी, **स्त्री॰** ரத்தக் குழாய்.

धमाका, **पु॰** = **धमक**.

धमाचौकड़ी, **स्त्री॰** கலகம் ; இரைச்சல்; அடிதடி சண்டை.

धमार, स्त्री॰ குதித்தல்.

धर, वि॰ தாங்கும்; பிடிக்கும். **पु॰** மலை.

धरकना, क्रि॰ अ॰=**धड़कना.**

धरणी, धरती, } **स्त्री॰** பூமி.

धरना, क्रि॰ स॰ பிடிக்க; வைக்க; அடகுவைக்க. **पु॰** மறியல்.

धरहरा, पु॰ கோபுரம்.

धरा, स्त्री॰ பூமி.

धराऊ, वि॰ வெகு நாளாய் வைக்கப்பட்ட.

धरातल, पु॰ பூமி; விஸ்தீர்ணம்.

धरोहर, स्त्री॰ அடகு.

धर्त्ता, पु॰ தாங்குகிறவன்; ஏதாவது காரியத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறவன்.

धर्मशाला, स्त्री॰ சத்திரம்.

धवल. वि॰ வெள்ளை; சுத்தமான.

धसक, स्त्री॰ வறட்டு இருமல்.

धसकना, क्रि॰ अ॰ அமிழ்ந்து போக; பொறாமைப்பட.

धसना, क्रि॰ अ॰ அமுங்கிப் போக; நாசமாக.

धांधल, धांधली, } **स्त्री॰** கலகம்; மோசம்.

धाक, स्त्री॰ பிரபாவம்; கீர்த்தி.

धागा, पु॰ நூல்.

धाता, वि॰ போஷிக்கும்.

धातु, स्त्री॰ உலோகம்; வீர்யம். **पु॰** வினைச் சொற்களின் மூல ரூபம்.

धात्री, स्त्री॰ தாய்; தாதி.

धान, पु॰ நெல்.

धाना, क्रि॰ अ॰ ஓட.

धानी, वि॰ இளம் பச்சை நிறமான.

धाप, पु॰ பெரிய மைதானம்.

धाम, पु॰ வீடு; இருப்பிடம்.

धाय, स्त्री॰ தாதி.

धार, पु॰ தாரை.

धारक, वि॰ தாங்குகிற; தடுக்கிறவன்.

धारणा, स्त्री॰ தாங்குதல். **पु॰** ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; புத்தி; ஞாபகம்; நிச்சயம்.

धारना, क्रि॰ स॰ தாங்க; ஏற்றுக் கொள்ள.

धारा, स्त्री॰ நீர் ஓட்டம்; தாரை;—**वाही** தொடர்ச்சியான.

धारी, स्त्री॰ கோடு;—**दार** நீண்ட கோடுகளுள்ள.

धारोष्ण, पु॰ கறவைச் சூடு ஆறாத.

धावक, पु॰ தூது ஓடுபவன்.

धावन, पु॰ ஓடுதல் ; துவைத்தல் அல்லது சுத்தம் செய்தல்.

धावा, पु॰ எதிர்ப்பு ; படையெடுப்பு.

धिंग, स्त्री॰ கலகம் ; இரைச்சல்.

धिंगाई, स्त्री॰ விஷமம் ; துஷ்டத்தனம் ; வெட்கமின்மை.

धिकाना, क्रि॰ स॰ சூடாக்க.

धिक्कार, स्त्री॰ நிந்தனை ; இகழ்ச்சி.

धिक्कारना, क्रि॰ स॰ நிந்திக்க ; இகழ.

धिय, स्त्री॰ புத்திரி ; பெண்.

धिराना, क्रि॰ स॰ பயமுறுத்த.

धींग, वि॰ பலமான ; துஷ்டமான.

धींगा, पु॰ போக்கிரி.

धींगाधींगी, स्त्री॰ பலாத்காரம் ; போக்கிரித்தனம்.

धींवर, पु॰ **धीमर** செம்படவன் ; படகோட்டி.

धी, स्त्री॰ புத்தி.

धीमा, वि॰ மெள்ள நடக்கிற ; தாழ்ந்த.

धीमान, पु॰ புத்திமான்.

धीया, स्त्री॰ **लड़की** பெண்.

धीर, वि॰ தீரமான. पु॰ திருப்தி ; பொறுமை.

धीरे, क्रि॰ वि॰ மெள்ள.

धीवर, पु॰ = **धींवर.**

धुंध, स्त्री॰ அதிக தூசு கிளம்புவதால் ஏற்படும் இருட்டு ; ஒருவிதக் கண்ணோய் ;—**कार** இருட்டு.

धुंधला, वि॰ புகைநிறமான ; தெளிவில்லாத.

धुआं, पु॰ புகை ;—**कश** புகைக் கப்பல் ; —**दार** புகை நிறைந்த ; தீவிரமான.

धुआंना, क्रि॰ अ॰ புகைவாசனை அடிக்க.

धुकधुकी, स्त्री॰ நெஞ்சுக் குழி ; ஹிருதயம் ; பயம் ; நெஞ்சடித்தல்.

धुन, स्त्री॰ பற்றுதல் ; உற்சாகம் ; யோசனை. மெட்டு.

धुनकना, क्रि॰ स॰ **धुनना.**

धुनकी, स्त्री॰ சிறு வில் ; பஞ்சடிக்கும் வில்.

धुनना, क्रि॰ स॰ பஞ்சு அடிக்க.

धुनियाँ, पु॰ பஞ்சடிப்பவன்.

धुरंधर, वि॰ சிரேஷ்டமான.

धुर, }
धुरा, } पु॰ வண்டியின் அச்சு.

धुर्रा, पु॰ சிறு துண்டு.

धुर्रे उड़ाना, क्रि॰ स॰ நையப் புடைக்க ; சுக்குச் சுக் காக்க.

धुलना, क्रि॰ अ॰ துலைக்கப் பட.

धुलाई, स्त्री॰ துவைத்தல் ; செ கூலி.

धुलाना, क्रि॰ स॰ துவைக்கச் செய்ய.

धुस्सा, पु॰ முரட்டுக் கம்பளிச் சால்வை.

धूआँ, पु॰ = धुआँ.

धूत, वि॰ துஷ்ட.

धूनी, स्त्री॰ தூபம் ; சன்னி யாசிகளின் கணப்புத் தீ.

धूप, पु॰ தூபம். स्त्री॰ சாம்பி ராணி, மட்டிப்பால் வகை யறு ; வெயில்.

धूपघड़ी, स्त्री॰ சூரிய நிழலால் மணி அறியும் கருவி (Sun-dial).

धूपदानी, स्त्री॰ தூபம் போடும் பெட்டி.

धूपबत्ती, स्त्री॰ ஊதுவத்தி.

धूम, पु॰ புகை. स्त्री॰ கிளர்ச்சி ; தடபுடல் ; உபத்திரவம்.

धूमकेतु, पु॰ வால்நக்ஷத்திரம்.

धूमधड़का, पु॰ }
धूमधाम, स्त्री॰ } தடபுடல் ; ஆடம்பரம்.

धूमपान, पु॰ புகை பிடித்தல்.

धूमपोत पु॰ புகைக் கப்பல்.

धूमिल, वि॰ புகை நிறமான ; மங்கலான.

धूम्र, पु॰ புகை.

धूरा, पु॰ தூசி ; சூர்ணம்.

धूर्त्त, वि॰ கபடமான ; துஷ்ட.

धूल, }
धूलि, } स्त्री॰ தூசு ; புழுதி.

धूवाँ, पु॰ புகை.

धूसर, }
धूसरित, } वि॰ மண்நிறமான ; தூசுபடிந்த.

धृत, वि॰ பிடிக்கப்பட்ட ; தாங்கப் பட்ட.

धृति, स्त्री॰ தாங்குதல் ; தைரி யம்.

धृष्ट, वि॰ பிடிவாதமுள்ள ; வெட்கமற்ற ; அதிகப் பிர சங்கியான.

धेनु, स्त्री॰ பசு ; புதிதாய் ஈன்ற பசு. वि॰ ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்க ; போஷி க்கத் தக்க.

धेली, स्त्री॰ எட்டணா நாண யம்.

धैर्य, पु॰ பொறுமை ; ஸ்திர சித்தம் ; தைரியம்.

धोंधा, पु॰ உருவற்ற கட்டி ; விகாரமான வஸ்து.

धोकड़, वि॰ புஷ்டியான.

धोका, } पु॰ வஞ்சனை ; ஏமாற்றம் ; மலைப்பு உண்டாக்கும் வஸ்து ;—**देना** ஏமாற்ற.
धोखा,

धोखेबाज़, वि॰ வஞ்சிக்கும் ; ஏமாற்றும்.

धोखेबाज़ी, स्त्री॰ மோசம்.

धोती, स्त्री॰ வேஷ்டி ; புடவை.

धोना, क्रि॰ स॰ கழுவ; துவைக்க.

धोबिन, स्त्री॰ வண்ணாத்தி.

धोबी, पु॰ வண்ணான்.

धोर, पु॰ அருகாமை ; ஓரம்.

धोवन, स्त्री॰ கழுவுதல் ; துவைத்தல் ; அலம்பிய ஜலம்.

धौंक, स्त्री॰ துருத்திக் காற்று.

धौंकना, क्रि॰ स॰ ஊதுகுழல் அல்லது துருத்தியால் காற்றடிக்க.

धौंकनी, स्त्री॰ ஊதுகுழல் அல்லது துருத்தி.

धौंका, स्त्री॰ கோடை காலத்து அனல் காற்று.

धौंताल, वि॰ ஒரு விஷயத்தில் அதிகப் பற்றுதலுள்ள ; தந்திரமான.

धौंस, स्त्री॰ மிரட்டுதல் ; அதிகாரம் ; ஏமாற்றம்.

धौंसना, क्रि॰ स॰ மிரட்ட ; அடிக்க.

धौंस-पट्टी, स्त्री॰ ஏமாற்றம்.

धौंसा, पु॰ பெரிய நகாரா ; சாமர்த்தியம்.

धौत, वि॰ துவைத்த ; பிரகாசமான. पु॰ வெள்ளி.

धौल, स्त्री॰ அடி ; நஷ்டம். वि॰ வெண்மையான.

धौल-धप्पड़, पु॰ அடிதடி.

धौला, वि॰ வெள்ளை.

ध्याता, वि॰ தியானம் செய்யும்.

ध्याना, क्रि॰ स॰ நினைக்க ; தியானம் செய்ய.

ध्यानी, वि॰ தியானமுள்ள ; தியானம் செய்யும்.

ध्येय, वि॰ தியானிக்கத் தகுந்த. पु॰ நோக்கம்.

ध्रुव, वि॰ ஸ்திரமான.

ध्वंस, पु॰ நாசம்.

ध्वंसक, } वि॰ அழிக்கும்.
ध्वंसी,

ध्वज, पु॰ அடையாளம் ; ஜண்டா.

ध्वजा, स्त्री॰ ஜண்டா.

ध्वस्त, वि॰ உடைந்த.

न

नंग-धड़ंग, वि॰ முற்றிலும் ஆடையற்ற.

नंगा, वि॰ ஆடையுடுத்தாத ; வெட்கமற்ற.

नंगाबुचा, वि॰ தரித்திரனை.

नंद, पु॰ ஆந்தனம்; பையன்.

नंदक, वि॰ ஆனந்தமளிக்கும்.

नंदन, पु॰ பையன். वि॰ ஆனந்த மளிக்கும்.

नंदित, वि॰ ஆனந்தமான.

नंदोई, पु॰ நாத்தனரின் புருஷன்.

नंबरी, वि॰ நம்பர் போட்ட ; பிரசித்தியான.

न, अ॰ இல்லை.

नईम, स्त्री॰ ஸ்வர்க்கம் ; அன்பு ; வெகுமதி.

नकचढ़ा, वि॰ முன் கோபம் கொள்ளும்.

नकटा, पु॰ மூக்கறையன்.

नक़द, पु॰ } ரொக்கப் பணம்.
नक़दी, स्त्री॰ }

नक़ब, स्त्री॰ **सेंध** கன்னமிடல்.

नक़ल, स्त्री॰ நகல் ;—**करना** நகல் எடுக்க ; காப்பி யடிக்க.

नक़लनवीस, पु॰ நகல் எடுக்கும் குமாஸ்தா (Copyist).

नक़ली, वि॰ போலி ; பொய் யான.

नक़्श, पु॰ படம்.

नक़्शा, पु॰ படம் ; உருவம்.

नक़ाब, स्त्री॰ முக்காடு ;—**पोश** முக்காடிட்ட.

नकार, पु॰ 'இல்லை' என்னும் சொல் ; மறுத்தல்.

नकारा, वि॰ பிரயோசனமற்ற ; கெட்ட.

नक़ाशी, स्त्री॰ = **नक्क़ाशी**.

नक़ीब, पु॰ ராஜகவி.

नकेल, स्त्री॰ ஒட்டகத்தின் மூக் கணை.

नक़्क़ारख़ाना, पु॰ நகாரா மண்டபம்.

नक़्क़ारची, पु॰ நகாரா அடிப் பவன்.

नक़्क़ारा, पु॰ நகாரா.

नक़्क़ाल, पु॰ நகல் செய்பவன் ; விதூஷகன்.

नक़्क़ाश, पु॰ நகாஸ் வேலை செய் பவன்.

नक़्क़ाशी, स्त्री॰ நகாஸ் வேலை ; உலோகம், கல் முதலிய வற்றில் பூ வேலை செய் தல்.

नक्कू, वि॰ பெரிய மூக்குள்ள ; தன்னைத் தானே ஸ்துதி செய்து கொள்பவன்.

नक़्ल, स्त्री॰ = **नक़्ल**.

नक़्श, वि॰ எழுதப்பட்ட. **पु॰** படம்.

नक़्शा, पु॰ படம்; உருவம்; **—निगार** படம் எழுதுபவன்.

नक़्शी, वि॰ நகாஸ் வேலை செய்த.

नक़्शे-आब, पु॰ நீர்மேல் எழுத்து; சீக்கிரம் அழியக்கூடிய வஸ்து.

नख, पु॰ நகம்.

न.ख, स्त्री॰ நூல்; பட்டம் விடும் நூல்.

न.खरा, } **पु॰** தளுக்கு.
न.खरा-तिल्ला,

न.खरेबाज़, वि॰ தளுக்கு செய்கிற.

न.खवत, स्त्री॰ கர்வம்; தற்புகழ்ச்சி.

न.खास, पु॰ மிருகங்கள் அல்லது அடிமைகள் விற்கப்படும் சந்தை.

न.खल, पु॰ பேரீச்சமரம்; மரம்.

नखिलस्तान पु॰ பேரீச்சந் தோப்பு; தோப்பு; தோட்டம்.

नग, पु॰ மலை; பாம்பு; ரத்தினம்.

नगण्य, वि॰ அல்பமான.

नगद, पु॰ = **नक़द**.

नगमा, पु॰ = **नग्मा**.

नगाड़ा, } **पु॰** நகாரா.
नगारा,

नगीच, क्रि॰ वि॰ = **नज़दीक**.

नगीना, पु॰ ரத்தினம்; **—साज़** ரத்தின வேலை செய்பவன்.

नग़्ज़, वि॰ உத்தமமான.

नग्न, वि॰ ஆடையணியாத.

नग्म, } **पु॰** பாட்டு; ராகம்;
नग्मा, } இனிமையான குரல்.

नचनिया, पु॰ நர்த்தனம் செய்பவன்.

नचाना, क्रि॰ स॰ ஆடச்செய்ய; ஆட்டிவைக்க; அலேக்கடிக்க.

नज़अ, पु॰ மரண காலத்தில் மூச்சுத் திணறுதல்.

नज़दीक, क्रि॰ वि॰ **पास** அருகே.

नज़दीकी, वि॰ அருகே உள்ள. **स्त्री॰** அருகாமை.

नज़म, स्त्री॰ கவிதை.

नज़र, स्त्री॰ **दृष्टि** பார்வை; 'திருஷ்டி' **स्त्री॰** காணிக்கை; **—गाह** நாடகசாலை; **—बंद** ஒரு எல்லைக்குள் கைதியாக் வைக்கப்பட்ட; **—बन्दी** அரசியல் கைதித்

तन्மை ;—बाज़ கூரிய பார்வையுள்ள ; கூரியபுத்தியுள்ள; —सानी சோதனைக்காக மறுமுறை பார்த்தல்.

नज़रबाग़, पु॰ அரண்மனையைச் சுற்றியிருக்கும் தோட்டம்.

नज़राना, क्रि॰ अ॰ திருஷ்டி பட. क्रि॰ स॰ திருஷ்டி வைக்க.

नज़ला, पु॰ सर्दी ஜலதோஷம்.

नज़ा, पु॰ = नज़अ.

नज़ाकत, स्त्री॰ நாசுக்காக இருத்தல்.

नजात, स्त्री॰ முக்தி.

नज़ामत, स्त्री॰ = निज़ामत.

नज़ारत, स्त्री॰ மேல் பார்வையிடுதல்.

नज़ारा, पु॰ காட்சி.

नजिस, वि॰ அழுக்கான ; அசுத்தமான.

नजीब, पु॰ कुलीन, உயர்குலத்தான்.

नज़ीर, स्त्री॰ உதாரணம்.

नजूम, पु॰ ஜோதிஷம்.

नजूमी, पु॰ ஜோஸ்யன்.

नज्जार, पु॰ बढ़ई தச்சன்.

नज्म, पु॰ நக்ஷத்திரம்.

नज़्म, स्त्री॰ கோர்த்தல் ; ஏற்பாடு செய்தல்.

नट, पु॰ நடிகன்.

नटखट, वि॰ விஷமம் செய்யும்; தந்திரமான.

नटना, क्रि॰ अ॰ நர்த்தனம் செய்ய; வார்த்தை புரள.

नटवर, पु॰ நடிப்பதில் நிபுணன்.

नटिन, स्त्री॰ நடிகனின் மனைவி.

नटी, स्त्री॰ நர்த்தனம் செய்பவள்.

नति, स्त्री॰ வணங்குதல் ; நமஸ்காரம்.

नतिनी, स्त्री॰ பெண்வயிற்றுப் பேத்தி.

नतीजा, पु॰ फल பயன்.

नतु, अ॰ இல்லையே !

नत्थी करना, क्रि॰ स॰ காகிதங்களை ஒன்றாய்க் கோர்க்க.

नथना, पु॰ மூக்கின் முன்பாகம் ; நாசித்துவாரம். क्रि॰ अ॰ சேர்த்துக் கோர்க்கப்பட.

नद, पु॰ பெரிய நதி.

नदामत, स्त्री॰ வெட்கப் படுதல் ; பச்சாத்தாபம்.

नदारद, वि॰ மறைந்துபோன.

नदीदा, वि॰ பார்க்காத.

नदीम, पु॰ தோழன்.

नदीश, पु॰ சமுத்திரம்.

नधना, क्रि॰ अ॰ நுகத்தடியில் கட்டப்பட ; ஈடுபட.

ननद, स्त्री॰ நாத்தனார்.

ननदोई, पु॰ நாத்தனாரின் கணவன்.

ननसार, स्त्री॰ } தாயின் தகப்பனுடைய வீடு.
ननिहाल, पु॰ }

नन्हा, वि॰ சின்னஞ் சிறு.

नपाई, स्त्री॰ அளத்தல்.

नपाक, वि॰ அசுத்தமான.

नफ़र, पु॰ வேலைக்காரன் ; ஆள் ; நபர்.

नफ़रत, स्त्री॰ வெறுப்பு.

नफ़री, स्त्री॰ அன்றாடக் கூலி ; ஷை வேலை.

नफ़स, पु॰ நொடிப்பொழுது ; சுவாசம்.

नफ़सानियत, स्त्री॰ சுயநலம்; கர்வம்.

नफ़सानी, वि॰ சுவாச சம்பந்தமான.

नफ़सी, वि॰ व्यक्तिगत, ஒரு நபரைச் சேர்ந்த (Personal).

नफ़ा, पु॰ लाभ லாபம் ; பயன்.

नफ़ायस, स्त्री॰ உத்தமமான வஸ்துக்கள்.

नफ़ासत, स्त्री॰ மேன்மை.

नफ़ी, स्त्री॰ இல்லாமை ; ஒப்புக் கொள்ளாமை.

नफ़ीस, वि॰ உன்னதமான ; அழகான.

नफ़्फ़ार, वि॰ வெறுக்கும்.

नफ़्स, पु॰ =नफ़स.

नफ़्सानियत, स्त्री॰ =नफ़सानियत.

नफ़्सानी, वि॰ =नफ़सानी.

नबात, स्त्री॰ கறிகாய்.

नबी, पु॰ ஈசுவர தூதன் ; நபி.

नबेड़ना, क्रि॰ स॰ கடக்க.

नबेड़ा, पु॰ தீர்ப்பு ; நியாயம்.

नब्ज़, स्त्री॰ நாடி.

नभ, पु॰ आकाश ஆகாயம்.

नम, वि॰ ஈரமான.

नमक, पु॰ உப்பு.

नमकख़्वार, वि॰ உப்புண்ட.

नमकसार, पु॰ உப்பெடுக்குமிடம் ; உப்பளம்.

नमकहराम, पु॰ நன்றி கெட்டவன்.

नमकहलाल, पु॰ எஜமானனிடம் விசுவாசமுள்ளவன்.

नमकीन, वि॰ உப்புப் போட்ட (தின்பண்டம்) ; அழகான.

नमगीरा, पु॰ =शामियाना.

नमन, पु॰ நமஸ்காரம் ; வழிபடுதல்.

नमस्ते, पु॰ நமஸ்காரம்.

नमाज़, स्त्री॰ முகம்மதியரின் பிரார்த்தனை.

नमाज़ी, पु॰ 'நமாஸ்' செய்பவன்.

नमित, वि॰ வணங்கிய.

नमी, स्त्री॰ ஈரம்.

नमूद, स्त्री॰ வெளி வருதல்; தெளிவாதல்; அடையாளம்.

नमूदार, वि॰ प्रगट வெளியான; முன்னிலையில் வந்த.

नमूना, पु॰ மாதிரி.

नम्र, वि॰ வணக்கமான.

नय, पु॰ நீதி; அடக்கம்.

नयन, पु॰ கண்; — **गोचर** எதிரே; பார்வைக்கு எட்டிய தூரத்தில்.

नयनपट, पु॰ கண்ணிமை.

नयना, क्रि॰ अ॰ அடங்க; வணங்க.

नयनू, पु॰ मक्खन வெண்ணெய்.

नयशील, वि॰ நியாயம் அறிந்த; அடக்கமுள்ள.

नया, वि॰ புதிய.

नर, पु॰ மனிதன். **वि॰** ஆண்.

नरकट, पु॰ நாணல்.

नरगिस, स्त्री॰ ஒருவிதப் பூ.

नरमाना, क्रि॰ स॰ மிருதுவாக்க. **क्रि॰ अ॰** மிருதுவாக.

नरमी, स्त्री॰ மிருதுத் தன்மை.

नरसों, क्रि॰ वि॰ கழிந்த அல்லது வருகிற நாலாம் நாள்.

नरी, स्त्री॰ மிருதுவான தோல்.

नरेंद्र, पु॰ ராஜா.

नर्त्तक, पु॰ நர்த்தனம் செய்பவன்; விருது பாடுபவன்.

नर्त्तकी, स्त्री॰ நர்த்தனம் செய்பவள்.

नर्दन, स्त्री॰ பயங்கரமான குரல்.

नल, पु॰ குழாய்; சாக்கடை; —**पट्टी** குழாய் வரி.

नलिनी, स्त्री॰ தாமரை.

नली, स्त्री॰ சிறு குழல்.

नव, वि॰ புதிய; ஒன்பது.

नवनीत, पु॰ வெண்ணெய்.

नवयुवक, पु॰ யுவன்; இளைஞன்.

नवयौवना, स्त्री॰ யுவதி.

नवल, वि॰ புதிய; அழகிய.

नवाज, वि॰ தயாளு.

नवाना, क्रि॰ स॰ வளைக்க.

नवाला, पु॰ कौर கவளம்.

नवासा, पु॰ பெண் வயிற்றுப் பேரன்.

नवाह, स्त्री॰ அக்கம் பக்கத்து இடம்.

नविश्ता, वि॰ எழுதப்பட்ட. **पु॰** தஸ்தவேஜு; விதி.

नवीन, **वि•** புதிய.
नवीस, **पु•** குமாஸ்தா.
नवीसी, **स्त्री•** எழுத்து வேலை.
नवेला, **वि•** புதிய ; யௌவனமான.
नवोढ़ा, **स्त्री•** புதிய மணமகள் ; யுவதி.
नव्य, **वि•** புதிய.
नशा, **पु•** போதை ; லாகிரி வஸ்து ; கர்வம் ;—**खोर** குடிகாரன்.
नशीन, **स्त्री•** உட்காருகிற.
नशीनी, **स्त्री•** உட்காருதல்.
नशीला, **वि•** போதை யுண்டாக்கும்.
नशेब, **पु•** தாழ்ந்த நிலம் ; தாழ்வு.
नशे-बाज़, **वि•** லாகிரி வஸ்துவில் பிரியமுள்ள.
नश्तर, **पु•** ரண சிகிச்சை ; கத்தி.
नश्र, **पु•** வெளியிடுதல் ; பரப்புதல் ; வாழ்க்கை.
नस, **स्त्री•** நரம்பு.
नसब, **पु•** வம்சம் ; வம்சாவளி ;—**नामा** வம்சாவளி.
नसर, **स्त्री•** உதவி ; வியாசம்.
नसल, **स्त्री•** மக்கள் ; வம்சம்.
नसाना, **क्रि• अ•** அழிய.
नसीब, **पु•** **भाग्य विधि**, அதிர்ஷ்டம்.
नसीबवर, **वि•** பாக்கியசாலி.
नसीबा, **पु•** = **नसीब**.
नसीम, **स्त्री•** காலை நேரத்து குளிர்ந்த மந்தமான காற்று.
नसीर, **पु•** உதவி செய்பவன் ; கடவுள்.
नसीहत, **स्त्री•** **उपदेश** உபதேசம்.
नसेनी, **स्त्री•** ஏணி.
नस्ब करना, **क्रि• स•** **स्थापित करना** நிலைநிறுத்த.
नस्य, **पु•** மூக்குத்தூள்.
नस्र, **स्त्री•** = **नसर**.
नस्ल, **स्त्री•** = **नसल**.
नस्सार, **पु•** வசன நடை நன்ருய் எழுதுபவன்.
नहर, **स्त्री•** வாய்க்கால்.
नहरनी, **स्त्री•** நகம் எடுக்கும் ஆயுதம்.
नहलाना, **क्रि• स•** குளிப்பாட்ட.
नहस, **वि•** அசுபமான.
नहाना, **क्रि• अ•** குளிக்க.
नहार, **पु•** தினம்.
नहीं, **अ•** இல்லை.
नहीफ़, **पु•** மெலிந்த.

नहूसत, स्त्री॰ அவலக்ஷணம்; அசுபம்.

नांघना, क्रि॰ स॰ தாண்டிக் குதிக்க.

नांव, पु॰ = नाम.

ना, अ॰ இல்லை.

ना-आशना, वि॰ பரிசயமற்ற.

ना-इत्तफ़ाक़ी, स्त्री॰ ஒற்றுமையின்மை; மனஸ்தாபம்.

नाइन, स्त्री॰ நாவிதனின் மனைவி.

ना-इन्साफ़, वि॰ அநியாயமான.

नाई, वि॰ போன்ற.

नाई, पु॰ நாவிதன்.

नाउम्मेद, वि॰ நம்பிக்கை யிழந்த.

नाउम्मेदी, स्त्री॰ நம்பிக்கையின்மை.

नाक, स्त्री॰ மூக்கு; மானம்.

ना-क़द्र, वि॰ மரியாதை அல்லது கீர்த்தியற்ற.

ना-क़द्री, स्त्री॰ மதியாமை.

नाका, पु॰ நதியின் உற்பத்தி ஸ்தானம்; பாதை ஆரம்பிக்கும் இடம்; சுங்கக் கேட்டு.

ना-क़ाबिल, वि॰ யோக்கியதையற்ற; தகுதியற்ற.

ना-काम, ना-कारा, वि॰ உபயோகமற்ற; தகுதியற்ற.

नाक़िल, वि॰ பின்பற்றும்; காபி செய்யும்; வர்ணிக்கும்.

नाक़िस, वि॰ கெட்ட.

नाक़ूस, पु॰ ஊதுகிற சங்கு.

ना-ख़ुश, वि॰ அதிருப்தியடைந்த.

नाख़ून, पु॰ நகம்.

नाग, पु॰ பாம்பு; யானை.

नागर, वि॰ நகரத்து. **पु॰** நகரவாசி.

नागरिक, त्रि॰ நகரத்து; நகரத்தில் வசிக்கும்; நாகரீகமான.

नागवार, वि॰ பிரியமில்லாத; சகிக்க முடியாத.

नागहां, क्रि॰ वि॰ தற்செயலாய்.

नागहानी, स्त्री॰ தற்செயலாய் நடக்கும் நிகழ்ச்சி.

नाग़ा, पु॰ இடைவெளி, தடை.

नागिन, स्त्री॰ பெண் பாம்பு.

नाचना, क्रि॰ अ॰ நாட்டியமாட.

नाचरंग, पु॰ ஆனந்தம்; களிப்பு.

ना-चार, वि॰ लाचार வேறு வழியில்லாத.

नाबोज़, वि॰ அல்பமான.

नाज, पु॰ தானியம்.

नाज़, पु॰ தளுக்கு ; கர்வம்.

नाज़नी, स्त्री॰ அழகானவள்.

ना-जायज़, वि॰ **अनुचित** அனுசித மான.

ना-जिन्स, वि॰ வேறு தினு சைச் சேர்ந்த ; ஜோடி சேராத ; லாயக்கற்ற.

नाज़िम, पु॰ மானேஜர்.

नाज़िर, पु॰ மேற்பார்வை யிடுபவன்.

नाज़िरोन, पु॰ **दर्शक** பார்ப்ப வர் ; **पाठक** படிப்பவர்.

नाज़िल, वि॰ இறங்குகிற ; விழுகிற.

नाज़िला, पु॰ **संकट** சங்கடம்.

ना.ज़ुक, वि॰ நாசூக்கான ; மிருதுவான.

ना.ज़ुक-मिज़ाज, पु॰ சீக்கிரம் கோபம் அடைகிற ; பொறுமையற்ற.

ना.ज़ुकी, स्त्री॰ நாசுக்காயிருத் தல் ; மிருதுத்தன்மை ; கர்வம்.

ना-ज़ेब, वि॰ **भद्दा** விகாரமான ; அனுசிதமான.

नाटकीय, वि॰ நாடக சம்பந்த மான.

नाटना, क्रि॰ अ॰ மறுக்க ; பின் வாங்க.

नाटा, त्रि॰ குட்டையான.

नाट्य, पु॰ நாட்டியம் ; நடித் தல்.

नाठा, वि॰ வார்சு இல்லாத.

नाड़ी, स्त्री॰ நாடி ; ரத்தக் குழல்.

नात, पु॰ சொந்தக்காரன் ; உறவு.

ना-तज़रुबेकार, त्रि॰ அனுபவ மற்ற.

ना-तमाम, त्रि॰ பூர்ணமில்லாத; அரைகுறையான.

ना-तवाँ, वि॰ பலஹீனமான.

नाता, पु॰ உறவு.

ना-ताक़त, वि॰ பலமற்ற.

नाती, पु॰ பெண்வயிற்றுப் பேரன்.

नाते, क्रि॰ त्रि॰ காரணத்தால் ; சம்பந்தத்தால்.

नातेदार, पु॰ சொந்தக்காரன்.

नाथ, पु॰ எஜமானன் ; கண வன் ; மூக்கணங்கயிறு.

नाथना, क्रि॰ स॰ மூக்கணங் கயிறு போட ; காகிதங் களைச்சேர்த்துக் கோர்க்க.

नादान, वि॰ முட்டாள் ; ஒன்று மறியாத.

नादार, वि॰ ஏழையான.

नादिम, वि॰ लज्जित வெட்கமடைந்த.

नादिर, वि॰ अद्भुत அற்புதமான.

नादिरशाही, स्त्री॰ அட்டூழியம், எல்லையற்ற கொடுமை.

नादिहंद, त्रि॰ கொடுக்காத.

नादीदा, वि॰ பார்க்கப்படாத.

नाधना, क्रि॰ स॰ நுகத்தடியில் கட்ட ; ஆரம்பிக்க.

नान, स्त्री॰ ரொட்டி.

नानख़ताई, स्त्री॰ ஒருவித மிட்டாய்.

नानबाई, पु॰ ரொட்டிக்காரன்.

नाना, त्रि॰ பலவிதமான. **पु॰** தாயின் தகப்பன்.

नानिहाल, पु॰ தாயின் தகப்பனுடைய வீடு.

नानी, स्त्री॰ தாயைப் பெற்ற பாட்டி.

ना-नुकर, पु॰ மறுத்தல்.

नाप, स्त्री॰ அளவு ; அளத்தல்; அளக்கும் கருவி.

नाप-जोख, नाप-तौल, } **स्त्री॰** அளத்தல், நிறுத்தல்.

नापना, क्रि॰ स॰ அளக்க.

नापसंद, वि॰ பிடிக்காத; பிரியமில்லாத.

नापाक, त्रि॰ அசுத்தமான.

नापायदार, त्रि॰ உறுதியற்ற ; வலுவற்ற.

नापित, पु॰ நாவிதன்.

ना-पैदा, त्रि॰ பிறக்காத ; ரகசியமான ; அழிந்த.

नाफ़, स्त्री॰ தொப்புள் ; நடு பாகம்.

ना-फ़हम, त्रि॰ அறிவில்லாத.

ना-फ़हमी, स्त्री॰ அறிவில்லாமை.

नाबदान, पु॰ சாக்கடை.

नाबालिग़, वि॰ மைனரான ; வயதிற்கு வராத.

नाबूद, वि॰ அழிந்த ; நசிக்கும்.

नाभि, स्त्री॰ தொப்புள்.

नामंजूर, वि॰ ஒப்புக் கொள்ளப் படாத.

नाम, पु॰ பெயர் ; கீர்த்தி.

नामक, वि॰ பெயருள்ள.

नामकरण, पु॰ பெயரிடுதல்.

नामज़द, त्रि॰ நியமிக்கப்பட்ட (nominated) ; பிரசித்தி பெற்ற.

नाम-धाम, पु॰ பெயரும் விலாஸமும்.

नामनिशान, पु॰ அடையாளம் ; தகவல்.

नामर्द, पु॰ பேடி ; பயங்காளி.

नामलेवा, पु॰ வாரிசு ; சந்ததி.

नामवर, वि॰ பிரசித்தமான.

नामशेष, वि॰ பெயருக்குமட்டும் பாக்கியிருக்கிற; வீணான; இறந்த.

ना-महदूद, वि॰ எல்லையற்ற.

नामांकित, वि॰ பெயர் எழுதப்பட்ட அல்லது செதுக்கப்பட்ட.

नामाकूल, वि॰ **नालायक** தகுதியற்ற.

नामा-निगार, पु॰ நிருபர்.

नामी, वि॰ பெயர் பெற்ற.

नामुआफ़िक़, वि॰ உசிதமற்ற; அனுகூலமற்ற.

नामुनासिब, वि॰ உசிதமில்லாத.

नामुमकिन, वि॰ சாத்தியமில்லாத.

नामुराद, वि॰ ஆசை நிறைவேறாத; துர்ப்பாக்கியமான.

नामूजी, स्त्री॰ அகௌரவம்.

नाम्ना, वि॰ பெயருள்ள.

नायक, पु॰ தலைவன்; எஜமானன்.

नायन, पु॰ நாவிதனின் மனைவி.

नायब, पु॰ உபதலைவன்.

नायाब, वि॰ சீக்கிரம் கிடைக்காத; அருமையான.

नारंगी, स्त्री॰ கிச்சிலிப்பழம்.

नारंजी, स्त्री॰ கிச்சிலி நிறம்.

नार, स्त्री॰ கழுத்து. **पु॰** வடக்கயிறு; நெருப்பு.

नारकी, वि॰ பாவி.

नारवा, पु॰ நெருப்பு.

नारा, पु॰ சத்தம்; கோஷணை; நாடா.

नाराज़, वि॰ கோபமான.

नाराज़गी, स्त्री॰ கோபம்.

नारिकेल, नारियल, पु॰ தேங்காய்.

नारी, स्त्री ஸ்திரீ.

नाल, स्त्री॰ குழாய்; குழந்தையின் தொப்புள் கயிறு; லாடம்; **बन्द** லாடக்காரன்.

नालकी, स्त्री॰ ஒருவகைப் பல்லக்கு.

नालाँ, वि॰ அழுகிற; முறையிடும்.

नाला, पु॰ வாய்க்கால்.

नालायक, वि॰ தகுதியற்ற; லாயக்கில்லாத.

ना-लायक़ी, स्त्री॰ தகுதியின்மை.

नालिश, स्त्री॰ வழக்குத் தொடர்தல்.

नाली, स्त्री॰ வாய்க்கால்; சிறு குழாய்.

नाव, स्त्री॰ படகு.

नावक, पु॰ சிறு அம்பு; படகோட்டி.

नावक़्त, वि॰ தவறுன நேரத்து.

नावाक़फ़ीयत, स्त्री॰ பரிசயமின்மை.

नावाक़िफ़, वि॰ பரிசயமற்ற.

नावाजिब, वि॰ உசிதமற்ற.

नाविक, पु॰ படகோட்டி.

नाशपाती, स्त्री॰ பேரிக்காய்.

नाशाद, वि॰ வருத்தமடைந்த.

नाश्ता, पु॰ சிற்றுண்டி.

नास, स्त्री மூக்குப்பொடி.

नासज़ा, वि॰ अनुचित உசிதமற்ற.

नासमझ, वि॰ முட்டாளான.

नासह, वि॰ உபதேசிக்கும்.

नासा, स्त्री॰ மூக்கு; நாசித்துவாரம்.

ना-साज़, वि॰ அசௌக்கியமான.

नासिका, स्त्री॰ மூக்கு.

नासिख़, पु॰ எழுதுபவன்.

नासूर, पु॰ ஆழ்ந்த புண்.

नाहंजार, वि॰ கெட்ட நடத்தையுள்ள.

नाहक, क्रि॰ वि॰ व्यर्थ வீணாய்.

नाहनूह, स्त्री॰ மறுத்தல்.

नाहर, पु॰ சிங்கம்.

नाहीं, अ॰ = नहीं.

निंदक, पु॰ நிந்திப்பவன்.

निंदनीय, वि॰ நிந்திக்கத்தக்க; கெட்ட.

निंदा, स्त्री॰ நிந்தனை; தூஷணை.

निंदित, वि॰ நிந்திக்கப்பட்ட.

निंदिया, स्त्री॰ தூக்கம்.

निंद्य, वि॰ நிந்திக்கத் தக்க; கெட்ட.

निंब, स्त्री॰ வேப்பமரம்.

निंबू, पु॰ எலுமிச்சம்பழம்.

निःशंक, वि॰ निडर பயமற்ற.

निःशेष, वि॰ பாக்கியின்றி. பூரா, முழு.

निःसंकोच, क्रि॰ वि॰ சங்கோசமில்லாமல்.

निःसीम, वि॰ எல்லையற்ற.

निःस्पृह, वि॰ இச்சையற்ற.

निकट, वि॰ சமீபத்து. क्रि॰ वि॰ சமீபத்தில்;—वर्ती சமீபத்து.

निकटस्थ, वि॰ சமீபத்து.

निकम्मा, वि॰ வேலை செய்யாத; உபயோகமற்ற.

निकर, पु॰ கூட்டம்; குவியல்.

निकलना, क्रि॰ अ॰ வெளிவர; பிரசுரிக்கப்பட; கழிய.

निकाई, स्त्री॰ நன்மை; அழகு.

निकाम, वि॰ வேலையற்ற; கெட்ட. क्रि॰ वि॰ वीணாய்.

निकालना, क्रि॰ स॰ வெளியெடுக்க ; வெளிப்படுத்த.

निकाला, पु॰ வெளியேற்றுதல் ; நாடு கடத்தும் தண்டனை.

निकास, पु॰ வெளிவருதல் ; வெளிப்படுத்துதல் ; வாசல் ; வரும்படி.

निकासी, स्त्री॰ புறப்படுதல் ; லாபம் ; வரும்படி ; சுங்கவரி.

निकाह, पु॰ முகம்மதிய விவாகம்.

निकुंज, पु॰ கொடிகளாலான மண்டபம்.

निकृष्ट, वि॰ தாழ்வான ; கெட்ட.

निकेत पु॰ இருப்பிடம்.

निक्षिप्त, वि॰ எறியப்பட்ட ; விடப்பட்ட.

निक्षेप, पु॰ எறிதல் ; போடுதல் ; செலுத்துதல் ; தியாகம் ; அடகு.

निखट्टू, वि॰ சம்பாத்தியமற்ற ; பிரயோசனமற்ற.

निखरना, क्रि॰ अ॰ சுத்தமாக.

निखारना, क्रि॰ स॰ சுத்தமாக்க.

निखालिस, वि॰ சுத்தமான.

निखिल, वि॰ முழு.

निखोट, वि॰ குற்றமற்ற.

निगरां, वि॰ மேற்பார்வை செய்கிற ; எதிர்பார்க்கும்.

निगरानी, स्त्री॰ மேல் பார்வை.

निगलना, क्रि॰ स॰ விழுங்க.

निगहबान, पु॰ ரக்ஷகன் ; காப்பாற்றுபவன்.

निगहबानी, स्त्री॰ காப்பாற்றுதல்.

निगार, वि॰ எழுதும் ; சித்திர வேலை செய்யும்.

निगाली, स्त्री॰ ஹுக்காவில் உறிஞ்சும் பாகம்.

निगाह, स्त्री॰ दृष्टि பார்வை ; **—बान** கவனிப்பவன்.

निगूढ़, त्रि॰ மிக ரகசியமான.

निगोड़ा, वि॰ துர்ப்பாக்கியமான ; கெட்ட.

निग्रह, पु॰ தடுத்தல் ; அடக்குதல் ; சிகிச்சை.

निचय, पु॰ நிச்சயம்.

निचला, त्रि॰ தாழ்ந்த.

निचाई, स्त्री॰ தாழ்ந்த நிலைமை; அல்பத்தனம்.

निचान, स्त्री॰ தாழ்வு ; சரிவு.

निचिंत, वि॰ கவலையற்று.

निचोड़, पु॰ பிழிந்தெடுத்த சாறு.

निचोड़ना, } **क्रि॰ स॰** *பிழிய.*
निचोरना, }

निछक्का, पु॰ *தனிமை.*

निछावर, स्त्री॰ *திருஷ்டிப் பரிகாரத்திற்காக சுற்றிப்போடுதல்.*

निछोह, } **वि॰** *அன்பற்ற ; தயையற்ற.*
निछोही, }

निज, वि॰ *தன்னுடைய.*

निज़ाम, पु॰ *பந்தோபஸ்து.*

निठल्ला, } **वि॰** *வேலையற்ற.*
निठल्लू, }

निठाला, पु॰ *ஓய்வு நேரம்.*

निठुर, वि॰ *கருணையற்ற.*

निठुराई, स्त्री॰ *கருணையின்மை.*

निठौर, पु॰ *கெட்ட இடம் ; கெட்ட நிலைமை.*

निडर, वि॰ *பயமற்ற.*

निढाल, वि॰ *தளர்ந்த.*

नित, क्रि॰ वि॰ *தினமும் ; எப்பொழுதும்.*

नितांत, वि॰ *மிக அதிகமான ; முழு.*

नित्य, वि॰ *சாசுவதமான ; தினசரி.* **क्रि॰ वि॰** *ஒவ்வொரு நாளும்.*

निदर्शन, पु॰ *காண்பித்தல் ; உதாரணம்.*

निदाघ, पु॰ *வெய்யில் ; வெய்யிற் காலம்.*

निदान, पु॰ *காரணம் ; ரோக நிர்ணயம் ; முடிவு.* **क्रि॰ वि॰** *கடைசியில்.*

निदेश, पु॰ *ஆணை ; கட்டளை.*

निद्रा, स्त्री॰ *தூக்கம்.*

निद्रालु, वि॰ *தூங்குகிற.*

निद्रित, वि॰ *தூங்கிய.*

निधड़क, क्रि॰ वि॰ *தடுப்பாரின்றி ; பயமின்றி.*

निधन, पु॰ *அழிவு ; மரணம்.* **वि॰** *ஏழை.*

निधनी, वि॰ *ஏழை.*

निधान, पु॰ *இருப்பிடம்.*

निधि, स्त्री॰ *நிதி ; கஜானா.*

निनरा, वि॰ *தனியான.*

निनाद, पु॰ *சத்தம்.*

निनावाँ, पु॰ *வாய் வெந்து போதல்.*

निपट, क्रि॰ वि॰ *வெறும் ; சுத்த ; முற்றிலும்.*

निपटना, क्रि॰ अ॰ = निबटना.

निपात, पु॰ *வீழ்ச்சி ; மரணம்.*

निपातन, पु॰ *வீழ்த்துதல் ; அழிவு.*

निपाती, वि॰ *வீழ்த்தும் ; அடிக்கும்.*

निपीड़न, पु॰ *துன்புறுத்துதல்.*

निपूत, }
निपूता, } **वि॰** பிள்ளையில்லாத.
निपूती, }

निफ़ाक़, पु॰ விரோதம் ; ஒற்றுமையின்மை.

निबंध, पु॰ கட்டுரை ; வியாசம்.

निबटना, क्रि॰ अ॰ கடமை நிறவேற்றப்பட.

निबटाना, क्रि॰ स॰ முடிக்க ; கடமையை நிறவேற்ற.

निबटेरा, पु॰ முடிவு ; தீர்ப்பு.

निबड़ना, क्रि॰ अ॰ = निबटना.

निबरना, क्रि॰ अ॰ புறப்பட ; விடுபட ; முடிய.

निबल, वि॰ பலம் குறைந்த.

निबह, पु॰ திரள்.

निबहना, क्रि॰ अ॰ காரியத்தை முடித்து ஒய்வுபெற ; நிர்வகிக்கப்பட.

निबाह, पु॰ நிர்வாகம் ; தப்பிக்கும் வழி.

निबाहना, क्रि॰ स॰ நடத்திவர ; பரிபாலிக்க.

निबिड़, वि॰ = निविड़.

निबुकना, क्रि॰ अ॰ காரியத்தை முடித்து ஒய்வுபெற.

निबेड़ना, क्रि॰ स॰ விடுவிக்க ; தீர்க்க.

निबेड़ा, पु॰ விடுதலே.

निबेरना, क्रि॰ स॰ — निबेड़ना.

निबौरी, }
निबौली, } **स्त्री॰** வேப்பம் பழம்.

निभ, वि॰ இணையான ; போன்ற.

निभना, क्रि॰ अ॰ நிர்வாகம் நடக்க ; காரியத்தை முடித்து ஒய்வுபெற.

निभाना, क्रि॰ स॰ நடத்திவர ; பரிபாலிக்க.

निभृत, वि॰ வைக்கப்பட்ட ; அசையாத ; ரகசியமான ; மனிதரில்லாத.

निमंत्रण, पु॰ அழைப்பு.

निमंत्रित, वि॰ वि॰ அழைக்கப்பட்ட.

निमग्न, वि॰ முழுகிய.

निमज्जन, पु॰ மூழ்கிக் குளித்தல்.

निमज्जित, वि॰ மூழ்கிய ; குளித்த.

निमिख, पु॰ = निमिष.

निमित्त, पु॰ காரணம்.

निमिष, }
निमेष, } **पु॰** நிமிஷம் ; இமை கொட்டுதல்.

निम्न, वि॰ கீழ்.

नियंता, पु॰ சரிவர நடத்துபவன் ; ஆளுபவன்.

नियंत्रण, पु॰ கட்டுப்பாடு ; ஒழுங்கு.

नियत, वि॰ நியமிக்கப்பட்ட.

नियति, स्त्री॰ நியமனம் ; ஸ்திரம் ; விதி.

नियम, पु॰ ஒழுங்கு ; முறை ; சட்டம் ; வழக்கம்.

नियमन, पु॰ ஒழுங்குபடுத்துதல் ; ஆட்சி.

नियमित, वि॰ முறையான.

नियराना, क्रि॰ अ॰ அருகே வர.

नियाज़, स्त्री॰ விருப்பம் ; பேட்டி.

नियामक, पु॰ சட்டம் செய்பவன் ; ஏற்பாடு செய்பவன்.

नियामत, स्त्री॰ அரிய பொருள் ; செல்வம்.

नियाव, पु॰ = न्याय.

नियुक्त, वि॰ நியமிக்கப்பட்ட.

नियुक्ति, स्त्री॰ நியமனம்.

नियोजक, पु॰ வேலையில் அமர்த்துபவன்.

नियोजन, पु॰ வேலையில் அமர்த்துதல்.

निरंकुश, वि॰ பயமில்லாத ; கண்டிப்பவர் இல்லாத.

निरंतर, वि॰ தொடர்ச்சியான ; சாசுவதமான.

निरक्षर, वि॰ எழுத்தறிவில்லாத.

निरखना, क्रि॰ स॰ பார்க்க.

निरझर, पु॰ = निर्झर.

निरत, वि॰ தயாரான.

निरधारन, क्रि॰ स॰ நிச்சயப்படுத்த.

निरपेक्ष, वि॰ லட்சியமற்ற ; பற்றுதலற்ற.

निरभ्र, वि॰ மேகமில்லாத.

निरमोल, वि॰ விலையற்ற.

निरमोही, वि॰ = निर्मोही.

निरर्थक, वि॰ அர்த்தமற்ற.

निरवलंब, वि॰ ஒத்தாசையற்ற.

निरवार, पु॰ விடுதலை.

निरवाह, पु॰ = निर्वाह.

निरस, वि॰ ரஸமற்ற.

निरसन, पु॰ விலக்குதல் ; தள்ளுபடி செய்தல்.

निरस्त्र, वि॰ ஆயுதமற்ற.

निरहंकार, वि॰ கர்வமற்ற.

निरा, वि॰ வெறும் ; கலப்பில்லாத.

निराई, स्त्री॰ களை பிடுங்குதல் ; களை பிடுங்கும் கூலி.

निराकरण, पु॰ வெட்டி ஒதுக்குதல்.

निरादर, पु॰ அவமதிப்பு.

निराना, क्रि॰ स॰ களையெடுக்க.

निरापद, वि॰ நன்றாய் காக்கப்பட்ட.

निरामय, वि॰ நோயற்ற.

निरामिष, वि॰ *மாமிசம் தின்ஞத.*

निराला, पु॰ *தனி இடம்.* वि॰ *தனியான ; விசித்திர மான ; அசாதாரணமான.*

निराश, वि॰ *நம்பிக்கை இழந்த.*

निराशा, स्त्री॰ *நம்பிக்கையின்மை.*

निरास, वि॰ = **निराश.**

निराहार, वि॰ *சாப்பிடாத.*

निरीक्षक, पु॰ *மேல் பார்வையிடுபவன்.*

निरीक्षण, पु॰ *மேல் பார்வை.*

निरीक्षा, स्त्री॰ *பார்த்தல்.*

निरीह, वि॰ *சிரத்தையில்லாத.*

निरुत्तर, वि॰ *பதிலில்லாத.*

निरुद्यम, वि॰ *வேலையில்லாத.*

निरुपम, वि॰ *இணையற்ற.*

निरुपयोगी, वि॰ *வீணுன.*

निरुपाय, वि॰ *உபாயமற்ற ; உபாயம் செய்ய முடியாத.*

निरूपण, पु॰ *நிரூபித்தல் ; விளக்குதல்.*

निरोग,
निरोगी, } वि॰ *நோயற்ற.*

निरोध, पु॰ *தடை.*

निर्‌ऋत, पु॰ **दूर** *விகிதம்.*

निर्गंध, वि॰ *வாசனையற்ற.*

निर्गत, वि॰ *வெளியான.*

निर्गम, पु॰ = **निकास.**

निर्घोष, पु॰ *சத்தம்.*

निर्जन, वि॰ *தனியான.*

निर्जीव, वि॰ *உயிரற்ற ; சக்தியற்ற.*

निर्झर, पु॰ *நீரோட்டம்.*

निर्णय, पु॰ *நிச்சயம் ; தீர்ப்பு.*

निर्णीत, वि॰ *தீர்ப்பான.*

निर्दय, वि॰ *கருணையற்ற.*

निर्दिष्ट, वि॰ *நிச்சயிக்கப்பட்ட.*

निर्देश, पु॰ *ஒரு வஸ்துவைக் குறிப்பிடுதல் ; நிச்சயித்தல் ; வர்ணனை.*

निर्दोष,
निर्दोषी, } वि॰ *குற்றமற்ற.*

निर्द्वंद,
निर्द्वंद्व } वि॰ *போட்டியில்லாத ; கவலையற்ற.*

निर्धन, वि॰ *ஏழையான.*

निर्धारित, वि॰ *நிச்சயிக்கப்பட்ட.*

निर्निमेष, क्रि॰ वि॰ *கண் கொட்டாமல்.*

निर्बंध, पु॰ *நிர்பந்தம் ; தடை; பிடிவாதம்.*

निर्भर, वि॰ *பொறுத்த ; ஆச்ரயித்த.*

निर्भीक, वि॰ *பயமற்ற,*

निर्भ्रांत, वि॰ மலேப்பில்லாத.
निर्मम, वि॰ மமதையில்லாத,
निर्मल, वि॰ அழுக்கில்லாத; தோஷமில்லாத; சுத்தமான.
निर्माण, पु॰ உண்டாக்குதல்; ஸ்தாபித்தல்; அமைப்பு.
निर्माता,, पु॰ உண்டாக்குபவன்.
निर्माल्य, पु॰ பூஜையில் சமர்ப்பித்த வஸ்து.
निर्मित, वि॰ ஸ்தாபிக்கப்பட்ட; உண்டாக்கப்பட்ட.
निर्मूल, वि॰ வேரில்லாத; மூலமில்லாத.
निर्मोह, वि॰ மமதை அல்லது பற்றுதல் இல்லாத.
निर्मोही, वि॰ கருணையில்லாத.
निर्लज्ज, वि॰ வெட்கமில்லாத.
निर्लिप्त, वि॰ பற்றுதல் இல்லாத.
निर्वाचक, पु॰ தேர்ந்தெடுப்பவன்.
निर्वाचन, पु॰ தேர்தல்,
निर्वाचित, वि॰ தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட.
निर्वाण, वि॰ அணைந்த; அஸ்தமித்த. पु॰ முக்தி; சாந்தி.
निर्वासन, पु॰ வெளியேற்றுதல்.
निर्वाह, पु॰ நிர்வாகம்; பரிபாலித்தல்.
निर्विकार, वि॰ மாறுதலில்லாத.
निर्बीज, वि॰ விதையில்லாத; காரணமற்ற.
निर्वीर्य, वि॰ வீரியமில்லாத; பலஹீனமான.
निर्व्याज, वि॰ கபடமற்ற.
निलज्ज, वि॰ வெட்கமில்லாத.
निलय, पु॰ வீடு; இடம்.
निवसन, पु॰ கிராமம்; வீடு; வஸ்திரம்.
निवह, पु॰ கூட்டம்; திரள்.
निवाज, वि॰ தயாளு.
निवाड़ा, पु॰ சிறு படகு.
निवार, स्त्री॰ கட்டில் நாடா.
निवारक, वि॰ நிவாரணம் செய்யும்.
निवारण, पु॰ தடுத்தல்; தீர்த்தல்.
निवाला, पु॰ **कौर** கவளம்.
निवास, पु॰ வசித்தல்; வசிக்குமிடம்.
निवासी, पु॰ வசிப்பவன்.
निविड़, वि॰ அடர்ந்த.
निवेदक, पु॰ பிரார்த்திப்பவன்.
निवेदन, पु॰ வேண்டுகோள்.

निवेश, पु॰ விவாகம் ; கூடாரம் : வீடு ; பிரவேசம்.

निशंक, वि॰ பயமற்ற.

निशस्त, स्त्री॰ உட்காருதல் ; உட்காருமிடம்.

निशा, स्त्री॰ நிசி, இரவு ; மஞ்சள்.

निशाकर, पु॰ சந்திரன்.

निशा खातिर, स्त्री॰ தேற்றுதல்.

निशाचर, पु॰ இரவில் நடமாடுபவன் : ராக்ஷசன்.

निशात, स्त्री॰ खुशी ஆனந்தம் ; சுகபோகம்.

निशान, पु॰ அடையாளம் ; கொடி.

निशानची, पु॰ கொடி தூக்கிச் செல்பவன்.

निशाना, पु॰ குறி ; இலக்கு.

निशानी, स्त्री॰ ஞாபகச் சின்னம் : குறி.

निशापति, पु॰ சந்திரன்.

निशि-वासर, क्रि॰ वि॰ दिन रात இரவும் பகலும் ; சதா சர்வ காலமும்.

निशीथ, पु॰ இரவு.

निश्चयात्मक, वि॰ நிச்சயமான, கண்டிப்பான.

निश्चल, वि॰ அசையாத.

निश्चिंत वि॰ கவலையற்ற.

निश्चित, वि॰ நிச்சயமான.

निश्चेष्ट, वि॰ அசைவற்ற ; மூர்ச்சையான.

निश्छल, वि॰ கபடமில்லாத.

निश्वास, पु॰ வெளியே விடும் மூச்சு.

निश्शंक, वि॰ பயமில்லாத ; சந்தேகமில்லாத.

निश्शेष, वि॰ மீதியில்லாத.

निषंग, पु॰ அம்பறாத்தூணி ; வாள்.

निषिद्ध, वि॰ நிஷித்தமான; கெட்ட.

निष्कंटक, वि॰ இடையூறில்லாத.

निष्कपट, वि॰ கபடமற்ற.

निष्कर्ष, पु॰ நிச்சயம் ; உண்மை ; சாறு.

निष्काम, वि॰ இச்சையில்லாத; பலன் எதிர்பாராத.

निष्कासन, पु॰ வெளியேற்றுதல்.

निष्क्रमण, पु॰ வெளியே போதல்.

निष्क्रय, पु॰ சம்பளம் ; விற்பனை.

निष्क्रिय, वि॰ முயற்சியற்ற.

निष्ट, वि॰ ஊன்றிய ; ஈடுபட்ட.

निष्ठा, स्त्री॰ நிஷ்டை; நிலைமை; நம்பிக்கை.

निष्ठुर, वि॰ கொடுமையான ; கடினமான.

निष्पक्ष, वि॰ பக்ஷபாதமில்லாத.

निष्पत्ति, स्त्री॰ முடிவு ; சித்தி.

निष्पन्न, वि॰ முடிந்துபோன.

निष्प्रभ, वि॰ பிரகாசம் இல்லாத.

निष्प्रयोजन, वि॰ கருத்தில்லாத ; வீணான.

निष्फल, वि॰ வீணான.

निसबत, स्त्री॰ சம்பந்தம் ; கல்யாணப் பேச்சு.

निसर्ग, पु॰ சுபாவம் ; ரூபம் ; தானம்.

निसस, वि॰ பிரக்ஞையற்ற.

निसा, स्त्री॰ திருப்தி.

निसान, पु॰ = **निशान**.

निसार, पु॰ அர்ப்பணம் செய்வது.

निसि, स्त्री॰ = **निशि**.

निसिदिन, } क्रि॰ वि॰ இரவும்
निसिवासर, } பகலும்.

निसीठा, वि॰ சாரமற்ற.

निसेनी, स्त्री॰ **सीढ़ी** ஏணி.

निसोत, वि॰ சுத்தமான.

निस्तब्ध, वि॰ அசைவற்ற ; ஜடமான.

निस्तरण, } पु॰ அக்கரை சேருதல் ; முக்தி ; விடு
निस्तार. } தலை.

निस्तेज, वि॰ பிரகாசமில்லாத.

निस्पृह, वि॰ இச்சையில்லாத.

निस्फ़, वि॰ பாதி.

निस्फ़ानिस्फ़, वि॰ சரிபாதி.

निस्सार, वि॰ சாரமற்ற.

निस्सीम, वि॰ எல்லையற்ற.

निस्वार्थ, वि॰ சுயநலமற்ற.

निहंग, वि॰ தனியாய் ; வெட்கமில்லாமல்.

निहत, वि॰ எறியப்பட்ட ; கொல்லப்பட்ட ; நஷ்டமான.

निहत्था, वि॰ ஆயுதமில்லாத ; ஏழையான.

निहाँ, वि॰ மறைந்த.

निहाई, स्त्री॰ கருமானின் பட்டறை.

निहायत, वि॰ **बहुत** மிகவும்.

निहार, पु॰ மூடு பனி ; பனிக்கட்டி.

निहारना, क्रि॰ स॰ கவனமாய்ப் பார்க்க.

निहाल, वि॰ விருப்பங்கள் நிறைவேறிய ;—**होना** ரொம்ப சந்தோஷம் அடைய.

निहाली, स्त्री॰ மெத்தை.

निहित, वि॰ ஸ்தாபிக்கப் பட்ட.

निहुरना, क्रि॰ अ॰ குனிய.

निहोरना, क्रि॰ स॰ பிரார்த்தி க்க.

निहोरा, पु॰ அனுக்கிரகம் ; வேண்டுகோள் ; நம் பிக்கை.

नींद, स्त्री॰ தூக்கம்.

नींव, स्त्री॰ = नीव.

नीक, } वि॰ நல்ல.
नीका, }

नीके, क्रि॰ वि॰ நன்றாய்.

नीच, वि॰ அல்பமான.

नीचा, वि॰ ஆழமான ; தாழ் ந்த ; அல்பமான.

नीचे, क्रि॰ वि॰ கீழே.

नीज़, अ॰ மேலும் ; கூட.

नीठि, स्त्री॰ விருப்பமின்மை. क्रि॰ वि॰ எப்படியாவது.

नीड़, पु॰ பக்ஷிக்கூடு.

नीति, स्त्री॰ நல்லொழுக்கம் ; ராஜ தந்திரம்.

नीतिज्ञ, वि॰ நீதியறிந்த.

नीबू, पु॰ எலுமிச்சம்பழம்.

नीम, पु॰ வேம்பு. वि॰ பாதி.

नीम-जां, वि॰ குற்றுயிரான.

नीमरज़ा, वि॰ அல்ப சந்தோ ஷம்.

नीमराज़ी, वि॰ பாதி ராஜி யான.

नीमहकीम, पु॰ அரை வைத்தி யன்.

नीयत, स्त्री॰ உத்தேசம் ; எண் ணம்.

नीर, पु॰ தண்ணீர்.

नीरज, पु॰ தாமரை ; முத்து; ஜலத்தில் உண்டாகும் வஸ்து.

नीरद, पु॰ மேகம். वि॰ பல் லில்லாத.

नीरस, वि॰ உலர்ந்த ; ரச மற்ற.

नीरोग, वि॰ நோயற்ற

नील, वि॰ நீல நிறமான.

नीलगाय, स्त्री॰ ஒருவித மான்.

नीलम, पु॰ நீல மணி.

नीला, वि॰ நீல நிறமான.

नीलाम, पु॰ ஏலம்.

नीलिमा, स्त्री॰ நீல நிறம்.

नीलोत्पल, पु॰ நீலமான தாமரை.

नीव, स्त्री॰ அஸ்திவாரம்.

नीहारिका, स्त्री॰ நக்ஷத்திரக் கூட்டம். (Milky way.)

नुकता, पु॰ புள்ளி.

नुकतागीर, वि॰ குணத்தை அல்லது தோஷத்தை எடுத்துரைக்கும்,

नुक़्ताचीनी, स्त्री॰ தோஷங்களைக் குறிப்பிடுதல்.

नुक़रा, पु॰, चांदी வெள்ளி.

नुक़सान, पु॰ தீங்கு ; நஷ்டம்.

नुकीला, वि॰ கூர்மையான.

नुक्कड़, पु॰ நுனி ; கடைசி பாகம்.

नुक़्स, पु॰ தோஷம்; குறைவு.

नुजूम, पु॰ நட்சத்திரங்கள் ; ஜோதிடம்.

नुत्फ़ा, पु॰ மக்கள்.

नुमा, वि॰ தென்படும் ; தெரிவிக்கும் ; போல.

नुमाइश, स्त्री॰ பொருட்காட்சி.

नुमाइशी, वि॰ பகட்டான.

नुमाई, स्त्री॰ காண்பித்தல்.

नुमायां, वि॰ தெளிவாய் தெரிகிற.

नुस्ख़ा, पु॰ மருந்துக் குறிப்பு. (Prescription.)

नूत,
नूतन, } वि॰ புதிய ; விசித்திரமான.

नून, पु॰ உப்பு.

नूपुर, पु॰ சிலம்பு.

नूर, पु॰ ஒளி.

नूरा, वि॰ பிரகாசமான.

नूरानी, वि॰ பிரகாசமுள்ள ; அழகான.

नृ, पु॰ மனிதன்.

नृत्य, पु॰ நாட்டியம்.

नृप,
नृपति, } पु॰ அரசன்.

नृशंस, वि॰ கொடிய ; தயவற்ற.

नेक, वि॰ நல்ல ; क़दम சுபமான வருகை ;—ख़्वाह நன்மை விரும்புவன் ; —चलन நன்னடத்தையுள்ள ;—नाम கீர்த்தி பெற்ற ; —निहाद நன்னடத்தையுள்ள ; —नीयत நல்ல எண்ணமுள்ள ;—बख़्त கபடமற்ற ; கீழ்ப்படிதலுள்ள; யோக்கியமான.—मंज़र அழகான.

नेकी, स्त्री॰ நல்ல தன்மை ; நன்மை.

नेग, पु॰ விவாக காலத்தில் கொடுக்கப்படும் வெகுமானம்.

नेजा, पु॰ ஈட்டி.

नेड़े, क्रि॰ वि॰ पास அருகே.

नेत, पु॰ தீர்மானம். स्त्री॰ नीयत எண்ணம்.

नेता, पु॰ தலைவன்.

नेत्र, पु॰ கண்.

नेपथ्य, पु॰ நாடகத்திரையின் பின்புறம்.

नेफ़ा, पु॰ நாடா நுழைக்கும் துவாரம்.

नेम, पु॰ நியமம்.

नेमत, स्त्री॰ அருமையான வஸ்து; நல்ல போஜனம்; செல்வம்.

नेमी, त्रि॰ நியமப்படி நடக்கும்.

नेरे, क्रि॰ वि॰ அருகே.

नेवज, पु॰ நைவேத்தியம்.

नेवतना, क्रि॰ स॰ அழைக்க.

नेवता, पु॰ = **न्योता.**

नेवरना, क्रि॰ अ॰ முடிவடைய.

नेवला, पु॰ கீரிப்பிள்ளை.

नेवाज, त्रि॰ = **निवाज.**

नेवारी, स्त्री॰ முல்லைபோன்ற ஒரு பூ.

नेश, पु॰ நுனி; கொடுக்கு.

नेश्तर, पु॰ ரண வைத்தியக் கத்தி.

नेस्त, वि॰ இல்லாத;—**नाबूद** அழிவடைந்த.

नेस्ती, स्त्री॰ இல்லாமை; சோம்பல்.

नेह, पु॰ சிநேகம்.

नेही, वि॰ அன்புள்ள.

नै, स्त्री॰ மூங்கில் குழல்; நதி.

नैचा, पु॰ ஹுக்காவின் நீண்ட குழல்.

नैतिक, वि॰ நீதி சம்பந்தமான.

नैनू, पु॰ ஒருவிதப் பூ வேலை செய்த துணி.

नैपुण्य, पु॰ சாமர்த்தியம்.

नैया, स्त्री॰ படகு.

नैरंग, पु॰ } கபடம்; இந்திரஜாலம்.
नैरंगी, स्त्री॰ }

नैराश्य, पु॰ நம்பிக்கையின்மை.

नैष्ठिक, वि॰ நிஷ்டையுள்ள.

नैसर्गिक, वि॰ இயற்கையான.

नैहर, पु॰ ஸ்திரீயின் பிறந்தகம்.

नोक, स्त्री॰ நுனி;—**दार** கூர்மையான; நுனியுள்ள.

नोक-झोंक, स्त्री॰ ஆடம்பரம்; புண்படுத்தும் வார்த்தை.

नोकीला, वि॰ = **नुकीला.**

नोच-खसोट, स्त्री॰ பாக்கி வைக்காமல் கொள்ளை யடிப்பது.

नोचना, क्रि॰ स॰ பிறுண்ட; பிடுங்க.

नोना, पु॰ உப்பு மண்.

नोनिया, पु॰ உப்பெடுக்கும் ஜாதி.

नोनी, स्त्री॰ உப்பு மண்.

नौ, वि॰ ஒன்பது; புதிய;—**दो ग्यारह होना** ஓட்டமெடுக்க; கம்பி நீட்ட.

नौ-उम्र, वि॰ யௌவன.

नौकर, पु॰ வேலைக்காரன்.

नौकरशाही, स्त्री॰ உத்தியோக வர்க்கத்தார் நடத்தும் ஆட்சி.

नौकरानी, स्त्री॰ வேலைக்காரி.

नौकरी, स्त्री॰ வேலை ; உத்தியோகம்.

नौका, स्त्री॰ படகு.

नौजवान, त्रि॰ இளைஞன்.

नौजवानी, स्त्री॰ யௌவனம்.

नौनिहाल, पु॰ புதிய செடி ; யௌவன புருஷன்.

नौबत, स्त्री॰ நிலைமை ; நகாரா.

नौबती, पु॰ நகாரா அடிப்பவன் ; காவற்காரன்.

नौ-ब-नौ, वि॰ முற்றிலும் புதிய.

नौलखा, वि॰ ஒன்பது லக்ஷம் விலையுள்ள.

नौ-वारिद, वि॰ புதிதாய் வந்த.

नौशा, पु॰ மணமகன்.

नौसत, पु॰ சிங்காரம்.

नौसादर, पु॰ நவச்சாரம்.

नौसिखुआ, वि॰ புதிதாய்க் கற்ற.

नौसेना, स्त्री॰ கப்பல் சேனை.

न्यस्त, वि॰ வைக்கப்பட்ட.

न्यारा, त्रि॰ தூரமான ; தனியான ; விசித்திரமான ; அசாதாரணமான.

न्यारे, क्रि॰ वि॰ தூரத்தில் ; தனியாய்.

न्याव, पु॰ நியாயம்.

न्यास, पु॰ வைத்தல்; அடகு.

न्यून, वि॰ குறைந்த ; கீழேயுள்ள.

न्योछावर, स्त्री॰ = **निछावर.**

न्योतना, क्रि॰ स॰ அழைக்க.

न्योतहरी, पु॰ விருந்தாளி ; அழைக்கப்பட்டவன்.

न्योता, पु॰ அழைப்பு.

प

पंक, पु॰ **कीचड़** சேறு.

पंकज, पु॰ தாமரை.

पंकिल, वि॰ சேறுள்ள.

पंक्ति, स्त्री॰ வரிசை.

पंख, पु॰ சிறகு.

पंखड़ी, स्त्री॰ பூவின் இதழ்.

पंखा, पु॰ விசிறி.

पंखी, पु॰ பக்ஷி ; சிறு விசிறி.

पँखुड़ा, पु॰ தோளின் கீல்.

पंखुड़ी, स्त्री॰ பூவின் இதழ்.

पंग, वि॰ நொண்டி ; மந்தமான.

पंगत, पंगति, स्त्री॰ வரிசை ; விருந்து ; சபை.

पंगा, वि॰ = **पंग.**

पंगु, पंगुल, वि॰ நொண்டி

पंच, वि॰ ஐந்து ; பொது ஜனம் ; பஞ்சாயத்து.

पंचनामा, पु॰ பஞ்சாயத்தின் தீர்ப்பு.

पंचम, वि॰ ஐந்தாவது.

पंचमेल, वि॰ ஐந்து சாமான்கள் சேர்த்த.

पंछी, पु॰ பறவை.

पंज, वि॰ ஐந்து.

पंजर, पु॰ எலும்புக்கூடு ; தேகம்.

पंजहज़ारी, पु॰ ஐயாயிரம் சிப்பாய்களுக்குப் பொறுப்பான ஒரு உத்தியோகஸ்தன்.

पंजा, पु॰ ஐந்து விரல்களின் சேர்க்கை ; பிடி ; செருப்பின் முன் பாகம்.

पंडा, पु॰ பூசாரி.

पंडिताऊ, वि॰ பண்டிதர் முறையில்.

पंडितानी, स्त्री॰ பிராம்மண ஸ்திரீ.

पंडु, वि॰ வெளுத்த.

पंडुक, पु॰ புறு ஜாதியைச் சேர்ந்த ஒரு பறவை.

पंथ, पु॰ மார்க்கம்; நடத்தை; சம்பிரதாயம்.

पंथी, पु॰ வழி நடப்பவன்.

पँवरना, क्रि॰ अ॰ நீந்த.

पँवरि, स्त्री॰ நிலைப்படி.

पँवरिया, पु॰ வாசல் காப்போன் ; கட்டை.

पँवाड़ा, पु॰ வீணுய்ப் பெருக்கிய வர்ணனை.

पंसारी, पु॰ பலசரக்கு வியாபாரி.

पंसेरी, स्त्री॰ ஐந்து சேர் நிறுவை.

पकड़, स्त्री॰ பிடி ; பிடித்தல்.

पकड़ना, क्रि॰ स॰ பிடிக்க.

पकना, क्रि॰ अ॰ பழுக்க ; பக்குவமாக.

पकवान, पु॰ தின்பண்டம்.

पकाना, क्रि॰ स॰ சமைக்க ; பழுக்கவைக்க.

पक्का, वि॰ பக்குவமான ; தேர்ச்சியுள்ள; திடமான.

पक्ष, पु॰ பக்கம் ; பக்ஷம் ; சிறகு.

पक्षपात, पु॰ பக்ஷபாதம்.

पक्षघात, पु॰ பார்சுவ வாயு.

पक्षी, पु॰ பறவை.

पखंडी, पु॰ =**पाखंडी**.

पख, स्त्री॰ வீணுய் வளர்த்த பேச்சு ; சண்டை.

पख़, स्त्री॰ வீணுகக் குற்றம் கண்டு பிடித்தல்.

पखवारा-पु॰ பக்ஷம் (15 நாள்).

पखारना, क्रि॰ स॰ அலம்ப.

पखाल, स्त्री॰ தண்ணீர்ப்பை ; துருத்தி.

पखावज, स्त्री॰ சிறு மிருதங்கம்.

पखुरी, स्त्री॰ பூ இதழ்.

पखेरू, पु॰ பறவை.

पग, पु॰ பாதம் ; காலடி.

पगडंडी, स्त्री॰ ஒற்றையடிப் பாதை.

पगड़ी, स्त्री॰ தலைப்பாகை.

पगतरी, स्त्री॰ பாதரக்ஷை.

पगरा, पु॰ காலடி.

पगला, त्रि॰ = पागल.

पगा, पु॰ துப்பட்டா.

पगाह, स्त्री॰ காலை.

पगुराना, क्रि॰ अ॰ அசை போட.

पचड़ा, पु॰ சச்சரவு.

पचना, क्रि॰ अ॰ ஜீரணம் ஆக.

पचाना, क्रि॰ स॰ ஜீரணமாக்க.

पच्चड़, }
पच्चर, } **पु॰** ஆப்பு.

पच्ची, स्त्री॰ கல் பதிப்பு ;—**कारी स्त्री॰** கல் பதித்தல்.

पच्छिम, पु॰ = पश्चिम.

पच्छी, पु॰ பக்ஷி.

पछड़ना, क्रि॰ अ॰ சண்டையில் தோற்க.

पछताना. क्रि॰ अ॰ பச்சாத்தாபப்பட.

पछतावा, पु॰ பச்சாத்தாபம்.

पछवाँ, त्रि॰ மேற்கு திசையிலிருந்து வரும்.

पछाँह, पु॰ மேல்நாடு.

पछाड़, स्त्री॰ பிரக்ஞையற்று விழுதல் ;—**खाना** மூர்ச்சித்து விழ.

पछाड़ना, क्रि॰ स॰ வீழ்த்த.

पछाहीं, त्रि॰ மேல் நாட்டைச் சேர்ந்த.

पछुवाँ, त्रि॰ = पछवाँ.

पछोड़ना, क्रि॰ स॰ தானியம் முதலியவைகளைப் புடைக்க.

पज़मुर्दा, त्रि॰ வாடிய.

पजावा, पु॰ செங்கல் சூளை.

पटंबर, पु॰ பட்டு வஸ்திரம்.

पट, पु॰ வஸ்திரம் ; கதவு. **त्रि॰** குப்புறக் கிடக்கும் ; = **पड़ना** குறைந்து போக, படுத்துப் போக.

पटकना, क्रि॰ स॰ வேகமாய்க் கீழே போட ; குஸ்தியில் வீழ்த்த.

पटका, पु॰ இடுப்பில் அணியும் பெல்டு.

पटतर, पु॰ சமத்தன்மை ; உபமானம்.

पटना, क्रि॰ अ॰ பள்ளம் நிரம்ப ; மனம் ஒப்ப.

पटपटाना, क्रि॰ अ॰ துடிக்க.

पटपर, वि॰ சமதளமான. पु॰ மிகப் பாழான இடம்.

पटरा, पु॰ பலகை.

पटरानी, स्त्री॰ பட்டத்து ராணி.

पटरी, स्त्री॰ சிறு பலகை; எழுதும் பலகை; தெரு ஓரத்திலுள்ள நடைபாதை.

पटल, पु॰ கூரை; திரை; பலகை.

पटवारगरी, स्त्री॰ கிராமக் கணக்கனின் வேலை.

पटवारी, पु॰ கிராமக் கணக்கன்.

पटवास, पु॰ கூடாரம்.

पटा, पु॰ ஆஸனம்; ஆயுதம்.

पटाका, पु॰ பட்டாசு.

पटाना, क्रि॰ स॰ பரப்ப; தார்சு செய்ய; கடன் தீர்க்க; தண்ணீர் பாய்ச்ச.

पटिया, स्त्री॰ கட்டிலின் சட்டம்; வகிடு; எழுதும் பலகை.

पटोलना, क्रि॰ स॰ பொய் புரட்டு சொல்லித் தனக்கு அனுகூலமாக்கிக் கொள்ள.

पटु, वि॰ சாமர்த்தியமுள்ள.

पटुआ, पु॰ **पटुवा** சணல்.

पटुका, पु॰ துப்பட்டி.

पटुता, स्त्री॰ நிபுணத்துவம்.

पटेबाज़, पु॰ சிலம்பக்காரன்; துஷ்டன்.

पटेल, पु॰ கிராமத் தலைவன்.

पट्ट, पु॰ ஆஸனம்; சாஸனம் எழுதும் உலோகத் தகடு. वि॰ முக்கியமான.

पट्टन, पु॰ பட்டினம், நகரம்.

पट्टा, पु॰ பட்டா (பத்திரம்); நாயின் கழுத்துப்பட்டை; ஆஸனம்; சேவகனின் வில்லை.

पट्टी, स्त्री॰ கட்டிலின் நீளச் சட்டம்; துணியின் கரை; பங்கு; எழுதும் பலகை; கெட்ட உபதேசம்; சிப்பாய்கள் காலில் சுற்றிக்கொள்ளும் அகன்ற நாடா;—**दार** பங்காளி.

पट्टू, पु॰ ஒருவித கம்பளித் துணி.

पट्ठा, पु॰ பயில்வான்; நன்கு வளர்ந்த மனிதன்.

पठन, पु॰ படித்தல்.

पठनीय, वि॰ படிக்கத் தகுந்த.

पठाना, क्रि॰ स॰ அனுப்ப.

पठावन, पु॰ தூதன்.

पठित, वि॰ படித்து முடித்த; எழுதப் படிக்கத் தெரிந்த;

விவரமாய்ப் படிக்கவேண்டிய (detailed).

पढ़ता, पु॰ விகிதம்.

पढ़ताल, स्त्री॰ சோதனை ; விசாரணை.

पढ़तालना, क्रि॰ स॰ சோதிக்க; விசாரிக்க.

पढ़ती, स्त्री॰ தரிசாய் விடப்பட்ட நிலம்.

पढ़ना, क्रि॰ अ॰ விழ ; படுக்க.

पढ़पढ़ाना, क्रि॰ अ॰ துடிக்க.

पढ़पोता, पु॰ கொள்ளுப் பேரன்.

पढ़वा, स्त्री॰ பிரதமை.

पढ़ाव, पु॰ பிரயாணிகள் தங்குமிடம்.

पढ़ोस, पु॰ அக்கம்பக்கம்.

पढ़ोसी, पु॰ அக்கம்பக்கத்தவர்.

पढ़ना, क्रि॰ स॰ படிக்க.

पढ़वाना, क्रि॰ स॰ படிக்கச் செய்ய.

पढ़ाई, स्त्री॰ படித்தல் ; கற்பித்தல்.

पढ़ाना, क्रि॰ स॰ கற்பிக்க.

पण, पु॰ சூதாட்டம் ; வாக்குத் தத்தம்.

पण्य, वि॰ விற்பனைக்கு லாயக்கான ; புகழத் தக்க.

पण्यशाला, स्त्री॰ கடை.

पतंग, पु॰ காற்றாடி ; அந்திப் பூச்சி.

पत, पु॰ எஜமானன். स्त्री॰ வெட்கம் ; மரியாதை.

पतझड़, स्त्री॰ இலையுதிர் காலம்.

पतन, पु॰ வீழ்ச்சி ; அழிவு ; —शील விழுகிற.

पतनोन्मुख, वि॰ விழப்போகிற.

पत-पानी, पु॰ கௌரவம்.

पतला, वि॰ மெலிந்த ; அதிக ஜலம் கலந்த அல்லது அதிக திரவமான.

पतलून, पु॰ நிஜார்.

पतवार, स्त्री॰ படகின் சுக்கான்.

पता, पु॰ விலாசம் ; தகவல்.

पताका, स्त्री॰ ஜண்டா.

पताकिनी, स्त्री॰ சேனை.

पताल, पु॰ =पाताल.

पति, पु॰ கணவன் ; எஜமானன்.

पतित, वि॰ வீழ்ச்சியடைந்த ; அற்பமான.

पतियाना, क्रि॰ स॰ நம்ப.

पतोली, स्त्री॰ தவலை.

पतुरिया, स्त्री॰ வேசி.

पतोह, } स्त्री॰ நாட்டுப்பெண்,
पतोहू, } மருமகள்.

पत्तर, पु॰ உலோகத்தகடு.

पत्तल, स्त्री॰ சாப்பிடும் தையல் இலை.

पत्ता, पु॰ இலை.

पत्ती, स्त्री॰ சிறு இலை.

पत्थ, पु॰ पथ्य பத்தியம்.

पत्थर, पु॰ கல் ; ஆலங்கட்டி.

पत्र, पु॰ இலை ; கடிதம் ; சமாசாரப் பத்திரிகை.

पत्रकार, पु॰ பத்திரிகாசிரியர்.

पत्रव्यवहार, पु॰ கடிதப் போக்குவரத்து.

पत्रा, पु॰ பஞ்சாங்கம்.

पत्रिका, स्त्री॰ கடிதம் ; சமாசாரப் பத்திரிகை

पत्री, स्त्री கடிதம் ; சிறு கட்டுரை.

पथ, पु॰ வழி.

पथराना, क्रि॰ अ॰ கெட்டியாக.

पथरी, स्त्री॰ கல்ச் சட்டி.

पथरीला, वि॰ பாறைப் பாங்கான.

पथिक, पु॰ வழிப்போக்கன்.

पद, पु॰ பதவி ; உத்தியோகம் ; பாதம் ; கால் சுவடு.

पदचर, स्त्री॰ கால் நடையாய்ச் செல்பவன்.

पदच्छेद, पु॰ பதம் பிரித்தல்.

पदच्युत, त्रि॰ பதவியிலிருந்து விலக்கப்பட்ட.

पदत्राण, पु॰ செருப்பு.

पददलित, वि॰ நசுக்கப்பட்ட ; அமுக்கப்பட்ட.

पदवी, स्त्री॰ பட்டம் ; பதவி.

पदाधिकारी, पु॰ உத்தியோகஸ்தன்.

पदाना, क्रि॰ स॰ மிகவும் துன்புறுத்த.

पदार्पण, पु॰ விஜயம் செய்தல்.

पदावली, स्त्री॰ கீர்த்தனங்கள்.

पद्धति, स्त्री॰ முறை ; வழி.

पद्म, पु॰ தாமரை.

पद्मराग, पु॰ மாணிக்கம்.

पद्मिनी, स्त्री॰ சிறு தாமரை.

पद्य, पु॰ கவிதை.

पधारना, क्रि॰ अ॰ எழுந்தருள.

पन, पु॰ வாக்குத் தத்தம்.

पनघट, पु॰ நீர் எடுக்கும் துறை.

पनच, स्त्री॰ வில் நாண்.

पनचक्की, स्त्री॰ ஜலம் மோதுவதால் சுற்றும் இயந்திரம். (water-mill.)

पनडुब्बा, स्त्री॰ ஜலத்தில் மூழ்குபவன் ; மீன் கொத்திப் பறவை.

पनडुब्बी, स्त्री॰ நீர் மூழ்கிக் கப்பல் (Sub-marine)

पनपना, क्रि॰ अ॰ செழிப்படைய ; முன்னேற.

पनबट्टा, पु॰ வெற்றிலைப் பெட்டி.

पनवाड़ी, पु॰ வெற்றிலைக் காரன்.

पनस, पु॰ பலாப்பழம்.

पनसारी, पु॰ =पंसारी.

पनसेरी, स्त्री॰ =पंसेरी.

पनहा, पु॰ துணியின் அகலம்; தாத்பர்யம்.

पनही, स्त्री॰ செருப்பு.

पना, पु॰ மாம்பழம் புளியம் பழம் முதலியவற்றின் ரஸத்தால் செய்யும் ஒரு சர்பத்.

पनाला, पु॰ =परनाला.

पनाह, स्त्री॰ शरण அடைக்கலம்.

पनिहा, त्रि॰ நீரில் வாழும்; நீர் கலந்த.

पनीर, पु॰ பாலாடைக் கட்டி.

पनीला,, वि॰ நீர் கலந்த.

पन्नग, पु॰ பாம்பு; மரகதம்.

पन्ना, पु॰ மரகதம்.

पन्नी, स्त्री॰ குருநாத்தகடு.

पपड़ा, पु॰ }
पपड़ी, स्त्री॰ } ரொட்டி முதலியவற்றின் மேலேயிருக்கும் பொருக்கு.

पपय्या, }
पपीता, } **पु॰** பப்பாளிப் பழம்.

पपीहा, पु॰ சாதகப் பக்ஷி.

पपोटा, पु॰ पलक கண்ணிமை.

पय, पु॰ பால்; நீர்.

पयद, पु॰ =पयोद.

पयस्विनी, स्त्री॰ கறவைப் பசு; நதி.

पयान, पु॰ பிரயாணம்.

पयाम, पु॰ தூது; செய்தி.

पयार, }
पयाल, } **पु॰** வைக்கோல்.

पयोद, पु॰ மேகம்.

पयोधर, पु॰ ஸ்தனம்; மேகம்; குளம்; மலை.

पयोधि, }
पयोनिधि, } **पु॰** சமுத்திரம்.

परंच, अ॰ இன்னமும்; இருந்த போதிலும்.

परंतप, त्रि॰ விரோதிகளை வருத்தும்; புலன்களை வென்ற.

परंतु, अ॰ ஆனால்.

परंपरागत, वि॰ பரம்பரையாய் நடக்கும்.

पर, वि॰ பிறருடைய. **अ॰** ஆனால்; மேல். **पु॰** சிறகு.

परकना, क्रि॰ अ॰ பழக்கம் ஏற்பட.

परकाजी, वि॰ பரோபகாரி.

परकाना, क्रि॰ स॰ பழக்கம் ஏற்படுத்த.

परकार, पु॰ வட்டம் வரையும் கருவி (Compasses).

परकाला, पु० ஏணி; நிலைப்படி.

परकास, पु० = **प्रकाश.**

परकासना, क्रि० स० பிரகாசிக்க.

परकीय, वि० பிறரைச் சேர்ந்த.

परकोटा, पु० கோட்டைச் சுவர்.

परख, स्त्री० சோதனை; அடையாளம்.

परखना, क्रि० स० பரீக்ஷிக்க.

परखाना, क्रि० स० பரீக்ஷிக்கச் செய்ய.

परगना, पु० ஜில்லா.

परचना, क्रि० अ० = **परकना.**

परचा, पु० காகிதத் துண்டு; கடிதம்; பரீக்ஷை கேள்விக் காகிதம்.

परचाना, क्रि० स० = **परकाना.**

परचून, पु० அரிசி பருப்பு முதலிய மளிகை சாமான்கள்.

परचूनी, पु० மளிகைக் கடைக்காரன்.

परछना, क्रि० स० ஆரதி எடுத்து திருஷ்டி கழித்தல்.

परछाई, स्त्री० நிழல்; பிரதிபிம்பம்.

परतंत्र, वि० பிறருக்குக் கீழ்ப்பட்ட.

परत, स्त्री० மடிப்பு.

परती, स्त्री० தரிசு நிலம்.

परत्व, पु० பிறருடையதாயிருத்தல்.

परथन, पु० ரொட்டி அல்லது அப்பளம் இடும்போது தொட்டுக் கொள்ளும் மா.

परदा, पु० படுதா; திரை; மறைவு; ஸ்திரீகளை அந்தப்புரத்தில் வைத்திருக்கும் பழக்கம்.

परदाज़, पु० அலங்காரம்; பூவேலை.

परदाज़ी, स्त्री० அலங்கரிக்கும் வேலை; பூவேலை செய்தல்.

परदादा, पु० கொள்ளுப் பாட்டன் (தகப்பன் முறையில்.)

परदा-नशीन, त्रि० படுதா மறைவில் வசிக்கும்.

परदेश, पु० அயல் நாடு.

परदेशी, त्रि० அயல் நாட்டு.

परधाम, पु० வைகுண்டம்.

परनाला, पु० சாக்கடை.

परपंची, त्रि० சண்டையிடும்; துஷ்ட.

परपट, पु० சமபூமி.

परपराना, क्रि० अ० எரிச்சலெடுக்க.

परपोइक, पु॰ பிறருக்குத் துக்கம் விளைவிப்பவன்.

परपोता, पु॰ கொள்ளுப் பேரன். (மகன் வழி.)

परमान, पु॰ பிரமாணம்; அளவு; எல்லை.

परमार्थी, वि॰ உண்மையைத் தேடும்; முக்தியை நாடும்.

परवर, वि॰ காப்பாற்றும்.

परवरदा, वि॰ வளர்க்கப்பட்ட.

परवरदिगार, पु॰ வளர்ப்பவன்; கடவுள்.

परवरिश, स्त्री॰ **पालन** பரிபாலனம்.

परवल, पु॰ கோவைக்காய் போன்ற ஒரு காய்.

परवा, स्त्री॰ பரவா.

परवानगी, स्त्री॰ **अनुमति** அனுமதி.

परवाना, पु॰ அனுமதிச் சீட்டு; விளக்குப் பூச்சி.

परवाह, स्त्री॰ பரவா.

परश, पु॰ தொடுதல்.

परशु, पु॰ கோடரி.

परस, पु॰ =**परश**.

परसन, पु॰ தொடுதல்.

परसना, क्रि॰ स॰ தொட; பரிமாற.

परसाल, पु॰ சென்ற வருஷம்; வரும் வருஷம்.

परसों, पु॰ முந்தாநாள்; நாளை நின்று.

परस्त, वि॰ பூஜை செய்யும்.

परिस्तिश, स्त्री॰ பூஜை.

परहरना, क्रि॰ स॰ தியாகம் செய்ய.

परहेज़, पु॰ பத்தியம்; விலக்கு; **गार** பத்தியம் செய்பவன்; தோஷத்திலிருந்து விலகியிருப்பவன்.

परहेलना, क्रि॰ स॰ அவமதிக்க.

परांठा, पु॰ =**परौठा**.

पराकाष्ठा, स्त्री॰ **सीमा** எல்லை.

पराक्रम, पु॰ பலம்; ஆண்மை.

पराक्रमी, वि॰ பலமுள்ள; தைரியமுள்ள; முயற்சியுள்ள.

पराग, पु॰ மகரந்தம்;—**केसर** பூந்தாது.

पराजय, स्त्री॰ **हार** தோல்வி.

पराजित, वि॰ தோற்கடிக்கப் பட்ட.

परात, स्त्री॰ தாம்பாளம்.

पराना, क्रि॰ अ॰ ஓட.

पराभव, पु॰ தோல்வி; இகழ்ச்சி.

पराभूत, वि॰ தோற்கடிக்கப் பட்ட ; நஷ்டமான.

परामर्श, पु॰ எண்ணம் ; ஆலோசனை.

पराया, वि॰ பிறருடைய ; அன்னிய.

परास्त, वि॰ தோற்கடிக்கப் பட்ட.

पराह्न, पु॰ பிற்பகல்.

परिंदा, पु॰ பக்ஷி.

परिकर, पु॰ கட்டில் ; பரிவா ரம் ; கூட்டம்.

परिक्रमा, स्त्री॰ பிரதக்ஷிணம்.

परिरक्षन, वि॰ ரக்ஷிக்கும்.

परिखा, स्त्री॰ அகழி.

परिगह, पु॰ தோழர் ; அண்டி யிருப்பவர்.

परिगृहीत, वि॰ ஒப்புக் கொ ண்ட ; கலந்த.

परिग्रह, पु॰ பெறுதல் ; விவா கம்.

परिचय, पु॰ அறிமுகம் ; பரிச் சயம்.

परिचर, पु॰ வேலைக்காரன்.

परिचर्या, स्त्री॰ சேவை ; நோயா ளிக்குச் செய்யும் சேவை.

परिचायक, पु॰ அறிமுகப் படு த்துபவன்.

परिचार, पु॰ தொண்டு.

परिचारक, पु॰ =**परिचर.**

परिचारिका, स्त्री॰ வேலைக்காரி.

परिचालक, पु॰ நடத்துபவன்.

परिचालन, पु॰ நடத்துதல்.

परिचालित, वि॰ நடத்தப் பட்ட.

परिचित, वि॰ தெரிந்த ; பழ கிய ; அறிமுகமான.

परिच्छद, पु॰ மூடும் துணி ; உடை ; அரசனின் சேவ கன்.

परिच्छन्न, त्रि॰ மூடப்பட்ட ; சுத்தமாக்கப்பட்ட.

परिच्छिन्न, वि॰ எல்லையில் அட ங்கிய ; பிரிக்கப்பட்ட.

परिच्छेद, पु॰ பிரிவு ; அத்தியா யம்.

परिछाहीं, स्त्री॰ =**परछाई.**

परिजन, पु॰ பரிவாரம் ; கூட வே இருக்கும் வேலைக்கா ரன்.

परिज्ञान, पु॰ பூர்ண ஞானம்.

परिणत, त्रि॰ வணங்கிய ; மாற் றப்பட்ட.

परिणति, स्त्री॰ மாற்றுதல்.

परिणय, पु॰ விவாகம்.

परिणाम, पु॰ முடிவு ; மாறு தல் ; மாற்றுதல்.

परिणीत, त्रि॰ விவாகமான ; முடிந்த.

परिताप, पु॰ சூடு ; துக்கம் ; பச்சாத்தாபம்.

परितुष्ट, वि॰ மிகத் திருப்தி யான ; சந்தோஷமான.

परितोष, पु॰ திருப்தி ; சந்தோஷம்.

परित्यक्त, वि॰ விடப்பட்ட ; விலக்கப்பட்ட.

परित्याग, पु॰ விட்டு விடுதல்.

परित्याज्य, वि॰ விட்டு விடக் கூடிய.

परित्राण, पु॰ बचाव, தப்பித்தல்.

परिधान, पु॰ ஆடையணிதல் ; ஆடை.

परिधि, स्त्री॰ சுற்றளவு ; மண்டலம் ; துணி.

परिपक्व, वि॰ நன்ருய் பக்குவமான ; நன்ருய் ஜீர்ணமான ; திறமை வாய்ந்த.

परिपाक, पु॰ சமைத்தல் ; ஜீர்ணமாதல் ; திறமை.

परिपाटी, स्त्री॰ நியமம் ; முறை.

परिपुष्ट, वि॰ நன்ருய் போஷிக்கப்பட்ட.

परिपोषण, पु॰ பரிபாலனம் ; புஷ்டி செய்தல்.

परिप्लुत, वि॰ முழுகிய ; நனைந்த.

परिभव, परिभाव, } **पु॰** அவமரியாதை.

परिभाषा, स्त्री॰ பரிபாஷை. (definition).

परिभूत, वि॰ தோல்வியடைந்த ; அவமதிக்கப்பட்ட.

परिमल, पु॰ பரிமளம், வாசனை.

परिमाण, पु॰ அளவு ; நிறுவை; சுற்றளவு.

परिमार्जन, पु॰ அலம்புதல் ; தேய்த்தல் ; பரிசோதனை.

परिमार्जित, वि॰ கழுவப்பட்ட ; தேய்க்கப்பட்ட.

परिमित, वि॰ எல்லையில் அடங்கிய ; ஏற்றத் தாழ்வு இல்லாத ; குறைந்த.

परिमिति, स्त्री அளவு ; நிறுவை; எல்லை.

परिमेय, वि॰ அளக்கக் கூடிய ; நிறுக்கக் கூடிய ; எல்லையுள்ள.

परिरंभ, परिरंभण } **पु॰** அணைத்துக் கொள்ளல்.

परिवर्तन, पु॰ மாறுதல்.

परिवर्तित, वि॰ மாற்றப்பட்ட.

परिवर्ती, वि॰ மாறும் சுபாவமுள்ள ; மாற்றுகிற.

परिवर्द्धन, पु॰ விருத்தி.

परिवा, स्त्री॰ பிரதமை.

परिवार, पु॰ குடும்பம் ; குலம்.

परिवृत, वि॰ மூடப்பட்ட.

परिवेष, } **पु॰** சுற்றுச் சுவர்,
परिवेषण, } கோட்டைச் சுவர்.

परिवेष्टन, पु॰ நாலா புறமும் சூழ்தல்.

परिव्राज, } **पु॰** அலைந்து
परिव्राजक, } கொண்டே இருக்கும் சன்னியாசி.

परिशिष्ट, वि॰ மிஞ்சிய. **पु॰** அனுபந்தம்.

परिशीलन, पु॰ ஆழ்ந்து படித்தல்.

परिशोध, पु॰ பூர்ண சுத்தி; பூராக் கடன் தீர்ப்பு.

परिश्रम, पु॰ உழைப்பு; களைப்பு.

परिश्रमी, वि॰ உழைக்கும்.

परिश्रांत, वि॰ களைத்த.

परिषत, स्त्री॰ சபை; சமூகம்.

परिषद्, स्त्री॰ சபை; சமூகம்; அங்கத்தினர்; தர்பாரி.

परिष्कार, पु॰ சுத்தப் படுத்துதல்.

परिष्कृत, वि॰ சுத்தமாக்கப் பட்ட; கழுவப்பட்ட.

परिस्तान, पु॰ கந்தர்வலோகம்.

परिस्फुट, वि॰ வெளிப்படையான; நன்ருய் மலர்ந்த.

परिहरण, पु॰ பலாத்காரமாய் பிடுங்கிக் கொள்ளுதல்; விட்டு விடுதல்.

परिहास, पु॰ சிரிப்பு; பரிகாசம்.

परिहार, पु॰ பரிகாரம்; மாற்று; விட்டு விடுதல்; இகழ்ச்சி.

परिहार्य, त्रि॰ பரிகாரம் செய்யத் தகுந்த; தியாகிக்கத் தக்க.

परी, स्त्री॰ கந்தர்வ ஸ்திரீ; வெகு அழகானவள்.

परीक्षक, पु॰ பரீக்ஷை செய்பவன்.

परीज़ाद, वि॰ வெகு அழகான.

परुष, त्रि॰ கொடூரமான; பிடியாத.

परे, पु॰ அந்தப் பக்கம். **अ॰** வெளியே; மேலே; பிறகு.

परेई, स्त्री॰ பெண் புரு.

परेखना, क्रि॰ स॰ சோதிக்க.

परेवा, स्त्री॰ பெண் புரு,

परेशान, वि॰ குழப்பமான; திகிலடைந்த.

परेशानी, स्त्री॰ குழப்பம்; திகில்.

परोक्ष, पु॰ பிரத்யக்ஷமில்லாமை; பரம ஞானி.

परोसना, क्रि॰ स॰ பரிமாற.

परोसा, पु॰ எடுப்புச் சாப்பாடு.

परौठा, पु॰ நெய் தடவிச் செய்யப்பட்ட 'சப்பாத்தி'.
पर्जन्य, पु॰ மேகம்.
पर्ण, पु॰ இலை ; ஆலிலை.
पर्णकुटी, **पर्णशाला**, स्त्री॰ குடிசை.
पर्त, स्त्री॰ = **परत**
पर्दा, पु॰ = **परदा**.
पर्यंक, पु॰ கட்டில்.
पर्यंत, अ॰ **तक** வரைக்கும்.
पर्यटन, पु॰ சுற்றுதல், அலைதல் ; பிரயாணம்.
पर्यवसान, पु॰ **अंत** முடிவு.
पर्याप्त, वि॰ போதுமான.
पर्याय, पु॰ சம அர்த்தமுள்ள வார்த்தை ; கிரமம்.
पर्यालोचना, स्त्री॰ பூர்ண விசாரணை.
पर्युपासक, पु॰ வேலைக்காரன்.
पर्युपासन, पु॰ சேவை.
पर्व, पु॰ புண்ணிய காலம் ; சமயம்; உத்சவம்; பங்கு.
पर्वत, पु॰ மலை.
पर्वतीय, वि॰ மலை நாட்டு.
पर्वरिश, स्त्री॰ போஷணை.
पर्हेज़, पु॰ = **परहेज़**.
पलंग, पु॰, கட்டில் ; = **पोश** கட்டில் விரிப்பு.
पलंगिया, स्त्री॰ சிறு கட்டில்.
पल, पु॰ நிமிஷம் ; க்ஷணம்.
पलक, स्त्री॰ கண்ணிமை ; க்ஷணம்.
पलका, पु॰ கட்டில்.
पलटन, स्त्री॰ சேனை ; சேனையில் ஒரு பங்கு.
पलटना, क्रि॰ अ॰ புரள ; மாற. क्रि॰ स॰ புரட்ட ; திருப்பித் தர.
पलटा, पु॰ மாறுதல் ; பதிலுக்குப் பதில்.
पलटाना, क्रि॰ स॰ திருப்பித் தர ; மாற்ற.
पलड़ा, पु॰ தராசுத் தட்டு.
पलथी, स्त्री॰ சப்பளம் ;—**मारकर बैठना** சப்பளம் போட்டு உட்கார.
पलना, क्रि॰ अ॰ போஷிக்கப் பட.
पलवाना, क्रि॰ स॰ போஷிக்கச் செய்ய.
पलस्तर, पु॰ காரைப்பூச்சு ; பிளாஸ்திரி.
पलाना, क्रि॰ अ॰ ஓட.
पलायन, पु॰ ஓடுதல்.
पलायित, वि॰ ஓடின.
पलास, पु॰ ஒருவித மரம்.
पलित, वि॰ கிழண்ட ; நரைத்த.
पली, स्त्री॰ கரண்டி, அகப்பை.

पलीता, पु॰ திரி. **वि॰** மிகக் கோபமான.

पलीद, वि॰ அசுத்தமான ; அசிங்கமான. **पु॰** பூதம்.

पलुआ, वि॰ வளர்க்கப்பட்ட.

पलोटना, क्रि॰ स॰ காலைப் பிடிக்க. **क्रि॰ अ॰** துடிக்க.

पल्लव, पु॰ கொழுந்து.

पल्लवित, वि॰ துளிர்த்த.

पल्ला, पु॰ தூரம் ; தராசுத் தட்டு ; வேஷ்டித் தலைப்பு ;**—छुड़ाना** சம்பந்தத்தை நீக்கிக் கொள்ள ; **—बांधना** மணம் புரிய.

पल्ली, स्त्री சிறு கிராமம் ; குடிசை.

पल्लौ, पु॰ = पल्लव.

पवन, पु॰ காற்று ; சுவாசம் ; **—चक्की** காற்று மோதுவதால் சுழலும் யந்திரம் (wind-mill);**—चक्र** சுழல் காற்று.

पवाना, क्रि॰ स॰ உண்ணக் கொடுக்க.

पवि, पु॰ இடி ; மின்னல்.

पवित्र, वि॰ சுத்தமான.

पशम, स्त्री॰ ஒருவித மிருதுவான ஆட்டு ரோமம்.

पशमीना, पु॰ மிருதுவான ஆட்டு ரோமத்தால் நெய்த துணி.

पशु, पु॰ மிருகம்.

पशुता, स्त्री॰ மிருகத் தன்மை.

पश्चात, अ॰ बाद, பிறகு.

पश्चिम, पु॰ மேற்கு.

पश्चिमी, वि॰ மேற்கு திசையைச் சேர்ந்த.

पश्चिमोत्तर, वि॰ வட மேற்கு;

पश्मीना, पु॰ = पशमीना.

पसंघा, पु॰ = पासंग.

पसंद, वि॰ பிரியமான.

पसंदीदा, वि॰ பிரியப்பட்ட.

पस, अ॰ பிறகு ; கடைசியில் ; அதனால்.

पसर, पु॰ சராங்காயளவு ; உள்ளங்கையில் கொள்ளும் அளவு.

पसरना, क्रि॰ अ॰ பரவ ; கால் நீட்டிப் படுக்க.

पसरहट्टा, पु॰ பலசரக்குக் கடைத்தெரு.

पसराना, क्रि॰ स॰ பரப்பச் செய்ய.

पसली, स्त्री॰ விலா எலும்பு.

पसाउ, पु॰ பிரசாதம்.

पसाना, क्रि॰ स॰ கஞ்சி வடிக்க.

पसार, पु॰ பரப்பு ; விஸ்தீரணம்.

पसारना, क्रि॰ स॰ பரப்ப.

पसाव, पु॰ கஞ்சி.

पसावन, पु॰ = **पसाव.**

पसीजना, क्रि॰ अ॰ மனம் உருக ; வியர்க்க.

पसीना, पु॰ வியர்வை.

पसेरी, स्त्री॰ ஐந்து சேர் நிறுவை.

पसेव, पु॰ வியர்வை.

पसोपेश, पु॰ முன் பின் யோசனை ; தயக்கம்.

पस्त, वि॰ தோற்ற ; களைத்த.

पस्त-हिम्मत, वि॰ பயந்த.

पहुँसुल, स्त्री॰ **हसिया** அறுவாமணை.

पहचान, स्त्री॰ அடையாளம் ; பரிசயம்.

पहनना, क्रि॰ अ॰ உடுத்திக் கொள்ள.

पहनाई, स्त्री॰ அணிதல்.

पहनाना, क्रि॰ अ॰ உடுத்த.

पहनावा, पु॰ ஆடை.

पहर, पु॰ ஜாமம் ; மூன்று மணி காலம்.

पहरना, क्रि॰ स॰ = **पहनना.**

पहरा, पु॰ பாரா, காவல்.

पहराना, क्रि॰ स॰ = **पहनाना.**

पहरावनी, स्त्री॰ சிறியவருக்கு இளமர்கக் கொடுக்கும் ஆடை.

पहरी, पु॰ காவல்காரன்.

पहल, पु॰ பக்கம் ; காரிய ஆரம்பம்.

पहलवान, पु॰ பயில்வான்.

पहला, वि॰ முதலாவது.

पहलू, पु॰ பக்கம் ; பக்ஷம்.

पहले, क्रि॰ वि॰ முதலில் ; —**पहल** முதல் முதலாக ; எல்லாவற்றிற்கும் முதலில்.

पहलौठा, पु॰ தலைச்சன் (பையன்).

पहाड़, पु॰ மலை ; வெகு கஷ்டமான காரியம்.

पहाड़ा, पु॰ பெருக்கல் வாய்ப்பாடு.

पहाड़ी, वि॰ மலை நாட்டைச் சேர்ந்த.

पहिचान, स्त्री॰ = **पहचान.**

पहिया, पु॰ சக்கரம்.

पहिरावनी, स्त्री॰ = **पहनावा.**

पहिला, वि॰ **पहला.**

पहिले, क्रि॰ वि॰ = **पहले.**

पहुँच, स्त्री॰ எட்டும் தூரம் ; பிரவேசம், வந்து சேர்ந்த தகவல்.

पहुँचना, क्रि॰ अ॰ போய்ச் சேர ; எட்ட.

पहुँचा, पु॰ மணிக்கட்டு.

पहुँचाना, क्रि॰ स॰ சேர்ப்பிக்க.

पहुँची, **स्त्री॰** மணிக் கட்டில் அணியும் ஆபரணம்.

पहुना, **पु॰**, **पाहुना**, விருந்தாளி.

पहुनाई **स्त्री॰** விருந்தாளியாயிருத்தல் ; விருந்தாளி உபசாரம்.

पहेली, **स्त्री॰** புதிர் ; விடுகதை.

पांक, **पु॰** **कीचड़** சேறு.

पांख, **पु॰** = **पंख**.

पांखी, **स्त्री॰** அந்திப் பூச்சி.

पांखुरी, **स्त्री॰** = **पंखड़ी**.

पांजर, **पु॰** = **पंजर**.

पांडु, **पु॰** வெளுத்த தன்மை ; பித்தப் பாண்டு என்னும் நோய்.

पांडुलिपि, **स्त्री॰** கையெழுத்துப் பிரதி.

पांति, **स्त्री॰** வரிசை.

पांथनिवास, **पु॰** சாவடி ; சத்திரம்.

पांय, **पु॰** பாதம்.

पांयँता, **पु॰** கட்டிலின் கால் மாட்டு.

पांव, **पु॰** கால் ; பாதம் ;—**पांव** கால் நடையாய்.

पांवरी, **स्त्री॰** ஏணி ; படி.

पांसा, **पु॰** சொக்கட்டான்.

पांहा, **क्रि॰** **वि॰** **पास** கிட்ட.

पा, **पु॰** பாதம்.

पाई, **स्त्री॰** தம்பிடி.

पाक, **पु॰** சமைத்தல் ; சமையல் ; ஜீரணம். **वि॰** சுத்தமான.

पाक-दामन, **वि॰** நன்னடத்தையுள்ள ; தோஷமற்ற.

पाकर, **पु॰** நாட்டு அத்தி.

पाकीज़गी, **स्त्री॰** சுத்தம்

पाकीज़ा, **वि॰** சுத்தமான.

पाखंड, **पु॰** ஏமாற்றம் ; ஆடம்பரம் ; பொய் நடத்தை.

पाखंडी, **पु॰** வஞ்சகன் ; ஆஷாடபூதி.

पाख, **पु॰** பக்ஷம் (15 நாள்).

पाख़ा, **पु॰** மூலை ; ஓரம்.

पाख़ाना, **पु॰** **टट्टी** மலம் ; மலங் கழிக்குமிடம்.

पाग, **स्त्री॰** தலைப்பாகை ; சர்க்கரைப் பாகு.

पागना, **क्रि॰** **स॰** ஜீராவில் போட.

पागल, **वि॰** பைத்தியம் பிடித்த ;—**ख़ाना**, பைத்திய ஆஸ்பத்திரி.

पागुर, **पु॰** அசை போடுதல் ;—**करना** அசைபோட.

पाचक, **वि॰** ஜீர்ண சக்தியை விருத்தியாக்கும்.

पाचन, **पु॰** ஜீரணம்.

पाछ, स्त्री॰ மரம் அல்லது மிருகத்தை கத்தியால் கீறுதல்.

पाछना, क्रि॰ स॰ அம்மை குத்த.

पाजामा पु॰ நிஜார்.

पाजी, पु॰ போக்கிரி ; துஷ்டன்.

पाज़ेब, स्त्री॰ சலங்கை.

पाटंबर, पु॰ பட்டு வஸ்திரம்.

पाट, पु॰ பட்டு ; ராஜ ஆசனம் ; அகலம் ; துணி.

पाटना, क्रि॰ स॰ பள்ளத்தை நிரப்ப ; கூரை போட.

पाटव, पु॰ சாமர்த்தியம் ; திடத்தன்மை.

पाटी, स्त्री॰ வழக்கம் ; நியமம். **पु॰** மாணவர் எழுதும் பலகை ; கட்டிலின் நீளச் சட்டம்.

पाठ, पु॰ பாடம் ; படித்தல்.

पाठक, पु॰ படிப்பவன் ; கற்பிப்பவன்.

पाठा, पु॰ பலசாலி ; கொழுத்தவன்.

पाठी, पु॰ படிப்பவன்.

पाठ्य, त्रि॰ படிக்கத் தகுந்த ; கற்பிக்கப்படுகிற.

पाड़, पु॰ வேஷ்டியின் கரை ; தூக்குமரப்பலகை ; வயலில் காவல் காற்பதற்கான மேடை.

पाढ़, पु॰ ஆசனப் பலகை ; காவல் மேடை.

पाणि, पु॰ கை.

पात, पु॰ விழுதல் ; வீழ்த்துதல் ; அழிவு ; இலை.

पातक, पु॰ பெரும் பாவம்.

पातकी, त्रि॰ மகா பாபி.

पातर, स्त्री॰ தைத்த இலை.

पातापा,
पातावा, } **पु॰** மேஜோடு.

पाती, स्त्री॰ கடிதம் ; இலை.

पातुर, स्त्री॰ வேசி.

पात्र, पु॰ பாத்திரம் ; தகுதியுள்ளவன்.

पाथना, क्रि॰ स॰ தட்டி அழுத்தி உருவாக்க. (**To mould**).

पाथेय, पु॰ வழிச் செலவு.

पाथोज, पु॰ தாமரை.

पाथोधि, पु॰ சமுத்திரம்.

पाद, पु॰ பாதம் ; சுலோகத்தில் ஒரு வரி ; கால் பங்கு ; அபான வாயு.

पादत्र,
पादत्राण, } **पु॰** பாதரக்ஷை.

पादप, पु॰ மரம்.

पादपीठ, पु॰ ஆசனம்.

पादरी, पु॰ கிறிஸ்தவப்பாதிரி.

पादशाह, पु॰ = बादशाह.

पादाक्रांत, त्रि॰ காலால் நசுக்கப் பட்ட.

पादाति, पादातिक, पु॰ கால் நடை சிப்பாய்.

पादुका, स्त्री॰ பாதரக்ஷை.

पान, पु॰ குடித்தல் ; வெற் றிலை.

पानगोष्ठी, स्त्री॰ குடிகாரக் கூட் டம்.

पानदान, पु॰ வெற்றிலைப் பெட்டி.

पाना, क्रि॰ स॰ பெற.

पानागार, पु॰ குடிகாரர் கூடு மிடம்.

पानिप, पु॰ ஒளி ; ஜலம்.

पानी, पु॰ ஜலம் ; மரியாதை ; ஒளி ; மூலாம் ;—**दार** கௌரவமுள்ள ; துணி ந்த ; பிரகாசமுள்ள ;—**देवा** தர்ப்பணம் செய்கிற ; —**पानी होना** வெட்கமடை ய ;—**पी पीकर कोसना** நன் ருய்ச் சபிக்க ;—**फेरना** நாசமாக்க ;—**में आग लगा-ना** சண்டை மூட்ட ;—**लेना** அவமதிக்க.

पानीय, पु॰ ஜலம். **त्रि॰** குடிக் கத் தக்க.

पापड़, पु॰ அப்பளம்.

पापोश, स्त्री॰ செருப்பு.

पाबंद, वि॰ கட்டப்பட்ட ; கைதியான ; நியமத்திற் கடங்கிய.

पाबंदी, स्त्री॰ நியமத்திற் கடங்கியிருத்தல்.

पा-बोसी, स्त्री॰ பெரியோர் பாதத்தை முத்தமிடுதல்.

पामर, त्रि॰ துஷ்ட ; அற்ப.

पामाल, त्रि॰ காலால் நசுக்கிய; அழிந்த.

पायँ, पु॰ பாதம்.

पायँता, पु॰ கட்டிலின் கால் மாட்டு.

पायंदाज, पु॰ கால்மிதி.

पाय, पु॰ பாதம்.

पायक, पु॰ ஓடுபவன் ; தூதன் ; வேலைக்காரன் ; கால் நடை சிப்பாய்.

पायजामा, पु॰ நிஜார்.

पाय-तख़्त, पु॰ ராஜதானி.

पायताबा, पु॰ மேஜோடு.

पायदार, वि॰ கெட்டியான ; உறுதியான.

पायमाल, वि॰ = पामाल.

पायल, स्त्री॰ சலங்கை.

पाया, पु॰ கட்டில் மேஜை முதலியவற்றின் கால்.

पायी, वि॰ குடிக்கும்.

पारंगत, वि॰ கரை கடந்த ; பூராவும் கற்ற.

पार, पु॰ அக்கரை ;—**करना, उतरना, होना** கடக்க ;—**पाना** நன்கு அறிய.

पारख, स्त्री॰ பரீக்ஷை ; சோதனை.

पारखी, पु॰ பரீக்ஷிப்பவன்.

पारग, वि॰ அக்கரை போகிற; காரியத்தை நிறைவேற்றுகிற ; நன்ருய் அறிந்த ; திறமை வாய்ந்த.

पारचा, पु॰ टुकड़ा துண்டு.

पारद, पु॰ பாதரசம்.

पारदर्शक, वि॰ ஒளி செல்லக் கூடிய (transparent.)

पारदर्शी, वि॰ முற்றிலும் பார்த்தறிந்த ; சாமர்த்திய முள்ள.

पारना, क्रि॰ स॰ போட.

पारस, पु॰ இரும்பைப் பொன்ஞக்கும் சக்தியுள்ளதாகச் சொல்லப்படும் ஒரு கல், பரிமாறப்பட்ட போஜனம்.

पारसा, वि॰ நன்னடத்தையுள்ள.

पारा, पु॰ பாதரஸம்.

पारावत, पु॰ புரு.

पारावार, पु॰ இருகரை ; எல்லை ; சமுத்திரம்.

पारि, स्त्री॰ எல்லை ; பக்கம்; ஏரி அல்லது சமுத்திரக் கரை.

पारितोषिक, पु॰ வெகுமதி.

पारिभाषिक, वि॰ அர்த்தத்தை விளக்குகிற.

पारी, स्त्री॰ बारी முறை.

पार्थक्य, पु॰ தனிமை ; பிரிவு.

पार्थिव, वि॰ பூமி சம்பந்தமான ; பூமியிலிருந்து உண்டான.

पार्श्व, पु॰ விலாப்பக்கம் ;—**वर्त्ती** பக்கத்திலிருப்பவன்; தர்பாரி.

पार्षद, पु॰ =पार्श्ववर्ती.

पाल, स्त्री॰ காய்களை உஷ்ணப்படுத்திக் கனிய வைக்கும் முறை. **पु॰** கப்பலின் பாய்.

पालक, पु॰ பரிபாலிப்பவன் ; குதிரைக்காரன் ; ஸ்வீகார புத்திரன் ; ஒருவிதக் கீரை.

पालकी, स्त्री॰ பல்லக்கு.

पालतू, वि॰ வளர்க்கப்பட்ட.

पालन, पु॰ போஷித்தல்.

पालना, क्रि॰ स॰ போஷிக்க. **पु॰** தொட்டில்.

पाला, पु॰ பனி ;**—पड़ना (पाले पड़ना)** வசப்பட ; சம்பந்தம் ஏற்பட.

पालागन, स्त्री॰ நமஸ்காரம் ; தண்டனிடுதல்.

पालित, पालू. } **वि॰** வளர்க்கப்பட்ட.

पाँव, पु॰ பாதம்.

पाँवड़ा, पु॰ மரியாதைக்காகப் போடும் நடைப் பாவாடை.

पाव, वि॰ கால் பங்கு.

पावक, पु॰ आग தீ.

पावदान, पु॰ கால் வைப்பதற்கான இடம் (Foot-rest),

पावन, वि॰ பரிசுத்தமான ; புனிதமான. **पु॰** அக்கினி ஜலம்.

पावना, पु॰ பிறரிடமிருந்து கிடைக்கவேண்டிய பணம்.

पावस, स्त्री॰ மாரி காலம்.

पाश, पु॰ வலை ; சுருக்கு ; துண்டு.

पाशक, पु॰ சொக்கட்டான்.

पाश्चात्य, वि॰ மேற்கு திசையைச் சேர்ந்த.

पाषंड, पु॰ = पाखंड.

पाषाण, पु॰ கல்.

पास, पु॰ பக்கம் **अ॰** கிட்ட, பக்கத்தில் ; அதிகாரத்தில் ; **—दारी** ரக்ஷை; பக்ஷபாதம்.

पास-बान, पु॰ காவலாள். **स्त्री॰** வைப்பாட்டி.

पासा, पु॰ சொக்கட்டான்.

पासी, पु॰ வலை வீசி பறவை பிடிப்பவன். **स्त्री॰** சுருக்கு.

पाहन, पु॰ கல்.

पाहरू, पु॰ காவல்காரன்.

पाहि, अ॰ காப்பாற்று !

पाहुना, पु॰ விருந்தாளி.

पाहुर, पु॰ காணிக்கை.

पिंग, वि॰ மஞ்சளான ; மஞ்சள் கலந்த பழுப்பான ; மூக்குத்தூள் நிறமான.

पिंगल, वि॰ = पिंग. पु॰ காவிய சாஸ்திரம்.

पिंजड़ा, पु॰ கூடு.

पिंजर, वि॰ = पिंग- पु॰ கூடு ; எலும்புக் கூடு.

पिंजरापोल, पु॰ கிழ மாடுகளுக்காக ஏற்பட்டிருக்கும் தர்மக் கொட்டம்.

पिंड, पु॰ உருண்டை ; குவியல் ; தேகம் ; சிரார்த்தத்தில் இடும் பிண்டம்.

पिंडज, पु॰ கர்ப்பத்திலிருந்து பிறக்கும் ஜந்துக்கள்.

(உ-ம். மனிதர்கள், மிருகங்கள்).

पिंडली, स्त्री॰ கெண்டைக்கால் தசை.

पिंडो, स्त्री॰ சிறு உருண்டை ; பலி பீடம்.

पिअराई, स्त्री॰ மஞ்சள் நிறம்.

पिअरी, स्त्री॰ மஞ்சள் நிற ஆடை.

पिउ, पु॰ पति கணவன்.

पिक, पु॰ कोयल குயில்.

पिघलना, क्रि॰ अ॰ உருக.

पिघलाना, क्रि॰ स॰ உருக்க.

पिचकना, क्रि॰ अ॰ உப்பியிருந்த இடம் சுருங்க.

पिचकाना, क्रि॰ स॰ உப்பி யிருந்த இடத்தைச் சுருங்கச் செய்ய.

पिचकारी, स्त्री॰ பீச்சாங்குழல்.

पिच्छल, वि॰ எண்ணெய்ப் பசையுள்ள ; வழுக்குகிற.

पिच्छिल, वि॰ வழுக்குகிற.

पिछड़ना, क्रि॰ अ॰ பின்தங்க.

पिछलगा, पु॰ பின் செல்பவன்.

पिछला, वि॰ பின் புறத்து ; கழிந்த.

पिछवाड़ा, पु॰ வீட்டின் பின் புறம் ; புறக்கடை.

पिछाड़ी, स्त्री॰ பின் பாகம்.

पिछौरा, पु॰ துப்பட்டி.

पिटंत, स्त्री॰ அடித்தல்.

पिटना, क्रि॰ अ॰ அடிபட.

पिटाई, स्त्री॰ அடித்தல் ; அடி ; அடிக்கும் கூலி.

पिटारा, पु॰ முடைந்த பெட்டி.

पिट्ठू, पु॰ பின் செல்பவன் ; உதவிசெய்பவன்.

पित्ती, स्त्री॰ வேர்க்குரு.

पिदर, पु॰ பிதா.

पिद्दी, स्त्री॰ ஒரு சிறு பக்ஷி ; மிக அற்ப வஸ்து.

पिधान, पु॰ திரை ; மூடி.

पिनकना, क्रि॰ अ॰ தூங்கி விழ.

पिनपिनाना, क्रि॰ अ॰ மூக்கினால் அழ ; பலஹீனத்துடன் அழ.

पिनहाँ, वि॰ छिपा हुआ மறைந்த.

पिपासा, स्त्री॰ தாகம் ; பேராசை.

पिपीलिका, स्त्री॰ चींटी எறும்பு.

पिय, पु॰ पति கணவன்.

पियराई स्त्री॰ மஞ்சள் நிறம்.

पियराना, क्रि॰ अ॰ மஞ்சளாக.

पियूष, पु॰ அம்ருதம்.

पिराना, क्रि॰ अ॰ வலிக்க.

पिरोता, वि॰ அன்புள்ள.

पिरोना, क्रि॰ स॰ மணிகள் கோர்க்க.

पिलना, **क्रि॰ अ॰** ஒரேயடியாய்ச் சாய.

पिलपिला, **वि॰** உள்ளுக்குள் மிருதுவான.

पिलाना, **क्रि॰ स॰** குடிக்கச் செய்ய ; குடிக்கக் கொடுக்க.

पिल्ला, **पु॰** நாய்க்குட்டி.

पिल्लू, **पु॰** அழுகின பழங்களிலிருக்கும் புழு.

पिव, **पु॰** **पिय,** கணவன்.

पिशुन, **पु॰** கோள் சொல்லுபவன்.

पिष्टपेषण, **पु॰** சொன்னதைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லுதல்.

पिसनहारी, **स्त्री॰** மாவரைத்து ஜீவிப்பவள்.

पिसना, **क्रि॰ अ॰** அரைபட ; அடங்கிப்போக.

पिसर, **पु॰** புத்திரன்.

पिसाई, **स्त्री॰** அரைத்தல் ; அரைக்கும் கூலி.

पिसान, **पु॰** **आटा** மாவு.

पिसौनी, **स्त्री॰** அரைத்தல்.

पिस्ता, **पु॰** பிஸ்தாக் கொட்டை.

पिस्तौल, **स्त्री॰** கைத்துப்பாக்கி.

पिहकना, **क्रि॰ अ॰** குயில் கூவ.

पिहित, **वि॰** ஒட்டிய.

पींजना, **क्रि॰ स॰** பஞ்சு அடிக்க.

पी, **पु॰** **पिय** கணவன்.

पीक, **स्त्री॰** வெற்றிலை உமிழ் நீர் ;**—दान** வெற்றிலை உமிழும் பாத்திரம்.

पीका, **पु॰** தளிர்.

पीछा, **पु॰** பின்புறம் ;**—करना** தன் வேலையை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காகத் தொந்தரவு செய்ய; துரத்திக்கொண்டே ஓட.

पीछू, **क्रि॰ वि॰ =पीछे.**

पीछे, **क्रि॰ वि॰** பிறகு ; பின்னால் ; கடைசியில் ; பின்புறம் ; காரணமாக ; **—पड़ना** குறிப்பிட்ட வேலையை செய்யும்படி அடிக்கடி சொல்ல ; குறிப்பிட்ட வேலையை நிறைவேற்ற நிச்சயிக்க ;**—लगना** பின்தொடர.

पीटना, **क्रि॰ स॰** அடிக்க ; புடைக்க.

पीठ, **पु॰** ஆசனம். **स्त्री॰** முதுகு; மேல் பாகம்.

पीठा, **पु॰** ஆசனம் ; ஒருவித தின்பண்டம்.

पीठी, **स्त्री॰** நனைத்து அரைத்த பருப்பு.

पीड़क, पु॰ துன்புறுத்துபவன்.

पीड़न, पु॰
पीड़ा, स्त्री॰ } வேதனை.

पीड़ित, वि॰ கஷ்டப்படுகிற ; நோயுள்ள.

पीढ़ा, पु॰ ஆசனம்.

पीढ़ी, स्त्री॰ தலைமுறை ; மக்கள்.

पीत, वि॰ மஞ்சள்.

पीतम, वि॰ மிக அன்புள்ள.

पीतल, पु॰ பித்தளை.

पीन, वि॰ बड़ा, பருத்த.

पीनक, स्त्री॰ போதையால் ஆடி விழ ; தூங்கி விழ.

पीनता, स्त्री॰ பருமன்.

पीनस, पु॰ மூக்கின் வியாதி. **स्त्री॰** பல்லக்கு.

पीना, क्रि॰ स॰ குடிக்க.

पीप, स्त्री॰ சீழ்.

पीपर,
पीपल, } **पु॰** அரசமரம்.

पीपा, पु॰ பீப்பாய்.

पीय, पु॰ पिय கணவன்.

पीयूष, पु॰ அமிர்தம் ; பால்.

पीर, स्त्री॰ வேதனை ; அனுதாபம். **पु॰** மஹாத்மா ; முகம்மதிய சந்நியாசி.

पीरी, स्त्री॰ கிழத்தன்மை ; பெருமை.

पील, पु॰ யானை ; **—वान** யானைப்பாகன்.

पीलपांव, पु॰ யானைக்கால் வியாதி.

पीला, वि॰ மஞ்சளான ; வெளுத்த ;**—पन** மஞ்சள் நிறம்.

पीलिया, पु॰ காமாலை.

पीव, पु॰ கணவன்.

पीवर, वि॰ பருமனான ; கனமான.

पीवरी, स्त्री॰ யுவதி ; பசு.

पीसना, क्रि॰ स॰ அரைக்க ; கடினமான வேலை வாங்க.

पीहर, पु॰ ஸ்திரீகளின் பிறந்தகம்.

पुंज, पु॰ சேர்க்கை ; குவியல்.

पुंसत्व, पु॰ ஆண்மை; வீர்யம்.

पुआ, पु॰ ஜீராவில் மா பிசைந்து செய்த பூரி ; அதிரஸம்.

पुआल, पु॰ पयाल வைக்கோல்.

पुकार, स्त्री॰ கூப்பிடுதல் ; உதவிக்காகக் கூவுதல்.

पुकारना, क्रि॰ स॰ கூப்பிட.

पुखर, पु॰ குளம்.

पुखराज, पु॰ புஷ்பராகம்.

पुचकार. स्त्री॰ =पुचकारी.

पुचकारना, क्रि॰ स॰ செல்லம் கொஞ்ச.

पुचकारी, स्त्री॰ செல்லம் கொஞ்சுதல்.

पुचारा, पु॰ ஈரத்துணியால் துடைத்தல் ; பொய் ஸ்துதி.

पुच्छ, स्त्री॰ வால் ; பின் பாகம்.

पुच्छल, वि॰ வாலுள்ள.

पुछल्ला, पु॰ பெரிய வால் ; விடாமல் தொடருபவன்; பொய்ஸ்துதி செய்பவன்.

पुछार, पु॰ ஊக்கமெடுத்துக் கொள்பவர் ; கேட்பார்.

पुजना, क्रि॰ अ॰ பூஜிக்கப் பட.

पुजाना, क्रि॰ स॰ பூஜையில் ஈடுபடச் செய்ய ; பூர்த்தி செய்ய.

पुजापा, पु॰ பூஜை சாமான்.

पुजारी, पुजेरी, पुजैया पु॰ பூசாரி.

पुट, पु॰ இலேசாய்த் தெளித்தல்; இலேசான சிநேகம்; முக்குதல்.

पुटपाक, पु॰ மருந்தைப் புடம் போடுதல்.

पुट्ठा, पु॰ சூத்தாமுட்டை ; புத்தகத்தின் அட்டை.

पुड़िया, स्त्री॰ பொட்டலம் ; பொட்டலம் கட்டிய (ஒரு வேளை) மருந்து.

पुतरी, स्त्री॰ = **पुतली.**

पुतला, पु॰ பொம்மை.

पुतली, स्त्री॰ பொம்மை ; கண்மணி ; நெசவு யந்திரம் ; **—घर** நெசவுசாலை.

पुताई, स्त्री॰ வெள்ளை, மண் வகையறு பூசுதல் ; பூச்சுக் கூலி.

पुत्तलिका, स्त्री॰ பொம்மை.

पुत्र, पु॰ புத்திரன் ;**—वती** மகனைப் பெற்றவள் ;**—वधू** மாட்டுப் பெண்.

पुत्रिका, स्त्री॰ பெண் ; பொம்மை ; கண்மணி.

पुत्री, स्त्री॰ குமாரி.

पुदीना, पु॰ புதினா இலை.

पुनः, अ॰ மறுபடி ; பிறகு.

पुनरावृत्ति, स्त्री॰ திரும்பவும் செய்தல் அல்லது படித்தல்.

पुनरुक्ति, स्त्री॰ சொன்னதைச் சொல்லுதல்.

पुनि, क्रि॰ वि॰ பிறகு.

पुनीत, वि॰ பவித்திரமான.

पुरः, अ॰ முன்னால்.

पुर, पु॰ நகரம் ; வீடு ; தோல் கபிலை.

पुरइन, स्त्री॰ தாமரை ; தாமரை இலை.

पुरखा, पु॰ முன்னோர் ; முதியோர்.

पुरज़ा, पु॰ துண்டு ; பாகம்.

पुरबिया, वि॰ கிழக்கத்தி.

पुरवा, पु॰ கிராமம் ; மண் கலயம்; கிழக்கத்திக் காற்று.

पुरवाई, पुरवैया, स्त्री॰ கிழக்கத்திக் காற்று.

पुरसां, वि॰ **पूछनेवाला** கேட்கும்.

पुरसा, पु॰ நாலரை அல்லது ஐந்து முழ அளவு.

पुरस्कार, पु॰ வெகுமதி, இனம்.

पुरस्कृत, वि॰ இனம் பெற்ற.

पुरा, क्रि॰ वि॰ முன்னொரு காலத்தில் ; முன்பு. पु॰ கிராமம்.

पुराकृत, वि॰ பண்டைக்காலத்தில் செய்த.

पुरातत्व, पु॰ பண்டைக்கால சம்பந்தமான சாஸ்திரம்.

पुरातन, पुराना, वि॰ பழைய.

पुरावृत्त, पु॰ புராண விருத்தாந்தம் ; தேச சரித்திரம்.

पुरी, स्त्री॰ நகரம்.

पुरुष, पु॰ மனிதன் ; ஆத்மா; கணவன்.

पुरुषार्थ, पु॰ ஆண்மை ; சக்தி, சாமர்த்தியம்.

पुरुषार्थी, वि॰ சமார்த்தியமுள்ள.

पुल, पु॰ பாலம்.

पुलक, पु॰ மயிர் கூச்சல்.

पुलकालि, पुलकावलि, स्त्री॰ சந்தோஷத்தால் மயிர்க்கூச்சலெடுத்தல்.

पुलकित, वि॰ சந்தோஷத்தால் மயிர் கூச்சலெடுத்த.

पुलटिस, स्त्री॰ மாக்கட்டு (Poultice.)

पुलपुला, वि॰ அமுங்கக்கூடியதும் மிருதுவாயுமுள்ள.

पुलपुलाना, क्रि॰ स॰ மிருதுவான பதார்த்தத்தை அமுத்த.

पुलाव, पु॰ மாமிசத்துடன் சமைத்த சாதம்.

पुलिंदा, पु॰ கட்டு.

पुलिन, पु॰ தண்ணீரிலிருந்து சமீபத்தில் ஏற்பட்ட மண் திட்டு; கரை.

पुवा, पु॰ = **पूआ.**

पुश्त, स्त्री॰ முதுகு ; வம்ச பரம்பரை ;—**नामा** வம்சாவளி.

पुश्ता, पु॰ சுவற்றிற்கு ஆதாரமாகக் கொடுத்திருக்கும் மண் சரிவு.

पुश्ती, स्त्री॰ ஆதாரம் ; உதவி ; பெரிய தலையணை.

पुश्तैनी, वि॰ முன்னோருடைய ; பரம்பரையான.

पुष्कर, पु॰ ஜலம் ; குளம் ; தாமரை.

पुष्कल, वि॰ அதிகமான.

पुष्ट, वि॰ போஷிக்கப்பட்ட ; புஷ்டியான.

पुष्टई, स्त्री॰ புஷ்டி மருந்து.

पुष्टता, स्त्री॰ புஷ்டி.

पुष्टि, स्त्री॰ பலம் ; புஷ்டி ; ஒரு விஷயத்தைக் காரணம் கூறி ஆமோதித்தல்.

पुष्टिकर, पुष्टिकारक, वि॰ புஷ்டியாக்கும்.

पुस्तकाकार, वि॰ புஸ்தக உருவமான.

पुहुप, पु॰ பூ.

पुहुमी, स्त्री॰ பூமி.

पूँछ, स्त्री॰ வால் ; பின் பாகம்.

पूंजी, स्त्री॰ ஐசுவரியம் ; முதல் ; குவியல் ;—**पति** முதலாளி.

पूआ, पु॰ ஜீரா கலந்து செய்த பூரி.

पूगीफल, पु॰ பாக்கு.

पूछ, स्त्री॰ கேட்பது ; தேடுதல் ; மரியாதை.

पूछ-ताछ, स्त्री॰ விசாரித்தல்.

पूछना, क्रि॰ स॰ கேட்க ; விசாரிக்க ; கவனித்துக் கொள்ள.

पूछ-पाछ, स्त्री॰ = पूछताछ.

पूजन, पु॰ பூஜை ; மரியாதை.

पूजना, क्रि॰ स॰ ஆராதிக்க ; மரியாதை செய்ய. **क्रि॰ अ॰** நிறைவேற.

पूजनीय, वि॰ பூஜிக்கத்தக்க.

पूजा, स्त्री॰ பூஜை ; மரியாதை ; உபசாரம்.

पूजित, वि॰ பூஜிக்கப்பட்ட.

पूज्य, वि॰ பூஜிக்கத்தக்க.

पूड़ी, स्त्री॰ 'பூரி' என்னும் தின்பண்டம்.

पूत, वि॰ பவித்திரமான. **पु॰** குமாரன்.

पूनी, स्त्री॰ பஞ்சுப் பட்டை.

पूर, वि॰ = पूर्ण.

पूरक, वि॰ பூராவாக்கும்.

पूरण, पु॰ நிரப்புதல் ; முடித்தல். **वि॰** நிறைவேற்றும்.

पूरना, क्रि॰ स॰ நிறைவேற்ற.

पूरब, पु॰ கிழக்கு.

पूरबल, पु॰ பண்டைக்காலம் ; முற்பிறப்பு.

पूरबो, वि॰ = **पूर्वी**.

पूरा, वि॰ நிரம்பிய ;—**करना** பூர்த்தி செய்ய ; முடிக்க.

पूरित, वि॰ நிறைந்த ; திருப்தியான.

पूर्ण, वि॰ நிறைந்த ; முடிந்த.

पूर्णता, स्त्री॰ நிறைந்திருத்தல் ; முடிநதிருத்தல்.

पूर्णविराम, पु॰ முற்றுப் புள்ளி.

पूर्व, पु॰ கிழக்குத் திசை. वि॰ பழைய ; முன்னுலான. क्रि॰ वि॰ முதலில் ; முன்னுல்.

पूर्वक, क्रि॰ वि॰ கூட, உடன்.

पूर्वज, पु॰ முன்னோர் ; அண்ணன்.

पूर्ववत, क्रि॰ वि॰ முன்போல.

पूर्ववर्ती, वि॰ முன்னிருந்த.

पूर्ववृत्त, पु॰ சரித்திரம்.

पूर्वापर, क्रि॰ वि॰ முன் பின்.

पूर्वी, वि॰ கிழக்கு திசையின்.

पूला, पु॰ புல் கட்டு.

पूषण, पु॰ சூரியன்.

पूस, पु॰ தை மாதம்.

पृथक्, वि॰ தனியான.

पृथक्करण, पु॰ தனிப்படுத்துதல்.

पृथु, **पृथुल**, वि॰ பெரிய ; கனமான.

पृष्ट, वि॰ கேட்கப்பட்ட.

पृष्ठ, पु॰ முதுகு ; பின்புறம் ; புஸ்தகத்தின் பக்கம்.

पृष्ठपोषक, पु॰ முதுகு தட்டுபவன் ; உதவியாள்.

पेंग, स्त्री॰ ஊஞ்சல் ஆடும் பாதை.

पेंडुकी, स्त्री॰ ஒருவிதப் புரு.

पेंदा, पु॰ அடிப்பாகம்.

पेखना, क्रि॰ स॰ பார்க்க.

पेच, पु॰ சுழலுதல் ; சிக்கல் ; தந்திரம் ; யந்திரத்தின் ஒரு பாகம் ; திருகாணி ; குஸ்தியில் ஒரு பிடி.

पेचक, स्त्री॰ நூல்சண்டு.

पेचकश, पु॰ திருப்புளி.

पेचदार, वि॰ மறையுள்ள.

पेचवान, पु॰ பெரிய ஹுக்கா; ஹுக்காவின் வளைந்த குழல்.

पेचिश, स्त्री॰ வயிற்றுக் கடுப்பு.

पेचीदा, **पेचीला**, वि॰ மறையுள்ள ; சிக்கலான.

पेट, पु॰ வயிறு ; கர்ப்பம்; —**दिखाना** தரித்திரத்தைத் தெரிவிக்க.

पेटारा, पु॰ = **पिटारा**.

पेटिका, स्त्री॰ பெட்டி ; மூடை நத சிறு பெட்டி.

पेटी, स्त्री॰ சிறு பெட்டி.

पेटू, वि॰ அதிகமாய் சாப்பிடு கிற.

पेठा, पु॰ பூசணிக் காய்.

पेड़, पु॰ மரம்.

पेड़ा, पु॰ பாலால் செய்யும் ஒரு மிட்டாய்.

पेड़ू, पु॰ வயிற்றின் கீழ் பாகம்.

पेन्हाना, क्रि॰ स॰ = **पहनाना**. **क्रि॰ अ॰** மடியில் பால் இறங்க, பால் சுறக்க

पेय, वि॰ குடிக்கத்தக்க. **पु॰** குடிக்கக் கூடிய வஸ்து.

पेरना, क्रि॰ स॰ நசுக்கிச் சாறு பிழிய ; செக்கில் ஆட்ட ; துன்புறுத்த.

पेलना, क्रि॰ स॰ அமுக்கி உட் புகுத்த ; பலாத்காரப் படுத்த.

पेला, पु॰ தகராறு ; எதிர்ப்பு ; அமுக்குதல்.

पेश, क्रि॰ वि॰ எதிரே ;—**आना** நடந்துகொள்ள ; — **करना** ஆஜராக்க.

पेशकार, पु॰ கோர்ட்டில் ஒரு உத்தியோகஸ்தன்.

पेशगी, स्त्री॰ முன்பணம்.

पेशतर, क्रि॰ वि॰ முன்னே.

पेशबंदी, स्त्री॰ முன் எச்சரிக் கையுடன் செய்த ஏற்பாடு அல்லது யுக்தி.

पेशराज, पु॰ கல் சுமக்கும் கூலி.

पेशवा, पु॰ தலைவன் ; மஹா ராஷ்டிர முக்கிய மந்திரி.

पेशवाई, स्त्री॰ பேஷ்வா பதவி ; **अगवानी** முன் சென்று வர வேற்பது.

पेशवाज़, स्त्री॰ நர்த்தனம் செய் யும் ஸ்திரீகள் அணியும் ஆடை.

पेशा, पु॰ தொழில்.

पेशानी, स्त्री॰ நெற்றி ; விதி.

पेशाब, पु॰ மூத்திரம்.

पेशावर, पु॰ தொழிலாளி.

पेशी, स्त्री॰ வழக்கு தாக்கல் செய்தல் ; முன்னிலையில் இருத்தல்.

पेशीना, वि॰ ஜோசியம் சொல் லுகிற.

पेशीनगोई, स्त्री॰ ஜோசியம்.

पेशतर, क्रि॰ वि॰ முதலில்.

पैंजनी, स्त्री॰ கால் சலங்கை.

पैंठ, स्त्री॰ हाट, சந்தை.

पैंठौर, पु॰ கடை.

पैंड़, पु॰ காலடி ; பாதை.

पैंड़ा, पु॰ *ரஸ்தா ; லாயம் ;* **—मारना,** *வழி மறித்து அபகரிக்க.*

पैंत, स्त्री॰ *பந்தயம்.*

पै, अ॰ *ஆனல்.*

पैकर, पु॰ *உருவம்.*

पैकार, पु॰ *சிறு வியாபாரி.*

पैख़ाना, पु॰ *கக்கூஸ்.*

पैग़ंबर, पु॰ *ஈசுவர தூதன்.*

पैग़ाम, पु॰ *தூது ; செய்தி.*

पैज, स्त्री॰ *பிரதிக்ஞை ; பந்தயம்.*

पैजामा, पु॰ =पायजामा.

पैज़ार, स्त्री॰ *செருப்பு.*

पैठ, स्त्री॰ *பிரவேசம் ; போய்ச் சேருதல்.*

पैठना, क्रि॰ अ॰ *பிரவேசிக்க.*

पैठार, पु॰ *பிரவேசம் ; வெளிக் கதவு.*

पैड़ी, स्त्री॰ *ஏறுவதற்கான படிகள்.*

पैतरा, पु॰ *குஸ்தி செய்கிறவர்களின் நடை முதலிய பாவனைகள்.*

पैतृक, वि॰ *முன்னோர்களின்.*

पैदल, वि॰ *கால் நடையாய்ச் செல்லும்.* **क्रि॰ वि॰** *கால் நடையாய்.*

पैदा, वि॰ *பிறந்த ; அடைந்த.* **स्त्री॰** *வரும்படி ;* **—होना** *பிறக்க ; உண்டாக ;* **—करना** *பெற ; உண்டாக்க ; பயிராக்க.*

पैदाइश, स्त्री॰ *உற்பத்தி.*

पैदाइशी, वि॰ *இயற்கையான.*

पैदावार, स्त्री॰ *விளைவு.*

पैना, वि॰ *கூர்மையான ; தார்க் குச்சி.*

पैमाइश, स्त्री॰ माप *அளத்தல் ; அளவு.*

पैमान, पु॰ *பிரதிக்ஞை ; ஷரா ; நிபந்தனை.*

पैमाना, पु॰ *அளவு ; அளக்கும் கருவி.*

पैयां, स्त्री॰ *பாதம்.*

पैर, पु॰ *பாதம் ; காலடிச் சின்னம் ;* **—गाड़ी** *சைக்கிள் வண்டி.*

पैरना, क्रि॰ अ॰ *நீந்த.*

पैरवी, स्त्री॰ *வழக்கு நடத்துதல் ; பின் பற்றுதல் ; முயற்சி ; அலைச்சல் ;* **—कार** *வழக்கு நடத்துபவன்.*

पैराई, स्त्री॰ *நீந்துதல்.*

पैराक, पु॰ *நீந்துபவன்.*

पैराव, पु॰ *முழுகுதல்.*

पैरो, वि॰ *பின்பற்றுகிற.*

पैरोकार, पु॰ =पैरवीकार.

पैवंद, पु॰ ஒட்டுப்போடும் துணி ; செடிகளை ஒட்டுக் கட்டுதல்.

पैवंदी, वि॰ ஒட்டுக் கட்டிய (செடி.)

पैवस्त, वि॰ பரவிய.

पैशाची, स्त्री॰ ஒருவித ப்ராக் ருத பாஷை.

पैसना, क्रि॰ अ॰ பிரவேசிக்க.

पैसा, पु॰ காலணு ; பணம்.

पैसार, पु॰ =प्रवेश.

पैहारी, वि॰ பால் மாத்திரம் குடித்து ஜீவிக்கும்.

पोंगा, पु॰ குழல். **वि॰** குழலான ; முட்டாள்.

पोंगी, स्त्री॰ ஒருவித புல்லாங் குழல்.

पोंछन, स्त्री॰ துடைத்து எடுக் கும் அழுக்கு.

पोंछना, क्रि॰ स॰ துடைக்க.

पोआ, पु॰ பாம்புக் குட்டி.

पोखरा, पु॰ குட்டை.

पोच, वि॰ அற்பமான.

पोची, स्त्री॰ தாழ்மை.

पोट, स्त्री॰ மூட்டை ; குவி யல்.

पोटना, क्रि॰ स॰ ஒன்று சேர் க்க ; குழந்தைகளை சமா தானம் செய்ய.

पोटली, स्त्री॰ சிறு மூட்டை.

पोढा, वि॰ புஷ்டியான ; கெட்டியான.

पोत, पु॰ குஞ்சு ; குட்டி ; படகு ; நிலவரி ;**—दार** பொக்கிஷதார் ; சோதிப் பவன்.

पोतना, क्रि॰ स॰ பூச ; தேய் க்க. **पु॰** மெழுகும் துணி.

पोता, पु॰ மகனின் மகன் ; வரி ; அண்ட கோசம்.

पोती, स्त्री॰ மகனின் மகள் ; பூசுதல்.

पोथा, पु॰ காகித அடுக்கு ; பெரிய புத்தகம்.

पोथी, स्त्री॰ புத்தகம்.

पोद्दार, पु॰ =पोतदार.

पोना, क्रि॰ स॰ ரொட்டி இட.

पोपला, वि॰ ஒட்டிய ; சுருங் கிய ; பல்லில்லாத.

पोपलाना, क्रि॰ अ॰ சுருங்கிப் போக.

पोर, स्त्री॰ விரல்கணு ; கரும்பு மூங்கில் முதலியவற்றின் கணு.

पोल, पु॰ ஒன்றுமில்லாத இடம் ; வெளிக் கதவு ; **—खोलना** குட்டு வெளிப் படுத்த.

पोला, वि॰ உள்ளே காலியா யிருக்கும் ; போலான.

पोशाक, स्त्री॰ ஆடை.

पोशीदगी, स्त्री॰ மறைந்திருத்தல்.

पोशीदा, वि॰ गुप्त மறைந்த.

पोषक, वि॰ வளர்க்கும்; போஷணை செய்யும்; உபகாரம் செய்யும்.

पोषण, पु॰ வளர்த்தல்; புஷ்டி.

पोष्य, वि॰ வளர்க்கத்தக்க.

पोष्यपुत्र, पु॰ மகனைப் போல் வளர்க்கப்பட்டவன்; ஸ்வீகார புத்திரன்.

पोस, पु॰ வளர்ப்பவனிடம் அன்பு.

पोसना, क्रि॰ स॰ பரிபாலிக்க.

पोस्त, पु॰ தோல்; அபின் செடி.

पोस्ता, पु॰ அபின செடி.

पोस्ती, पु॰ அபின் உட்கொள்ளுபவன்; சோம்பேறி.

पोहना, क्रि॰ स॰ மணிகள் கோர்க்க.

पौ, स्त्री॰ प्याऊ தண்ணீர்ப் பந்தல்; பிரகாசம்; சொக்கட்டானில் ஒரு ஆட்டம்; **—फटना** பொழுதுவிடிய; **—बारह होना** பெரிய அதிர்ஷ்டம் வர.

पौआ, पु॰ =पौवा.

पौढ़ना, क्रि॰ स॰ யானை போல் அசைய; படுக்க.

पौढ़ाना, क्रि॰ स॰ அசைக்க; படுக்க வைக்க.

पौत्र, पु॰ மகனின் மகன்.

पौद, स्त्री॰
पौधा पु॰, } சிறு செடி.

पौन, पु॰ पवन காற்று. **वि॰** முக்கால்.

पौनी, स्त्री॰ விசேஷ நாட்களில் உதவி செய்து இனாம் பெறும் நாவிதன், வண்ணான் முதலிய ஜாதியோர்.

पौर, वि॰ நகர சம்பந்தமான.

पौरिया, पु॰ வாசல் காப்போன்.

पौरी, स्त्री॰ நிலைப்படி.

पौरुष, पु॰ ஆண்மை; பராக்ரமம்; முயற்சி.

पौरुषेय, वि॰ புருஷ சம்பந்தமான; மனிதனால் செய்யப்பட்ட.

पौवा, पु॰ கால் சேர்; கால் சேர் பாத்திரம்.

पौष्टिक, वि॰ புஷ்டியுண்டாக்கும்.

प्याऊ, पु॰ தண்ணீர்ப் பந்தல்.

प्याज़, पु॰ வெங்காயம்.

प्याज़ी, वि॰ வெங்காய நிற மான ; லேசான ரோஜா நிறமான.

प्यादा, पु॰ வேலையாள்.

प्यार, पु॰ அன்பு ; சிநேகம்.

प्यारा, वि॰ அன்பான.

प्याला, पु॰ கோப்பை; பேலா.

प्यास, स्त्री॰ தாகம் ; பேர்-விருப்பம்.

प्यासा, वि॰ தாகங்கொண்ட.

प्यासार, पु॰ = पोहर.

प्योसर, पु॰ சமீபத்தில் கன்று போட்ட பசுவின் பால்.

प्रकट, वि॰ பிரகடமான; பிரத்யக்ஷமான ; தெளிவான.

प्रकरण, पु॰ அத்தியாயம.

प्रकांड, वि॰ மிகப் பெரிய.

प्रकार, पु॰ விதம்.

प्रकाश, पु॰ பிரகாசம் ; வெளி யாதல் ; வெய்யில்.

प्रकाशक, पु॰ பிரகாசம் உண் டாக்குபவன் ; வெளியாக் குபவன் பிரசுரிப்பவன்.

प्रकाशन, पु॰ வெளியீடு.

प्रकाशमान, वि॰ பிரகாசிக்கும்.

प्रकाशित, वि॰ பிரகாசமுள்ள ; வெளியான ; பிரசுரித்த.

प्रकृत, वि॰ உண்மையான ; இயற்கையான.

प्रकृति, स्त्री॰ சுபாவம் ; இயற்கை.

प्रकृतिस्थ, वि॰ இயற்கையான.

प्रकोप, पु॰ கோபம்.

प्रकोष्ठ, पु॰ பெரிய முற்றம் ; வாசலுக்குப் பக்கத்தி லுள்ள அறை.

प्रक्रिया, स्त्री॰ அத்தியாயம் ; முறை ; பிரதிக்கிரியை (Reaction)

प्रक्षालन, पु॰ கழுவுதல்.

प्रक्षिप्त, पु॰ எறியப்பட்ட ; பின்பு சேர்க்கப்பட்ட.

प्रखर, वि॰ தீவிரமான ; கூா மையான.

प्रख्यात, वि॰ பிரசித்தமான.

प्रगट, वि॰ = प्रकट.

प्रगल्भ, वि॰ கெட்டிக்கார ; பயமற்ற ; சாதுரியமான பதில் கொடுக்கக்கூடிய.

प्रगाढ़, वि॰ மிக ஆழமான.

प्रचंड, वि॰ மிகத் தீவிரமான.

प्रचलन, पु॰ பிரசாரம்.

प्रचलित, वि॰ பழக்கத்திலிருக் கும் ; நடப்பிலிருக்கும்.

प्रचार, पु॰ பரவச் செய்தல்.

प्रचारक, पु॰ பிரசாரம் செய் பவர்.

प्रचारित, वि॰ பரப்பிய ; பிர சாரம் செய்த.

प्रचुर, वि॰ அதிகமான.

प्रच्छन्न, वि॰ மூடப்பட்ட; மறைந்த.

प्रजा, स्त्री॰ பிரஜைகள், குடிகள்.

प्रजातन्त्र, पु॰ குடியரசு.

प्रज्ञ, पु॰ வித்வான்.

प्रज्वलित, वि॰ எரியும; மிகத் தெளிவான.

प्रण, पु॰ திட நிச்சயம்; பிரதிக்ஞை.

प्रणत, वि॰ நமஸ்கரித்த; தாழ்மையான.

प्रणय, पु॰ அன்பு.

प्रणयिनी, स्त्री॰ காதலி; மனைவி.

प्रणयी, पु॰ காதலன்; கணவன்.

प्रणव, पु॰ 'ஓம' என்னும எழுத்து; கடவுள்.

प्रणाली, स्त्री॰ வாய்க்கால்; முறை.

प्रणीत, वि॰ அமைக்கப்பட்ட.

प्रणेता, पु॰ அமைப்பவன்.

प्रताप, पु॰ ஆண்மை; பராக்கிரமம்; சூடு.

प्रतापी, वि॰ பராக்கிரமசாலியான.

प्रतारण, स्त्री॰ வஞ்சனை; மோசடி.

प्रति, उप॰ எதிரே, விரோதமாய், பதிலாய், ஒவ்வொரு, சமமான முதலிய அர்த்தங்களைக் காட்டும் பகுதிச் சொல் अ॰ பக்கமாக. स्त्री॰ நகல்.

प्रतिकार, पु॰ பழி.

प्रतिकूल, वि॰ விரோதமான.

प्रतिक्रिया, स्त्री॰ பழி; பிரதிக்கிரியை (Reaction.)

प्रतिग्रह, पु॰ பெற்றுக் கொள்ளல்; அங்கிகரித்தல்,

प्रतिघात, पु॰ மோதுதல்.

प्रतिघाती, पु॰ எதிரி.

प्रतिच्छाया, स्त्री॰ பிரதிபிம்பம; நிழல்.

प्रतिद्वन्द्वी, पु॰ போட்டியிடுபவன்.

प्रतिनिधि, पु॰ ஒருவர் சார்பாக வேலைசெய்பவன்.

प्रतिपक्षी, पु॰ விரோதி.

प्रतिपदा, स्त्री॰ பிரதமை.

प्रतिपादन, पु॰ நன்றாய் எடுத்துரைத்தல்; ப்ரமாணத்துடன் செல்லுதல்.

प्रतिबंध, पु॰ தடை; ஆக்ஷேபம்.

प्रतिभा, स्त्री॰ மஹிமை.

प्रतिम, अ॰ சமமான; போன்ற.

प्रतिमा, स्त्री॰ விக்கிரகம்.

प्रतियोगिता, स्त्री॰ போட்டி; விரோதம்.

प्रतियोगी, पु॰ பங்காளி; சத்துரு.

प्रतिरूप, पु॰ விக்கிரகம; படம்.

प्रतिरोध, पु॰ விரோதம்; தடை.

प्रतिलिपि, स्त्री॰ நகல்.

प्रतिवाद, पु॰ எதிர் வாதம்; தர்க்கம.

प्रतिशोध, पु॰ பழிக்குப பழி.

प्रतिष्ठा स्त्री॰ ஸ்தாபித்தல்; கௌரவம்; மரியாதை.

प्रतिष्ठित, वि॰ கௌரவமுள்ள; ஸ்தாபிக்கப்பட்ட.

प्रतिस्पर्द्धा, स्त्री॰ போட்டி.

प्रतिस्पर्द्धी, पु॰ போட்டி போடுபவன்.

प्रतिहार, प्रतिहारी, पु॰ வாசல் காப்போன்.

प्रतीक, पु॰ அடையாளம்.

प्रतीक्षा, स्त्री॰ எதிர் பார்த்தல்.

प्रतीची, स्त्री॰ மேற்கு.

प्रतीत, वि॰ தெரிந்த.

प्रतीति, स्त्री॰ அறிவு; நம்பிக்கை.

प्रत्यंचा, स्त्री॰ வில் நாண்.

प्रत्यक्ष, वि॰ பிரத்தியக்ஷமான; பார்க்கக்கூடிய; புலன்களால் அறியக் கூடிய. **क्रि॰ वि॰** எதிரே; —**दर्शी** சாக்ஷி; —**वादी** நேரில் கண்டதைத் தவிர மற்றதை நம்பாதவன்.

प्रत्यय, पु॰ விகுதி (இலக்கணம்).

प्रत्याशा, स्त्री॰ நம்பிக்கை.

प्रत्युत, अ॰ ஆனால்.

प्रत्युत्तर, वि॰ விடையின் விடை.

प्रत्येक, वि॰ ஒவ்வொரு.

प्रथम, वि॰ முதல்; எல்லாவற்றிலும நல்ல.

प्रथमपुरुष, पु॰ தன்மை (இலக்கணம்).

प्रथा, स्त्री॰ நியமம்; பழக்க வழக்கம்.

प्रद, वि॰ கொடுக்கும் (**उ॰ आनंदप्रद**).

प्रदत्त, वि॰ கொடுக்கப்பட்ட.

प्रदर्शक, पु॰ காண்பிப்பவன்.

प्रदर्शन, पु॰ காண்பித்தல்.

प्रदर्शिनी, स्त्री॰ கண் காட்சி.

प्रदान, पु॰ கொடுத்தல்.

प्रदीप, पु॰ விளக்கு; வெளிச்சம்.

प्रदोष, पु॰ சூரியாஸ்தமன சமயம்.

प्रद्योत, पु॰ கிரணம் ; பிரகாசம.

प्रधान, त्रि॰ முக்கியமான. **पु॰** முக்கியஸ்தன்.

प्रधानता, स्त्री॰ முக்கியமாயிருத்தல்.

प्रपंच, पु॰ உலகம் ; உலக விஷயங்களின் தொந்தரவு ; ஆடம்பரம், மோசம.

प्रपंची, त्रि॰ மோசம் செய்யும்.

प्रपात, पु॰ விழ்ச்சி.

प्रपौत्र, पु॰ பேரனின் புத்திரன்.

प्रफुल्ल, प्रफुल्लित, } **त्रि॰** மலர்ந்த ; திறந்த ; சந்தோஷம் கொண்ட.

प्रबंध, पु॰ கட்டும வஸ்து ; வியாசம ; ஏற்பாடு.

प्रबल, त्रि॰ பலமுள்ள ; தீவிரமான.

प्रबुद्ध, वि॰ விழித்துக் கொண்ட ; பிரக்ஞை வந்த ; ஞானம் உண்டான.

प्रबोध, पु॰ விழித்தல் ; ஞானம் ; எச்சரிக்கை ; ஆறுதல்.

प्रभंजन, पु॰ आंधी புயல்.

प्रभा, स्त्री॰ பிரகாசம்.

प्रभाकर, पु॰ சூரியன்.

प्रभात, पु॰ காலை.

प्रभाती, स्त्री॰ காலையில் பாடும் ஒரு பாட்டு.

प्रभाव, पु॰ செல்வாக்கு ; வல்லமை ; மகிமை.

प्रभुता, स्त्री॰ பெருமை ; எஜமானத்துவம்.

प्रभूत, त्रि॰ வெளிவந்த; அதிகமான.

प्रभेद, पु॰ வித்தியாசம.

प्रमत्त, त्रि॰ போதையுள்ள ; பைத்தியமான.

प्रमदा, स्त्री॰ யுவதி.

प्रमाण, पु॰ ருஜூ ; ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய விஷயம்; எல்லை;—**पत्र** ஸர்டிபிகேட்.

प्रमाणित, त्रि॰ ருஜுவான ; அத்தாட்சியான.

प्रमाद, पु॰ மனதின் பலஹீனம் ; பிரமை ; தப்பு.

प्रमुख, वि॰ முதல் ; முக்கிய.

प्रमुदित, त्रि॰ சந்தோஷமான

प्रमोद, पु॰ சந்தோஷம்.

प्रयत्न, पु॰, முயற்சி.

प्रयास, पु॰ முயற்சி ; உழைப்பு.

प्रयोग, पु॰ உபயோகித்தல்.

प्रयोजन, पु॰ காரியம் ; அர்த்தம; உத்தேசம்; உபயோகம்.

प्रयोजनीय, वि॰ காரியத்திறகான, உபயோகப்படும்படியான.

प्रलाप, पु॰ வீண் பேச்சு ; உளறல்.

प्रलेप, पु॰ பூசுதல் ; பூசசு.

प्रलोभ, }
प्रलोभन, } **पु॰** ஆசை காட்டுதல் ; ஆசை.

प्रवर्त्तक, पु॰ நடத்துபவன்.

प्रवाद, पु॰ சம்பாஷணை ; வதந்தி ; பொய்யான அபகீர்த்தி.

प्रवाल, पु॰ பவழம.

प्रवास, पु॰ அயல் நாடு ; அயல் நாட்டு வாசம.

प्रवासी, वि॰ அயல் நாட்டு ; அயல் நாட்டில் வசிக்கும்.

प्रवाह, पु॰ பிரவாகம்; நீரோட்டம் ; தொடர்ச்சியாய் காரியம் நடத்தல்.

प्रवाहित, वि॰ பிரவாகமாய் ஓடுகிற.

प्रविष्ट, वि॰ பிரவேசித்த.

प्रवीण, वि॰ சாமர்த்தியசாலியான ; கைதேர்ந்த.

प्रवृत्त, वि॰ தயாரான ; ஈடுபட்ட.

प्रवृत्ति, स्त्री॰ பற்றுதல் ; மனப்போக்கு ; மனப்பான்மை.

प्रशंसक, वि॰ புகழும் ; முகஸ்துதி செய்யும்.

प्रशंसनीय, वि॰ புகழத்தக்க.

प्रशंसा, स्त्री॰ ஸ்துதி ; பெருமைப் படுததுதல்.

प्रशस्त, वि॰ புகழத்தகக ; உத்தமமான.

प्रशस्ति, स्त्री॰ புகழ் ; ராஜ ஆக்ஞை.

प्रशांत, वि॰ அமைதியான.

प्रश्न, पु॰ கேள்வி.

प्रश्नोत्तर, पु॰ வினு விடை.

प्रश्वास, पु॰ வெளிவிடும் மூச்சு.

प्रसंग, पु॰ சம்பந்தம் ; சந்தாப்பம்.

प्रसन्न, वि॰ சந்தோஷமான ; அனுகூலமான.

प्रसन्नता, स्त्री॰ சந்தோஷம ; ஆனந்தம்.

प्रसादी, स्त्री॰ நைவேத்தியம் ; பிரசாதம்.

प्रसार, पु॰ பரவல் ; விஸ்தாரம் ; சஞ்சாரம்.

प्रसिद्ध, वि॰ பிரசித்தி பெற்ற.

प्रसिद्धि, स्त्री॰ கியாதி.

प्रसुप्त, वि॰ தூங்கிய.

प्रसूत, वि॰ பிறந்த.

प्रसूता, स्त्री॰ ज्ञा பிரசவித்த ஸ்திரீ.

प्रसून, पु॰ புஷ்பம்.

प्रस्तर, पु॰ கல்.

प्रस्तार, पु॰ பரவுதல்; விருத்தி.

प्रस्ताव, पु॰ பிரேரணை.

प्रस्तावना, स्त्री॰ ஆரம்பம; முன்னுரை.

प्रस्तावित, वि॰ பிரஸ்தாபிக்கப் பட்ட.

प्रस्तुत, वि॰ சொலலப்பட்ட; முன்நின்ற; தயாரான.

प्रस्थान, पु॰ போதல்; யாத்திரை; புறபபடுதல்.

प्रस्वेद, पु॰ வியாவை.

प्रहर, पु॰ ஜாமம்.

प्रहरी, पु॰ பாராக்காரன்.

प्रहसन, पु॰ சிரிப்பு; பரிகாசம்; நகைச் சுவையுள்ள நாடகம.

प्रहार, पु॰ அடி.

प्रहारी, वि॰ அடிக்கும.

प्रांगण, पु॰ முற்றம்.

प्रांजल, वि॰ கபடமற்ற; உண்மையான.

प्रांत, पु॰ மாகாணம்; எல்லை,

प्रांतीय, वि॰ மாகாணத்து.

प्राकार, पु॰ வெளிச்சுவர்; பிராகாரம்.

प्राकृत,
प्राकृतिक, } **वि॰** இயற்கையான.

प्राची, स्त्री॰ கிழக்கு.

प्राचीन, वि॰ கிழக்கேயுள்ள; பண்டைக் காலத்து.

प्राचीर, पु॰ வெளிச்சுவர்.

प्राच्य, वि॰ கிழக்கே உண்டான; கீழ் நாட்டு; பழையகாலத்து.

प्राज्ञ, पु॰ புத்திமான்; வித்வான்.

प्राण, पु॰ பிராணன், உயிர்.

प्राणधन, वि॰ மிகப்பிரியமான.

प्राणधारी, वि॰ உயிருள்ள. **पु॰** பிராணி.

प्राणनाथ, पु॰ மிக அன்பானவன்; கணவன்.

प्राणप्रद, वि॰ உயிரளிக்கும்

प्राणांत, पु॰ மரணம.

प्रात,
प्रातःकाल, } **वि॰** விடியற்காலை.

प्राथमिक, वि॰ முதல்

प्रादुर्भाव, पु॰ வெளியாதல்.

प्रादेशिक, वि॰ மாகாணத்து.

प्राप्त, वि॰ அடைந்த; கிடைத்த.

प्राप्ति, स्त्री॰ கிடைத்தல்; லாபம,

प्राप्य, वि॰ அடையத்தக்க; கிடைக்கக் கூடிய.

प्रामाणिक, वि॰ அத்தாட்சியான ; ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய.

प्राय, उप॰ சமானமான (उ॰ **मृतप्राय**).

प्राय: वि॰ முக்கியமாய் ; அநேகமாய்.

प्रायद्वीप, पु॰ தீபகற்பம்.

प्रारंभ, पु॰ ஆரம்பம்.

प्रारंभिक, वि॰ ஆரம்பத்து.

प्रारब्ध, वि॰ ஆரம்பிக்கப் பட்ட. पु॰ விதி.

प्रार्थी, वि॰ பிரார்த்தனை செய்யும்.

प्रासंगिक, वि॰ சந்தர்ப்பத்து.

प्रासाद, पु॰ மாளிகை.

प्रिय, वि॰ அன்புள்ள ;—तम மிக அன்புள்ள கணவன்.

प्रियदर्शी, वि॰ எல்லாரிடமும் அன்புள்ள.

प्रियभाषी, वि॰ இனிமையாய்ப் பேசுகிற.

प्रियवर, वि॰ மிகப் பிரியமுள்ள.

प्रियवादी, पु॰ = **प्रियभाषी.**

प्रिया, स्त्री॰ ஸ்திரீ ; மனைவி ; அன்பானவள்.

प्रीत, वि॰ அன்புள்ள.

प्रीतम, पु॰ கணவன் ; அன்பானவன்.

प्रीति, स्त्री॰ அன்பு.

प्रीतिभोज, पु॰ விருந்து.

प्रेक्षक, पु॰ பார்ப்பவன்.

प्रेत, पु॰ பிணம் ; பிசாசு.

प्रेम, पु॰ அன்பு.

प्रेमालाप, पु॰ அன்பு ததும்பும் பேச்சு.

प्रेमी, पु॰ அன்பன்.

प्रेयसी, स्त्री॰ காதலி.

प्रेरक, पु॰ தூண்டுபவன்.

प्रेरणा, स्त्री॰ தூண்டுதல்.

प्रेरित, वि॰ = **प्रेषित.**

प्रेषक, पु॰ அனுப்புபவன்.

प्रेषण, पु॰ அனுப்புதல்.

प्रेषित, वि॰ அனுப்பப்பட்ட.

प्रोत, वि॰ நன்றாய்க் கலந்த.

प्रोत्साह, पु॰ மிக அதிக உற்சாகம்.

प्रोत्साहन, पु॰ நன்றாய் உற்சாகப்படுத்துதல்.

प्रौढ, वि॰ யுவ நிலையை யடைந்த ; பக்குவமான ; கம்பீரமான.

प्लावित, वि॰ நீரில் மூழ்கிய.,

फ

फंका, पु॰ துண்டு ; ஒரு தடவையில் வாயில் வீசிப் போட்டுக் கொள்ளக்

कूடிய அளவு (தூளான பதார்த்தம்).

फंकी, स्त्री॰ ஒரு முறைக்கான மருந்துத் தூள்.

फंद, पु॰ வலை ; ஏமாற்றம்.

फंदा, पु॰ சுருக்கு.

फंसना, क्रि॰ अ॰ சிக்க ; மாட்டிக் கொள்ள.

फंसाना, क्रि॰ स॰ சிக்கவைக்க ; மாட்ட.

फक, वि॰ நிறம் கெட்ட.

फकत, क्रि॰ वि॰ सिर्फ़ மாத்திரம் ; மட்டும்.

फकीर, पु॰ பிச்சைக்காரன் ; பக்கிரி ; சன்னியாசி ; ஏழை.

फकीरी, स्त्री॰ பிச்சை யெடுத்தல் ; சன்னியாசம் ; ஏழைத் தன்மை.

फक्कर, फक्क, } **स्त्री॰** ஏழ்மை ; பக்கிரித்தன்மை ; திருப்தி.

फख्र, पु॰ கர்வம் ; கர்வப் படும் விஷயம்.

फखिया, क्रि॰ वि॰ கர்வத்துடன்.

फगुआ, पु॰ ஹோலிப் பண்டிகை.

फजर, स्त्री॰ காலை.

फज़ल, पु॰ கிருபை.

फज़ीलत, स्त्री॰ மேன்மை ; உயர்ந்த குணம்.

फज़ीहत, स्त्री॰ கெட்டநிலைமை ; அவமானம்.

फ़जूल, वि॰ பிரயோஜனமில்லாத ; அர்த்தமில்லாத.

फज़्ल, पु॰ மிகுதி ; அனுக்ரகம்.

फटक, पु॰ ஸ்படிகக் கல்.

फटकना, क्रि॰ स॰ புடைக்க. **क्रि॰ अ॰** பிரிய ; போக ; துடிக்க.

फटकाना, क्रि॰ स॰ பிரிக்க.

फटकार, स्त्री॰ திட்டுதல் ; அதட்டுதல்.

फटकारना, क्रि॰ स॰ உதறி அடிக்க ; லாபமடைய ; அதட்ட.

फटना, क्रि॰ अ॰ கிழிய ; பிளக்க ; வெடிக்க ; முறிய.

फटा, वि॰ கிழிந்த ; முறிந்த.

फटिक, पु॰ ஸ்படிகம் ; சலவைக்கல்.

फड़क उठना, क्रि॰ अ॰ மிக்க சந்தோஷமடைய.

फड़कना, क्रि॰ अ॰ குலுங்க ; துடிக்க.

फण, पु॰ பாம்பின் படம்.

फणी, पु॰ பாம்பு.

फ़तवा, पु॰ முகம்மதிய குரு கொடுக்கும் ஆக்ஞா பத்திரம்.

फ़तह, स्त्री॰ जोत வெற்றி ;—**मंद** வெற்றியுள்ள ; — **याब** வெற்றி பெற்ற.

फतिंगा, पु॰ அந்திப் பூச்சி.

फ़तूर, पु॰ தோஷம் ; உபத்திரவம் ; சண்டை.

फ़तूरी, वि॰ உபத்திரவம் விளைவிக்கும்.

फतूही, स्त्री॰ கையில்லாத சொக்காய்.

फन, पु॰ பாம்புப் படம்.

फ़न, पु॰ நல்ல குணம் ; கல்வி ; கைத்தொழில் ; ஏமாற்றும் வழி.

फनगा, पु॰ = फतिंगा.

फ़ना, स्त्री॰ அழிவு.

फञो, स्त्री॰ தளர்ந்த இடத்தில் அடிக்கும் சக்கை.

फपोला, पु॰ கொப்பளம்.

फबती, स्त्री॰ பரிகாச வார்த்தை.

फबना, क्रि॰ अ॰ அழகாய்த் தோன்ற.

फबीला, क्रि॰ சோபிக்கும்.

फ़रऊन, पु॰ முதலை ; கொடியவன் ; கர்விஷ்டன்.

फ़रक़, पु॰ வித்தியாசம்.

फ़रज़न्द, पु॰ மகன்.

फ़रज़ो, पु॰ சதுரங்க ஆட்டத்தின் மந்திரி. **वि॰** கற்பனையான ; பொய்யான.

फ़रंद, स्त्री॰ சாமான்களின் ஜாப்தா.

फरफंद, पु॰ வஞ்சனை.

फ़रमां-बरदार, वि॰ கீழ்ப்படிதலுள்ள.

फरमा, पु॰ ஜோடு தைக்கும் அச்சு ; வார்ப்பு அச்சு ; புஸ்தகத்தின் ஒரு பாரம் (Form.)

फ़रमाइश, स्त्री॰ கட்டளை.

फ़रमाइशी, वि॰ கட்டளை பெற்று தயாரிக்கப்பட்ட.

फ़रमान, पु॰ ராஜ கட்டளை.

फ़रमाना, क्रि॰ स॰ கட்டளையிட ; சொல்ல (மரியாதைச் சொல்).

फरवी, स्त्री॰ அரிசிப் பொரி.

फ़रश, पु॰ விரிப்பு ; தளம்.

फ़रशो, स्त्री॰ ஹுக்கா.

फरसा, पु॰ கோடாலி.

ज़रसूदा, वि॰ பழைய ; உபயோகமற்ற ; களைத்த

फ़रह, } **स्त्री॰** ஆனந்தம், சந்தோஷம்.
फ़रहत, }

फरहरा, पु॰ ஜண்டா, கொடி.

फ़रहाद्, पु॰ கல்லில் செதுக்கு வேலை செய்பவன்.

फ़राक़, पु॰ மைதானம். **वि॰** விஸ்தாரமான.

फ़राकन, फ़राख़, वि॰ மிகவும் பரவிய; விசாலமான.

फ़राग़त, स्त्री॰ விடுதலை; கவலையின்மை; மலங்கழித்தல்.

फ़रामोश, त्रि॰ மறந்த.

फ़रायज़, पु॰ அவசியம் செய்ய வேண்டிய கடமைகள்.

फ़रार, त्रि॰ ஓட்டம் எடுத்த.

फ़रारी, वि॰ ஓடுகிற; ஓடிவிட்ட.

फरासीसी, वि॰ பிரான்சு தேசத்து.

फ़राहम, क्रि॰ वि॰ ஒன்றுகூடி.

फ़रियाद, स्त्री॰ பிராது; வேண்டுகோள்; முறை.

फ़रियादी, वि॰ வழக்குத் தொடுக்கும்.

फरियाना, क्रि॰ स॰ சலித்தெடுக்க; தீர்க்க.

फ़रिश्ता, पु॰ தேவதூதன்; கந்தர்வன்.

फ़रीक़, पु॰ வித்தியாசம் அறிபவன்; விவேகமுள்ளவன்; கூட்டம்; சண்டையில் ஒரு கக்ஷி.

फ़रीक़ैन, पु॰ வாதிப் பிரதிவாதி.

फरुही, स्त्री॰ சிறு மண் வெட்டி.

फरेंदा, पु॰ நேர்த்தியான நாவல் பழம்.

फ़रेफ़्ता, त्रि॰ ஏமாறுகிற; மோகிக்கும்,

फ़रेब, पु॰ வஞ்சனை; மோசம்.

फरेबी, पु॰ மோசக்காரன்.

फ़रोख़्त, स्त्री॰ बिक्री விற்பனை.

फ़रोश, पु॰ விற்பவன்.

फ़रोशी, स्त्री॰ விற்பனை.

फ़र्क़, पु॰ = फ़रक़,

फ़र्ज़, पु॰ कर्त्तव्य கடமை; **अनुमान** கற்பனை.

फ़र्जन्, क्रि॰ वि॰ வைத்துக் கொண்டு; அனுமானித்து (Supposing)

फ़र्ज़न्द, पु॰ மகன்; மக்கள்.

फ़र्ज़ी, वि॰ = फरज़ी.

फ़र्द, स्त्री॰ துண்டுக் காகிதம்; துணித் துண்டு; மேல் மடிப்பு.

फ़र्दन्-फ़र्दन्, क्रि॰ वि॰ ஒவ்வொன்றாய்; தனித் தனியாய்.

फ़र्राटा, पु॰ வேகம்.

फ़र्रार, वि॰ மிக வேகமாய் ஓடும்.

फ़रोश, पु॰ பேரா அடிப்பவன்.

फर्श, पु॰ = फ़रश.

फल, पु॰ பழம் ; பலன் ; அம்பு கட்டி முதலியவற்றின் தலை.

फ़लक, पु॰ ஆகாயம் ; ஸ்வர்க்கம்.

फलका, पु॰ கொப்புளம்.

फ़लकी, वि॰ ஆகாய சம்பந்தமான.

फलत:, अ॰ அதனால் ; பலனாக.

फलद, वि॰ பழங்கள் கொடுக்கிற ; பலனளிக்கிற.

फलदार, वि॰ பழமுள்ள.

फलना, क्रि॰ अ॰ காய்க்க ; பலன் தர.

फ़लसफ़ा, पु॰ வேதாந்தம்.

फलहार, पु॰ = फलाहार.

फलहारी, वि॰ = फलाहारी.

फ़लाँ, वि॰ குறிப்பிட்ட ; இன்ன ; பலான.

फ़लांग, स्त्री॰ பாய்தல் ; தாவும் தூரம்.

फ़लाना, पु॰ = फ़लाँ.

फ़लालीन, फलालेन, } **पु॰** ஒருவிதக் கம்பளி (flannel).

फलाहार, पु॰ பழம் மட்டும் சாப்பிடுதல்.

फलाहारी, पु॰ பழம் மட்டும் சாப்பிடுபவன்.

फलित, वि॰ காய்த்த ; நிறைந்த.

फली, स्त्री॰ நீண்ட காய்கள் (அவரை போன்ற).

फ़लीता, पु॰ கயிறுவத்தி.

फलीभूत, वि॰ பலன் தரும்.

फ़व्वारा, पु॰ = फ़ौवारा.

फ़सल, स्त्री॰ விளைச்சல்.

फ़सली, पु॰ அக்பர் ஆரம்பித்த விவசாய ஆண்டு ; பஸலி ஆண்டு.

फ़साद, पु॰ கலகம் ; சண்டை.

फ़सादी, वि॰ சண்டை செய்யும் ; கலகப் பிரியனான.

फ़साना, पु॰ கற்பனைக் கதை.

फ़साहत, स्त्री॰ அழகான வர்ணனை ; பிரசங்கிக்கும் திறமை.

फ़सील, स्त्री॰ परकोटा மதில் சுவர்.

फ़सीह, वि॰ நன்றாய்ப் பேசும்.

फ़स्ले-बहार, स्त्री॰ வஸந்த காலம்.

फ़स्साद, पु॰ ரண வைத்தியன்.

फ़हम, स्त्री॰ புத்தி ; அறிவு ; மூளை.

फहराना, क्रि॰ स॰ காற்றில் அசையும்படி செய்ய.

फ़हरिस्त, स्त्री॰ तालिका அட்டவணை.

फ़हीम, वि॰ அறிவுள்ள.

फँक, स्त्री॰ துண்டு ; சுளை.

फांकना, क्रि॰ स॰ தூளை வீசி வாய்க்குள் போட்டுக் கொள்ள.

फांडा, पु॰ கட்டிக்கொண்ட வேஷ்டியில் மடி.

फांद, स्त्री॰ குதித்தல். पु॰ சுருக்கு.

फांदना, क्रि॰ अ॰ குதிக்க.

फांस, स्त्री॰ பாசம் ; வலை.

फांसना, क्रि॰ स॰ பாசத்தில் மாட்ட ; ஏமாற்றித் தன் வசமாக்க.

फ़ांसी, स्त्री॰ சுருக்கு தூக்கு ; —देना தூக்கிலிட.

फ़ाक़ा, पु॰ உபவாசம் ;—कश பட்டினியிருக்கும் ; ஏழை ;—ज़द பசியால் வருந்தும் ;—मस्त பசியிலும் உல்லாசமாயிருக்கும்.

फ़ाख़्ता, स्त्री॰ पंडुक சிறு புறா.

फाग, पु॰ ஹோலிப் பண்டிகை ; ஹோலிப் பாட்டு.

फागुन, पु॰ பங்குனி.

फ़ाज़िल, वि॰ மிகுதியான. पु॰ வித்வான்.

फाटक, पु॰ பெரிய வாசல்.

फाड़न, स्त्री॰ கிழிந்த காகிதம் துணி வகையறா.

फाड़ना, क्रि॰ स॰ கிழிக்க ; பாலை முறிக்க.

फ़ातिहा, पु॰ இறந்தவர் பெயரில் நடக்கும் பிரார்த்தனை.

फ़ातेह, वि॰ ஜயிக்கும்.

फ़ानूस, पु॰ லஸ்தர் விளக்கு.

फ़ाम, पु॰ நிறம்.

फ़ायदा, पु॰ லாபம்.

फ़ायदेमंद, वि॰ லாபமான.

फ़ारख़ती, स्त्री॰ கடன் தீர்ப்புப் பத்திரம்.

फ़ारस, पु॰ பாரசிகதேசம்.

फ़ारसी, स्त्री॰ பாரசீக பாஷை.

फ़ारिग़, वि॰ கவலையற்ற ; விடுதலை யடைந்த.

फाल, स्त्री॰ ஏரின் கொழு.

फ़ालतू, वि॰ மிகுதியான ; வீணான.

फ़ालिज, पु॰ பக்ஷவாதம்.

फ़ालूदा, पु॰ கோதுமைக் கஞ்சி.

फावड़ा, पु॰ மண் வெட்டி.

फ़ाश, वि॰ வெளிப்படையான.

फ़ासला, पु॰ தூரம்.

फाहा, पु॰ தைலத்தில் நனைத்த பஞ்சுத் துண்டு.

फ़िक़रा, पु॰ வாக்கியம்; பரிகாசம்.

फ़िक़रे-बाज़, वि॰ 'கிண்டலாய்' பேசும்.

फ़िक्र, स्त्री॰ கவலை ; தியானம். —**मन्द** கவலைப்படுகிற.

फिटकार, स्त्री॰ இகழ்ச்சி ; வசை.

फिटकिरी, स्त्री॰ படிக்காரம்.

फिटन, स्त्री॰ ஸாரட்டு வண்டி.

फ़ितना, पु॰ பாபம் ; குற்றம்; சண்டை **अंगेज़**—கலகம் ; செய்யும்.

फितरत, स्त्री॰ இயற்கை ; சுபாவம் ; புத்திசாலித்தனம் ; போக்கிரித்தனம்.

फ़ितरती, वि॰ இயற்கையான ; போக்கிரியான.

फ़ितूर, पु॰ = फ़तूर.

फ़िदवी, वि॰ கீழ்ப்படிதலுள்ள ; எஜமான விசுவாசமுள்ள.

फ़िदा, वि॰ மனம் கவர்ந்த ; மோகங் கொண்ட.

फ़िदाई, पु॰ பிறருக்காக உயிரையும் இழப்பவன்.

फ़िरंग, पु॰ வெள்ளையர் நாடு.

फ़िरंगी, पु॰ ஐரோப்பியர்.

फिरंट, वि॰ எதிரான ; சண்டைக்கு நிற்கும்.

फिर, क्रि॰ वि॰ பிறகு ; மறுபடி.

फ़िरक़ा, पु॰ ஜாதி ; கூட்டம் ; சம்பிரதாயம் ;—**बन्दी** கக்ஷி கட்டுதல்.

फिरता, पु॰ திருப்பிக் கொடுத்தல் ; ஒப்புக் கொள்ளாமை.

फ़िरदौस, पु॰ தோட்டம் ; ஸ்வர்க்கம்.

फिरना, क्रि॰ अ॰ அலைய ; திரும்ப.

फ़िराक़, पु॰ தேடுதல்.

फ़िराग़, पु॰ रिहाई விடுதலை ; சாவகாசம் ; ஆனந்தம்.

फ़िराना, क्रि॰ स॰ திருப்ப ; நடப்பிவிக்க.

फ़िरार, पु॰ ஓட்டம் பிடித்தல்.

फ़िरासत स्त्री॰ சூக்ஷ்ம புத்தி.

फ़िरियाद, स्त्री॰ = फ़रियाद.

फ़िल-हक़ीक़त, क्रि॰ वि॰ सचमुच உண்மையாய்.

फ़िल-हाल, क्रि॰ वि॰ தற்சமயத்திற்கு.

फिल्ली, स्त्री॰ पिंडली கெண்டைக்காலின் தசை.

फिस, अ॰ ஒன்றுமில்லை !

फ़िसड्डी, वि॰ கடைசியான ; காரியத்திற்குதவாத.

फिसलना, क्रि॰ अ॰ வழுக்க ; சறுக்க.

फ़िसाद, पु॰ = फ़साद.

फ़िसाना, पु॰ = फ़साना.

फ़िहरिस्त, स्त्री॰ = फ़हरिस्त.

फ़ी, अ॰ ஒவ்வொரு.

फीका, त्रि॰ ருசியற்ற ; பிரகாசமில்லாத ; வெளுத்த.

फ़ीता, पु॰ நாடா.

फ़ीरोज़ा, पु॰ பச்சையும் நீலமும் கலந்த ஒரு இரத்தினம்.

फ़ीरोज़ी, वि॰ பச்சை கலந்த நீல நிறமான.

फ़ील, पु॰ யானை.

फ़ील-पा, पु॰ யானைக்கால் வியாதி.

फ़ील-पाया, पु॰ தூண்.

फ़ीलवान, पु॰ யானைக்காரன்.

फ़ीली, स्त्री॰ = फिल्ली.

फ़ी-सदी, क्रि॰ वि॰ நூற்றுக்கு (Per cent).

फुँकना, क्रि॰ अ॰ ஊதப்பட ; எரிய.

फुँकनी, स्त्री॰ ஊதுகுழல்.

फुँकरना, क्रि॰ अ॰ சீற.

फुँकार, पु॰ = फूत्कार.

फुँदना, पु॰ குஞ்சம்.

फुँदी, स्त्री॰ சுருக்கு ; முடிச்சு.

फुँसी, स्त्री॰ சிறு கொப்புளம் ; முகப்பரு.

.फ़ु.जूल, वि॰ = फ़ज़ूल.

फुट, वि॰ தனிப்பட்ட. **पु॰** அடி (12 அங்குலம்).

फुटकर, फुटकल, वि॰ தனிப்பட்ட ; நானாவிதமான.

फुटका, पु॰ கொப்புளம்.

फुदकना, क्रि॰ अ॰ சந்தோஷத்தினால் குதிக்க ; தத்த.

फुदकी, स्त्री॰ ஒரு சிறு பக்ஷி.

फुनगी, स्त्री॰ தளிர்.

फुफकार, पु॰ சீறுதல்.

फुफकारना, क्रि॰ अ॰ சீற.

फुफेरा, त्रि॰ அத்தையைச் சேர்ந்த.

फुर, वि॰ உண்மையான.

.फ़ुरक़त, स्त्री॰ பிரிவு.

फुरती, स्त्री॰ சீக்கிரம் ; துரிதம்.

फुरतीला, त्रि॰ துரிதமான.

फुरफुराना, क्रि॰ स॰, சிறகுகளை அடிக்க.

.फ़ुरसत, स्त्री॰ சாவகாசம் ; சமயம்.

फुरहरी, स्त्री॰ சிறகடித்தல் ; துணி படபட வென்று அடித்தல்.

फुलका, पु॰ கொப்புளம் ; சப்பாத்தி (ரொட்டி).

फुलझड़ी, स्त्री॰ பூவாணம்.

फुलवारी, स्त्री॰ நந்தவனம், பூந்தோட்டம்.

फुलाना, क्रि॰ स॰ உப்பும்படி செய்ய ; ஊத (**मुँह फुलाना**- கோபித்துக் கொள்ள).

फुलाव, पु॰ உப்புதல்.

फुलिंग, पु॰ தீப்பொறி.

फुलेल, पु॰ வாசனைத் தைலம்.

फुलौरी, स्त्री॰ ஒருவித பஜ்ஜி.

फुसफुसाना, क्रि॰ स॰ ரகசியம் பேச.

फुसलाना, क्रि॰ स॰ இனிமையாய்ப் பேசித் தன் வசமாக்க.

फुहार, स्त्री॰ சாரல்.

फुहारा, पु॰ நீர் ஊற்று (Fountain).

फूँकना, क्रि॰ स॰ ஊத.

फूट, स्त्री॰ பிளவு ; விரோதம் ; முலாம்பழம்.

फूटना, क्रि॰ अ॰ உடைய, பிளக்க ; மலர ; சிதற.

फूत्कार, पु॰ சீறுதல் ; ஊதும் சத்தம்.

फूफा, पु॰ அத்தை புருஷன்.

फूफी, स्त्री॰ அத்தை.

फूल, पु॰ பூ ; வெண்கலம் ; **— जाना** பேரானந்தமடைய ; **— झड़ना** நன்றாய்ப் பேச ; விளக்கிலிருந்து பொறி உதிர.

फूलगोभी, स्त्री॰ முட்டைக் கோஸ் பூ.

फूलदान, पु॰ பூ வைக்கும் அலங்காரமான பாத்திரம்.

फूलदार, वि॰ பூவேலை செய்த.

फूलना, क्रि॰ अ॰ உப்ப ; மலர ; பேரானந்தமடைய ; கோபங் கொள்ள.

फूली, स्त्री॰ கண்ணில் விழும் பூ.

फूस, पु॰ உலர்ந்த புல்.

फूहड़, त्रि॰ நாசூக்குத் தெரியாத ; வேலை செய்யும் முறை தெரியாத.

फेंकना, क्रि॰ स॰ எறிய ; வீண் செலவு செய்ய.

फेंट, स्त्री॰ இடுப்பு ; பெல்ட்டு.

फेंटना, क्रि॰ स॰ கலக்க ; அடிவண்டலைக் கையால் கலக்க ; சீட்டைக் கலைக்க.

फेंटा, पु॰ சிறு தலைப்பாகை.

फेन, पु॰ நுரை.

फेनी, स्त्री॰ பேணி (தின்பண்டம்).

फेफड़ा, पु॰ சுவாசப்பை, நுரை ஈரல்.

फेर, पु॰ சுழலுதல் ; சிக்கல் ; சந்தேகம் ; தெரு திரும்பும் இடம் ; மாறுபாடு ; யுக்தி. **अ॰** மறுபடியும்.

फेरना, क्रि॰ स॰ திருப்ப ; நடப்பிவிக்க.

फेरफार, पु॰ மாறுதல் ; சுழலுதல்.

फेरा, पु॰ சுழலுதல் ; திரும்புதல் ; சுற்றிச் சுற்றிப் போதல்.

फेरी, स्त्री॰ பிரதக்ஷிணம் ; முறையாய் அடிக்கடி வருதல்.

फेरीवाला, पु॰ தெருத் தெருவாய் அலைந்து விற்கும் வியாபாரி.

फ़ेल, पु॰ **काम** காரியம் ; கெட்ட காரியம்; ஜாமீன்.

फ़ेलो, वि॰ கெட்ட.

फ़ैज़, पु॰ பரோபகாரம் ; லாபம்.

फ़ैयाज़, वि॰ **उदार** மிக தாராள குணமுள்ள.

फ़ैयाज़ी, स्त्री॰ தானம் செய்யும் தன்மை ; தாராள குணம்.

फ़ैल, पु॰ காரியம் ; விளையாட்டு.

फैलना, क्रि॰ अ॰ பரவ ; சிதற.

फैलसूफ़, त्रि॰ வீண் செலவு செய்யும்.

फैलाना, क्रि॰ स॰ பரப்ப.

फैलाव, पु॰ பரப்பு ; பிரசாரம்.

फ़ैसला, पु॰ தீர்ப்பு.

फोकट, वि॰ உபயோகமற்ற ; —**में** இனமாக.

फोकला, पु॰ தோல்.

फोड़ना, क्रि॰ स॰ பிளக்க ; பிளவு உண்டாக்க.

फोड़ा, पु॰ கொப்புளம்.

फोड़िया, स्त्री॰ சிறு கொப்புளம்.

फोता, पु॰ நிலவரி ; பை ; அண்டகோசம்.

फौज, स्त्री॰ கூட்டம் ; சேனை ; —**दार** சேனாதிபதி ;—**दारी** சண்டை ; கலகம் ; அடிதடி சண்டை வழக்கு (criminal case.)

फ़ौजी, त्रि॰ சேனை சம்பந்தமான.

फ़ौत, वि॰ இறந்த ; கடந்த.

फ़ौरन, क्रि॰ त्रि॰ சீக்கிரம்.

फ़ौलाद, पु॰ எஃகு.

फ़ौलादी, वि॰ எஃகால் செய்த.

फ़ौव्वारा, पु॰ =**फुहारा.**

फ्रांसीसी, वि॰ பிரான்சு தேசத்து.

ब

बंक, वि॰ கோணலான ; எட்ட முடியாத.

बंचक, पु॰ வஞ்சகன்.

बंचवाना, क्रि॰ स॰ படிப்பிக்க.

बंजर, पु॰ பாழ் நிலம்.

बँटना, क्रि॰ अ॰ பிரிக்கப்பட.

बँटवाना, क्रि॰ स॰ பிரிப்பிக்க.

बँटवारा, पु॰ பிரித்தல்; பங்கிடுதல்.

बँटाई, स्त्री॰ பிரித்தல் ; நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விடுதல்.

बँटाना, क्रि॰ स॰ பிரிக்க.

बंडी, स्त्री॰ ஒரு வகைச் சொக்காய் (waist coat)

बंद, वि॰ மூடிய ; நின்று போன ; கைதியான.

बंदगी, स्त्री॰ வந்தனம் ; நமஸ்காரம் ; ஸேவை.

बंदगोभी, स्त्री॰ இலைக்கோஸ்.

बंदनवार, पु॰ தோரணம்.

बंदना, स्त्री॰ =वंदना.

बंदर, पु॰ குரங்கு ; துறைமுகம்.

बंदरगाह, पु॰ துறைமுகம்.

बंदा, पु॰ வேலைக்காரன் ; அடிமை ; கைதி.

बंदिश, स्त्री॰ கட்டுதல் ; ஏற்பாடு.

बंदी, पु॰ ராஜவிருது பாடுபவன் ; கைதி.

बंदीखाना, पु॰ சிறைச்சாலை.

बंदूक, स्त्री॰ துப்பாக்கி.

बंदूकची, पु॰ துப்பாக்கி சுடுபவன்.

बंदोबस्त, पु॰ ஏற்பாடு ; நிலவரி நிச்சயித்தல்.

बंधक, पु॰ அடகு ; கட்டுபவன்.

बंधन, पु॰ கட்டு ; கட்டுதல் ; கட்டும் வஸ்து.

बंधना, क्रि॰ अ॰ கட்டப்பட ; கைதியாக.

बंधवाना, क्रि॰ स॰ கட்டுவிக்க.

बंधान, पु॰ வியவகார முறை ; அணை.

बंधाना, क्रि॰ स॰ கட்டுவிக்க.

बंधु, पु॰ உறவினன் ; சகோதரன்.

बंधुआ, पु॰ கைதி.

बंधुत्व, पु॰ உறவு.

बंधेज, पु॰ வாடிக்கை ; தடுத்தல் அல்லது கட்டுதல்.

बंध्या, वि॰ **बाँझ** மலடான.

बंपुलिस, स्त्री॰ பொதுக் கக்கூஸ்.

बंबा, पु॰ தண்ணீர்க் குழாய்.

बंसलोचन, पु॰ மூங்கிலுப்பு.

बंसी, स्त्री॰ புல்லாங்குழல்.

बहंगी, स्त्री॰ பாரம் தூக்கும் காவடி.

बक, पु॰ கொக்கு. **स्त्री॰** உளறுதல் ; பிரலாபம்.

बकतर, पु॰ கவசம்.

बकध्यान, पु॰ கபட வேஷம்.

बकना, क्रि॰ स॰ உளற.

बकबक, स्त्री॰ உளறுதல்.

बकरा, पु॰ வெள்ளாட்டுக் கடா.

बकरी, स्त्री॰ வெள்ளாடு.

बकला, पु॰ மரப்பட்டை ; பழத்தோல்.

बकवाद, बकवास, स्त्री॰ வீண் வார்த்தை ; உளறுதல்.

बकसना, क्रि॰ स॰ தயவுடன் கொடுக்க ; மன்னிக்க.

बकसाना, क्रि॰ स॰ மன்னிக்கச் செய்ய.

बकसीस, स्त्री॰ இனாம்.

बक़ाया, बक़िया, वि॰ बाक़ी மிஞ்சின, பாக்கி.

बकुचना, क्रि॰ अ॰ ஒடுங்க.

बकुचा, पु॰ சிறு மூட்டை.

बकुल, पु॰ மகிழம்பூ.

बकोटना, क्रि॰ स॰ பிறாண்ட.

ब-क़ौल, क्रि॰ वि॰ சொன்னபடி.

बक्कल, पु॰ பட்டை.

बक्काल, वि॰ வியாபாரி.

बक्की, त्रि॰ அதிகமாய்ப் பேசுகிற.

बक्स, पु॰ பெட்டி.

बख़सना, क्रि॰ स॰ = बकसना.

बख़रा, पु॰ பாகம்.

बख़सीस, स्त्री॰ = बकसीस.

बखान, पु॰ வர்ணனை ; ஸ்துதி.

बखानना, क्रि॰ स॰ வர்ணிக்க ; புகழ.

बखार, पु॰ களஞ்சியம்.

बख़िया, पु॰ ஒருவித உறுதியான தையல்.

बख़ील, पु॰ கஞ்சன்.

ब-ख़ूबी, क्रि॰ त्रि॰ வெகு நன்றாய்.

बखेड़ा, पु॰ சச்சரவு ; சிக்கல்.

बखेड़िया, वि॰ கலகம் செய்யும்.

बखेरना, क्रि॰ स॰ சிந்த ; சிதறடிக்க.

बख़ैर, क्रि॰ त्रि॰ க்ஷேமமாக ; நன்றாய்.

बख़्त, पु॰ பாக்கியம் ; விதி.

बख़्तर, पु॰ = बकतर.

बख़्शना, क्रि॰ स॰ இனாம் கொடுக்க ; மன்னிக்க.

बख़्शिश, स्त्री॰ தானம் ; மன்னிப்பு.

बगछुट, बगटुट, क्रि॰ वि॰ நாலுகால் பாய்ச்சலாய்.

बगमेल, पु॰ இரண்டு குதிரைகள் ஜோடியாகப் போதல்.

बगरना, क्रि॰ अ॰ பரவ.

बगराना, क्रि॰ स॰ பரப்ப ; சிதறடிக்க.

बग़ल, स्त्री॰ கக்கம் ; பக்கம்.

बगलबंदी, स्त्री॰ ஒருவிதச் சொக்காய்.

बगला, पु॰ கொக்கு.

बगलियाना, क्रि॰ अ॰ பக்கமாய்ப் போக. **क्रि॰ स॰** பிரிக்க ; பக்கத்தில் கொண்டுவர.

बग़ली, स्त्री॰ தையற்காரன் சாமான்கள் வைத்திருக்கும் பை ; சட்டையில் கக்கத்தில் வரும் துண்டு ; குஸ்தியில் ஒரு பிடி. **वि॰** பக்கத்து.

बगावत, स्त्री॰ கலகம்.

बगिया, स्त्री॰, **बगीचा, पु॰** } சிறு தோட்டம்.

बगुला, पु॰ கொக்கு.

बगेरी, स्त्री॰ சிட்டுக் குருவி.

बग़ैर, अ॰ **बिना,** இல்லாமல்.

बग्गी, **बग्घी,** } **स्त्री॰** சாரட்டு வண்டி.

बघंबर, पु॰ புலித்தோல்.

बघनहाँ, पु॰ புலி நகம் (ஆபரணம்); புலி நகம் (ஆயுதம்).

बघार, पु॰ தாளிதம்.

बघारना, क्रि॰ स॰ தாளித்துப் போட ; அதிகப் பிரசங்கித்தனமாகப் பேச.

बचकाना, वि॰ குழந்தைகளுக்குத் தகுந்த.

बचत, स्त्री॰ மீதம்.

बचन, पु॰ = **वचन.**

बचना, क्रि॰ अ॰ தப்ப ; தீங்கிலிருந்து விலகி இருக்க.

बचपन, पु॰ குழந்தைப் பருவம்.

बचाना, क्रि॰ स॰ காப்பாற்ற ; மீதி வைக்க ; விலக்க.

बचाव, पु॰ ரக்ஷை.

बच्चा, पु॰ குழந்தை ; குட்டி.

बच्छा, **बछड़ा,** } **पु॰** கன்று.

बछेड़ा, पु॰ குதிரைக் குட்டி.

बजंत्री, पु॰ வாத்தியம் வாசிப்பவன்.

बजना, क्रि॰ अ॰ மணி அல்லது வாத்தியம் வாசிக்கப்பட ; ஒலிக்க.

बजनियाँ, पु॰ வாத்தியம் வாசிப்பவன்.

बजरा, पु॰ ஒருவிதப் படகு.

बजा, **वि॰** உசிதமான ;**—लाना** முடிக்க ; நிறைவேற்ற.

बज़ाज़, **पु॰** ஜவுளி வியாபாரி.

बज़ाज़ा, **पु॰** ஜவுளிக் கடைத் தெரு.

बज़ाज़ी, **स्त्री॰** ஜவுளி வியாபாரம்.

बजाना, **क्रि॰ स॰** ஒலிக்கச் செய்ய ; நிறைவேற்ற.

बजाय, **अ॰** இடத்தில் ; பதிலாய்.

बजार, **पु॰** = **बाज़ार.**

ब-जिन्स, **क्रि॰ वि॰** முன்னிருந்தபடியே.

ब-जुज़, **अ॰** தவிர ; மேலும்.

बज्जर, **पु॰** = **बज्र.**

बज़्म, **स्त्री॰** சபை ; நாடக சாலை.

बझना, **क्रि॰ अ॰** கட்டிலடங்க ; சிக்கிக் கொள்ள.

बझाना, **क्रि॰ स॰** சிக்கவைக்க.

बझाव, **पु॰** சிக்குதல்.

बट, **पु॰** ஆலமரம் ; வழி.

बटखरा, **पु॰** படிக்கல்.

बटना, **क्रि॰ स॰** (கயிற்றை) முறுக்க. **क्रि॰ अ॰** அரைபட.

बटपार,
बटमार, } **पु॰** கொள்ளைக்காரன்.

बटला, **पु॰** பெரிய தவலை.

बटली,
बटलोई, } **स्त्री॰** தவலை.

बटवार, **पु॰** காவல்காரன் ; சாலை வரி வசூலிப்பவன்.

बटाऊ, **पु॰** **मुसाफ़िर** வழிப்போக்கன்.

बटिया, **स्त्री॰** குளிகை ; மாத்திரை ; சிறு குழவி.

बटी, **स्त्री॰** குளிகை.

बटुवा, **पु॰** பல அறைகளுள்ள பை ; தவலை.

बटेर, **स्त्री॰** காடை.

बटोरना, **क्रि॰ स॰** சேர்க்க.

बटोही, **पु॰** வழிப் போக்கன்.

बट्टा, **पु॰** தரகு ; மதிப்பு ; வித்தியாசம் ; நஷ்டம்; குழவி.

बड़, **पु॰** ஆலமரம்.

बड़प्पन, **पु॰** பெருந்தன்மை; மேன்மை.

बड़बड़, **स्त्री॰** உளறுதல்.

बड़बड़ाना, **क्रि॰ अ॰** உளற.

बड़भाग,
बड़भागी, } **वि॰** பாக்கியவானை.

बड़वाग्नि,
बड़वानल, } **पु॰** சமுத்திரத்தின் அடி பாகத்திலுள்ள உஷ்ணம்.

बड़हन, **पु॰** ஒருவித நெல்.

बड़हल, **पु॰** ஒருவகைப் பழம்.

बड़ा, **वि॰** பெரிய. **पु॰** வடை.

बड़ाई, स्त्री॰ பெரிய நிலைமை ; பெருந்தன்மை.

बड़ा दिन, पु॰ கிறிஸ்மஸ் தினம்.

बड़ी, स्त्री॰ வடாம்.

बढ़ई, पु॰ தச்சன்.

बढ़ती, स्त्री॰ அதிகம் ; அதிகரித்தல்.

बढ़ना, क्रि॰ अ॰ அதிகரிக்க ; விருத்தியடைய ; முன் செல்ல ; மூட, அணைய.

बढ़नी, स्त्री॰ झाड़ू, விளக்குமாறு.

बढ़ाना, क्रि॰ स॰ அதிகமாக்க ; முன் செலுத்த ; (கடை வகையறு) மூட ; விளக் கணைக்க.

बढ़ाव, पु॰ விருத்தியாதல் ; முன் செல்லுதல்.

बढ़ावा, पु॰ ஊக்கமளித்தல் ; தூண்டுதல்.

बढ़िया वि॰ நேர்த்தியான.

बढ़ोतरी, स्त्री॰ = बढ़ती.

बणिक, पु॰ வியாபாரி.

बतकुही, स्त्री॰ சம்பாஷணை.

बतख़, स्त्री॰ வாத்து

बतबढ़ाव, पु॰ வீணாய் வார்த்தை வளர்தல்.

बतरस, पु॰ சம்பாஷிக்கும் ஆனந்தம்.

बतराना, क्रि॰ अ॰ சம்பாஷிக்க.

बतलाना, } **क्रि॰ स॰** சொல்ல ;
बताना, } தெரிவிக்க.

बताशा, पु॰ = बतासा.

बतास, स्त्री॰ வாதம் ; காற்று.

बतासा, पु॰ பத்தாசு (தின் பண்டம்).

बतिया, स्त्री॰ பிஞ்சு.

बतियाना, क्रि॰ अ॰ சம்பாஷிக்க.

बतियार, स्त्री॰ சம்பாஷணை.

बतौर, क्रि॰ वि॰ ரூபமாக (in the form of)

बत्ती, स्त्री॰ வத்தி, திரி ; விளக்கு.

बथुआ, पु॰ ஒரு கீரை.

बद, वि॰ கெட்ட. **स्त्री॰** ஈடு, பதில் ;—**अमली** கெட்ட ஏற்பாடு; கெட்ட ஆட்சி; —**इख़लाक़ी** கெட்ட நடத்தை ;—**इन्तज़ामी** கெட்ட ஏற்பாடு ;—**कार** ஒழுக்கம் கெட்ட ;—**ख़्वाह** தீமை விரும்பும ;—**गुमान** சந்தேகமுள்ள ; திருப்தியில்லாத ;—**गो** கெட்ட வார்த்தை பேசும் ; நிந்திக்கும் ; கோள்சொல்லும்; —**चलन,** கெட்ட நடத்தையுள்ள ;—**ज़ात** தாழ்ந்த பிறப்புடைய ; துஷ்ட

ஞை ;—**ज़ुबान,** அடங்கிப் பேசாத ; —**तर** இன்னமும் கெட்ட (worse); —**दुआ,** சாபம் ;—**नसीब** துரதிஷ்டமுள்ள; —**नीयत्त** கெட்ட எண்ணம் கொண்ட ;—**नुमा** கோரமான ;—**बख़्त** அதிர்ஷ்டமில்லாத ;—**मज़ा** கெட்ட ; கோபமான; கெட்ட ருசியுள்ள ;—**मस्त** குடிவெறி கொண்ட ;—**सूरत** விகாரமான;—**हज़मी** அஜீர்ணம்; —**हवास** கலக்கமடைந்த ; வியாகூலப்பட்ட.

बद्न, पु॰ தேகம்

बद्ना, क्रि॰ स॰ சொல்ல ; நிச்சயமாக்க ; பந்தயம் போட.

बद्नाम, वि॰ பெயர் கெட்ட.

बद्नामी, स्त्री॰ கெட்ட பெயர்.

बद्बू, स्त्री॰ கெட்ட நாற்றம்.

बद्माश, वि॰ போக்கிரி.

बद्माशी, स्त्री॰ போக்கிரித்தனம்.

बद्रंग, वि॰ நிறம் கெட்ட.

बद्रा, पु॰ மேகம்.

बद्राह, } वि॰ கெட்ட வழி
बद्रौह। } யில் செல்லும்.

बद्ल, पु॰ மாறுதல்.

बद्लना, क्रि॰ अ॰ மாற.

बद्ला, पु॰ பரஸ்பரமாகக் கொடுத்து வாங்குதல் ; பழி ;—**लेना** பழி வாங்க.

बद्ली, स्त्री॰ பரவிய மேகம் ; இடம் மாறுதல்.

बद्स्त, क्रि॰ वि॰ கையால் ; மூலமாய்.

बद्स्तूर, क्रि॰ त्रि॰ வழக்கப்படி.

बदा, वि॰ தலையில் எழுதிய.

बदान, स्त्री॰ விதி ; பந்தயம் கட்டுதல்.

बदाबदी, स्त्री॰ போட்டி ; பந்தயம்.

बदी, स्त्री॰ கிருஷ்ண பக்ஷம் ; தீமை.

बदौलत, क्रि॰ त्रि॰ காரணமாய்.

बद्ध, वि॰ கட்டப்பட்ட ; நிச்சயிக்கப்பட்ட.

बद्धकोष्ठ, पु॰ மலச்சிக்கல்.

बद्धपरिकर, वि॰ தயாரான.

बद्धी, स्त्री॰ கயிறு ; ஒருவகை ஆபரணம்.

बध, पु॰ கொலை.

बधना, क्रि॰ स॰ கொல்ல. पु॰ கெண்டி.

बधाई, स्त्री॰ **मुबारकबाद** சந்தோஷ காலத்தில் பாரா

ட்டுதல் (congratulations).

बधावा, पु॰ மங்கள வாத்தியம் ; சுப காலங்களில் அளிக்கும் நன்கொடை.

बधिक, पु॰ கொல்லுபவன் ; வேடன்.

बधिया, पु॰ விரையடித்த மிருகம்.

बधिर, वि॰ செவிடான.

बधूटी, स्त्री॰ நாட்டுப்பெண் ; சுமங்கலி ; புது நாட்டுப் பெண்.

बध्य, वि॰ கொல்லத்தகுந்த.

बन, पु॰ காடு.

बनकर, पु॰ காட்டு வரி.

बनखंडी, पु॰ வனவாசி.

बनचर, पु॰ காட்டுப் பிராணி ; காட்டு மனிதன்.

बनचारी, वि॰ காட்டில் நடமாடும்.

बनज, पु॰ தாமரை ; வியாபாரம்.

बनजारा, पु॰ வியாபாரி.

बनना, क्रि॰ अ॰ தயாராக ; அமைய ; நல்ல நிலைமைக்கு வர ; ஆகிவர ; அலங்கரித்துக் கொள்ள ; அதிக யோக்கியதையுள்ளவனைப் பாசாங்கு செய்ய.

बनपट, पु॰ மரவுரி.

बनफ़्शा, पु॰ ஒரு மருந்துச் செடி.

बनबिलाव, पु॰ காட்டுப் பூனை.

बनमानुस, पु॰ காட்டு மனிதன்.

बनमाला, स्त्री॰ கதம்பமாலை.

बनमाली, पु॰ கிருஷ்ணன்.

बनरा, पु॰ குரங்கு.

बनराज, पु॰ சிங்கம் ; மிகப் பெரிய மரம்.

बनरी, स्त्री॰ புது நாட்டுப் பெண்.

बनबसन, पु॰ மரவுரி.

बनवाना, क्रि॰ स॰ செய்விக்க.

बनवारी, पु॰ கிருஷ்ணன்.

बनस्थली, स्त्री॰ காட்டு நிலம்.

बनात, स्त्री॰ ஒருவித உன்னதமான கம்பளி.

बनाना, क्रि॰ स॰ செய்ய ; மராமத்து செய்ய ; பரிகாசம் செய்ய ; உயர்ந்த நிலைமையடையச் செய்ய.

बना-बनाया, वि॰ தயாரான.

ब-नाम, अ॰ பெயரில்.

बनाव, पु॰ அமைப்பு ; சிங்காரம்.

बनावट, स्त्री॰ அமைப்பு ; பகட்டு.
बनावटी, त्रि॰ செயற்கையான.
बनासपती, स्त्री॰ தாவரம்.
बनिज, पु॰ வியாபாரம்.
बनिता, स्त्री॰ ஸ்திரீ ; மனைவி.
बनिया, पु॰ வியாபாரி.
बनिस्बत, अ॰ காட்டிலும்.
बनेठी, स्त्री சிலம்பத்தடி.
बनैला, त्रि॰ காட்டு.
बनौटी, वि॰ பஞ்சு போன்ற ; பஞ்சால் செய்த.
बन्द, वि॰ = **बंद**.
बपतिस्मा, पु॰ கிறிஸ்தவ ஞான ஸ்நானம் (Baptism).
बपु, पु॰ தேகம் ; அவதாரம்.
बपुस, पु॰ தேகம்.
बपुरा, वि॰ **बेचारा,** ஆதரவற்ற.
बपौती, स्त्री॰ பித்ரார்ஜித சொத்து.
बप्पा, पु॰ தகப்பன்.
बफारा, पु॰ நீராவி ஸ்நானம்.
बबर, पु॰ சிங்கம்.
बबुआ, पु॰ குழந்தாய்! (சிறியோரை அன்பாய் அழைக்கும் சொல்.)
बबूल, पु॰ கருவேலமரம்.
बभूत, स्त्री॰ விபூதி.
बम, पु॰ வெடி குண்டு ; பார்ச்சட்டம்.
बमूजिब, क्रि॰ अ॰ **अनुसार** அனுசரித்து.
बयस, स्त्री॰ வயது.
बया, पु॰ தூக்கணங் குருவி.
बयान, पु॰ வர்ணனை ; நிலைமை.
बयाना, पु॰ முன் பணம்.
बयाबान, पु॰ பாலைவனம்.
बयार, स्त्री॰ காற்று.
बर, पु॰ மனமகன் ; வரன் ; பலம் ; ஆலமரம் ; ரேகை. वि॰ சிரேஷ்டமான. अ॰ மேலே சொல்லப்போனால்.
बरई, पु॰ வெற்றிலைக்காரன்.
बरकंदाज़, पु॰ சிப்பாய்.
बरकत, स्त्री॰ விருத்தி ; லாபம் ; செல்வம்.
बरक़रार, त्रि॰ ஸ்திரமான.
बरकाज, पु॰ விவாகம்.
बरखा, स्त्री॰ = **वर्षा**.
बरख़ास्त, त्रि॰ தள்ளப்பட்ட.
बर-ख़िलाफ़, क्रि॰ वि॰ எதிராக.
बरगद, पु॰ ஆலமரம்.
बर-गश्ता, वि॰ திரும்பிய ; விரோதமான ;
बरछा, पु॰ ஈட்டி ; வேல்.
बरछैत, पु॰ ஈட்டிக்காரன்.
बरजना, क्रि॰ स॰ தடுக்க.

बरज़बान, वि॰ மனப்பாடமான.

बरज़ोर, वि॰ பலமுள்ள ; கொடுமையான.

बरज़ोरी, स्त्री॰ பலாத்காரம்.

बरत, पु॰ = व्रत.

बरतन, पु॰ பாத்திரம்.

बरतना, क्रि॰ अ॰ உபயோகிக்க.

बरतरफ़, वि॰ கரையோரமான ; தள்ளப்பட்ட.

बरताना, क्रि॰ स॰ பிரிக்க.

बरताव, पु॰ நடத்தை.

बरती, वि॰ விரதம் பூண்ட.

बरतोर, पु॰ மயிர்க்காலில் உண்டாகும் சிரங்கு.

बरदार, वि॰ எடுத்துச் செல்லுகிற ; கட்டளையை நிறைவேற்றுகிற.

बरदाश्त, स्त्री॰ பொறுத்தல்.

बरन, पु॰ வர்ணம்.

बरनन, पु॰ வர்ணனை.

बरना, क्रि॰ स॰ மணம்புரிய ; தேர்ந்தெடுக்க.

बरपा, वि॰ நின்ற ; ஏற்பட்ட.

बरफ़, स्त्री॰ பனிக்கட்டி.

बरबंड, वि॰ பலமுள்ள.

बरबर, स्त्री॰ உளறுதல்.

बरबस, क्रि॰ वि॰ பலத்துடன் ; வீணாய்.

बरबाद, वि॰ அழிந்த.

बरबादी, स्त्री॰ அழிவு.

बरम, पु॰ கவசம்.

बरमा, पु॰ தமுர்.

बरषा, स्त्री॰ மழை ; மழை காலம்.

बरस, पु॰ வருஷம் ;—गांठ பிறந்த நாள்.

बरसना, क्रि॰ स॰ மழை பெய்ய ; பொழிய.

बरसात, स्त्री॰ மழை காலம்.

बरसाती, वि॰ மழை காலத்து. पु॰ மழைக்கோட்டு (Rain coat).

बरसाना, क्रि॰ स॰ மழை பெய்யச் செய்ய ; பொழிய.

बरसी, स्त्री॰ சிராத்தம்.

बरहना, वि॰ ஆடையில்லாத.

बरहम, वि॰ திகைப்படைந்த ; கோபித்த ; சிதறிய.

बरहा, पु॰ பாசன வாய்க்கால்; பருமனை கயிறு ; மயில்.

बरही, पु॰ மயில் ; சேவல்.

बरात, स्त्री॰ பிள்ளை வீட்டுக்காரரின் நிச்சிதார்த்த ஊர்வலம்.

बराती, पु॰ பிள்ளை வீட்டுக்காரருடன் வரும் இஷ்டமித்திரர்.

बराना, क्रि॰ स॰ காப்பாற்ற ; சலிக்க ; எரிக்க.

बराबर, वि॰ சமமான. क्रि॰ वि॰ விடாமல் ; தொடர்ச்சியாய் ;—**करना** முடிக்க ; நிர்க்க ; சரிப்படுத்த.

बराबरी, स्त्री॰ சமத்துவம் ; போட்டி.

बरामद, वि॰ கண்டெடுக்கப்பட்ட.

बरामदा, पु॰ தாழ்வாரம் (Verandah).

बराय, अ॰ **वास्ते** பொருட்டு. उ॰ **वरायनाम** பெயருக்கு மட்டும்.

बरायन, पु॰ விவாகமோதிரம்.

बरात, पु॰ தப்பித்தல்.

बराह, क्रि॰ वि॰ மூலமாய், வழியாய்.

बरी, स्त्री॰ வடாம். वि॰ விடுதலை யடைந்த.

बरु, अ॰ பரவவாயில்லை.

बरुनी, स्त्री॰ இமை மயிர்.

बरोठा, पु॰ நிலைப்படி ; உட்காருமிடம்.

बरोह, स्त्री॰ ஆலம் விழுது.

बरौनी, स्त्री॰ = **बरुनी.**

बर्क़, स्त्री॰ **बिजली** மின்னல். वि॰ புத்திசாலியான.

बर्ग, पु॰ இலை ; சாமான்கள்.

बर्जना, क्रि॰ स॰ தடுக்க.

बर्तना, क्रि॰ स॰ = **बरतना.**

बर्फ़, स्त्री॰ = **बरफ़.**

बर्फ़िस्तान, पु॰ பனி மூடிய இடம்.

बर्बर, पु॰ காட்டு மனிதன். वि॰ காட்டு.

बर्-ए-आज़म, पु॰ கண்டம்.

बर्राक़, वि॰ பிரகாசமான ; வேகமான ; தந்திரமான.

बर्राना, क्रि॰ अ॰ வீணாய்ப் பேச ; தூக்கத்தில் உளற.

बलंद, वि॰ உயரமான.

बल, पु॰ பலம் ; சேனை ; முறுக்கு ; கழி.

बलकना, क्रि॰ अ॰ கொதிக்க.

बलग़म, पु॰ கபம்.

बलना, क्रि॰ अ॰ எரிய.

बलबलाना, क्रि॰ अ॰ வீணாய் உளற.

बलम, पु॰ கணவன்.

बलय, पु॰ வளையம்.

बलवंत, वि॰ பலமுள்ள.

बलवा, पु॰ **विद्रोह** கலகம்.

बलवाई, पु॰ கலகக்காரன்.

बलवान, वि॰ பலமுள்ள.

बला, स्त्री॰ ஆக்ஷேபம் ; துக்கம் ; தண்டா ;—**का** மிகவும்.

बलाक, पु॰ கொக்கு.

बलात्, क्रि॰ वि॰ பலவந்தமாய்.

बसाय, स्त्री॰ = **बसा.**

बलिहारी, स्त्री० ஆத்ம சமர்ப்பணம்.

बलुआ, त्रि० மணல் கலந்த.

बलैया, स्त्री० ஆக்ஷேபம்; தண்டா ;—**लेना** பிறருடைய வியாதி அல்லது துக்கத்தை தான் வாங்கிக் கொள்ள.

बल्कि, अ० எதிராக ; சொல்லப் போனால் ; ஆனால்.

बल्लम, पु० ஈட்டி.

बल्ला, पु० தடி.

बल्ली, स्त्री० சிறு தடி.

बवंडर, पु० சுழல் காற்று.

बवासीर, स्त्री० மூலரோகம்.

बशर, पु० மனிதன்.

बश्शाश, त्रि० சந்தோஷமான.

बसंती, त्रि० வசந்த காலத்து ; மஞ்சள் நிறமான.

बस, अ० போதும்.

बसना, क्रि० अ० வசிக்க ; குடியேற.

बसवार, पु० தாளிதம்.

बसर, पु० ஜீவனம்.

बसह, पु० காளை.

बसाना, क्रि० स० குடியேற்ற ; நிலை நிறுத்த. **क्रि० अ०** துர்நாற்றம் வீச ; பாச்சாபளிக்க.

बसीकत, } स्त्री० வாசஸ்தலம் ;
बसीगत. } வாசம்.

बसीकरन, पु० கவர்ச்சி ; வசமாக்குதல்.

बसूला, पु० வாச்சி (தச்சு ஆயுதம்.).

बसेरा, त्रि० வசிக்கும். **पु०** பிரயாணிகள் இராத்தங்குமிடம் ; பக்ஷிகள் இராத்தங்குமிடம்.

बसौंधी, स्त्री० பாஸந்தி (தின்பண்டம்).

बस्ता, पु० புஸ்தகம் கட்டும் துணி.

बस्ती, स्त्री० வாசஸ்தலம் ; பேட்டை.

बहँगी, स्त्री० சாமான் சுமக்கும் காவடி.

बहकना, क्रि० अ० வழி தப்பித் திரிய ; தவறு செய்ய ; பேச்சில் ஏமாற ; மெய் மறக்க.

बहकाना, क्रि० स० ஏமாற்ற ; உத்தேசத்திலிருந்து பிசகும்படி செய்ய.

बहन, स्त्री० சகோதரி.

बहना, क्रि० अ० பாய்ந்தோட (ஜலம் முதலியவை).

बहनापा, पु० சகோதரித்துவம்.

बहनोई, **पु॰** அத்திம்பேர், சகோதரியின் கணவன்.

बहबूद, **पु॰** நன்மை; சுப காரியம்.

बहम, **अ॰** **साथ,** கூட;—**पहुँचना** கொண்டுவந்து கொடுக்க.

बहर, **क्रि॰** **वि॰** **वास्ते** நிமித்தம், பொருட்டு.

बहर-हाल, **क्रि॰** **वि॰** எப்படியாவது; **जो हो** என்னவானாலும்.

बहरा, **वि॰** செவிடு.

बहराना, **क्रि॰** **स॰** இனிமையாய்ப் பேசி ஏமாற்ற.

बहरियाना, **क्रि॰** **स॰** வெளிப்படுத்த; விலக்க. **क्रि॰** **अ॰** விலகியிருக்க.

बहरो, **स्त्री॰** வல்லூறு.

बहलना, **क्रि॰** **अ॰** களிப்புண்டாக.

बहलाना, **क्रि॰** **स॰** களிப்பிக்க.

बहलाव, **पु॰** களிப்பு.

बहली, **स्त्री॰** ரதம் போன்ற மாட்டு வண்டி.

बहस, **स्त्री॰** தர்க்கம்; விவாதம்.

बहादुर, **वि॰** தைரியமான.

बहाना, **क्रि॰** **स॰** பாய்ந்தோடச் செய்ய; வீசச் செய்ய. **पु॰** பொய்க் காரணம்; சாக்குப் போக்கு.

बहार, **स्त्री॰** வஸந்தருது; அழகு; காந்தி; வேடிக்கை.

बहाल, **क्रि॰** **वि॰** முன்னிருந்தபடியே; நன்றாய்; சந்தோஷமாய்.

बहाली, **स्त्री॰** பழைய பதவியில் மறுபடி நியமித்தல்.

बहाव, **पु॰** பிரவாகம்.

बहिन, **स्त्री॰** சகோதரி.

बहिरंग, **वि॰** வெளியிலுள்ள.

बहिर्गत, **वि॰** வெளியே வந்த.

बहिश्त, **पु॰** ஸ்வர்க்கம்.

बहिष्कृत, **वि॰** விலக்கப்பட்ட; பகிஷ்கரிக்கப்பட்ட.

बही, **स्त्री॰** கணக்குப் புஸ்தகம் (Ledger).

बहु, **वि॰** அநேக.

बहुज्ञ, **वि॰** பல விஷயங்கள் அறிந்த.

बहुत, **वि॰** அநேக; போதுமான;—**करके** அநேகமாக;—**कुछ** ரொம்ப.

बहुतात, } **स्त्री॰** அதிகம்;
बहुतायत, } மிகை.

बहुतेरा, **वि॰** அநேக. **क्रि॰** **वि॰** பல விதத்தில்.

बहुतेरे, **वि॰** அநேக.

बहुधा, क्रि॰ वि॰ **अकसर** அநேகமாய்.

बहुमत, पु॰ பெரும்பான்மை (majority).

बहुमूल्य, वि॰ விலையுயர்ந்த.

बहुरना, क्रि॰ अ॰ திரும்ப.

बहुरि, क्रि॰ वि॰ மறுபடி; பிறகு.

बहुरिया, स्त्री॰ புது நாட்டுப் பெண்.

बहुरूपिया, पु॰ பல உருவங்கள் தரிப்பவன்.

बहुल, वि॰ அதிகமான.

बहुवचन, पु॰ பன்மை (இலக்கணம்).

बहुश्रुत, वि॰ பல விஷயங்கள் அறிந்த.

बहुसंख्यक, वि॰ பல; அதிக.

बहू, स्त्री॰ நாட்டுப் பெண்; மனைவி.

बहेड़ा, पु॰ தாணிக்காய்.

बहेतू, वि॰ மிகவும் அலைகிற.

बहेलिया, पु॰ வேடன்.

बह्र, पु॰ சமுத்திரம்.

बांक, स्त्री॰ வங்கி; காலில் அணியும் ஒரு வெள்ளி நகை. पु॰ கோணல். वि॰ கோணலான.

बांका, वि॰ கோணலான; அழகிய.

बांग, स्त्री॰ கூச்சல்; கூப்பிடுதல்; முகம்மதிய பிரார்த்தனை காலத்தில் உரக்கக் கத்தப்படும் மந்திரம்; —देना கோழி கூவ.

बांचना, क्रि॰ स॰ படிக்க.

बांछा, स्त्री॰ விருப்பம்.

बांछित, वि॰ விரும்பும்.

बांझ, स्त्री॰ மலடி ஸ்திரீ.

बांटना, क्रि॰ स॰ பங்கிட.

बांटा, पु॰ பாகம் பிரித்தல்; பங்கு.

बांदी, स्त्री॰ வேலைக்காரி.

बांध, पु॰ அணை.

बांधना, क्रि॰ स॰ கட்ட; அணை போட.

बांधव, पु॰ உறவினர்; சிநேகிதர்.

बांबी, स्त्री॰ கறையான்புற்று; பாம்புப் புற்று.

बांस, पु॰ மூங்கில்.

बांसली, } **बांसुरी,** } स्त्री॰ புல்லாங்குழல்.

बांह, स्त्री॰ புஜம்; கை; சட்டைக் கை.

बा, पु॰ ஜலம்; தடவை.

बाइस, पु॰ காரணம்; மூல கர்த்தா.

बाई, पु॰ ஸ்திரீகளைக் குறிப்பிடும் ஒரு மரியாதை

மொழி ; சில இடங்களில் வேசிகளைக் குறிப்பிடும் சொல்.

बाउर, वि॰ பைத்தியமான ; முட்டாள்.

बाएँ, क्रि॰ वि॰ இடது புறமாக.

बाक़ियात, स्त्री॰ பாக்கித் தொகைகள்.

बाक़ी, वि॰ பாக்கி.

बा-ख़बर, वि॰ ஜாக்கிரதையான.

बाग़, पु॰ தோட்டம் ;—**डोर** லகான் ;—**बान** தோட்டக்காரன் ;—**बानी** தோட்ட வேலை.

बागर, पु॰ நதிக்கரையில் உயரமான இடம்.

बाग़ी, पु॰ கலகக்காரன் ; ராஜத்துரோகி.

बाग़ीचा, पु॰ சிறு தோட்டம்.

बाघंबर, पु॰ புலித்தோல்.

बाघ, पु॰ புலி.

बाघी, स्त्री॰ தொடையில் வரும் ஒரு கட்டி.

बाचा, स्त्री॰ பேசும் சக்தி ; வாக்கு.

बाछा, पु॰ கன்று ; பையன்.

बाज, पु॰ ராஜாளி.

बाज़, वि॰ சில ; இல்லாத ; — **आना** அருவருத்துப் போக ;—**दावा** தன் உரிமையை விட்டுவிட.

बाजन, पु॰ வாத்தியம்.

बाजरा, पु॰ கம்பு (தானியம்).

बाजा, पु॰ வாத்தியம்.

बाज़ाब्ता, क्रि॰ वि॰ ஒழுங்காக. वि॰ ஒழுங்கான.

बाज़ार, पु॰ கடைத்தெரு ; சந்தை ;—**गर्म होना** நல்ல வியாபாரம் நடக்க.

बाज़ारी, } वि॰ கடைத்தெரு
बाज़ारू, } வின் ; நாகரீகமற்ற.

बाजि, पु॰ குதிரை.

बाज़ी, स्त्री॰ பந்தயம்.

बाज़ीगर, पु॰ மந்திரவாதி.

बाज़ू, पु॰ புஜம் ; வங்கி—**बंद** ஒரு நகை.

बाझन, स्त्री॰ சிக்குதல்.

बाट, पु॰ வழி ; குழவி.

बाटना, क्रि॰ स॰ குழவியால் அரைக்க.

बाटिका, स्त्री॰ தோட்டம்.

बाटी, स्त्री॰ ஒருவித ரொட்டி ; அகன்ற கிண்ணம்.

बाडव, पु॰ சமுத்திரத்தீ.

बाड़ा, पु॰ வேலி போட்ட மைதானம் ; மாட்டுக் கொட்டில்.

बाड़ो, स्त्री॰ பூந்தோட்டம்.

बाढ़, स्त्री॰ விருத்தி ; பிரவாகம் ; கத்தியின் முனை ; சாணை.

बाण, पु॰ அம்பு.

बाणिज्य, पु॰ வியாபாரம்.

बात, स्त्री॰ வார்த்தை ;—**की बात में** நொடியில் ;—**गढ़ना** திட்டமாய்ப் பேச ; இட்டுக் கட்ட ; —**चबाना** அடக்கிப் பேச ;—**सुनाना** திட்ட.

बातचीत, स्त्री॰ சம்பாஷணை.

बातिन, पु॰ உள் பாகம் ; மனம்.

बातुल, वि॰ பைத்தியமான.

बातूनी, वि॰ அதிகமாய்ப் பேசுகிற.

बाद, क्रि॰ वि॰ பிறகு ; தவிர.

बादबान, पु॰ கப்பலின் பாய். पु॰ காற்று.

बादल, पु॰ மேகம்.

बादशाह, पु॰ ராஜா.

बादशाहत, स्त्री॰ ராஜ்யம்.

बादशाही, स्त्री॰ ஆட்சி.

बादामी, वि॰ வாதாங்கொட்டை நிறமான.

बादि, वि॰ வீணான.

बादी, वि॰ வாத சம்பந்தமான.

बादे-सबा, स्त्री॰ கிழக்குக் காற்று.

बाध, पु॰ தடங்கல்.

बाधक, वि॰ தடங்கல் செய்யும்.

बाधा, स्त्री॰ தடங்கல் ; கஷ்டம்.

बाधित, वि॰ தடுக்கப்பட்ட.

बाध्य, वि॰ கட்டாயப் படுத்தப்பட்ட.

बान, पु॰ பாணம். स्त्री॰ பழக்கம் ; பகட்டு.

बानक, स्त्री॰ வேஷம்.

बानगी, स्त्री॰ நமூனா.

बानर, पु॰ குரங்கு.

बाना, पु॰ ஆடை ; சுபாவம் ; தறியின் ஊடை நூல்.

बानि, स्त्री॰ அமைப்பு ; பழக்கம்.

बानी, स्त्री॰ வாக்கு ; பிரதிக்ஞை ; ஸரஸ்வதி ; நிலை நிறுத்துபவன்; முக்கியஸ்தன்.

बाप, पु॰ பிதா.

बापुरा, वि॰ அற்பமான; ஆதரவற்ற.

बापू, पु॰ = **बाप.**

बाफ, स्त्री॰ = **भाप.**

बाफता, पु॰ ஒருவிதப் பாட்டு.

बाब, पु॰ அத்தியாயம்.

बावत, स्त्री॰ சம்பந்தம் ; விஷயம்.

बावा, पु॰ பிதா ; பாட்டன் ; கிழவன் ; சாது சன்னியாசிகளைக் குறிப்பிடும் மரியாதை மொழி.

बाबू, पु॰ மரியாதை மொழி; தகப்பனுரை அழைக்கும் வார்த்தை.

बाभन, पु॰ பிராம்மணன்.

बाम, पु॰ கூரை ; மாடி.

बा-मुहावरा, वि॰ சரியான சொல்லமைப்புள்ள.

बायन, पु॰ காணிக்கை ; பணம்.

बाया, वि॰ விற்கிற.

बायाँ, वि॰ இடது.

बायें, क्रि॰ वि॰ இடது புறம்.

बारंबार, क्रि॰ वि॰ அடிக்கடி ; தொடர்ச்சியாக.

बार, पु॰ பாரம் ; பலன் ; வாசல் ; தடவை ;—**बार** அடிக்கடி.

बारजा, पु॰ வாசலுக்கு மேல் முன் நீட்டியிருக்கும் தாழ்வாரம் (Balcony)

बारदाना, पु॰ ராணுவ சாப்பாட்டுச் சாமான்.

बारना, क्रि॰ स॰ தடுக்க ; விளக்கு ஏற்ற ; அடிக்க.

बारवधू, स्त्री॰ வேசி.

बारबरदार, पु॰ சுமை சுமப்பவன்.

बारहखडी, स्त्री॰ நாகரியின் உயிர் மெய்யெழுத்து வரிசைகள்.

बारहदरी, स्त्री॰ நாலா பக்கங்களிலும் திறந்த மண்டபம்.

बारहमासी, वि॰ பன்னிரண்டு மாதங்களும் பூக்கும்.

बारहसिंगा, पु॰ கலைமான்.

बारहा, क्रि॰ वि॰ பல முறை ; அடிக்கடி.

बारां, पु॰ மழை.

बारात, स्त्री॰ = **बरात.**

बारिधर, पु॰ மேகம்.

बारिश, स्त्री॰ மழை ; மழை காலம்.

बारी, स्त्री॰ கரை ; வேலி ; கத்தி முதலிய ஆயுதங்களின் முனை; தோட்டம்; பாத்தி ; முறை ; பெண் வீடு. पु॰ இலை, தொன்னை வகையறு தைக்கும் ஒரு ஜாதி ;—**बारी से** முறையாக.

बारीक, वि॰ நாசூக்கான ; சூக்ஷ்மமான ;—**बीनी** மிகவும்மெல்லியதான(மாவு);

விஷயங்களை நுட்பமாய்க் கவனித்தல்.

बारीकी, स्त्री॰ நாசூக்கு; விசேஷ குணம்.

बारूद, स्त्री॰ வெடி மருந்து.

बारे, क्रि॰ वि॰ கடைசியில்.

बारे में, अ॰ சம்பந்தமாக.

बाल, पु॰ பையன்; மயிர்; பெண்; கதிர். वि॰ இளமையான;—**बांका होना** சிறு தீங்கும் விளைய;—**बाल बचना** மயிரிழையில் தப்பிக்க.

बालक, पु॰ பையன்.

बालटी, स्त्री॰ வாளி.

बालतोड़, पु॰ மயிர் முறிவதால் உண்டாகும் பருவு.

बालना, क्रि॰ स॰ விளக்கேற்ற; நெருப்பு மூட்ட.

बालपन, पु॰ சிறு பிராயம்.

बालबच्चे, पु॰ குழந்தை குட்டிகள்.

बालम, पु॰ கணவன்; காதலன்.

बाला, स्त्री॰ யுவதி. अ॰ மேலே. वि॰ உயரமான; அதிகப்படியான;—**बाला,** இரகசியமாகவே.

बालाई, वि॰ அதிகப்படியான. स्त्री॰ பாலேடு.

बालाख़ाना, पु॰ மாடி அறை.

बाला-नशीन, पु॰ உட்காருவதற்கு நல்ல இடம். वि॰ உயர்ந்த ஆசனத்தில் அமர்ந்த.

बालापन, पु॰ = **बालपन.**

बालार्क, पु॰ உதய சூரியன்.

बालिका, स्त्री॰ சிறு பெண்.

बालिग़, पु॰ 18 வயதுக்கு மேற்பட்டவன், மேஜர்.

बालिश, स्त्री॰ தலையணை; அறிவற்ற.

बालिश्त, पु॰ சாண்.

बाली, स्त्री॰ காதில் அணியும் குண்டலம்; கதிர்.

बालुका, स्त्री॰ } மணல்; —**की**
बालू, पु॰ } **भीत** நிலைக்காத வஸ்து.

बाल्यावस्था, स्त्री॰ பாலியம்; சிறு பிராயம்.

बाव, पु॰ காற்று; வாய்வு; அபான வாயு.

बावड़ी, स्त्री॰ **बावली,** படிகள் வைத்த பெரிய கிணறு.

बा-वजूद, क्रि॰ वि॰ இப்படியிருந்தும்; இவ்வளவிருந்தும்.

बावर्ची, पु॰ சமையற்காரன்; —**ख़ाना** சமையலறை.

बावला, वि॰ பைத்தியமான ; முட்டாள்.
बावली, स्त्री॰ = **बावड़ी.**
बाशिंदा, पु॰ வசிப்பவன்.
बाष्प, पु॰ நீராவி ; கண்ணீர்.
बास, पु॰ வாசம் ; வாசனை ; உடுப்பு. स्त्री॰ இச்சை.
बासन, पु॰ பாத்திரம்.
बासना, स्त्री॰ வாசனை. क्रि॰ स॰ வாசனை போட.
बासर, पु॰ நாள் ; காலை.
बासा, पु॰ வசிக்குமிடம்.
बासी, वि॰ செய்து நேரமான, பழைய (சாதம்).
बाहनी, स्त्री॰ சேனை.
बाहम, क्रि॰ वि॰ தங்களுக்குள்.
बाहमी, वि॰ **आपस का** தமக்குள்ளான.
बाहर, क्रि॰ வெளியே.
बाहरी, वि॰ வெளியே இருக்கும் ; அன்னிய.
बाहु, स्त्री॰ புஜம்.
बाहुल्य, पु॰ அதிகம்.
बाह्य, वि॰ வெளியே உள்ள.
बिंदी, स्त्री॰ புள்ளி ; பொட்டு.
बिंधना, क्रि॰ अ॰ துளைக்க.
बिंब, पु॰ பிம்பம்.
बिंबा, पु॰ கோவைக்காய்.
बिआना, क्रि॰ स॰ குட்டி போட.
बिकना, क्रि॰ अ॰ விற்கப்பட.
बिकल, वि॰ சஞ்சலமான ; அமைதியற்ற.
बिकवाना, क्रि॰ स॰ விற்கும்படி செய்ய.
बिकसना, क्रि॰ अ॰ மலர ; சந்தோஷப்பட.
बिकसाना, क्रि॰ स॰ மலரச் செய்ய ; ஆனந்தம் உண்டாக்க.
बिकाऊ, वि॰ விற்பனைக்கான.
बिकाना, क्रि॰ अ॰ = **बिकना.**
बिकार, पु॰ = **विकार.**
बिक्री, स्त्री॰ விற்பனை.
बिखरना, क्रि॰ अ॰ சிதற.
बिखेरना, क्रि॰ स॰ சிதறடிக்க.
बिगड़ना, क्रि॰ अ॰ கெட ; கோபிக்க ; சண்டை அல்லது மனஸ்தாபம் உண்டாக.
बिगड़ैल, वि॰ ஒவ்வொன்றுக்கும் கோபிக்கும் ; பிடிவாதமுள்ள.
बिगरना, क्रि॰ अ॰ = **बिगड़ना.**
बिगाड़, पु॰ கெடுத்தல் ; கெடுதல் ; விரோதம்.
बिगाड़ना, क्रि॰ स॰ கெடுக்க.
बिगार, पु॰ = **बिगाड़.**
बिगारी, स्त्री॰ = **बेगारी.**
बिगुन, वि॰ குணமற்ற.

बिथरना, } **क्रि॰ अ॰** சிதற ;
बिथुरना, } பிரிய.

बिथारना, क्रि॰ स॰ சிதறடிக்க.

बिदकाना, क्रि॰ स॰ கிழிக்க ; காயப்படுத்த.

बिदा, स्त्री॰ புறப்படுதல் ; விடை பெறுதல் ;—**होना** விடைபெற.

बिदाई, स्त्री॰ விடை பெறுதல் ; புறப்படுதல் ; விடை பெறும்பொழுது கொடுக்கப்படும் சன்மானம்.

बिदारना, क्रि॰ स॰ கிழிக்க ; அழிக்க.

बिदून, अ॰ बिना இல்லாமல்.

बिदेश, पु॰ = विदेश.

बिद्दत, स्त्री॰ கெடுதல் ; கஷ்டம் ; ஆபத்து ; கெட்ட நிலைமை ; அட்டூழியம்.

बिध, स्त्री॰ விதம்.

बिन, पु॰ மகன். **अ॰ बिना** இல்லாமல்.

बिनति, } **स्त्री॰** பிரார்த்தனை ;
बिनती, } வேண்டுகோள்.

बिनना, क्रि॰ स॰ பொறுக்க, தேர்ந்தெடுக்க ; நெய்ய.

बिनसना, क्रि॰ अ॰ அழிய.

बिनसाना, क्रि॰ स॰ அழிக்க.

बिना, स्त्री॰ அஸ்திவாரம் ; மூலாதாரம் ; ஆரம்பம். **अ॰** இல்லாமல்.

बिनाई, } **स्त्री॰** பொறுக்குதல்;
बिनावट, } நெய்தல்.

बिनासना, क्रि॰ स॰ அழிக்க.

बिनौला, पु॰ பருத்திக் கொட்டை.

बिपच्छ, पु॰ = विपक्ष.

बिपच्छी, पु॰ = विपक्षी.

बिपत, } **स्त्री॰** விபத்து.
बिपद, }

बिबरन, वि॰ வர்ணம் கெட்ட.

बिबस, वि॰ பராதீனமான ; வேறு வழியில்லாத.

बिबाई, स्त्री॰ பித்த வெடி.

बिबाक, वि॰ = बेबाक.

बिमन, वि॰ மனம் தளர்ந்த.

बिमोहना, क्रि॰ स॰ மனதைக் கவர ; மோஹிக்க.

बिया, पु॰ बीज விதை.

बियाबान, पु॰ பாலைவனம்.

बिरंग, वि॰ பல நிறங்களுள்ள.

बिरझना, क्रि॰ अ॰ சண்டையிட.

बिरता, वि॰ = व्यर्थ.

बिरद, पु॰ = विरद.

बिरमना, क्रि॰ अ॰ தங்க ; இளைப்பாற.

बिरमाना, क्रि॰ स॰ தங்கச் செய்ய ; இளைப்பாறச் செய்ய.

बिरला, वि॰ மிகக் குறைவான.

बिरवा, पु॰ மரம் ; செடி.

बिरही, पु॰ காதலியின் பிரிவால் வருந்துபவன்.

बिराजना, क्रि॰ अ॰ அமர.

बिरादर, पु॰ சகோதரன்.

बिरादरी, स्त्री॰ சகோதரத்துவம் ; உறவு.

बिरादराना, वि॰ சகோதரப் பான்மையான.

बिरान, }
बिराना, } वि॰ = **बेगाना.**

बिराना, क्रि॰ स॰ 'அழகு காட்ட'.

बिरियाँ, स्त्री॰ சமயம் ; தடவை.

बिल, पु॰ பொந்து.

बिलकुल, क्रि॰ वि॰ முற்றிலும்.

बिलखना, क्रि॰ अ॰ அழ ; பிரலாபிக்க.

बिलग, वि॰ தனியான. पु॰ தனியாதல்.

बिलगाना, क्रि॰ अ॰ பிரிய ; விலக. क्रि॰ स॰ பிரிக்க ; விலக்க.

बिलटी, स्त्री॰ ரயில்வே ரசீது.

बिलपना, क्रि॰ अ॰ அழ.

बिल-फ़र्ज़, क्रि॰ वि॰ இவ்வாறு அனுமானித்துக் கொண்டு.

बिलफ़ेल, क्रि॰ वि॰ இந்த சமயத்தில்.

बिलबिलाना, क्रि॰ अ॰ ஊர்ந்து வர ; வருத்தத்தால் முனக.

बिलमना, क्रि॰ अ॰ நேரமாக்க ; தங்க.

बिलमाना, क्रि॰ स॰ தங்கச் செய்ய.

बिलल्लाना, क्रि॰ अ॰ = **बिलखना.**

बिलसना, क्रि॰ अ॰ நல்லதாகத் தோன்ற.

बिला, अ॰ **बिना** இல்லாமல்.

बिलाई, स्त्री॰ பூனை ; தள்ளுந் தாப்பாள்.

बिलाना, क्रि॰ अ॰ மறைய.

बिलोकना, क्रि॰ स॰ பார்க்க.

बिलोड़ना, क्रि॰ स॰ கடைய ; சீர் குலைக்க.

बिलोना, क्रि॰ स॰ கடைய.

बिल्ला, पु॰ ஆண் பூனை ; வில்லை.

बिल्ली, स्त्री॰ பூனை.

बिल्लौर, पु॰ ஸ்படிகம்

बिस, पु॰ = **विष.**

बिसद, वि॰ = **विशद.**

बिसमिल, वि॰ **घायल** காயமான.

बिसरना, क्रि॰ स॰ மறக்க.
बिसराना, क्रि॰ स॰ மறக்கடிக்க.
बिसराम, पु॰ = विश्राम.
बिसहना, क्रि॰ स॰ வாங்க.
बिसहर, पु॰ பாம்பு.
बिसात, स्त्री॰ சாமர்த்தியம்.
बिसाती, पु॰ பொம்மை முதலிய சில்லறைச் சாமான்கள் விற்பவன்.
बिसारना, क्रि॰ स॰ மறக்கடிக்க.
बिसाहना, क्रि॰ स॰ வாங்க.
बिसूरना, क्रि॰ अ॰ துக்கப் பட.
बिसेस, वि॰ = विशेष.
बिस्तर, पु॰ படுக்கை.
बिस्तारना, क्रि॰ स॰ பரப்ப.
बिस्तिमल, वि॰ காயமடைந்த; பலியிடப் பட்ட.
बिहंग, पु॰ = विहंग.
बिहसना, क्रि॰ अ॰ புன்சிரிப்புக் கொள்ள.
बिहग, पु॰ विहंग.
बिहरना, क्रि॰ अ॰ அலைய; உலாவ.
बिहान, पु॰ காலை; மறுநாள். क्रि॰ நேரம் அல்லது நாள் கழிய.
बिहाना, क्रि॰ स॰ விட.
बिहाल, वि॰ வியாகூலமான; அமைதியற்ற.
बिहिश्त, पु॰ = बहिश्त.
बिहीन, वि॰ बिना இல்லாமல்.
बीं, वि॰ பார்க்கும்.
बींधना, क्रि॰ स॰ துளைக்க. क्रि॰ अ॰ சிக்க.
बी, स्त्री॰ = बीबी.
बीघा, पु॰ 120 சதுர அடி கொண்ட ஒரு நில அளவு.
बीच, पु॰ மத்தி. क्रि॰ वि॰ நடுவே, இடையே ;—**बिचाव** மத்தியஸ்தம்.
बीचोंबीच, क्रि॰ वि॰ நேர் மத்தியில்.
बीज, पु॰ விதை; வீர்யம்.
बीजक, पु॰ பட்டியல்.
बीजगणित, पु॰ பீஜ கணிதம் (Algebra).
बीजन, पु॰ விசிறி.
बीजमंत्र, पु॰ மூல மந்திரம்.
बीजी, स्त्री॰ கொட்டைக்குள்ளிருக்கும் சதை.
बीजु, बीजुरी, स्त्री॰ = बिजली.
बीजू, वि॰ ஒட்டில்லாத (ungrafted)
बीट, स्त्री॰ பக்ஷிகளின் எச்சம்.
बीठा, पु॰ சும்மாடு.

बीड़ा, पु॰ வெற்றிலை பீடா ; —उठाना ஏதாவது ஒரு காரியத்தை முடிப்பதாகப் பிரதிக்ஞை செய்ய.

बीतना, क्रि॰ अ॰ கழிய.

बीधना, क्रि॰ स॰ துளைக்க. क्रि॰ अ॰ சிக்க.

बीना, स्त्री॰ வீணை.

बीनना, क्रि॰ स॰ பொறுக்க ; நெய்ய.

बीनाई, स्त्री॰ பார்க்கும் சக்தி.

बीनी, स्त्री॰ மூக்கு.

बीफ़ै, पु॰ வியாழக்கிழமை.

बीबी, स्त्री॰ மனைவி ; குல ஸ்திரீ.

बीभत्स, वि॰ வெறுக்கக்கூடிய.

बीमा, पु॰ இன்ஷியூரன்ஸ்.

बीमार, वि॰ நோயுள்ள ;—पुरसी நோயாளியை க்ஷேமம் விசாரித்தல்.

बीमारी, स्त्री॰ நோய்.

बीरन, पु॰ சகோதரன்.

बीरा, पु॰ = बीड़ा.

बीसी, स्त्री॰ இருபது உருப்படிகளுள்ள கூறு.

बीहड़, वि॰ சமமில்லாத ; கஷ்டமான.

बुंद, स्त्री॰ = बूंद.

बुंदकी, स्त्री॰ சிறு துளி ; சிறு புள்ளி.

बुंदिया, स्त्री॰ = बूंदी.

बुआ, स्त्री॰ = जूआ.

बुकनी, स्त्री॰ சூர்ணம்.

बुक्का, पु॰ அபிரகப் பொடி.

बुख़ार, पु॰ ஜ்வரம் ; நீராவி.

बुज़दिल, वि॰ कायर பயங்காளியான.

बु.जुर्ग, वि॰ வயதான; பெரிய; वर பூஜிக்கத் தக்க.

बुझना, क्रि॰ अ॰ அணைய.

बुझाना, क्रि॰ स॰ அணைக்க ; விளங்கச் செய்ய.

बुड्ढा, वि॰ கிழ.

बुढ़ाई स्त्री॰ கிழத்தனம.

बुढ़ाना, क्रि॰ अ॰ கிழடாக.

बुढ़ापा, पु॰ } கிழத்தனம்.
बुढ़ौती स्त्री॰ }

बुत, पु॰ விக்கிரகம் ;—कदा கோவில் ;—ख़ाना பூஜையிடம் ;— परस्त மூர்த்தி பூஜை செய்கிற ;—शिकन விக்கிரகங்களை உடைக்கிற.

बुतना, क्रि॰ अ॰ = बुझना.

बुताना, क्रि॰ स॰ அணைக்க.

बुत्ता, पु॰ வஞ்சனை.

बुदबुद, पु॰ குமிழி.

बुद्ध, वि॰ விழிப்புள்ள. पु॰ ஞானி.

बुनना, क्रि॰ स॰ நெய்ய; பொறுக்க.

बुनाई, स्त्री॰ நெசவு; நெசவுக் கூலி.

बुनावट, स्त्री॰ நெசவு.

बुनियाद, स्त्री॰, அஸ்திவாரம்; அடிப்படையான உண்மை.

बुभुक्षा, स्त्री॰ பசி.

बुभुक्षित, वि॰ பசியுள்ள.

बुरक़ा, पु॰ முகம்மதிய ஸ்திரீகளின் முகமூடி.

बुरा, वि॰ கெட்ட;—**भला कहना** திட்ட.

बुराई, स्त्री॰ தீமை; தோஷம்; நிந்தனை.

बुरादा, पु॰ மரத்தூள்.

बुर्ज, पु॰ கோட்டை மதிலில் அங்கங்கேயுள்ள சிறு மண்டபம்.

बुर्द, पु॰ லாபம; பந்தயம்.

बुलंद, वि॰ உயர்ந்த.

बुलंदी, स्त्री॰ உயரம்.

बुलबुल, स्त्री॰ வானம்பாடி.

बुलबुला, पु॰ குமிழி.

बुलहवस, वि॰ பேராசையுள்ள.

बुलाक, स्त्री॰ புல்லாக்கு.

बुलाना, क्रि॰ स॰ கூப்பிட.

बुलावा, पु॰ அழைத்தல்; அழைப்பு.

बुल्ला, पु॰=**बुलबुला.**

बुहारना, क्रि॰ स॰ பெருக்க (சுத்தம் செய்ய).

बुहारी, स्त्री॰ விளக்குமாறு.

बूँद, स्त्री॰ துளி.

बूँदाबाँदी, स्त्री॰ மழைத்தூறல்.

बू, स्त्री॰ வாசனை; நாற்றம்

बूआ, स्त्री॰ அத்தை.

बूकना, क्रि॰ स॰ தூளாக்க.

बूचड़, पु॰ கசாப்புக்காரன்.

बूचा, वि॰ காதறுந்த.

बूझ, स्त्री॰ அறிவு; புத்தி.

बूझना, क्रि॰ स॰ அறிய; கேட்க.

बूट, पु॰ கொண்டைக் கடலைக் காய்.

बूटी, स्त्री॰ செடி; கொடி; பங்கி (லாகிரி வஸ்து); துணிகளில் தைக்கும் அல்லது அச்சிடும் பூ.

बूड़ना, क्रि॰ மூழ்க; அமுங்க.

बूढ़ा, पु॰ கிழ.

बूता, पु॰ பலம்; சக்தி.

बूदो-बास, स्त्री॰ வாதம்.

बूम, पु॰ ஆந்தை.

बूरा, पु॰ பழுப்புச் சர்க்கரை.

बृहद्, वि॰ பெரிய; உயரமான.
बेंग, पु॰ தவளை.
बेंट, } वि॰ கைப்பிடி.
बेंठ, }
बेंड़ा, वि॰ கோணலான.
बेंत, पु॰ பிரம்பு.
बेंदा, पु॰ நெற்றிப் பொட்டு; ஒரு நகை.
बेंदी, स्त्री॰ பொட்டு; ஒரு நகை.
बे, उप॰ 'இல்லாமல்' என்னும் அர்த்தம் கொடுக்கும் ஒரு பகுதி.
बेअक़ल, वि॰ முட்டாள்.
बे-अदब, वि॰ மரியாதையற்ற.
बे-असर, वि॰ பிறபாவிக்காத.
बेआब, त्रि॰ பிரகாசமில்லாத.
बे-आबरू, वि॰ கௌரவமற்ற.
बे-इन्तहा, वि॰ எல்லையற்ற.
बे-इन्साफ़, वि॰ நியாயமற்ற.
बेईमान, वि॰ நாணயமற்ற; அயோக்கியனான.
बेउज़्र, त्रि॰ தடையற்ற.
बेक़द्र, वि॰ அகௌரவமான.
बेक़रार, वि॰ அமைதியற்ற; வியாகூலமடைந்த.
बेकल, वि॰ கலக்கமடைந்த.
बेकली, स्त्री॰ மனக்கலக்கம்.
बेक़सूर, त्रि॰ குற்றமற்ற.
बेकहा, वि॰ ஒருவருடைய பேச்சையும் கேட்காத.
बेकाम, वि॰ உத்தியோகமில்லாத; உபயோகமற்ற.
बेक़ायदा, वि॰ சட்ட விரோதமான; ஒழுங்கற்ற.
बेकार, वि॰ பிரயோஜனமற்ற; வேலையில்லாத.
बे.क़ुसूर, वि॰ = बेकसूर.
बेखटके, क्रि॰ वि॰ பயமின்றி; சங்கோசமின்றி.
बे-ख़बर, क्रि॰ वि॰ பிரக்ஞையற்று.
बेग, पु॰ தனவந்தன்; ஒரு பட்டம்.
बेगम, स्त्री॰ ராணி.
बेगरज़, त्रि॰ சட்டை செய்யாத.
बेगाना, वि॰ அன்னிய; பரிச்சயமற்ற.
बेगार, स्त्री கூலி கொடாமல் பலாத்காரமாய் செய்விக்கும் வேலை; அரை மனத்துடன் செய்த வேலை; **—टालना** அரை மனத்துடன் வேலை செய்ய.
बेगारी, पु॰ கூலி பெறாமல் கட்டாயத்திற்காக வேலை செய்பவன்.
बेगि, क्रि॰ वि॰ சீக்கிரம்.

बेगुनाह, वि॰ குற்றமற்ற.
बेचना, क्रि॰ स॰ விற்க.
बेचारा, वि॰ எளிய; ஆதரவற்ற. अ॰ பாவம்!
बेचैन, वि॰ அமைதியற்ற; வியாகூலமுள்ள.
बेजड़, वि॰ வேரற்ற; ஆதாரமற்ற.
बेज़बान, वि॰ பேசமுடியாத; ஊமையான.
बेजा, वि॰ உசிதமற்ற.
बेजान, वि॰ உயிரற்ற.
बेज़ाब्ता, वि॰ சட்ட விரோதமான; ஒழுங்கிற்கு விரோதமான.
बेज़ार, वि॰ கோபமான; துக்கமான.
बेजोड़, वि॰ ஜோடி சேராத.
बेटा, पु॰ மகன்.
बेठन, पु॰ மூட்டை கட்டும் துணி.
बे-ठिकाने, वि॰ இடம் பிசகிய.
बेड़, पु॰ வரப்பு.
बेड़ा, पु॰ தெப்பம். वि॰ கோணலான;—**पार करना** ஆபத்திலிருந்து தப்பிக்க.
बेड़ी, स्त्री॰ விலங்கு.
बेडौल, वि॰ உருவமற்ற; கோரமான.
बेढंगा, वि॰ நல்லமாதிரியாயில்லாத; ஒழுங்கில்லாத; விகாரமான.
बेदना, क्रि॰ स॰ வெளியிட.
बेढब, वि॰=**बेढंगा.**
बेणु, पु॰ புல்லாங்குழல்.
बेतकल्लुफ़, वि॰ உபசாரமுறையில்லாத; சங்கோசமில்லாத.
बेतमीज़, वि॰ ஒழுக்கம் அறியாத.
बेतरह, क्रि॰ वि॰ கெட்டவிதமாய்; அதிகமாய்.
बेतरीक़ा, वि॰ ஒழுக்கத்திற்கு விரோதமான; உசிதமில்லாத.
बेतहाशा, क्रि॰ वि॰ வெகு வேகமாய்; பரபரப்புடன்.
बेताब, वि॰ विकल வியாகூலமான; பலஹீனமான.
बेतार, वि॰ கம்பியில்லாத (wireless.)
बेतुका, वि॰ **बेढंगा** சரியாய்ச் சேராத.
बेदख़ल, वि॰ அதிகாரமில்லாத; தள்ளப்பட்ட.
बेदख़ली, स्त्री॰ அதிகாரத்திலிருந்து நீக்கப்படுதல்.
बेदम, वि॰ மூச்சில்லாத; இறந்த.

बेदर्द, वि॰ பிறர் துக்கத்தை உணராத ; கொடிய.

बेदाग़, वि॰ சுத்தமான ; குற்றமற்ற.

बेदाना, पु॰ விதையில்லாத மாதுளை.

बेदार, वि॰ விழித்திருக்கும் ; ஜாக்கிறதையாய் இருக்கும்.

बेदारी, स्त्री॰ விழிப்பு ; ஜாக்கிரதை.

बेधड़क, क्रि॰ वि॰ பயமின்றி ; சங்கோசமின்றி.

बेधना, क्रि॰ स॰ துவாரம் செய்ய ; குத்த.

बेधोर, वि॰ தைரியமற்ற,

बेन, पु॰ மகுடி ; புல்லாங்குழல்.

बेनज़ोर, वि॰ ஒப்பற்ற.

बेनवा, वि॰ ஏழையான.

बेनसोब, वि॰ அதிர்ஷ்டமில்லாத.

बेना, पु॰ சிறு மூங்கில் விசிறி.

बे-नियाज़, वि॰ முற்றிலும் சுதந்திரமுள்ள.

बेनी, स्त्री॰ பின்னல்.

बेनु, पु॰ = बेणु.

बेपरद, वि॰ ஆடையில்லாத.

बेपरवा, बेपरवाह, वि॰ கவலையற்ற ; இலட்சியமில்லாத; சுயேச்சையான.

बेपीर, वि॰ கருணையற்ற.

बेपेंदी, वि॰ கீழ்ப்பாகம் இல்லாத (அடிக்கனம் இல்லாத);—**का लोटा** நிலையற்றவன்.

बेफ़िक्र, वि॰ கவலையற்ற.

बेबस, वि॰ வசமற்ற ; திறமையற்ற.

बेबसी, स्त्री॰ வசமின்மை ; சாமர்த்தியமின்மை.

बेबहा, वि॰ बेशकीमत, விலைமதிக்க முடியாத.

बेबाक़, वि॰ தீர்க்கப்பட்ட (கடன்).

बेबाक, वि॰ निडर பயமற்ற.

बेभाव, वि॰ கணக்கிலடங்காத.

बेमहल, वि॰ बेमौका அசந்தர்ப்பமான.

बेर, पु॰ இலந்தைப் பழம் ; **स्त्री॰** தடவை ; தாமதம்.

बेरहम, वि॰ கருணையற்ற.,

बेरा, पु॰ சமயம்.

बेरी, स्त्री॰ = बेर.

बेरुख़, वि॰ சமயத்தில் உதவாத ; நன்றியற்ற; கோபமுள்ள.

बेल, पु॰ வில்வம். **स्त्री॰** கொடி.

बेलदार, पु॰ மண்வெட்டுபவன்.

बेलन, पु॰ அப்பளக் குழவி.

बेलना, पु॰ அப்பளக் குழவி. क्रि॰ स॰ அப்பளம் அல்லது ரொட்டி இட.

बेला, पु॰ மல்லிகை; அலை; கடலோரம்; நேரம்.

बेलाग, त्रि॰ முற்றிலும் தனியான.

बेलास, त्रि॰ உண்மையான.

बेवकूफ़, वि॰ முட்டாள்.

बेवक़्त, क्रि॰ वि॰ தவறான சமயத்தில்.

बेवफ़ा, वि॰ நன்றியறிவற்ற.

बेवरा, पु॰ = **ब्यौरा**.

बेवरेवार, वि॰ **ब्यौरेवार** விவரமான.

बेवसाय, पु॰ = **व्यवसाय**.

बेवहारपा, पु॰ கொடுக்கல் வாங்கல் செய்பவன்.

बेवा, स्त्री॰ விதவை,

बेश, क्रि॰ वि॰ அதிகமான; நேர்த்தியான.

बेशक, क्रि॰ वि॰ சந்தேகமின்றி.

बेशरम, वि॰ வெட்கமற்ற.

बेशी, स्त्री॰ அதிகம்.

बेशुमार, वि॰ கணக்கிலடங்காத.

बेसन, पु॰ கடலைமா.

बेसर, पु॰ பேசரி; நத்து.

बेसवा, स्त्री॰ விலைமாது.

बेसाहना, क्रि॰ स॰ விலைக்கு வாங்க.

बेसुध, त्रि॰ பிரக்ஞையற்ற.

बेसुर, }
बेसुरा, } त्रि॰ ஸ்வரம் பிசகிய.

बेहंगम, त्रि॰ உருவற்ற; கோரமான.

बेह, त्रि॰ உத்தமமான.

बेहद, वि॰ = **बीहड़**.

बेहतर, त्रि॰ மேலான.

बेहतरी, स्त्री॰ சிரேஷ்டம்; சிலாக்கியம்; நன்மை.

बेहतरीन, वि॰ அதிக சிரேஷ்டமான.

बेहद, त्रि॰ எல்லையற்ற.

बे-हया, त्रि॰ வெட்கமற்ற.

बे-हयाई, स्त्री॰ வெட்கமின்மை.

बेहाल, वि॰ துக்கமான; நிலைமை கெட்ட.

बेहिसाब, वि॰ மிக அதிகமான.

बेहूदगी, स्त्री॰ **अशिष्टता** அநாகரீகம்; மரியாதையின்மை.

बेहूदा, वि॰ அநாகரிகமான; மரியாதையற்ற.

बेहोश, वि॰ மூர்ச்சையான.

बेहोशी, स्त्री॰ மூர்ச்சை,

बैंगन, पु॰ கத்தரிக்காய்.

बैंगनी, बैंजनी, वि॰ ஊதா நிறமான.

बै, स्त्री॰ விற்பனை.

बैअत, स्त्री॰ கீழ்ப்படிதல்; சிஷ்யனாதல்.

बैज़, पु॰ முட்டை.

बैज़ा, पु॰ முட்டை; அண்ட கோசம்.

बैठक, स्त्री॰ உட்காருமிடம்; கூடம்; ஆசனம்.

बैठका, पु॰ கூடம்.

बैठकी, स्त्री॰ பஸ்கி'.

बैठन, स्त्री॰ = बैठक.

बैठना, क्रि॰ अ॰ உட்கார; கைபழக; சிலவாக; குறி அமைய.

बैठाना, क्रि॰ स॰ உட்கார்த்த; அமைக்க.

बैत, स्त्री॰ செய்யுள்.

बैद. पु॰ வைத்தியன்.

बैदगी, स्त्री॰ வைத்தியம்.

बैन, पु॰ வாக்கு. क्रि॰ वि॰ बीचा நடுவே.

बैना, पु॰ விவாக காலத்தில் பந்துக்களுக்கு அனுப்பப்படும் மிட்டாய்கள்.

बै-नामा, पु॰ விற்பனைப்பத்திரம்.

बैपार, स्त्री॰ தொழில்; வியாபாரம்.

बैपारी, पु॰ தொழிலாளி; வியாபாரி.

बैर, पु॰ விரோதம்.

बैरी, वि॰ வைரி, சத்துரு.

बैल, पु॰ எருது; முட்டாள்.

बैस, स्त्री॰ வயது; யௌவனம்.

बैसाख, पु॰ = वैशाख.

बैसाखी, स्त्री॰ நொண்டியின் கக்க தண்டம்.

बोआई, स्त्री॰ விதைப்பு. விதைப்புக்கூலி.

बोझ, पु॰ சுமை.

बोझना, क्रि॰ स॰ சுமத்த.

बोझल, बोझिल, त्रि॰ கனமான.

बोझा, पु॰ சுமை.

बोटी, स्त्री॰ மாமிசத் துண்டு.

बोड़ा, पु॰ மலைப்பாம்பு.

बोतल, स्त्री॰ சீசா.

बोदा, वि॰ முட்டாள்.

बोध, पु॰ அறிவு; ஆறுதல்.

बोधक, पु॰ அறிவிக்கும்.

बोधगम्य, वि॰ அறியக்கூடிய.

बोना, क्रि॰ स॰ விதைக்க்.

बोरना, क्रि॰ स॰ முழுகச் செய்ய; திரவ பதார்த்தத்தில் தோய்க்க.

बोरसी, स्त्री॰ கரியடுப்பு.

बोरा, पु॰ சாக்குப்பை.

बोरिया, पु॰ பாய் ; விரிப்பு ; **—बधना, उठाना** மூட்டை மூடிச்சு எடுத்துக் கொண்டு கிளம்ப.

बोरो, स्त्री॰ சிறு சாக்குப்பை.

बोल, पु॰ வார்த்தை ; பேச்சு.

बोल-चाल, स्त्री॰ சம்பாஷணை ; சிநேக பாவம்.

बोलता, पु॰ ஆத்மா ; பிராணன். वि॰ சொல்வன்மையுள்ள.

बोलना, क्रि॰ स॰ பேச ; கூவ ; கத்த ; சொல்ல.

बोलवाना, क्रि॰ स॰ =**बुलवाना.**

बोलाचाली स्त्री॰ =**बोलचाल.**

बोली, स्त्री॰ பேச்சு ; பாஷை ; கூவுதல் ; பரிகாசம் ;—**मारना** பரிகாசம்செய்ய ; வியங்கம் செய்ய.

बोवाना, क्रि॰ स॰ விதைப்பிக்க.

बोहनी, स्त्री॰ முதல் விற்பனை (போணி).

बोहित, पु॰ பெரிய படகு.

बोसा, पु॰ முத்தம்.

बौंडो, स्त्री॰ காய்.

बौखल, वि॰ பைத்தியமான.

बौखलाना, क्रि॰ अ॰ வெறி கொள்ள.

बौछाड़, बौछार, } स्त्री॰ மழை (shower) ; வார்த்தைப் பெருக்கு ; வியங்கிய வார்த்தை.

बौना, पु॰ குள்ளன்.

बौर, पु॰ மாந்துளிர்.

बौरना, क्रि॰ अ॰ மாமரம் துளிர்க்க.

बौरहा, वि॰ =**बावला.**

बौरा, वि॰ பைத்தியமான ; ஒன்றும் தெரியாத.

बौराना, क्रि॰ अ॰ பைத்தியமாக ; புத்தி பிசக.

बौरी, स्त्री॰ பைத்திய ஸ்திரீ.

ब्यवहरिया, पु॰—**बेहरिया.**

ब्यवहार, पु॰ கொடுக்கல் வாங்கல் ; வியவகாரம்.

ब्यवहारी, पु॰ காரியம் செய்பவன் ; வட்டிக் கடைக்காரன்.

ब्याज, पु॰ வட்டி.

ब्याना, क्रि॰ स॰ உண்டாக்க ; பிறப்பிக்க.

ब्यापना, क्रि॰ अ॰ பரவ ; சூழ.

ब्याल, पु॰ பாம்பு.

ब्याली, स्त्री॰ பெண் பாம்பு.

ब्यालू, पु॰ இராச்சாப்பாடு.

ब्याह, पु॰ விவாகம்.

ब्याहता, वि॰ விவாகம் செய்து கொண்ட.

ब्योंत, स्त्री॰ நிலைமை ; முறை; ஏற்பாடு ; சட்டைக்காக துணியை வெட்டுதல்.

ब्योंतना, क्रि॰ स॰ சட்டைக்காக அளவெடுத்துத் துணியை வெட்ட.

ब्योंताना, क्रि॰ स॰ துணியை வெட்டுவிக்க.

ब्योपार, पु॰ வியாபாரம்.

ब्योरा, पु॰ விபரம் ; சமாசாரம்.

ब्रह्मांड, पु॰ பதினான்கு லோகங்கள் ; கபாலம்.

भ

भंग, पु॰ அலை ; தோல்வி ; துண்டு ; உடைதல் ; 'பங்கி' என்னும் பானம்.

भंगड़, स्त्री॰ 'பங்கி' யடிப்பவன்.

भंगी, पु॰ தோட்டி.

भंगुर, वि॰ உடையக்கூடிய ; அழியக்கூடிய.

भंगेड़ी, पु॰ = भंगड़.

भंजक, त्रि॰ உடைக்கிற.

भंजन, पु॰ உடைத்தல்.

भँजना, क्रि॰ अ॰ உடைய ; சில்லரை மாற்றப்பட்ட ; பிரிக்கப்பட.

भंजाना, क्रि॰ स॰ உடைக்க ; சில்லரை மாற்ற.

भंटा, पु॰ கத்தரிக்காய்

भंड, त्रि॰ கெட்ட வார்த்தை பேசுகிற ; போக்கிரி.

भंडा, पु॰ பாத்திரம் ; ரகசியம் ; **— फूटना** குட்டு வெளிப்பட.

भंडार, पु॰ பண்டகசாலை ; சமையலறை ; கஜானா.

भंडारा, पु॰ பண்டகசாலை ; சந்நியாசிகளுக்கு இடும் விருந்து.

भंडारी, स्त्री॰ சிறு அறை ; பொக்கிஷதார் ; உக்கிராணக்காரன்.

भंडौआ, पु॰ ஹாஸ்யப்பாட்டு.

भंवर, पु॰ சுழல் ; வண்டு ; தேனீ.

भंवरजाल, पु॰ உலகமாயை.

भंवरी, स्त्री॰ சுழல்.

भइया, पु॰ சகோதரன் ; மரியாதை மொழி.

भकुआ, वि॰ முட்டாள்.

भकुआना, क्रि॰ अ॰ திகில்டைய. **क्रि॰ स॰** திகில் உண்டாக்க ; முட்டாளாக்க.

भकोसना, क्रि॰ स॰ பரபரப்புடன் சாப்பிட.

भक्षक, वि॰ சாப்பிடும்.

भक्षना, क्रि॰ स॰ சாப்பிட.
भक्षी, वि॰ சாப்பிடும்.
भक्ष्य, वि॰ சாப்பிடக்கூடிய.
भख, पु॰ உணவு.
भखना, क्रि॰ स॰ சாப்பிட.
भगंदर, पु॰ ஆசனத்தில் வரும் ஒரு சிரங்கு.
भग, पु॰ யோனி; ஐசுவரியம்.
भगत, वि॰ உபாசிக்கும். पु॰ வைஷ்ணவ பக்தன்.
भगदर, स्त्री॰ ஓட்டம்.
भगना, क्रि॰ अ॰ = भागना.
भगाना, क्रि॰ स॰ விரட்ட.
भगिनी, स्त्री॰ சகோதரி.
भगोड़ा, वि॰ பயந்த; ஓடுகிற.
भगोहाँ, वि॰ ஓடத் தயாரான; பயந்த.
भग्गू, वि॰ பயங்காளியான.
भग्न, वि॰ உடைந்த.
भग्नावशेष, पु॰ பாழ்; உடைந்த துண்டு.
भचकना, क्रि॰ अ॰ வியப்பில் மூழ்க; நொண்டி நடக்க; ஓட.
भजना, क्रि॰ स॰ ஜபிக்க; பஜனை செய்ய.
भजनी, पु॰ பஜனை செய்பவன்.
भट, पु॰ சிப்பாய்.
भटकना, क्रि॰ अ॰ அலைந்து திரிய; வழி தெரியாமல் திண்டாட.
भटकाना, क्रि॰ स॰ தப்புவழி காட்ட; திண்டாடச் செய்ய.
भट्टा, पु॰ உலையடுப்பு; சூளை.
भट्ठी, स्त्री॰ உலையடுப்பு; சூளை; சாராயம் காய்ச்சும் இடம்.
भठियारा, पु॰ சத்திரத்தின் மணியக்காரர்.
भड़क, स्त्री॰ பகட்டு; ஆவேசம்;—दार பகட்டான.
भड़कना, क्रि॰ अ॰ கொழுந்து விட்டெரிய; சட்டென்று கோபிக்க; திடுக்கிட.
भड़काना, क्रि॰ स॰ தூண்டி விட.
भड़कीला, वि॰ பகட்டான.
भड़भूँजा, पु॰ தானியம் வறுக்கும் ஜாதி.
भड़ुआ, पु॰ படவா, வேசியர் தரகன்.
भणना, क्रि॰ स॰ சொல்ல.
भणित, वि॰ சொல்லப்பட்ட.
भतार, पु॰ கணவன்.
भतीजा, पु॰ சகோதரனின் மகன்.

भत्ता, पु॰ வழிச் செலவிற்காகக் கொடுக்கப்படும் ‘படி’ (Batta).

भदई, स्त्री॰ புரட்டாசியில் அறுவடையாகும் பயிர்.

भद्दा, वि॰ விகாரமான.

भद्र, वि॰ நாகரிகமான.

भद्रता, स्त्री॰ நாகரிகம் ; நல்ல சுபாவம்.

भनक, स्त्री॰ தாழ்ந்த குரல் ; வதந்தி.

भनकना, भनना, क्रि॰ स॰ சொல்ல.

भनभनाना, क्रि॰ अ॰ ரீங்காரம் செய்ய.

भनभनाहट, स्त्री॰ ரீங்காரம்.

भबका, पु॰ காய்ச்சி ரசம் இறக்கும் பாத்திரம்.

भभकना, क्रि॰ अ॰ கொதிக்க ; கொழுந்துவிட்டெரிய.

भभकी, स्त्री॰ மிரட்டுதல்.

भम्भड़, भम्भड़, स्त्री॰ சீரில்லாத கூட்டம்.

भमरना, क्रि॰ अ॰ பயப்பட.

भमूका, पु॰ ஜ்வாலை.

भमूत, स्त्री॰ விபூதி.

भयानक, वि॰ பயங்கரமான.

भयाना, क्रि॰ अ॰ பயப்பட. क्रि॰ स॰ பயப்படுத்த.

भयावन, भयावह, त्रि॰ பயங்கரமான.

भर, त्रि॰ முழு ; பூரா.

भरकना, क्रि॰ अ॰ = **भड़कना.**

भरण, पु॰ போஷணை.

भरतखंड, पु॰ இந்தியா.

भरता, पु॰ கத்தரிக்காய், உருளைக்கிழங்கு முதலியவற்றைச் சுட்டுச் செய்யும் சட்ணி.

भरती, स्त्री॰ நிறம்புதல் ; பிரவேசித்தல்.

भरना, क्रि॰ स॰ நிரப்ப ; தீர்க்க ; நிரம்ப ; களைக்க ; அதிருப்தியடைய. पु॰ லஞ்சம்.

भरनी, स्त्री॰ ஊடை நூல்.

भरपाई, स्त्री॰ பாக்கி நிற்கும் தொகையைப் பெறுதல்.

भरपूर, वि॰ பரிபூர்ணமான.

भरम, पु॰ = **भ्रम.**

भरमना, क्रि॰ अ॰ அலைந்து திரிய ; ஏமாற.

भरमाना, क्रि॰ स॰ சந்தேகமுண்டாக்க ; தப்பு வழி காட்ட. क्रि॰ अ॰ ஆச்சரியப்பட.

भरमार, स्त्री॰ மிகை.

भरराना, क्रि॰ अ॰ ஒடிந்து விழ.

भरवाना, क्रि॰ स॰ நிரப்பச் செய்ய.

भरसक, क्रि॰ वि॰ முடிந்த வரை.

भराई, स्त्री॰ நிரப்புதல்; நிரப்பும் கூலி.

भराव, पु॰ நிரப்புதல்.

भरित, वि॰ நிரம்பிய.

भरी, स्त्री॰ ஒரு தோலா நிறை.

भरोसा, पु॰ நம்பிக்கை.

भर्त्ता, पु॰ கணவன்; எஜமானன்.

भर्त्तार, पु॰ கணவன்.

भर्त्सना, स्त्री॰ தூஷணை.

भलमनसत, भलमनसो, स्त्री॰ மேன்மையான தன்மை.

भला, अ॰ நல்லது, சரி. वि॰ நல்ல; மேலான;—**चंगा** சௌக்கியமாய்; — **बुरा कहना** நிந்திக்க.

भलाई, स्त्री॰ நன்மை.

भलामानुस, पु॰ கனவான்.

भले, क्रि॰ वि॰ நன்றாய். अ॰ பேஷ்.

भले ही, क्रि॰ वि॰ ஆனாலும்.

भव, पु॰ உற்பத்தி; உலகம்.

भवदीय, वि॰ **आपका** தங்களுடைய.

भवन, पु॰ வீடு; மாளிகை.

भवभय, पु॰ ஜனன மரண பயம்.

भवितव्य, पु॰ **होनहार,** வரப் போகிற விஷயம்.

भवितव्यता, स्त्री॰ விதி.

भविष्य, वि॰ பிற்காலத்து. पु॰ எதிர்காலம்.

भविष्यत्, पु॰ எதிர்காலம்.

भविष्यद्वक्ता, पु॰ பின் நடக்கப் போவதைச் சொல்பவன்.

भविष्यद्वाणी, स्त्री॰ பின் வருவதைச் சொல்லுதல்.

भव्य, वि॰ அழகிய; பிரகாசமான.

भसना, क्रि॰ अ॰ நீந்த; முழுக.

भसाना, क्रि॰ स॰ தண்ணீரில் போட.

भसुंड, पु॰ யானை.

भसुर, पु॰ கணவனின் அண்ணன்.

भस्म, पु॰ சாம்பல்; விபூதி.

भस्मक, पु॰ யானைத்தீ என்னும் நோய்.

भस्मीभूत, वि॰ எரிந்து சாம்பலான.

भहराना, क्रि॰ अ॰ திடீரென்று விழ.

भांग, स्त्री॰ 'பங்கி' என்னும் லாகிரி வஸ்து.

भांज, स्त्री॰ முறுக்குதல் ; சில்லறை மாற்றுதல்.

भांजना, क्रि॰ स॰ முறுக்க.

भांटा, पु॰ கத்திரிக்காய்.

भांड़, पु॰ விதூஷகன் ; பாத்திரம் ; தொந்தரவு.

भांडा, पु॰ பாத்திரம் ;—**फूटना** குட்டு வெளியாக.

भांडागार, पु॰ = **भंडार.**

भांडागारिक, पु॰ = **भंडारी.**

भांडार, पु॰ = **भंडार.**

भांत, भांती, स्त्री॰ விதம் ; மாதிரி.

भांपना, क्रि॰ स॰ ஊகிக்க.

भांवर, स्त्री॰ சுற்றுதல் ; பிரதக்ஷிணம்.

भाई, पु॰ சகோதரன் ;—**चारा, बंद** உறவினர் ;—**बिरादरी** ஜாதிக்காரர்.

भाउ, पु॰ மனோநிலைமை ; அன்பு.

भाखना, क्रि॰ स॰ சொல்ல.

भाखा, स्त्री॰ = **भाषा.**

भाग, पु॰ பாகம் ; பாக்கியம் ; வகுத்தல்.

भागना, क्रि॰ अ॰ ஓட.

भागफल, पु॰ ஈவு.

भागी, पु॰ பங்காளி ; அதிகாரம் வாய்ந்தவன்.

भाग्य, पु॰ விதி ; அதிர்ஷ்டம்.

भाजक, पु॰ வகுக்கும் தொகை. वि॰ பங்கிடுகிற.

भाजन, पु॰ பாத்திரம் ; தகுந்தவன்.

भाजी, स्त्री॰ கறிகாய்.

भाज्य, पु॰ வகுக்கப்படும் எண்.

भाट, पु॰ ராஜவிருது பாடுபவன் ; ஸ்துதி செய்பவன்.

भाटा, पु॰ வற்றுதல்.

भाड़, पु॰ பொரி, கடலை வகையரு வறுக்கும் அடுப்பு ;—**झोंकना,** தாழ்ந்த வேலை செய்ய ;—**में झोंकना** நெருப்பில் போட.

भाड़ा, पु॰ வாடகை.

भात, पु॰ சாதம்.

भाथा, पु॰ அம்பருத் தூணி.

भाथी, स्त्री॰ துருத்தி.

भादों, भाद्र, भाद्रपद, पु॰ புரட்டாசி.

भान, पु॰ பிரகாசம்; ஞானம்.

भानजा, पु॰ மருமகன் (சகோதரி புத்திரன்).

भानमती, स्त्री॰ மந்திரவாதினி,

भाना, क्रि॰ अ॰ பிடித்திருக்க.

भानु, पु॰ சூரியன்.

भानुजा, **स्त्री•** யமுனை.
भाप, **स्त्री•** நீராவி.
भाभी, **स्त्री•** மதனி, அண்ணி.
भायप, **पु•** = **भाईचारा.**
भार, **पु•** பாரம் ; பொறுப்பு.
भारती, **स्त्री•** வாக்கு ; ஸரஸ்வதி.
भारतीय, **वि•** இந்தியாவின். **पु•** இந்தியர்.
भारवाहक, **त्रि•** சுமை தூக்கும்.
भारी, **वि•** கனமான ; பெரிய.
भाल, **पु•** நெற்றி.
भालना, **क्रि•** **स•** நன்றாய்ப் பார்க்க.
भाला, **पु•** ஈட்டி.
भालाबरदार, **पु•** ஈட்டிக்காரன்.
भाली, **स्त्री•** ஈட்டியின் நுனிப் பாகம்.
भालू, **पु•** கரடி.
भाव, **पु•** இருத்தல் ; மனநிலைமை ; அபிப்பிராயம்; சிரத்தை ; பக்தி ; விலைவிகிதம் ; தளுக்கு.
भावज, **स्त्री•** சகோதரன் மனைவி.
भावता, **वि•** பிரியமான.
भावताव, **पु•** விலை விகிதம் வகையறு.
भावना, **स्त्री•** பாவனை ; தியானம் ; விருப்பம்.
भावनीय **त्रि•** பாவிக்கத்தக்க.
भावार्थ, **पु•** கருத்துரை.
भावी, **स्त्री•** எதிர்காலம்; விதி.
भावुक, **वि•** நாசுக்கான மனோநிலைமையுள்ள.
भाषण, **पु•** பிரசங்கம்.
भाषांतर, **पु•** மொழி பெயர்ப்பு.
भाषी, **पु•** பேசுபவன்.
भाष्य, **पु•** சூத்திரங்களின் வியாக்கியானம் ;—**कार** வியாக்கியானம் செய்பவர்.
भास, **पु•** பிரகாசம் ; கிரணம்.
भासना, **क्रि•** **अ•** தெரியவர ; பிரகாசிக்க.
भासमान, **त्रि•** தென்படும்.
भासित, **त्रि•** பிரகாசமான.
भास्कर, **पु•** சூரியன்.
भिंगाना, **भिंजाना,** } **क्रि•** **स•** = **भिगोना.**
भिंडी, **स्त्री•** வெண்டைக்காய்.
भिक्षा, **स्त्री•** பிச்சை.
भिक्षु, **पु•** பிச்சைக்காரன்; சன்னியாசி.
भिक्षुक, **भिखमंगा,** } **पु•** பிச்சைக்காரன்.
भिखारिणी, **भिखारिन,** } **स्त्री•** பிச்சைக்காரி.

भिखारी, पु॰ பிச்சைக்காரன்.
भिगोना, क्रि॰ स॰ நனைக்க.
भिजाना, क्रि॰ स॰ = भिगोना.
भिज्ञ, वि॰ அறிந்த.
भिड़, स्त्री॰ குளவி.
भिड़ना, क्रि॰ अ॰ சண்டையில் கலக்க.
भितल्ला, पु॰ மடித்த துணியில் கீழ் மடிப்பு.
भित्ति, स्त्री॰ சுவர், படம் எழுதும் காகிதம் துணி வகையறு ; பயம்.
भिदना, क्रि॰ अ॰ நுழைய. துவாரமாக ; காயப்பட.
भिनकना, भिनभिनाना } क्रि॰ अ॰ ரீங்காரம் செய்ய.
भिनसार, पु॰ காலை.
भिन्न वि॰ தனியான ; வேறு. पु॰ பின்னம்.
भिन्नता, स्त्री॰ வேற்றுமை.
भिश्ती, पु॰ தோல் பையில் தண்ணீர் தூக்குபவன்.
भिषक, पु॰ வைத்தியன்.
भींगना, भींजना, } क्रि॰ अ॰ நனைய.
भी, अ॰ கூட.
भीख, स्त्री॰ பிச்சை.
भीगना, क्रि॰ अ॰ நனைய.
भीटा, पु॰ மேடு.
भीड़, स्त्री॰ கூட்டம்; ஆபத்து.
भीड़भड़क्का, पु॰ भीड़भाड़, स्त्री॰ } கூட்டம்.
भीत, स्त्री॰ சுவர். वि॰ பயந்த.
भीतर, क्रि॰ वि॰ உள்ளே.
भीतरी, त्रि॰ உள்ளேயுள்ள.
भीति, भीती, } स्त्री॰ பயம் ; சுவர்.
भीनना, क्रि॰ अ॰ நுழைய : ஊற.
भीर, स्त्री॰ = भीड़.
भीरु, त्रि॰ பயங்காளியான.
भीरुता, स्त्री॰ பயங்காளித்தனம்.
भीरे, क्रि॰ वि॰ அருகே.
भीषण, त्रि॰ பயங்கரமான.
भुँई, स्त्री॰ பூமி.
भुँजना, क्रि॰ अ॰ = भुनना.
भुअंग, पु॰ = भुजंग.
भुअन, पु॰ = भुवन.
भुआल, पु॰ ராஜா.
भुईडोल, पु॰ பூகம்பம்.
भुक, पु॰ போஜனம் ; தீ.
भुक्खड़, वि॰ பசித்த ; அதிகமாய்ச் சாப்பிடுகிற; தரித்திரனை.
भुक्त, पु॰ சாப்பிடப்பட்ட.
भुखमरा, वि॰ பசியால் வருந்தும் ; அதிகமாய்ச் சாப்பிடுகிற.

भुखाना, क्रि॰ अ॰ பசியால் வருந்த.

भुगतना, क्रि॰ स॰ சகிக்க ; கணக்குத் தீர்க்க.

भुगतान, पु॰ கணக்குத் தீர்த்தல்.

भुगताना, क्रि॰ स॰ கணக்குச் செலுத்த.

भुजंग, } **भुजग,** } पु॰ பாம்பு.

भुजदंड, पु॰ கையின் மேற்பாகம்.

भुजपाश, पु॰ கழுத்தின்மேல் கைபோடுவது.

भुजबंद, पु॰ வங்கி.

भुजा, स्त्री॰ தோள் ; கை.

भुजाली, स्त्री॰ வளைந்த கத்தி.

भुजिया, पु॰ புழுங்கலரிசி ; வறுத்த கறி.

भुट्टा, पु॰ சோளக்கதிர்.

भुनगा, पु॰ ஒரு சிறு பூச்சி.

भुनना, क्रि॰ अ॰ வறுக்கப்பட.

भुनाना, क्रि॰ स॰ சில்லறை மாற்ற.

भुरकना, क्रि॰ अ॰ முறமுறப்பாய் உலர.

भुरकुस, पु॰ பொடி.

भुरता, पु॰ சட்ணி.

भुरभुरा, वि॰ மணல் மணலான.

भुलक्कड़, वि॰ மறதியுள்ள.

भुलवाना, क्रि॰ स॰ மறக்கடிக்க; பிரமையுண்டாக்க.

भुलाना, क्रि॰ स॰ மறக்க; மறக்கடிக்க. क्रि॰ अ॰ மறந்துவிட.

भुलावा, पु॰ ஏமாற்றம்.

भुव, स्त्री॰ பூமி.

भुवन, पु॰ உலகம்.

भुवाल, पु॰ ராஜா.

भुस, पु॰ =भूसा.

भूँकना, क्रि॰ अ॰ குலைக்க.

भूँचाल, पु॰ பூகம்பம்.

भूँजना, क्रि॰ स॰ வறுக்க; துன்புறுத்த.

भूँजा, पु॰ வறுக்கப்பட்ட தானியம்.

भूँडोल, पु॰ பூகம்பம்.

भू, स्त्री॰ பூமி.

भूख, स्त्री॰ பசி.

भूखा, वि॰ பசியுள்ள ; ஏழையான.

भूगर्भ, पु॰ பூமியின் உள்பாகம் ;—**शास्त्र** பௌதிக சாஸ்திரம். (Geology).

भूचर, पु॰ தரை வாழ்ப்பிராணி.

भूचाल, पु॰ பூகம்பம்.

भूडोल, पु॰ பூகம்பம்.

भूत, पु० பூதம்; இறந்த காலம்; பிராணி. **वि०** கழிந்த.

भूतत्त्वविद्या, स्त्री० भूगर्भशास्त्र.

भूतपूर्व, वि० முற்காலத்து; மாஜி.

भूतल, पु० பூமியின் மேற் பாகம்; உலகம்.

भूतात्मा, पु० சரீரம்; ஜீவாத்மா.

भूति, स्त्री० ஐசுவரியம்; பஸ்மம்.

भूतिनी, स्त्री० பெண் பூதம்.

भूधर, पु० மலை.

भूनना, क्रि० स० வறுக்க.

भूपाल, पु० ராஜா.

भूमंडल, पु० பூமி.

भूमि, स्त्री० பூமி; நிலம்.

भूमिका, स्त्री० முகவுரை.

भूमिज, वि० நிலத்தில் விளைந்த.

भूरा, वि० பழுப்பு நிறமான; மண் நிறமான.

भूरि वि० அதிகமான.

भूल, स्त्री० பிசகு; மறத்தல்.

भूलना, क्रि० स० மறக்க; பிசகு செய்ய; கர்வம் கொள்ள.

भूलभुलैयाँ, स्त्री० பல சுற்று வழிகளுடன் புத்தி தடுமாறச் செய்யும் கட்டிடம்.

भूवा, पु० பஞ்சு.

भूशायी, वि० தரையில் படுத்திருக்கும், இறந்த.

भूषण, पु०
भूषा, स्त्री० } அலங்காரம்; நகை.

भूषित, वि० அலங்கரிக்கப்பட்ட.

भूसा, पु०
भूसी, स्त्री० } உமி.

भृंग, पु० குளவி வண்டு.

भृंगराज, पु० கரிசிலாங்கண்ணி.

भृंगी, स्त्री० குளவி வண்டு.

भृकुटी, स्त्री० புருவம்.

भृत्य, पु० வேலைக்காரன்.

भेंट, स्त्री० சந்திப்பு; காணிக்கை.

भेंटना, क्रि० स० சந்திக்க; தழுவிக்கொள்ள.

भेक, पु० தவளை.

भेख, पु० =भेष.

भेजना, क्रि० स० அனுப்ப.

भेजा, पु० மூளை.

भेड़, स्त्री० செம்மறியாடு.

भेड़ा, पु० செம்மறியாட்டுக் கடா.

भेड़िया, पु० ஓநாய்.

भेड़ियाधसान, पु० குருட்டுத்தனமாய்ப் பின்பற்றுதல்.

भेड़ी, स्त्री॰ = **भेड़.**

भेद, पु॰ சத்துருவின் கக்ஷிக்குள் பிளவு உண்டாக்குதல் ; ரகசியம் ; வித்தியாசம் ; விதம் ; மாதிரி ; பிளவு ; துவாரம்.

भेदक, वि॰ துவாரம் செய்யும் ; பேதி யுண்டாக்கும்.

भेदन, पु॰ துளைத்தல்.

भेदना, क्रि॰ स॰ துளைக்க.

भेदभाव, पु॰ வித்தியாசம்.

भेदिया, पु॰ உளவன்.

भेदी, वि॰ = **भेदक.**

भेद्य, वि॰ பிளக்கக்கூடிய ; துளைக்கக்கூடிய.

भेरी, स्त्री॰ பேரிகை, பெரிய நகரா.

भेली, स्त्री॰ வெல்லக் கட்டி.

भेव, पु॰ ரகசியம்.

भेष, पु॰ வேஷம்.

भेषज, पु॰ ஔஷதம்.

भेस, पु॰ வேஷம் ; செயற்கை அலங்காரம்.

भैंस, स्त्री॰ எருமை.

भैंसा, पु॰ எருமைக்கடா.

भैना, स्त्री॰ சகோதரி.

भैया, पु॰ சகோதரன்.

भैयाचारी, स्त्री॰ சகோதரத் தன்மை.

भैयादूज, स्त्री॰ வட இந்தியாவில் தீபாவளிக்கு அடுத்த நாள் சகோதரி சகோதரனுக்கு மரியாதை செய்யும் ஒரு கொண்டாட்டம்.

भैरव, वि॰ பயங்கரமான.

भोंकना, क्रि॰ स॰ கூரிய ஆயுதத்தால் குத்த.

भोंडा, वि॰ விகாரமான.

भोंदू, वि॰ முட்டாள்.

भोंपू, पु॰ ஊதும் வாத்தியம்.

भोक्ता, वि॰ சாப்பிடுகிற; அநுபவிக்கிற ; சுகஜீவியான.

भोग, पु॰ அனுபவித்தல் ; சுகபோகம் ; விதி ; நைவேத்தியம்.

भोगना, क्रि॰ अ॰ அனுபவிக்க.

भोग-विलास, पु॰ சுகபோகம்.

भोगी, पु॰ அனுபவிப்பவன். **वि॰** விஷய வாசனைகளில் ஈடுபட்ட.

भोग्य, वि॰ அனுபவிக்கக் கூடிய ; உபயோகிக்கக் கூடிய.

भोज, पु॰ விருந்து.

भोज्य, पु॰ சாப்பாட்டுப் பதார்த்தம். **वि॰** சாப்பிடக் கூடிய.

भोर, पु॰ அதிகாலை.

भोला, वि॰ கபடமற்ற;—**भाला** கபடமற்ற.

भौं, स्त्री॰ **भौंह** புருவம் ;—**टेढ़ी करना** கோபத்தைத் தெரிவிக்க ;—**तानना** புருவம் நெறிக்க.

भौंर, पु॰ சுழல்.

भौंरा, पु॰ குளவி வண்டு.

भौंरी, स्त्री॰ சுழல் ; விவாகத்தில் அக்கினிப் பிரதக்ஷிணம்.

भौंह, स्त्री॰ புருவம்.

भौगोलिक, वि॰ பூகோள சம்பந்தமான.

भौचक, वि॰ திகைத்த.

भौजाई, स्त्री॰ மதனி.

भौतिक, त्रि॰ பஞ்சபூத சம்பந்தமான.

भौन, पु॰ =**भवन.**

भौम, वि॰ பூமி சம்பந்தமான. पु॰ செவ்வாய் கிரகம்.

भौम वार, पु॰ செவ்வாய்க் கிழமை.

भौमिक, पु॰ ஜமீன்தார்.

भ्रंश, पु॰ வீழ்ச்சி, वि॰ கெட்ட ; விழுந்த.

भ्रकुटि, स्त्री॰ புருவம்.

भ्रम, पु॰ பிரமை ; மலைப்பு.

भ्रमण, पु॰ சுற்றுதல் ; அலைதல்.

भ्रमना, क्रि॰ अ॰ சுற்ற ; வழி தப்பி அலைய.

भ्रमर, पु॰ குளவி வண்டு.

भ्रमात्मक, त्रि॰ சந்தேகமான ; மலைக்கக்கூடிய.

भ्रमाना, क्रि॰ स॰ சுற்ற ; மலைக்கச் செய்ய.

भ्रष्ट, वि॰ கெட்டுப்போன ; வீழ்ச்சியடைந்த.

भ्रांति, स्त्री॰ பிரமை ; ஏமாற்றம் ; சந்தேகம் ; புத்தி மயக்கம்.

भ्राता, पु॰ சகோதரன்.

भ्रातृत्व, पु॰ சகோதரத் தன்மை.

भ्रामक, वि॰ மலைக்கச் செய்கிற.

भ्रुकुटी, } स्त्री॰ புருவம.
भ्रू,

भ्रूण, पु॰ கர்ப்பம்.

भ्रूभंग, पु॰ புருவம் நெறித்தல்.

म

मंगता, } पु॰ பிச்சைக்காரன்.
मंगन,

मँगनी, स्त्री॰ இரவல் ; இரவல் வாங்கிய வஸ்து ; விவாக நிச்சயம்.

मंगल, पु॰ மங்களம் ; செவ்வாய்க் கிழமை ; செவ்வாய் கிரகம்.

मंगलवार, पु॰ செவ்வாய்க் கிழமை.

मंगाना, क्रि॰ स॰ வரவழைக்க.

मंच, पु॰ மேடை ; மஞ்சம் ; கட்டில்.

मंजन, पु॰ பற்பொடி.

मंजना, क्रि॰ अ॰ தேய்க்கப் பட ; பழக.

मंजरी, स्त्री॰ தளிர் ; பூங் கொத்து.

मंजाना, क्रि॰ स॰ தேய்க்கச் செய்ய.

मंजार, स्त्री॰ பூனை.

मंज़िल, स्त्री॰ பிரயாணிகள் தங்குமிடம் ; மாடி.

मंजिलत, स्त्री॰ ओहदा உத்தியோகம் ; பதவி.

मंजीर, पु॰ சலங்கை; சிலம்பு.

मंजु, मंजुल, } **वि॰** அழகான.

मं.जूर , वि॰ ஒப்புக்கொள்ளப் பட்ட ; **—करना** ஒப்புக் கொள்ள.

मं.जूरी, स्त्री॰ சம்மதம்.

मंजूषा, स्त्री॰ சிறு பெட்டி.

मंडन, पु॰ அழகுபடுத்துதல் ; ருஜுக்களுடன் ஸ்தாபித்தல்

मंडराना, क्रि॰ अ॰ வட்டமிட.

मंडल, पु॰ வட்டம் ; மண்டலம் ; சபை.

मंडलाकार, वि॰ வட்டமான.

मंडली, स्त्री॰ சிறிய சபை.

मँडवा, पु॰ மண்டபம்.

मंडित, वि॰ அலங்கரிக்கப்பட்ட ; நிரப்பப்பட்ட.

मंडी, स्त्री॰ மண்டி; பேட்டை.

मंडूक, पु॰ தவளை.

मंतव्य, पु॰ எண்ணம்.

मंत्र, पु॰ ஆலோசனை : மந்திரம்;**—जंत्र** மந்திரம் போடுதல் ;**—फूंकना,** மந்திரம் போட.

मंत्रणा, स्त्री॰ ஆலோசனை.

मंत्रित्व, पु॰ மந்திரிப் பதவி.

मंथन, पु॰ கடைதல் ; பிரயாசைப் பட்டு தத்துவத்தை அறிதல்.

मंथर, वि॰ சோம்பேறியான ; மந்தமான ; கனத்த.

मंद, वि॰ மந்தமான ; சோம்பேறியான ; முட்டாளான ;**—भाग्य** துர்பாக்கியம்.

मंदा, वि॰=मंद.

मंदाग्नि, स्त्री॰ அஜீரணம்.

मंदार, पु॰ கொக்கு மந்தாரை; எருக்கு.

मंदिर, पु॰ கோயில்; வீடு.

मंदी, स्त्री॰ மலிவு.

मंद्र, वि॰ அழகான.

मंशा, } स्त्री॰ விருப்பம்; உத்
मंसा, } தேசம்.

मंसूख़, वि॰ ரத்துசெய்யப்பட்ட.

मआज़-अल्लाह, अ॰ கடவுள் காப்பாற்றட்டும்!

मआनी, पु॰ **माने** அர்த்தம்; உத்தேசம்.

मआश, स्त्री॰ **आजोविका** ஜீவனோபாயம்.

मकई, स्त्री॰ சோளம்.

मकड़ा, पु॰ பெரிய சிலந்தி.

मक़तब, पु॰ பள்ளிக்கூடம்.

मक़तल, पु॰ கொலைகளம்.

मकतूब, वि॰ எழுதப்பட்ட पु॰ வியாசம்; பத்திரம்.

मक़दूर, पु॰ **शक्ति**, சாமர்த்தியம்; சக்தி.

मक़फ़ूल, वि॰ அடகுவைத்த.

मक़बरा, पु॰ கல்லறை, சமாதி.

मक़बूल, वि॰ ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட; தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட; நல்ல.

मकरूज़, वि॰ **ऋणी** கடன்பட்ட.

मकरूह, वि॰ வெறுக்கப்பட்ட; அசிங்கமான.

मक़सद, पु॰ அபிப்பிராயம்; விருப்பம்.

मकसूद, वि॰ உத்தேசிக்கப்பட்ட.

मकान, पु॰ வீடு; இருப்பிடம்.

मकाम, पु॰ இடம்; தங்குமிடம்,

मगु, अ॰ **शायद**, ஒருகால்.

मकोड़ा, पु॰ பூச்சி.

मकोय, स्त्री॰ ஒருவித பெரிய மணத்தக்காளி.

मक्का, पु॰ சோளம்.

मक्कार, वि॰ கபடமான.

मक्खन, पु॰ வெண்ணெய்.

मक्खी, स्त्री॰ ஈ;—**मारना** வேலையில்லாதிருக்க.

मक्खीचूस, पु॰ வடிக்கட்டின கஞ்சன்.

मक्षिका, स्त्री॰ ஈ.

मख, पु॰ யக்ஞம்.

मख़ज़न, पु॰ கஜானா; திரட்டு.

मख़तूल, पु॰ கறுப்புப்பட்டு.

मख़दूम, पु॰ எஜமானன்.

मख़मल, स्त्री॰ வெல்வெட்டுத் துணி.

मख़लूक़, वि॰ செய்யப்பட்ட. स्त्री॰ சிருஷ்டிக்கப்பட்டவை.

मख़्लूक़ात, स्त्री॰ ஜீவஜந்துக்கள்.
मख़्लूत, त्रि॰ சேர்க்கப்பட்ட.
मखशाला, स्त्री॰ யக்ஞசாலே.
मख़ौल, पु॰ பரிகாசம்.
मग, पु॰ மார்க்கம்.
मग़ज़, पु॰ மூளை.
मग़ज़ी, स्त्री॰ துணியின் கரை.
मगन, वि॰ சந்தோஷமான ; ஆழ்ந்த.
मग़मूम, त्रि॰ துக்கப்படுகிற.
मगर, पु॰ முதலே. अ॰ ஆனல்.
मग़रिब, पु॰ மேற்கு.
मग़रूर, स्त्री॰ घमंडी கர்வமுள்ள.
मग़रूरी, वि॰ घमंड கர்வம்.
मग़लूब, त्रि॰ पराजित தோல்வியுற்ற.
मग़ु, पु॰ मार्ग வழி.
मग़्ज़, पु॰ मस्तिक மூளை.
मग़्ज़ी, स्त्री॰ ஓரம் ; மார்ஜின்.
मग्न, वि॰ डूबा हुआ முழுகிய ; லயித்த; சந்தோஷமான.
मचक, स्त्री॰ दबाव, அழுத்துதல்.
मचकना, क्रि॰ स॰ அழுத்த.
मचलना, क्रि॰ अ॰ हठ करना, பிடிவாதம் செய்ய. [கிற.
मचला, वि॰ பிடிவாதம் செய்
मचलाना, क्रि॰ अ॰ வாந்தி வர.
मचान, स्त्री॰ வயலில் காவல் மேடை.
मचाना, क्रि॰ स॰ சண்டை, இரைச்சல், உபத்திரவம் முதலியவை உண்டாக்க.
मचिया, स्त्री॰ சிறு கட்டில்.
मच्छ, पु॰ பெரிய மீன்.
मच्छड़, मच्छर, } पु॰ கொசு.
मच्छी, मछली, } पु॰ மீன்.
मछुआ, मछुवा, } पु॰ செம்படவன்.
मज़कूर, त्रि॰ சொல்லப்பட்ட ; சர்ச்சை செய்யப்பட்ட.
मज़कूरा-बाला, वि॰ மேலே சொல்லப் பட்ட, முற் கூறிய.
मज़दूर, पु॰ கூலியாள்; தொழிலாளி.
मज़दूरी, स्त्री॰ கூலி வேலே ; கூலி.
मजनूँ, पु॰ காதற் பித்துக் கொண்டவன். वि॰ மெலிந்த.
मज़बूत, वि॰ दृढ़ கெட்டியான ; பலமுள்ள.
मजबूर, वि॰ विवश வேறு வழியற்ற.
मजबूरन्, क्रि॰ वि॰ लाचारी से கட்டாயப் படுத்தப்பட்டு, வேறு வழியின்றி.

मजबूरी, स्त्री॰ बेबसी கட்டாயம்; வேறு வழியில்லாமை.

मजमा, पु॰ जमघट கூட்டம்.

मजमूआ, पु॰ சேர்க்கை. वि॰ சேர்க்கப்பட்ட.

मज़मून, पु॰ लेख வியாசம் அல்லது பிரசங்கத்தின் விஷயம்.

मजरूआ, वि॰ உழுது விதைக்கப்பட்ட.

मजलिस, स्त्री॰ सभा சபை; திருவிழா; நர்த்தனக் கூடம்.

मज़लूम, वि॰ கொடுமையுடன் நடத்தப்பட்ட.

मज़हब, पु॰ धर्म மதம்.

मज़ा, पु॰ ருசி; ஆனந்தம்.

मज़ाक़, पु॰ हँसी-ठट्ठा, பரிகாசம்.

मज़ाक़िया, पु॰ விநோதப்பிரியன்.

मजाज़न, क्रि॰ वि॰ முறைப்படி; சட்டப்படி.

मजाज़ी, वि॰ செயற்கையான; நகலான; லௌகிகமான.

मज़ामीन, पु॰ வியாசங்கள்.

मज़ार, पु॰ क़ब्र சமாதி.

मजारी, स्त्री॰ बिल्ली பூனை.

मजाल, स्त्री॰ शक्ति சாமர்த்தியம்.

मजीठ, स्त्री॰ சிவப்புச்சாயம் இறக்கும் செடி.

मजीठी, वि॰ சிவப்பு.

मजीद, वि॰ உயர்ந்த; பவித்திரமான (**कलाम—मजीद** குரான்).

मजीरा, पु॰ சிறிய ஜால்ரா.

मजूरी, स्त्री॰ =**मज़दूरी.**

मज़ेदार, वि॰ स्वादिष्ट ருசியான; நேர்த்தியான.

मज्जन, पु॰ ஸ்நானம்.

मज्जा, स्त्री॰ எலும்பினுள்ளிருக்கும் பதார்த்தம்.

मझधार, स्त्री॰ நடு ஆறு.

मझला, वि॰ மத்தியிலுள்ள.

मझार, क्रि॰ वि॰ நடுவில்.

मझोला, वि॰ மத்தியிலுள்ள; நடுத்தரமான.

मटक, स्त्री॰ गति போக்கு; டம்பமாய் நடத்தல்.

मटकना, क्रि॰ अ॰ டம்பமாய் நடக்க.

मटका, पु॰ बड़ा घड़ा பெரிய மண்பாண்டம்.

मटकाना, क्रि॰ स॰ கண் சிமிட்ட.

मटकी, स्त्री॰ छोटा मटका சிறிய மண் பாண்டம்.

मटमैला, वि॰ ख़ाकी காக்கி நிறமான.

मटर, पु॰ பட்டாணி.
मटर-गश्त, पु॰ உலாவுதல்.
मटियामेट, पु॰ सर्वनाश அழிவு.
मट्टी, स्त्री॰ = मिट्टी.
मट्ठा, पु॰ மோர்.
मठ, पु॰ மடம்.
मठिया, पु॰ சிறிய மடம்; குடிசை.
मड़यी, स्त्री॰ குடிசை.
मड़वा, पु॰ மண்டபம.
मडुक, पु॰ கேழ்வரகு.
मढ़ना, क्रि॰ स॰ சுற்ற; சுமத்த; சாட்ட.
मढ़ी, स्त्री॰ = मठिया.
मतंग, पु॰ யானை.
मत, पु॰ அபிப்பிராயம; மதம்; 'ஓட்' (Vote). अ॰ இல்லை (கட்டளையில் மட்டும்).
मतबा, पु॰ அச்சுக்கூடம்.
मतलब, पु॰ அர்த்தம்; உத்தேசம்; சம்பந்தம்; சுயநலம்.
मतलबी, वि॰ சுயநலங் கொண்ட.
मतवाला, वि॰ பைத்தியம் பிடித்த; வெறி கொண்ட.
मताधिकार, पु॰ 'ஓட்' கொடுக்கும் அதிகாரம் (Franchise).
मतानत, स्त्री॰ मज़बूती, கெட்டித்தனம்; புஷ்டி.
मतीन, वि॰ पक्का கெட்டியான.
मतीरा, पु॰ முலாம்பழம்.
मत्त, वि॰ मस्त.
मत्था, पु॰ நெற்றி.
मत्सर, पु॰ பொறாமை.
मथना, क्रि॰ स॰ கடைய; துவம்சம் செய்ய; நன்கு தேட.
मथनी, स्त्री॰ தயிர் கடையும் பாத்திரம்.
मथानी, स्त्री॰ மத்து.
मद, पु॰ ஆனந்தம், கர்வம்; வெறி. स्त्री॰ கணக்கு (பேரேடு).
मदकची, वि॰ குடிப்பழக்கமுள்ள.
मदद, स्त्री॰ உதவி;—गार உதவி செய்பவன்.
मदमत्त, वि॰ மதம் பிடித்த.
मदरसा, पु॰ பள்ளிக்கூடம்.
मद-होश, वि॰ मस्त போதை கொண்ட.
मदांध, वि॰ = मदमत्त.
मदाख़िलत, स्त्री॰ தலையிடுதல்; அதிகாரம் ஸ்தாபித்தல்; —बेजा உரிமையின்றி தலையிடுதல்.
मदार, पु॰ अर्क எருக்கு.

मदारी, पु॰ குரங்காட்டி.
मदिरा, स्त्री॰ **शराब** சாராயம்.
मदीय, वि॰ என்னுடைய.
मदीला, वि॰ **नशीला** போதை யுண்டாக்கும்.
मदुकरी, स्त्री॰ அன்னப் பிச்சை.
मदोन्मत्त, वि॰ மதம்பிடித்த.
मद्दे, अ॰ மத்தியில்; பற்றி.
मद्य, पु॰ சாராயம்.
मधु, पु॰ தேன்; வசந்த காலம். त्रि॰ இனிப்பான.
मधुकर, **मधुप**, पु॰ குளவி வண்டு.
मधुमक्खी, स्त्री॰ தேனீ.
मधुर, वि॰ **मीठा** இனிமை யான.
मध्य, पु॰ நடுவு.
मध्यम, त्रि॰ நடுத்தரமான; —**पुरुष** முன்னிலை (இலக்கணம்).
मध्यवर्त्ती, त्रि॰ நடுவேயுள்ள.
मध्यस्थ, पु॰ மத்தியஸ்தன்; நடு நிலையிலிருப்பவன்.
मध्यान्ह, **मध्याह्न**, पु॰ மத்தியானம், நடுப்பகல்.
मन, पु॰ மனம்; விருப்பம்; மணங்கு.
मनका, पु॰ மாலையின் மணி.
मनकामना, स्त्री॰ விருப்பம்.
मनकूला, वि॰ ஸ்திரமில்லாத, ஜங்கம (**जायदाद मनकूला** ஜங்கம சொத்து).
मनकूहा, वि॰ மணந்த.
मनगढ़ंत, वि॰ கற்பனை செய்த. स्त्री॰ வெறுங் கற்பனை.
मनचला, वि॰ **साहसी** துணிவுள்ள; ஆவலுள்ள.
मनचाहा, **मनचीता**, वि॰ **इच्छित**. விரும்பிய.
मनज़र, पु॰ **दृश्य** காட்சி.
मनन, पु॰ தியானம்; மனம் செலுத்திப்படித்தல்; —**शील** ஆலோசிக்கும் சுபாவமுள்ள.
मनभाया, वि॰ மனதிற்குப் பிடித்த.
मनमाना, वि॰ இஷ்டப்பட்ட. क्रि॰ वि॰ இஷ்டம்போல.
मनमुटाव, पु॰ மனஸ்தாபம்.
मनमोदक, पु॰ மனப்பால்.
मनमौजी, वि॰ மனம் போன படி நடப்பவன்.
मनवांछित, वि॰ விரும்பிய.
मनशा, स्त्री॰ **इच्छा** விருப்பம்; **मतलब**, கருத்து.
मनसब, पु॰ **ओहदा** உத்தியோகம்;—**दार** உத்தியோகஸ்தன்.
मनसा, स्त्री॰ விருப்பம். क्रि॰ वि॰ மனதிலிருந்து.

मनसूख, वि॰ விடப்பட்ட.

मनसूबा, पु॰ इरादा எண்ணம்.

मनस्वी, त्रि॰ புத்திமான்.

मनहूस, वि॰ अशुभ அமங்களமான.

मना, वि॰ தடுக்கப்பட்ட; உசிதமில்லாத;—करना தடுக்கச் செய்ய; வேண்டிக் கொள்ள.

मनाना, क्रि॰ स॰ ஒப்புக் கொள்ள.

मनाही, स्त्री॰ निषेध தடை.

मनिहार, पु॰ வளையற்காரன்.

मनी, स्त्री॰ அகங்காரம்; வீர்யம்.

मनुज, पु॰ மனிதன்.

मनुहार, स्त्री॰ ஸ்துதி; வேண்டுகோள்; மரியாதை.

मनोकामना, स्त्री॰ इच्छा விருப்பம்.

मनोगत, वि॰ மனதிலுள்ள.

मनोज्ञ, वि॰ மனோகரமான.

मनोनीत, त्रि॰ पसंद பிரியமான; தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட.

मनोरंजक, वि॰ மனதிற்குப் பிடித்த.

मनोरंजन, पु॰ मनोविनोद சந்தோஷம்.

मनोरथ, पु॰ விருப்பம்.

मनोरम, वि॰ அழகான.

मनोवांछित, त्रि॰ इच्छित விரும்பிய.

मनोहर, त्रि॰ அழகான.

मनौती, } स्त्री॰ கடவுளை வேண்டிக் கொள்ளுதல்.
मन्नत, }

मन्तक, पु॰ தர்க்க சாஸ்திரம்.

मन्द, वि॰ =मंद.

मम, सर्व॰ मेरा என்னுடைய.

ममता, स्त्री॰ 'தான்' என்னும் எண்ணம்; அன்பு; மோகம்.

ममनून, त्रि॰ நன்றியுள்ள.

मम्बा, पु॰ நீரோட்டம்; ஊற்று; உற்பத்திஸ்தானம்.

मयंक, पु॰ சந்திரன்.

मयंद, पु॰ சிங்கம்.

मय, अ॰ கூட, உடன்.

मयस्सर, वि॰ கிடைத்த.

मयार, वि॰ தயாளு.

मयूर, पु॰ मोर மயில்.

मरकज़, पु॰ केन्द्र நடு இடம்.

मरकत, पु॰ पन्ना மரகதம்.

मरघट, पु॰ மயானம்.

मरज़, पु॰ வியாதி; கெட்ட வழக்கம்.

मरजाद, } स्त्री॰ =मर्यादा,
मरजादा, }

मरज़ी, स्त्री॰ इच्छा விருப்பம்; சந்தோஷம்.

मरतबा, पु॰ **बार** தடவை; பதவி.
मरदानगी, स्त्री॰ ஆண்மை; துணிவு.
मरदाना, वि॰ புருஷர்களைப் பற்றிய.
मरदुम, पु॰ மனிதன்;—**शुमारी** ஜனக் கணக்கு (census).
मरदूद, वि॰ **नीच** அற்பமான.
मरना, क्रि॰ अ॰ இறக்க.
मरभुक्का, वि॰ மிக ஏழையான.
मरम, पु॰ =**मर्म**.
मरमर, पु॰ சலவைக்கல்.
मरम्मत, स्त्री॰ மராமத்து; பழுது பார்த்தல்.
मरसिया, पु॰ இறந்தவரைப் பற்றிய கவிதை.
मरहट, पु॰ மயானம்.
मरहम, पु॰ களிம்பு (மருந்து).
मरहूम, वि॰ **स्वर्गीय** காலஞ் சென்ற.
मरातिब, पु॰ பதவி; வீட்டின் மாடி.
मराल, पु॰ அன்னப் பக்ஷி.
मरिच, पु॰ **मिर्च** மிளகாய்.
मरियल, वि॰ மிகபலஹீன மான.
मरी, स्त्री॰ 'ப்ளேக்' நோய்.
मरीचि, स्त्री॰ கிரணம்.
मरीज़, पु॰ நோயாளி.
मरु, पु॰ பாலைவனம்.
मरुत्, पु॰ வாயு; பிராணன்.
मरुभूमि, स्त्री॰, **मरुस्थल**, पु॰ } பாலைவனம்.
मरोड़, पु॰ வயிற்றுவலி.
मरोड़ना, क्रि॰ स॰ முறுக்க.
मर्कट, पु॰ குரங்கு.
मर्ग, पु॰ மரணம்.
मर्ज़, पु॰ நோய்.
मर्तबा, पु॰ தடவை; பதவி.
मर्तबान, पु॰ ஜாடி.
मर्द, पु॰ மனிதன்; கணவன்; தைரியசாலி.
मर्दना, क्रि॰ स॰ நசுக்கி அரைக்க.
मर्दुमी, स्त्री॰ புருஷத்தன்மை.
मर्दन, पु॰ அரைத்தல்; அழித்தல்.
मर्म, पु॰ ரகசியம்.
मर्मज्ञ, वि॰ தத்துவமறிந்த.
मर्मभेदी, वि॰ உள்ளே காய முண்டாக்கும்; வருத்த முண்டாக்கும்.
मर्यादा, स्त्री॰ மரியாதை; எல்லை; நியமம்.
मल, पु॰ அழுக்கு; மலம்.
मलका, स्त्री॰ பட்ட ராணி.
मलना, क्रि॰ स॰ தேய்க்க.
मलमल, स्त्री॰ மல் துணி.
मलमास, पु॰ அதிக மாஸம்.

मलवाना, **क्रि॰ स॰** தேய்க்கச் செய்ய.

मलहम, **पु॰** = **मरहम**.

मलाई, **स्त्री॰** பால் ஆடை. **स्त्री॰** தேய்த்தல்; தேய்ப்புக் கூலி.

मलामत, **स्त्री॰** **लानत** நிந்தனை.

मलार, **पु॰** மழைகாலத்தில் பாடும் ஒரு ராகம்.

मलाल, **पु॰** துக்கம்; மனத் தளர்ச்சி.

मलाह, **पु॰** = **मल्लाह**.

मलिंद, **पु॰** **भौरा** குளவி வண்டு.

मलिक, **पु॰** ராஜா.

मलिन, **वि॰** அழுக்கான; துக்கம் கொண்ட.

मलियामेट, **वि॰** நாசம்.

मलीदा, **पु॰** மிக நேர்த்தியான கம்பளி.

मलीन, **वि॰** அழுக்கான; வருத்தமடைந்த.

मल्ल, **पु॰** பயில்வான்.

मल्लयुद्ध, **पु॰** குஸ்தி.

मल्लाह, **पु॰** **केवट** படகோட்டி.

मल्हाना, } **क्रि॰ स॰** **पुचकारना**;
मल्हारना, } முத்தமிடுவது போல் சத்தம் செய்ய.

मवक्किल, **पु॰** கக்ஷிக்காரன்.

मवाजिब, **पु॰** குறிப்பிட்ட சமயத்தில் கிடைக்கும் பணம்.

मवाद, **पु॰** = **पीब**.

मवास, **पु॰** பத்திரமான இடம்; கோட்டை.

मवेशी, **पु॰** கால் நடைப் பிராணி.

मवेशीख़ाना, **पु॰** மாட்டுக் கொட்டம்.

मशक, **पु॰** **मच्छड़**, கொசு. **स्त्री॰** தோலால் செய்த தண்ணீர்ப் பை.

मशक्क़त, **स्त्री॰** **परिश्रम** உழைப்பு.

मशगूल, **वि॰** ஈடுபட்ட.

मशरिक़, **पु॰** கிழக்கு.

मशरिक़ी, **वि॰** கிழக்குப்புறத்து.

मशवरत, **स्त्री॰** ஆலோசனை; சதியாலோசனை.

मशविरा, **पु॰** **सलाह** ஆலோசனை.

मशहूर, **वि॰** **प्रख्यात** பிரசித்தி பெற்ற.

मशायरा, **पु॰** **मुशायरा** கவிகளின் மகாநாடு.

मशाल, **स्त्री॰** தீவட்டி.

मशालची, **पु॰** தீவட்டிக்காரன்.

मश्क़, **पु॰** **अभ्यास**, அப்பியாசம்.

मश्कूर, **वि॰** நன்றியுள்ள.

मरचाक़, **वि॰** நன்கு பழகிய.

मसक, पु॰ கொசு.

मसकना, क्रि॰ स॰ தையல் கிழிந்துபோகும்படி முறுக்க.

मसख़रा, पु॰ விதூஷகன்.

मसख़री, स्त्री॰ பரிகாசம்.

मसजिद, स्त्री॰ மசூதி.

मसनद, स्त्री॰ திண்டு.

मसरफ़, पु॰ உபயோகம்.

मसरूफ़, वि॰ செலவழிக்கப்பட்ட; வேலையில் ஈடுபட்ட.

मसल, स्त्री॰ कहावत பழமொழி.

मसलन, क्रि॰ वि॰ உதாரணமாக.

मसलना, क्रि॰ स॰ கசக்க.

मसलहत, स्त्री॰ மறைமுகமான நன்மை.

मसला, पु॰ कहावत பழமொழி.

मसविदा, पु॰ = मसौदा.

मसहरी, स्त्री॰ கொசு வலை.

मसा, पु॰ பரு ; கொசு.

मसान, पु॰ மயானம்.

मसाना, पु॰ மூத்திராசயம்.

मसायल, पु॰ கேள்விகள்.

मसाफ़हत, स्त्री॰ உடன்படிக்கை ; சிநேகம்.

मसाला, पु॰ மசாலா சாமான்கள் ; உபகரணங்கள்.

मसालेदार, वि॰ மசாலா உள்ள.

मसाहत, स्त्री॰ பைமாஷ் (நிலத்தை அளத்தல்).

मसि, स्त्री॰ மை ; கன்மை ; கருமை.

मसीह, मसीहा, } पु॰ ஏசுநாதர்.

मसूड़ा, पु॰ ஈறு (பல்லின் கீழுள்ள மாமிசம்).

मसूर, पु॰ சிவப்புத் துவரை.

मसूरिका, स्त्री॰ அம்மை.

मसूसना, मसोसना, } क्रि॰ अ॰ மனதிற்குள்ளேயே துக்கப்பட.

मसौदा, पु॰ வியாசத்தின் முதல் குறிப்பு; சட்டமசோதா.

मस्करा, पु॰ = मसख़रा.

मस्त, वि॰ போதையிலிருக்கும் ; சந்தோஷமான.

मस्तक, पु॰ தலை.

मस्ताना, वि॰ = मस्त.

मस्तिष्क, पु॰ मग़ज़ புத்தி ; மூளை.

मस्ती, स्त्री॰ மதம் ; போதை.

मस्तूल, पु॰ பாய் மரம்.

मस्सा, पु॰ = मसा.

महँगा, वि॰ கிராக்கியான.

महँगी, स्त्री॰ கிராக்கி ; பஞ்சம்.

महक, स्त्री॰ गंध வாசனை, மணம்.

महकना, क्रि० अ० மணக்க.

महकमा, पु० இலாகா.

महज़, क्रि० वि० मिर्फ़ மட்டும்.

महज़-कैद, स्त्री० வெறுங்காவல்.

महज़र, पु० விளம்பரப் பத்திரம்.

महत, वि० பெரிய.

महताब, स्त्री० நிலா. पु० சந்திரன்.

महताबी, स्त्री० ஒருவித வாணம். உட்காரும் மேடை.

महतारी, स्त्री० தாய்.

महत्तम, वि० மிகச் சிறந்த.

महत्तर, वि० குறிப்பிட்ட இரண்டு வஸ்துக்களில் சிறந்த.

महत्त्व, पु० பெருமை; சிறப்பு.

महदूद, वि० எல்லேயிடப்பட்ட; சரியான ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட.

महफ़िल, स्त्री० சபை.

महफ़ूज़, वि० நன்ருய் ரக்ஷிக்கப்பட்ட.

महबूब, पु० அன்பன்.

महबूबी, स्त्री० அன்பு.

महमह, क्रि० वि० நல்ல வாசனையுடன்.

महमहाना, क्रि० अ० வாசனையடிக்க.

महरम, पु० அந்தரங்க நண்பன்.

महराई, स्त्री० தலைமை.

महराब, पु० =मेहराब.

महरूम, वि० वंचित கிடைக்கப் பெருத.

महल, पु० அரண்மனை; மாளிகை;—सरा அந்தப்புரம்.

महला, पु० பேட்டை.

महशर, पु० (முகம்மதிய) ந்யாய விசாரணை நாள்.

महसूल, पु० வரி; வாடகை.

महसूस, वि० அநுபவஞானம் பெற்ற;—करना மனதில் கொள்ள. (to feel).

महा वि० பெரிய.

महाई, स्त्री० கடைதல்; கடையும் கூலி.

महाउत, पु० =महावत.

महाउर, पु० महावर.

महाजन, पु० தனவான்; லேவாதேவிக்காரர்; செட்டி,

महाजनी, स्त्री० வட்டி வியாபாரம்.

महाद्वीप, पु० பூகண்டம்.

महानिद्रा, स्त्री० மரணம்.

महानुभाव, पु० பெரிய மனிதன்.

महामाई, स्त्री० பெரியம்மை,

महामारी, स्त्री० கொடிய நோய்.

महारथी, पु॰ பெரிய யுத்த வீரன்.
महाल, पु॰ பேட்டை ; பங்கு.
महावत, पु॰ யானைப் பாகன்.
महावर, पु॰ சுமங்கலிகள் காலில் பூசிக்கொள்ளும் ஒருவிதச் சிவப்புச்சாயம்.
महाशय, पु॰ ஐயா, கனவான்.
महि, स्त्री॰ பூமி.
महिका, स्त्री॰ சீமாட்டி.
महिष, पु॰ எருமைக்கடா.
महिषी, स्त्री॰ ராணி; பட்டத்து ராணி.
मही, स्त्री॰ பூமி ;—धर மலை.
महीन, वि॰ மெல்லிய.
महीना, पु॰ மாதம் ; மாதச் சம்பளம்.
महुआ, पु॰ இலுப்பை மரம்.
महोदय, पु॰ ஸ்ரீமான்.
मां, स्त्री தாய்.
मांग, स्त्री॰ கேட்டல்; கிராக்கி; வகிடு.
मांगना, क्रि॰ स॰ கேட்க ; யாசிக்க.
मांछ, पु॰ மீன்.
मांजना, क्रि॰ स॰ (பாத்திரம், பல்) தேய்க்க ; காற்றாடிக் கயிற்றில் மாஞ்சா தடவ. क्रि॰ अ॰ அப்பியாசம் பெற.
मांझा, पु॰ நதியில் இருக்கும் தீவு ; காற்றாடிக் கயிற்றில் தடவும் மாஞ்சா.
मांझिल, वि॰ நடுவேயுள்ள.
मांझी, पु॰ केवट படகோட்டி.
मांड, पु॰ கஞ்சி.
मांडना, क्रि॰ स॰ பிசைய ; போரடிக்க.
मांडव, पु॰ கல்யாணப் பந்தல்.
मांडी, स्त्री॰ கஞ்சி.
मांतना, क्रि॰ अ॰ பைத்தியம் பிடிக்க.
मांद, स्त्री॰ குகை.
मांदगी, स्त्री॰ வியாதி.
मांदा, वि॰ களைத்த ; நோயுள்ள.
मांस, पु॰ மாமிசம்.
मांसल, वि॰ கொழுத்த.
मांह, अ॰ में இல்.
मा, माइ, } स्त्री॰ தாய்.
माइका, पु॰ = मायका.
माई, स्त्री॰ தாய்.
माकूल, वि॰ उचित, தகுந்த.
माखन, पु॰ = मक्खन.
माखी, स्त्री॰ = मक्खी.
माछ, पु॰ மீன்.
माछी, स्त्री॰ = मक्खी.
माजरा, पु॰ हाल விஷயம்.
माझी, वि॰ மாஜி, பழைய.

माजून, पु० லேகியம்.
माट, पु० மண் சால்.
माटी, स्त्री० = मिट्टी.
मातंग, पु० हाथी யானை.
मात, स्त्री० पराजय தோல்வி. वि० தோற்ற.
मातदिल, वि० நடுத்தரமான குணமுள்ள.
मातना, क्रि० अ० மதம் பிடிக்க.
मातबर, वि० நம்பக்கூடிய.
मातम, पु० இறந்த வீட்டில் துக்கம் கொண்டாடுதல்.
मातमपुर्सी, स्त्री० துக்கம் விசாரித்தல்.
मातमी, वि० துக்கம் காட்டுகிற.
मातहत, वि० கீழ் உத்தியோகம் செய்யும்.
मातामह, पु० नाना தாயாரின் தகப்பன்.
मातुल, पु० மாமா.
मातृका, स्त्री० தாதி ; தாய்.
मात्र, अ० सिर्फ़ மாத்திரம்.
मात्रा, स्त्री० பரிமாணம், அளவு.
मात्सर्य, पु० பொறாமை.
माथा, पु० நெற்றி ;—पच्ची கஷ்டப்படுதல்.
मादक, वि० போதையுண்டாக்கும்.
मादर, स्त्री० தாய்.
मादरी, वि० தாயைச் சேர்ந்த; —ज़बान தாய்ப் பாஷை.
मादा, स्त्री० தாய் ஜந்து.
माद्दा, पु० மூல தத்துவம்; தகுதி.
माधुरी, स्त्री० இனிமை ; சோலை.
मान, पु० அளவு ; மானம் ; கீர்த்தி ; ஊடல்.
मानचित्र. पु० தேசப்படம்.
मानता, स्त्री० = मन्नत.
मानना, क्रि० स० ஒப்புக் கொள்ள ; அனுமானிக்க; கடவுளை வேண்டிக் கொள்ள ; மரியாதிக்க.
माननीय, वि० மதிக்கத்தக்க ; கனம் பொருந்திய.
मान-मनौती, स्त्री० = मन्नत.
मानव, पु० மனிதன்.
मानस, पु० மனம் ; மானசரோவா ஏரி. वि० மனதில் தோன்றிய.
मानसर, मानसरोवर, } पु० மானஸரோவா ஏரி.
मानसशास्त्र, पु० மனோவிஞ்ஞானம்.
मानसिक, वि० மனதில் உற்பத்தியான ; மனச்சம்பந்தமான.

मानिंद, **वि॰** போல ; சமான மான.

मानिक, **पु॰** மாணிக்கம்.

मानी, **वि॰** சுயமரியாதை யுள்ள ; மதிக்கப்பட்ட. **स्त्री॰** அர்த்தம்.

मानुषिक, **वि॰** மனிதனைச் சேர்ந்த.

माने, **पु॰** அர்த்தம்.

मानो, **अ॰** **जैसे, गोया** வைத்துக் கொள்ளேன் (as if.)

मान्य, **वि॰** மதிக்கத் தகுந்த.

माप, **स्त्री॰** அளவு ; அளத் தல்.

मापक, **पु॰** அளப்பவன்; அள க்கும் கருவி.

मापना, **क्रि॰ स॰** அளக்க.

माफ़, **वि॰** மன்னிக்கப்பட்ட.

माफ़कत, **स्त्री॰** **मेल** பொருத் தம் ; அநுகூலம்.

माफ़िक, **वि॰** போல ; அனு சரணையாக.

माफ़ी, **स्त्री॰** **क्षमा** மன்னிப்பு.

माफ़ी-दार, **पु॰** இனும் (வரியில் லாத) நிலம் பெற்றவன்.

मामता, **स्त्री॰** **ममता.**

मामकत, } **स्त्री॰** **मामला**, வியவ
मामकति, } காரம்.

मामला, **पु॰** சச்சரவு ; வழ க்கு ; விஷயம்.

मामूर, **वि॰** நிறைந்த ; நியமிக் கப்பட்ட.

मामूली, **वि॰** சாதாரணமான ; வழக்கப்படியான.

मायका, **पु॰** பிறந்தகம்.

मायल, **वि॰** வளைந்த ; சடு பட்ட.

मायाविनी, **स्त्री॰** வஞ்சகக்காரி.

मायावी, **पु॰** தந்திரசாலி ; மந் திரவாதி.

मारूर, **वि॰** குற்றமுள்ள ; கெட்ட.

मायूस, **वि॰** நம்பிக்கையிழந்த.

मायूसी, **स्त्री॰** மனத்தளர்ச்சி.

मार, **स्त्री॰** அடித்தல். **पु॰** காம தேவன் ; விஷம் ; ஊமத் தை.

मारक, **वि॰** கொல்லுகிற.

मारका, **पु॰** அடையாளம் ; யுத்தம்.

मारकेका, **वि॰** **महत्वपूर्ण** மிகச் சிறந்த.

मारकाट, **स्त्री॰** சண்டை.

मारकीन, **पु॰** ஒருவித முரட் டுத் துணி.

मारग, **पु॰** = **मार्ग.**

मारण, **पु॰** கொல்லுதல்.

मारना, **क्रि॰ स॰** கொல்ல ; குஸ்தியில் தோற்கடிக்க ;

உலோகத்தின் பஸ்மம் தயாரிக்க.
मारपेच, पु॰ வஞ்சனை ; துஷ்டத்தனம்.
मारफ़त, अ॰ **ज़रिये** மூலமாய்.
मारामार, क्रि॰ वि॰ வெகு சீக்கிரம்.
मारुत, पु॰ **पवन** காற்று.
मारू, पु॰ யுத்த காலத்தில் பாடப்படும் ராகம்.
मारे, अ॰ **वजह से** காரணமாய்.
मार्ग, पु॰ வழி.
मार्गशीर्ष, पु॰ மார்கழி மாதம்.
मार्गी, पु॰ வழிப்போக்கன்.
मार्जन, पु॰ **सफ़ाई** சுத்தம் ; **माफ़ी** மன்னிப்பு.
मार्जनी, स्त्री॰ துடைப்பக் கட்டை.
मार्जार, पु॰ பூனை.
मार्जित, वि॰ சுத்தம் செய்யப்பட்ட.
मार्तंड, पु॰ சூரியன்.
मार्फ़त, अ॰ **ज़रिये** வழியாய் ; மூலமாய்.
मार्मिक, वि॰ மனதில் படும்படியான.
माल, पु॰ செல்வம் ; பொருள்.
मालकियत, स्त्री॰ எஜமானத்துவம்.
मालख़ाना, पु॰ மாளிகை.
मालगाड़ी, स्त्री॰ 'கூட்ஸ்' வண்டி.
मालगुज़ार, पु॰ நிலவரி கொடுப்பவன்.
मालगुज़ारी, स्त्री॰ நிலவரி.
माल-गोदाम, पु॰ கூட்ஸ் ஷெட் (goods-shed).
मालदार, त्रि॰ பணக்கார.
मालपुआ, पु॰ பூரி போன்ற ஒரு பக்ஷணம்.
माला, स्त्री॰ மாலை.
मालामाल, त्रि॰ அதிக ஐசுவரிய முள்ள.
मालिक, पु॰ எஜமானன் ; கணவன் ; கடவுள்.
मालिका, स्त्री॰ வரிசை ; மாலை.
मालिकाना, पु॰ எஜமானனின் உரிமை.
मालिन्य, पु॰ அழுக்கு.
मालियत, स्त्री॰ விலை ; விலையுயர்ந்த சாமான் ; சம்பத்து.
मालिश, स्त्री॰ தேய்த்தல்.
माली, पु॰ தோட்டக்காரன். वि॰ பொருளாதார.
मालीदा, पु॰ = **मलीदा**.
मालूम, वि॰ தெரிந்த ;—**होना** தெரிய ;—**करना** தெரிந்து கொள்ள.

माकेसुफ़्त, पु॰ இலவச சொத்து ;—**दिल बेरहम** இலவச சொத்து தண்ணீர் பட்ட பாடாய் செலவாகிறது.

माशा, पु॰ எட்டு குந்துமணி நிறுவை.

माशा, अल्लाह, अ॰ கடவுள் காப்பாற்றட்டும் !

माशूक, वि॰ காதலிக்கப்பட்ட (ஸ்திரீ).

माशूकाना, वि॰ காதலர்போல்.

माशूकी, स्त्री॰ காதலித்தல் ; அழகு.

मास, पु॰ மாதம்.

मासना, क्रि॰ स॰ சந்திக்கச் செய்ய.

मासिक, वि॰ மாதமொருமுறை நடக்கும்.

मासी, स्त्री॰ मौसी தாயாரின் சகோதரி.

मासूम, वि॰ குற்றமற்ற ; ஒன்றுமறியாத.

माह, अ॰ में இல். **पु॰** மாதம்; சந்திரன்.

माहताब, पु॰ சந்திரன்.

माहर, वि॰ நன்றாய் அறிந்த.

माहरू, वि॰ சந்திரனைப் போன்ற ; அழகிய.

माहवार, क्रि॰ वि॰ மாதா மாதம்.

माहवारी, वि॰ ஒவ்வொரு மாதத்து.

माहिं, अ॰ में உள்ளே.

माहिर, वि॰ நன்றாய் அறிந்த.

माही, स्त्री॰ மீன் ;—**गीर** செம்படவன்.

माहुर, पु॰ விஷம்.

मिंगाई, स्त्री॰ பிசைதல் ; பிசையும் கூலி.

मिक़दार, स्त्री॰ परिमाण அளவு.

मिचकना, क्रि॰ अ॰ கண் மூடி மூடித் திறக்க.

मिचना, क्रि॰ अ॰ கண்மூட.

मिचलाना, क्रि॰ अ॰ வாந்தி வர.

मिज़गाँ, स्त्री॰ கண்ணிமைகள்.

मिज़राब, स्त्री॰ வீணை வாசிப்பவர் விரலில் அணியும் கம்பி.

मिज़ाज, पु॰ இயற்கை குணம்; சுபாவம்; மனது; கர்வம்; —**पुरसी** க்ஷேமம் விசாரித்தல்.

मिज़ाजदार, वि॰ கர்வமுள்ள.

मिज़ाज, शरीफ़, अ॰ 'தாங்கள் க்ஷேமந்தானே ?

मिटना, क्रि॰ अ॰ அழிய.

मिटाना, क्रि॰ स॰ அழிக்க.

मिट्टी, स्त्री॰ பூமி ; மண் ; பிணம் ;—**का तेल** மண்ணெண்ணெய்; —**पलीद होना**

निलைமை கெட ;—**ठिकाने लगाना** புதைக்க ;—**ढाकना** மறைக்க ;—**में मिलाना** நாசமாக்க.

मिट्ठी, स्त्री॰ முத்தம்.

मिठबोला, पु॰ இனிமையாய்ப் பேசுபவன்.

मिठलोना, पु॰ சொற்ப உப்புள்ள.

मिठाई, स्त्री॰ இனிப்பு ; மிட்டாய் ; இனிய பண்டம்.

मिठास, स्त्री॰ இனிப்பு.

मित, वि॰ மிதமான.

मितभाषी, पु॰ மிதமாய்ப் பேசுபவன்.

मितव्यय, पु॰ மிதமாய் செலவு செய்தல்.

मितव्ययता, स्त्री॰ செட்டுத்தனம.

मितव्ययी, पु॰ செட்டாய் இருப்பவன்.

मिताई, स्त्री॰ **मित्रता.**

मिति, पु॰ காலவரை ; எல்லை; அளவு. **स्त्री॰** திதி அல்லது தேதி; நாள் ;—**पूजना** செலுத்தவேண்டிய தேதி வர.

मित्र, पु॰ சிநேகிதன் ; சூரியன்.

मित्रता, स्त्री॰ சிநேகம்.

मिथ्या, वि॰ பொய்யான.

मिनक़ार, पु॰ அலகு ; தமுரு.

मिन-जुमला, क्रि॰ वि॰ எல்லாம் சேர்ந்து, மொத்தமாக.

मिनती, स्त्री॰ **विनती** விண்ணப்பம்.

मिनहा, वि॰ குறைக்கப்பட்ட தொகை.

मिन्नत, स्त्री॰ வேண்டுகோள்.

मिमियाना, क्रि॰ अ॰ ஆடு கத்த.

मियां, पु॰ முஸல்மான் ; கணவன் ; ஸ்ரீமான்.

मियां मिट्ठू, पु॰ இனிமையாய்ப் பேசுபவன் ; முட்டாள் ; கிளி.

मियान, स्त्री॰ =**म्यान.**

मियाना, पु॰ ஒரு வகைப பல்லாக்கு.

मिरगी, स्त्री॰ வலிப்பு நோய்.

मिरचा, पु॰ மிளகாய்.

मिरज़ई, स्त्री॰ ஒரு வகை பனியன்.

मिरज़ा, पु॰ **अमीर का बेटा** ஒரு பட்டம்.

मिर्च, स्त्री॰ மிளகு ;—**लाल** மிளகாய்.

मिलन, पु॰ சந்திப்பு ;—**सार** சிநேக சுபாவமுள்ள,

मिलना, क्रि॰ स॰ சந்திக்க ; கிடைக்க.

मिलान, पु० ஒப்பிடுதல்.
मिलाना, क्रि० स० சேர்க்க; அறிமுகப்படுத்த; ஒப்பிட.
मिलाप, पु० சந்திப்பு.
मिलावट, स्त्री० கலப்பு.
मिलित, वि० சேர்ந்த; கலந்த.
मिल्कियत, स्त्री० சொத்து.
मिल्लत, स्त्री० நெருங்கிய சிநேகம்; ஒற்றுமை.
मिश्रण, पु० கலப்பு.
मिश्रित, वि० கலந்த.
मिष, पु० கபடம்; சாக்குப் போக்கு.
मिष्ट, वि० தித்திப்பான; —भाषी இனிமையாய்ப் பேசுபவன்.
मिष्टान्न, पु० மிட்டாயி.
मिस, पु० =मिष.
मिसकीन, वि० बेचारा எளிய.
मिसरा, पु० உர்து பாட்டில் ஒரு அடி.
मिसरी, स्त्री० கற்கண்டு.
मिसाल, स्त्री० உபமானம்.
मिसिल, स्त्री० பத்திரங்கள்.
मिस्तर, पु० தோட்டி.
मिस्तरी, पु० மேஸ்திரி.
मिस्मार, वि० உடைக்கப்பட்ட; இடிக்கப்பட்ட.
मिस्र, पु० எகிப்து தேசம்.
मिस्री, स्त्री=मिसरी.
मिस्ल, वि० போல; சமானமான.
मिस्सी, स्त्री० பற்களில் தடவும் ஒரு கருப்புச்சாயம்.
मिहिर, पु० சூரியன்.
मींजना, क्रि० स० பிசைய.
मींड, स्त्री० கமகம் (சங்கீதம்.)
मींडना, क्रि० स० பிசைய.
मीआद, स्त्री० अवधि காலவரை.
मीआदी, वि० காலவரையறுத்த.
मीचना, क्रि० स० கண்ணை மூட.
मीज़ान, पु० கூட்டுத்தொகை.
मीठा, वि० இனிப்பான; ருசியான; —तेल நல்லெண்ணெய்.
मीठी छुरी, स्त्री० பொய் சிநேகிதன்.
मीन, पु० மீன்.
मीना, पु० உலோகங்களின் மேல் பல நிறங்களில் செய்யப்படும் நகாசு வேலை; —कारी ௸ தொழில்; —कार ௸ தொழில் செய்பவன்.
मीनार, स्त्री० கோபுரம்.
मीयाद, स्त्री० अवधि காலவரை.

मोर, पु॰ தலைவன் ;—**मजलिस** சபாபதி.

मोरफ़र्श, पु॰ விரிப்பின் மூலைகளில் கனத்திற்காக வைக்கப்படும் சாமான்.

मोराप, स्त्री॰ **वपौती** பூர்வீக சொத்து.

मोरासो वि॰ வார்சு சம்பந்தமான.

मोल, पु॰ மைல்.

मोलित, पु॰ மூடப்பட்ட.

मुंगरा, पु॰ கொட்டாப்புளி.

मुंगोरो, स्त्री॰ பாசிப் பருப்பு வடை.

मुंड, पु॰ தலை.

मुंडन, पु॰ தலையை மொட்டையடித்தல்.

मुंडना, क्रि॰ अ॰ மொட்டையடிக்கப்பட ; ஏமாற.

मुंडा, पु॰ மொட்டை ; ஒரு வித எழுத்து.

मुंडेरा, पु॰ மொட்டை மாடியின் கைப்பிடிச்சுவர்.

मुंदना, क्रि॰ अ॰ மூடப்பட.

मुंदरो, स्त्री॰ மோதிரம்.

मुंशो, पु॰ எழுதுபவன்.

मुसरिम, पु॰ மானேஜர் ; ஹெட் குமாஸ்தா.

मुंसिफ़, पु॰ நியாயாதிபதி.

मुंसिफ़ो, स्त्री॰ முனிசிப் கோர்ட்டு.

मुंह, पु॰ வாய் ; முகம் ;—**काला** அபகீர்த்தி ;—**ज़ोर** அதிகப் பிரசங்கி ;—**दिखाई** மணப் பெண்ணின் முகத்தைப் பார்க்கும் சடங்கு ; அச் சமயம் கொடுக்கப்படும் பணம் ;—**देखा** முகஸ் துதி ;—**फट** சங்கோசமின்றி அற்பமாய்ப் பேசும் ;—**मांगा** விரும்பிய.

मुअइयन, वि॰ நியமிக்கப் பட்ட ;—**लगाना** அதிக செல்லம் கொடுக்க ;—**में पानी भर आना** நாக்கில் ஜலம் ஊற.

मुअज़्ज़म, वि॰ மிக்க மரியாதை செய்யப்பட்ட ; கனம் பொருந்திய.

मुअज़्ज़िज, वि॰ கௌரவமான.

मुअत्तल, वि॰ 'ஸஸ்பெண்டு' செய்யப்பட்ட.

मुअन्नस, पु॰ பெண்பால்.

मुआफ़िक़, वि॰ = **माफ़िक.**

मुआफ़िकत, स्त्री॰ அனுசரணை ; போல இருத்தல்.

मुआयना, पु॰ **जांच-पड़ताल** சோதனை.

मुआवज़ा, पु॰ நஷ்ட ஈடு.

मुआहदा, पु॰ நிச்சயமான தீர் மானம்.

मुक़द्दमा, पु॰ अभियोग, வழக்கு.

मुक़द्दमेबाज़, पु॰ வழக்குப் பிரியன்.

मुक़द्दम, वि॰ பின் நடக்கப் போகிற ; முக்கியமான.

मुक़द्दस, वि॰ பவித்திரமான.

मुकम्मल, वि॰ பூர்ணமான.

मुकरना, क्रि॰ अ॰ வார்த்தை புரள.

मुक़र्रर, क्रि॰ वि॰ மறுபடி.

मुक़र्रर, वि॰ तैनात நியமிக்கப் பட்ட.

मुक़र्ररी, स्त्री॰ கிராமானிக்கப் பட்ட சம்பளம், வரி முதலியன ; நியமனம்.

मुक़ाबला, पु॰ சந்திப்பு ; ஒப்பிடுதல்.

मुक़ाबिल, क्रि॰ वि॰ எதிரே. पु॰ எதிராளி.

मुक़ाबिला, पु॰ = मुकाबला.

मुक़ाम, पु॰ தங்குமிடம் ; தங்குதல்.

मुकियाना, क्रि॰ स॰ குத்த.

मुक़ीम, वि॰ நிச்சயிக்கப் பட்ட.

मुकुट, पु॰ கிரீடம்.

मुकुर, पु॰ आईना கண்ணாடி.

मुकुल, पु॰ கலி மொட்டு.

मुकुलित, वि॰ பாதி மலர்ந்த.

मुक्का, पु॰ முஷ்டியினால் குத்துவது.

मुक्की, पु॰ முஷ்டிக் குத்து ; உடம்புவலி நீக்குவதற்காகக் குத்துதல்.

मुक्केबाज़ी, स्त्री॰ குத்துச் சண்டை.

मुक्त, त्रि॰ விடுதலை பெற்ற.

मुक्तकंठ, त्रि॰ முழு மனதுடன் சொல்லப்பட்ட.

मुक्तक, पु॰ தொடர்ச்சியாய் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி யில்லாத கவிதை.

मुक्तहस्त, त्रि॰ தாராளமாய் தானம் செய்யும்.

मुक्ता, स्त्री॰ முத்து ;—फल முத்து.

मुख, पु॰ முகம ; வாய்.

मुखड़ा, पु॰ முகம் ; தோற்றம்.

मुख़्तार, पु॰ ஏஜண்டு.

मुख़्तारी, स्त्री॰ அதிகாரம் பெற்று பிறர் வழக்கை நடத்துதல்.

मुख़न्नस, वि॰ ஆண்மையற்ற.

मुखबंध, पु॰ முகவுரை.

मुख़बिर, पु॰ जासूस உளவன்.

मुख़बिरी, स्त्री॰ உளவு வேலை.

मुखर, वि० கடிந்துபேசும் ; அளவு மீறிப் பேசும்.

मुख़लिस, वि० உண்மையான ; தனியான ; கலியாணமாகாத.

मुखस्थ, } वि० மனப்பாடம்
मुखाग्र, } செய்த.

मुख़ातिब, पु० பேசுகிறவன் ; —होना ஒருவரை நோக்கி (பேச).

मुखापेक्षा, स्त्री० பிறர் உதவி எதிர்பார்த்தல்.

मुख़ालिफ़, वि० विरोधी விரோதமான.

मुख़ालिफ़त, स्त्री० விரோதம்.

मुखिया, पु० தலைவன்.

मुख़्तसर, वि० संक्षिप्त சுருக்கமான.

मुख़्तार-नामा, पु० அதிகார பத்திரம்.

मुख्य, वि० முக்கியமான.

मुगदर, पु० கரலாக்கட்டை.

मुग़ालता, पु० ஏமாற்றுதல்.

मुग्ध, वि० மோகித்த.

मुचलका, पु० முச்சலிகை; நன்னடத்தைப் பத்திரம்.

मुछंदर, पु० பெரிய மீசைக்காரன் ; விகாரமானவன் ; முட்டாள்.

मुज़क्कर, वि० ஆண்பால்.

मुज़्तर, वि० बेचैन அமைதியற்ற.

मुज़फ़्फ़र, वि० विजयी வெற்றிபெறும்.

मुजरा, पु० வேசியின் பாட்டுக் கச்சேரி.

मुजरिम, त्रि० பிரதிவாதி.

मुज़ायक़ा, पु० தடை.

मुज़ाहिम, त्रि० கஷ்டப்படுத்துகிற; தடங்கல்செய்கிற.

मुज़ाहिमत, स्त्री० கஷ்டப்படுத்துதல் ; தடங்கல் செய்தல்.

मुटाई, स्त्री० பருமன் ; கர்வம்.

मुटाना, क्रि० अ० தடிக்க ; பெருக்க.

मुटिया, पु० சுமப்பவன்.

मुट्ठा, पु० பிடி அளவு (சாமான்).

मुट्ठी, स्त्री० முஷ்டி ; பிடி அளவு (சாமான்) ; கைப்பிடி.

मुठभेड़, स्त्री० சண்டை ; சந்திப்பு.

मुठिया, स्त्री० ஆயுதங்களின் கைப்பிடி ; பிடிக்கலயம்.

मुड़ना, क्रि० अ० திரும்ப, வளைய.

मुतअल्लिक़, अ० के बारे में சம்பந்தமாக.

मुतअस्सिर, वि॰ பிரபாவிக்கப் பட்ட.
मुतफन्नी, त्रि॰ துஷ்ட.
मुतफ़रिक़ात, वि॰ சில்லறை யான (Miscellaneous).
मुतफ़र्रिक, वि॰ விதவிதமான ; சிதறிப்போன.
मुतबन्ना, पु॰ ஸ்வீகார புத்தி ரன்.
मुतमैयन, वि॰ திருப்தியான ; கவலையற்ற.
मुतलक़, क्रि॰ वि॰ ज़रा भी கொஞ்சம்கூட ;—**बिलकुल** முற்றிலும்.
मुतवज्जह, त्रि॰ கவனமாயிருக் கும்.
मुतवातिर, क्रि॰ वि॰ **लगातार** ஒன்றன்பின் ஒன்ருய் ; தொடர்ச்சியாய்.
मुतसद्दी, पु॰ =**मुन्शी.**
मुताबिक, क्रि॰ वि॰ **अनुसार** அனு சரித்து.
मुतहय्यर, वि॰ ஆச்சரிய மடைந்த.
मुतालबा, पु॰ கேட்டல்.
मुताला, पु॰ வாசித்தல் ; பெறு தல்.
मुत्तफ़िक़, त्रि॰ **एकमत** ஒரே அபிப்பிராயமான.
मुद, पु॰ சந்தோஷம்.
मुद्गर, पु॰ =**मुगदर.**
मुदर्रिस, पु॰ **अध्यापक** உபாத்தி யாயர்.
मुदा, अ॰ அதாவது ; ஆனல்.
मुदाम, क्रि॰ वि॰ **सदा** எப்பொ ழுதும் ;—**हु-ब-हू ;** சரி யாய்.
मुदामी, वि॰ எப்பொழுதும நடக்கிற.
मुदित, वि॰ சந்தோஷமான.
मुदिर, पु॰ மேகம்.
मुद्दआ, पु॰ அபிப்பிராயம்.
मुद्दई, पु॰ வாதி ; விரோதி.
मुद्दत, स्त्री॰ வெகு காலம் ; கால வரை.
मुद्दालेह, पु॰ பிரதிவாதி ;
मुद्रक, पु॰ அச்சடிப்பவன்.
मुद्रण, पु॰ முத்திரை ; அச்சு.
मुद्रा, स्त्री॰ முத்திரை ; நாண யம்.
मुद्रिका, स्त्री॰ **अंगूठी** மோதிரம்.
मुद्रित, वि॰ அச்சடிக்கப் பட்ட.
मुधा, क्रि॰ वि॰ **व्यर्थ** வீணை. पु॰ **मिथ्या** பொய்.
मुनकिर, वि॰ மறுக்கப்பட்ட. पु॰ நாஸ்திகன்.
मुनव्वरा, वि॰ நகாசு வேலை செய்யப்பட்ட.

मुनक्का, पु॰ உலர்த்திய பெரிய திராக்ஷை.

मुनसरिम, पु॰ மானேஜர்; கோர்ட்டு ஹெட் குமாஸ்தா.

मुनहसर, वि॰ **निर्भर** பொறுத்திருக்கிற.

मुनादी, स्त्री॰ **ढिंढोरा,** பறை.

मुनाफ़ा, पु॰ லாபம்.

मुनासिब, वि॰ உசிதமான.

मुनासिबत, स्त्री॰ உசிதமாய் இருத்தல்.

मुनीब, } पु॰ கணக்குப் பிள்ளை.
मुनीम,

मुन्तक़िल, वि॰ இடம் மாற்றப் பட்ட.

मुन्तख़िब, वि॰ தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட.

मुन्तज़िम, वि॰ ஏற்பாடு செய்கிறவன்; மானேஜர்.

मुन्तज़िर, वि॰ எதிர் பார்க்கிற.

मुन्दरज, वि॰ பதியப்பட்ட.

मुफ़लिस, वि॰ ஏழை.

मुफ़स्सल, वि॰ விவரமான. நகரத்தைச் சுற்றியிருக்கும் இடம்.

मु[illegible], वि॰ லாபமான.

मु[illegible]॰ இ[illegible]மான.

मु[illegible], वि॰ [illegible]க்கொண்ட.

मुबलिग़, वि॰ பணத்தொகைக்கு முன் சேர்க்கப்படும் வார்த்தை **मुबलिग़ पचास रुपये.** 50 ரூ. மாத்திரம்

मुबादला, पु॰ பண்டம் மாற்றல்.

मुबारक, वि॰ மங்களமான; ஆசீர்வதிக்கிற;—**बाद, बादी** ஆசீர்வாதம்.

मुबाहिसा, पु॰ **बहस** தர்க்கம்.

मुमकिन, वि॰ நடக்கக்கூடிய.

मुमताज़, वि॰ மதிக்கத்தக்க.

मुमानअत, स्त्री॰ மறுத்தல்; தடை.

मुमुक्षु, वि॰ முக்தி விரும்புகிற.

मुमूर्षा, स्त्री॰ இறக்க விருப்பம்.

मुमूर्षु, वि॰ மரண வாயிலிருக்கும்.

मुम्तहिन, पु॰ **परीक्षक** பரீட்சை செய்பவன்.

मुर, पु॰ ஏட்டை கட்டும் துணி.

मुरकना, क्रि॰ अ॰ சுளுக்க.

मुरग़ा, पु॰ சேவல்.

मुरग़ाबी, स्त्री॰ கோழி இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பக்ஷி.

मुरछना, } क्रि॰ अ॰ தளர; மூர்ச்சிக்க.
मुरछाना,

मुरज, पु॰ மிருதங்கம்.

मुरझाना, क्रि॰ अ॰ வாட.
मुरत्तब, वि॰ வரிசைக் கிரமமான.
मुरत्तिब, पु॰ வரிசைப் படுத்துபவன்.
मुरदन, पु॰ இறத்தல்.
मुरदनी, स्त्री॰ மரண விகாரம்; முகம் வெளுத்தல்.
मुरदा, पु॰ பிணம்.
मुरदार, वि॰ இறந்த.
मुरब्बी, पु॰ பரிபாலிப்பவன்; காப்பாற்றுபவன்.
मुरव्वज, त्रि॰ பழக்கத்திலிருக்கும்.
मुरशिद, पु॰ गुरु குரு.
मुरहा, त्रि॰ விஷமம் செய்யும்.
मुराद, स्त्री॰ விருப்பம்; அபிப்பிராயம்.
मुरादी, वि॰ அனுகூலமான.
मुराफ़ा, पु॰ மனு; அப்பீல்.
मुरीद, पु॰ சிஷ்யன்.
मुरेठा, पु॰ தலைப்பாகை.
मुरौवत, स्त्री॰ சீல மரியாதையான நடத்தை, ஸங்கோசம்.
मुर्ग़, पु॰ சேவல்.
मुर्दनी, स्त्री॰ मुरदनी.
मुर्दा, पु॰ मुरदा.
मुर्शिद, पु॰ வழிகாட்டி; குரு.
मुलकी, वि॰ ஆட்சி சம்பந்தமான; நாட்டைச்சேர்ந்த.
मुलज़िम, वि॰ குற்றம் சாட்டப்பட்ட.
मुलतवी, वि॰ स्थगित, ஒத்திவைக்கப்பட்ட.
मुलम्मा, पु॰ முலாம்; கில்டு; வெளிப்பகட்டு.
मुलाकात, स्त्री॰ சந்திப்பு.
मुलाकाती, त्रि॰ அறிமுகமான.
मुलाज़िम, पु॰ வேலையாள்.
मुलाज़िमत, स्त्री॰ வேலை.
मुलायम, वि॰ மிருதுவான.
मुलायमियत, स्त्री॰ மிருதுத் தன்மை.
मुलाहज़ा, पु॰ மேற் பார்வை; தயவு.
मुलेठी, स्त्री॰ அதிமதுரம்.
मुल्क, पु॰ தேசம்; மாகாணம்.
मुल्की, त्रि॰ தேச சம்பந்தமான.
मुल्ला, पु॰ = मौलवी.
मुवक्किल, पु॰ கக்ஷிக்காரன்.
मुवाफ़िक़, अ॰ போல.
मुशायरा, पु॰ கவிகளின் மகாநாடு.
मुशाहरा, पु॰ சம்பளம்.
मुश्क, पु॰ கஸ்தூரி.

मुश्किल, वि॰ கஷ்டமான. स्त्री॰ கடினம்; தொந்திரவு; —कुशा கஷ்டங்களைத் தீர்ப்பவன்; கடவுள்.

मुश्की, वि॰ கரு நீலமான.

मुश्कें कसना, கைகளைப் பின்புறம் இழுத்துக் கட்டுதல்.

मुश्त, स्त्री॰ முஷ்டி (एक मुश्त ஒரே தடவையாக).

मुश्तरका, वि॰ பலருக்குப் பாத்தியமுள்ள; பங்கிடப் படாத.

मुश्तहिर, விளம்பரப்படுத்துபவன்.

मुश्ताक़, वि॰ அதிக விருப்பமுள்ள.

मुष्टि, स्त्री॰ मुट्ठी, முஷ்டி; கைப்பிடி.

मुष्टिक, पु॰ முஷ்டிக் குத்து.

मुष्टियुद्ध, पु॰ குத்துச் சண்டை.

मुसकराना, क्रि॰ अ॰ புன் சிரிப்புச் சிரிக்க.

मुसकराहट, **मुसकान**, } स्त्री॰ புன்சிரிப்பு.

मुसद्दस, पु॰ அறுகோணம்.

मुसना, क्रि॰ अ॰ திருடப்பட.

मुसन्ना, पु॰ நகல்.

मुसन्निफ़, पु॰ लेखक எழுத்தாளர்.

मुसफ़्फ़ा, वि॰ சுத்தம் செய்யப் பட்ட.

मुसफ़्फ़ी, वि॰ சுத்தப்படுத்துகிற.

मुसम्मात, स्त्री॰ ஸ்திரீகள் பெயருக்கு முன் சேர்க்கப் படும் வார்த்தை.

मुसलमानी, वि॰ முகம்மதியர் சம்பந்தமான. स्त्री॰ஸுன்னத் சடங்கு.

मुसल्लम, वि॰ துண்டிக்கப் படாத.

मुसल्लह, वि॰ ஆயுதம் தரித்த.

मुसल्ला, पु॰ முகம்மதியர் பிரார்த்தனை செய்ய உபயோகிக்கும் விரிப்பு.

मुसव्विर, पु॰ சித்திரக்காரன்.

मुसहर, पु॰ பச்சிலை விற்கும் காட்டு ஜாதி.

मुसाफ़िर, पु॰ பிரயாணி;—ख़ाना பிரயாணிகள் தங்குமிடம்.

मुसाफ़िरत, स्त्री॰ பிரயாணம் செல்லுதல்; அயல் நாடு.

मुसाफ़िरी, स्त्री॰ பிரயாணம்.

मुसाहब, पु॰ தர்பாரி.

मुसाहबी, स्त्री॰ தர்பாரிப் பதவி.

मुसीबता, स्त्री॰ கஷ்டம் ; விபத்து.

मुस्टंडा, वि॰ தடியன்.

मुस्तक़िल, वि॰ **स्थायी** சாசுவதமான.

मुस्तस्ना, वि॰ விதிக்கு விலக்கான.

मुस्तहक़, वि॰ அதிகாரம் பெற்ற ; உரிமையுள்ள.

मुस्तैद, वि॰ **तत्पर** தயாரான.

मुस्तैदी, स्त्री॰ தயார் ; விரைவு.

मुहकमा, पु॰ இலாகா.

मुहज़्ज़ब, वि॰ மரியாதை முறை அறிந்த.

मुहताज, वि॰ ஏழை ; உதவியை எதிர்பார்க்கும்.

मुहब्बत, स्त्री॰ **प्रेम** அன்பு ; சிநேகம் ; காதல்.

मुहर, स्त्री॰ = **मोहर**.

मुहरा, पु॰ முன்பாகம் ; சதுரங்கக்காய்.

मुहर्रम पु॰ முகம்மதிய வருஷத்தின் முதல் மாதம் ; துக்கம்.

मुहरमी वि॰ முகாரம் சம்பந்தமான ; துக்ககரமான.

मुहर्रिर, पु॰ **मुंशी** குமாஸ்தா.

मुहाफ़ा, पु॰ ஒருவிதப் பல்லக்கு.

मुहाफ़िज़, पु॰ ரக்ஷகன் ; கோர்ட்டில் ஒரு உத்தியோகஸ்தன் ; **—ख़ाना** தஸ்தவேஜுகள் வைக்கப் பட்டிருக்கும் அறை (record-room).

मुहाल, वि॰ நிகழ முடியாத ; கஷ்டமான. पु॰ இலாகா.

मुहावरा, पु॰ பாஷை நடை (idiom) ; பழக்கம்.

मुहासरा, पु॰ முற்றுகை.

मुहासिब, पु॰ கணக்கன்.

मुहिब, पु॰ காதலன் ; நண்பன்.

मुहिम, स्त्री॰ கஷ்டமான காரியம்.

मुहीब, वि॰ பயங்கரமான.

मुहैया, वि॰ தயாரான ; ஆஜரான ;—**करना**, ஆஜராக்க.

मूँग, स्त्री॰ பாசிப்பயறு.

मूँगफली, स्त्री॰ நிலக்கடலை.

मूँगा, पु॰ பவளம்.

मूँछ, स्त्री॰ மீசை.

मूँज, स्त्री॰ தர்ப்பை.

मूँडन, पु॰ மொட்டை யடித்தல்.

मूँड़ना, क्रि॰ स॰ க்ஷவரம் செய்ய ; ஏமாற்றி அபகரிக்க.

मूँड़ी, தலை.

मूंदना, क्रि॰ स॰ மூட.

मूक, त्रि॰ ஊமை ; செய லற்ற.

मूजिद, वि॰ புதிதாய்க் கண்டு பிடிக்கிற அல்லது உண் டாக்குகிற.

मूजिब, पु॰ காரணம.

मूज़ी, पु॰ துன்புறுத்துபவன்; துஷ்டன்.

मूठ, **मूठी**, स्त्री॰ முஷ்டி ; கைப் பிடி.

मूढ़, वि॰ மூடனை.

मूत, पु॰ **पेशाब** மூத்திரம்.

मूतना, क्रि॰ अ॰ மூத்திரம் பெய்ய.

मूनिस, पु॰ நண்பன் ; உதவி செய்பவன்.

मूर, पु॰ வேர் ; மூலதனம்.

मूरख, त्रि॰ =**मूर्ख**.

मूरत, स्त्री॰ =**मूर्ति**.

मूरि, **मूरी**, स्त्री॰ வேர்.

मूर्ख, वि॰ முட்டாள்.

मूर्त, वि॰ உருவமுள்ள.

मूर्ति, स्त्री॰ விக்கிரகம்.

मूल, पु॰ வேர் ; மூலதனம்.

मूली, स्त्री॰ முள்ளங்கி.

मूल्य, पु॰ விலை.

मूल्यवान्, त्रि॰ அதிக விலை யுள்ள.

मूषक, **मूष**, पु॰ எலி.

मूसदानी, स्त्री॰ எலிப்பொறி.

मूसना, क्रि॰ स॰ அபகரிக்க.

मूसर, **मूसल**, पु॰ உலக்கை.

मूसलधार, वि॰ உலக்கைப் பரி மாணமான, கனத்த (மழை).

मूसला, पु॰ ஆணி வேர்.

मूसा, पु॰ எலி.

मृग, पु॰ மிருகம் ; மான் ; —**तृष्णा** கானல் ;—**मद** கஸ்தூரி ; —**मरीचिका** கா னல் (mirage).

मृगया, पु॰ **शिकार**, வேட்டை.

मृगी, स्त्री॰ பெண் மான் ; வலி ப்பு.

मृणाल, स्त्री॰ தாமரைக்காம்பு.

मृत, वि॰ இறந்த.

मृतक, पु॰ பிணம்.

मृतिका, स्त्री॰ மண்.

मृत्यु, स्त्री॰ மரணம்.

मृदुल, वि॰ மிருதுவான ; இளசான.

मृण्मय, वि॰ மண்ணால் செய்த.

मेख, स्त्री॰ முளை.

मेखला, स्त्री॰ ஒட்டியாணம்.

मेघ, पु॰ மேகம்.

मेघाच्छन्न, } त्रि॰ மேகங்
मेघाच्छादित, } களால் மூடிய.
मेज़, स्त्री॰ மேஜை.
मेज़बान, } पु॰ விருந்தளித்து
मेज़मान, } உபசரிப்பவன்.
मेटना, क्रि॰ स॰ = मिटाना.
मेड़, पु॰ வரப்பு.
मेढ़क, पु॰ தவளை.
मेढ़ा, पु॰ செம்மறியாட்டுக் கடா.
मेथी, स्त्री॰ வெந்தயம்.
मेदा, पु॰ வயிறு.
मेदिनी, स्त्री॰ பூமி.
मेध, पु॰ யாகம்.
मेधा, स्त्री॰ ஞாபகசக்தி.
मेम, स्त्री॰ துரைசாணி.
मेमना, पु॰ செம்மறியாட்டுக் குட்டி.
मेमार, पु॰ கொத்தன்.
मेमारी, स्त्री கொத்து வேலை.
मेल, पु॰ சந்திப்பு; ஒற்றுமை.
मेला, पु॰ உற்சவம்; திருநாள்; கூட்டம்.
मेली, पु॰ சிநேக சுபாவமுள்ளவன்.
मेवा, पु॰ உலர்த்திய பழம்.
मेवासा, पु॰ क़िला, கோட்டை.
मेवासी, पु॰ வீட்டின் எஜமானன்.
मेष, पु॰ ஆடு.
मेहंदी, स्त्री॰ மருதாணி.
मेह, पु॰ மேகம்; மழை; மேகரோகம்.
मेहतर, पु॰ भंगी தோட்டி.
मेहनत, स्त्री॰ உழைப்பு.
मेहनताना, पु॰ கூலி; சம்பளம்.
मेहनती, वि॰ உழைப்பாளியான.
मेहमान, पु॰ अतिथि விருந்தாளி; —दारी விருந்தாளி உபசாரம்; —नवाज़ விருந்தாளிகளை உபசரிப்பவன்; —नवाज़ी விருந்து உபசரணை.
मेहमानी, स्त्री॰ விருந்தளித்தல்.
मेहर, स्त्री॰ கிருபை.
मेहरबान, त्रि॰ தயாளு.
मेहरबानी, स्त्री॰ கிருபை.
मेहरा, पु॰ ஸ்திரீகள் போல் நடத்தையுள்ளவன்.
मेहराब, स्त्री॰ நிலைவாசலுக்கு மேல் இருக்கும் கமான்.
मेहरी, स्त्री॰ ஸ்திரீ; மனைவி.
मै, स्त्री॰ சாராயம்.
मैका, पु॰ = मायका.
मै-ख़ाना, पु॰ சாராயக்கடை.
मैत्री, स्त्री॰ मित्रता சிநேகம்.
मैदा, पु॰ மைதாமாவு.

मैयत, स्त्री॰ மரணம் ; பிணம்.

मैया, स्त्री॰ தாய்.

मैल, स्त्री॰ அழுக்கு.

मैलखोरा, वि॰ அழுக்குத் தெரியாத (மண் நிறமான).

मैला, वि॰ அழுக்கான ; **—कुचैला,** அழுக்குத் துணி உடுத்திய.

मोआयना, पु॰ = **मुआयना.**

मोछ, स्त्री॰ மீசை.

मोढ़ा, पु॰ பிரம்பு அல்லது நாணலால் செய்யப்பட்ட மேஜை.

मोखा, पु॰ காற்று வருவதற்காக சுவர்களில் விடும் துவாரம்.

मोघ, वि॰ பிரயோசனமில்லாத ; தவறிய.

मोच, स्त्री॰ சுளுக்கு.

मोचन, पु॰ முக்தி ; விடுதலை.

मोचना, क्रि॰ स॰ விடுவிக்க.

मोची, पु॰ சக்கிலியன்.

मोछ, स्त्री॰ மீசை.

मोजा, पु॰ மேஜோடு(Socks).

मोट, स्त्री॰ மூட்டை ; கபிலை.

मोटरी, स्त्री॰ மூட்டை.

मोटा, वि॰ பருமனான ;**—ताज़ा** கொழுகொழு வென்றிருக்கிற.

मोटाई, स्त्री॰ பருமன் ; குறும்புத்தனம்.

मोटाना, क्रि॰ अ॰ பருக்க ; கர்வங்கொள்ள.

मोटिया, पु॰ முரட்டுத் துணி ; சுமை தூக்குபவன்.

मोड़, पु॰ திரும்பும் இடம்.

मोड़ना, क्रि॰ स॰ திருப்ப ; மடிக்க.

मोतक़िद, वि॰ நம்புகிற : மத நம்பிக்கையுள்ள.

मोताद, स्त्री॰ மருந்து முதலியவற்றின் அளவு (dose).

मोतिया, पु॰ மல்லிகை.

मोतियाबिंद, पु॰ கண்ணில் விழுகிற பூ.

मोती, पु॰ முத்து.

मोतीचूर, पु॰ பூந்தி லட்டு.

मोथा, पु॰ ஒருவிதப் புல்.

मोद, पु॰ ஆனந்தம் ; வாசனை.

मोदक, पु॰ லட்டு.

मोदी, पु॰ பலசரக்கு வியாபாரி ; **खाना** மளிகைக் கடை.

मोना, क्रि॰ स॰ நனைக்க.

मोम, पु॰ மெழுகு ;**—बत्ती** மெழுகு வர்த்தி ;**—जामा** நனைபடாத துணி (tarpaulin).

मोमिन, पु॰ முகம்மதிய பக்தன்; முகம்மதிய நெசவுக்காரன்.

मोयन, पु॰ பிசையும் மாவில் நெய் கலத்தல்.

मोर, पु॰ மயில்.

मोरचा, पु॰ जंग துரு; யுத்தக்களத்தில் சிப்பாய்கள் பதுங்கும் அகழி அல்லது மறைவான இடம்.

मोरछल, पु॰ மயில் இறகுச் சாமரம்.

मोरनी, स्त्री॰ பெண் மயில்.

मोरी, स्त्री॰ पनाली சாக்கடை.

मोल, पु॰ कीमत விலை.

मोह, पु॰ அஞ்ஞானம்; பிரமை; அன்பு.

मोहक, वि॰ மோகம் உண்டாக்கும்.

मोहड़ा, पु॰ மேல் பாகம் அல்லது முன் பாகம்.

मोहतमिम, पु॰ ஏற்பாடு செய்பவன்.

मोहताज, वि॰ = मुहताज.

मोहनभोग, पु॰ ஒருவித அல்வா.

मोहर, स्त्री॰ முத்திரை; ஒரு நாணயம்.

मोहरा, पु॰ துவாரம்; வழி; சதுரங்கக்காய்.

मोहर्रिर, पु॰ मुंशी குமாஸ்தா.

मोहलत, स्त्री॰ फ़ुरसत அவகாசம்.

मोहालिक, वि॰ கொல்லுகிற, பயங்கரமான (நோய்).

मोहसिन, त्रि॰ உபகாரம் செய்யும்.

मौक़ा, पु॰ தருணம்; நிகழ்ச்சி ஸ்தலம்.

मौक़ूफ़, वि॰ வேலையிலிருந்து தள்ளப்பட்ட; பொருந்திய.

मौखिक, वि॰ ज़बानी வாய் வார்த்தையான.

मौज, स्त्री॰ உளக்கம்; ஆனந்தம்; அலை.

मौज़ा, கிராமம்.

मौजी, वि॰ மனம் போன விதம் செய்கிற.

मौज़ूँ, वि॰ उचित உசிதமான.

मौजूद, वि॰ हाज़िर, முன்னிலையில் இருக்கும்.

मौजूदा, वि॰ தற்காலத்து..

मौत, स्त्री॰ மரணம்.

मौर, पु॰ மாம்பூ; மணமகன் அணியும் மகுடம்.

मौरना, क्रि॰ स॰ மாமரம் பூக்க.

मौरूसी, वि॰ पैतृक, பிதிரார்ஜித.

मौलवी, पु॰ முகம்மதிய பண்டிதர்.

मौलसिरी, स्त्री॰ மகிழம்பூ.

मौला, पु॰ மித்திரன் ; எஜமான் ; கடவுள்.

मौलाना, पु॰ பெரிய வித்வான்.

मौलूद, पु॰ பிறந்த குழந்தை ; முகம்மது நபியின் பிறந்த நாள் கொண்டாட்டம்.

मौसम, पु॰ = **मौसिम.**

मौसा, पु॰ தாயாரின் சகோதரியின் கணவன்.

मौसिम, पु॰ ருது காலம்.

मौसी, स्त्री॰ தாயாரின் சகோதரி.

मौसूफ़, वि॰ வாணிக்கப்பட்ட; கூறப்பட்ட.

म्यान, पु॰ வாளுறை.

म्लान, त्रि॰ அழுக்கான ; வாடிய ; துக்கமடைந்த.

य

यंत्र, पु॰ மந்திரித்த தாயத்து; ஆயுதம் ; வாத்தியம்.

यंत्रणा, स्त्री॰ கஷ்டம் ; துக்கம்.

यंत्र-मंत्र, पु॰ மந்திரித்தல்.

यंत्रालय, पु॰ யந்திராலயம் ; அச்சாலயம்.

यंत्री, पु॰ தாந்திரிகன் ; கம்பி இழுக்கும் அச்சு.

यक, त्रि॰ ஒன்று ;—**कलम** மொத்தமாக; ஒரே முறையில் ;—**ज़बाँ** வார்த்தை தவறாத ;—**जहत** ஏக மனதான ;—**जा** ஒன்று கூடி ; —**जाई** ஒன்று கூடிய ; —**ब-यक** திடீரென்று ; —**बारगी** திடீரென்று ; —**मुश्त** ஒரே தடவையில் ; —**लख़्त** ஒரே தடவையில் ; —**सर** முற்றிலும் ;—**साँ** ஒரேமாதிரியான.

यकता, वि॰ இணையற்ற ; போட்டியில்லாத.

यक़ीन, पु॰ நம்பிக்கை.

यक़ीनन्, क्रि॰ वि॰ நிச்சயமாய்.

यक़ीनी, वि॰ முற்றிலும் நிச்சயமான.

यकृत, पु॰ பித்தப்பை.

यगाना, वि॰ நெருங்கிய உறவுள்ள ; தன்னுடைய.

यक्ष्मा, पु॰ க்ஷயரோகம்.

यजमान, पु॰ யாகம் செய்பவன்.

यति, पु॰ சன்னியாசி.

यतीम, पु॰ அநாதை ;—**खाना** அநாதாலயம்.

यत्किंचित्, क्रि॰ वि॰ கொஞ்சமாய்.

यत्न, त्रि॰ முயற்சி; வழி; ஜாக்கிரதை; —**वान्** முயற்சியுள்ள.

यत्रतत्र, क्रि॰ वि॰ இங்குமங்கும்.

यथाक्रम, क्रि॰ त्रि॰ முறைப்படி; வரிசைக்கிரமமாக.

यथातथ्य, क्रि॰ त्रि॰ முன்னிருந்தபடி; வித்தியாசமில்லாமல்.

यथार्थ, क्रि॰ त्रि॰ சரியாய்; உசிதமாய்.

यथावत, अ॰ முன்னிருந்தபடி.

यथेष्ट, त्रि॰ வேண்டிய அளவு.

यथोक्त, क्रि॰ त्रि॰ முன் சொன்னபடி.

यथोचित, त्रि॰ உசிதமான.

यदाकदा, क्रि॰ वि॰ சிற்சில பொழுது.

यदि, अ॰ अगर ஆல்.

यद्यपि. क्रि॰ त्रि॰ இருந்தபோதிலும்.

यमज, पु॰ இரட்டைக் குழந்தைகள்.

यमल, पु॰ ஜோடி.

यव, पु॰ பார்லி.

यवन, पु॰ கிரேக்கர்; முகம்மதியர்.

यवनिका, स्त्री॰ நாடகத்திரை.

यश, पु॰ கீர்த்தி.

यशस्वी, त्रि॰ கீர்த்தியுள்ள.

यहूदी. पु॰ யூதா.

यां, क्रि॰ त्रि॰ = यहां.

या, अ॰ அல்லது.

याकूत, पु॰ மாணிக்கம்.

याचना, क्रि॰ स॰ பிச்சை கேட்க. **स्त्री॰** பிச்சை யெடுத்தல்.

यातना, स्त्री॰ கஷ்டம்.

याद, स्त्री॰ நினைவு; ஞாபகசக்தி; —**गार** ஞாபகச் சின்னம்; —**फ़रमाना** அழைக்க.

याददाश्त, स्त्री॰ ஞாபகம்; ஞாபக சக்தி; ஞாபகப் படுத்தும் குறிப்பு (memorandum).

यान, पु॰ வாகனம்.

यानी, याने, } अ॰ அதாவது.

याप्त, स्त्री॰ அடைதல்; வரவு.

याम, पु॰ ஜாமம்.

यामिनी, स्त्री॰ ராத்திரி.

यार, पु॰ சிநேகிதன்; கள்ளக் கணவன்; —**वाश** சிநேக பாவமுள்ள.

याराना, पु॰ சிநேக பாவம். वि॰ சிநேகன் போன்ற.

यारी, स्त्री॰ சிநேகம் ; கள்ளக் காதல்.

याल, स्त्री॰ பிடரி மயிர்.

यावर, पु॰ உதவி செய்பவன்.

यास, स्त्री॰ **निराशा** நம்பிக்கை யின்மை.

युक्त, त्रि॰ கூடிய ; உசித மான.

युगल, पु॰ ஜோடி.

युगांतर, पु॰ யுகமாறுதல்.

युग्म, पु॰ ஜோடி.

युत, त्रि॰ =**युक्त**.

युयुत्सा, स्त्री॰ யுத்த ஆசை.

युयुत्सु, त्रि॰ சண்டை பிடிக்க விரும்பும்.

युवक, पु॰ யுவன்.

युवति, **युवती**, } स्त्री॰ யுவதி.

युवा, वि॰ யௌவனமான.

यूँ, अ॰ =**यों**.

यूथ, पु॰ **झुंड** திரள்.

यूनान, पु॰ கிரீஸ் தேசம்.

यूनानी, वि॰ கிரேக்க.

यूप, पु॰ பலி பீடம்.

यों अ॰ இவ்விதம்.

योंही, अ॰ வெறுமனே ; சும்மா.

योग, पु॰ சந்திப்பு ; கூட்டல்; யோக சாஸ்திரம் ;—**फल** கூட்டுத் தொகை.

योग्य, वि॰ தகுந்த.

योग्यता, स्त्री॰ தகுதி.

योजक, वि॰ சேர்க்கும்.

योजन, पु॰ எட்டு மைல் தூரம்.

योजना, स्त्री॰ ஏற்பாடு.

योद्धा, पु॰ சிப்பாய்.

योनि, स्त्री॰ யோனி : சராங்கம்.

यौगिक, पु॰ கூட்டுச் சொல்.

र

रंक, वि॰ பரம ஏழை.

रंग, पु॰ நிறம் : ஆனந்தம் ; —**जमाना** பிரபாவிக்க ; —**ढंग** நிலைமை ;—**बदलना** கோபமடைய ; —**में भंग पड़ना** சந்தோஷம் தடைபட ;—**लाना** சக்தி அல்லது குணத்தைக் காண்பிக்க.

रंगत, स्त्री॰ நிலைமை ; ஜோர்.

रंगना, क्रि॰ स॰ சாயமேற்ற.

रंगबिरंगा, वि॰ பல நிறமான.

रंगभवन, पु॰ =**रंगमहल**.

रंगभूमि, स्त्री॰ நாடகசாலை ; யுத்த களம்.

रंगमहल, पु॰ விலாச மாளிகை.

रंगरली, स्त्री॰ ஆனந்தக் கொண்டாட்டம்.

रंगरूट, पु॰ சேனையில் புதிதாய்ச் சேருபவன் (recruit.)

रंगरेज़, पु॰ சாயம் போடுபவன்.

रंगरेली, स्त्री॰ = रंगरली.

रंगवाना, क्रि॰ स॰ சாயம் போடுவிக்க.

रंगशाला, स्त्री॰ நாடகசாலை.

रंगसाज़, पु॰ சாயம் போடுபவன்.

रंगाई, स्त्री॰ சாயவேலை; ஷைக்குக் கூலி.

रंगी, वि॰ ஆனந்திக்கும்.

रंगीन, त्रि॰ வர்ணமுள்ள; சுகப் பிரியமுள்ள.

रंगीला, त्रि॰ ரஸிகத் தன்மையுள்ள; அழகான.

रंच, **रंचक**, } त्रि॰ கொஞ்சம்.

रंज, वि॰ துக்கம்.

रंजक, पु॰ சந்தோஷமுண்டாக்கும்.

रंजन, पु॰ சந்தோஷப்படுத்துதல்.

रंजित, वि॰ வர்ணமிடப்பட்ட.

रंजिश, **रंजीदगी**, } स्त्री॰ துக்கித்தல்.

रंजीदा, त्रि॰ துக்கமடைந்த; கோபமுள்ள.

रँडापा, पु॰ விதவையாதல்.

रंडी, स्त्री॰ வேசி.

रंडुआ, **रँडुवा**, } पु॰ மனைவியை இழந்தவன்.

रंदना, क्रि॰ स॰ இழைக்க.

रंदा, पु॰ இழைப்புளி.

रंधन, पु॰ சமைத்தல்.

रंध्र, पु॰ துவாரம்.

रंभाना, क्रि॰ अ॰ மாடு கத்த.

रई, स्त्री॰ மத்து.

रईस, पु॰ மிராசுதார்; கனவான்.

रऊसा, पु॰ (**रईस का बहुवचन**) கனவான்கள்.

रक़बा, पु॰ விஸ்தீர்ணம்.

रक़म, स्त्री॰ பணம், விதம், ரகம்.

रकाब, स्त्री॰ ஜேணத்தில் தொங்கும் கால் தாங்கல்.

रकाबी, சிறு தட்டு.

रक़ीक़, त्रि॰ திரவமான; மிருதுவான.

रकीक, त्रि॰ பலஹீனமான; அல்பமான.

रक़ीब, पु॰ போட்டிக் காதலன்; சத்துரு.

रक्तपात, पु॰ ரத்தம் சிந்துதல்.

रक्षाबंधन, पु॰ ஆவணி அவிட்டத்தன்று நடக்கும் வட இந்தியப் பண்டிகை.

रक्षित, वि॰ காப்பாற்றப்பட்ட.

रक्ष्य, वि॰ காப்பாற்றத் தகுந்த.

रखना, क्रि॰ स॰ வைக்க.

रखवाला, पु॰ ரக்ஷகன் ; காவல் காரன்.

रखवाली, स्त्री॰ காவல் காத்தல்.

रखाई, स्त्री॰ ரக்ஷித்தல் ; ரெ... யின் கூலி.

रखाना, क्रि॰ स॰ வைக்கச் செய்ய.

रखेली, स्त्री॰ வைப்பு ஸ்திரீ.

रग, स्त्री॰ நரம்பு அல்லது நாடி.

रगड़, स्त्री॰ உரைதல்; தேய்த்தல்,

रगड़ना, क्रि॰ स॰ தேய்க்க. क्रि॰ अ॰ சிரமப்பட்டு உழைக்க.

रगेदना, क्रि॰ स॰ விரட்ட.

रचना, स्त्री॰ ஆக்குதல் ; செய்தல் ; சிங்காரித்துக்கொள்ளல்.

रचयिता, पु॰ ஆக்கியோன் ; இயற்றுபவன்.

रचाना, क्रि॰ स॰ மருதாணி இட்டுக் கொள்ள.

रचित, वि॰ இயற்றப்பட்ட.

रज, स्त्री॰ தூசி. पु॰ பூத்தூள் ; வண்ணான்.

रजक, पु॰ வண்ணான்.

रजत, स्त्री॰ வெள்ளி. वि॰ வெண்மையான.

रजनी, स्त्री॰ ராத்திரி ; மஞ்சள் ;—कर சந்திரன்.

रजनीचर, पु॰ ராக்ஷசன்.

रजवाड़ा, पु॰ ராஜ்யம் ; சுதேசி ராஜ்யம்.

रज़ा, स्त्री॰ விடுமுறை ; இஷ்டம்.

रज़ाई, स्त्री॰ போர்த்திக்கொள்ளும் மெத்தை.

रज़ामंद, वि॰ सहमत சம்மதப்பட்ட.

रज़ील, वि॰ ஜாதியில் தாழ்ந்த; அற்பமான.

रज्जु, स्त्री॰ கயிர்.

रट, स्त्री॰ உருப்போடுதல் ; ஜபித்தல்.

रटना, क्रि॰ स॰ மனப்பாடம் செய்ய.

रण, पु॰ யுத்தம் ;—क्षेत्र யுத்த களம் ;—रंग யுத்த ...க்

सम् ;—स्तम्भ विजयஸ்தம்பம்.

रत, वि॰ ஈடுபட்ட ; பற்றுதல் கொண்ட.

रतजगा, पु॰ இரா விழிப்பு.

रतनार, रतनारा, } वि॰ சிவந்த.

रतनारी, स्त्री॰ சிவப்பு.

रतौंधी, स्त्री॰ மாலைக்கண்.

रत्ती, स्त्री॰ குந்துமணி நிறுவை (எட்டு அரிசி). वि॰ மிகச் சிறிய.

रत्नाकर, पु॰ சமுத்திரம் ; சுரங்கம்.

रद, रदन, } पु॰ பல்.

रदपट, पु॰ உதடு.

रद्द, वि॰ வெட்டி நறுக்கி உருமாற்றப் பட்ட ; ரத்து செய்யப்பட்ட. स्त्री॰ வாந்தி;—करना ரத்து செய்ய.

रद्दा, पु॰ சுவற்றின் செங்கல் வரிசை ; அடுக்கு.

रद्दी, वि॰ உபயோகமற்ற.

रनबाँकुरा, पु॰ சூரவீரன்.

रनवास, रनिवास, } पु॰ அந்தப்புரம்.

रपटना, क्रि॰ अ॰ சறுக்க ; நழுவ.

रफ़ल, पु॰ துப்பாக்கி (rifle); கம்பிளி.

रफ़ा, वि॰ விலக்கப்பட்ட ; —करना விலக்க.

रफ़ीक़, पु॰ தோழன் ; உதவி புரிபவன்.

रफ़ू, पु॰ இழைத்தையல் ;=गर इழைத்தையல்போடுபவன்.

रफ़ूचक्कर, वि॰ गायब மாயமாய் மறைந்த ;—होना மாயமாய் மறைய.

रफ़्त, वि॰ கழிந்த.

रफ़्तगी, स्त्री॰ செல்லுதல்.

रफ़्तनी, स्त्री॰ ஏற்றுமதி.

रफ़्तार, स्त्री॰ गति செல்லும் வேகம்.

रफ़्ता-रफ़्ता, क्रि॰ वि॰ மெள்ள மெள்ள.

रब, पु॰ கடவுள்.

रबड़, पु॰ ரப்பர்.

रबड़ी, स्त्री॰ திரட்டுப்பால்.

रबी, स्त्री॰ வஸந்தருது ; வஸந்த காலத்து அறுவடை.

रब्त, पु॰ அப்பியாசம் ; சம்பந்தம் ;—ज़ब्त சிநேகம்.

रमकना, क्रि॰ अ॰ ஊஞ்சலாட.

रमण, पु॰ விளையாட்டு ; சுகபோகம்.

रमणी, स्त्री॰ ஸ்திரீ.

रमणीक, रमणीय, } वि॰ அழகான.

रमता, वि॰ ஒரு இடத்தில் தங்காத.

रमना, क्रि॰ अ॰ மனது ஈடுபட; சென்றுவிட.

रमल, पु॰ ஆரூடம்.

रमाना, क्रि॰ स॰ மோகம் உண்டாக்க.

रमूज़, स्त्री॰ கண் ஜாடை; ரகசியம்.

रम्माल, पु॰ ஆரூடம் சொல்பவன்.

रम्य, वि॰ அழகான.

रय्यत, स्त्री॰ பிரஜை.

ररना, क्रि॰ अ॰ = रटना.

रली, स्त्री॰ ஆனந்தம்.

रव, पु॰ சத்தம்.

रवकना, क्रि॰ अ॰ ஓட.

रवाँ, वि॰ பாய்கிற; செல்லுகிற; அமுலில் இருக்கிற; பழக்கமான.

रवा, पु॰ மிகச் சிறு துண்டு; ரவை. वि॰ உசிதமான; வழக்கத்திலுள்ள.

रवाज, स्त्री॰ பழக்க வழக்கம்.

रवादार, वि॰ சம்பந்தப்பட்ட; பற்றுதலுள்ள; ரவை ரவையான.

रवानगी, स्त्री॰ புறப்படுதல்.

रवाना, वि॰ புறப்பட்ட; —होना புறப்பட.

रवा-रवी, स्त्री॰ சீக்கிரம்.

रवि, पु॰ சூரியன்.

रविश, स्त्री॰ போக்கு; பாத்திகளின் நடுவிலிருக்கும் சிறு பாதை.

रवैयत, स्त्री॰ தென்படுதல்; தரிசனம்.

रवैया, पु॰ நடத்தை; மாதிரி.

रशीद, वि॰ உபதேசத்தால் சீர்திருத்தப்பட்ட.

रश्क, पु॰ பொறாமை.

रश्मि, पु॰ கிரணம்.

रस, पु॰ சாறு; ருசி.

रसज्ञ, त्रि॰ காவியரசஞான முள்ள.

रसद, स्त्री॰ பங்கு; சேனையின் ஆகாரப் பொருள்.

रसदार, वि॰ ரஸமுள்ள.

रसना, स्त्री॰ நாக்கு. क्रि॰ अ॰ சொட்ட; ரஸிக்க.

रसराज, पु॰ பாதரஸம்.

रसरी, स्त्री॰ रस्सी கயிர்.

रसाँ, वि॰ पहुँचानेवाला சேர்ப்பிக்கிற.

रसा, स्त्री॰ பூமி; நாக்கு.

रसाई, स्त्री॰ எட்டுதல்.

रसाना, क्रि॰ स॰ ஈயப்பற்று வைக்க.

रसाल, पु॰ மாம்பழம். वि॰ இனிமையான.

रसिक, पु॰ ரஸிகன்.

रसित, पु॰ தொனி.

रसिया, पु॰ ரஸிகன்.

रसीद, स्त्री॰ ரசீது.

रसीदा, वि॰ पाया हुआ அடைந்த.

रसीला, वि॰ ரஸம் நிறைந்த.

रसूम, पु॰ பழக்க வழக்கங்கள்.

रसूल, पु॰ தேவதூதன்.

रसोइया, पु॰ சமையற்காரன்.

रसोई, स्त्री॰ சமையல்; சமையலறை;— घर சமையலறை; —दार சமையற்காரன்.

रस्ता, पु॰ रास्ता வழி.

रस्म, स्त्री॰ பழக்க வழக்கம்.

रस्मी, वि॰ சாதாரணமான.

रस्सा, पु॰ வடக் கயிறு.

रस्सी, स्त्री॰ கயிறு.

रहँट, पु॰ தண்ணீர் இறைக்கும் ஒருவித ஏற்றம்.

रहटा, पु॰ ராட்டினம்.

रहन, स्त्री॰ நடத்தை.

रहन-सहन, स्त्री॰ வாழ்க்கை முறை.

रहना, क्रि॰ अ॰ வசிக்க.

रह-नुमा, } वि॰ வழி காட்டுகிற.
रह-बर, }

रहम, पु॰ கருணை;— दिल தயாளு.

रहमत, स्त्री॰ கருணை.

रहमान, वि॰ தயாளு.

रहवाई, स्त्री॰ வீட்டு வாடகை.

रहस, पु॰ ரகசியம்; ஆனந்தமயமான நிலை; தனி இடம்.

रहसना, क्रि॰ अ॰ ஆனந்திக்க.

रहाई, स्त्री॰ சுகம்; அமைதி.

रहित, क्रि॰ वि॰ बिना இல்லாமல்.

रहिला, पु॰ चना கொத்துக் கடலை.

रहीम, वि॰ தயாளு.

रांगा, पु॰ ஈயம்.

रांचना, क्रि॰ स॰ சாயம் ஏற்ற.

रांड, स्त्री॰ விதவை.

रांधना, क्रि॰ स॰ சமைக்க.

राइ, पु॰ சிற்றரசன்.

राई, स्त्री॰ கடுகு.

राका, स्त्री॰ பௌர்ணமி இரவு.

राकेश, पु॰ சந்திரன்.

राख, स्त्री॰ சாம்பல்.

राखी, स्त्री॰ ரக்ஷைக் கயிறு.

रागी, पु० காதலன். वि० சிற்றின்பப் பிரியனான; சிவந்த.

राज़, पु० ரகசியம்.

राज, पु० ஆட்சி; ராஜ்யம்; கொத்தன்.

राजकर, पु० சர்க்கார் வரி.

राजकीय, वि० அரசியல் சம்பந்தமான.

राजगद्दी, स्त्री० சிங்காசனம்.

राजगीर, पु० கொத்தன்.

राजत्व, पु० அரசியல்.

राजपथ, पु० ராஜவீதி.

राजमहल, पु० அரண்மனை.

राजयक्ष्मा, पु० க்ஷயரோகம்.

राजसी, वि० அரசர்களுக்குத் தகுந்த.

राजि, स्त्री० வரிசை; கோடு.

राजित, वि० சோபிக்கும்.

राजिव, पु० தாமரை.

राजी, स्त्री० வரிசை.

राज़ी, वि० ராஜியான; ஏற்பாட்டை ஒப்புக்கொண்ட; —**खुशी** சந்தோஷ —**खुशी** स्त्री० சௌக்கியம்.

राज़ीनामा, पु० வாதிப் பிரதிவாதியின் ராஜிப் பத்திரம்.

राजीव, पु० தாமரை.

राज्यतंत्र, पु० அரசியல் முறை.

राज्यव्यवस्था, स्त्री० அரசியல் ஏற்பாடு; சட்டம்.

राढ़, वि० அற்பமான.

रात, स्त्री० இரவு.

रातिब, पु० பிராணிகளின் உணவு.

रान, स्त्री० **जांघ** தொடை.

रानी, स्त्री० ராணி; எஜமானி.

राब, स्त्री० கருப்பஞ்சாற்றின் பாகு.

राब्ता, पु० சிநேகம்; உறவு.

रामतरोई स्त्री० வெண்டைக்காய்.

रामरज, स्त्री० கோபிச்சந்தனம்.

रामरस, पु० உப்பு.

रामबान, वि० சீக்கிரத்தில் குணப்படுத்துகிற (மருந்து).

राय, वि० ராஜா स्त्री० அபிப்பிராயம்.

रायज, वि० பழக்கத்திலிருக்கிற.

रार, पु० சச்சரவு.

राल, स्त्री० உமிழ் நீர்.

रावटी, स्त्री० கூடாரம்.

रावत, पु० சிற்றரசன்; தலைவன்.

रावल, पु० ராஜா; அந்தப்புரம்.

राशि, स्त्री॰ குவியல் ; மேஷம் முதலிய ராசி.
राष्ट्र, पु॰ தேசம்.
राष्ट्रतंत्र, पु॰ ஆட்சி முறை.
राष्ट्रीय, वि॰ தேசிய.
रास, स्त्री॰ ராஸக் கிரீடை.
रासभ, पु॰ கழுதை.
रासायनिक, वि॰ ரஸாயனம் அறிந்த.
रास्त, वि॰ சரியான ; உசிதமான ; அனுகூலமான ; **—बाज़** யோக்கியமான.
रास्ता, வழி.
रास्ती, स्त्री॰ உண்மை.
राह, स्त्री॰ வழி ;**—गीर** பிரயாணி ;**—जन** கொள்ளைக்காரன் ;**—जनी** கொள்ளை ; **—खोटी करना** வழியில் தாமதிக்க.
राहत, स्त्री॰ சௌக்கியம.
राही, पु॰ வழிப்போக்கன்.
रिआयत, स्त्री॰ சலுகை.
रिआया, स्त्री॰ பிரஜை.
रिकाबी, स्त्री॰ சிறு தட்டு.
रिक़्क़त, स्त्री॰ மிருதுத் தன்மை; கிருபை.
रिक़्त, वि॰ खाली, காலியான.
रिज़क, पु॰ ஜீவனோபாயம்.
रिज़ाली, स्त्री॰ வெட்கக்கேடு.
रिज़्क़, पु॰ ஜீவனோபாயம்.
रिझाना, क्रि॰ स॰ மயக்க ; சந்தோஷப் படுத்த.
रिझाव, पु॰ சந்தோஷமடைதல்.
रिनो, वि॰ ऋणी, கடன் பட்ட.
रिपु, पु॰ சத்துரு.
रिमझिम, स्त्री॰ தூற்றல்(மழை)
रिया, स्त्री॰ வஞ்சனை ;**—कार** வஞ்சிக்கும்.
रियाज़, पु॰ தோட்டங்கள்.
रियाज़ी, स्त्री॰ கணிதம், ஜோதிஷம், சங்கீதம் முதலிய கலைகள்.
रियासत, स्त्री॰ தேசிய சமஸ்தானம்.
रिवाज़, पु॰ பழக்க வழக்கம்.
रिश्ता, पु॰ உறவு.
रिश्तेदार, पु॰ உறவினர்.
रिश्वत, स्त्री॰ லஞ்சம் ;**—ख़ोर** லஞ்சம் வாங்குகிற.
रिस, स्त्री॰ கோபம்.
रिसाना, क्रि॰ अ॰ கோபமடைய.
रिसाल, पु॰ சர்க்கார வரி.
रिसालदार, पु॰ குதிரைப்படை உத்தியோகஸ்தன்.
रिसाला, पु॰ குதிரைப்படை.
रिहल, स्त्री॰ புஸ்தக பீடம்.
रिहा, वि॰ मुक्त விடுதலையடைந்த.

रिहाई, स्त्री॰ விடுதலை.
रींधना, क्रि॰ स॰ = रांधना.
रीछ, पु॰ கரடி.
रीझना, क्रि॰ अ॰ மயங்க ; சந்தோஷமடைய.
रीठा, पु॰ பூந்திக் கொட்டை.
रीढ़, स्त्री॰ முதுகெலும்பு.
रीता, वि॰ காலியான.
रीति, स्त्री॰ முறை ; நியமம்.
रीस, स्त्री॰ கோபம் ; பொறாமை ; போட்டி.
रुंड, पु॰ தலையில்லாத முண்டம்.
रुंधना, क्रि॰ अ॰ சிக்கிக் கொள்ள ; அடைபட ; சூழப்பட.
रुआब, पु॰ = रोब.
रुकना, क्रि॰ अ॰ தங்க; தடைப்பட .
रुक्का, पु॰ ரோக்கா, சீட்டு ; குறிப்பு.
रुख, पु॰ மரம்.
रुक्म, पु॰ பொன்.
रुक्ष, वि॰ வரண்ட ; உலர்ந்த ; மினுமினுப்பு இல்லாத.
रुख़, पु॰ கன்னம். क्रि॰ वि॰ तरफ़ பக்கமாய்.
रुख़सत, स्त्री॰ புறப்படுதல்.
रुख़सती, स्त्री॰ விடை யளித்தல்.
रुख़सार, पु॰ கன்னம்.
रुखाई, स्त्री॰ வரட்சி.
रुखानी, स्त्री॰ உளி.
रुग्ण, वि॰ நோயுள்ள.
रुचना, क्रि॰ अ॰ பிடித்திருக்க.
रुचि, स्त्री॰ பிரியம் ; ருசி ; —कर பிடித்த.
रुचिर, वि॰ அழகான.
रुज, पु॰ வேதனை ; காசம்.
रुजाली, स्त्री॰ பல கஷ்டங்கள்.
रुजी, वि॰ நோயுள்ள.
रुजू, वि॰ பற்றுதலுள்ள.
रुठाना, क्रि॰ स॰ கோபமூட்ட.
रुतबा, पु॰ மரியாதை ; பதவி.
रुदन, वि॰ அழுகை.
रुद्ध, वि॰ சூழப்பட்ட ; தடுக்கப்பட்ட.
रुद्र, वि॰ பயங்கரமான.
रुधिर, पु॰ ரத்தம்.
रुपया, पु॰ ரூபாய் ; பணம்.
रुपहला, वि॰ வெள்ளி நிறமான ; வெள்ளி போன்ற.
रुमूज़, स्त्री॰ கண் ஜாடை ; சூக்ஷ்மமான விஷயம் ; ரகசியம்.
रुरुआ, पु॰ ஒருவித பெரிய ஆந்தை.
रुलाई, स्त्री॰ அழுகை.
रुलाना, क्रि॰ स॰ அழவைக்க.
रुष्ट, वि॰ கோபமான.

रुसवा, वि॰ அபக்கியாதி பெற்ற.

रुसवाई, स्त्री॰ கெட்ட பெயர்; களங்கம்.

रुसूख, पु॰ திடத்தனம்; தைரியம்.

रुसूम, पु॰ **रस्म** பழக்க வழக்கங்கள்.

रूंधना, क्रि॰ स॰ வேலிபோட.

रू, पु॰ **चेहरा** முகம்.

रूई, स्त्री॰ பஞ்சு;—**दार** பஞ்சு நிறைந்த.

रूख, पु॰ மரம்.

रूखा, त्रि॰ சொர சொரப்பான; ஈரமற்ற; வரண்ட.

रूठना, क्रि॰ अ॰ மனம் சுணங்க.

रूढ़,
रूढ़ा, } वि॰ உத்தமமான.

रूद, वि॰ ஏறிய.

रूढ़ि, स्त्री॰ பழக்கம்; வழக்கம்.

रूपक, पु॰ உருவம்; நாடகம்; ஒரு காவிய அலங்காரம்.

रूपा, पु॰ வெள்ளி.

रूपोश, वि॰ மறைந்த.

रू-बकार, पु॰ ஆஜராக்குதல்; கோர்ட்டு உத்திரவு (summons).

रू-बरू, क्रि॰ त्रि॰ **सामने** எதிரே.

रूमाल, पु॰ கைக்குட்டை.

रूरा, त्रि॰ அழகான.

रू-रिआयत, स्त्री॰ பக்ஷபாதம்; சலுகை.

रूसना, क्रि॰ अ॰ = **रूठना.**

रूह, स्त्री॰ ஆத்மா; சத்து.

रूहानी, वि॰ ஆத்மா சம்பந்தமான.

रेंकना, क्रि॰ अ॰ கழுதை கத்த.

रेंगना, क्रि॰ अ॰ ஊர்ந்து செல்ல.

रेंड़, पु॰ ஆமணக்கு.

रेंड़ी, स्त्री॰ ஆமணக்கு விதை.

रेख, स्त्री॰ கோடு; அடையாளம்; புது மீசை.

रेखता, पु॰ ஒரு விதப் பாட்டு.

रेखा, स्त्री॰ கோடு.

रेग, पु॰ = **रेत.**

रेगिस्तान, पु॰ பாலைவனம்.

रेचक, त्रि॰ பேதியுண்டாக்கும் (மருந்து).

रेचन, पु॰ பேதி மருந்து.

रेचना, क्रि॰ स॰ பேதியுண்டாக்க.

रेज़, स्त्री॰ பக்ஷிகளின் கலரவம்.

रेज़गारी,
रेज़गी, } स्त्री॰ சில்லரை.

रेज़ा, पु॰ மிகச் சிறிய துண்டு ; சித்தாள்.
रेणु, स्त्री॰ தூசி.
रेणुका, स्त्री॰ மணல் ; தூசி.
रेत, स्त्री॰ மணல்.
रेतना, क्रि॰ स॰ ராவ.
रेता, पु॰ மணல் ; மணற்பாங் கான மைதானம்.
रेती, स्त्री॰ அரம் ; மணல் மேடு.
रेतीला, वि॰ மணற் பாங் கான.
रेफ़, पु॰ நாகரியில் எழுத் துக்குமேல்வரும் (ர்) என் னும் அடையாளம் (ˆ).
रेल, स्त्री॰ தண்டவாளம் ; (rail) ; அபரிமிதம்.
रेलना, क्रि॰ स॰ முன்புறம் தள்ள ; மிகவும் நிரம்பி இருக்க.
रेलपेल, स्त्री॰ பெரிய கூட்டம்.
रेला, पु॰ பிரவாகம்.
रेवड़ी, स्त्री॰ எள், சர்க்கரை முதலியன சேர்த்துத் தயாரித்த தின்பண்டம்.
रेशम, पु॰ பட்டு.
रेशमी, वि॰ பட்டால் செய்த.
रेशा, पु॰ நார்.
रेह, स्त्री॰ உவர் மண்.
रेहन, पु॰ அடகு ;—दार அட குக்காக பொருள் பெற் றுக்கொள்பவன் ; —नामा அடமான பத்திரம்.
रैन, स्त्री॰ இரவு.
रैयत, स्त्री॰ குடிகள்.
रोंगटा, पु॰ ரோமம்.
रोआब, पु॰ =रोब.
रोक, स्त्री॰ தடங்கல் ; தடுத் தல் ; தடுக்கும் வஸ்து.
रोक-टोक, स्त्री॰ தடங்கல்.
रोकड़, स्त्री॰ ரொக்கம்.
रोकड़िया, पु॰ பொக்கிஷதார்.
रोकना, क्रि॰ स॰ தடுக்க.
रोग, पु॰ வியாதி.
रोग़न, पु॰ எண்ணெய் ; பாலிஷ்.
रोगी, वि॰ நோயுள்ள.
रोचक, रोचन, } वि॰ பிடித்த.
रोज़, क्रि॰ वि॰ ஒவ்வொரு நாளும். पु॰ நாள் ;—गार தொழில் :—गारी வியா பாரி ;—नामचा தினசரிக் குறிப்பு.
रोज़मर्रा, क्रि॰ वि॰ ஒவ்வொரு நாளும. पु॰ தினசரி பாஷை.
रोज़ा, पु॰ விரதம் ; (முகம் மதியர்களின்) உபவாசம்; —रखना உபவாசம் செய்ய.

रोज़ाना, क्रि॰ वि॰ ஒவ்வொரு நாளும்.

रोज़ी, स्त्री॰ ஜீவனோபாயம்.

रोज़ीना, पु॰ தினசரிக் கூலி; சம்பளம்.

रोट, पु॰ பெரிய ரொட்டி.

रोटी, स्त्री॰ ரொட்டி; —**दाल चलना,** ஜீவனம் நடந்துவர.

रोड़ा, पु॰ சரளை; —**अटकाना, डालना** தடை செய்ய.

रोदन, पु॰ அழுகை.

रोदा, पु॰ **प्रत्यंचा** வில் நாண்.

रोधन, पु॰ தடங்கல்.

रोना, क्रि॰ अ॰ அழ; —**पीटना** துக்கம் கொண்டாட.

रोपण, पु॰ மேலே வைத்தல்; ஸ்தாபித்தல்.

रोपना, क्रि॰ स॰ நாற்று நட; ஸ்தாபிக்க.

रोपनी, स्त्री॰ நாற்று நடல்.

रोपित, वि॰ நடப்பட்ட; ஸ்தாபிக்கப்பட்ட.

रोब, पु॰ செல்வாக்கு; பிரபாவம்; ஷியால் பிறர் மனதில் உதிக்கும் பயம் அல்லது ஆதங்கம்; —**जमाना** செல்வாக்கு நிலைநிறுத்த; ... செல்வாக்குள்ள; —**में आना** பயப்பட.

रोम, पु॰ ரோமம்; —**हर्षण** மயிர்க் கூச்சல்.

रोमपाट, पु॰ கம்பளி.

रोमांच, पु॰ மயிர்க் கூச்சல்.

रोयां, पु॰ ரோமம்.

रोर, स्त्री॰ **शोर** இரைச்சல்.

रोरी, स्त्री॰ =**रोली.**

रोला, पु॰ **शोरगुल** இரைச்சல்.

रोली, स्त्री॰ குங்குமம்.

रोशन, त्रि॰ பிரகாசிக்கிற; பிரசித்திபெற்ற.

रोशनचौकी, स्त्री॰ ஒருவித குழல் வாத்தியம். (clarionet.).

रोशनदान, पु॰ மேல் ஜன்னல் (ventilator.)

रोशन-दिमाग़, पु॰ மூக்குப் பொடி.

रोशनाई, स्त्री॰ எழுதும் மை.

रोशनी, स्त्री॰ வெளிச்சம், பிரகாசம்.

रोष, पु॰ ரோஷம்; கோபம்.

रोषी, वि॰ கோபமுள்ள.

रोहण, पु॰ ஏறுதல்.

रोहित, वि॰ சிவந்த.

रोही, वि॰ ஏறுகிற.

रोहू, स्त्री॰ ஒருவிதப் பெரிய மீன்.

रौंद, स्त्री॰ வட்டம் ; சோந்து. (Round).
रौंदना, क्रि॰ स॰ நசுக்க; அரைக்க.
रौं, पु॰ गति நடை.
रौग़न, पु॰ = रोग़न.
रौज़ा, पु॰ கல்லறை ; சமாதி.
रौताई, स्त्री॰ தலைமை.
रौद्र, वि॰ பயங்கரமான.
रौनक़, स्त्री॰ அழகு ; பகட்டு.
रौप्य, पु॰ வெள்ளி.
रौरव, वि॰ பயங்கரமான (நரகம்).
रौरे, सर्व॰ தாங்கள் (எட்டாம் வேற்றுமையில்).
रौला, पु॰ இரைச்சல்.
रौशन, वि॰ = रोशन,

ल

लंक, स्त्री॰ இடுப்பு.
लंग, पु॰ காலொடிந்த.
लंगड़ा, वि॰ நொண்டி.
लंगड़ाना, क्रि॰ अ॰ நொண்ட.
लंगर, पु॰ நங்கூரம் ; தர்ம போஜனம்.
लंगूर, पु॰ குரங்கு ; குரங்கின் வால்.
लंगूल, पु॰ வால்.
लंगोटी, स्त्री॰ கௌபீனம்.
लंगोटिया, यार, பால்ய காலத்து சிநேகிதன்).
लंघन, पु॰ உபவாசம்; தாண்டுதல்.
लंठ, वि॰ முட்டாள் : முரடன்.
लंतरानी, स्त्री॰ வீண் பெருமை; டம்பம்.
लंपट, वि॰ காம வெறி கொண்ட.
लंबकर्ण, वि॰ நீண்ட காதுள்ள. पु॰ கழுதை.
लंबर, पु॰ இலக்கம்.
लंबा, वि॰ நீண்ட :—होना 'கம்பி நீட்ட.'
लंबाई, } लंबान, } स्त्री॰ நீளம்.
लकड़फोड़, पु॰ மரங்கொத்திக் குருவி.
लकड़हारा, पु॰ விறகு வெட்டி.
लकड़ी, स्त्री॰ கட்டை : மரத்துண்டு.
लक़ब, पु॰ உபப்பெயர். பட்டம்.
लक़लक़, पु॰ நாரை.
लक़वा, पु॰ பக்கவாதம்.
लकीर, स्त्री॰ கோடு ; का फ़क़ीर होना, தானக யோசிக்காமல் பழையமுறைகளைக் கடைப் பிடிப்பவன் ;—

पीटना தானாக யோசிக்காமல் பழைய முறைகளைக் கடைப்பிடிக்க.

लकुट, स्त्री॰ தடி ; கம்பு.

लक्कड़, पु॰ மரக்கட்டை.

लक़-व-दक़, वि॰ பாழடைந்த.

लक्ष, वि॰ லக்ஷம்.

लक्षण, पु॰ லக்ஷணம் ; அடையாளம்.

लक्षित, वि॰ குறிவைத்த.

लक्ष्य, पु॰ உத்தேசம் ; குறி.

लखपती, पु॰ லக்ஷாதிபதி.

लखलखा पु॰ மூர்ச்சையைப் போக்கும் வாசனைத் திரவியம்.

लख़्त, पु॰ **टुकड़ा** துண்டு.

लग, अ॰ तक வரையில் ; **लिये** நிமித்தம்.

लगन, स्त्री॰ பற்றுதல் ; ஊக்கம் ; முகூர்த்த நேரம்.

लगना, क्रि॰ अ॰ பட ; சேர ; சந்திக்க ; ஒட்ட ; ஆரம்பிக்க ; அழுக ; மூடப்பட.

लगभग, क्रि॰ वि॰ **करीब** கிட்டத்தட்ட.

लगातार, क्रि॰ वि॰ தொடர்ச்சியாய்.

लगान, पु॰ நிலவரி.

लगाना, क्रि॰ स॰ அடுக்க ; ஒட்டவைக்க; நட ; கரை சேர்க்க ; செலவு செய்ய ; படச்செய்ய ; பால் கறக்க ;—**बुझाना** உபயோகிக்க ; சாட்ட ; போட ; அமர்த்த ; கோள் சொல்ல ; வத்தி வைக்க.

लगाम, स्त्री॰ குதிரையின் லகான், கடிவாளம்.

लगायत, क्रि॰ वि॰ கூடினவுடனாய்; சேர்ந்து. अ॰ வரையில்.

लगालगी, स्त्री॰ பற்றுதல் ; சம்பந்தம்.

लगाव, पु॰ சம்பந்தம்.

लग्गा, पु॰ } நீண்ட மூங்கில்;
लग्गी, स्त्री॰ } தொரட்டு ; ஆரம்பம்.

लघड़, पु॰ ராஜாளி ; சிறுத்தை.

लघु, वि॰ **छोटा** சிறிய.

लघुचेता, पु॰ அல்ப எண்ணக்காரன்.

लघुमति, वि॰ அறிவற்ற.

लघुशंका, स्त्री॰ மூத்திரம் பெய்தல்.

लचक, स्त्री॰ வளைதல்.

लचकना, } क्रि॰ अ॰ வளைந்து
लचना, } கொடுக்க.

लच्छ, पु॰ லக்ஷம்.

लच्छा, पु॰ கட்டு ; குஞ்சலம்.

लच्छेदार, त्रि॰ திரி திரியாயி ருக்கும ; ஸ்வாரஸ்ய மான ; இனிமையான.

लजाधुर, वि॰ மிகவும் வெட் கப்படும்.

लजाना, क्रि॰ अ॰ வெட்கப்பட. क्रि॰ स॰ வெட்கப்படுத்த,

लजालू, पु॰ 'தொட்டாச் சுரு ங்கி' என்னும் செடி ; நாண முள்ளவன்.

लज़ीज़, वि॰ மிக ருசியான.

लजीला,
लजीहा,
लजौहाँ, } वि॰ நாணமுள்ள.

लज़्ज़त, स्त्री॰ ருசி.

लज्जा, स्त्री॰ வெட்கம் ; மானம் ; மரியாதை.

लज्जित, त्रि॰ வெட்கப்பட்ட.

लट, स्त्री॰ மயிர்க் கொத்து ; —आना மாட்டிக்கொள்ள.

लटकना, क्रि॰ अ॰ தொங்க.

लटका, पु॰ பேசுவதில் செயற் கைச் சேஷ்டை.

लटकाना, क्रि॰ स॰ தொங்க விட,

लटकौंवा, वि॰ தொங்குகிற.

लटना, क्रि॰ अ॰ களைத்து விழ ; மெலிந்து பலஹீனமாக ; ஆசைப்பட.

लटपटा, वि॰ உருண்டு பிரண்ட ; தள்ளாடிய.

लटपटाना, क्रि॰ अ॰ தள்ளாட ; மோகித்துப் போக.

लट्टू, पु॰ பம்பரம் ;—होना மனம் கவர்ந்துபோக.

लट्ठ, पु॰ பெரிய தடி ;—बाज़ சிலம்பக்காரன் ; — मार கொடூரமான.

लट्ठा, पु॰ மரக்கட்டை.

लठैत, पु॰ சிலம்பக்காரன்.

लड़ई, स्त्री॰ சண்டை.

लड़, स्त्री॰ மணிகளின் சரம.

लड़कई, स्त्री॰ लड़कपन சிறு பிரா யம்.

लड़का, पु॰ பையன் ; குமா ரன் ;—बाला மக்கள்.

लड़कौरी, वि॰ கைக்குழந்தை யுள்ள.

लड़खड़ाना, क्रि॰ अ॰ தள்ளாட.

लड़ना, क्रि॰ अ॰ சண்டையிட; மோத.

लड़ाई, स्त्री॰ சண்டை ; மனஸ் தாபம்.

लड़ाका, पु॰ யுத்தவீரன் ; சண் டையிடும் சுபாவமுள்ள வன்.

लड़ाना, क्रि० स० சண்டை செய்விக்க; செல்லம் கொஞ்ச; உபயோகிக்க.

लड़ैता, वि० प्यारा செல்வமான.

लड्डू, पु० லட்டு.

लत, स्त्री० கெட்ட பழக்கம்.

लतखोरा, पु० உதை வாங்குபவன்; கால்மிதி.

लता, स्त्री० கொடி.

लताड़ना, क्रि० स० காலால் நசுக்க.

लताफ़त, स्त्री० சூக்ஷ்மத்தன்மை; நேர்த்தியாயிருத்தல்.

लतिका, स्त्री० சிறு கொடி.

लतियाना, क्रि० स० நன்றாய் உதைக்க.

लतीफ़, वि० ஸ்வாரஸ்யமான; நேர்த்தியான; மிருதுவான; சூக்ஷ்மமான.

लतीफ़ा, पु० விநோதத் துணுக்கு.

लत्ता, पु० கந்தல்.

लथपथ, वि० நனைந்த.

लथेड़ना, क्रि० स० சேற்றில் அழுக்காக்க; அதட்ட; தொந்திரவு செய்ய.

लदना, क्रि० अ० சுமை ஏற்றப்பட.

लदुवा, **लद्दू**, वि० சுமை தூக்கும்.

लद्धड़, वि० சோம்பல் உள்ள.

लपक, स्त्री० ஜ்வாலை; பிரகாசம்; சூடு.

लपकना, क्रि० अ० வேகமாய்ப் பாய.

लपट, स्त्री० ஜ்வாலை.

लपटना, क्रि० अ० = **लिपटना**.

लपलपाना, क्रि० अ० கத்தி முதலிய வஸ்துக்கள் அசைந்து மின்னுதல்.

लपसी, स्त्री० ஹல்வா.

लपाना, क्रि० स० மெல்லிய பிரம்பு அல்லது குச்சியை இப்படியும் அப்படியும் ஆட்ட.

लपेट, स्त्री० மடித்தல்; சுற்றுதல்.

लपेटना, क्रि० स० மடிக்க; துணியில் சுற்ற.

लफ़ंग, **लफ़ंगा**, वि० விபசாரியான.

लफ़्ज़, पु० வார்த்தை.

लफ़्ज़ी, वि० வாய்மொழியான.

लब, पु० உதடு; ஓரம்.

लबड़-धोंधों, स्त्री० வம்புச் சண்டை; வீண் சச்சரவு.

लबनी, स्त्री॰ கள் இறக்கும் பானை.

लबरेज़, वि॰ வழிய வழிய நிறைந்த.

लब-व-लहजा, पु॰ பேசுகிற முறை.

लबादा, पु॰ பஞ்சடைத்த பெரிய சட்டை.

लबार, वि॰ பொய்; பொய் பேசும்.

लबारी, स्त्री॰ பொய் பேசுதல். त्रि॰ பொய் பேசுகிற.

लबालब, वि॰ வழிய வழிய நிறைந்து.

लबे-जान, वि॰ மரணத்தருவா யிலிருக்கும்.

लबेदा, पु॰ பருத்த தடி.

लब्ध, त्रि॰ கலந்த. पु॰ ஈவு.

लब्धप्रतिष्ठ, वि॰ கீர்த்தி வாய்ந்த.

लम्हा, पु॰ க்ஷணம்; நொடிப் பொழுது.

लय, पु॰ கலத்தல்; லயித்தல்; அன்பு; நாசம்; சங்கீதத்தின் லயம்.

लरजना, क्रि॰ अ॰ நடுங்க; பயப்பட.

लरी, स्त्री॰ =लड़.

ललक, स्त्री॰ பேராசை.

ललकना, क्रि॰ अ॰ மிகவும் விரும்ப.

ललकार, स्त्री॰ சண்டைக் கழைத்தல்.

ललकारना, क्रि॰ स॰ சண்டைக் கழைக்க.

ललचना, क्रि॰ अ॰ பேராசைப் பட.

ललचाना, क्रि॰ स॰ ஆசையுண் டாக்க.

ललचौहां, वि॰ பேராசை குடி கொண்ட.

ललन, पु॰ செல்வக் குழந்தை; அன்பான கணவன்.

ललना, स्त्री॰ ஸ்திரீ.

लला, पु॰ செல்வப் பிள்ளை; அன்பான கணவன்.

ललाई, स्त्री॰ சிவந்த நிறம்.

ललाट, पु॰ நெற்றி; தலை விதி.

ललाम, **ललित**, } वि॰ அழகான.

ललौहाँ, वि॰ சிவந்த.

लल्लोचप्पो, स्त्री॰ இனிமையாய் ஸ்துதி செய்பவன்.

लवंग, पु॰ கிராம்பு.

लव, पु॰ மிகச் சிறு அளவு.

लवण, पु॰ உப்பு.

लवन, पु॰ வெட்டுதல்; அறுவடை.

लवलीन, वि॰ லயித்த ; மூழ்கிய.

लवलेश, पु॰ மிகச் சிறு அளவு.

लवा, पु॰ பொரி (நெல் பொரி) ; ஒருவிதச் சிறிய குருவி.

लवारा, पु॰ கன்று.

लवाज़मा, पु॰ வேண்டிய சாமான்கள்.

लश्कर, पु॰ சேனை ; சேனையின் முகாம்.

लस, पु॰ ஒட்டிக் கொள்ளும் குணம் ; பசை.

लसना, क्रि॰ स॰ ஒட்ட. क्रि॰ अ॰ शोभित होना.

लसलसा, वि॰ பசையுள்ள.

लसी, स्त्री॰ பால் சர்பத்.

लसीला, वि॰ பசையுள்ள ; அழகான.

लस्टम-पस्टम, क्रि॰ वि॰ சவ்விதத்திலாவது.

लस्त, वि॰ களைத்த.

लस्सी, स्त्री॰ ஒட்டிக் கொள்ளும் தன்மை ; பால் சர்பத்.

लहँगा, पु॰ பாவாடை.

लहक, स्त्री॰ ஜ்வாலை.

लहकना, क्रि॰ अ॰ கொழுந்து விட்டெரிய.

लहजा, पु॰ பாடும் அல்லது பேசும் தொனி (intonation).

लहज़ा, पु॰ நொடிப்பொழுது.

लहद, स्त्री॰ கல்லறை, சமாதி.

लहन, स्त्री॰ குரல் ; தொனி.

लहनदार, पु॰ கடன் கொடுப்பவன்.

लहना, क्रि॰ स॰ அடைய. पु॰ கடன் வாங்கிய பணம்.

लहर, स्त्री॰ அலை ; உற்சாகம் ; விஷமேறுவது ;—**दार** அலைவுகளுள்ள, அழகான (wavy).

लहरा, पु॰ அலை.

लहराना, क्रि॰ अ॰ காற்றில் அசைய ; உற்சாக முண்டாக ; அலையடிக்க. क्रि॰ स॰ முன்னும் பின்னும் அசைக்க.

लहरी, स्त्री॰ அலை.

लहलहा, वि॰ हरा-भरा செழுமையாய் வளர்ந்த ; ஆனந்தத்தில் மூழ்கிய.

लहलहाना, क्रि॰ अ॰ हरा-भरा होना பசுமை நிறைய ; மலர்ந்திருக்க.

लहसुन, पु॰ உள்ளிப்பூண்டு.

लहालोट, वि॰ விழுந்து விழுந்து சிரிக்கும்.

लहू, पु॰ ரத்தம் :—**पानी एक करना**—சிரமப்பட்டு வேலை செய்ய ;—**का घूंट पीना** கோபத்தை அடக்கிக் கொள்ள.

लांग, स्त्री॰ வேஷ்டியின் கச்சை.

लांघना, क्रि॰ स॰ கடக்க.

लांच, स्त्री॰ **रिश्वत** லஞ்சம்.

लांछन, पु॰ மாசு ; அடையாளம்.

ला, उप॰ 'இல்லாத' என்ற அர்த்தம் தரும் ஒரு பகுதி.

ला-इलाज, वि॰ சிகிச்சை இல்லாத ; உபாயமில்லாத ;

लाई, स्त्री॰ நெல் பொரி.

लाख, स्त्री॰ அரக்கு.

लाख, वि॰ லக்ஷம். स्त्री॰ அரக்கு.

ला-खिराज, वि॰ வரியில்லாத (நிலம்) ; மானியமான.

लाग, स्त्री॰ பற்றுதல் ; அன்பு ; போட்டி.

लाग-डांट, स्त्री॰ போட்டி ; விரோதம்.

लागत, स्त्री॰ சாமான் தயாரிக்கும் செலவு ; அசல் விலை.

लागर, वि॰ மெலிந்த ; பலமற்ற.

लाचारी, स्त्री॰ க்ஷீண நிலைமை.

लागू, वि॰ அனுசரிக்கும் ;—**करना** அமுலில் கொண்டு வர ; **होना** அமுலில் வர.

लाघव, पु॰ சிறுமை. क्रि॰ वि॰ சுலபமாய் ; சுறுசுறுப்பாக.

लाचार, वि॰ கட்டாயப் படுத்தப்பட்ட, வேறு வழியற்ற.

लाचारी, स्त्री॰ கட்டாயம் ; வேறு வழியில்லாமை.

लाज, स्त्री॰ நாணம் ; வெட்கம்.

ला-जवाब, वि॰ இணையற்ற ; பதில் சொல்ல முடியாத.

लाज़िम, वि॰ உசிதமான.

लाज़िमी, वि॰ அவசியமான.

लाट, स्त्री॰ உயர்ந்த பருத்த தூண். पु॰ ஆங்கில பதவி (Lord);—**जंगी** சேனாதிபதி ;—**साहब** கவர்னர் - ஜெனரல்.

लाठी, स्त्री॰ தடி.

लाड़, पु॰ அன்பு, செல்வம்.

लाड़ला, वि॰ பிரியமான ; செல்வமான.

लात, स्त्री॰ பாதம் ; உதை.

लाद, स्त्री॰ குடல்.

लादना, क्रि॰ स॰ சுமைபேற்ற.

लादी, स्त्री॰ சுமை.

लानत, स्त्री॰ இகழ்ச்சி, அவமானம்.

लाना, क्रि॰ अ॰ எடுத்துக் கொண்டு வர.

लापता, वि॰ தகவல் இல்லாத; இழந்து போன.

लापरवा, लापरवाह, वि॰ இழந்துபோன; லக்ஷியமில்லாத; அஜாக்கிரதையான.

लापरवाही, स्त्री॰ கவலையின்மை; லக்ஷியமின்மை; அஜாக்கிரதை.

लाभ, पु॰ லாபம்;—**कारी, दायक,** பயன் தரக்கூடிய.

लाम, पु॰ சேனை; யுத்தக் களம்.

लाम-काफ़, पु॰ திட்டுதல்; கெட்ட வார்த்தை.

लायक़, वि॰ லாயக்கான; உசிதமான.

लार, स्त्री॰ உமிழ்நீர்.

लाल, पु॰ அன்பான சிறுபையன்; ரத்தினம். **वि॰** சிவந்த; அதிக கோபமுள்ள;—**पीले होना** கோபமடைய.

लालच, पु॰ பேராசை.

लालची, वि॰ பேராசையுள்ள.

लालटेन, स्त्री॰ லாந்தல்.

लालन, पु॰ செல்வமாய் வளர்த்தல்;—**पालन** வளர்த்தல், போஷித்தல்.

लाल-बुझक्कड़, पु॰ அனுமானமாய் மொத்த அர்த்தம் பார்ப்பவன்.

लाल-मिर्च, स्त्री॰ மிளகாய்.

लालसा, स्त्री॰ பேர் விருப்பம்; ஆவம்.

लाला, पु॰ ஒரு மரியாதை மொழி; குழந்தைகளை அழைக்கும் அன்பு மொழி.

लालायित, वि॰ ஆசைகொண்ட

लालित, वि॰ செல்வமான.

लालित्य, पु॰ அழகு.

लालिमा, स्त्री॰ சிவப்பு நிறம்.

लाली, स्त्री॰ சிவப்பு; கௌரவம்.

लाले, पु॰ பேராசை;—**पड़ना** ரொம்பவும் ஆசை கொள்ள.

लावण्य, पु॰ அழகு.

लावनी, स्त्री॰ 'லாவணி' பாட்டு.

लाव-लश्कर, पु॰ சேனையும் அதைச் சேர்ந்த ஆட்களும் சாமான்களும்.

लीची, स्त्री० நுங்குபோல் சதையுள்ள ஒரு இனிப்பான பழம்.

लीद, स्त्री० லத்தி.

लीन, वि० லயித்த ; தன்மயமான.

लीपना, क्रि० स० மெழுக.

लीलना, क्रि० स० விழுங்க.

लुंज, वि० கை, கால் இல்லாத, முடமான.

लुंड, पु० = रुंड.

लुआठा, पु० கொள்ளிக்கட்டை.

लुआब, पु० பசை.

लुक, पु० வார்னிஷ்.

लुकना, क्रि० अ० மறைந்து கொள்ள.

लुक़मा, पु० கவளம்.

लुकाना, क्रि० स० மறைக்க.

लुग़त, स्त्री० பாஷை ; அகராதி.

लुगाई, स्त्री० ஸ்திரீ.

लुग़ात, स्त्री० அகராதி.

लुच्चा, वि० கெட்ட நடத்தையுள்ள.

लुटना, क्रि० अ० கொள்ளையிடப்பட.

लुटाना, क्रि० अ० கொள்ளையிடும்படி செய்ய; அதிகச் செலவு செய்ய.

लुटिया, स्त्री० சிறு சொம்பு.

लुटेरा, पु० கொள்ளைக்காரன்.

लुठना, क्रि० अ० தரையில் விழ; புரள.

लुढ़कना, क्रि० अ० உருள.

लुढ़काना, क्रि० स० உருட்ட.

लुत्फ़, पु० ஆனந்தம் ; பிடித்திருத்தல்.

लुनना, क्रि० स० அறுவடை செய்ய.

लुनेरा, पु० அறுவடை செய்பவன்.

लुप्त, वि० மறைந்த ; தென்படாத.

लुब्ध, वि० ஆசை காட்டப்பட்ட.

लुभाना, क्रि० अ० ஆசை கொள்ள. क्रि० स० ஆசை காட்ட.

लुहार, पु० கருமான்.

लू, स्त्री० அனல் காற்று.

लूक, स्त्री० ஜ்வாலை ; அனல் காற்று.

लूका, पु० ஜ்வாலை.

लूट, स्त्री० கொள்ளை.

लूटना, क्रि० स० கொள்ளையடிக்க.

लूला, वि० முடமான.

लेंहड़, }
लेंहड़ा, } पु० மந்தை.

लेई, स्त्री॰ பசை ; சுண்ணும்புச் சாந்து.

लेख, पु॰ எழுதிய விஷயம் ; வியாசம்.

लेखक, पु॰ எழுத்தாளர் ; நூலாசிரியர்.

लेखनी, स्त्री॰ பேனு.

लेखा, पु॰ எண்ணிக்கை; அனுமானம் ; வரவு செலவு விபரம்.

लेखिका, स्त्री॰ எழுதுபவள்.

लेज़म, स्त्री॰ தேகாப்பியாசத்திற்காக உபயோகிக்கப்படும் ஒருவித வில்.

लेटना, क्रि॰ अ॰ படுக்க.

लेटाना, क्रि॰ स॰ படுக்கவைக்க.

लेन, पु॰ வாங்குதல்.

लेन-देन, पु॰ கொடுக்கல்-வாங்கல்.

लेना, क्रि स॰ எடுத்துக் கொள்ள.

लेप, पु॰ மெழுகும் வஸ்து ; பசை.

लेपना, क्रि॰ स॰ மெழுக.

लेरुआ, पु॰ கன்று.

लेव, पु॰ = लेप.

लेवा, पु॰ எடுத்துக்கொள்பவன் ; சுண்ணும்புச் சாந்து.

लेवा-देई, स्त्री॰ = लेन-देन.

लेश, पु॰ மிகச் சிறு அளவு ; அடையாளம்.

लेसना, क्रि॰ स॰ எரிக்க ; பசை தடவ.

लेहाज़ा, क्रि॰ वि॰ इसलिये இதனால்.

लैस, वि॰ ஆயுதங்கள் தரித்த ; தயாரான.

लोंदा, पु॰ மண் உருண்டை.

लोई, स्त्री॰ ஒருவிதக் கம்பளி ; சால்வை.

लोकना, क्रि॰ स॰ விழுகிற வஸ்துவைப் பிடிக்க.

लोकसंग्रह, पु॰ பொது நன்மை.

लोकाचार, पु॰ பழக்கத்திலிருக்கும் மரியாதை முறை.

लोकोक्ति, स्त्री॰ பழமொழி.

लोकोत्तर, वि॰ அதி அற்புதமான.

लोखर, स्त्री॰ இரும்பு ஆயுதங்கள்.

लोग, पु॰ ஜனங்கள்.

लोच, स्त्री॰ வளைந்து கொடுத்தல் ; மிருதுத்தன்மை.

लोचन, पु॰ கண்.

लोटना, क्रि॰ अ॰ புரள.

लोटा, पु॰ செம்பு.

लोटिया, स्त्री॰ சிறு செம்பு.

लोढ़ना, क्रि॰ स॰ பூக்கள் கொய்ய.

लोढ़ा, पु॰ குழவி.

लोथ,
लोथी, } स्त्री॰ பிணம்.

लोन, पु॰ लवण உப்பு ;—**मिर्च लगाना** மிகைப்படுத்திக் கூற.

लोना, वि॰ உப்பான ; அழகான.

लोनिया, पु॰ உப்புக் குறவர்.

लोनी, स्त्री॰ ஒருவிதக் கீரை.

लोप, पु॰ மறைதல்.

लोपन, पु॰ மறைத்தல்.

लोबान, पु॰ சாம்பிராணி.

लोबिया, पु॰ காராமணி.

लोभ, पु॰ பேராசை.

लोभी, पु॰ பேராசைக்காரன் ; கஞ்சன்.

लोम, पु॰ ரோமம்.

लोमड़ी, स्त्री॰ நரி.

लोमहर्षण, वि॰ மயிர்க் கூச்சலெடுக்கும்படியான.

लोयन, पु॰ கண்.

लोरी, स्त्री॰ தாலாட்டு.

लोल, वि॰ சஞ்சலமான.

लोलुप, वि॰ பேராசையுள்ள.

लोष्ट, पु॰ கல் ; மண்கட்டி.

लोह, पु॰ இரும்பு.

लोहसार, पु॰ எஃகு.

लोहा, पु॰ இரும்பு.

लोहार, पु॰ கருமான்.

लोहित, वि॰ சிவந்த.

लोहू, पु॰ இரத்தம் ;—**का घूंट पीना** பேசாமல் சகித்துப் போக.

लौकना, क्रि॰ अ॰ தென்பட.

लौंग, पु॰ கிராம்பு ; காதிலணியும் திருகு.

लौंडा, पु॰ சிறுவன், வேலைக்காரப் பையன்.

लौंडी, स्त्री॰ வேலைக்காரி.

लौ, स्त्री॰ ஜ்வாலை ; விருப்பம்.

लौकना, क्रि॰ अ॰ தென்பட.

लौकिक, वि॰ உலகத்து ; வியவகார சம்பந்தமான.

लौकी, स्त्री॰ சுரைக்காய்.

लौटना, क्रि॰ अ॰ திரும்ப.

लौट-फेर, पु॰ பெரிய மாறுதல்.

लौटाना, क्रि॰ स॰ திரும்பித் தர.

लौन, पु॰ உப்பு.

लौस, पु॰ கலப்பு ; சம்பந்தம்.

लौह, पु॰ இரும்பு.

व

वंक, वि॰ கோணலான.

वंचित, वि॰ ஏமாற்றப்பட்ட ; அடையாத ; பெறாத.

वंदना, स्त्री० வந்தனம்; ஸ்துதி.

वंदनीय, वि० மரியாதிக்கத் தக்க.

वंदित, वि० மரியாதிக்கப் பட்ட.

वंदीजन, पु० चारण ராஜவிருது பாடுபவர்.

वंश, पु० குலம்; மூங்கில்.

वंशज, पु० மக்கள்; வம்சத்தார்.

वंशधर, पु० குலத்தில் பிறந்தவன்.

वंशलोचन, पु० மூங்கிலுப்பு.

वंशी, स्त्री० புல்லாங்குழல்.

वंशीय, वि० குலத்தில் பிறந்த.

वक, पु० बगुला, கொக்கு.

वक़अत, स्त्री० சக்தி; உயரம்; நம்பிக்கை; மகத்துவம்.

वक़ूआ, पु० சம்பவம்; நிகழ்ச்சி.

वक़ूफ़, पु० ஞானம்; மூளை.

वक़्त, पु० சமயம்; நேரம்; சந்தர்ப்பம்.

वक़्तन्-फ़-वक़्तन्, क्रि० वि० ஒவ்வொரு சமயம்; அவ்வப்போது.

वक्तव्य, वि० சொல்லத்தகுந்த. **पु०** சொல்லப்பட்ட விஷயம்; பிரசங்கம்.

वक्ता, पु० பிரசங்கம் செய்பவர்.

वक्तृता, स्त्री०
वक्तृत्व, पु० } பிரசங்கம்.

वक़्फ़, पु० தர்மகாரியமாக தானம் செய்யப்பட்ட சொத்து.

वक्र, वि० கோணலான;—**गामी,** கோணலாய்ப் போகிற; துஷ்ட;—**दृष्टि** கோணல் பார்வை; கோபப்பார்வை.

वक्ष, पु० மார்பு;—**स्थल** இருதயம்; மார்பு.

वग़ैरह, अ० வகையரா.

वचन, पु० வார்த்தை.

वज़न, पु० கனம்; நிறுவை;—**दार** கனமுள்ள.

वज़नी, वि० கனமான; பாரமான.

वजह, स्त्री० காரணம்.

वज़ा, स्त्री० வதா; **बनावट** செயற்கை; முறை;—**दार** கோர்த்தியாய் செய்யப்பட்ட.

वज़ारत, स्त्री० மந்திரிப் பதவி; மந்திரியின் ஆபீஸ்.

वज़ीफ़ा, पु० உபகாரச் சம்பளம் (scholarship).

वज़ीर, पु० மந்திரி.

वज़ीरे-आज़म, पु॰ பிரதம மந்திரி.

वज़ू, पु॰ நமாஸுக்கு முன் செய்துகொள்ளும் சௌசம்.

वजूहात, स्त्री॰ காரணங்கள்.

वज्र, पु॰ வஜ்ராயுதம். **वि॰** மிகக் கடினமான.

वट, पु॰ ஆலமரம்.

वटिका, वटी, स्त्री॰ மாத்திரை.

वटु, वटुक, पु॰ பிரம்மசாரி; சிறுவன்.

वणिक्, पु॰ வியாபாரி.

वतन, पु॰ தாய் நாடு.

वतनी, वि॰ தன் ஊரைச் சேர்ந்த.

वत्, क्रि॰ वि॰ சமானமாக.

वत्स, पु॰ குழந்தை; கன்று.

वत्सर, पु॰ வருஷம்.

वत्सल, वि॰ குழந்தைகளிடம் அன்பு காட்டுகிற.

वदन, पु॰ முகம்.

वधिक, पु॰ கொல்லுபவன்.

वधू, स्त्री॰ நாட்டுப் பெண்; புதிதாய் விவாகமானவள்.

वध्य, वि॰ கொல்லத்தக்க.

वन, पु॰ காடு; தோட்டம்; **—चर** காட்டில் வசிக்கும்.

वनस्पति, स्त्री॰ தாவரம்; **—शास्त्र** தாவர சாஸ்திரம்.

वनिता, स्त्री॰ ஸ்திரீ; காதலி.

वन्य, वि॰ காட்டைச் சேர்ந்த.

वपन, पु॰ விதைத்தல்.

वपु, पु॰ தேகம்.

वफ़ा, स्त्री॰ வாக்குப்படி நடத்தல்; ஒழுக்கம்; **—दार** எஜமானனிடம் பக்தியுள்ள.

वबा, स्त्री॰ தொத்துநோய்.

वबाल, पु॰ தொந்திரவு.

वमन, पु॰ வாந்தி யெடுத்தல்.

वय, स्त्री॰ வயது.

वयस्क, वि॰ வயது வந்த.

वयोवृद्ध, वि॰ வயது முதிர்ந்த.

वरंच, अ॰ ஆனால்.

वर, पु॰ வரம்; மணமகன்; கணவன். **वि॰** உத்தமமான.

वरक़, पु॰ புஸ்தகத்தின் பக்கம்; தங்கம் அல்லது வெள்ளித்தாள்.

वरग़लाना, क्रि॰ स॰ ஏமாற்ற; பிரமை உண்டாக்க; ஊக்குமூட்ட.

वरज़िश, स्त्री॰ कसरत தேகப் பயிற்சி.

वरदी, स्त्री॰ சிப்பாய்கள், போலீசார் முதலியோரின் ஆடை (uniform).

वरन्, अ॰ ஆனல்.

वरना, अ॰ नहीं तो இல்லையானல்.

वरासत, स्त्री॰ (சொத்துக்கு) வாரிசாக இருத்தல்; பிதிரார்ஜித சொத்து.

वराह, पु॰ பன்றி.

वर्क, पु॰ = वरक़.

वर्ग, पु॰ வகுப்பு; ஜாதி.

वर्गफल, पु॰ ஒரு எண்ணை அதே எண்ணால் பெருக்குவதால் கிடைக்கும் தொகை.

वर्गमूल, पु॰ சதுரமூல எண் (square root).

वर्गलाना, क्रि॰ स॰ சாக்குப் போக்கு சொல்லி ஏமாற்ற.

वर्जन, पु॰ தடுத்தல்.

वर्जित, वि॰ விட்டு விடப்பட்ட; தடுக்கப்பட்ட.

वर्ण, पु॰ நிறம்; ஜாதி; எழுத்து;—माला எழுத்து வரிசை.

वर्णन, पु॰ வர்ணனை.

वर्णसंकर, पु॰ ஜாதிக்கலப்பு.

वर्णित, वि॰ வர்ணிக்கப்பட்ட.

वर्तन, पु॰ நடத்தை; விவகாரம்.

वर्तमान, वि॰ நிகழும்;—काल நிகழ்காலம்.

वर्तुल, वि॰ வட்டமான.

वर्दी, स्त्री॰ = वरदी.

वर्द्धन, वि॰ पु॰ விருத்தி.

वर्द्धित, वि॰ விருத்தியடைந்த.

वर्ना, अ॰ = वरना.

वर्म, पु॰ கவசம்.

वर्बर, वि॰ बर्बर அநாகரீகமான; தாழ்ந்த.

वर्ष, पु॰ வருஷம்;—गांठ ஆண்டு நிறைவு; பிறந்த நாள்.

वर्षा, स्त्री॰ மழை; மழைகாலம்;—काल மழைகாலம்.

वलय, पु॰ வட்டம்; வளையம்.

वलवला, पु॰ உற்சாகம்.

वलि, पु॰ பலி; வரி.

वली, स्त्री॰ சுருங்கல்; पु॰ வரி; எஜமானன்; சன்னியாசி.

वल्कल, पु॰ மரப்பட்டை; மரவுரி.

वल्द, पु॰ புத்திரன்.

वल्दियत, स्त्री॰ தகப்பனர் பெயரை அறிவித்தல்.

वल्मीक, पु॰ செல் புற்று.

वल्लभ, वि॰ அதிக அன்புள்ள, पु॰ கணவன்.

वल्लभा, स्त्री॰ பிரியமான ஸ்திரீ.

वल्लरि, } स्त्री० கொடி.
वल्लरी, }

वल्लाह, अ० கடவுள் ஆணை !

वल्ली, स्त्री० கொடி.

वश, पु० வசம் ; அதிகாரம் ; —वर्ती, பிறர் வசத்தில் இருக்கும்.

वशीभूत, वि० பிறர் வசத்தி லுள்ள.

वश्यता, स्त्री० ஆதீனம்.

वसन, पु० வஸ்திரம்.

वसीक़ा, पु० மானியம்.

वसीयत, स्त्री० 'உயில்'—नामा पु० உயில் பத்திரம்.

वसीला, पु० ज़रिया வழி.

वसुन्धरा, } स्त्री० பூமி.
वसुधा, }

वसूल, पु० வசூல்.

वसूली, स्त्री० வசூலித்தல்.

वस्तुतः, क्रि० वि० உண்மை யாய்.

वस्फ़, पु० गुण விசேஷ குணம்.

वस्ल, पु० சந்திப்பு; மரணம்.

वहदत, स्त्री० ஒற்றுமை.

वहन, पु० சுமத்தல்.

वहम, पु० பிரமை; சந்தேகம்.

वहमी, वि० சந்தேகமடை கிற.

वहशत, स्त्री० காட்டுமிராண்டித் தனம்.

वहशी, वि० காட்டுமிராண்டி ; அநாகரிகமான.

वहिः, अ० வெளியே.

वहिरंग, पु० வெளிப்பாகம்.

वहिर्गत, वि० வெளியே சென்ற ; வெளிவந்த. पु० பகிஷ்காரம்.

वहिष्कृत, वि० பகிஷ்கரிக்கப் பட்ட.

वहीद, वि० இணையற்ற.

वह्नि, पु० நெருப்பு.

वांछनीय, वि० விரும்பத்தக்க.

वांछा, स्त्री० வாஞ்சை, விருப் பம.

वांछित, वि० விரும்பப்பட்ட.

वा, अ० या அல்லது.

वाइज़, पु० தர்மோபதேசம் செய்பவன்.

वाक़ई, क्रि० वि० உண்மையில்.

वाक़फ़ियत, स्त्री० அறிமுகம் ; பழக்கம்.

वाक़या, पु० சம்பவம் ; சமாசாரம்;—नवीस பத்திரிகை நிருபர்.

वाक़िफ़, वि० பழகிய ; அனுபவமுள்ள.

वाके होना, क्रि० अ० घटना நிகழ.

वाक्पटु, वि० சாதுர்யமாய்ப் பேசுகிற.

वाग्मी, **पु०** நன்கு பிரசங்கம் செய்பவன் ; வித்வான்.

वाग्विलास, **पु०** உல்லாசமான சம்பாஷணை.

वाङ्मय, **पु०** **साहित्य** இலக்கியம்.

वाचक, **वि०** **सूचक** தெரிவிக்கும். **पु०** படிப்பவர்.

वाचन, **पु०** படித்தல்.

वाचा, **स्त्री०** வாக்கு.

वाचाल, **वि०** அதிகமாய் பேசுகிற.

वाज़, **पु०** உபதேசம் ; தர்மோபதேசக் கதை.

वाजिब, **वि०** உசிதமான ; **—उल्-अदा** செலுத்த அல்லது கொடுக்க வேண்டிய.

वाजिबी, **वि०** உசிதமான. **स्त्री०** உசிதம்.

वाजी, **पु०** குதிரை.

वाट, **पु०** வழி.

वाटिका, **स्त्री०** தோட்டம்.

वाण, **पु०** = **बाण**.

वाणिज्य, **पु०** வியாபாரம்.

वाणी, **स्त्री०** வார்த்தை ; சரஸ்வதி.

वात, **पु०** காற்று ; வாயு ரோகம்.

वातायन, **पु०** ஜன்னல்.

वातुल, **वि०** பைத்தியம் பிடித்த.

वात्सल्य, **पु०** குழந்தைகளிடம் பெற்றோர்கள் அன்பு.

वाद, **पु०** வாதவிவாதம் ; தர்க்கம் ; சித்தாந்தம்.

वाद-प्रतिवाद, **वाद-विवाद** } **पु०** தர்க்கம் ; வாத விவாதம்.

वादा, **पु०** வாக்கு; பிரதிக்ஞை **—शिकनी** வாக்கு மீற.

वापसी, **वि०** திரும்பிய ; திருப்பிய.

वापिका, **वापी**, } **स्त्री०** குளம் ; கிணறு.

वाम, **वि०** இடது ; கோணலான ; விரோதமான.

वामन, **वि०** குள்ளமான.

वामा, **स्त्री०** ஸ்திரீ.

वायस, **पु०** காக்கை.

वायु, **स्त्री०** காற்று.

वारंवार, **क्रि० वि०** அடிக்கடி.

वार, **पु०** வாசல் ; கிழமை ; தடங்கல் ; தடவை ; ஆக்கிரமிப்பு ;**—करना** ஆக்கிரமிக்க.

वारण, **पु०** தடை.

वारदात, **स्त्री०** மிகக் கெட்ட சம்பவம்.

वारना, क्रि॰ स॰ தியாகம் செய்ய ; தடுக்க.

वार-पार, पु॰ இரு கரைகள். क्रि॰ वि॰ இக்கரையிலிருந்து அக்கரை வரையில்.

वारांगना, स्त्री॰ வேசி.

वारि, पु॰ ஜலம்.

वारिज, पु॰ தாமரை ; சங்கு.

वारिद, पु॰ மேகம்.

वारिधि, पु॰ சமுத்திரம்.

वारिस, पु॰ வார்சு.

वार्ता, स्त्री॰ வார்த்தை ;—लाप சம்பாஷணை.

वार्द्धक्य, पु॰ = बुढ़ापा.

वार्षिक, त्रि॰ வருஷத்து.

वालिद, पु॰ தகப்பன்.

वालिदा, स्त्री॰ தாய்.

वालिदैन, पु॰ பெற்றோர்.

वाली, पु॰ எஜமானன்; ராஜா; ரக்ஷகன்.

वावैला, पु॰ பிரலாபம் ; இரைச்சல்.

वाष्प, पु॰ கண்ணீர் ; ஆவி.

वास, पु॰ வாஸம் ; வீடு ; வாசனை.

वासना, स्त्री॰ விருப்பம்; விஷய வாஸனை.

वासर, पु॰ பகல்.

वास्तविक, वि॰ உண்மையான; சரியான.

वास्ता, पु॰ சம்பந்தம்.

वास्ते, अ॰ பொருட்டு; காரணமாய்.

वाह, अ॰ ஆஹா! பேஷ் !

वाहक, पु॰ சுமப்பவன் ; தேரோட்டி.

वाहन, पु॰ சவாரி.

वाह-वाही, स्त्री॰ பொதுப் புகழ்ச்சி.

वाहिद, वि॰ ஒரு ; தனியான. पु॰ (கடவுள்).

वाहिनी, स्त्री॰ சேனை. वि॰ ஓடுகிற, பாய்கிற.

वाहियात, त्रि॰ உபயோகமற்ற; கெட்ட.

वाही, वि॰ சோம்பலுள்ள ; உபயோகமற்ற.

वाही-तबाही, वि॰ சம்பந்தமில்லாத ; ஒழுங்கில்லாத.

वाह्य, क्रि॰ वि॰ வெளியே ; தனியாய்.

विंदु, पु॰ நீர்த்துளி ; புள்ளி.

विकट, वि॰ பயங்கரமான ; கடினமான ; கடக்கமுடியாத.

विकराल, वि॰ பயங்கரமான.

विकल, वि॰ வியாகூலமான.

विकल्प, पु॰ ஏமாற்றம்; இரண்டில் ஒன்று.

विकसना, क्रि० अ० மலர; வளர.

विकार, पु० விகாரம்; தோஷம்; விஷய வாசனை.

विकाश, पु० பிரகாசம்; பரவுதல்.

विकास, पु० பரவுதல்; மலருதல்; வளர்தல்.

विकीर्ण, वि० நாலாபுறமும் பரவிய.

विकृत, वि० ரூபம் கெட்ட.

विक्रम, पु० தைரியம்.

विक्रमाब्द, पु० விக்ரமாதித்ய ஆண்டு.

विक्रमी, पु० தைரியசாலி.

विक्रय, पु० விற்பனை.

विक्रेता, पु० விற்பவன்.

विक्षिप्त, वि० சிதறி யடிக்கப்பட்ட; பைத்தியம் பிடிக்க.

विक्षुब्ध, वि० வியாகூலம் அடைந்த; கோபமடைந்த.

विख्यात, वि० பிரசித்திபெற்ற.

विगत, वि० கழிந்த; இல்லாத.

विगलित, वि० இளகிய; அழுகிய.

विग्रह, पु० விக்கிரகம்; கலகம்; யுத்தம்; பகுத்தல்.

विघटन, पु० ஒடித்து முறித்து அழித்தல்.

विचरण, पु० அலைதல்.

विचरना, क्रि० अ० அலைய.

विचलना, क्रि० अ० வழுக்க; தைரியம் இழக்க.

विचलित, वि० ஸ்திரமில்லாத; ஆடிப்போன.

विचार, पु० எண்ணம்.

विचारक, पु० எண்ணுபவன்; நியாயாதிபதி.

विचारणीय, वि० ஆலோசிக்கத் தக்க.

विचारना, क्रि० अ० ஆலோசிக்க.

विचारवान्, पु० ஆலோசிக்கும் சுபாவமுள்ளவன்.

विचारशील, वि० ஆலோசிக்கும் சுபாவமுள்ள.

विच्छेद, पु० வெட்டி ஒதுக்குதல்; பிரிவு.

विछोह, पु० वियोग பிரிவு.

विजन, वि० ஜனங்களில்லாத. पु० விசிறி.

विजय, स्त्री० ஜயம்.

विजयी, ஜயிப்பவன்.

विजातीय, वि० அன்னிய ஜாதியைச் சேர்ந்த.

विज़ारत, स्त्री० மந்திரிப் பதவி.

विजित, पु० ஜயிக்கப்பட்டவன்.

विजेता, पु॰ ஜயித்தவன்.

विज्ञ, वि॰ ஞானமுள்ள ; வித்துவானுள.

विज्ञप्ति, स्त्री॰ விளம்பரம் (notification).

विज्ञान, पु॰ விஞ்ஞானம் (science).

विज्ञापन, पु॰ விளம்பரம் (advertisement).

विट, पु॰ மலம்.

विटप, पु॰ மரம்.

विडंबना, स्त्री॰ பரிகாசம் செய்தல்.

विडरना, क्रि॰ अ॰ சின்னுபின்னமாக்க.

विडाल, पु॰ பூனை.

वितंडा, स्त्री॰ வீண் தர்க்கம்.

वितरण, पु॰ பிரித்துக் கொடுத்தல் ; வழங்குதல்.

वितरित, वि॰ பிரித்துக்கொடுக்கப்பட்ட ; வழங்கிய.

वितान, पु॰ பெரிய கூடாரம்.

वित्त, पु॰ செல்வம்.

विदा, स्त्री॰ புறப்படுதல் ; விடை.

विदाई, स्त्री॰ புறப்படுதல் ; புறப்படும்போது அளிக்கும் நன்கொடை.

विदारण, पु॰ கிழித்தல் ; கொல்லுதல்.

विदित, वि॰ அறியப்பட்ட, தெரிந்த.

विदीर्ण, वि॰ கிழிக்கப்பட்ட ; கொல்லப்பட்ட.

विदुषी, स्त्री॰ பண்டிதை.

विदूषक, पु॰ கோமாளி.

विदेश, पु॰ அயல்நாடு.

विद्यमान, वि॰ **मौजूद** ஆஜராயிருக்கும.

विद्यार्थी, पु॰ மாணக்கன்.

विद्यालय, पु॰ பள்ளிக்கூடம்.

विद्युत, स्त्री॰ மின்னல் ; மின்சாரம்.

विद्रोह, पु॰ துரோசம் ; கலகம்.

विद्रोही पु॰ கலகம செய்பவன்.

विद्वेष, पु॰ விரோதம்.

विधना, स्त्री॰ விதி. पु॰ பிரம்மா.

विधर्मी, पु॰ அன்னிய மதத்தான் ; தர்மம் பிசகியவன்.

विधान, पु॰ ஏற்பாடு ; முறை.

विधि, स्त्री॰ மாதிரி ; நிலைமை ; விதி.

विधिवत, क्रि॰ वि॰ விதிப்படி.

विधु, पु॰ சந்திரன்.

विधुर, वि॰ துக்கமடைந்த ; சஞ்சலப்பட்ட.

विध्वंस, पु॰ நாசம்.
विनत, वि॰ வளைந்த ; வணக்கமான.
विनति, स्त्री॰ வணக்கம் ; பிரார்த்தனை.
विनम्र, वि॰ வணக்கமான.
विनय, स्त्री॰ வணக்கம் ; பிரார்த்தனை ;—**शील** வணக்கமுள்ள.
विनयी, वि॰ வணக்கமுள்ள.
विनष्ट, वि॰ அழிந்துபோன ; இறந்த.
विना, अ॰ **बिना** இல்லாமல்.
विनाश, पु॰ அழிவு.
विनिमय, पु॰ மாற்றிக்கொள்ளல் (exchange).
विनीत, वि॰ **नम्र** வணக்கமுள்ள.
विपक्ष, पु॰ எதிர்கக்ஷி.
विपक्षी, पु॰ எதிர் கக்ஷியைச் சேர்ந்தவன் ; எதிரி.
विपत्ति, **विपद्**, **विपदा**, स्त्री॰ விபத்து ; ஆபத்து.
विपन्न, वि॰ துக்கமடைந்த.
विपरीत, वि॰ **उलटा**, எதிரான.
विपर्यय, पु॰ பெரிய மாறுதல்.
विपिन, पु॰ காடு.
विपुल, वि॰ பெரிய.
विप्र, पु॰ பிராமணன் ; புரோகிதன்.
विप्लव, पु॰ உபத்திரவம் ; கலகம்.
विफल, वि॰ பயனற்ற.
विभक्त, वि॰ பிரிக்கப்பட்ட.
विभव, पु॰ செல்வம்.
विभाग, पु॰ பிரிவு ; இலாகா.
विभाजित, वि॰ பிரிக்கப்பட்ட.
विभाति, स्त्री॰ அழகு ; சோபை.
विभिन्न, वि॰ பல்வேறு ; பல விதமான.
विभूषित, वि॰ அலங்கரிக்கப்பட்ட.
विभेद, पु॰ வேறுபாடு : பல வித்தியாசங்கள்.
विमंडित, वि॰ அலங்கரிக்கப்பட்ட.
विमर्श, पु॰ விமரிசனம் ; ஆலோசனை.
विमल, वि॰ சுத்தமான ; குற்றமற்ற.
विमाता, स्त्री॰ மாற்றாந்தாய்.
विमुक्त, वि॰ விடுதலை பெற்ற.
विमुख, वि॰ விரோதமான ; நம்பிக்கையிழந்த.
विमूढ़, वि॰ அறிவற்ற.
वियुक्त, वि॰ பிரிந்த.
वियोग, पु॰ பிரிவு.

वियोगी, पु॰ பிரிந்த காதலன்.

विरक्त. त्रि॰ பற்றுதலற்ற.

विरक्ति, स्त्री॰ பற்றுதலில்லாமை.

विरचित, वि॰ இயற்றப்பட்ட.

विरत, त्रि॰ வைராக்கிய முள்ள

विरद, पु॰ கீர்த்தி.

विरदावली, स्त्री॰ விருது பாடல்.

विरमना, क्रि॰ अ॰ தங்க.

विरल, त्रि॰ அடர்த்தியில்லாத ; சொற்பமான.

विरस, वि॰ ரஸமற்ற.

विरह, पु॰ பிரிவினல் உண்டாகும் துக்கம்.

विरही, वि॰ பிரிந்த காதலியிடமிருந்து.

विराग, पु॰ வைராக்கியம்.

विराजना, क्रि॰ अ॰ அமர ; சோபித்திருக்க.

विराजमान, त्रि॰ அமர்ந்திருக்கும் ; பிரகாசிக்கும்.

विराट, त्रि॰ மிகப் பெரிய.

विराम, पु॰ நின்றிருத்தல் ; முற்றுப்புள்ளி.

विरासत, स्त्री॰ =वरासत.

विरुद, पु॰ கீர்த்தி ; விருது.

विरुदावली, स्त्री॰ விருதுபாடல்.

विरुद्ध, त्रि॰ எதிரான. क्रि॰ वि॰ எதிராய்.

विरूप, त्रि॰ அழகற்ற ; கோரமான.

विरेचन, पु॰ பேதி மருந்து.

विलंब, पु॰ தாமதம்.

विलक्षण, वि॰ விசித்திரமான.

विलखना, क्रि॰ अ॰ அழ.

विलग, त्रि॰ தனியான.

विलगाना, क्रि॰ अ॰ தனியாய்ப் போக. क्रि॰ स॰ தனியாக்க.

विलपना, क्रि॰ अ॰ அழ.

विलाप, पु॰ அழுகை.

विलायत, पु॰ அயல்நாடு ; ஐரோப்பா; இங்கிலாந்து.

विलायती, त्रि॰ அயல்நாட்டு.

विलास, पु॰ ஆனந்தம் ; சுகபோகம்.

विलासी, पु॰ சுகபோகி.

विलीन, वि॰ மறைந்த.

विलोकना, क्रि॰ स॰ பார்க்க.

विलोचन, पु॰ கண்.

विलोल, त्रि॰ சஞ்சலமான.

विवर, पु॰ துவாரம் ; குகை.

विवरण, पु॰ விருத்தாந்தம்.

विवर्तन पु॰ சுற்றுதல்.

विवश, त्रि॰ வேறு வழியில்லாத.

विवाद, पु॰ சண்டை ; விவாதம்.

विवादास्पद्, वि॰ விவாதத்திலுள்ள.

विवादी, पु॰ விஞ்சண்டை வளர்ப்பவன்; கக்ஷிக்காரன்.

विवाहित, वि॰ விவாகமான.

विविध, वि॰ விதவிதமான.

विविर, पु॰ குகை; துவாரம்.

विवेक, पु॰ பகுத்தறிவு; புத்தி.

विवेचन, पु॰ சோதித்தல், விமரிசனம்.

विशद्, वि॰ சுத்தமான; தெளிவான; அழகான.

विशारद्, पु॰ வித்துவான். वि॰ சாமர்த்தியமுள்ள.

विशिख, पु॰ அம்பு.

विशुद्ध, वि॰ சுத்தமான; கலப்பில்லாத.

विशृंखल, वि॰ வரிசை அல்லது கோர்வை இல்லாத.

विशेषज्ञ, पु॰ விசேஷ ஞானமுள்ள.

विशेषण, पु॰ பெயர் உரிச்சொல். (व्या).

विश्रांति, स्त्री॰, } இளைப்பாறுதல்.
विश्राम, पु॰ }

विश्रुत, वि॰ பிரசித்திபெற்ற.

विश्लेषण, पु॰ நன்கு பரிசோதித்தல்.

विश्वविद्यालय, पु॰ சர்வ கலாசாலை.

विश्वसनीय, वि॰ நம்பக்கூடிய.

विश्वस्त, वि॰ நம்பிக்கையுள்ள.

विश्वास, पु॰ நம்பிக்கை;—घात நம்பிக்கைத் துரோகம்; —पात्र நம்பக்கூடிய.

विश्वासी, वि॰ நம்பக்கூடிய.

विषधर, पु॰ பாம்பு.

विषम, वि॰ சமமில்லாத; மிகக் கடினமான.

विषयक, वि॰ விஷயமான.

विषाक्त, वि॰ விஷம் கலந்த.

विषाद, पु॰ துக்கம்.

विशाल, पु॰ மரணம்; சந்திப்பு.

विस्तीर्ण, } वि॰ பரவிய; விசாலமான.
विस्तृत, }

विस्फोट, पु॰ கொப்புளம்; வெடித்தல்.

विस्मय, पु॰ ஆச்சரியம்.

विस्मरण, पु॰ மறதி.

विस्मित, वि॰ வியப்படைந்த.

विस्मृत, वि॰ மறந்த.

विस्मृति, स्त्री॰ மறத்தல்.

विहंग, } पु॰ பக்ஷி.
विहग, }

विहसित, पु॰ புன்சிரிப்பு.

विहित, वि॰ ஏற்படுத்தப்பட்ட.

विहीन, वि॰ இல்லாத ; துறக்கப்பட்ட.

विह्वल, वि॰ கலக்கமடைந்த.

वीक्षण, पु॰ பார்த்தல்.

वीचि, } स्त्री॰ அலை.
वीची, }

वीज, पु॰ விதை; முக்கிய காரணம் ; வீரியம்.

वीथी, स्त्री॰ வழி.

वीरान, वि॰ பாழான (deserted).

वीराना, पु॰ பாழ் இடம் ; காடு.

वृंद, पु॰ கூட்டம்.

वृक, पु॰ ஓநாய்.

वृत्ति, स्त्री॰ தொழில்.

वृत्र, पु॰ இருட்டு ; மேகம் ; சத்துரு.

वृथा, वि॰ வீணான. क्रि॰ वि॰ வீணாக.

वृष, } पु॰ காளை ; எருது.
वृषभ, }

वृष्टि, स्त्री॰ மழை.

वृहत्, वि॰ பெரிய.

वेणी, स्त्री॰ பின்னல்.

वेणु, पु॰ மூங்கில் ; புல்லாங்குழல்.

वेतन, पु॰ சம்பளம்.

वेत्ता, वि॰ அறிந்த.

वेदी, स्त्री॰ வைதிக காரியத்திற்கான மேடை.

वेध, पु॰ துளைத்தல்.

वेला, स्त्री॰ காலம் ; அலை.

वेश, पु॰ வேஷம் ; உடை.

वेश्या, स्त्री॰ வேசி.

वेष्टन, पु॰ மூட்டை கட்டும் துணி.

वैचित्र्य, पु॰ விசித்திரத் தன்மை.

वैज्ञानिक, पु॰ விஞ்ஞான சாஸ்திரி.

वैतनिक, पु॰ சம்பளம் பெறுகிற உத்தியோகஸ்தன்.

वैदेशिक, वि॰ அயல்நாட்டு.

वैध, वि॰ உசிதமான.

वैमनस्य, पु॰ மனஸ்தாபம். (mis-understanding).

वैर, पु॰ சத்துருத்துவம்.

वैवाहिक, वि॰ விவாக சம்பந்தமான.

व्यंग्य, वि॰ பரிகாசம் ; 'கிண்டல்.'

व्यंजन, पु॰ பலகாரம் ; காய்கறி முதலியவை.

व्यक्त, वि॰ வெளியான; தெளிவான.

व्यक्ति, स्त्री॰ நபர்.

व्यक्तिगत, वि॰ குறிப்பிட்ட நபருடன் சம்பந்தப் பட்ட (personal).
व्यग्र, वि॰ சஞ்சலப்பட்ட.
व्यतिक्रम, पु॰ ஒழுங்கின்மை ; தடங்கல்.
व्यतिरिक्त, क्रि॰ वि॰ இன்னமும் ; அதிகப்படியாய்.
व्यतिरेक, पु॰ இல்லாமை ; வித்தியாசம்.
व्यतीत, वि॰ கழிந்த ;—करना கழிக்க (நாள், நேரம்).
व्यथा, स्त्री॰ வலி ; துக்கம்.
व्यथित, वि॰ வலியுள்ள ; துக்கமுள்ள.
व्यय, पु॰ செலவு.
व्यर्थ, वि॰ வீணான.
व्यवसाय, पु॰ தொழில் ; ஜீவனோபாயம்.
व्यवसायी, पु॰ தொழிலாளி.
व्यवस्था, स्त्री॰ ஏற்பாடு.
व्यवस्थापक, पु॰ ஏற்பாடு செய்பவர், மானேஜர்.
व्यवस्थित, वि॰ ஒழுங்கான.
व्यवहार, पु॰ बर्ताव நடந்து கொள்ளும் மாதிரி (conduct).
व्यसन, पु॰ ஏதாவது ஒரு கெட்ட விஷயத்தில் அதிக பிரியம்.

व्यस्त, वि॰ காரியத்தில் ஈடுபட்ட.
व्याकरण, पु॰ இலக்கணம்.
व्याकुल, त्रि॰ மனம் கலங்கிய.
व्याख्या, स्त्री॰ வியாக்கியானம்.
व्याख्यान, पु॰ பிரசங்கம்.
व्याघात, पु॰ தடங்கல் ; அடி.
व्याघ्र, पु॰ புலி.
व्याज, पु॰ வட்டி ; வஞ்சனை.
व्याध, पु॰ வேடன்.
व्याधि, स्त्री॰ வியாதி.
व्यापक, वि॰ பரவிய.
व्यापना, क्रि॰ अ॰ பரவ.
व्यापार, पु॰ வியாபாரம் ; காரியம் ; தொழில்.
व्याप्त, वि॰ பரவிய.
व्यायाम, पु॰ தேகப் பயிற்சி.
व्याल, पु॰ பாம்பு ; புலி.
व्यालू, स्त्री॰ இராச்சாப்பாடு.
व्यास, पु॰ விஸ்தீரணம்.
व्यावहारिक, त्रि॰ விவகார சம்பந்தமான.
व्यूह, पु॰ அணிவகுப்பு.
व्योम, पु॰ ஆகாயம் ; ஜலம்.
व्योरा, पु॰ விவரம்.
व्रण, पु॰ ரணம்.
व्रीड़ा, स्त्री॰ வெட்கம்.

श

शंका, स्त्री॰ சந்தேகம் ; பயம்.

शंकित, वि॰ சந்தேகம் கொண்ட; பயந்த.

शंख, पु॰ சங்கு.

शंठ, पु॰ ஆண்மையற்றவன்; முட்டாள்.

शंबर, पु॰ யுத்தம்.

शंबुक, पु॰ घोंघा நத்தை.

शऊर, पु॰ வேலைத் திறமை; புத்தி.

शक, पु॰ சந்தேகம்.

शकट, पु॰ மாட்டு வண்டி.

शकरकंद, पु॰ சக்கரை வள்ளிக் கிழங்கு.

शकर-लब, वि॰ இனிமையாய்ப் பேசும்.

शकल, स्त्री॰ आकृति, உருவம்.

शकील, वि॰ அழகான.

शक्कर, स्त्री॰ சர்க்கரை.

शक्की, वि॰ சந்தேக சுபாவமான.

शक्त, पु॰ சக்தி வாய்ந்த.

शक्ल, स्त्री॰ =शकल.

शख़्स, पु॰ நபர்.

शख़्सियत, स्त्री॰ व्यक्तित्व தனிப்பட்ட நபரின் விசேஷத்துவம் (individuality).

शख़्सी, वि॰ व्यक्तिगत தனிப் பட்ட நபரின் (personal)

शग़ल, पु॰ அலுவல் (hobby).

शगुफ़्ता, वि॰ மலர்ந்த.

शगूफ़ा, पु॰ மொட்டு.

शग़्ल, पु॰ =शग़ल.

शजर, पु॰ மரம்.

शठ, वि॰ துஷ்ட.

शत, वि॰ நூறு.

शतक, पु॰ நூறு; நூற்றாண்டு.

शतदल, पु॰ தாமரை.

शतरंज, स्त्री॰ சதுரங்கம்.

शतरंजी, स्त्री॰ ஜமக்காளம்; சதுரங்கம் ஆடுபவன்.

शताब्दी, स्त्री॰ நூற்றாண்டு.

शतायु, पु॰ நூறு வயதானவன்.

शनाख़्त, स्त्री॰ पहचान, அடையாளம்.

शनास, वि॰ அடையாளம் அறிகிற.

शनैः, क्रि॰ वि॰ धीरे மெள்ள.

शपथ, स्त्री॰ பிரதிக்ஞை; ஆணை.

शफ़क़, स्त्री॰ அதிகாலை அல்லது அந்திப் பொழுதில் ஆகாயத்தில் காணப்படும் சிவப்பு நிறம்.

शफ़क़त, स्त्री॰ कृपा தயவு.

शफ़ा, स्त्री॰ ஆரோக்கியம்.

शफ़ाअत, स्त्री॰ விருப்பம்; சிபாரிசு.

शफ़ाख़ाना, पु॰ ஆஸ்பத்திரி.

शाक़ीन, वि॰ தயாளு.
शब, स्त्री॰ இரவு.
शबनम, स्त्री॰ பனி ; மிக மெல்லிய துணி.
शबाब, पु॰ யௌவனப் பருவம் ; அதிக அழகு.
शबीह, स्त्री॰ चित्र படம்.
शम, पु॰ அமைதி ; மன்னிப்பு.
शमशेर, स्त्री॰ வாள்.
शमा, स्त्री॰ விளக்கு ; மெழுகு வர்த்தி;—दान தீபம் வைக்கும் ஸ்டாண்டு.
शम्बा, पु॰ சனிக்கிழமை.
शम्स, पु॰ சூரியன்.
शयन, पु॰ தூங்குதல்.
शयनागार, पु॰ தூங்கும் அறை.
शय्या, स्त्री॰ படுக்கை; கட்டில்.
शर, पु॰ அம்பு ; ஒரு வகைப் புல்.
शरअ, स्त्री॰ குரானில் இடப்பட்ட கட்டளை ; முகம்மதிய தர்ம சாஸ்திரம்.
शरण, स्त्री॰ சரணம் ; அடைக்கலம்.
शरत, स्त्री॰ குளிர்காலம்.
शरत, स्त्री॰ = शर्त.
शरद, स्त्री॰ = शरत.
शरभ, पु॰ टिड्डी தத்துக்கிளி.
शरम, स्त्री॰ வெட்கம் ;—सार வெட்கமுள்ள ; நாணமுள்ள.
शरमाना, क्रि॰ अ॰ வெட்கப்பட. क्रि॰ स॰ வெட்கமுண்டாக்க.
शरमिन्दगी, स्त्री॰ நாணம் ; வெட்கம்.
शरमिंदा, वि॰ வெட்கமடைந்த.
शरमीला, वि॰ நாணும் சுபாவமுள்ள.
शरर, पु॰ चिनगारी தீப்பொறி.
शरह, स्त्री॰ விகிதம்; வியாக்கியானம் (உரை).
शराकत, स्त्री॰ பங்கு (share).
शराफ़त, स्त्री॰ सज्जनता பெருந்தன்மை.
शराब, स्त्री॰ சாராயம் ;—ख़ाना சாராயக் கடை ;—ख़ोरी கள் குடித்தல்.
शराबी, पु॰ குடியன்.
शराबोर, वि॰ முற்றிலும் நனைந்த.
शरार, पु॰ தீப்பொறி.
शरारत, स्त्री॰ குறும்பு.
शरासन, पु॰ வில்.
शरीअत, स्त्री॰ முகம்மதிய வேதம்.
शरीक, वि॰ கலந்த. पु॰ பங்காளி.
शरीफ़, पु॰ सज्जन கனவான்.

शरीफ़ा, पु॰ சீத்தாப்பழம்.
शरीर, தேகம். वि॰ குறும்பு செய்கிற.
शर्त, स्त्री॰ நிபந்தனை; ஷரா.
शर्तिया, क्रि॰ वि॰ நிச்சயமாக. वि॰ நிச்சயமான.
शर्म, स्त्री॰ = शरम.
शलगम, } पु॰ ஒருவித கிழங்கு.
शलजम, }
शलभ, पु॰ தத்துக்கிளி.
शलाका, स्त्री॰ கம்பி ; அம்பு.
शलूका, पु॰ அரைக்கை ஷர்ட்டு.
शल्य, पु॰ ரண வைத்தியம்.
शव, पु॰ பிணம்.
शश, } पु॰ முயல்.
शशक, }
शशधर, पु॰ சந்திரன்.
शश-व-पंज, पु॰ असमंजस தயக்கம்.
शशि, पु॰ சந்திரன்.
शस्त्र, पु॰ हथियार ஆயுதம்.
शस्त्रक्रिया, स्त्री॰ ரண சிகிச்சை (operation).
शस्त्रागार, पु॰ ஆயுதசாலை.
शस्य, पु॰ பசும்புல் ; தானியம்.
शहंशाह, पु॰ = शाहंशाह.
शह, पु॰ ராஜா. स्त्री॰ சதுரங்கக்கில் 'அரசு' என்னும் எச்சரிக்கை. (check-mate).
शहज़ादा, पु॰ = शाहज़ादा.
शहज़ोर, वि॰ பலமுள்ள.
शहतीर, पु॰ பருத்த மரக் கட்டை.
शहतूत, पु॰ முசுக்கட்டைச் செடி.
शहद, पु॰ தேன்.
शहनाई, स्त्री நாயனம்.
शहबाला, पु॰ மாப்பிள்ளைத் தோழன்.
शहर, पु॰ பட்டணம் ;—पनाह நகரத்தின் மதில்.
शहरियत, स्त्री॰ நாகரீகம்.
शहरी वि॰ நகரத்து.
शहादत, स्त्री॰ சாக்ஷி ; ருஜு.
शहीद, पु॰ ஏதாவது ஒரு நோக்கத்திற்காக ; உயிரைக் கொடுப்பவன் (martyr).
शांत, वि॰ அமைதியான ; கம்பீரமான.
शाइस्तगी, स्त्री॰ நல்லபடி நடந்து கொள்ளல்.
शाइस्ता, वि॰ நல்ல நடத்தையுள்ள ; வணக்கமுள்ள.
शाक, पु॰ கறிகாய்.
शाकक, पु॰ கீரை தண்டு.

शाकाहार, पु॰ மாமிசமுண்ணு தவன்.

शाकिर, वि॰ நன்றியுள்ள.

शाख, स्त्री॰ சிறு கிளை ; துண்டு.

शाखा, स्त्री॰ கிளை.

शागिर्द, पु॰ சிஷ்யன்

शातिर, पु॰ துஷ்டன்; தூதன்; சதுரங்கம் ஆடுபவன்.

शाद, वि॰ **खुश**, சந்தோஷ மான ;—**मान** சந்தோஷ மான.

शादाब, वि॰ செழிப்பான.

शादियाना, पु॰ மங்கள வாத்தி யம்.

शादी, स्त्री॰ விவாகம்.

शान, स्त्री॰ பகட்டு ; கௌர வம் ;—**दार** பகட்டான ; —**शौकत** பகட்டு.

शाना, पु॰ சிப்பு ; தோள்.

शाबाश, अ॰ ஸபாஷ், பேஷ் !

शाब्दिक, वि॰ வார்த்தை சம் பந்தமான.

शाम, स्त्री॰ மாலை நேரம்.

शामत, स्त्री॰ துர்ப்பாக்கியம் ; —**ज़दा**, துன்பப்படுகிற ; அதிர்ஷ்டமில்லாத ;— **सवार होना** துன்பம் வர.

शामियाना, पु॰ பந்தல் ; கூடா ரம்.

शामिल, वि॰ கலந்துகொண்ட.

शामिलात, स्त्री॰ பாகம் பிரிக் காத சொத்துக்கள்.

शायक, पु॰ அம்பு.

शायक़, वि॰ விருப்பமுள்ள ; ஆசையுள்ள.

शायद, क्रि॰ वि॰ ஒருக்கால்.

शायर, पु॰ கவி.

शायरा, स्त्री॰ பெண் கவி.

शायरी, स्त्री॰ செய்யுள் இயற் றுதல்.

शाया, वि॰ பிரசுரிக்கப்பட்ட ; —**करना** பிரசுரிக்க.

शायी, वि॰ தூங்கும்.

शारंग, पु॰ =**सारंग**.

शारिका, स्त्री॰ மைனு.

शारीरिक, वि॰ தேக சம்பந்த மான.

शाल, पु॰ சால விருக்ஷம் स्त्री॰ சால்வை.

शाला, स्त्री॰ இடம் ; வீடு.

शालीन, वि॰ வணக்கமுள்ள ; சாமர்த்தியமுள்ள.

शावक, पु॰ மிருகம் அல்லது பக்ஷிகளின் குட்டி.

शासक, पु॰ ஆளுபவன்.

शासन, पु॰ ஆட்சி.

शासित, वि॰ ஆளப்பட்ட ; தண்டிக்கப்பட்ட.

शास्ति, **स्त्री॰** ஆட்சி ; தண்டனை.

शाहंशाह, **पु॰** சக்கரவர்த்தி.

शाह, **पु॰** ராஜா ; முகம்மதிய பக்கிரி.

शाहज़ादा, **पु॰** ராஜகுமாரன்.

शाहनामा, **पु॰** ராஜாக்களின் சரித்திரம்.

शाहाना, **वि॰** அரசியல் சம்பந்தமான.

शाही, **वि॰** அரசர்கள் ஸம்பந்தமான.

शिकंजा, **पु॰** பிழியும் யந்திரம்.

शिकन, **स्त्री॰** மடிப்பு ; சுருங்கல்.

शिकम, **पु॰** வயிறு.

शिकमी कारतकार, **पु॰** குடிவாரத்திற்கு உழுபவன்.

शिकरा, **पु॰** ஒருவித ராஜாளி.

शिकवा, **पु॰** **शिकायत** குறைகள் (complaint).

शिकस्त, **स्त्री॰** தோல்வி.

शिकस्ता **वि॰** ஒட்டை உடைசல் ; கிருக்கெழுத்து.

शिकायत, **स्त्री॰** கோள் ; குறை ; நோய்.

शिकार, **पु॰** வேட்டை.

शिकारी, **पु॰** வேடன்.

शिक्षक, **पु॰** உபாத்தியாயர்.

शिक्षण, **पु॰** கல்வி ; சிக்ஷை.

शिक्षा, **स्त्री॰** கல்வி; நீதி.

शिक्षार्थी, **पु॰** மாணவன்.

शिक्षालय, **पु॰** பள்ளிக்கூடம்.

शिक्षित, **पु॰** கல்வி பயின்ற.

शिखंड, **पु॰** மயில் தோகை.

शिखि, **पु॰** மயில்.

शिगाफ़, **पु॰** பிளவு ; வெடிப்பு.

शिगुफ़्ता, **वि॰** = **शगुफ़्ता**.

शिगूफ़ा, **पु॰** **शगूफ़ा** மொட்டு.

शिताब, **वि॰** சீக்கிரமான.

शिथिल, **वि॰** தளர்ந்த ; களைத்த.

शिद्दत, **स्त्री॰** வேகம் ; கடுமை; மிகுதி.

शिनाख़्त, **स्त्री॰** = **शनाख़्त**.

शिनास, **वि॰** = **शनास**.

शिनासाई, **स्त्री॰** பரிசயம் ; அறிமுகம்.

शिरकत, **स्त्री॰** பங்கு.

शिरमौर, **पु॰** கிரீடம் ; முக்கியஸ்தன்.

शिरोधार्य, **वि॰** சிரமேல் ஏற்றுக்கொள்ளகூடிய.

शिला, **स्त्री॰** பெரிய கல்.

शिलालेख, **पु॰** கல் வெட்டுப் பத்திரம்.

शिवा, **स्त्री॰** பெண் நரி.

शिवाला, **पु॰** சிவன் கோயில்.

शिविका, **स्त्री॰** சிவிகை, பல்லக்கு ; டோலி.

शिविर, पु॰ கூடாரம்.
शिशिर, पु॰ பின் பனிக்காலம்; பனி.
शिष्ट, वि॰ நாகரிகமான : மரியாதை முறையான.
शिष्टाचार, पु॰ மரியாதை முறை ; உபசாரம்.
शिस्त, स्त्री॰ மீன் பிடிக்கும் தூண்டில் ; கட்டுப்பாடு (discipline).
शीकर, पु॰ தூற்றல்.
शीत, **शीतल**, वि॰ குளிர்ந்த.
शीतला, स्त्री॰ வசூரி.
शीर, पु॰ क्षीर பால் ;—**गर्म** நகச்சூடான.
शीरा, पु॰ ஜீரா ; சர்க்கரைப் பாகு.
शीरीं-ज़बां, वि॰ இனிமையாய்ப் பேசுகிற.
शीरी, वि॰ இனிப்பான.
शीरीनी, स्त्री॰ இனிப்பு ; மிட்டாய்.
शीर्ण, वि॰ உடைந்த; கிழிந்த; பலமற்ற ; பழைய.
शीर्ष, पु॰ தலை ; உச்சி.
शीर्षक, पु॰ தலைப்பாகம்.
शील, पु॰ நல்லொழுக்கம்.
शीलवान, वि॰ ஒழுக்கமுள்ள.
शीशम, पु॰ தேக்குப் போன்ற ஒரு வட இந்திய மரம்.
शीशमहल, पु॰ கண்ணாடி பங்களா.
शीशा, स्त्री॰ கண்ணாடி ; முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி.
शीशी, स्त्री॰ புட்டி.
शुंठि, **शुंठी**, स्त्री॰ **सोंठ** சுக்கு.
शुंड, पु॰ **सूंड** துதிக்கை.
शुक, पु॰ கிளி.
शुक्ति, स्त्री॰ சிப்பி.
शुक्र, पु॰ நன்றியறிவிப்பு ; வெள்ளிக்கிழமை ; வீரியம்.
शुक्रगुज़ार, वि॰ **कृतज्ञ**, நன்றியறி வுள்ள.
शुक्रिया, पु॰ **धन्यवाद**, மெத்த வந்தனம் (thanks.).
शुक्ल, वि॰ வெண்மையான ; பிரகாசமான.
शुचि, वि॰ சுத்தமான.
शुजाअत, स्त्री॰ வீரத்தனம்.
शुतुर-मुर्ग़, पु॰ நெருப்புக் கோழி.
शुद, वि॰ கழிந்து போன.
शुदनी, स्त्री॰ **होनहार** நடக்கப் போவது. वि॰ சம்பவிக்கக்கூடிய.

शुबहा, } पु० சந்தேகம்.
शुभा, }

शुभचिंतक, वि० நன்மை கோரும்.

शुभ्र, वि० வெள்ளையான.

शुमार, पु० எண்ணிக்கை; கணக்கு.

शुमाल, पु० வடக்கு.

शुरू, पु० ஆரம்பம்.

शुल्क, पु० சம்பளம்; கட்டணம் (fee).

शुश्रूषा, स्त्री० தொண்டு.

शुष्क, वि० உலர்ந்த; ரஸமற்ற.

शूकर, पु० பன்றி.

शून्य, पु० ஆகாயம்; பூஜ்ஜியம். वि० காலியான; உருவமற்ற.

शूप, पु० முறம்.

शूम, पु० கஞ்சன்.

शूल, पु० வலி; வேல்.

शृंखल, पु० சங்கிலி; ஒட்டியாணம்; விலங்கு.

शृंखला, स्त्री० வரிசை; சங்கிலி; ஒட்டியாணம்; —**बद्ध** தொடர்ச்சியான.

शृंग, पु० மலையுச்சி; கொம்பு.

शृगाल, पु० நரி.

शेख़, पु० முகம்மதின் வம்சத்தாரின் பட்டம்; முகம்மதிய ஆசாரியர்.

शेख़-चिल्ली, पु० மனக்கோட்டை கட்டுபவன்.

शेखर, पु० தலை; கிரீடம்; மலை உச்சி.

शेख़ी, स्त्री० கர்வம; தற்புகழ்ச்சி;—**बघारना, मारना** டம்பம் அடிக்க.

शेफ़्ता, वि० பற்றுதலுள்ள.

शेर, } पु० சிங்கம்.
शेरबबर, }

शेरवानी, स्त्री० முகம்மதியர்கள் அணியும் நீண்ட கோட்டு.

शेष, पु० பாக்கி; முடிவு. वि० மிஞ்சிய; முடிந்த.

शै, स्त्री० चीज़ வஸ்து.

शैतान, पु० துஷ்ட தேவதை; துஷ்டன். वि० துஷ்டத்தனமுள்ள.

शैतानी, स्त्री० துஷ்டத்தனம்.

शैथिल्य, पु० தளர்ச்சி.

शैदा, वि० **आशिक** காதல் கொண்ட.

शैदाई, पु० காதலன்.

शैल, पु० மலை.

शैली, स्त्री० முறை; ரீதி (style).

शैवाक, पु० பாசி.

शैशव, पु॰ குழந்தைப் பருவம் ; சிறு பிராயம்.
शोक, पु॰ வருத்தம்.
शोख़, वि॰ பிடிவாதமான ; சஞ்சலமான.
शोख़ी, स्त्री॰ பிடிவாதம் ; துஷ்டத்தனம் ; சஞ்சலம்.
शोच, पु॰ துக்கம் ; கவலை.
शोचनीय, त्रि॰ கவலைக்கிடமான.
शोणित, त्रि॰ சிவந்த. पु॰ ரத்தம்.
शोध, पु॰ சோதனை.
शोधक, पु॰ சோதிப்பவன்.
शोधन, पु॰ சோதித்தல் ; தேடுதல்.
शोधना, क्रि॰ स॰ சுத்தம் செய்தல் ; சோதிக்க.
शोभना, क्रि॰ अ॰ சோபிக்க.
शोभा, स्त्री॰ அழகு ; சோபை.
शोभायमान, वि॰ அழகான.
शोभित, वि॰ அழகான ; சோபிக்கிற.
शोर, पु॰ சத்தம்.
शोरबा, पु॰ குழம்பு ; சாறு.
शोरा, पु॰ வெடியுப்பு.
शोरोग़ुल, स्त्री॰ இரைச்சல் ; சச்சரவு.
शोला, पु॰ ஜ்வாலை.
शोशा, पु॰ அற்புதமான விஷயம் ; நுணி.
शोषक, पु॰ உறிஞ்சுகிறவன்.
शोषण, पु॰ உறிஞ்சுதல் ; உலர்த்துதல்.
शोहदा, पु॰ போக்கிரி ; சோதாப்பயல்.
शोहरत, स्त्री॰ } பெயர் ; கீர்த்தி.
शोहरा, पु॰ }
शौक़, पु॰ அதிக விருப்பம் ; பற்றுதல்.
शौकत, स्त्री॰ = शान.
शौक़िया, क्रि॰ वि॰ அதிக விருப்பத்துடன். वि॰ शौक़ीन ஷோக்கான.
शौक़ीन, पु॰ தீவிர விருப்பமுள்ளவன் ; ஷோக் புருஷன்.
शौक़ीनी, स्त्री॰ தீவிர விருப்பம் ; ஷோக்.
शौत, स्त्री॰ = सौत.
शौहर, पु॰ கணவன்.
श्मशान, पु॰ மயானம்.
श्याम, } वि॰ கருநீலமான.
श्यामक, }
श्येन, पु॰ ராஜாளி.
श्रद्धेय, वि॰ பூஜிக்கத்தக்க.
श्रम, पु॰ களைப்பு ; உழைப்பு ; —कण வியர்வை ; —जल வியர்வை ; —जीवी பாடு

பட்டு வயிறு வளர்க்கும்.

श्रमी, पु॰ உழைப்பவன்.

श्रवण, **श्रवन,** पु॰ காது.

श्रव्य, वि॰ கேட்கத் தகுந்த.

श्रांत, वि॰ களைத்த.

श्रांति, स्त्री॰ களைப்பு ; இளைப்பாறுதல்.

श्रावण, पु॰ ஆவணி மாதம்.

श्रीखंड, पु॰ சந்தனம்.

श्रीफल, पु॰ வில்வம் ; தென்னை ; நெல்லிக்காய்.

श्रीयुक्त, **श्रीयुत,** वि॰ ஸ்ரீமான்.

श्रेणी, स्त्री॰ படிக்கட்டு ; வரிசை : வகுப்பு.

श्रेय, त्रि॰ மிகவும் நல்ல. पु॰ பெருமை ; சிரேயசு.

श्रेयस्कर, वि॰ மங்களகரமான.

श्रोता, पु॰ கேட்பவன்.

श्लाघनीय, वि॰ சிலாகிக்கத் தக்க, புகழத்தக்க.

श्लाघा, स्त्री॰ ஸ்துதி ; பொய் ஸ்துதி.

श्लाघ्य, वि॰ சிலாக்கியமான, புகழத்தக்க ; மிகச் சிறந்த.

श्लील, वि॰ உத்தமமான.

श्लेष्मा, पु॰ கபம்.

श्वपच, पु॰ சண்டாளன்.

श्वशुर, पु॰ ससुर மாமனார்.

श्वान, पु॰ நாய்.

श्वास, पु॰ மூச்சு.

श्वासा, स्त्री॰ பிராணன்.

श्वेत, वि॰ வெண்மையான ; பிரகாசமான.

ष

षट्, वि॰ ஆறு.

षट्पद, पु॰ குளவி வண்டு.

षड्यंत्र, पु॰ சதியாலோசனை.

षोडश, वि॰ பதினாறாவது ; பதினாறு.

स

संकर, पु॰ கலப்பு.

संकल, स्त्री॰ சங்கிலி.

संकलन, पु॰ திரட்டுதல்.

संकलित, त्रि॰ திரட்டிய ; தேர்ந்தெடுத்த.

संकल्प, पु॰ நிச்சயம் ; சங்கல்பம்.

संकीर्ण, वि॰ குறுகிய ; அற்பமான.

संकुचित, वि॰ சங்கோசப்பட்ட ; சுருங்கிய ; குறுகிய.

संकुल, त्रि॰ நிரம்பிய.

संकेत, पु॰ ஜாடை.

संक्रामक-वि॰ ஒட்டுவாரொட்டி (நோய்).

संक्षिप्त, वि॰ சுருக்கமான.
संक्षेप, पु॰ சுருக்கம்.
संक्षेपतः, क्रि॰ वि॰ சுருக்கமாய்.
संखिया, पु॰ பாஷாணம்(arsenic).
संख्या, स्त्री॰ எண்ணிக்கை.
संग, पु॰ சேர்க்கை; சந்திப்பு; கல். क्रि॰ वि॰ கூட.
संगठन, पु॰ திரட்டிப் பலப்படுத்துதல் (organisation).
संगठित, वि॰ திரட்டிப் பலப்படுத்திய.
संगत, स्त्री॰ ஸஹவாசம்.
संग-तराश, पु॰ கல் தச்சன்.
संगति, स्त्री॰ ஸஹவாசம்; சேர்க்கை.
संगदिल, वि॰ கல் நெஞ்சுள்ள.
संगम, पु॰ நதிகளின் சங்கமம்.
संग-मर्मर, पु॰ சலவைக்கல்.
संग-मूसा, पु॰ கருப்புச் சலவைக்கல்.
संगती, **संगी** } पु॰ தோழன்.
संगीन, पु॰ துப்பாக்கியின் சனியன் (bayonet). वि॰ கல்லால் செய்த; உறுதியான; நிலைமை முற்றிய.
संगृहीत, वि॰ திரட்டப்பட்ட.
संग्रह, पु॰ சேர்த்தல்.
संग्राम, पु॰ யுத்தம்.
संघटन, पु॰ சேர்க்கை; அமைப்பு.
संघर्ष, **संघर्षण**, } पु॰ உரைதல்; போட்டி.
संघात, पु॰ கூட்டம்; காயம்; கொலை.
संघाती, पु॰ தோழன்.
संघारना, क्रि॰ स॰ அழிக்க; கொல்ல.
संचय, पु॰ சேர்க்கை;—**करना** சேர்க்க.
संचालक, पु॰ நடத்துபவன்; மானேஜர்.
संचालन, पु॰ நடத்துதல்.
संचित, वि॰ சேமித்த.
संजाफ़, स्त्री॰ கரை; துணியின் ஓரத்திலிருக்கும் ஜால்ரா.
संजीदा, वि॰ கம்பீரமான; அறிவுள்ள; தகுதியுள்ள.
संजीवन, वि॰ உயிரளிக்கும்.
संजीवनी, स्त्री॰ உயிரளிக்கும் மருந்து.
संजुक्त, वि॰ =**संयुक्त**.
संजोग, पु॰ =**संयोग**.
संज्ञा, स्त्री॰ விவேகம்; புத்தி; பெயர்ச்சொல்.
संज्ञाहीन, वि॰ பிரக்ஞையற்ற.

संड़सा, पु॰ இடுக்கி, சிம்டா.
संडा, वि॰ பருத்த.
संडास, पु॰ கக்கூஸ்.
संतत, अ॰ எப்பொழுதும் ; விடாமல்.
संतति, स्त्री॰ மக்கள்.
संतप्त, वि॰ சூடான ; துக்கப் பட்ட.
संतरा, पु॰ கமலாப் பழம்.
संतरी, पु॰ காவல் சிப்பாய் (sentry).
संतान, स्त्री॰ மக்கள்.
संताप, पु॰ உஷ்ணம் ; துக் கம்.
संतापी, पु॰ துக்கம் உண்டா க்குபவன்.
संतुष्ट, वि॰ திருப்தியான.
संतोष, पु॰ பொறுமை ; திரு ப்தி; சந்தோஷம்; சுகம்.
संतोषी, पु॰ திருப்தியுள்ள வன்.
संदर्भ, पु॰ சந்தர்ப்பம்.
संदल, पु॰ சந்தனம்.
संदिग्ध, वि॰ சந்தேகமுள்ள.
संदूक, पु॰ பெட்டி ;—चा, ची சிறு பெட்டி.
संदेश, } पु॰ செய்தி.
संदेसा, }
संधान, पु॰ குறி வைத்தல் ; தேடுதல்.
संधि, स्त्री॰ சந்திப்பு ; உடன் படிக்கை.
संध्या, स्त्री॰ மாலை நேரம்.
संपत्ति, }
संपद्, } स्त्री॰ ஐசுவரியம்.
संपदा, }
संपन्न, वि॰ நிறைந்த ; செல்வ முள்ள.
संपर्क, पु॰ சம்பந்தம் ; பற்று தல் ; கலப்பு.
संपा, स्त्री॰ மின்னல்.
संपादक, पु॰ பத்திரிகாசிரியர் (editor)
संपादकीय, वि॰ பத்திரிகாசிரியர் சம்பந்தமான (editorial).
संपादन, पु॰ புஸ்தகமோ பத் திரிகையோ சீர்படுத்தி இயற்றுதல் (editing) ; சம்பாதித்தல் ; வேலையை முடித்தல்.
संपुट- पु॰ சம்படம்.
संपूर्णत: } क्रि॰ वि॰ முழுதும்.
संपूर्णतया, }
सँपेरा, पु॰ பாம்பாட்டி.
सँपोला, पु॰ பாம்புக்குட்டி.
संप्रति, क्रि॰ वि॰ अभी இப் பொழுதே.
संबंधी, वि॰ சம்பந்தமுள்ள. पु॰ உறவினர் ; சம்மந்தி.
संबत्, पु॰ = संवत्.

संबद्ध, वि॰ இணைக்கப்பட்ட.

संबल, पु॰ வழிச்சாப்பாடு ; வழிச் செலவு.

संबोधन, पु॰ எழுப்புதல் ; அழைத்தல் ; எச்சரித்தல்.

संबोधना, क्रि॰ स॰ புத்தி புகட்ட.

संभलना, क्रि॰ अ॰ ஜாக்கிரதையாயிருக்க ; சமாளிக்க ; ஸ்வஸ்தமாக.

संभव, पु॰ நிகழக் கூடியது ; தற்செயல் ; உற்பத்தி.

संभवतः, अ॰ பெரும்பாலும் (possibly).

संभार, पु॰ ஆயத்தம் ; வளாத்தல் ; செல்வம்.

संभारना, संभालना, क्रि॰ स॰ சமாளிக்க.

संभावना, स्त्री॰ சம்பவிக்கக் கூடிய நிலைமை ; கற்பனை.

संभावित, वि॰ கற்பனை செய்யப்பட்ட ; நிகழக்கூடிய.

संभूत, वि॰ சேர்ந்து உற்பத்தியான ; பிறந்த.

संभ्रांत, वि॰ கலக்க மடைந்த; கௌரவிக்கப்பட்ட.

संयत, वि॰ கட்டப்பட்ட ; மூடப்பட்ட ; புலன்களை அடக்கிய.

संयम, पु॰ தடை ; புலனடக்கம் ; தீங்கிலிருந்து விலகியிருத்தல்.

संयमी, वि॰ ஒழுக்கத்தில் கட்டுப்பாடுள்ளவன்.

संयुक्त, संयुत, त्रि॰ சேர்ந்த ; பிணைக்கப்பட்ட.

संयोग, पु॰ इत्तफ़ाक़ தற்செயல்; சந்திப்பு.

संयोजक, पु॰ ஒன்று சேர்ப்பவன்; கூட்டுபவன்.

संरक्षक, पु॰ காப்பாற்றுபவன்.

संरक्षण, पु॰ காப்பாற்றுதல்.

संरक्षित, वि॰ காப்பாற்றப்பட்ட.

संलग्न, वि॰ ஒட்டிய ; ஈடுபட்ட.

संलाप, पु॰ சல்லாபம், சம்பாஷணை.

संवत्, पु॰ வருஷம் ; சகாப்தம்; விக்ரமாதித்ய சகாப்தம்.

संवरण, पु॰ விலக்குதல் ; மூடுதல் ; மறைத்தல் ; தேர்ந்தெடுத்தல்.

सँवरना, क्रि॰ अ॰ அலங்கரித்துக்கொள்ள.

संवर्द्धक, पु॰ விருத்தி செய்பவன்.

संवर्द्धन पु॰ விருத்தியாதல்; விருத்தியாக்குதல்.

संवाद, पु॰ சம்பாஷணை; சமாசாரம்;—**दाता** பத்திரிகை நிருபர்.

सँवारना, क्रि॰ स॰ ஒழுங்கு படுத்த; அலங்கரிக்க.

संवेद, पु॰ அநுபவம்; வேதனை.

संवेदन, पु॰ அநுபவித்தல்; தெரிவித்தல்.

संशय, पु॰ சந்தேகம்; பயம்.

संशयात्मक, वि॰ சந்தேகத்திற்கிடமான.

संशोधक, पु॰ சீர்திருத்துபவன்

संशोधन, पु॰ சீர்திருத்துதல்.

संशोधित, त्रि॰ சீர்திருத்திய.

संश्लिष्ट, वि॰ சேர்க்கப்பட்ட; அணைத்துக் கொள்ளப்பட்ட.

संसर्ग, पु॰ ஸஹவாசம்.

संसार, पु॰ உலகம்.

संसारी, वि॰ உலக சம்பந்தமான; லௌகிகமான.

संसृति, स्त्री॰ பல ஜன்மங்கள் எடுத்தல் என்னும் கொள்கை.

संस्करण, पु॰ பதிப்பு; சீராக்குதல்.

संस्कार, पु॰ சீராக்குதல்; நல்ல சேர்க்கையின் பலன்.

संस्कृति, स्त्री॰ நாகரீகம்; சீர்திருத்தம்.

संस्था, स्त्री॰ கழகம், ஸ்தாபனம்.

संस्थान, पु॰ இருப்பிடம். பொது இடம்.

संस्थापक, पु॰ நிலை நிறுத்துபவன், ஸ்தாபிப்பவன்.

संस्थापन, पु॰ ஸ்தாபித்தல்.

सस्मरण, पु॰ நல்ல ஞாபகம்.

संहार, पु॰ அழிவு; முடிவு.

संहारक, पु॰ அழிப்பவன்.

सम्पद, पु॰ அதிர்ஷ்டம்.

सख्त, त्रि॰ கடினமான; கசப்பான (சொல்).

सआदत, स्त्री॰ நன்மை;—**मंद** கீழ்ப்படிதலுள்ள.

सई, स्त्री॰ விருத்தி; முயற்சி; உழைப்பு.

सईद, वि॰ பாக்கியசாலியான.

सकट, पु॰ வண்டி.

सकत, स्त्री॰ பலம்; சக்தி.

सकता, पु॰ மூர்ச்சை.

सकपकाना, क्रि॰ अ॰ வியப்படைய; தயங்க.

सकल, वि॰ சகலமான.

सकाना, क्रि० अ० சந்தேகப் பட ; பயத்தால் பின் வாங்க.

सकारना, क्रि० अ० ஒப்புக் கொள்ள.

सकारे, क्रि० वि० காலையில்.

सक़ालत, स्त्री० கனமை ; கனம்.

सक़ीम, वि० நோயுள்ள ; தோஷமுள்ள.

सक़ील, वि० கனமான ; அஜீர்ணப்படுத்துகிற.

सकुचना, क्रि० अ० வெட்கப் பட.

सकुचाना, क्रि० अ० சங்கோசப் பட.

सकून, पु० தங்குதல் ; மன அமைதி.

सकूनत, स्त्री० இருப்பிடம்.

सकेलना, क्रि० स० ஒன்று சேர்க்க.

सक्का, पु० தண்ணீர் கொண்டு வரும் வேலையாள்.

सखरी, स्त्री० பத்து (சமையல்).

सखा, पु० தோழன்.

सख़ावत, स्त्री० கொடை சுபாவம்.

सख़ी, वि० தாராள குணமுள்ள.

सख़ुन, पु० பேசும் மொழி ; பழமொழி ; கவிதை.

सख़ुन-तकिया, पु० तकिया कलाम வழக்கச் சொல் mannerism).

सख़ुन-फ़हम, वि० சொல்லின் மர்மத்தை அறியும்.

सख़्त, वि० கடுமையான.

सख़्तदिल, वि० கடுநெஞ்சுள்ள.

सख़्ती, स्त्री० கொடூரம்; அதட்டுதல் ; கஷ்டம்.

सगबगाना, क्रि० अ० நனைய ; சந்தேகப்பட.

सगा, वि० ஒரே தாய் வயிற்றில் பிறந்த.

सगाई, स्त्री० உறவு ; நிச்சிதார்த்தம்.

सग़ीर, वि० சிறிய.

सघन, वि० அடர்ந்த.

सच, वि० உண்மையான.

सचमुच, क्रि० वि० உண்மையாய்.

सचराचर, पु० ஸ்தாவர ஜங்கம வஸ்துக்கள்.

सचाई, स्त्री० உண்மை.

सचान, पु० ராஜாளி.

सचिंत, वि० கவலையுள்ள.

सचिव, पु० மந்திரி.

सचेत, वि॰ ஜாக்கிரதையான ; உயிருள்ள.

सचेतन, पु॰ ஜாக்கிரதை.

सचेष्ट, वि॰ முயற்சிக்கிற.

सच्चा, वि॰ உண்மையான.

सच्चाई, स्त्री॰ உண்மை.

सज, स्त्री॰ அழகு.

सजग, वि॰ விழித்துக்கொண்டிருக்கிற.

सज-धज, स्त्री॰ சிங்காரம் ; பகட்டு.

सजन, पु॰ கணவன் ; காதலன்.

सजना, क्रि॰ स॰ அலங்கரிக்க. क्रि॰ अ॰ அலங்கரித்துக் கொள்ள.

सजल, वि॰ ஜலம் நிறைந்த ; கண்ணீர் நிரம்பிய.

सज़ा, स्त्री॰ தண்டனை.

सजातीय, वि॰ ஒரு ஜாதியைச் சேர்ந்த.

सजाना, क्रि॰ स॰ சீராய் வைக்க ; அலங்கரிக்க.

सज़ायाफ़्ता, } पु॰ தண்டனை
सज़ायाब, } அனுபவித்த.

सजाव, पु॰ ஆடைத் தயிர்.

सजावट, स्त्री॰ அலங்காரம்.

सज़ावार, वि॰ தகுதியுள்ள ; பலன் தருகிற.

सजीला, वि॰ பகட்டுள்ள; அழகுள்ள.

सजीव, वि॰ உயிருள்ள.

सजन, त्रि॰ கனவான்.

सजानव, स्त्री॰ அலங்காரம் ; படுக்கை.

सज्जित, वि॰ அலங்கரித்த ; தேவையான சாமான்களோடு கூடிய.

सज्जी, स्त्री॰ சோடாக்காரம். (washing-soda.)

सटक, स्त्री॰ ஹுக்காவின் குழல்.

सटकना, क्रि॰ अ॰ மெள்ளத் தப்பித்து மறைந்து போக ; 'கம்பிநீட்ட.'

सटना, क्रि॰ अ॰ ஒட்டிக் கொள்ள.

सटपटाना, क्रि॰ अ॰ = **सिटपिटाना.**

सटरपटर, त्रि॰ அற்பமான ; சாதாரணமான.

सटाना, क्रि॰ स॰ ஒட்ட.

सटीक, वि॰ வியாக்கியானத்துடன் கூடிய (புத்தகம்). क्रि॰ वि॰ சரியாக.

सट्टा, पु॰ ஒப்பந்தம் (contract);—**बट्टा** ரகசிய ஒப்பந்தம்; சதியாலோசனை.

सट्टी, स्त्री॰ மண்டி.

सठ, पु॰ — **शठ.**

सठियाना, क्रि॰ अ॰ அறுபது வயதாக ; கிழண்டுபோக; புத்தி மந்தப்பட.

सड़क, स्त्री॰ சாலே.

सड़ना, क्रि॰ अ॰ அழுகிப் போக;

सड़ाना, क्रि॰ स॰ அழுக வைக்க.

सत, पु॰ शत நூறு.

सतत, अ॰ सदा, எப்பொழுதும்.

सतर, स्त्री॰ கோடு ; வரிசை. वि॰ கோணலான ; கோபமுள்ள.

सतराना, क्रि॰ अ॰ கோபப்பட ; சிடுசிடுக்க.

सतर्क, वि॰ எச்சரிக்கையான ; தர்க்கத்துடன் கூடிய.

सतसई, स्त्री॰ எழுநூறு.

सतह, स्त्री॰ மேல் பாகம் (surface).

सताना, क्रि॰ स॰ தொந்திரவு செய்ய, ஸதாயிக்க.

सती, स्त्री॰ பதிவிரதை ; உடன் கட்டை ஏறுபவள்.

सतून, पु॰ தூண்.

सत्कार, पु॰ மரியாதை ; உபசாரம்.

सत्त, पु॰ சத்து ; சாரம் ; தத்துவம்.

सत्ता, स्त्री॰ அதிகாரம் ; பக்தி ; இருப்பது (existence).

सत्ताधारी, पु॰ அதிகாரி.

सत्तू, पु॰ சத்துமா.

सत्पथ, पु॰ நல்வழி ; நன்னடத்தை.

सत्पात्र, पु॰ தானம் பெறத் தகுந்தவன்.

सत्य, वि॰ உண்மையான ; அசலான. पु॰ உண்மை.

सत्यतः, क्रि॰ वि॰ உண்மையாய்.

सत्यवादी, वि॰ உண்மை பேசுகிற.

सत्यसंध, वि॰ வார்த்தை தவறாத.

सत्याग्रह, पु॰ உண்மையைக் கடைப்பிடித்தல், ஸத்யாக்ரகம்.

सत्यानास, पु॰ ஸர்வ நாசம்.

सत्यानासी, वि॰ ஸர்வ நாசம் செய்யும்.

सत्र, पु॰ சத்திரம் ; வீடு.

सत्व, पु॰ சாறு ; அதிகாரம் (right).

सद, स्त्री॰ மறைவு ; சுவர் ; சுபாவம் ; பழக்கம்.

सदका, पु॰ தானம் ; பலி.

सदन, पु॰ இருப்பிடம் ; வீடு.

सदमा, पु॰ மனப்புண்.

सदय, वि॰ தயையுள்ள,

सद्र, वि॰ முக்கியமான. पु॰ முக்கிய உத்தியோகஸ்தன் இருக்குமிடம் (Headquarters).

सद्र-आला, पु॰ ஸப்ஜட்ஜ்.

सद्र-मुक़ाम, पु॰ ஆபீஸின் முக்கிய பட்டணம் (Headquarters).

सद्र-सदूर, पु॰ முக்கிய நியாயாதிபதி.

सद्री, स्त्री॰ கையில்லாத ஜாக்கெட்.

सदस्य, पु॰ அங்கத்தினர்.

सदहा, वि॰ நூற்றுக்கணக்கான.

सदा, अ॰ எப்பொழுதும். स्त्री॰ சத்தம்; எதிரொலி; கூப்பிடுதல்.

सदाक़त, स्त्री॰ ஸத்தியம்; உண்மை; சாக்ஷி.

सदाचरण, सदाचार, } पु॰ நன்னடத்தை.

सदारत, स्त्री॰ தலைமை, அக்கிராஸனம்.

सदावर्त, पु॰ खैरात ஏழைகளுக்கு தினம் உணவளித்தல்.

सदा-बहार, वि॰ வருஷம் முழுதும் பசுமையாயிருக்கிற (ever-green).

सदी, स्त्री॰ நூற்றாண்டு.

सदृश, वि॰ समान போன்ற.

सदैव, अ॰ எப்பொழுதும்.

सद्म, पु॰ வீடு.

सद्य, सद्यः, } अ॰ இப்பொழுதே, உடனே.

सधना, क्रि॰ अ॰ காரியம் கைகூட; தேர்ச்சி பெற.

सधवा, स्त्री॰ ஸுமங்கலி.

सन, पु॰ வருஷம்; சகாப்தம்.

सन, पु॰ சணல்.

सनअत, स्त्री॰ சிற்ப வேலை.

सनई, स्त्री॰ ஒருவிதச் செடி.

सनक, स्त्री॰ ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்தில் பிடிவாதம், பைத்தியம்.

सनकना, क्रि॰ अ॰ பைத்தியம் பிடிக்க.

सनद, स्त्री॰ பட்டம்; அத்தாட்சிப் பத்திரம் (certificate).

सनद-याफ़्ता, वि॰ பட்டம் பெற்ற.

सनना, क्रि॰ अ॰ நனைந்து போக.

सनम, पु॰ அன்பன்; விக்கிரகம்.

सनमुख, वि॰ सम्मुख, எதிரே.

समसमी, स्त्री॰ கொரக்களி; பயம்; தீவிர உணர்ச்சி.

सनहकी, स्त्री॰ ஏனமல் பாத்திரம்.

सनाअत, स्त्री॰ = सनअत.

सनाय, स्त्री॰ சூரத்தாவாரை.

सनाह, पु॰ கவசம்.

सनेह, पु॰ = स्नेह.

सनेही, वि॰ சிநேகமுள்ள.

सन्दूकचा, वि॰ சிறு பெட்டி.

सन्न, वि॰ உணர்ச்சியற்ற; பிரமித்த.

सन्नद्ध, वि॰ தயாரான; கட்டப்பட்ட; ஈடுபட்ட.

सन्नाटा, पु॰ தனிமை; சத்தமின்மை.

सन्नाटे में आना, क्रि॰ अ॰ பிரமித்துப்போக; நாக்கு எழாமல் போக.

सन्निकट, अ॰ சமீபத்தில்.

सन्निधान, पु॰ சமீபம்; ஸ்தாபித்தல்.

सन्निधि, स्त्री॰ சமீபம்; சன்னிதி.

सन्निविष्ट, वि॰ சேர்ந்து உட்கார்ந்த; அடங்கிய.

सन्निवेश, पु॰ சேர்ந்து உட்காருதல்; புகுதல்.

सन्निहित, वि॰ கூடவைக்கப்பட்ட.

सपक्ष, वि॰ தன் கக்ஷியைச் சேர்ந்த; சிறகுள்ள.

सपत्नि, स्त्री॰ = सौत.

सपत्नीक, क्रि॰ वि॰ மனைவியுடன்.

सपना, पु॰ கனவு.

सपरना, क्रि॰ अ॰ வேலை முடிய.

सपाट, वि॰ ஸமதளமான.

सपाटा, पु॰ செல்லும் வேகம்; பாய்தல்.

सपुर्द, स्त्री॰ ஒப்புவித்தல்;—**करना**, ஒப்புவிக்க.

सपूत, पु॰ நல்ல புத்திரன்.

सपेद, वि॰ **सफ़ेद** வெண்மையான.

सपोला, पु॰ பாம்புக் குட்டி.

सप्ताह, पु॰ வாரம்.

सफ़र, पु॰ யாத்திரை.

सफ़री, वि॰ பிரயாணத்தில் உபயோகப்படுகிற. **पु॰** வழிச் செலவு.

सफल, वि॰ வெற்றியடைந்த.

सफलता, स्त्री॰ வெற்றி.

सफलीभूत, वि॰ வெற்றிபெற்ற; நிறைவேறிய.

सफ़हा, पु॰ புஸ்தகத்தின் பக்கம்; மேற்பரப்பு (surface).

सफ़ा, वि॰ சுத்தமான; வழவழப்பான.

सफ़ाई, स्त्री॰ சுத்தம்; சுத்தம் செய்தல்.

सफ़ाचट, वि॰ சுத்தமான ; வழுவழுப்பான.

सफ़ाया, पु॰ மீதியின்மை ; முடித்துவிடுதல்.

सफ़ी, वि॰ पवित्र சுத்தமான.

सफ़ीना, पु॰ கோர்ட்டு ஸம்மன்.

सफ़ीर, पु॰ ராஜதூதன். स्त्री॰ பறவைகளின் கூச்சல்.

सफ़ूफ़, पु॰ சூர்ணம் ; பொடி.

सफ़ेद, वि॰ வெள்ளையான ; —पोश வெள்ளை ஆடை உடுப்பவன்.

सफ़ेदी, स्त्री॰ வெண்மை ;—पुतवाना, வெள்ளையடிக்க.

सफ़्फ़ाक, वि॰ தயையற்ற.

सब, वि॰ எல்லா ; பூரா.

सबक़, पु॰ पाठ பாடம்.

सबब, पु॰ காரணம்.

सबर, पु॰ =सब्र.

सबल, वि॰ பலமுள்ள ; சேனையுள்ள.

सबा, स्त्री॰ காலை நேரத்துக் குளிர்ந்த காற்று.

सबील, स्त्री॰ சாலை ; உபாயம் ; தண்ணீர்ப் பந்தல்.

सबूत, पु॰ ருஜுா.

सब्ज़, वि॰ பசுமையான ;—बाग दिखलाना ஆசை காட்ட.

सब्ज़ा, पु॰ பசுமை.

सब्ज़ी, स्त्री॰ கீரை ; காய்கறி ; பங்கி.

सब्र, पु॰ பொறுமை.

सभा, स्त्री॰ ஸபை ; பொதுக் கூட்டம்.

सभागा, वि॰ அதிர்ஷ்டசாலி.

सभासद, पु॰ அங்கத்தினர்.

सभ्य, वि॰ நாகரீகமான. पु॰ அங்கத்தினர்.

सभ्यता, स्त्री॰ நாகரீகம்.

समंत, पु॰ எல்லை.

समंद, पु॰ குதிரை.

सम, वि॰ ஸமானமான. போன்ற.

समकालीन, वि॰ ஒரே காலத்தைச் சேர்ந்த.

समकोण, वि॰ ஸமகோணமுள்ள.

समक्ष, क्रि॰ वि॰ सामने முந்நிலையில்.

समग्र, वि॰ பூரா.

समझ, स्त्री॰ அறிவு ;—दार அறிவுள்ள.

समझना, क्रि॰ अ॰ புரிந்து கொள்ள.

समझाना, क्रि॰ स॰ விளங்கக் கூற ; தேற்ற.

समझौता, पु॰ ஒப்பந்தம்.

समतल, वि॰ ஒரே மட்டமான.

समता, स्त्री॰ बराबरी ஸமத்துவம்.

समधन, पु॰ காணிக்கை.

समदर्शी, पु॰ எல்லோரையும் ஸமமாய்ப் பாவிப்பவன்.

समधियाना, पु॰ ஸம்மந்தி வீடு.

समधी, पु॰ ஸம்மந்தி.

समन, पु॰ விலை; கோர்ட்டு ஸம்மன்.

समन्दर, पु॰ = **समुन्दर**.

समन्वय, पु॰ ஸந்திப்பு.

समन्वित, वि॰ சம்பந்தப் பட்ட.

समर, पु॰ யுத்தம்.

समरथ, वि॰ = **समर्थ**.

समरभूमि, स्त्री॰ } யுத்தகளம்.
समरांगण, पु॰ }

समर्थ, वि॰ சாமர்த்திய முள்ள.

समर्थक, पु॰ ஆமோதிப்பவர்.

समर्थन, पु॰ ஆமோதித்தல்.

समर्पक, वि॰ அர்ப்பணம் செய்யும்.

समर्पण, पु॰ காணிக்கை செலுத்துதல்.

समर्पित, वि॰ அர்ப்பணம் செய்த.

समवेत, वि॰ ஒன்றுசேர்க்கப் பட்ட.

समष्टि, स्त्री॰ ஒன்று கூடியது (federation).

समस्त, वि॰ எல்லா; பூரா.

समस्या, स्त्री॰ பிரச்னை;—**पूर्ति** செய்யுளின் ஒரு அடிக் குத் தகுந்தபடி இரண்டாவது அடி எழுதிப் பூர்த்தி செய்தல்,

समा, पु॰ ஆகாயம்.

समाअत, स्त्री॰ குறைகளை கவனித்தல்.

समागत, वि॰ வந்திருக்கும்.

समागम, पु॰ சந்தித்தல்.

समाज, पु॰ ஸமூகம்; ஸபை.

समाजत, स्त्री॰ வெட்கம்; வேண்டுகோள்; முகஸ் துதி.

समादर, पु॰ மரியாதை.

समाना, क्रि॰ अ॰ பிரவேசிக்க; கொள்ள.

समापक, पु॰ நிறைவேற்றுபவன்.

समापित, वि॰ முடிக்கப்பட்ட.

समाप्त, वि॰ முடிவடைந்த.

समाप्ति, स्त्री॰ முடிவடைதல்.

समारंभ, पु॰ சீராய்த் தொடங்குதல்.

समारोह, पु॰ கொண்டாட்டம்.

समालोचक, पु॰ விமரிசனம் செய்பவர்.

समालोचना, स्त्री॰ விமரிசனம்.

समावर्तन, पु॰ திரும்பி வருதல்.

समाविष्ट, वि॰ பிரவேசித்த.

समावेश, पु॰ உட்புகுதல்.

समिति, स्त्री॰ கமிட்டி.

समीकरण, पु॰ ஸமமாக்குதல்.

समीक्षा, स्त्री॰ நன்ருய்ப் பார்த்தல்; விமரிசனம்; முயற்சி.

समीचीन, वि॰ சரியான; உண்மையான.

समीपवर्त्ती, वि॰ பக்கத்து.

समीर, **समीरण,** पु॰ காற்று.

समुंद्र, पु॰ ஸமுத்திரம்.

समुचित, वि॰ உசிதமான, வேண்டிய.

समुत्थान, पु॰ முன்னேற்றம், எழுந்திருத்தல்; உற்பத்தி; ஆரம்பம்.

समुदाय, पु॰ சேர்க்கை; கூட்டம்.

समुन्नति, स्त्री॰ வேண்டிய அளவு விருத்தி.

समुल्लास पु॰ ஸந்தோஷம்; அத்தியாயம்.

समुहाना, क्रि॰ अ॰ எதிரே வர.

समूम, स्त्री॰ உஷ்ணக் காற்று.

समूल, क्रि॰ वि॰ வேருடன்.

समूह, पु॰ குவியல்; கூட்டம்.

समृद्ध, वि॰ ஐசுவரியம் நிறைந்த.

समृद्धि, स्त्री॰ ஐசுவரியம்.

समेटना, क्रि॰ स॰ ஒன்று சேர்க்க.

समेत, अ॰ **सहित** கூட.

सम्त, पु॰ திசை; பக்கம்.

सम्मत, वि॰ ஸம்மதித்த.

सम्मति, स्त्री॰ அபிப்பிராயம்.

सम्मान, पु॰ மரியாதை; கௌரவம்.

सम्मानित, वि॰ கௌரவமுள்ள, கௌரவிக்கப்பட்ட.

सम्मिलन, पु॰ சந்திப்பு.

सम्मिलित, वि॰ கலந்த.

सम्मुख, अ॰ **सामने** எதிரே.

सम्मेलन, पु॰ சந்திப்பு; ஸபை; மகாநாடு.

सम्मोहन, पु॰ மோகிக்கச் செய்தல்.

सम्राज्ञी, स्त्री॰ சக்கரவர்த்தினி.

सम्राट, पु॰ சக்கரவர்த்தி.

सयाना, वि॰ வயதிற்கு வந்த; புத்திசாலியான; துஷ்டனை.

सर, पु॰ குளம்; அம்பு; தலை. वि॰ ஜயிக்கப்பட்ட.

सरस, वि॰ ரஸமுள்ள ; அழகான ; சிறந்த.

सरसना, क्रि॰ अ॰ பசுமையாய் இருக்க ; சிறந்திருக்க ; பாவம் நிறைந்திருக்க.

सरसब्ज, वि॰ பசுமையான ; செழுமையான ; ஸந்தோஷமான.

सरमरी, क्रि॰ वि॰ சீக்கிரம் ; மொத்தத்தில். वि॰ வேகமான.

सरसार, वि॰ முழுகிய ; ஈடுபட்ட.

सरसिज, पु॰ தாமரை.

सरसी, स्त्री॰ சிறுகுளம் ; குட்டை.

सरसों, स्त्री॰ மஞ்சளான கடுகு.

सरह, पु॰ அந்திப்பூச்சி.

सरहज, स्त्री॰ மைத்துனன் மனைவி.

सरहद, स्त्री॰ எல்லை.

सरहद्दी, वि॰ எல்லையின்.

सराप, पु॰ சாபம்.

सरापा, क्रि॰ वि॰ = सर-ता-पा

सराफ़, पु॰ நகை வியாபாரி, துட்டு வியாபாரி ; ஸராப்பு வியாபாரி.

सराफ़ा, पु॰ நகைக் கடை ; காசுக் கடை.

सराफ़ी, स्त्री॰ நகை அல்லது ஸராப்பு வியாபாரம்.

सराबोर, वि॰ முழுதும் நனைந்த.

सराय, स्त्री॰ சாவடி ; சத்திரம்.

सरासर, क्रि॰ वि॰ முற்றிலும்.

सरासरी, स्त्री॰ சீக்கிரம் ; கண் மதிப்பு.

सराहना, क्रि॰ स॰ புகழ.

सराहनीय, वि॰ புகழத்தக்க.

सरिता, स्त्री॰ பிரவாகம் ; நதி.

सरियाना, क्रि॰ स॰ அடுக்கி வைக்க.

सरिश्ता, पु॰ கோர்ட்டு ; இலாகா.

सरिश्तेदार, पु॰ சிரஸ்ததார்.

सरीखा, वि॰ போன்ற.

सरीफा, पु॰ ஸீதாப்பழம்.

सरोह, वि॰ வெளிப்படையான ; தெளிவான.

सरोहन, क्रि॰ वि॰ வெளிப்படையாய் ; தெளிவாய்.

सरूप, वि॰ உருவமுள்ள ; போன்ற ; அழகான. पु॰ ஸொரூபம்.

सरूर, पु॰ ஸந்தோஷம் ; லேசான போதை.

सरे-हस्त, क्रि॰ वि॰ இப்பொழுதே ; உடனே ; கையோடு.

सरे-बाज़ार, क्रि॰ वि॰ வெளிப்படையாய்; எல்லாரெதிரில்.

सरे-शाम, स्त्री॰ மாலை நேரம். क्रि॰ वि॰ மாலையானதும்.

सरेश, **सरेस**, पु॰ வஜ்ஜிரம் (பசை.)

सरो, पु॰ சவுக்கை மரம்.

सरोकार, पु॰ ஸம்பந்தம்.

सरोज, पु॰ தாமரை.

सरोद, पु॰ வீணை போன்ற வாத்தியம்.

सरोरुह, पु॰ தாமரை.

सरोवर, पु॰ குளம், பொய்கை.

सरोष, क्रि॰ वि॰ கோபத்துடன்.

सरोसामान, पु॰ ஸாமான்கள்; உபகரணம்.

सरौता, पु॰ பாக்கு வெட்டி.

सर्ग, पु॰ செல்லுதல்; அத்தியாயம்.

सर्द, वि॰ ठंडा குளிர்ந்த; மந்தமான.

सर्दी, स्त्री॰ குளிர்ச்சி.

सर्फ़, वि॰ செலவு செய்யப்பட்ட. पु॰ செலவு; வீண் செலவு; இலக்கணம்.

सर्फ़ा, पु॰ மிருத்தி; செட்டு.

सर्वस, पु॰ = **सर्वस्व**.

सर्राफ़, पु॰ = **सराफ़**.

सर्वज्ञ, पु॰ எல்லாமறிந்தவன்; கடவுள்.

सर्वतः, क्रि॰ वि॰ நாலாபுறமும்; எல்லாவிதத்திலும்.

सर्वत्र, अ॰ எல்லா இடத்திலும்.

सर्वथा, अ॰ எல்லாவிதத்திலும்.

सर्वदा, अ॰ எப்பொழுதும்.

सर्वनाम, पु॰ பிரதிப் பெயர்ச்சொல் (pronoun).

सलगम, **सलजम**, पु॰ 'டர்னிப்' என்னும் கிழங்கு.

सलज्ज, वि॰ வெட்கப்பட்ட.

सलतनत, स्त्री॰ ராஜ்ஜியம்; அரசு; ஸௌகரியம்.

सलफ़, वि॰ बीता हुआ கழிந்த.

सलवात, स्त्री॰ நல் விருப்பம்; ஸலாம்; கெட்ட வார்த்தை.

सलाक, पु॰ அம்பு.

सलावत, स्त्री திடம்.

सलाम, पु॰ **सलाम-अलैकुम**, स्त्री॰ வந்தனம்.

सलामत, क्रि॰ वि॰ க்ஷேமமாக.

सलामती, स्त्री॰ ஆரோக்கியம்; க்ஷேமம்.

सलामी, स्त्री॰ வந்தனமளித்தல்; மரியாதைக்காக குண்டு போடுதல்.

सलाह, स्त्री॰ ஆலோசனை ; அபிப்பிராயம் ;—**कार** அபிப்பிராயம் சொல்லுபவன் ; மந்திரி.

सलिल, पु॰ ஜலம்.

सलीका, पु॰ நல்லொழுக்கம் (manners) ; ஸாமர்த்தியம்.

सलीस, वि॰ ஸுலபமான ; வழங்கி வரும் (பாஷை).

सलूक, पु॰ நடத்தை ; உபகாரம்.

सलोना, वि॰ உப்புக் கலந்த ; அழகான.

सवाई, स्त्री॰ ஒன்றுக்கு ஒன்றே காலாக வசூலித்தல்.

सवाब, पु॰ **नेकी,** நன்மை ; சிறப்பு; உண்மை; ஸவாரி செய்பவன்.

सवार, पु॰ குதிரை ஏறியவன். वि॰ ஸவாரி செய்கிற.

सवारी, स्त्री॰ ஏறுதல் ; வாகனம் ; ஊர் வலம்.

सवाल, पु॰ கேள்வி ; வேண்டுகோள் ;—**जवाब** தர்க்கம்.

सवालात, पु॰ கேள்விகள்.

सवेरा, पु॰ காலை.

सशंक, वि॰ ஸந்தேகமுள்ள ; பயமுள்ள.

ससुर, पु॰ மாமனார்.

ससुराल, स्त्री॰ மாமனார் வீடு.

सस्ता, वि॰ மலிவான.

सस्ती, स्त्री॰ மலிவு ; மலிந்த காலம்.

सह, अ॰ **सहित** ; கூட.

सहकार, पु॰ உபகாரி.

सहकारता,
सहकारिता, } स्त्री॰ உபகாரம்.

सहकारी, पु॰ உபகாரி. वि॰ கூட்டுறவு ஸம்பந்தமான (co-operative).

सहचर, पु॰ வேலைக்காரன்.

सहचरी, स्त्री॰ வேலைக்காரி ; மனைவி ; தோழி.

सहचारी, पु॰ ஸேவகன்.

सहज, वि॰ ஸாதாரணமான ; ஸுலபமான.

सहन, पु॰ பொறுத்துக்கொள்ளுதல் ; முற்றம் ; ஒரு வகைப் பட்டு.

सहनक, पु॰ சிறு முற்றம் ; சிறு தட்டு.

सहनशील, वि॰ பொறுமையுள்ள.

सहना, क्रि॰ स॰ பொறுக்க ; அனுபவிக்க.

सहपाठी, पु॰ கூடப்படிப்பவன்

सहभोज,
सहभोजन, } पु॰ ஸமபந்தி போஜனம்.

सहभोजी, पु॰ ஸமபந்தி போஜனம் செய்பவர்கள்.

सहम, पु॰ பயம்; ஸங்கோசம்; ஒடுக்கம்.

सहमत, वि॰ ஒரே அபிப்பிராயம் கொண்ட;—**होना** ஒப்புக்கொள்ள.

सहमना, क्रि॰ अ॰ பயப்பட.

सहयोग, पु॰ கூட்டுறவு; ஒத்துழைப்பு.

सहयोगी, पु॰ கூட உழைப்பவன்.

सहर, स्त्री॰ அதிகாலை.

सहरा, पु॰ மைதானம்; காடு.

सहल, वि॰ ஸுலபமான.

सहलाना, क्रि॰ स॰ தடவிக்கொடுக்க. क्रि॰ अ॰ கூச்சம் உண்டாக; அரிக்க.

सहसा, अ॰ திடீரென்று.

सहस्र, वि॰ ஆயிரம்.

सहाध्यायी, पु॰ கூடப்படிப்பவன்.

सहानुभूति, स्त्री॰ அனுதாபம்.

सहारा, पु॰ உதவி; முட்டு; ஆதாரம் (support).

सहिजन, पु॰ முருங்கை.

सहित, अ॰ கூட.

सहिष्णु, वि॰ பொறுமையுள்ள.

सहिष्णुता, स्त्री॰ பொறுமை.

सही, वि॰ சரியான. स्त्री॰ கையொப்பம்.

सही-सलामत, वि॰ ஆரோக்கியமான; குற்றமற்ற.

सहूलत, / **सहूलियत,** स्त्री॰ **आसानी** ஸுலபம்; ஸௌகரியம்.

सहृदय, वि॰ தயாளு.

सहेजना, क्रि॰ स॰ புத்தி புகட்டி ஒப்புவிக்க.

सहेली, स्त्री॰ தோழி; வேலைக்காரி.

सांई, पु॰ **स्वामी,** எஜமானன்.

सांकर, स्त्री॰ சங்கிலி. पु॰ ஸங்கடம.

सांग, स्त्री॰ ஈட்டி.

सांग, वि॰ முழு, பூரணமான.

सांच, वि॰ உண்மையான; சரியான.

सांचा, पु॰ வார்ப்பிற்கு வேண்டிய அச்சு.

सांझ, स्त्री॰ மாலை நேரம்.

सांड, पु॰ காளை மாடு.

सांडनी, स्त्री॰ பெண் ஒட்டகம்.

सांत्वना, स्त्री॰ ஆறுதல்.

सांध्य, वि॰ மாலை நேரத்து.

सांप, पु॰ பாம்பு.

सांपत्तिक, वि॰ ஐசுவரிய ஸம்பந்தமான; பொருளாதார.

सांप्रत, अ॰ இதே ஸமயத்தில்.

सांप्रदायिक, वि॰ ஜாதி ஸம்பந்தமான (communal).

सांवला, वि॰ கருநீல நிறமான.

सांस, स्त्री॰ மூச்சு; அவகாசம்.

सांसत, स्त्री॰ மூச்சு திணறுதல்.

सांसारिक, वि॰ உலகத்து.

सा, अ॰ போன்ற.

साइत, स्त्री॰ முகூர்த்தம்; க்ஷணம்; ஒரு மணி நேரம்.

साई, स्त्री॰ முன் பணம்; அச்சாரம். पु॰ முயற்சிப்பவன்.

साईस, पु॰ குதிரைக்காரன்.

साका, पु॰ சகாப்தம்; கியாதி.

साकार, वि॰ உருவமுள்ள.

साकिन, वि॰ வசிக்கிற. पु॰ மெய்யெழுத்து (க், ப் முதலியவை).

साकी, पु॰ சாராயம் குடிக்கச் செய்பவன். पु॰ காதலன்.

साकेत, पु॰ அயோத்தி.

साक्षर, वि॰ எழுதப் படிக்கத் தெரிந்த.

साक्षात्, अ॰ எதிரே. वि॰ உருவமுள்ள.

,, पु॰ சந்திப்பு.

साक्षात्कार, पु॰ சந்திப்பு,

साख, पु॰ மரியாதை; சாக்ஷி; வியாபார நம்பிக்கை (credit).

साखी, पु॰ ஸாக்ஷி; மரக்கிளை.

साखू, पु॰ சால விருக்ஷம்.

साग, पु॰ கீரை; காய்கறி; சமைத்த கறி.

सागर, पु॰ ஸமுத்திரம்; பெரிய ஏரி.

साग़र, पु॰ கிண்ணம்; சாராயக் கோப்பை.

सागू, पु॰ ஜவ்வரிசி மரம்.

साज़, पु॰ சிங்காரித்தல்; உபகரணங்கள். மராமத்துக் காரன்.

साजन, पु॰ கணவன்; காதலன்; கடவுள்.

साज-बाज, पु॰ ஏற்பாடு.

साजसामान, पु॰ உபகரணங்கள்; தட்டு முட்டுச் சாமான்கள்; பகட்டு.

साज़िन्दा, पु॰ வாத்தியம் வாசிப்பவன்.

साज़िश, स्त्री॰ சதியாலோசனை.

साझा, पु॰ பங்கு.

साझी, पु॰ பங்காளி.

साड़ी, स्त्री॰ புடவை.

साढ़ू, ஷட்டகன்.

साथ, पु॰ கூட இருத்தல்; தோழன்.

साथी, पु॰ தோழன்.

साद्, पु० ஒப்புக்கொள்ளுதல் அல்லது சரி என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்காகப் போடும் அடையாளம் ✓.

सादगी, स्त्री० ஆடம்பரமின்மை (simplicity) ; கபடமின்மை ; கண்.

सादा, वि० ஸாதா; படாடோபமில்லாத ; நகாசு இல்லாத ;—**लौह** கபடமற்ற ; முட்டாளான.

सादिक़, वि० உண்மையான ; சரியான.

सादिर, वि० வெளியாகும் ; அமுலிலிருக்கும்.

सादी, पु० வேடன் ; குதிரை.

सादृश्य, पु० ஸமானம். स्त्री० விருப்பம்.

साधक, पु० அப்பியசிப்பவன்; சாதிப்பவன்.

साधना, स्त्री० ஸித்தி ; உபாஸனை. क्रि० स० குறிவைக்க ; சாதிக்க ; அப்பியாஸம் செய்ய.

साधारणतः, अ० ஸாதாரணமாக ; பெரும்பாலும்.

साधो, पु० ஸன்னியாஸி.

साध्य, वि० ஸாத்தியமான ; நிறைவேற்றக் கூடிய ; ஸ˜லபமான.

साध्वी स्त्री० பதிவிரதை.

सानंद, वि० ஆனந்தத்துடன்.

सान, पु० சாணைக்கல் ;—**देना**, **धरना**, **चढ़ाना** சாணைபிடிக்க.

सानना, क्रि० स० நனைக்க ; ஒன்று சேர்க்க : குற்றம் சாட்ட.

सानी, वि० ஸமமான.

साप, पु० = **शाप**.

साफ़, वि० சுத்தமான. क्रि० वि० தெளிவாக.

साफ़गो, पु० மறைக்காமல் வெளிப்படையாகச் சொல்லுபவன்.

साफ़ा, पु० தலைப்பாகை.

साफ़ी, स्त्री० கைக்குட்டை.

साबिक़, त्रि० முன் நடந்த.

साबिक़ा, पु० சந்திப்பு ; ஸம்பந்தம்.

साबित, वि० ருஜுப்படுத்தப்பட்ட ; சரியான ; வலுவான.

साबुन, पु० ஸோப்பு.

साबूदाना, पु० ஜவ்வரிசி.

सामंजस्य, पु० உசிதம்; பொருத்தம்.

सामंत, पु० வீரன் ; தலைவன்.

सामग्री, स्त्री॰ ஸாமான்கள் ; உபகரணங்கள்.

सामना, पु॰ எதிரேயிருத்தல் ; எதிர்த்தல் ;—**करना** எதிர்க்க.

सामने, क्रि॰ वि॰ எதிரே.

सामयिक, वि॰ காலத்தை ஒட்டிய ; காலத்தை அனுஸரித்த.

सामरिक, वि॰ யுத்த ஸம்பந்தமான.

सामर्थ, }
सामर्थ्य } पु॰ ஸாமர்த்தியம் ; சக்தி ; திறமை.

सामाजिक, वि॰ ஸமூக ஸம்பந்தமான.

सामान्यतः, }
सामान्यतया, } क्रि॰ वि॰ ஸாதாரணமாய் ; பெரும்பாலும்.

सामुद्रिक, पु॰ கைரேகை சாஸ்திரம்.

साम्य, पु॰ ஸமானமாயிருத்தல்.

साम्यवाद, पु॰ அபேதவாதம்.

सायं }
सायंकाल, } पु॰ மாலை நேரம்.

सायक, पु॰ அம்பு.

सायत, स्त्री॰ சுபமுகூர்த்தம்.

सायबान, पु॰ சாய்ப்பு ; தாழ்வாரம்.

सायर, वि॰ பூரா ; பாக்கி. पु॰ நன்கு உலாவுபவன் ; சுங்கவரி.

सायल, पु॰ வினவுகிறவன் ; பிச்சைக்காரன் ; வேண்டுபவன்.

साया, पु॰ நிழல்.

सारंग, पु॰ மான் ; மயில் ; மேகம் ; தவளை ; வில் ; அம்பு ; பாம்பு.

सारंगी, स्त्री॰ ஒருவித கம்பி வாத்தியம்.

सारगर्भित, वि॰ தத்துவம் நிறைந்த.

सारथि, पु॰ தேர்ப்பாகன்.

सारना, क्रि॰ स॰ நிறைவேற்ற ; முடிக்க.

सारस, पु॰ கொக்கு.

सारांश, पु॰ சுருக்கம் ; கருத்து.

सारा, वि॰ எல்லா ; பூரா.

सारिका, स्त्री॰ மைனா.

सार्थक वि॰ அர்த்தம் கூடிய ; பலனளித்த.

सार्वजनिक, }
सार्वजनीन, } वि॰ பொதுஜன ஸம்பந்தமான.

सार्वभौम, पु॰ சக்ரவர்த்தி.

साल, पु॰ வருஷம். स्त्री॰ துக்கப் படுத்துதல் ; துக்கம் ; துவாரம் ;—**गिरह** ஆண்டு நிறைவு ;—**तमाम** வருஷத்

தின் கடைசிப் பாகம்; வருஷ முடிவு.

सालक, वि॰ துக்கம் விளைவிக்கும்.

सालन, पु॰ கறி.

सालना, क्रि॰ अ॰ துக்கமடைய; குத்த. क्रि॰ स॰ துக்கப்படுத்த; குத்த.

सालसा, पु॰ ஒரு ரத்தசுத்திக் கஷாயம்.

सालसी, स्त्री॰ பஞ்சாயத்து.

साला, पु॰ மைத்துனன்; வசை மொழி.

सालाना, वि॰ வருஷாந்திர.

सालार, पु॰ வழிகாட்டி; முக்கியத் தலைவன்;—जंग ஸேனாபதி.

सालिक, पु॰ பிரயாணி; ஆசாரமாய் இருப்பவன்.

सालिम, वि॰ பூரா.

सालियाना, वि॰ வருஷாந்திர, पु॰ வருஷத்திற்கொருமுறை கொடுக்கப்படும் பணம் (annuity).

सालेह, वि॰ நல்ல; ஒழுங்கான; பாக்கியசாலியான.

साव, पु॰ =साहुकार.

सावधान, वि॰ எச்சரிக்கையான.

सावन, पु॰ ஆவணி மாதம்.

सास, स्त्री॰ மாமியார்.

साह, पु॰ நல்ல மனிதன்; வியாபாரி.

साहचर्य, पु॰ சேர்க்கை; ஸஹவாஸம்.

साहनी, स्त्री॰ ஸேனை.

साहब, पु॰ ஒரு மரியாதை மொழி; கனவான்.

साहब-ज़ादा, पु॰ குமாரன்.

साहब-सलामत, स्त्री॰ பரஸ்பர வந்தனம்.

साहबान, पु॰ साहब பன்மை.

साहस, पु॰ துணிவு.

साहसी, वि॰ துணிந்த.

साहाय्य, पु॰ ஸகாயம்.

साहित्य, पु॰ இலக்கியம்.

साहित्यिक, वि॰ இலக்கிய ஸம்பந்தமான. पु॰ இலக்கிய ஆசிரியர்.

साहिब, पु॰ =साहब.

साहिर, पु॰ மந்திரவாதி.

साही, स्त्री॰ முள்ளம்பன்றி.

साहु, } **साहुकार,** } पु॰ महाजन வட்டிக் கடைக்காரன்; வியாபாரி.

साहुकारा, पु॰ महाजनी வட்டி வியாபாரம்.

साहेब, पु॰ =साहब.

सिंगा, पु॰ கொம்பு வாத்தியம்.

सिंगार, पु॰ சிங்காரம்; அழகு.

सिंगारहार, पु॰ பவழமல்லிப்பூ.

सिंघाड़ा, पु॰ ஜலத்தில் உண்டாகும் ஒரு கொடி ; அதின் காய் (பச்சையாயும், வேக வைத்தும், மாவாயும் சாப்பிடப்படுவது).

सिंघासन, पु॰ ஸிம்மாஸனம்.

सिंचन, पु॰ பாய்ச்சுதல்.

सिंचाई, स्त्री॰ பாய்ச்சுதல் ; பாய்ச்சும் கூலி.

सिंदूर, पु॰ குங்குமம்.

सिंह, पु॰ ஸிங்கம்.

सिंहद्वार, पु॰ முக்கியமான வாசல்.

सिंहनी, स्त्री॰ பெண் ஸிங்கம்.

सिकड़ी, स्त्री॰ கதவுக்கொண்டி ; சங்கிலி.

सिकता, स्त्री॰ மணல்.

सिकहर, पु॰ உறி.

सिकुड़न, स्त्री॰ ஸங்கோசம் ; ஒடுங்குதல்; சுருங்குதல்.

सिकुड़ना, क्रि॰ अ॰ ஒடுங்கியிருக்க ; சுருங்க.

सिकोड़ना, क्रि॰ स॰ ஒடுக்க ; சுருக்க.

सिकोही, वि॰ ஆடம்பரமுள்ள.

सिक्कड़, पु॰ =**सीकड़**.

सिक्का, पु॰ நாணயம் ; நாணய அச்சு.

सिक्त, वि॰ ஈரமான ; பாய்ச்சப்பட்ட.

सिख, स्त्री॰ சிக்ஷை. पु॰ சீக்கியர்.

सिखाना, क्रि॰ स॰ கற்பிக்க.

सिखावन, पु॰ உபதேசம்.

सिजदा, पु॰ நமஸ்காரம்.

सिझाना, क्रि स॰ உருக்க.

सिटकिनी, स्त्री॰ தாழ்ப்பாள்.

सिटपिटाना, क्रि॰ अ॰ அடங்கிப்போக.

सिट्टी, स्त्री॰ பேச்சு சாமர்த்தியம் ; அளவு கடந்து பேசுதல்.

सिड़, स्त्री॰ பைத்தியம்.

सिड़ी, वि॰ பைத்தியம் பிடித்த.

सित, वि॰ வெள்ளையான. पु॰ சுக்கிலபக்ஷம்.

सितता, स्त्री॰ வெண்மை.

सितम, पु॰ கொடுமை.

सितमगर, वि॰ கொடியவன்.

सितमज़दा, वि॰ கொடுமையாய் நடத்தப்பட்ட.

सिता, स्त्री॰ சர்க்கரை.

सिताब, क्रि॰ वि॰ சீக்கிரம்.

सितारा, पु॰ நக்ஷத்திரம் ; விதி ; ஜிகனுப் பொட்டு.

सितारिया, ஸிதார் வாசிப்பவன்.

सितासित, पु॰ கருப்பும் வெள்ளையும்.
सिदिक, वि॰ உண்மையான.
सिद्ध, वि॰ பலனடைந்த; ஸித்திபெற்ற;—हस्त நிபுணனான.
सिद्धांत, पु॰ கொள்கை.
सिधाई, स्त्री॰ கபடமின்மை.
सिधारना, क्रि॰ अ॰ போக (மரியாதை மொழி).
सिन, पु॰ வயது.
सिपर, स्त्री॰ கேடயம்; காப்பாற்றும் வஸ்து; மறைவு.
सिपहगरी, स्त्री॰ ஸிப்பாய் உத்தியோகம்.
सिपहसालार, पु॰ ஸேனைபதி.
सिपाह, स्त्री ஸேனை.
सिपाहियाना, वि॰ ஸிப்பாய்கள் போன்ற.
सिपाही, पु॰ ஸிப்பாய்.
सिपुर्द, पु॰ = सुपुर्द.
सिप्पा, पु॰ குறி பார்த்து அடித்தல்; காரியம் கிறைவேறும் வழி.
सिफ़त, स्त्री॰ விசேஷம்; குணம்.
सिफ़र, पु॰ பூஜ்ஜியம்.
सिफ़ला, वि॰ அற்பமான.
सिफ़ल, वि॰ பருத்த.

सिमटना, क्रि॰ अ॰ ஒடுங்க; சுருங்க.
सियह, वि॰ கருப்பான.
सियादत, स्त्री॰ தலைமை; ஆட்சி.
सियापा, पु॰ இறந்த வீட்டில் அழுதல்; துக்கம் கொண்டாடுதல்,
सियार, } पु॰ நரி.
सियाल, }
सियासत, स्त्री॰ ஆட்சி; மிரட்டுதல்; பயம்.
सियाह, वि॰ கருத்த; அமங்களமான.
सियाहा, पु॰ வரவு செலவு கணக்குப் புஸ்தகம்.
सियाही, स्त्री॰ स्याही மை; இருட்டு; கெட்ட பெயர்.
सिर, पु॰ தலை;—आंखों पर होना ஸந்தோஷத்துடன் ஏற்றுக் கொள்ள;—उठाना விரோதம் செய்ய; தொந்திரவு கொடுக்க;—ऊँचा करना, தலையெடுக்க;—खाना நச்சுப் படுத்த;—खपाना ஆழ்ந்து யோசிக்க;—चढ़ाना, தலையால் ஏற்றுக் கொள்ள; அதிக இடம் கொடுக்க;—घूमना, கலக்கமடைய; மூர்ச்சிக்க;—

देना, உயிரைக்கொடுக்க ; —धुनना, மிக வருத்தப் பட ; பச்சாத்தாபப்பட ; —नीचा करना வெட்கப்பட ; —पटकना, धुनना தலையி லடித்துக்கொள்ள ; —पर पाँव रखना, ஒட்ட மெடுக்க ; —पर खून चढ़ना கொல்லத் தயாராக ;—फिरना மயக் கம் கொள்ள ; பைத்தி யம் பிடிக்க ; — मारना ஆழ்ந்து யோசிக்க ;—मुड़ाते ही ओले पड़ना காரிய ஆரம்பத்திலேயே இடை யூறு உண்டாக ;—से कफ़न बांधना இறக்கத் தயாராக.

सिरका, पु॰ காடி.

सिरकी, स्त्री॰ நாணல்.

सिरताज, पु॰ கிரீடம் ; சிறந்த வன்.

सिरनामा, पु॰ மேல் விலாஸம்.

सिरनेत, पु॰ தலைப்பாகை.

सिरपेच, पु॰ தலைப்பாகை.

सिरमौर, पु॰ கிரீடம் ; சிறந்த வன்.

सिरस, पु॰ தூங்குமூஞ்சி மரம்.

सिरा, पु॰ நுனி.

सिराना, क्रि॰ स॰ குளிரச் செய்ய. क्रि॰ अ॰ குளிர ; முடிய.

सिरिश्ता, पु॰ இலாகா.

सिरिश्तेदार, पु॰ சிரஸ்ததார்.

सिरोही, पु॰ வாள்.

सिर्फ़, क्रि॰ वि॰ மாத்திரம்.

सिल, स्त्री॰ பாறை ; அம்மி.

सिलबट, स्त्री॰ அம்மி.

सिलसिला, पु॰ கோர்வை ; தொடர்ச்சி.

सिलसिलेवार, वि॰ கோர்வை யான ; தொடர்ச்சியான.

सिलह, पु॰ ஆயுதம்.

सिला, स्त्री॰ = शिला.

सिलाई, स्त्री॰ தையல் ; தையற் கூலி.

सिलाना, क्रि॰ स॰ தைப்பிக்க.

सिलाह, पु॰ கவசம்.

सिलौट, सिलौटा, पु॰ கல் ; அம்மி.

सिवईं, स्त्री॰ சேமியா.

सिवा, अ॰ தவிர.

सिवान, पु॰ எல்லை.

सिवाय, अ॰ தவிர.

सिवार, सिवाल, स्त्री॰ பாசி.

सिविर, पु॰ = शिविर.

सिसकना, क्रि॰ अ॰ விம்ம.

सिहरना, क्रि॰ अ॰ நடுங்க.

सिहरो, स्त्री॰ நடுக்கம்.

सिहाना, क्रि॰ अ॰ பொறாமைப் பட.
सींक, स्त्री॰ துரும்பு.
सींग, पु॰ கொம்பு.
सींचना, क्रि॰ स॰ பாய்ச்ச.
सी, वि॰ போன்ற.
सीकर, पु॰ நீர்த்துளி; வியர்வை.
सीख, स्त्री॰ शिक्षा படிப்பு; நீதி.
सीखचा, पु॰ இரும்புக் கம்பி; மாமிஸம் வாட்டும் கம்பி.
सीखना, क्रि॰ स॰ கற்க.
सीगा, पु॰ இலாகா.
सीझना, क्रि॰ अ॰ உருக.
सीटना, क्रि॰ स॰ शेख़ी मारना டம்பம் அடித்துக் கொள்ள.
सीटी, स्त्री॰ சிட்டி; ஊதுதல்.
सीठा, वि॰ ரஸமற்ற.
सीठी, स्त्री॰ சக்கை.
सीड़, स्त्री॰ ஈரம்; நமுத்திருத்தல்.
सीढ़ी, स्त्री॰ படி; ஏணி.
सीतलपाटी, स्त्री॰ பத்தமடைப் பாய்; மெல்லிய பாய்.
सीदना, क्रि॰ अ॰ துக்கமடைய.
सीधा, वि॰ நேரான; கபடமற்ற; ஸுலபமான.
सीधे, क्रि॰ वि॰ நேராய்; எதிரே.
सीना, क्रि॰ स॰ தைக்க. पु॰ மார்பு;—ज़ोर பலவந்தமான; கொடுமையான;—सिपर மார்பை விரித்து சண்டையிடுதல்.
सीप, पु॰ சிப்பி.
सीपिज, पु॰ முத்து.
सीपी, स्त्री॰ சிப்பி.
सीम, स्त्री॰ வெள்ளி; செல்வம்;—तन சிவப்பான மேனியுடைய.
सीमा, स्त्री॰ எல்லை.
सीमाब, पु॰ பாதரஸம்.
सीर, स्त्री॰ சொந்தத்தில் உழப்படும் நிலம்.
सीरनी, स्त्री मिட்டாய்.
सीरा, पु॰ ஜீரா.
सील, स्त्री॰ ஈரம் (dampness).
सीवन, पु॰ தையல்.
सीस, पु॰ தலை.
सीसमहल, पु॰ பளிங்கு மாளிகை.
सीसा, स्त्री॰ ஈயம்.
सुँघनी, स्त्री॰ மூக்குத்தூள்.
सुँघाना, क्रि॰ स॰ வாஸனை காண்பிக்க.
सुंदर, वि॰ அழகான.
सुआ, पु॰ =सूआ.
सुक, पु॰ =शुक.

सुकुमार, वि॰ மிருதுவான மேனியுடைய.
सुकूत, पु॰ மௌனம்.
सु.कूत, पु॰ விழுதல்.
सुकून, पु॰ மன அமைதி, ஸ்திரத்துவம்.
सुकूनत, स्त्री॰ = सकूनत.
सुकृत, वि॰ சிறந்த காரியம் செய்கிற ; தர்ம நோக்க முள்ள.
सुकृत, पु॰ புண்ணியம்.
सुकृति, स्त्री॰ சுபகாரியம்.
सुखकंद, सुखकर, सुखद, } वि॰ ஸுகம் தருகிற.
सुखधाम, पु॰ சுகத்தின் இருப்பிடம் ; வைகுண்டம்.
सुखप्रद, वि॰ ஸுகம் தரும்.
सुखमा, स्त्री॰ அழகு.
सुखसार, पु॰ மோக்ஷம.
सुखांत, पु॰ ஸுகத்தில் முடியும் நாடகம்.
सुखाना, क्रि॰ स॰ உலர்த்த.
सुखिया, सुखी, } वि॰ பல விதத்திலும் ஸுகமுள்ள.
सुगंध, स्त्री॰ நல்ல வாஸனை.
सुगंधित, वि॰ நல்ல வாஸனையுள்ள..
सुगम, वि॰ ஸுலபமான.
सुग्गा, पु॰ तोता கிளி.
सुघड़, वि॰ அழகான.
सुघाना, क्रि॰ स॰ நினைப்பூட்ட.
सुचारु, वि॰ மிக அழகான.
सुचि, वि॰ शुचि.
सुचित, वि॰ கவலையற்ற; ஊன்றிய மனத்துடன்.
सुजन, पु॰ நல்ல மனிதன் ; குடும்ப ஜனங்கள்.
सुजनी, स्त्री॰ ஒரு வகை விரிப்பு.
सुजान, वि॰ அறிவுள்ள ; நிபுணன.
सुझाना, क्रि॰ स॰ மனதில் தோன்றச் செய்ய (to suggest).
सुठि, वि॰ அழகான. क्रि॰ वि॰ வெகு ; முற்றிலும்.
सुडौल, वि॰ வளர்ந்த சரீரமுள்ள.
सुत, पु॰ புத்திரன்.
सुतरां, अ॰ अतः அதனால் ; இன்னமும்.
सुतली, स्त्री॰ சணல் கயிறு.
सुता, स्त्री॰ புத்திரி.
सुतार, पु॰ தச்சன் ; சிற்பி ; ஸௌகரியம். वि॰ உத்தமமான.
सुथना, पु॰ सुथनी, स्त्री॰ } ஸ்திரீகள் அணியும் நிஜார்.
सुथरा, वि॰ சுத்தமான.

सुदिन, पु॰ நல்ல நாள்.

सुदी, स्त्री॰ சுக்ல பக்ஷம்.

सुदूर, वि॰ வெகு தூரமான.

सुदृढ़, वि॰ வெகு திடமான.

सुद्ध, वि॰ சுத்தமான.

सुध, स्त्री॰ ஞாபகம்; உணர்ச்சி.

सुधरना, क्रि॰ अ॰ சீர்திருந்த.

सुधांशु, पु॰ சந்திரன்.

सुधा, स्त्री॰ அமிர்தம்;—**कर**, **धर** சந்திரன்.

सुधार, पु॰ சீர்திருத்தம்.

सुधारक, पु॰ சீர்திருத்தக்காரன்.

सुधारना, क्रि॰ स॰ சீர்திருத்த.

सुधि, स्त्री॰=सुध.

सुन-गुन, स्त्री॰ ரகசியம்.

सुनना, क्रि॰ स॰ கேட்க.

सुनवाई, स्त्री॰ கேட்பது; கராங்கி (hearing).

सुनसान, वि॰ மனித ஸஞ்சாரமில்லாத.

सुनहरा
सुनहला, } त्रि॰ பொன் நிறமான.

सुनना, क्रि॰ स॰ கேட்கச்செய்ய; கடிந்து பேச.

सुनार, पु॰ தட்டான்.

सुन्न, वि॰ உயிரற்ற. पु॰ பூஜ்ஜியம்.

सुन्ना, पु॰ பூஜ்ஜியம்.

सुपच, पु॰ சண்டாளன்.

सुपथ, पु॰ உத்தம மார்க்கம்; நன்னடத்தை.

सुपन,
सुपना } पु॰ கனவு.

सुपात्र, पु॰ தகுந்த.

सुपारी, स्त्री॰ பாக்கு.

सुपास, पु॰ சுகம்.

सुपुर्द, पु॰=सपुर्द.

सुपूत, वि॰=सपूत.

सुपेद, वि॰=सफ़ेद.

सुपेदी, स्त्री॰= सफ़ेदी.

सुप्त, वि॰ தூங்குகிற.

सुप्रसिद्ध, त्रि॰ மிகவும் பிரஸித்தமான.

सुबह, स्त्री॰ காலை;—**सादिक़** கிழக்கு வெளுக்கும் ஸமயம்.

सुबहानअल्ला, अ॰ ஸந்தோஷம் அல்லது ஆச்சரியத்தைக் காட்டும் மொழி (கடவுளே!).

सुबास, स्त्री॰ நல்ல வாஸனை.

सुबासिक, वि॰ நல்ல வாஸனையுள்ள.

सुबिस्ता,
सुबीता, } पु॰=सुभीता.

सुबुक, वि॰ இலேசான; அழகான;—**दस्त** துரிதமாய் வேலை செய்யும்.

सुबुकी, स्त्री॰ லேசாயிருத்தல்; அபகீர்த்தி.

सुबूत, पु॰ = सबूत.

सुबोध, वि॰ ஸுலபமாய்ப் புரிகிற.

सुभग, वि॰ அழகான; ஸுகத்தைத் தரும்.

सुभट, पु॰ பெரிய வீரன்.

सुभाषी, वि॰ இனிமையாய்ப் பேசுகிற.

सुभीता, पु॰ ஸௌகரியம்; நல்ல ஸந்தர்ப்பம்.

सुभ्र, वि॰ = शुभ्र.

सुम, पु॰ குளம்பு.

सुमन, पु॰ பூ.

सुमरनी, सुमिरनी, स्त्री॰ ஜபமாலை,

सुमुख, वि॰ அழகான; ஸந்தோஷமான தோற்றமுடைய.

सुयश, पु॰ கீர்த்தி.

सुयोग, पु॰ நல்ல ஸந்தர்ப்பம்.

सुर, पु॰ தேவன்; ஸ்வரம்.

सुरक्षित, वि॰ நன்றாய் காப்பாற்றப்பட்ட.

सुरख़ाब, पु॰ **चकवा** சக்கிரவாகப்பக்ஷி;—**का पर लगाना** விசித்திரமாக.

सुरख़ी, स्त्री॰ செங்கல்தூள்.

सुरचाप, पु॰ வானவில்.

सुरझाना, क्रि॰ स॰ = सुलझाना,

सुरती, स्त्री॰ தூள் புகையிலை.

सुरभि, स्त्री॰ பூமி; பசு; வாஸனை.

सुरभित, वि॰ வாஸனையுள்ள.

सुरभी, स्त्री॰ பசு; ஸுகந்தம்.

सुरमा, पु॰ கண்ணிலிடும் மை.

सुरम्य, वि॰ மிக மனோகரமான.

सुरस, वि॰ ருசியான; இனிமையான.

सुरसरि, सुरसरी, स्त्री॰ கங்கை; கோதாவரி.

सुरा, स्त्री॰ சாராயம்.

सुराख, पु॰ = सूराख़.

सुराग, पु॰ நல்ல ராகம்; தகவல்.

सुराही, स्त्री॰ மண் கூஜா.

सुरीला, वि॰ இனிமையான குரலுள்ள.

सुरूर, पु॰ ஆனந்தம்; இலேசான போதை.

सुर्ख़, वि॰ சிவந்த.

सुर्ख़रू, वि॰ ஒளியுள்ள; வெற்றியால் முகம் சிவந்த.

सुर्ख़ी, स्त्री॰ சிவப்பு; செங்கல் தூள்.

सुलगना, क्रि॰ अ॰ எரிய.

सुलगाना, क्रि॰ स॰ நெருப்பு மூட்ட.

सुलझना, क्रि॰ स॰ சிக்கலை நீக்க.

सुलटा, वि॰ நேரான

सुलफ़, वि॰ மிருதுவான.

सुलफ़ा पु॰ ஹூக்காப் புகையிலை ; கஞ்ஜா.

सुलह, स्त्री॰ உடன்படிக்கை.

सुलहनामा, पु॰ உடன்படிக்கைப் பத்திரம்.

सुलाना, क्रि॰ स॰ தூங்க வைக்க.

सुवक्ता, वि॰ நன்றாய்ப் பிரஸங்கம் செய்கிற.

सुवन, पु॰ **सुअन** புத்திரன்.

सुवर्ण, पु॰ பொன்.

सुवा, पु॰ கிளி.

सुवास, पु॰ வாஸனை ; நல்ல வாஸஸ்தலம்.

सुबिधा, स्त्री॰ = **सुभीता**.

सुशील, वि॰ நன்னடத்தையுள்ள.

सुषमा, स्त्री॰ மிகஅழகு.

सुषुप्त, वि॰ ஆழ்ந்து தூங்குகிற.

सुष्ठ, वि॰ நல்ல.

सुष्ठु, क्रि॰ वि॰ நன்றாய். वि॰ சிறந்த.

सुसंगति, स्त्री॰ நல்ல ஸிநேகம்.

सुसताना, क्रि॰ अ॰ இளைப்பாற.

सुसराल, स्त्री॰ = **ससुराल**.

सुस्त, वि॰ சோம்பலுள்ள.

सुस्ताना, क्रि॰ अ॰ இளைப்பாற.

सुस्ती, स्त्री॰ சோம்பல்.

सुस्थ, वि॰ நோயற்ற ; நல்ல நிலைமையிலிருக்கிற.

सुस्थिर, वि॰ மிக திடமான.

सुस्वादु, वि॰ மிக ருசியான.

सुहाग, पु॰ ஸௌமங்கலித்தன்மை ; ஸௌபாக்கியம்.

सुहागा, पु॰ வெங்காரம்.

सुहागिन, **सुहागिनी**, } स्त्री॰ ஸௌமங்கலி.

सुहाना, क्रि॰ अ॰ சோபிக்க.

सुहावना, वि॰ அழகான.

सुहृद्, **सुहृय**, } पु॰ நல்ல மனமுள்ளவன் ; நண்பன்.

सुहेला, वि॰ அழகான.

सूँघना, क्रि॰ स॰ வாஸனை பார்க்க.

सूँड, स्त्री॰ துதிக்கை.

सूअर, पु॰ பன்றி.

सूई, स्त्री॰ ஊசி.

सूकर, पु॰ பன்றி.

सूक्ति, स्त्री॰ அழகிய மொழி.

सूक्ष्म, वि॰ மிகச் சிறிய ;—**दर्शक, यंत्र** மைக்ராஸ்கோப் ;—**दर्शी** கூர்மையான புத்தியுள்ள ;—**दृष्टि** கூரிய பார்வை அல்லது புத்தி.

सूखना, क्रि० अ० உலர; மெலிய.

सूखा, वि० உலர்ந்த. **पु०** வறட்சி.

सूचक, वि० தெரிவிக்கிற. **पु०** ஊசி.

सूचना, स्त्री० அறிவிப்பு; விளம்பரம்;—**पत्र** விளம்பரம்.

सूचिका, स्त्री० ஊசி.

सूचित, वि० தெரிவிக்கப்பட்ட.

सूचीपत्र, पु० ஜாப்தா (catalogue).

सूजन, स्त्री० வீக்கம்.

सूजना, क्रि अ० வீங்க.

सूजा, पु० பெரிய ஊசி.

सूजी, स्त्री० ரவா; ஊசி.

सूझ, स्त्री० அறிவு; ஊகம்.

सूझना, क्रि० अ० மனதில் தோன்ற; தென்பட.

सूत, पु० நூல்; தேர்ப்பாகன்; சாரணன்.

सूतक, पु० பிறப்பு, ஸூதகம்.

सूता, पु० நூல்.

सूति, स्त्री० பிறப்பு; பிரஸவம்.

सूतिका, स्त्री० ஸமீபத்தில் பிரஸவித்தவள்; —**गृह** பிரஸவ அறை.

सूती, वि० பஞ்சால் செய்த.

सूत्र, पु० நூல்; சூத்திரம்.

सूत्रकार, पु० தச்சன்; சேணியன்.

सूत्रपात, पु० ஆரம்பம்.

सूथनी, स्त्री० ஸ்திரீகளின் நிஜார்.

सूद, पु० வட்டி;—**ख़ोर** வட்டி வாங்குபவன்;—**दर सूद** வட்டிக்கு வட்டி; (compound interest);—**बट्टा** லாப நஷ்டம்.

सूदन, वि० அழிக்கும்.

सूधा, वि०=**सीधा.**

सूधे, क्रि० वि०=**सीधे.**

सून, पु० பிரஸவம்; மொட்டு; பூ; புத்திரன்.

सूना, वि० ஜனங்களில்லாத. **स्त्री०** மகள்.

सूनु, पु० மகன்; மக்கள்.

सूप, पु० முறம்; சமையற்காரன்.

सूफ़, पु० கம்பளி செய்யும் ரோமம்.

सूफ़ियाना, वि०=**सोफ़ियाना.**

सूफ़ी, पु० ஒரு முகம்மதிய ஸம்பிரதாயம்.

सूबा, पु० மாகாணம்.

सूबेदार, पु० மாகாணத் தலைவன்; ராணுவ உத்தியோகப் பட்டம்.

सूबेदारी, स्त्री० ஸுபேதார் பதவி.

सूम, वि॰ கஞ்சனான.

सूर, पु॰ குருடன்; வீரன்.

सूरज, पु॰ ஸூரியன்.

सूरत, स्त्री॰ உருவம்;—हराम கெட்டவன்.

सूरन, पु॰ சேனைக் கிழங்கு.

सूरमा, पु॰ வீரன்.

सूरा, पु॰ குரானில் ஒரு அத்தியாயம்.

सूराख़, पु॰ துவாரம்.

सूल, पु॰ ஈட்டி; வலி; வேதனை.

सूली, स्त्री॰ கழுவேற்றும் மரம்.

सृंखला, स्त्री॰=शृंखला.

सृग, पु॰=शृंग.

सृजन, पु॰ ஸிருஷ்டி.

सेंकना, क्रि॰ स॰ தீயில் வாட்ட; ஒத்தடம் கொடுக்க. (**आंख सेंकना** அழகான பொருளைப் பார்த்து ஆனந்திக்க.)

सेंत, स्त्री॰ இலவசம்.

सेंत-मेंत, क्रि॰ वि॰ இலவசமாய்; வீணாய்.

सेंध, स्त्री॰ திருடன் கன்னம் வைத்த துவாரம்.

सेंधा, पु॰ இந்துப்பு.

सेंवई, स्त्री॰ ஸேமியா.

सेहा, पु॰ இலாகா.

सेज, स्त्री॰ படுக்கை; கட்டில்.

सेतु, पु॰ பாலம்.

सेन, पु॰ ராஜாளி.

सेना, स्त्री॰ ஸேனை. क्रि॰ स॰ ஸேவை செய்ய; அடைகாக்க.

सेनानी, पु॰ ஸேனாபதி.

सेनी, स्त्री॰ சிறு தட்டு; ஏணி; வரிசை.

सेब, पु॰ ஆப்பிள் (apple).

सेम, स्त्री॰ அவரைக்காய்.

सेमल, पु॰ இலவமரம்.

सेर, पु॰ ஸேர். वि॰ திருப்தியடைந்த.

सेराना, क्रि॰ अ॰ குளிர; முடிய; திருப்தியடைய.

सेराब, वि॰ நீர் பாய்ந்த; செழிப்பான.

सेल, पु॰ ஈட்டி.

सेलना, क्रि॰ अ॰ मरना இறக்க.

सेला, पु॰ பட்டுத் துப்பட்டா.

सेवँई, स्त्री॰ ஸேமியா.

सेव, पु॰=सेब.

सेवकाई, स्त्री॰ தொண்டு; ஸேவகம்.

सेवनसेवा, **सेवा-टहल**, } स्त्री॰ தொண்டு.

सेवा-बंदगी, स्त्री॰ ஆராதனை.

सेवार, **सेवाल**, } स्त्री॰, பாசி.

सेवावृत्ति, स्त्री॰ **नौकरी** ஸேவகம்; உத்தியோக ஜீவனம்.
सेविका, வேலைக்காரி.
सेवी, वि॰ தொண்டு புரியும்.
सेव्य, वि॰ ஸேவிக்கத் தகுந்த; ஸேவிக்கப்படும்; உபயோகிக்கத் தகுந்த.
सेह, वि॰ மூன்று; — **माही** மூன்று மாதத்திற்கொரு முறை; —**मंज़िला**, மூன்று மாடிகளுள்ள.
सेहत, स्त्री॰ ஸுகம்; தேக ஸௌக்கியம்; பிழை திருத்துதல்; —**बख़्श**, ஆரோக்கியமளிக்கும்.
सेहर, पु॰ **जादू** இந்திரஜாலம்.
सेहरा, पु॰ விவாக காலத்தில் தலையில் அணியும் புஷ்ப ஆபரணம்.
सेहशंबा, पु॰ செவ்வாய்க்கிழமை; கலியாண ஸமயத்துப் பாட்டு.
सैंतना, क्रि॰ स॰ திரட்ட; சேர்த்துவைக்க.
सैंधव, पु॰ இந்துப்பு.
सैकड़ा, पु॰ நூறு.
सैकड़े, क्रि॰ वि॰ நூற்றுக்கு.
सैकड़ों, वि॰ நூற்றுக் கணக்கான.
सैकत, वि॰ மணற் பாங்கான.
सैक़ल, पु॰ தேய்த்து சாணையிடுதல்; —**गर**, சாணைக்காரன்.
सैद्धांतिक, वि॰ தத்துவ ஸம்பந்தமான.
सैन, स्त्री॰ ஜாடை.
सैनिक, पु॰ ஸிப்பாய். वि॰ ஸேனை ஸம்பந்தமான.
सैफ़, स्त्री॰ **तलवार** வாள்.
सैयद, पु॰ தலைவன்.
सैय्याद, पु॰ வேட்டை.
सैर, स्त्री॰ உலாவுதல்.
सैल, स्त्री॰ பிரவாகம்.
सैलानी, वि॰ உலாவும்.
सैलाब, पु॰ வெள்ளம்; பிரவாகம்.
सोंटा, पु॰ தடி.
सोंठ, स्त्री॰ சுக்கு.
सोंधा, वि॰ மண் வாஸனையான.
सो, अ॰ **वह** அது; **इसलिये** அதனால்.
सोआ, पु॰ ஒருவகைக் கறி.
सोई, अ॰ = **वही**,
सोखना, क्रि॰ स॰ உறிஞ்ச.
सोख़्तगी, स्त्री॰ மனக் கலக்கம்; துக்கம்.
सोख़्ता, पु॰ மையுறிஞ்சிக் காகிதம் (blotting paper). वि॰ எரிந்த; மனம் புண்ணான.

सोग, पु॰ शोक, துக்கம் ;—वार துக்கமடைந்த.

सोच, पु॰ கவலை; பச்சாத் தாபம்.

सोचना, क्रि॰ स॰ நினைக்க ; கவலைப்பட.

सोच-विचार, पु॰ யோசனை.

सोज़, पु॰ எரிச்சல் ; துக்கம்.

सोज़नी, स्त्री॰ ஒருவித ரஜாய்.

सोज़िश, स्त्री॰ வீக்கம் ; எரிச் சல் ; துக்கம்.

सोझ, सोझा, } वि॰ सीधा நேரான.

सोत, पु॰ स्रोत நீர் ஓட்டம் ; தாரை, ஊற்று.

सोता, पु॰ தாரை ; ஊற்று.

सोदर, पु॰ ஸகோதரன்.

सोधना, क्रि॰ स॰ பிழை திருத்த ; தேட ; பரி சோதனைசெய்ய ; கடன் அடைக்க.

सोना, पु॰ பொன்.

क्रि॰ अ॰ தூங்க.

सोनार, पु॰ =सुनार.

सोपान, पु॰ ஏணி.

सोफ़ता, पु॰ தனிமையான இடம்.

सोफ़ियाना, वि॰ सूफ़ियों का தோற்றத்தில் எளியவரா யும், நோக்கத்தில் உயர்ந் தவராயும்.

सोभित, वि॰ =शोभित.

सोहना, क्रि॰ अ॰ சோபிக்க ; பிடித்திருக்க.

सोहबत, स्त्री॰ துணை.

सोहराना, क्रि॰ स॰ =सहलाना.

सोहाग, पु॰ =सुहाग.

सोहागिन, स्त्री॰ =सुहागिन,

सोहाना, क्रि॰ अ॰ சோபிக்க ; பிடித்திருக்க.

सोहावना, वि॰ =सुहावना.

सौंध, வாஸனை.

सौंपना, क्रि॰ स॰ ஒப்புவிக்க.

सौंफ़, स्त्री॰ சோம்பு ; பெருஞ் ஜீரகம்.

सौंह, सौगंद } स्त्री॰ ஆணை.

सौगंध, पु॰ வாஸனை.

सौग़ात, स्त्री॰ காணிக்கை.

सौत, सौतिन, } स्त्री॰ சக்களத்தி

सौतेला, वि॰ சக்களத்திக்குப் பிறந்த.

सौदा, पु॰ ஸாமான் ; கொடுக் கல் வாங்கல் ;—सुलुफ़ வாங்கிய ஸாமான்கள்.

सौदाई, पु॰ பைத்தியக்காரன்.

सौदागर, पु॰ வியாபாரி.

सौदामिनी, स्त्री॰ மின்னல்

सौध, पु॰ மாளிகை; வெள்ளி.
सौभग, पु॰ ஸௌபாக்கியம்; சுகம்.
सौभागिनी, स्त्री॰ ஸுமங்கலி.
सौभाग्य, पु॰ நல்ல பாக்கியம்; வைபவம்.
सौम्य, वि॰ சாந்தமான.
सौरभ, पु॰ வாஸனை.
सौरी, स्त्री॰ பிரஸவ அறை.
सौष्ठव, पु॰ அழகு; சிறப்பு.
सौहँ, स्त्री॰ ஆணை.
सौहार्द, **सौहार्ध**, **सौहृद**, पु॰ ஸ்நேகம்.
स्कंध, पु॰ தோள்; கிளை.
स्खलित, वि॰ விழுந்த.
स्तंभ, पु॰ தூண்.
स्तंभित, **स्तब्ध**, वि॰ செயலற்ற.
स्तर, पु॰ அடுக்கு (layer).
स्तवन, पु॰ ஸ்துதி.
स्तुत, वि॰ துதிக்கப்பட்ட.
स्तुति, स्त्री॰ துதி.
स्तुत्य, वि॰ துதிக்கத்தக்க.
स्तेय, पु॰ திருட்டு.
स्थगित, वि॰ **मुलतवी** ஒத்தி வைக்கப்பட்ட; நிறுத்தப்பட்ட.
स्थविर, पु॰ கிழவன்.
स्थाई, वि॰ = **स्थायी**.
स्थान, पु॰ இடம்.
स्थानच्युत, **स्थानभ्रष्ट**, वि॰ இடத்திலிருந்து விழுந்த, அல்லது விலக்கப்பட்ட.
स्थानापन्न, वि॰ பதிலுக்கு வேலை பார்க்கும் (acting).
स्थानीय, वि॰ அதே இடத்தைச் சேர்ந்த (local).
स्थापक, पु॰ ஸ்தாபித்தவர்.
स्थापना, स्त्री॰ ஸ்தாபித்தல்.
स्थापित, वि॰ ஸ்தாபிக்கப்பட்ட.
स्थायी वि॰ நிலைத்திருக்கும் (Permanent).
स्थायी समिति, स्त्री॰ நிலைத்திருக்கும் ஸபை (standing committee).
स्थावर, वि॰ அசையாத. पु॰ மலை.
स्थित, वि॰ தங்கி நிற்கும்; இருக்கிற.
स्थिति, स्त्री॰ நிலைமை; வாஸம்.
स्थिर, वि॰ அசையாத.
स्थूल, वि॰ பருமனான.
स्नातक, पु॰ கல்வி பயின்று முடித்தவன்.
स्नानागार, पु॰ குளிக்கும் அறை.
स्नायु, स्त्री॰ நரம்பு.
स्निग्ध, वि॰ ஸ்நேகமுள்ள.

स्नेह, पु॰ அன்பு ; ஸ்நேகம்.
स्नेही, पु॰ ஸ்நேகிதன் ; அன்பன்.
स्पंदन, पु॰ நடுங்குதல் ; துடித்தல்.
स्पर्द्धा, स्त्री॰ போட்டி.
स्पर्श, पु॰ தொடுதல்.
स्पष्ट, वि॰ தெளிவான.
स्पष्टतया, क्रि॰ वि॰ தெளிவாய்.
स्पष्टीकरण, पु॰ தெளிவாக்குதல்.
स्पृश्य, वि॰ தொடத் தகுந்த.
स्पृहणीय, त्रि॰ விரும்பத் தகுந்த.
स्पृहा, स्त्री॰ விருப்பம்.
स्पृही, वि॰ விரும்பும்.
स्फटिक, पु॰ ஸ்படிகக்கல்.
स्फार, वि॰ தீவிரமான; அதிகமான.
स्फीत, वि॰ விருத்தியடைந்த ; உப்பிய.
स्फुट, वि॰ பிரகாசிக்கிற ; மலர்ந்த ; தனிப்பட்ட.
स्फुटित, वि॰ மலர்ந்த.
स्फुरण, पु॰ துடித்தல்.
स्फुरित, वि॰ துடிக்கும்.
स्फुलिंग, पु॰ தீப்பொறி.
स्फूर्ति, स्त्री॰ फुर्ती விரைவு.
स्फोट, पु॰ வெடித்தல்.
स्फोटक, पु॰ கொப்பளம். वि॰ வெடிக்கும்.
स्मरण, पु॰ நினைவு.
स्मरणीय, त्रि॰ ஞாபகம் வைக்கத் தகுந்த.
स्मारक, वि॰ நினைவூட்டும். पु॰ यादगार ஞாபகார்த்தம்.
स्मित, पु॰ புன்சிரிப்பு. वि॰ மலர்ந்த.
स्मृति, स्त्री॰ ஞாபகம் ; தர்ம சாஸ்திரம்.
स्यंदन, पु॰ தேர்.
स्यात, अ॰ शायद ஒருவேளை.
स्याना, वि॰ கெட்டிக்கார ; தந்திரமுள்ள ; வயதுவந்த.
स्यापा, पु॰ ஒப்பாரி.
स्यार, पु॰ = सियार.
स्याह, वि॰ கறுத்த.
स्याहा, पु॰ = सियाहा.
स्याही, स्त्री॰ மை ; கறுமை.
स्रवण, पु॰ ஜலதாரை ; கர்ப்பம் கலைதல்.
स्रष्टा, पु॰ பிரம்மா.
स्राव, पु॰ बहना பாய்தல் ; ஊற்று.
स्रोत, पु॰ ஓடுகால்.
स्लेश, पु॰ சிலேடை.
स्व, वि॰ தன் ; சொந்த.
स्वगत, क्रि॰ वि॰ தனக்குத் தானே ;—कथन நாடகத்

तில் பேசிக் கொள்ளும் "தனக்குத்தான்." 'aside'.

स्वच्छंद, त्रि॰ ஸ்வயேச்சையுள்ள; அடக்குவாரில்லாத.

स्वच्छ, वि॰ சுத்தமான.

स्वजन, पु॰ உறவினர்.

स्वजातीय, वि॰ தன் ஜாதியைச் சேர்ந்த.

स्वत: अ॰ தானே.

स्वत्व, पु॰ உரிமை.

स्वभावत: अ॰ இயற்கையாகவே.

स्वयं, अ॰ தானே; தனக்குத்தானே.

स्वयंसेवक, पु॰ தொண்டர்.

स्वयमेव, क्रि॰ वि॰ **खुद** தானே.

स्वर्गीय, त्रि॰ காலஞ்சென்ற.

स्वर्ण, पु॰ பொன்;—**कार** தட்டான்.

स्वांग, पु॰ பொய் வேஷம்.

स्वांत, पु॰ ஆத்மா.

स्वांस, स्त्री॰ } மூச்சு.
स्वांसा, पु॰ }

स्वागत, पु॰ நல்வரவு; வரவேற்பு;—**कारिणी सभा** வரவேற்பு ஸபை.

स्वाद पु॰ ருசி.

स्वादिष्ट, } वि॰ ருசியுள்ள.
स्वादिष्ठ, }

स्वादु, वि॰ இனிப்பான; ருசியான.

स्वाध्याय, पु॰ வேதாப்பியாஸம்; தானாகவே படித்தல்.

स्वान, पु॰ **श्वान**.

स्वाभाविक, वि॰ இயற்கையான.

स्वायत्त, वि॰ ஸ்வாதீனமான;—**शासन** ஸ்வாதீன ஆட்சி.

स्वारथी, वि॰ = **स्वार्थी**.

स्वार्थ, पु॰ ஸ்வயநலம்;—**परता** ஸ்வயநலம் பாவிக்கும் தன்மை;—**परायण** ஸ்வயநலம் கொண்ட.

स्वार्थांध, वि॰ ஸ்வயநலத்தால் கண் மூடிப்போன.

स्वार्थी, त्रि॰ ஸ்வயநலக்காரனை.

स्वास, पु॰ } மூச்சு.
स्वासा, स्त्री॰ }

स्वास्थ्य, पु॰ **तन्दुरुस्ती** ஆரோக்கியம்;—**कर** ஆரோக்கியம் விளைவிக்கும்.

स्वीकार, पु॰ அங்கீகாரம்.

स्वीकृत, त्रि॰ அங்கீகரித்த; ஒப்புக்கொண்ட.

स्वीकृति, स्त्री॰ ஸம்மதம்; அங்கீகாரம்.

स्वेच्छा, स्त्री॰ ஸ்வய விருப்பம்;—**चार** மனம்போன போக்கு செல்லுதல்;

—चारी, மனம் போனபடி நடக்கும்.

स्वेद्, पु॰ पसीना வியர்வை ; நீராவி.

स्वेद्ज, त्रि॰ வியர்வையில் பிறந்த (பேன், மூட்டைப் பூச்சி முதலியன).

स्वैर, वि॰ மனம் போனபடி செல்லும்.

ह

हँकरना, क्रि॰ अ॰ கர்வத்துடன் பேச.

हँकाना, क्रि॰ स॰ கூப்பிட.

हँकार, स्त्री॰ கத்திக் கூப்பிடுதல்.

हँकारना, क्रि॰ स॰ கத்திக் கூப்பிட.

हंकारो, स्त्री॰ தூதன்.

हंगामा पु॰ உபத்திரவம் ; சச்சரவு ; பெருத்த சத்தம்.

हंजार, पु॰ மார்க்கம் ; போக்கு.

हंडा पु॰ அண்டா.

हंडिया, } स्त्री॰ பானை.
हंडी,

हंत, अ॰ ஐயோ !

हंता, पु॰ கொல்லுபவன்.

हंस, पु॰ அன்னப் பறவை.

हँसना, क्रि॰ अ॰ சிரிக்க.

हँसमुख, वि॰ சிரித்த முகமுள்ள.

हँसली, स्त्री॰ ஒருவித அட்டிகை.

हँसाई, स्त्री॰ சிரிப்பு ; நிந்தை.

हँसाना, क्रि॰ स॰ சிரிக்க வைக்க.

हँसिया, स्त्री॰ அரிவாள்.

हँसी, स्त्री॰ சிரிப்பு; பரிகாஸம்;
—उड़ाना, பரிகாஸம் செய்ய ; —समझना விளையாட்டாக நினைக்க.

हँसुआ, } पु॰ = हँसिया.
हँसुवा,

हँसोड़, वि॰ பரிகாஸம் செய்கிற.

हक़, वि॰ உண்மையான ; உசிதமான. पु॰ உரிமை ; கடவுள்.

हक़तलफ़ी, पु॰ உரிமை அபகரிக்கப்படுதல்.

हक़दार, पु॰ உரிமையுள்ளவன்.

हक-नाहक़, क्रि॰ वि॰ காரணமின்றி ; வீணுக.

हक़-परस्त वि॰ ஆஸ்திகனுன.

हकबकाना, क्रि॰ अ॰ கலக்கமடைய.

हक-रसी, स्त्री॰ நியாயம்.

हकला, वि॰ திக்கிப் பேசும்.

हकलाना, क्रि० अ० திக்கிப் பேச.

हकसफा, पु० நில ஏலத்தில் அக்கம் பக்கத்து நிலத்தாருக்கு அதை வாங்குவதற்கு உள்ள முதல் உரிமை.

हक़ारत, स्त्री० வெறுப்பு; அகௌரவம்.

हक़ीक़त, स्त्री० உண்மை; தத்துவம்;—में உண்மையாக (दर हक़ीक़त)

हक़ीक़ी, वि० அஸலான; சொந்த.

हकीम, पु० வைத்தியன்.

हक़ीर, वि० மெலிந்த; அற்பமான.

हक्का-बक्का, वि० பிரமித்த.

हक़ीयत, वि० உரிமையுடைய.

हगना, क्रि० अ० மலங் கழிக்க.

हज, पु० மெக்கா யாத்திரை.

हज़, पु० ஸௌபாக்கியம்; ஸந்தோஷம்.

हज़म, पु० ஜீர்ணம்.

हज़रत, पु० ஐயா! மரியாதை மொழி.

हजामत, स्त्री० க்ஷவரம்.

हज़ार, वि० ஆயிரம்.

हज़ारहा, वि० ஆயிரக்கணக்கான.

हजूम, पु०=हुजूम.

हज़ूर, पु०=हुज़ूर.

हजो, स्त्री० தீமை.

हज्ज, पु०=हज.

हज्जाम, पु० நாவிதன்.

हज़्म, त्रि० ஜீர்ணமான;—करना ஏமாற்றிவிட.

हटकना, क्रि० स० தடுக்க.

हटना, क्रि० अ० விலகிப்போக.

हटाना, क्रि० अ० அப்புறப்படுத்த.

हट्टा-कट्टा, वि० கொழுத்த; பலமுள்ள.

हठ, पु० }
हठधर्मी, स्त्री } பிடிவாதம்; அடம்.

हठना, क्रि० अ० பிடிவாதம் செய்ய.

हठात्, क्रि० अ० பிடிவாதமாக.

हठी, }
हठीला, } वि० பிடிவாத முள்ள.

हड़, स्त्री० கடுக்காய்.

हड़कंप, पु० பெரும் குழப்பம்.

हड़कना, क्रि० अ०=तरसना.

हड़काना, क्रि स० மிகவும் ஆசைகாட்ட.

हड़ताल, स्त्री० வேலை நிறுத்தம் (hartal).

हड़पना, क्रि॰ स॰ வாயில் போட்டுக்கொள்ள ; அபகரிக்க.

हड़बड़, स्त्री॰ ஆத்திரம்.

हड़बड़ाना, क्रि॰ अ॰ ஆத்திரப்பட.

हड़बड़ी, स्त्री॰ ஆத்திரம் ; அவசரம்.

हड्डा, पु॰ குளவி.

हड्डी, स्त्री॰ எலும்பு ; குலம்.

हत, त्रि॰ கொல்லப்பட்ட.

हतक, स्त्री॰ அகௌரவம் ; —इज़्ज़ती மான நஷ்டம்.

हतना, क्रि॰ स॰ கொல்ல ; அடிக்க.

हतबुद्धि, वि॰ முட்டாள்.

हतभागा, हतभागी, हतभाग्य, त्रि॰ துர்பாக்கியமான.

हताश, वि॰ நம்பிக்கை யிழந்த.

हताहत, वि॰ காயப்படுத்திக் கொல்லப்பட்ட.

हतोत्साह, वि॰ ஊக்கம் இழந்த.

हत्ता, अ॰ —यहां तक कि.

हत्था, पु॰ கைப்பிடி.

हत्थे, क्रि॰ वि॰ கையில்.

हत्यारा, पु॰ கொலையாளி.

हथकंडा, पु॰ கைத்திறமை ; தந்திரமான வேலை (trick).

हथकड़ी, स्त्री॰ கைவிலங்கு.

हथफेर, पु॰ கைமாற்றுக் கடன்.

हथसार, स्त्री॰ யானைக் கொட்டம்.

हथियाना, क्रि॰ स॰ ஏமாற்றிக் கைக்குள் போட்டுக் கொள்ள.

हथियार, पु॰ ஆயுதம் ;—बंद ஆயுதம் தரித்த.

हथेली, स्त्री॰ உள்ளங்கை.

हथोड़ा, पु॰ சம்மட்டி.

हथौड़ी, स्त्री॰ சுத்தில்.

हद, स्त्री॰ எல்லை.

हदिया, पु॰ காணிக்கை.

हदीस, स्त्री॰ முகம்மது நபியின். உபதேசங்கள்.

हदूद, स्त्री॰ (हद का बहु॰) எல்லைகள்.

हनन, पु॰ கொல்லுதல்; அடித்தல்.

हनोज़, क्रि॰ वि॰ இதுவரையிலும்.

हफ़्ता, पु॰ सप्ताह, வாரம்.

हबरहबर, क्रि॰ वि॰ அவஸர அவஸரமாய்.

हबशी, पु॰ நீக்ரோ ஜாதிக் காரன்.

हबीब, पु॰ ஸ்னேகிதன் ; அன்பன்.

हबूब, पु॰ நீர்க்குமிழி.

हब्स, पु॰ சிறைவாஸம்.

हम, सर्व॰ நாம். क्रि॰ वि॰ भी கூட. वि॰ **परस्पर** பரஸ்பரமான.

हम-आगोश, वि॰ அணைத்துக் கொண்ட.

हम-उम्र, वि॰ ஸமவயதான.

हमजोली, पु॰ தோழன்.

हमदर्द, पु॰ இரக்கப்படுபவன்.

हमदर्दी, स्त्री॰ **सहानुभूति** அநுதாபம்.

हम-पा, वि॰ கூடச் செல்லும்.

हमराह, वि॰ கூட ; சேர்ந்து.

हमल, पु॰ கர்ப்பம்.

हमला, पु॰ எதிர்ப்பு ; படையெடுப்பு.

हम-वतन, वि॰ தன் நாட்டு.

हमवार, वि॰ **बराबर** ஒரே மட்டமான.

हम-शक्ल, वि॰ ஸமரூபமுள்ள.

हमसर, पु॰ ஸமமானவன்.

हमसरी, स्त्री॰ ஸமம்.

हम-साया, पु॰ அண்டை வீட்டார்.

हम-सिन, वि॰ ஸமவயதுடைய.

हमाम, पु॰ = **हम्माम**, ஸ்நான அறை.

हमाल, पु॰ கூலியாள்.

हमासुमा, पु॰ நம்மைப் போன்ற ஸாதாரணமானவர்கள்.

हमेल, स्त्री॰ காசுமாலை.

हमेव, पु॰ அஹங்காரம்.

हम्माम, पु॰ குளிக்கும் அறை.

हमेशा, क्रि॰ वि॰ எப்பொழுதும்.

हम्माल, पु॰ சுமை தூக்கி ; கூலியாள்.

हय, पु॰ குதிரை.

हया, स्त्री॰ **शर्म** வெட்கம்.

हयात, स्त्री॰ வாழ்க்கை.

हर, वि॰ ஒவ்வொரு ; நீக்குகிற.—**एक**, ஒவ்வொரு ;—**दम** எப்பொழுதும். पु॰ —**हल** கலப்பை.

हरकत, स्त्री॰ கெட்ட நடத்தை.

हरकारा, पु॰ **डाकिया**, தபால் காரன்.

हरगिज़, अ॰ ஒருபொழுதும் ; எக்காரணத்தாலும்.

हरचंद, क्रि॰ वि॰ எத்தனையோ ; பலமுறை ; **यद्यपि** இருந்த போதிலும்.

हरज-पु॰ = **हर्ज** நஷ்டம்.

हरजा, पु॰ தடை ; நஷ்ட ஈடு.

हरजाई, पु॰ வீணாய் அலைந்து கொண்டேயிருப்பவன்.

हरजाना, पु॰ நஷ்ட ஈடு. स्त्री॰ துஷ்டை.

हरण, पु॰ அபகரித்தல் ; பிடுங்கிக் கொள்ளுதல்.

हरता धरता, पु॰ பூர்ண உரிமையுள்ளவன்.

हरताल, पु॰ வேலை நிறுத்தம் ; அதிகாரம்.

हर-दिल-अज़ीज, त्रि॰ **सर्वप्रिय** எல்லோராலும் விரும்பப் படுகிற.

हरना, क्रि॰ स॰ பிடுங்கிக் கொள்ள ; அபகரித்துக் கொள்ள.

हरनौटा, पु॰ மான் குட்டி.

हरफ़, पु॰ எழுத்து ; குற்றம் ; —**आना** குற்றம் சாட்டப் பட.

हरबा, पु॰ ஆயுதம்.

हरबोंग, त्रि॰ நாட்டுப் புறத்து; முட்டாள். पु॰ அட்டூழியம்.

हरम, पु॰ **अंत:पुर** கோஷா ஸ்திரீகள் வசிக்குமிடம்.

हरमज़दगी, स्त्री॰ துஷ்டத்தனம் ; குறும்பு.

हरम-सरा, स्त्री = **हरम**.

हरसिंगार, पु॰ பாரிஜாத மரம்.

हरा, त्रि॰ பச்சையான ; ஸந்தோஷமடைந்த ;—**भरा** செழிப்பாய் வளர்ந்த.

हराना, क्रि॰ स॰ தோற்கடிக்க ; களைப்பிக்க.

हराम, पु॰ பன்றி ; அயோக்கியத்தனம் ; பாவம். त्रि॰ கெட்ட ; தர்ம விரோதமான ;—**का** அயோக்கியமாய் ஸம்பாதித்த ;—**खोर** பாபச் சொத்தை அனுபவிப்பவன் ;—**ज़ादा** கலப்புப் பிறப்புடையவன் ; துஷ்டன்.

हरामी, वि॰ அற்பமான ; கலப்பு பிறப்புடைய.

हरारत, स्त्री॰ உஷ்ணம் ; இலேசான காய்ச்சல்.

हरास, पु॰ பயம் ; நம்பிக்கையின்மை.

हरि, पु॰ குதிரை; குரங்கு ; மயில் ; பாம்பு; ஸிங்கம் ; விஷ்ணு.

हरिआली, स्त्री॰ பசுமை.

हरित, } **हरित**, } त्रि॰ பசுமையான.

हरिद्रा, स्त्री॰ **हल्दी** மஞ்சள்.

हरिन, पु॰ மான்.

हरियाली, स्त्री॰ பசுமை ; செழுமை.

हरीफ़, पु॰ விரோதி.
हरूफ़, पु॰ எழுத்து.
हरैया, वि॰ அபகரிக்கிற.
हर्ज, पु॰ தடை ; இடைஞ்சல்.
हर्त्ता, पु॰ அபகரிப்பவன்.
हर्फ़, पु॰ **हरफ़** எழுத்து.
हर्रे, स्त्री॰ கடுக்காய்.
हर्ष, पु॰ ஸந்தோஷம.
हर्षित, वि॰ ஸந்தோஷப்பட்ட.
हल्, पु॰ மெய்யெழுத்து.
हल, पु॰ கலப்பை.
हलकंप, पु॰ கலக்கம் ; குழப்பம்.
हलक़, पु॰ தொண்டை ; கழுத்து.
हलकई, स्त्री॰ அற்பத்தனம் ; அகௌரவம் ; தாழ்ந்த.
हल करना, क्रि॰ स॰ விடை கண்டுபிடிக்க (to solve).
हलका, त्रि॰ இலேசான ; அற்பமான ; திரவமான ; ஆழ்ந்ததில்லாத.
हलक़ा, पु॰ வட்டம் ; சுற்று ; ஒரு அதிகாரிக்கு உட்பட்ட பிரதேசம்.
हलकान, त्रि॰ குற்றுயிரான ; களைத்த.
हलचल, स्त्री॰ கலக்கம் ; குழப்பம் ; உபத்திரவம்.
हलदी, स्त्री॰ மஞ்சள் ;—**लगा के बैठना,** கஷ்டப்படத் தயாரில்லாத ;—**चढ़ना** விவாக நிச்சயம் ஆக.
हलना, क्रि॰ अ॰ நுழைய.
हलफ़, पु॰ ஆணை ;—**नामा** எழுதிக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குமூலம் (affiidavit.)
हलफ़न्, क्रि॰ त्रि॰ ஆணையிட்டு.
हलराना, क्रि॰ स॰ ஊஞ்சலை ஆட்ட.
हलवाई, पु॰ மிட்டாய்க்காரன்.
हलवाह, हलवाहा, पु॰ கூலிக்கு உழுபவன்.
हलाक, त्रि॰ நசித்த ; களைத்த ; இறந்த.
हलाकू, त्रि॰ கொடுங்கோல் செலுத்துகிற.
हला-भला, पु॰ தீர்ப்பு ; முடிவு.
हलाल, वि॰ உசிதமான ; **करना** கரகரவென்று அறுக்க ;—**का** ஒழுங்காய்ச் ஸம்பாதித்த.
हलालख़ोर, पु॰ பாடுபட்டு உழைத்து ஜீவனம் நடத்துபவன் ; தோட்டி.
हलावत, स्त्री॰ இனிமை ; ருசி ; ஸுகம்.

हलाहल, पु॰ கொடூரமான விஷம்.

हलीम, वि॰ நல்ல ஸ்வபாவ முள்ள ; அமைதியான.

हलोरना, क्रि॰ स॰ தண்ணீரை அசைக்க ; கடைய.

हल्दी, स्त्री॰ மஞ்சள்.

हल्ला, पु॰ கூச்சல்.

हवन, पु॰ ஹோமம்.

हवलदार, पु॰ சிறு ராணுவ உத்தியோகஸ்தன்.

हवस, स्त्री॰ விருப்பம்.

हवा, स्त्री॰ காற்று ;—**करना** விசிற ;—**खाना** உலாவ ; —**दार** காற்றோட்டமுள்ள; —**बताना** தள்ளிவிட ; —**बांधना** பெருமை யடித்துக்கொள்ள ; — **बदलना** நிலைமை மாற ;—**हो जाना** மறைய ; — **बिगड़ना** தொத்து வியாதி பரவ ; கெட்ட எண்ணங்கள் அதிகரிக்க ;—**से लड़ना** அனாவசியமாக சண்டை போட ;—**से बातें करना** வெகு வேகமாய்ச் செல்ல; தனக்குத்தானே பேசிக்கொள்ள ;—**लगना** ஒருவருடைய ' காற்று பட ' ; —**हो जाना** மறைந்து போக.

हवाई, वि॰ காற்று ஸம்பந்தமான ; கற்பனையான ; —**जहाज़**, ஆகாயக் கப்பல்.

हवाल, पु॰ **हाल** நிலைமை; ஸமாசாரம்.

हवाला, पु॰ பொறுப்பு ; உதாரணம்.

हवालात, स्त्री॰ சிறைவாஸம்.

हवाले करना, क्रि॰ स॰ ஒப்புவிக்க.

हवास, पु॰ பிரக்ஞை.

हवेली, स्त्री॰ மாளிகை ; மனைவி.

हशमत, स्त्री॰ கௌரவம் ; வைபவம்.

हश्र, पु॰ **कयामत** கடைசி விசாரணை ; பிரலாபம் ; கூச்சல் ;—**बरपा होना** கூச்சல் உண்டாக.

हसद, पु॰ **ईर्षा** பொறாமை.

हसन, पु॰ சிரித்தல் ; பரிகாஸம். वि॰ சிறந்த.

हसब, क्रि॰ वि॰ =**हस्ब**.

हसरत, स्त्री॰ துக்கம் ; பேர் விருப்பம்.

हसीन, वि॰ அழகான.

हस्त, पु॰ கை ;—**कौशल** கைத்திறமை.

हस्तक्षेप, पु॰ தலையிடுதல்.

हस्तगत, वि॰ கைக் கெட்டிய.

हस्तलिपि, स्त्री॰ கை எழுத்து.

हस्ताक्षर, पु॰ கையொப்பம்.

हस्तामलक, पु॰ உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி ; தெளிவான விஷயம்.

हस्ती, पु॰ யானை.

हस्ते, क्रि॰ वि॰ மூலமாய்.

हस्ब, क्रि॰ वि॰ **अनुसार** அனுஸரித்து ;—**दस्तूर** வழக்கப்படி.

हहर, स्त्री॰ நடுக்கம் ; பயம்.

हहरना, क्रि॰ अ॰ நடுங்க ; பொறுமைப்பட.

हहराना, क्रि॰ अ॰ நடுங்க. क्रि॰ स॰ நடுங்கச் செய்ய.

हाँ, अ॰ ஆம்.

हाँक, स्त्री॰ கூப்பிடுவதற்காகக் கத்துதல் ; சண்டைக் கழைத்தல் ; உதவியை நாடுதல்.

हाँकना, क्रि॰ स॰ ஓட்ட ; விசிற ; பெருமையடித்துக்கொள்ள.

हाँडी, स्त्री॰ பானை.

हाँपना, हाँफना, क्रि॰ अ॰ மேல்மூச்சு வாங்க.

हाँसी, स्त्री॰ = **हँसी.**

हाऊ, पु॰ பூச்சாண்டி.

हाकिम, पु॰ ஆளுபவன் ; பெரிய உத்தியோகஸ்தன்.

हाजत, स्त्री॰ தேவை ; சிறை.

हाज़मा, पु॰ ஜீர்ணமாதல்.

हाज़ा, सर्व॰ **यह** இந்த.

हाज़िर, वि॰ ஆஜராயிருக்கும் ;—**जवाब** விரைவாகவும் ஸாமர்த்தியமாகவும் பதில் கூறுகிற (ready-witted).

हाजी, पु॰ ஹஜ்யாத்திரை செய்தவன்.

हाट, स्त्री॰ கடைவீதி ; சந்தை.

हाटक, पु॰ **सोना** பொன்.

हाड़, पु॰ = **हड्डी.**

हाता, पु॰ வேலிச்சுட்டபட்ட இடம் ; எல்லை ; மாகாணம்.

हातिम, पु॰ நிபுணன் ; தாராள குணமுடையவன்.

हाथ, पु॰ கை ;—**उठाना** ஸலாம் செய்ய ; கையை ஓங்க ;—**ऊँचा होना** நல்ல நிலைமையடைய ;—**कट आना** வார்த்தையால் கட்டுப்பட ;—**की मैल** அற்பமான வஸ்து ;—**खींच लेना** பின் வாங்க ;—**खुजलाना** அடிக்க விரும்ப ; பணம்பெறும் அடையாளங்கள் உண்டாக ;—**चलाना** அடிக்க ;

—चूमना மரியாதை காண்பிக்க ;—छोड़ना அடிக்க ; —जोड़ना கைகூப்ப ; —डालना உதவிசெய்ய ; —तंग होना பணமில்லாமற் போக ;—धोना இழக்க ; —धोकर पीछे पड़ना முழுமனதுடன் ஈடுபட ;—पकड़ना தடுக்க ; தஞ்சமளிக்க ; மணந்துகொள்ள ; — पर हाथ धरे बैठे रहना சும்மா உட்கார்ந்திருக்க ;— पसारना फैलाना கை நீட்டிக் கேட்க ;—पाँव चलाना முயற்சிக்க ;—पाँव फूलना பயங்கொள்ள ; — पैर जोड़ना விண்ணப்பித்துக் கொள்ள ;—फेरना அடித்துக் கொண்டுபோக ;— बढ़ना உதவிசெய்ய ;— मलना பச்சாத்தாபப்பட ; —मारना அடித்துக் கொண்டு போக ;—रंगना லஞ்சம் வாங்க ;—लगना பெற ; ஆரம்பிக்கப்பட ; —लगाना ஆரம்பிக்க ; தொட ; — साफ़ करना அடிக்க ; அடித்துக் கொண்டுபோக.

हाथापाई, } स्त्री॰ அடிதடி
हाथाबांही, } சண்டை.

हाथी, पु॰ யானை ;—वान யானைப் பாகன்.

हाथीं हाथ, क्रि॰ கையோடு கையாய்.

हादसा, पु॰ கெட்ட ஸம்பவம்.

हादिस, वि॰ புதிய.

हादी, पु॰ வழிகாட்டி ; தலைவன்.

हानि, स्त्री॰ தீங்கு ; நஷ்டம் ; —कारक தீங்கு விளைவிக்கும்.

हाफ़िज़, पु॰ குரானை மனப்பாடம் செய்த முகம்மதியன்.

हाफ़िज़ा, पु॰ ஞாபக சக்தி.

हामिल, वि॰ சுமைதூக்குகிற.

हामिला, स्त्री॰ கர்ப்பவதி.

हामी, पु॰ உதவியாள். स्त्री॰ ஆமாம் என்று சொல்லுதல் ;—भरना ஆமாம், ஆமாம் என்று சொல்லுதல்.

हाय, अ॰ ஐயோ !

हायल, वि॰ காயப்பட்ட; தடங்கல் செய்கிற.

हार, पु॰ மாலை. स्त्री॰ தோல்வி ; —खाना தோல்வியடைய.

हारना, क्रि॰ अ॰ தோற்க; களைக்க. क्रि॰ स॰ இழக்க.

हारिल, पु॰ ஒருவிதப் பறவை.

हारी, वि॰ சுமந்து செல்லும்; திருடிச் செல்லும்; கவருகிற.

हारीत, पु॰ திருடன்; திருடுதல்.

हार्दिक, वि॰ மனப் பூர்வமான; உண்மையான.

हाल, पु॰ நிலைமை; ஸமாசாரம். वि॰ நிகழ்கிற;—में ஸமீபத்தில்.

हालत, स्त्री॰ நிலைமை.

हालांकि, अ॰ **यद्यपि** இருந்த போதிலும்.

हालात, पु॰ (**हाल का बहु॰**) ஸமாசாரங்கள்.

हाली, क्रि॰ वि॰ சீக்கிரம்.

हावी, वि॰ வசத்தில் வைத்துக் கொள்ளும்; நிபுணனை.

हाशिया, पु॰ ஓரம்; மார்ஜின்; ஓரக் குறிப்பு.

हास, சிரிப்பு; பரிகாஸம்.

हासिद, वि॰ பொறாமையுள்ள.

हासिल, वि॰ **प्राप्त** கிடைத்த.

हास्य, वि॰ சிரிப்புண்டாக்கும். पु॰ சிரிப்பு; பரிகாஸம்.

हास्यास्पद, वि॰ சிரிப்புக்கிடமான.

हाहाकार, पु॰ துக்கக் கூச்சல்.

हिंडोल, **हिंडोला,** पु॰ ஊஞ்சல்; தொட்டில்.

हिंद, पु॰ இந்தியா.

हिंसक, वि॰ இம்சிக்கிற; கொல்லுகிற.

हिंसा, स्त्री॰ இம்சை.

हिंसात्मक, वि॰ இம்சையுள்ள.

हिंसालु, वि॰ இம்சிக்கும்.

हिंस्र, वि॰ குரூரமான.

हिआव, पु॰ = **हियाव.**

हिकमत, स्त्री॰ உபாயம்.

हिकमती, वि॰ ஸாமர்த்திய மாய்க் காரியத்தைச் ஸாதிக்கிற; செட்டான.

हिकायत, स्त्री॰ **कहानी** கதை.

हिक़ारत, स्त्री॰ = **हक़ारत.**

हिक्का, स्त्री॰ **हिचकी** விக்கல்.

हिचक, स्त्री॰ தயக்கம்.

हिचकना, क्रि॰ अ॰ விக்க; தயங்க.

हिचकिचाना, क्रि॰ अ॰ தயங்க.

हिचकी, स्त्री॰ விக்கல்; விம்மி அழுதல்.

हिजड़ा, पु॰ ஆண்மையற்றவன்; பேடி.

हिजरत, स्त्री॰ அயல் நாட்டு வாஸம்.

हिजरी, पु॰ முகம்மதிய சகாப்தம்.

हिजाब, पु॰ மறைவு ; லஜ்ஜை.

हिज्जे, पु॰ எழுத்துக் கூட்டல் (spelling).

हिज्र, पु॰ **वियोग** பிரிவு.

हित, पु॰ நன்மை ; அன்பு. वि॰ நன்மை விரும்பும்.

हितकर, }
हितकारक, } पु॰ நன்மை செய்பவன்.

हितचिंतक, पु॰ **ख़ैरख़्वाह** நன்மை விரும்புகிறவன்.

हितचिंतन, पु॰ நன்மை விரும்புதல்.

हिताई, स्त्री॰ உறவு.

हिती, }
हितू, } पु॰ நன்மை விரும்புகிறவர் ; உறவினர்.

हितैषी, वि॰ நன்மை விரும்பும்.

हिदायत, स्त्री॰ உபதேசம் ; போதனை ; எச்சரிக்கை.

हिनहिनाना, क्रि॰ अ॰ கனைக்க.

हिना, स्त्री॰ மருதாணி.

हिफ़ाज़त, स्त्री॰ பாதுகாப்பு ; ஜாக்ரதை (safety).

हिफ़्ज़, क्रि॰ वि॰ மனப்பாடமாய். पु॰ ரக்ஷை ; மரியாதை.

हिब्बा, पु॰ தானம் ;**—नामा** தானபத்திரம்.

हिम, पु॰ பனி ;**—उपल** ஆலங்கட்டி ;**—कर** சந்திரன்.

हिमांशु, पु॰ சந்திரன்.

हिमाक़त, स्त्री॰ முட்டாள்தனம்.

हिमायत, स्त्री॰ ஆதரிப்பு.

हिमायती, वि॰ ஆதரிக்கும்.

हिम्मत, स्त्री॰ தைரியம் ; துணிவு.

हिय, }
हिया, } पु॰ ஹிருதயம் ; மனம்.

हियाव, पु॰ தைரியம்.

हिरण्य, पु॰ **सोना** பொன்.

हिरन, पु॰ மான்.

हिरफ़त, स्त्री॰ கைத்திறமை ; போக்கிரித்தனம்.

हिराना, क्रि॰ अ॰ காணாமற் போக.

हिरास, स्त्री॰ பயம் ; நம்பிக்கையின்மை.

हिरासत, स्त्री॰ காவல் ; சிறை.

हिर्स, स्त्री॰ பேராசை ; போட்டி.

हिलकार, }
हिलकोरा, } पु॰ அலை.

हिलगाना, क्रि॰ स॰ ஒட்ட ; சிக்கவைக்க.

हिलना, क्रि॰ अ॰ அசைய ; நட்புக்கொள்ள.

हिलाना, क्रि॰ स॰ அசைக்க ; நட்புண்டாக்க.

हिलोर,
हिलोरा, पु॰ அலை.

हिलोरना, क्रि॰ स॰ அலையுண்டாக்க.

हिसका, पु॰ பொறாமை.

हिसाब, पु॰ **गणित** கணக்கு ; கொடுக்கல் வாங்கல் ;—**किताब** வரவு செலவு விவரம் ;—**चुकाना** கணக்குத் தீர்க்க.

हिस्सा, पु॰ பங்கு.

हिस्सेदार, पु॰ பங்காளி.

हींग, स्त्री॰ பெருங்காயம்.

हींसना, क्रि॰ अ॰ கனைக்க.

ही, अ॰ மட்டும்.

हीक, स्त्री॰ விக்கல்.

हीन, वि॰ **रहित** இல்லாத ; குறைந்த.

हीन-हयात, स्त्री॰ ஜீவிய காலம்.

हीर,
हीरक,
हीरा, पु॰ வைரம்.

हीला, पु॰ பொய்க்காரணம்.

हुँकार, पु॰ சண்டைக் கழைத்தல் ; கர்ஜித்தல்.

हुंकारना, क्रि॰ अ॰ அதட்ட ; கர்ஜிக்க.

हुंडी, स्त्री॰ உண்டியல் பெட்டி ; உண்டியல் (cheque).

हुक्म, पु॰ = **हुक्म.**

हुक़ूक़, पु॰ உரிமைகள்.

हुकूमत, स्त्री॰ ஆட்சி ; அதிகாரம்.

हुक्का, पु॰ ஹுக்கா ;—**पानी बन्द करना** ஜாதியை விட்டு விலக்க.

हुक्काम, पु॰ அதிகார வர்க்கத்தினர்.

हुक्म, पु॰ கட்டளை ; அனுமதி ;—**नामा** அனுமதிச் சீட்டு ;—**बरदार** கீழ்ப்படிபவன்.

हुक्मराँ, पु॰ ஆளுபவன்.

हुक्मरानी, स्त्री॰ ஆட்சி.

हुक्मी, त्रि॰ பராதீனமான ; அவசரமான.

हुजूम, पु॰ ஜனக்கூட்டம்.

हुज़ूर, पु॰ ஸன்னிதி ; துரை. अ॰ ஐயா !

हुज्जत, स्त्री॰ வீண் தர்க்கம்.

हुज्जती, स्त्री॰ வீண் தர்க்கம் செய்கிற.

हुड़का, पु॰ பெற்றோரை விட்டுப் பிரிந்த குழந்தையின் ஏக்கம்.

हुड़दंग, पु॰ உபத்திரவம்.

हुडुक, पु॰ உடுக்கு.

हुताशन, पु॰ தீ.

हुनर, पु॰ கலை ; தொழில் திறமை ;—**मंद** கலைத் திறமையுள்ள.

हुरमत, स्त्री॰ கௌரவம்.

हुलसना, क्रि॰ अ॰ ஸந்தோஷப் பட.

हुलसाना, क्रि॰ स॰ களிப்பிக்க.

हुलास, पु॰ ஸந்தோஷத்தால் பொங்குதல்.

हुलिया, पु॰ நபரின் அடையாளங்களை வர்ணித்தல்.

हुलस, पु॰ இரைச்சல்.

हुस्न, पु॰ அழகு ; லாவண்யம் ;—**परस्त** ஸௌந்தரிய உபாஸனை செய்யும்.

हूक, स्त्री॰ வலி ; மனவேதனை.

हूकना, क्रि॰ अ॰ வலிக்க.

हूदा, वि॰ ஸரியான; **बे-हूदा** ஸரியில்லாத ; உபயோகமற்ற.

हू-बहू, वि॰ அப்படியே ; சற்றும் வித்தியாஸமில்லாத.

हूर, स्त्री॰ தேவலோக ஸ்திரீ.

हूल, स्त्री॰ வலி.

हूलना, क्रि॰ स॰ ஈட்டியால் குத்த ; வலிக்கச் செய்ய.

हूश, वि॰ அநாகரீகமான.

हृत, वि॰ சேர்ப்பிக்கப்பட்ட ; கவரப்பட்ட.

हृदयंगम, वि॰ மனதில் பதிந்த.

हृदयस्पर्शी, वि॰ மனதைப் பிரபாவிக்கும்.

हृद्गत, वि॰ ஹிருதயத்து.

हृष्ट, त्रि॰ அதிக சந்தோஷப் பட்ட ;—**पुष्ट** திடகாத்திரமான ; பலமுள்ள.

हेकड़ी, स्त्री॰ முரட்டுத்தனம் ; பலாத்காரம்.

हेच, }
हेठा, } वि॰ அற்பமான.

हेठी, स्त्री॰ மான நஷ்டம்.

हेतु, पु॰ காரணம்.

हेम, पु॰ பனி ; பொன்.

हेय, वि॰ அற்பமான ; விடத்தக்க.

हेर-फेर, पु॰ மாறுதல்.

हेरना, क्रि॰ स॰ தேட.

हेराना, क्रि॰ अ॰ இழந்துபோக; மெய் மறக்க.

हेलना, क्रि॰ अ॰ நீரில் பிரவேசிக்க.

हेल-मेल, पु॰ நட்பு.

हेला, स्त्री॰ இகழ்தல் ; காமவிளையாட்டு ; படையெடுப்பு.

हैज़ा, पु॰ காலரா நோய்.

हैफ़, अ॰ ஐயோ !

हैबत, स्त्री॰ பயம் ;—**नाक** பயங்கரமான.

हैरत, स्त्री॰ ஆச்சர்யம்.

हैरान, वि॰ ஆச்சர்யத்தால் பிரமித்த ; களைத்த.

हैवान, पु॰ மிருகம் ; முட்டாள்.

हैसियत, स्त्री॰ நிலைமை ; ஸாமர்த்தியம்.

होंठ, पु॰ உதடு.

हो जाना, क्रि॰ अ॰ போய்வர.

होकर, अ॰ மார்க்கமாக ;—**रहना** அவசியம் நிகழ.

होड़, स्त्री॰ பந்தயம் ; போட்டி.

होदल, पु॰ அபிரகம்.

होड़ाहोड़ी, स्त्री॰ போட்டி.

होतव, } **होतव्य,** } पु॰ நடக்கவேண்டிய.

होनहार, पु॰ நடக்கவேண்டியது. वि॰ முன்னுக்குவரக் கூடிய.

होना, क्रि॰ अ॰ இருக்க ; வலிக்க.

होनी, स्त्री॰ உற்பத்தி ; விருத்தாந்தம் ; நடக்கவேண்டியது.

होरसा, पु॰ சந்தனக்கல்.

होरी, } **होली,** } स्त्री॰ காமதேவன் பண்டிகை ; காமதகனம் ;—**खेलना** ஒருவர் மற்றொருவர் மேல் காமதேவன் பண்டிகையின் பொழுது சிகப்பு நிறத்தண்ணீர் அடிப்பது.

होश, पु॰ பிரக்ஞை ;—**उड़ना** மூர்ச்சிக்க ; பயத்தால் மனம் கலங்க.

होशियार, वि॰ கெட்டிக்காரர்.

हौआ, पु॰ பூச்சாண்டி.

हौज़, पु॰ தொட்டி.

हौदा, पु॰ அம்பாரி.

हौल, पु॰ பயம் ; நெஞ்சு படபடத்தல்.

हौलदिला, वि॰ பயங்காளியான

हौले, क्रि॰ वि॰ மெள்ள.

हौवा, स्त्री॰ ஈவா என்னும் ஆதிஸ்திரீ (Eve).

हौस, स्त्री॰ விருப்பம் ; ஊக்கம்.

हौसला, पु॰ காரியத்தை நிறைவேற்றும் விருப்பம் ;—**मंद** ஊக்கமுடைய.

ह्रद, पु॰ பெரிய ஏரி.

ह्रस्व, वि॰ சிறிய, குறில் (எழுத்து).

ह्रास, पु॰ தேய்தல் ; குறைவு.

ह्याँ, अ॰ **वहाँ** அங்கே.

परिशिष्ट

अंटाचित, மல்லாந்து, முதுகுப் புறமாக விழுதல். **—होना**, ஸ்தம்பித்துப் போதல்.

अंतरनाद, ஹிருதய ஒலி.

अंसुवाना, கண்களில் நீர் தளும்புதல்.

अंहड़ा, கன்னம் (வைத்தல்) தராசுக்கல்.

अकबकाना, திடுக்கிடுதல்.

अक़ब, பின்புறம்.

अक़साम, **क़िस्म व क़सम का बहुवचन** விதங்கள், சபதங்கள்.

अकाली, ஸிக்கியர்களின் ஒரு ஜாதி.

अकूत, அளக்க முடியாத.

अक़्द, **संबन्ध, शादी** கல்யாணம்.

अखड़ैत, பயில்வான்.

अगमानी, अगुआ, தலைவன்.

अचीता, முன்யோசிக்காத.

अजगैब, மறைந்த ; ரகஸியமான.

अज़मत, **स्त्री॰** பெருந்தன்மை.

अजमाइश, பரிசோதனை.

अटम्बर, ஆடம்பரம் ; குடும்பம் ; குவியல்.

अटागूट, முற்றிலும்.

अड़ोस-पड़ोस, அக்கம் பக்கம்.

अताअत, ஸேவகம் புரிதல்.

अद्बदाकर, வேண்டுமென்றே.

अदू, விரோதி.

अनखना, } கோபங்கொள்ள
अनखनाना,
अनखाना,

अनगिनत, எண்ணிக்கையற்ற.

अनलहक़, ' நானே பகவான் ' **अहम ब्रह्मास्मि**.

अनाकानी, கவனியாமலிருத்தல்

अनायास, கஷ்டமில்லாமல் ; திடீரென்று.

अनासक्त, பற்றில்லாத.

अनासिर, மூலதத்துவம்.

अपकाजी, ஸ்வயநலங் கொண்ட.

अफ़राज़, அழகை அதிகரிக்கிற.

अबाबील, **स्त्री॰** கருங்குருவி.

अबे, அடே !**—तबे करना**, மரியாதையின்றி கூப்பிட.

अब्रू, **स्त्री॰** புருவம்.

अभिजात, உயர்குலத்தில் பிறந்த.

अभिसार, ரகஸ்யமாகக் கூடுவதற்காகப் போவது.

अमानी, புறம்போக்கு.

अमिताभ, புத்தபகவான்.

अमूनन, உத்தேசமாக.

अर्ज़ीनवीस, மனு எழுதுபவன்.

अलकाब, பட்டம்.

अलल हिसाब, கணக்கிடமுடியாத.

अलसाना, சோம்பல் படுதல்.

अलानिया, வெளிப்படையாக.

अवारजा, வரவு செலவு புத்தகம்.

अविकल, மாறுதலடையாத ; பூர்ணமான.

अशआर, பாடகர்கள்.

अशराफ़, மேன்மை தங்கியவன் ; கனவான்.

अशराफ़त, स्त्री॰ = शराफत மேன்மை.

असहाब, साहब का बहुवचन கனவான்கள்.

असील, உயர்ந்த குலத்தைச் சேர்ந்த.

असैला, கெட்டவழியில் செல்பவன்; ஸரியில்லாத.

असौज, ஐப்பசி.

अहतियात, முன் எச்சரிக்கை ; **—नामा** ஒப்பந்த பத்திரம்.

अहम, முக்கியமான. (Vital)

अहल, தகுந்த நபர் ; குடும்பத்தவர் ; எஜமான் ; **—ए-वतन** தன் நாட்டு ஜனங்கள்.

अहसास, உணர்ச்சி.(Feeling)

आंकड़ा, எண் ; புள்ளி விவரம்.

आँखों में ख़ून उतरना, கோபத்தால் கண்கள் சிவத்தல்.

आकलन, சேர்த்தல்.

आकुंचन, சுருங்குதல்.

आग बबूला होना, ரொம்ப கோபம் கொள்ள.

पानी में आग लगाना, சண்டைமூட்ட ; முடியாத காரியத்தைச் செய்ய.

आज़िम, யோசிக்கிற.

आजी, स्त्री॰ தகப்பனின் தாயார்.

आत्मज, குமாரன்.

आदतन, பழக்கத்தின் காரணமாக.

आदम-ज़ाद, மனிதன்.

आन-बान, அலங்காரம் ; ஒய்யாரம்.

आपेक्षिक, விரும்புகிற ; மற்றொரு வஸ்துவை ஆதாரமாகக் கொண்ட.

आफ़रीन, சாபாஷ்.

आब-ख़ाना, கக்கூஸ் ; **ख़ोरा** டம்ளர் ;**—दीदा,** கண்ணீர் ததும்பும் ; **दोज़, किश्ती,** submarine;**—शार—झरना,** அருவி.

आब रवाँ, ஓடும் தண்ணீர் ; ஒரு மெல்லிய துணி.

आबनूस, கருங்காலி.

आबी, जल संबन्धी, தண்ணீர் ஸம்பந்தமான.
आमंत्र, அழைப்பு.
आराज़ो, நலம்.
आलूदगी, स्त्री॰ அசுத்தம்.
आलूदा, நனைந்த ; தண்ணீர் சொட்டுகிற.
आवुदो-कुनन्द, கடமைப்பட்ட.
आवेज़, தொங்குகிற.
आगोश, வீக்கம்.
आश्कार, தெளிவான.
इद्दत, கணவன் இறந்த பின் நான்கு மாத காலம்.
इनक़िसाम-हिस्से பாகங்கள்.
इंतक़ाम, பழி வாங்குதல்.
इमला, ஒருவர் சொல்ல மற்றொருவர் எழுதுதல். (Dictation)
इम्तियाज़, குண தோஷங்கள் ; ஒற்றுமை வேற்றுமை அறிவது.
ईज़ा, துன்பம் ; கஷ்டம்.
उंडेलना, ஜலம் கொட்டுதல்.
उकता, முடிப்பு ; சீக்கிரம் புத்திக்கெட்டாத விஷயம்.
उटकना, அனுமானித்தல் ; மதிப்பிடுதல்.
उड़री, रसेकी, வைப்பாட்டி.
उदिरो, சும்மாடு.
उत्ताना, மல்லாந்து.
उदू-दुश्मन, விரோதி.
उनहार, ஸமானமாக ; மாதிரி.
उनहारि, ஒரே உருவமுள்ளது ; ஸமானம்.
उफ़तादा, காலியாயிருக்கிற.
उल्लू बनाना, முட்டாளாக்குதல் ;—**सीधा करना** தன் நலத்தைக் கருதுதல்.
उसरना, தள்ளிப் போதல் ; மறந்து போதல்.
उसारा-बरामदा, முற்றம்.
एकांकी, ஒரு அங்கமுள்ள நாடகம்.
एकाध, ஒன்று - அரை ; கொஞ்சம்.
एड़, குதி கால் ; குதிரையை ஓட்டுவதற்காக இருக்கும் முள்—**लगाना**—ஓட்டுதல்.
एहसास, அனுபவித்தல்.
ऐबी, குற்றமுள்ள ; கெட்ட.
कचोटना, துன்புறுதல் ; வருத்தப் படுதல்.
कचा-चिट्ठा, } உள்ள நிலையை
कचा-हाल } அப்படியே சொல்லுதல்.
कची रसोई, நெய்யில் செய்யப் படாத சமையல்.
कच्ची सड़क, கற்கள் நன்றாக இடிக்கப்படாத பாதை.

कच्चे बच्चे, மிக இளங்குழந்தைகள்.

कछनी, स्त्री॰ முழங்கால் வரை வரும் துண்டு ; முண்டு.

कछोटा, கச்சம்.

कटि, இடுப்பு.

कत्थक, நாட்டியமாடும் ஜாதி.

कम-अक़्ल, குறைந்த புத்தியுள்ள.

कमर-बांधना, தயாராகுதல்.

कर्म-वीर, கருமமே கண்ணுயிருப்பவன், கர்மவீரன்.

क़लम-लगाना, இரு மரங்களின் நுனிகளைச் சேர்த்து ஒட்டுதல்.

कलम-अन्दाज़, எழுதும் பொழுது தவறிப்போனது.

कलमी-आम ஒட்டு மாம்பழம்.

कलेजे का टुकड़ा, உயிருக்குயிரான குழந்தை.

कलोर, வயது வந்த கன்று.

क़ल्ब, ஹிருதயம் ; மனம்.

क़सदन, जानबूझकर, வேண்டுமென்றே.

कसर रहना, குறைவு ; குற்றம் இருத்தல்.

कहनूत, स्त्री॰ कहावत, பழமொழி.

कहीं का இங்குமில்லாமல் அங்குமில்லாமல் ;—**कहीं** முற்றிலும்வேறுபட்ட இடம்.

कार्य-क्रम, நடவடிக்கை.

कार्य-कारिणी समिति, காரியக் கமிட்டி.

कार्य परायण, காரியத்தில் கண்ணுள்ள.

काला अक्षर भैंस बराबर, எழுதப் படிக்கத் தெரியாத முட்டாள்.

कुँदी, பானை ; யானையின் தலையில் இருக்கும் இரண்டு உயர்ந்த பாகங்கள்.

कुँदीकार, குயவன் ; சேவல்.

कुमक, உதவி.

कुमत, கெட்ட அபிப்பிராயம்.

कुमति, கெட்ட புத்தி.

कुरती, स्त्री॰ கையில்லாத ரவிக்கை ; 'பாடி'.

कुरबान होना, பலியாதல்.

क़ुर्ब, பக்கத்திலுள்ள—**व अवार** சுற்றியுள்ள பிரதேசம்.

कुलच्छनी, கெட்ட அறிகுறியுள்ள.

कुव्वत, பலம்.

कूड़ाकरकट, பிரயோஜனமற்ற வஸ்து.

कूप मंडूक, கிணற்றுத் தவளை ; உலகமறியாதவன்.

कूवत, कुव्वत சக்தி ; பலம்.

कै, எத்தனை.

कोचवान, குதிரை வண்டிக் காரன்.

कोरा जवाब, நன்ருக மறுத் தல்.

क्यों-कि, ஏனென்றால் ;—**कर** எவ்விதம் ; எப்படி.

कोष्ट, வயிற்றின் உட்பாகம்.

कोष्टक, [ ] ( ) அடையாளம். bracket.

खंजन, ஒருவிதப் பறவை.

खड़खड़ाना, இரு பொருள்கள் முட்டிக் கொள்ளும் சப்தம்.

ख़तम-होना, முடிய.

ख़तरनाक, பயங்கரமான.

खतियौनी, स्त्री॰ பேரேடு ; பேரேட்டில் பதிதல்.

खत्तो, स्त्री॰ खत्ता, பள்ளம் ; தானியக் களஞ்சியம்.

खन्नास, பிசாசு ; சைத்தான்.

खपच, மூங்கில் சிப்பு,

खपना, விலையாக ; செலவாக.

खपरा, ஓடு ; ஆமை ஓடு.

खरका, துரும்பு.

ख़रख़शा, சண்டை ; பயம் ; ஸங்கடம்.

खरभराना, இரைச்சல் போட.

खरखराहट, சொரசொரப்பு ; சலசல சப்தம்.

खरा, கூர்மையான ; நல்ல ; உண்மையான.

खराई, स्त्री॰ காலை மிகநேரம் வரை ஆகாரம் கிடைக் காததால் உடம்பு கெடு தல்,

खलियान,
खलिहान, } களம் ; குவியல்.

खल, கொடுமையான ; போக் கிரி ; நீசன் ; சிறு உரல்.

खल्वार, மயிர் உதிர்ந்து சொட்டை விழும் வியாதி ; சொட்டை யான.

ख़ातिरजमा, स्त्री॰ ஸந்தோஷம் ; நம்பிக்கை; ஸமாதானம்.

खातिर-तवाज़ा, स्त्री॰ உபசரிப்பு; வரவேற்பு.

खाली, காலியான.

खालू, சித்தப்பா அல்லது பெரியப்பா (தாய்வழி.)

खिजलाना, கோபமடைய ; கோபமூட்ட.

खिजलाहट, स्त्री॰ கோபம்.

खींचातान, खींचातानी, விரோ தம் ; எதிர்ப்பு.

खीरा, வெள்ளரிக்காய்.

खील, பொரி.

खुजलाना, அரிக்க ; சொறிய.

खुजलाहट, அரிப்பு.

गंजो, स्त्री॰ பனியன்; குவியல்.
गंजोफ़ा, சதுரங்க ஆட்டம்.
गंडाताबीज, மந்திரம்; ஒரு அணு.
गट्टा, மணிக்கட்டு.
गट्ठा, விறகுக் கட்டு; புல் கட்டு.
गद्का, गतका சிலம்புக்கழி.
गद्दा, गद्देला மெத்தை.
गफ़्फ़ा, பெரிய கவளம்; லாபம்.
गफ़्फ़ार, மிக்க தயவுள்ள.
गय-गुज़रा, गया बीता கெட்ட நிலைமையடைந்த; அற்பன்.
गरबाज़ीगर, வித்தைக் காட்டி.
कलईगर, ஈயம் பூசுவன்.
कारीगर, மிஸ்திரி; சிறந்த தொழிலாளி.
गिलटी, स्त्री॰ நெறி.
गिलगिलाना, முணங்குதல்.
गुज़रान गुज़र, நிர்வாகம்; உற்பத்தி ஸ்தானம்.
गुज़रिया, இடைச்சி; கோபிகா ஸ்திரீ.
गुमना, காணமல் போக;— **नाम** பிரசித்திபெறாத; பெயர் கொடுக்கப்படாத.
गोशाला, மாட்டுக் கொட்டில்; பசுக் கொட்டம்.
घुट्टी, स्त्री॰ ஜீரணம் ஆவதற்காக குழந்தைகளுக்கு கொடுக்கும் மருந்து.
घुडसवार, குதிரை வீரன்.
चकबन्दी, स्त्री॰ வயல்களை சிறு சிறு பாகமாகப் பிரித்தல்.
चकल्लस, பரிகாஸம்.
चटटू, चटोरा, ருசியான பதார்த்தத்தை விரும்புபவன்.
चपकना, चिपकना ஒட்டிக் கொள்ள.
चलनी, छलनी स्त्री॰ சல்லடை.
चहचहा, चहक பட்சிகளின் ஆரவாரம்.
चिबिल्ला, சஞ்சலமான; போக்கிரி.
चिहुकना, चौंकना, நடுங்க.
चुपके, ரகஸ்யமாக.
चुंदरी, स्त्री॰ சுங்கடிப்புடவை.
चोटी का पसीना एड़ी तक आना நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழ
चौखूटा சதுரமான; நாற்கோணமான.
छक्का-पंजा, மோசடி.
छगना, சிறு குழந்தை (செல்லப் பெயர்).
छनिक-क्षणिक, நாசமடையக் கூடிய.
छुद्र-क्षुद्र, அல்பமான.

छेड़ खाना, தான் புறக்கதல்;
—छाड़ சண்டை சச்சரவு.
छोनी, स्त्री॰ பூமி.
जजमान, யஜமானன்.
जजला, முடிவு.
जनख, வதந்தி; லோக நந்தை; இரைச்சல்.
जनवास-वासा, பொது மக்கள் தங்குமிடம்; மணமகன் வீட்டார் தங்குமிடம்.
जनश्रुति, स्त्री॰ வதந்தி.
जनसंख्या, स्त्री॰ ஜனத்தொகை.
जमैयत, स्त्री॰ கூட்டம்; வகுப்பு; திருப்தி, ஸேனை.
जम्हाई, स्त्री॰ கொட்டாவி.
जलना, எரிய; தீய; பொறுமைப்பட.
जवाब दे देना, மறுத்தல்; வேலையிலிருந்து நீக்குதல்.
जद्दो-जहद, முயற்சியும், உழைப்பும்.
ज़हर कातिल, கொல்லக் கூடிய விஷம்.
ज़हरदार, விஷமுள்ள.
ज़हरबाद, விஷப்பிளவை.
ज़हरमोहरा, பாம்பின் விஷத்தை முறிக்கக் கூடியது என்று சொல்லப்படும் ஒரு கல்.
ज़हर उगलना சூடான வார்த்தை சொல்ல.
ज़हर का घूंट पीना, தகாத வார்த்தை கண்டு கோபத்தை மனதிலேயே அடக்கிக் கொள்ளல்.
ज़हर का बुझाया हुआ, மிகவும் உபத்திரவம் செய்யப்பட்ட.
जान में जान आना, தைரியம் உண்டாகுதல்.
ज़ाबिता, முறை; சட்டம்.
जार, அன்பான; கள்ள நாயகன்.
जारज, கள்ள நாயகனுக்குப் பிறந்த குழந்தை.
ज़िन्दगी, வாழ்க்கை.
ज़िबह, கழுத்தை நெறித்துக் கொல்லுதல்; ஹிம்ஸை.
जिरह बक्तर, கவசம் அணிந்த.
जिहालत, जहालत स्त्री॰ அஞ்ஞானம்.
ज़ीन, சேணம் **सवारी-साज़,** சேணம் செய்கிறவன்.
जीभ, நாக்கு.
जीवन-चरित, ஜீவிய சரித்திரம்.
जोई, தேட (**देख जोई**)
जोगी, योगी, ஸன்னியாஸி.
जोत-ज्योति, स्त्री॰ ஒளி.
झख-झष மீன்.
झंझर, தண்ணீர்ப் பானை.

झौरे, பக்கத்தில்.

टप्पा, குதித்தல்; வித்தியாஸம்; குறிப்பிட்ட தூரம்.

टान, விரித்தல்; அடர்த்தி.

ठाकुर द्वार, கோவில்.

ठुमरी, ஒருவிதப் பாட்டு.

ठेकेदार, ठीकेदार ஒப்பந்தக்காரன்; கண்ட்ராக்டர்.

डंडवत, ஸாஷ்டாங்கமாக.

डंडपेलना, கஸரத் செய்ய.

डाक बंगला, பிரயாணிகள் தங்குமிடம்.

डांकना, குதித்துத் தாண்டுதல்.

ढिठाई, தகாச்செயல்; துடுக்கு.

डेरा, camp (தங்குமிடம்) கூடாரம்.

डेला, கண் வெள்ளை விழி.

डोला देना, தன் பெண்ணை கலியாணத்திற்காக வரன் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லுதல்.

डोला लेना, பெண்ணழைப்பு.

ढफ़, ஒரு வித வாத்தியம்.

ढाक, பலாசு இல்லை.

ढाना. உடைக்க.

ढिंढोरा, தண்டோரா;— **पिटवाना** — விளம்பரப்படுத்தல்.

तंदूर, ரொட்டி செய்யும் ஒரு வித பாத்திரம்.

तकब्बुर, கர்வம்.

तकमील, நிரம்புதல்.

तक्र, மோர்.

तकली, தக்ளி.

तखरी, திராசு.

तनातनी-कटुता, சண்டைசச் சரவு.

तय्यार-तैयार, தயாராக.

तरसों, மூன்றாவது நாள்.

तरह देना, பாராட்டாமல் இருக்க.

तलुआ-तलवा, உள்ளங்கால்.

तवाज़ा स्त्री॰ மரியாதை; உபசாரம்; விருந்து.

तस्नीफ़-तसनीफ़, நூல்; நூல் இயற்றுதல்.

तस्फ़िया-तसफ़िया சண்டையைத் தீர்த்தல்.

तामचीनी, பீங்கான்; Enamel.

तारतम्य, சீர்தூக்கிப் பார்த்தல்; ஒற்றுமைப்பாடு.

तारपीन, (Turpentine); டர்பென்டைன் தைலம்.

तुक अंत, அந்தியப் பிராசம்.

तुहफ़ा-तोहफ़ा, காணிக்கை; பரிசு.

तोफ़ा, तोहफ़ा காணிக்கை; பரிசு.

तोरई, स्त्री॰ तुरई பீர்க்கங்காய்.

त्रस्त, பயந்த ; கஷ்டப்படுகிற.

थेगली, துாண் ; **थिगलो** துணிக்கு போடும் ஒட்டு.

दंग रहना, வியப்படைதல்.

दंत, பல்—**कथा** பரம்பரயாய் வந்த ஸமாசாரம்.

दंद-फंद, கபடம் ; தந்திரம்.

दख़ील कारी, मोरूसी, पैतृक பிதுரார்ஜிதமான.

दयानतदारी, நாணயம்.

दरामद, வருகை ;—**करना** கொண்டுவர ; ஆஜர் செய்ய.

दस्तावेज़, தஸ்தாவேஜ்.

दहशत ज़दा, भयभीत, பயந்த.

दांव-पेंच, குயுக்தி ; தந்திரம்.

दाखिल करना, பிரவேசிக்கும்படி செய்ய ; நுழையச் செய்ய.

दावा, (claim)—**दार** (claiment.

दिन चढना, நேரமாகுதல்.

दिन ढलना, ஸாயங்காலம் ஆகுதல்.

दिन दहाडे, பட்டப்பகல்.

दिमागी, புத்திஸம்பந்தமான.

दियानत, விசுவாஸமுள்ள ; நம்பிக்கையுள்ள.

दियानतदार, நம்பிக்கையான ; உண்மையான.

दिल बहलाव, மனதை ஸந்தோஷப்படுத்த.

दिल बैठ जाना, அதைரியப்படுதல்.

दुब्याह-दूसरा ब्याह, இரண்டாவது கல்யாணம்.

धर पकड, கைது செய்ய.

धींगा मुश्ती, பலாத்காரம் ; போக்கிரித்தனம்.

धुआना, புகை வாஸனை அடிக்க.

धौंस दिखाना, அதட்ட ; அதிகாரம் செய்ய ; மிரட்ட.

नंगा लुच्चा, போக்கிரி ; நீசன் ; துஷ்டன்.

नउआ, அம்பட்டன்.

नाकामयाब, அபஜயமடைந்த.

नालायकी, स्त्री॰ தகுதியின்மை.

नाक में दम करना, மிகவும் தொந்திரவு செய்ய.

नाखुदा, ஓடக்காரன்.

निषेध, தடை. **करना** தடை செய்தல் ; தடுத்தல்.

निस्बत-निसबत, ஸம்பந்தமாக.

नीवी, स्त्री॰ தொப்புள் ; கடிவஸ்திரம் ; இடுப்பில் இருக்கும் துணி.

नीहार, பனி.

नुचना, பிடுங்கப்படல்.

नेक निहार, நன்னடத்தை யுள்ள.

पंखि, சிறு விசிறி.

पंडाल, ஸபை நடப்பதற்காக கட்டப்பட்டிருக்கும் மண்டபம் ; பந்தல்.

पक्का फर्श, பெரிய விரிப்பு.

पक्का मकान கெட்டி கட்டிட வீடு.

पक्की रसोई, நெய்யில் தயார் செய்யப்பட்ட போஜனம்.

पगहा, } மிருகங்கள் கட்டப்
पगही, } படும் கயிர்.

पचीसी, खो = खेल ஒரு விளையாட்டு.

पच्छ, பக்கம் ; பக்ஷம்.

पछहिया, மேற்கு பிரதேசத்து; மேற்கு திசையினுடைய.

पटसन, ஒரு பிரஸித்தமான மரம்.

पटसा, பட்டாசு.

पटाव, பரப்புதல்.

पढ़ा-लिखा படித்த.

पदक, மெடல் ; (Medal) பதக்கம்.

पयोद, மேகம்.

परपीड़क, பிறருக்கு துன்பம் அளிப்பவன்.

परवस्ती, पालन ரக்ஷித்தல்.

परवाज़, उड़ना பறக்க.

परिणीता, விவாகம் செய்து கொண்ட பெண்.

मिट्टी पलीद करना, बरबाद करना நாசம் செய்ய.

पल्ला पड़ना, விருப்பமில்லாத தொடர்பு ஏற்பட.

पल्ला भारी रहना, ஒருவனுடைய கக்ஷி பலமாகுதல்.

पल्लेदार, தானியம் சுமக்கும் மனிதன் ; கூலி.

पाटा, உட்காரும் பலகை.

पारसाई, பரிசுத்தமான.

पारसाल, சென்ற வருஷம்.

पारिवारिक பரிவார ஸம்பந்தமான; குடும்ப ஸம்பந்தமான.

पाशविक, குரூரமான ; கொடூரமான.

पिंड छूटना, ஸம்பந்தம் விட்டுப் போகுதல்.

पितामह, தாத்தா (தகப்பனாரின் தந்தை).

पियादा, காலாட் படை.

पिस्सू, நாய் முதலிய மிருகங்களின் மேலிருக்கும் ஒரு விதமான பூச்சி.

पीलवान, யானைப் பாகன்.

पुख्ता, திடமான ; பலமான.

पुर असर, जोश, வேகத்துடன் நிறைந்த.

पुस्तकालय, புத்தகாலயம்.

पूजा पाठ, பூஜைப்பாடம்.

पैर उखड़ना, பின்வாங்க.

पैरवकार, வழக்கு நடத்துபவன்.

पैलगी-नमस्कार கால் தொடுதல்; நமஸ்காரம்.

पोंगा, குழல் ; குழலான் ; முட்டாள்.

पोंगी, ஒருவித பில்லாங்குழல்.

प्रतिहिंसा, பழிக்குப் பழி வாங்குதல்.

प्रश्न-पत्र, கேள்வித் தாள்.

प्रसंगवश, ஸந்தர்ப்பத்தில் ; பேச்சு மத்தியில்.

प्रसारिणी, விஸ்தாரம் செய்யும் ; சஞ்சாரம் செய்யும்.

प्राणघात, கொலை ; கொல்லுதல்.

फटेहाल-गरीबी, ஏழ்மை.

फफूंदी-स्त्री॰ மழை காலத்தில் விறகு முதலியவைகளின் மேல் வெள்ளையாய்ப் பூக்கும் ஒரு வஸ்து.

फलदान, கல்யாணத்தில் கொடுக்கப்படும் பலதானம். [ஊற்று.

फव्वारा-फौवारा ; செயற்கை

फाजिल, அவசியத்தைக் காட்டிலும் அதிகமான ; வித்துவான்.

फिदिया, கைதியை விடுவிப்பதற்காக கட்டும் பணம்.

फूट फूट कर रोना, விம்மி விம்மி அழுதல்.

फेना, स्त्री॰ பேணி (தின்பண்டம்)

बचे-खुचे, மீதமான ; மிஞ்சின.

बटाना, அரைக்க, தொடர்ந்து இல்லாமலிருத்தல்.

बदकिस्मत, பாக்கியம் கெட்ட; அதிர்ஷ்டம் கெட்ட.

बदतमीज़, நாகரீகமில்லாத.

बद् शकल, உருவமில்லாத ; குரூபமான.

बदनफ़स, மூச்சில்லாத.

बर आना, பூர்ணமாக ; நிரம்பி வர.

बरदान, வரதானம்.

बराबरी करना, ஸமத்துவம் செய்ய ; போட்டி போட.

बलवीर, பலராமன்.

बलिदान, பலிதானம்; உயிர் தியாகம் செய்தல்.

बशर्ते कि, இன்ன நிபந்தனை இருந்தால்.

बाज़ी रखना, பந்தயம் வைத்தல்.

बात बनाना, சண்டை போட; சாக்குப் போக்குச் சொல்ல.

बातों बात-झट உடனே.

बाना, (मुंह) திறக்க(to open)

बामुराद, நினைத்த பலன் கிடைத்தல்.

बायें हाथ का खेल, மிகவும் ஸுலபமான.

बारे आम, பொதுவான; எல்லோரும் அறிந்த.

बिगडी बात बनाना, கெட்டதை சீர்படுத்த.

बिगुल, ஒருவித ஊதுகுழல் (Bugle)

बितान, वितान, பெரிய கூடாரம்.

बुद्धिमत्ता, புத்திசாலித்தனம்.

बुद्धू, முட்டாள்.

बुना-बिना இல்லாமல்.

बेइज़्ज़त, மரியாதையற்ற.

बेइज़्ज़ती, அவமரியாதை.

बेईमानी, நாணயமின்மை; அயோக்கியத்தனம்.

बेउसूल, ஸித்தாந்தமில்லாத; கொள்கையற்ற,

बेकाम, வேலையில்லாத; உபயோகமற்ற.

बेकाबू, வசமில்லாத.

बेदाद, ஒற்றுமையில்லாத.

बेलबूटे, சித்திர வேலை; கோலம்.

बेलौस, உண்மையான.

बेसबब, காரணமில்லாத; ருஜு இல்லாத.

बेसिलसिला, ஸம்பந்தமில்லாத; தொடர்ச்சியற்ற.

बेसूद-बेफायदा, வட்டியில்லாத; பிரயோஜனமில்லாத.

बे करना-बेचना விற்பனை.

बोडम-पागल, பைத்தியமான.

बौद्ध-विहार, புத்த ஸந்நியாஸிகள் தங்குமிடம்.

भंगडी, 'பங்கி' யடிப்பவன்.

भँवें, புருவங்கள்.

भगदड़, स्त्री॰ ஓட்டம்.

भगवा, காவி நிறமான.

भगीरथ-प्रयत्न, ஏதாவது வேலையை நிறைவேற்ற எடுத்துக் கொள்ளும் விசேஷ முயற்சி.

भजनानंद, பஜனையில் ஆனந்திப்பவன்.

भटकटया, கண்டங்கத்திரி.

भद्-बदनामी கெட்ட பெயர்; அபகீர்த்தி.

भरण, पोषण போஷணை.

भराई, स्त्री॰ நிரம்புதல்; நிரப்புப் கூலி.

भर्राना, பரபர என்று சத்தம் செய்ய.

भागीरथी, கங்கா நதி.

भारी, भरकम, பெரியதும்; கனமுள்ளதும்.

मंझला, நடுவேயுள்ள.

मखाना, வருத்த தாமரை விதை.

मगज़ खाना, बातों से हैरान करना ஓயாமல் பேசி தொந்திரவு செய்ய.

मज़ा चखना, செய்கையின் பயனை அனுபவித்தல்.

चखाना,—அனுபவிக்கும் படி செய்தல்.

मजूर, मज़दूर கூலியாள்.

मतलाना, வாந்தி எடுக்க.

मतली, मिचली, कै करना வாந்தி.

मधुकरी, स्त्री॰ அன்னப்பிச்சை.

मन इच्छित விரும்பிய.

मन बहलाव, மனதை ஸந்தோஷப்படுத்தல்.

मन मारना, उदास होना வருந்த.

मनशा, स्त्री॰ इच्छा விருப்பம்: **(मतलब)** (கருத்து).

मनावन, கோபித்துக் கொண்டவனை ஸந்தோஷப் படுத்துவதற்காகச் செய்யும் வேலை.

मनोनीत, தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட.

मनो कामना, स्त्री॰ = इच्छा விருப்பம்.

मनोविकार, மனதில் மாறுதல் எழுச்சி.

मनोवृत्ति, மன நோக்கம்; மனப்போக்கு. **(मन का झुकाव).**

मनोहारी, மனதைக் கவரக் கூடிய.

मनौव्वल, ஸமாதானப்படுத்துதல்.

मन्थर, சோம்பேறியான; மந்தமான; மிருதுவான; மெள்ள மெள்ள.

मरकहा, முட்டுகிற மாடு.

मर्त्यलोक, பூலோகம்.

मर्माहत, நன்றாக அடிக்கப் பட்ட.

मटियामेट, நாசம்.

मसाकहत, मसाकेहत, } **स्त्री॰** உடன் படிக்கை; ஸ்நேகம்.

मसका-मक्खन, வெண்ணெய்.

मस्तूरात = स्त्रियां ஸ்திரீகள்.

मस्नूई-बनावटी செயற்கை.

महती-महान, மிகப் பெரிய.

महत्वाकांक्षी, பெரும் நோக்க முள்ளவன்.

महनानथ-बहुत परिश्रम அரிய உழைப்பு.

महराबदार, கமான் போல் உருவமுள்ள.

महरोन, महरूम, } **वंचित** கிடைக்கப் பெறாத.

महीप, அரசன்.

मिज़ाज़ी, கர்வமுள்ள.

मिसरानी, சமையற்காரி.

मिहराब = मेहराब. நிலைவாசலுக்குமேல் இருக்கும் கமான்.

मोन मेष करना, சாக்குப் போக்குச் சொல்ல.

मुँह काला करना, बदनाम होना, அபகீர்த்தி அடைதல்.

मुँह में पानी भर आना, நாக்கில் ஜலம் ஊற.

मुख्तार आम, முழு அதிகாரம் பெற்ற பிரதிநிதி.

मुड़ाना, திருப்ப ; வளைக்க.

मुतमौवल, பணக்காரன்.

मुदाखिलत, स्त्री॰ தலையிடுதல் ; அதிகாரம் செலுத்துதல்.

मुलहठी, मुलेठी = मौरेठी அதிமதுரம்.

मुवज्जिन, மசூதிகளில் பிரார்த்தனைக்கு முன்னால் கூவுபவன்.

मुश्तक, அதிக விருப்பமுள்ள.

मुसद्दी, குமாஸ்தா.

मुहल्ला, வசிக்கும் இடம்.

मुहलत, मोहलत தவணை.

मेहतरानी, கக்கூஸ் சுத்தம் செய்பவள்.

मेहरा, ஸ்திரீகள் போல் நடத்தை உள்ளவன்.

मोतबर, நம்பிக்கையுள்ளவன்.

मोतमइन, திருப்தி அடைந்த; சாந்தமான.

मोहना, மோஹித்துப் போதல் ; வசப்படுத்துதல் ; ஏமாற்றுதல்.

मोहनी, மோஹினி; வசீகரண மந்திரம்.

मोहाल, கஷ்டமான ; நடக்க முடியாத (காரியம்).

मोहासरा, முற்றுகை.

मोहासा, பருக்கள்.

मोहासिन, உபகாரம் செய்யும்.

मौन, மனம்.

मौसेरा (भाई) சிறிய தாயாரின் பிள்ளை.

म्लेच्छ, இழிகுலத்தோன்.

यकायक, एकाएक=इकाइक, திடீ ரென்று.

यथा, எப்படி.

यहीं, இங்கேயே.

याद दाश्त, स्त्री॰ ஞாபகம்; ஞாபக சக்தி; ஞாபகப் படுத்தும் குறிப்பு. (Memorandum).

युक्ति, உபாயம்; யுக்தி.

रखैल, स्त्री॰ வைப்புஸ்திரீ; வைப்பாட்டி.

रटंत, சப்திக்கிற.

रब्ब, रब கடவுள்.

रमल-पासे फेंककर शुभाशुभ फल बतानेवाला ज्योतिष சோழி போட்டு சுபாசுப பலன் களைச் சொல்லும் ஜோஸ் யன்.

रहजनी, स्त्री॰ கொள்ளை.

राई का पर्वत बनाना துரும்பை நாணைக்குதல்.

राजनीति, ராஜ நீதி.

राजकर्मचारी, அரசாங்க வேலைக் காரர்.

रात आंखों में काटना, மிகவும் கவலைப்பட.

राबड़ी-रबड़ी, स्त्री॰ திரட்டுப் பால்.

रास नहीं आना, சரிவர இல்லாத; **(दो रास बैल)** நல்ல ஜோடி மாடு.

रिंद-मस्त, हठी, பிடிவாதமுள்ள; ஸந்தோஷத்தில் லயித்தி ருக்கும்.

रियाया, स्त्री॰ பிரஜை.

रुचना, பிடித்திருக்க

रूखा सूखा, ருசியற்ற: உலர்ந்த.

रूढ़ना, மனம் சுணங்க.

रेखा गणित, ரேகா கணிதம். (Geometry).

लहसन, लहसुन உள்ளிப் பூண்டு.

लिहाज़, மட்டு மரியாதை; வெட்கம்.

लुंगी, முண்டு; வேஷ்டி; முகம்மதியர் அணியும் ஆடை.

वंदे, நமஸ்கரிக்கிறேன்.

व, और மேலும்; உம்.

वफ़ात, मौत (बहु॰) மரணம் (பன்மை).

वयस, उम्र வயது.

वरासत, स्त्री॰ (சொத்துக்கு) வாரிஸாக இருத்தல்; பிதிரார்ஜித ஸொத்து.

विषैला, விஷமுள்ள.

वैकल्पिक, விருப்பப்படியான. (optional)

वैतरणी, மரணத்துக்குப் பின் கடக்கப்பட வேண்டு மென நம்பப்படும் ஆறு.
वैधव्य, விதவை நிலைமை.
वैधानिक, (constitutional) அமைப்புச் சட்ட ஸம்பந் தமான.
शबोरोज़, அல்லும் பகலும்.
शमीम, सुगन्ध நல்ல வாஸனை.
शिफ़ा, ஆரோக்கியம்.
शृंगारदान, பவுடர் குங்குமம் முதலியவை வைக்கும் பெட்டி. (Toilet box)
शोकाकुल, சோகம் நிறைந்த.
शोकार्त, சோகத்தால் பீடிக் கப்பட்ட.
संयोग, संजोग தற்செயல்; சந் திப்பு.
संडसी, இடுக்கி; சிம்டா.
सकना, (can) முடியும்.
सट्टेबाज-सट्टा खेलनेवाला (Speculator) சூதாடுபவன்.
सड़ियल, அழுகிய.
सतसई, சௌ எழுநூறு.
सतालू, (Peaches) ஒரு வகைப் பழம்.
सतुआ-सत्तू, ஸத்துமாவு.
सदाचारी, நன் நடத்தையுள்ள.
सधना, காரியம் கைகூட; தேர்ச்சி பெற.
सनकी, பைத்தியம்.
सनीचर, சனிக்கிழமை.
समकक्ष, ஒரே வகுப்பைச் சேர்ந்த.
समवेदना, வருத்தம் தெரி வித்தல்.
समझ, குறைகளை கவனித் தல், **बझना,** விசேஷ பேச் சையோ பாட்டையோ கேட்டு லயித்துபோதல்.
समाजवाद, பொது உடமை.
समाजवादी பொது உடமைக் கக்ஷிக்காரன்.
समाधान, ஸமாதானம்.
सम्यक, எல்லா விதமாகவும்; நன்ருக.
सर करना ஜயிக்க.
सर-गर्मी, ஊக்கம்.
सरपेंच, தலைப் பாகையில் அணியும் ஒரு ஆபரணம்.
सर-परस्त, ரக்ஷகன்.
सरे-आम, வெட்ட வெளியாய்.
सरे-दस्त இப்பொழுதே; உடனே; கையோடு,
सरे नौ, नये रिश्तेदार புதிய உற வினர்.
समें, सम ஸமமான.
सलहज, सरहज மைத்துனனின் மனைவி.
सवा, ஒன்றேகால்.
सहवास, ஸகவாஸம்.

सहजन=सहिजन, முருங்கை.
सांठ-गांठ, मेल-मिलाप. சந்திப்பு.
सांस फूलना, மூச்சுத்திணற.
साझेदार, பங்காளி.
साटना, ஒட்ட.
सानी पानी, पशुओं का खली दाना मिला हुआ खाना பொட்டு முதலிய கலந்த உணவு.
साबिक़, दस्तूर, வழக்கம்போல.
सामूहिक, ஸமுதாய ஸம்பந்தமான.
साम्राज्य, ஸாம்ராஜ்யம்.
साली, स्त्री॰ மைத்துனி.
सिंहावलोकन, கம்பீரமான பார்வை.
सिआर, நரி.
सिकंदर, ரயில் கை காட்டி (Signal).
सिक्का जमाना-बैठाना, செல்வாக்கை நிலை நிறுத்த.
सितार, ஸிதார் வாத்தியம்.
सिफ़ात, குணம்; அடையாளம்.
सिफ़ारिश, ஸிபார்சு.
सिफारिशी, ஸிபார்சு செய்பவன்.
सिम्त-दिशा, திசை.
सिर पर सवार होना, தன் வேலையை முடித்துக் கொள்வதற்காக ஓயாது தொந்திரவு செய்ய.
सिर जना, சிருஷ்டிக்க.
सिहाना, பொறுமைப்பட.
सिलह, ஆயுதம்; खाना-हथियार रखने का घर, ஆயுதங்களை வைக்கும் அறை.
सिलाह-बन्द, கவசம் தரித்த.
सिलाह-साज, கவசம் தயாரிப்பவன்.
सिल्ली, சாணைக் கல்.
सिसकी, விம்மல்.
सीतला, வைசூரி.
सीधा करना, நன்று புடைக்க.
सीधा सादा, ஸாதுவான; கபடமற்ற.
सीना, தையல், மார்பு, पिरोना-கோர்வைத் தையல் सिपर, மார்பை விரித்துச் சண்டை யிடுதல்.
सीत्कार-सिसकारी, வலியினால் உஸ்உஸ் என்பது.
सोसो, புட்டி.
सुखपूर्वक, ஸுகமாக.
हज़ारों, ஆயிரக்கணக்கான.
हाथ बटाना, உதவி செய்ய.
हार खाना, தோல்வியடைய.
हुद्दा-ताकत, பலம்; ओहदा பதவி.
हुस्न शिनास, அழகை அறிந்து கொள்பவன்.